



3 1761 03576 6468



COLL. CHRISTI. REGIS  
BIB. MAJ.  
TORONTO







**SEXTI POMPEII FESTI**  
**DE VERBORUM SIGNIFICATIONE**

**LIBRI XX.**

**VOL. II.**

V. 2



M. VERRII FLACCI

QUÆ EXTANT

ET

SEXTI POMPEII FESTI

DE VERBORUM SIGNIFICATIONE

LIBRI XX.

EX EDITIONE ANDREÆ DACERII

CUM NOTIS ET INTERPRETATIONE

IN USUM DELPHINI

VARIIS LECTIONIBUS

NOTIS VARIORUM

RECENSU EDITIONUM ET CODICUM

ET

INDICIBUS LOCUPLETISSIMIS

ACCURATE RECENSITI.

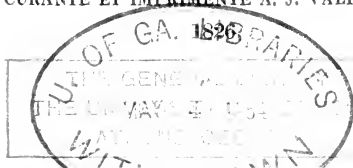
VOLUMEN SECUNDUM.

F

34873

LONDINI:

CURANTE ET IMPRIMENTE A. J. VALPY, A. M.



H878.1  
F56



Privatæ feriæ vocantur sacrorum propriorum, velut [FEST. dies natales, operationis, denecales.

Privato<sup>d</sup> sumptu se alebant milites Romani pæne [PAUL. ad id tempus, quo Roma est capta a Gallis.

*Privato sumptu se alebant milites Romani antequam* [FEST. *stipendia mererentur, quod in consuetudine fuit pæne ad id tempus, quod fuit paulo antequam Romana civitas capta est a Gallis, a quo tempore sine publico stipendio milites non fiebant.*

Priveras,<sup>e</sup> mulieres privatas. [PAUL.

*Priveras mulieres privatas dicebant* . . . . [FEST. . . . . tur de<sup>14f</sup> . . . . .

Privignus dictus, quod ante, quam mater secundo [PAUL. nuberet, est progenitus; pri enim antiqui pro præ dixerunt.

Privivio es<sup>g</sup> prius singulis.<sup>15</sup> [FEST.



14 Ed. Scal. 'tur pro.'—15 Legendum monet Scal. *Privoes, privis, singulis*. Vir doct. pro *es* conjicit *est*.

#### NOTÆ

autem sacrificia intelligenda, *operari* enim et *facere*, pro sacrificandi verbo Veteres usurpabant. Virg. 'Lætis operatus in herbis.' Horat. 'Prodeat justis operata Divis.' Vide 'sacer mons.' *Dac.*

<sup>d</sup> *Privato*] Privato sumtu se alebant milites antequam stipendia mererentur, quod in id duravit tempus, quod fuit paulo ante quam Urbs capta est a Gallis, a quo sine publico stipendio milites non fiebant. *Jos. Scal.*

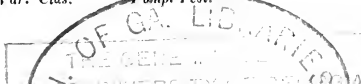
*Privato sumptu*] Liv. lib. iv. sect. 59. 'Additum deinde' (an. U. C. 349. ante Captam Urbem a Gallis an. 17.) 'omnium maxime tempestivo principum in multitudinem munere, ut ante mentionem ullam plebis tribunorumve, decerneret Senatus, ut stipendium miles de publico acciperet, cum ante id tempus de suo quisque

functus eo munere esset.' *Dac.*

<sup>e</sup> *Priveras*] *Privus, priverus*, ut 'Jovis,' 'Joveris,' 'Apollinis,' 'Apollineris,' et alia. *Idem.*

<sup>f</sup> . . . . . tur de. . . .] Schedæ. . . . tur pro. . . . . videtur Festus de privigno: forsan, *Privignus dicitur pro prægenitus*. Forsan etiam Græcam vocem Festus adduxerat Latinis literis scriptam, *Privignus dicitur progenos quasi prægenitus*. Sic in Gloss. 'Privignus, πρόγονος.' Neque tamen placet *privignum* esse a πρόγονος, ut putavit Caninius, sed a pri pro præ, et antiquo geno: nisi malis cum Beda esse, a *privus* et *geno*, quasi *privæ genitus*: i. seorsum, ex alio, scilicet, vel alia conjuge genitus, a quo sensu et Græcis dicitur, ἄμφος, ab ἀμφίς, quod est, seorsum. *Idem.*

<sup>g</sup> *Privivio es*] Lege: *Privoes, privis, singulis*. *Privoes, privis*: ut 'oles,'



Privos<sup>h</sup> privasque antiqui dicebant pro singulis: [PAUL. ob quam causam et privata dicuntur, quæ uniuscujusque sint: hinc et privilegium, et privatus: dicimus tamen et privatum, cui quid est ademptum.

Pro<sup>g</sup> significat in, ut pro rostris, pro æde, pro tribunali. Pro ponitur etiam pro amplificando, ac palam faciendo, ut prodi, provoca, protrahe, propelle: alias pro privandi facultate, ut in propudio: prohibendo; quia utrumque abnuit in his esse pudorem, potestatemque: alias aliud pro alio, ut pro pecunia, pro prædio, Proconsule: <sup>16</sup> alias pro admiratione, ut pro Juppiter: alias pro ante, ut pro ostio: alias pro in, ut promittere barbam, et capillum. In compositione ponitur<sup>r</sup> pro amplificando, ac palam [FEST. faciendo: ut prodi, provoca, propelle. . . . .

16 'Corruptissima sunt: alias aliud alio, ut pro pecunia, pro prædio, pro consule. Lego: alias apud, ab, ob; ut pro pecunia, pro præde, pro consilio.' Jos. Scal.

## NOTE

'ollis:' 'Pilumnoe,' 'Pilumni:' 'poploe,' 'populi,' &c. Jos. Scal.

Privio es privis, id est, singulis.' Duc.

<sup>h</sup> Privos] Verba, et privatus, vel mendosa sunt, vel a Paulo detruncata: nam si addidisset, cum distinguitur ab eo, qui cum potestate est, tum recte cetera cohærent. Ant. Aug.

Privos] Offendit me, quod apud Ciceronem pro hac voce Privatum substituerint: ut in ea pro domo: 'Vetant leges sacratæ, vetant 12. Tabulæ leges privis hominibus irrogari.' At hodie legunt Privatis. Item III. de legibus: 'tantum majores in posterum providisse: in privatos homines leges ferri noluerunt:' cum Cicero scripserit, in privos homines. Subjicit enim, 'id est enim privilegium.' Postea interpretatur: 'Ferri de singulis nisi centuriatis comitiis noluerunt.' Vide Gellium lib. x. cap. 20. Jos. Scal.

Privos privasque] Vide Cujacii ob-

servat. lib. xv. cap. 18. Privus autem est ejusque proprius, suus. Horat. lib. i. Ep. 1. 'Nauseat et locuples, quem ducit priva tiremis.' Livius lib. vii. 'Milites singulis bobus in præsentia: duplici frumento in perpetuum: binisque privis tunicis donati.' Est autem a πρίω, emo, quia, quod quis emit, is sibi illud proprium fecit: et inde pro singulo, unico, solitario privus dictus. Liv. lib. xxx. 'Fecialibus postulantis Senatus consultum factum est, in hæc verba: ut privos lapides silices privasque verbenas secum ferrent.' Et Lucil. 'Culcitulæ accedunt privæ centonibus' binis.' A privus, est privatus, et privare: de privilegio infra. Duc.

<sup>g</sup> Pro] Infra: Fere omnia ex Epitome divinare potes. Hoc tamen præterea habebat Festus, quod Attium in Menalippo, vel Ennium in Menalippa, item Plautum in Condalio citabat. Jos. Scal.

<sup>r</sup> In compositione ponitur] Male hic Pauli et Festi verba cohæserunt.

*ponitur alias pro privandi facultate, ut, in propudio, prohibendo, quia utrumque abnuat in his esse pudorem, potestatemque: alias aliud pro alio, ut, pro pecunia, pro prædio, pro consule: alias pro admiratione, ut, pro Jupiter. Accius in Melanippo, pro Jupiter. . . . . manu omnium. . . . . Plautus in Condalio . . . . . alias pro ante, ut, pro ostio, alias pro in, ut dicimus promittere barbam, et capillum.*

Pro censu classis Juniorum<sup>5</sup> Ser. Tullius cum dixit in descriptione centuriarum, accipi debet in censu, ut ait M. Varro in libro sexto rerum humanarum: sicuti pro æde Castoris, pro tribunali, pro testimonio.

Pro scapulis<sup>4</sup> cum dicit<sup>17</sup> Cato, significat pro injuria verberum: nam complures leges erant in cives rogatæ, quibus sanciebatur pœna verberum: his significat prohibuisse multos suos civis in ea oratione, quæ est contra M. Cœlium: Si em percussi,<sup>18</sup> sæpe incolumis abii: præterea pro republica, pro scapulis, atque ærario multum Reipub. profuit.

Pro scapulis cum dixit Cato, significavit, pro injuria verberum. [PAUL.



17 Ed. Scal. dicit.—18 Legendum monent Scal. Dac. *hostem percussi*. Pro profuit legit et Dac. *profui*.

#### NOTE

superiora sunt<sup>6</sup> Pauli, Festi quæ sequuntur, sed ita supplenda: *Pro significat in, ut pro rostris, pro æde, pro tribunali: in compositione ponitur, &c.* In illis, *pro æde*, fallitur Festus; neque enim ibi *pro* significat *in*, sed *ante*, ut infra 'pro ostio.' Sed vide Gellium lib. xi. cap. 3. *Dac.*

<sup>5</sup> *Pro censu classis Juniorum*] Id est, in censu: et hæc Tullii regis verba intelligenda de distributione centuriarum in qualibet classe. Nam sex populi Romani classes in centum et

nonaginta tres centurias divisit Tullius. Vide Dionysium lib. iv. et Liv. lib. i. Tullii verborum sensus: In censu classis juniorum centuriæ sint totidem, &c. *Idem.*

<sup>4</sup> *Pro scapulis*] In verbis Catonis, *Si em percussi*, legendum *hostem percussi*. Et id prior vidit Scaliger. Ratio hujus corruptelæ est, quod cum priores duæ literæ *ho* in exemplari non apparerent, ex reliquis *scu* disjunctis fecere *si em*. Pro *profuit*, lege *profui*. *Idem.*

Pro sententia, ac si dicatur in sententia, ut pro rostris, id est, in rostris.

Proædificatum <sup>u</sup> dicitur, quod ex privato loco processit in publicum solum. [FEST.]

Probi,<sup>x</sup> velut prohibi, qui se a delinquendo prohibent.

Probrum,<sup>y</sup> stuprum, flagitium, ut Attius in Helenibus: qui, nisi probrum, omnia alia indelicta æstimant. Cæcilius in Davo: Ea tum compressa parit huic puerum, sibi probrum.

Probrum, stuprum, flagitium. [PAUL.]

Probrum<sup>z</sup> virginis Vestalis, ut capite puniretur; vir, [FEST.] qui eam incestavisset verberibus necaretur: lex fixa in atrio Libertatis cum multis aliis legibus incendio consumpta est, ut ait M. Cato in ea oratione, quæ de auguribus inscribitur. Adjicit quoque virgines Vestales sacerdotio exauctoratas *quæ incesti damnatæ, vivæ defossæ sunt, quod sacra Vestæ matris polluisent, nec tamen, licet nocentes, extra urbem obruebantur: sed in Campo proxime portam Collinam, qui sceleratus appellatur.*

Procalare,<sup>a</sup> provocare, ex Græco καλεῖν, id est, vocare: unde Kalendæ, calumnia, calones, caculæ, et calatores.

#### NOTÆ

<sup>u</sup> Proædificatum] Idem opinor esse quod, 'projectum,' 'provols,' Græcis πρόφορον. Vide 'Mæniana.' *Idem.*

<sup>x</sup> Probi] Velut prohibi. Nam et probere dicebant pro prohibere. Lucret. lib. I. 'Nam sive est aliquid quod probeat, officiatque.' *Idem.*

<sup>y</sup> Probrum] Quasi prohibum, quod prohibere a nobis debemus. Et non tantum de stupris et flagitiis. Ut Plant. I. 2. 'Atque insimulabit eam probri.' Et Sueton. Cos. 43. 'Diremit nuptias prætorii viri, qui digressam a marito post bidnum statim duxerat, quamvis sine probri suspitione.' Sed etiam de qualibet alia turpitudine. P. Africanus de mulcta: 'Omnia mala, probra, flagitia, quæ

homines faciunt, in duabus rebus sunt, malitia atque nequitia.' *Idem.*

Probrum] Versus Attii plane Stoicum decretum est: οὐδὲν κακόν, εἰ μὴ αἰσχρόν. *Jos. Scal.*

<sup>z</sup> Probrum] Quæ Festo desunt, addi poterunt ex iis quæ ab historicis dicuntur de pœna Vestalium corruptarum. Vide 'Sceleratus campus.' *Ant. Aug.*

Probrum virginis] Optime ait, Sacerdotio exauguratas postea damnatas vivas defodi. Nam insimulatæ virgines primo decreto pontificum sacris abstinere jubebantur. Deinde facto judicio, vivæ defossæ. Vide 'sceleratus campus.' *Dac.*

<sup>a</sup> Procalare] Vide 'Calatores.' Vide

Procalato,<sup>b</sup> provocato.<sup>19</sup>

*Procalato, provocato, et procitato etiam usurpari solet.* [FEST.

Procapis,<sup>c</sup> progenies, quæ ab uno capite procedit. [PAUL.

Procari,<sup>d</sup> poscere: unde procaces meretrices, ab assidue  
poscendo: et proci uxorem poscentes in matrimonium.

Procari, poscere est:<sup>e</sup> unde et proci, et meretrices [FEST.  
procaces, et verbum procas, id est, poscis.

Procat<sup>f</sup> dicebant, pro poscit.

Procedere dicebant interdum pro succedere, inter- [PAUL.  
dum pro porro cedere.

*Procedere<sup>g</sup> interdum succedere, interdum pone cedere.* [FEST.

Procellunt,<sup>h</sup> procumbunt. [PAUL.

Procera,<sup>i</sup> prolixa, et in longum producta, quasi ex cera ob  
ejus facilitatem.



19 Vir doct. in marg. ed. Scal. conjicit *Procalatio, provocatio.*

#### NOTÆ

etiam ‘caenla’ et ‘calones,’ et Festi inconstantiam ride, si illa Festi sunt. Sed frustra est etiam Festus, cum ait *calumnia*, a *calare*. Est enim a *caluor*, id est, frustror, decipio. A supino *calutum*. Vide Charisium et Priscianum. *Idem.*

<sup>b</sup> *Procalato*] Vide ‘prociant.’ *Id.*

<sup>c</sup> *Procapis*] Glossarium: ‘Captam, τὴν ἀπὸ προγόνων οἰκίαν.’ Lege *Captam*. Isidorus: ‘Procapius, proximus. Procapis, proximus.’ *Jos. Scal.*

<sup>d</sup> *Procari*] Α *πολιξ*, dos, donum, stipes: *προΐσσω* peto, manum extendo, inde *procor*, uxorem peto. Inde et *precari*, ut pro ‘Apollo,’ ‘Apello,’ &c. a *procari* meretrices dictæ *procaces*. Servius I. *Æn.* ‘procax proprie petax est. Nam procare est poscere, unde et proci petitores dicuntur.’ *Procax*, Græcis *πολικτης*. Vide Nonium: alii tamen a *prociendo*, provocando, lacessendo. *Dac.*

<sup>e</sup> *Procari, poscere est*] Hæc a superioribus disjungenda; sunt enim verba Festi. *Idem.*

<sup>f</sup> *Procat*] Livius Ægistho: ‘Quin, quod parere vos majestas mea procat, Toleratis, extemploque illam deducitis.’ *Idem.*

<sup>g</sup> *Procedere*] In fine legendum ut in Epitome *porro cedere*: id est, progredi. *Idem.*

<sup>h</sup> *Procellunt*] Puto Festum ante oculos habuisse locum Plauti qui est in Milite III. I. ‘Procellunt se et procumbunt dimidiati, diem appetunt.’ *Procellunt*, id est, movent. A *cello*, quod a *κέλλω, κωῶ*, moveo. *Idem.*

<sup>i</sup> *Procera*] A *pro* et *cera*, quod ineptum est. *Procerus* est a *procer*, quod a *procus*, vel potius a *pro* et *cerus*, sanctus, id est, magnus. Sive a *pro* et *cerno*, vel a *προεχής*, eminens, *Ἔολι*ce *προέχρη*, *procer*. Vide ‘procum.’ *Idem.*

Procestria<sup>20k</sup> dicuntur, quo proceditur in muro. Ælius procestria ædificia<sup>1</sup> dixit esse extra portam. Artorius procestria, quæ sunt ante castra, etiam qui non habent castra, propugnacula, quibus pro castris utuntur, ædificant.

Procincta classis<sup>l</sup> dicebatur, cum exercitus cinctus erat Gabino cinctu confestim pugnaturus. Vetustius enim fuit multitudinem hominum, quam navium, classem appellari.

Procinctam<sup>m</sup> classem, id est, paratam ad bellum militum multitudinem, Diali Flamini videre non licuit.

Procincta classis dicebatur, exercitus ad prælium [FEST. instructus, et paratus: quem diali Flamini videre non li-

//////////

20 In Ms. *Procastria*.—1 Ed. Scal. *ædificis*.

#### NOTÆ

<sup>k</sup> *Procestria*] Glossarium: ‘*Procastria, οἰκήματα πρὸ παρεμβολῆς.*’ *Jos. Scal.*

*Procestria*] In Ms. *Procastria*, et ita Gloss. ‘*Procastria, οἰκήματα πρὸ παρεμβολῆς.*’ Item ‘*Procastria, οἱ πρὸ παρεμβολῶν τόποι.*’ *Dac.*

<sup>l</sup> *Procincta classis*] Quis fuerit cinctus Gabinus vix demonstrari posse arbitror, ita super eo variant scriptores. Servius vii. *Æneid.* ‘*Incincti ritu Gabino, id est, toga purpura caput velati, parte succincti.*’ Idem lib. vii. ‘*Gabinus cinctus est, toga sic in humerum rejecta, ut uua ejus lacinia a tergo revocata hominem cingat.*’ *Isidor.* lib. xix. cap. 24. ‘*Cinctus Gabinus est, cum ita imponitur toga, ut lacinia, quæ postrinseus rejicitur, attrahatur ad pectus, ita ut ex utroque latere picturæ pendeant, ut sacerdotes gentiliū faciebant.*’ *Idem.*

<sup>m</sup> *Procinctam*] Præter Pauli Epitomen, Pompeius scripserat, cur procincta diceretur, quod procincti ad

pugnam ire soliti fuerint, unde testamenta in procinctu fieri dicta sunt, quæ a militibus fierent. Vide Gell. lib. i. cap. 11. et lib. xv. cap. 17. Cic. lib. i. de Oratore. Plutarch. in Coriolan. Justin. lib. xi. Instit. tit. de testamentis. Vide proximum superius caput. *Ant. Aug.*

*Procinctam*] Glossarium: ‘*Procinctum, ὅταν εἰς πόλεμον συγκαλέσωνται.*’ Porro ita videtur scripsisse Festus: *Procinctam classem Flamini Diali, hoc est, milites ad prælium instructos, ut paratos videre non licet: antiqui enim procinctum dixerunt, ut nunc quoque, cum exercitus instructus est. Procincta autem acie ad pugnam ire soliti erant: unde dicuntur testamenta in procinctu fieri, quæ instructa acie nuncupabantur; vel, quæ ad pugnam ituri nuncupabant.* *Jos. Scal.*

*Procinctam classem*] Gloss. ‘*Procinctum, ὅταν εἰς πόλεμον συγκαλέσωνται:*’ id est, ‘*Quando ad prælium convocantur.*’ Vide ‘*Classis,*’ et ‘*in procinctu.*’ *Dac.*



cet: *antiqui enim procinctum militem dixerunt, ut nunc quoque cum exercitus instructus est: procincta autem ideo quod togis incincti ad pugnam ire soliti fuerint. Unde et testamenta in procinctu fieri dicta, quod faciunt ad pugnam ituri.*

**Procitant,**<sup>n</sup> pro vocitant: citare enim vocitare est: [PAUL. unde procet et prociet.

**Procitare**<sup>o</sup> sæpe prolicere,<sup>2</sup> id est, producere. [FEST.

**Procitum**<sup>p</sup> testamentum dicebatur, veluti proca- [PAUL. tum, provocatum, id est, irritum, ac ruptum. **Procitum**, cum prima syllaba corripitur, significat petatum. **Livius:** Matrem procitum plurimi venerunt.

**Procubitores**<sup>q</sup> dicuntur, qui noctu custodiæ causa ante castra excubant: cum castra hostium in propinquo sunt.

**Procubitores** dicuntur fere velites,<sup>3</sup> qui noctu custo- [FEST. diæ causa ante castra excubant, cum castra hostium in propinquo sunt: ut M. Cato in eo, quem de re militari scripsit.

**Proculinat,**<sup>4</sup> promittunt, ait significare Antistius de jure pontificali libro nono.



<sup>2</sup> Vet. lib. *pollicere*.—<sup>3</sup> Vet. cod. *feri velites*.—<sup>4</sup> Ms. *Proculinant*. Vide Notam.

#### NOTÆ

<sup>n</sup> *Procitant*] Lego infra, *procit et prociet*. Etsi falsum est quod ait Paulus: nam a *cicio*, voco, est *cito*, unde *procito*: Gloss. ‘*procitat, προσκαλείται.*’ *Idem*.

<sup>o</sup> *Procitare*] *Prolicere*, id est, provocare, producere. *Idem*.

<sup>p</sup> *Procitum*] Verba ex veteri *Odyssea*, *Matrem procitum plurimi venerunt*, sunt ex illo: *Τόσσοι μητέρ’ ἐμήν μῶνται. Jos. Scal.*

*Procitum*] A *procieo*. Et infra *procitum*, petatum, pro procatum. Verba Livii ex veteri *Odyssea*, ex illo *Homeri*: *Τόσσοι μητέρ’ ἐμήν μῶνται. Dac.*

<sup>q</sup> *Procubitores*] Qui procubant custodiæ causa. Gloss. ‘*procubitor, φρουρός.*’ *Idem*.

<sup>r</sup> *Proculinat*] Ms. *proculinant*: a *proculio*: quod infra in *Epitome Paul.* nisi ex illo hic etiam malis *proculiunt*. Suspiciatur *Vossius*, ut *promittere*, quod est *προβάλλειν*, sumitur pro *polliceri*, quia, qui spondet, verbis aliquid in longum movet ac mittit, ita *proculio* dici, quia quis *procelit*, sive *procellit*, hoc est, verbis longe dimovet, mutato *e* in *u*. *Meursius* vero legebat, *proculinunt, promunt*, pro *proculiunt*, sicut ‘*obinunt,*’ ‘*ferinunt,*’ ‘*solinunt.*’ *Idem*.

Proculiant, promittunt.

[PAUL.

Proculum<sup>s</sup> inter cognomina eum dicunt, qui natus est patre peregrinante a patria procul. Proculos sunt, qui credant ideo dictos, quia patribus seuibus, quasi procul progressis ætate, nati sunt.

Procum<sup>t</sup> patricium in descriptione (ceas si unquam [FEST. fecit Ser. Tullius, significat procerum ii enim sunt priucipes: nam proci dicuntur, qui poscunt aliquam in matrimonium, Græce *μνηστῆρες*: est enim procare, poscere, ut cum dicitur in iudice collocando<sup>u</sup> si alium procas, nive eum procas: hoc est, poscis: unde meretrices procares.

Prodegeris,<sup>x</sup> consumpseris, prodideris,<sup>5</sup> ut Cæcilius in Hymni<sup>6</sup> de prodigere est, cum nihil habeas, te inridier:<sup>7</sup>

//////////

5 Legendum monet Dac. *perdideris*.—6 Ed. Scal. in *Hymni prodigere*. Vir doct. in marg. ejusdem ed. conj. *Hymuide*.—7 Dac. legend. monet *inridier*.

#### NOTÆ

<sup>s</sup> *Proculum*] Proprie, qui ποῦtis *τη-λυγέτης*. Jos. Scal.

*Proculum*] A *procul*, *proculus*, ut Græcis, a *τῆλε*, *procul*, *τηλόγετος*, cujus etiam duplicem notionem tradit Eustath. *τηλόγετος*, *παῖς ὁ ὕστατος καὶ πόρρω τῆς ἡλικίας γενηθεὶς τοῖς τοκεῦσιν. ἢ τῆλε ὄντι τῷ πατρὶ γενηθείς*. Id est: 'Puer ultimus et parentibus ætate propectis natus, vel procul peregrinanti patri natus.' Dac.

<sup>t</sup> *Procum*] Plantus Pœnulo: 'Nequicquam hos procos mihi elegi,' hoc est, proceres, *εἰρωνικῶς*. Jos. Scal.

*Procum patricium*] Lege, ut viri Docti, in *descriptione classium quam fecit Ser. Tullius significat procerum. Procum patricium*, pro 'procorum patriciorum.' Ut 'fabrum' pro 'fabrorum.' *Procorum* autem pro *procerum*. Hinc intelligendus locus ille Ciceronis de Oratore ad Brutum:

'Jam, ut Censoriæ tabulæ loquantur, fabrum et procum audeo dicere, non fabrorum et procorum.' Ea voce usus est etiam Plautus in Pœnulo: 'Nequicquam hos procos mihi elegi.' *Procos*, id est, *proceres*: Ironice. De *procis* et *procare*, vide 'procari.' Dac.

<sup>u</sup> *In iudice collocando*] Hinc intelligendus S. Gregorius: 'possimus rei inexpertæ arbitrum collocare.' *Idem*.

<sup>x</sup> *Prodegeris*] Lege: *Prodegeris, consumpseris, perdideris. Prodigere* est, porro agere, id est, consumere, perdere: inde *prodigus*, ut infra 'prodiguæ hostiæ,' quæ totæ consumuntur. Et *prodigus*, bonorum consumtor. Plaut. Aulul. II. S. 'Festo die si quid prodegeris, Profesto egere liceat, nisi peperceris.' A *prodigus, prodigitas* Lucil. et *prodigentia* Tacit. Infra in versu Cæcili legendum *inridier*. *Idem*.

et Plautus in *Nervolaria*: *Productæ prodigium esse in amatorem addeceat.*<sup>8</sup>

*Prodigere* est consumere, unde et *prodigus* fit. [PAUL. *Prodidisse*, tempus longius fecisse.]

*Prodidisse*<sup>7</sup> non solum in illis dicitur, qui patriam [FEST. hostibus prodiderunt, sed etiam tempus longius fecisse, ut Cato: *Te, C. Cæcili, diem prodidisse*<sup>9</sup> militibus legionis tertiæ, cum *prodicionem* non haberent.]

*Prodigia*,<sup>2</sup> quod prædicunt futura: permutatione G literæ: nam quæ nunc C appellatur, ab antiquis G vocabatur.



8 Legit Scal. *Pollucte prodigum esse amatorem addeceat.* Vet. cod. *esse in m' amatorem addeceat.* Vir doct. in marg. ed. Scal. conj. *in me amatorem addeceat.* —9 Ead. ed. *prodidisse.* Vide Notas inf.

#### NOTÆ

<sup>7</sup> *Prodidisse*] *Prodita* res, et *producta*, pro eodem dicitur, Livius lib. xxxviii. 'Cum invidiam et certamina cum Tribunis prospiceret, die longiore *producta*, in Liternum concessit, certo consilio, ne ad causam dicendam adesset:' male vulgo *producta*. Libro iii. 'in carcerem est conjectus, eique Tribunus diem *prodixit.*' Et, 'Adeoque constantia sua et Tribunos obstupescit, et plebem, ut diem ipsi sua voluntate producerent.' Lege, *prodicerent.* Paulo post: 'antequam *producta* dies veniret, moritur.' Lege, *producta*. Sed et apud Gellium corruptum invenies, porro apud Livium et *prodita die* legitur. Lege ita verba Catonis: *Te, C. Cæcili, diem prodidisse militibus legionis tertiæ, cum prodicionem non haberes.* *Prodicionem* magistratus dicitur habere, quomodo et *vocationem*, et *præhensionem*, hoc est, *prodendi*, *vocandi*, *præhendendi* jus. In vetustissima lege fracta extant vestigia *productæ* diei his verbis. . . . . EX. HACE. LEGE TRIBVNDI. CAVSSA. PRODEIXERIT IS. VTEL. QVOD. RECTE. FACTVM. ESSE

VOLET. FACITO. *Jos. Scal.*

*Prodidisse*] *Prodere*, porro dare: et non solum decipere, deserere, sed et in lucem edere, posteris tradere. Item *prodere* est, proferre, producere. Terent. And. ii. 1. 'Ut aliquot saltem nuptiis *prodatur* dies.' Est *prodita dies*, dies *producta*. Sed falsus est Scaliger, qui tradit *prodita dies*, idem esse quod *producta*. Nam *prodita*, est prolata. At *producta*, est prædicta, prænuntiata. In verbis Catonis optime Scal. *cum prodicionem non haberes.* *Prodicionem* habere magistratus dicitur, ut *vocationem*, *præhensionem*, id est, jus *prodendi*, *vocandi*, *præhendendi*. Sic *specionem* et *nuntiationem* in angularibus, jus *spiciendi* et *nunciandi*. Vide 'spectio.' *Dac.*

<sup>2</sup> *Prodigia*] Minime crediderim C appellari ab antiquis, quæ postea G dicta est: licet maxima fuerit utriusque literæ affinitas, uti apud Græcos media esse dicitur r inter k et x. Sed fortasse Festus significat, quæ nunc G litera *prodigia* dicuntur, ab antiquis C litera dicta esse *prodicia*. Sed si dicta sunt a prædico,

Prodigiatores, haruspices prodigiorum interpretes.

Prodigiatores, prodigiorum interpretes. [PAUL.

Prodiguæ<sup>a</sup> hostiæ vocabantur, quæ consumuntur; unde homines quoque luxuriosi prodigi.

Prodiguæ hostiæ vocantur, ut ait Veranius, quæ [FEST. consumuntur: unde homines quoque luxuriosi, prodigi.

Prodinunt,<sup>b</sup> prodeunt, ut Ennius annalium lib. tertio: Prodinunt famuli, tum candida lumina lucent.

Prodit non solum, in apertum exit, significat; sed [PAUL. etiam, porro it.

Prodit,<sup>c</sup> memoriæ porro dat, et fallit: item ex interiore loco procedit: item perdit, ut Ennius: Non in sperando cupidi rem prodere summam.

Prodit,<sup>10</sup> memoriæ porro dat, et fallit: item ex interiore loco procedit: item perdit, ut Ennius lib. sexto decimo: Non in sperando cupide<sup>11</sup> rem prodere summam.

Prodit,<sup>d</sup> porro dederit: ut est in lege censoria: PORTICUM



10 Ead. ed. *Prodit*.—11 Vet. lib. *cupidi*.

#### NOTE

non una litera, sed plures mutantur: quare puto esse dicta a prodico, et forte ita scribendam esset apud Festum. *Ant. Aug.*

*Prodigia*] Lege infra ex Vossio: Nam quæ nunc g appellatur ab antiquis c vocabatur. Ait *prodigium* esse quasi *prodicium*, a prædicendo, quia quæ nunc g, antiquis erat c. Et huic Festi etymo adsentit etiam Tullius. Vide supra in 'monstrum.' Sed dissentit Nonius: 'Prodigium autem,' inquit, 'semper pessimum est, dictum quasi porro adigendum.' Ergo *prodigium*, quod porro agatur quasi *prodagium*. Favet, quod secunda in *prodigium* corripitur, quæ produceretur, si a prædicendo. Sed fallitur Nonius enim ait *prodigium* semper esse pessimum. Nam esse de bono Virgil. v. *Æneid.*

'Nunc tempus agi res, Nec tantis mora prodigiis.' Ubi Servius: 'Ecce, inquit, prodigium de bono.' *Dac.*

<sup>a</sup> *Prodiguæ*] Vide 'prodegeris.' *Idem.*

<sup>b</sup> *Prodinunt*] *Prodeo*, *prodino*, ut 'redeo,' 'redino.' Vide 'redinunt.' *Idem.*

<sup>c</sup> *Prodit*] *Prodit* memoriæ, posteris, porro dat, item fallit, deserit, perdit. A *prodo*. Vide supra 'prodidisse.' *Prodit*, procedit, a *prodeo*. *Idem.*

<sup>d</sup> *Prodit*] Hæc verba mendosa videntur: *habeto*, *prodito*, *alias prodiderit*. Fortasse significat, *Prodit* significare, aut, porro dederit, aut, prodiderit. Prioris significationis exemplum esse in lege Censoria: nbi *prodito* significat, porro dato. *Ant. Aug.*

SARTAM, TECTAMQUE HABETO, PRODITO: alias prodiderit.<sup>12</sup>

Profanum<sup>e</sup> est, quod fani religione non tenetur.



12 Vide Notas.

NOTÆ

*Produit*] Verba legis Censoriæ ita sententia postulante legerim: PORTICUM SARTAM, TECTAMQUE. PRODIT. *Jos. Scal.*

*Produit*] In lege tamen censoria, quam, ut exemplum, Festus producit, nulla mentio vocis *produit*. Legebat Scaliger. PORTICUM SARTAM TECTAMQUE PRODIT. Mihi omnia legis verba, quæ Festus prodit, sana videntur, sed ejus tantum membrum deesse. Suppleo: PORTICUM SARTAM TECTAMQUE HABETO PRODITO. NEI PRODIT. Jubet lex conductorem porticum sartam tectamque a Censoribus accipere, et absoluto locationis tempore, eandem sartam tectam prodere, ni *produit*, id est, prodiderit, mulcta ei dicatur. Vel quid simile. Poterat etiam et scriptum fuisse CUM PRODIT: id est, cum prodiderit, ut censores cognoscant, judicent, probent. Et ita hanc legem censoriam, quæ ad hoc viros eruditos torsit, sartam tectamque a nobis proditam, doctis spero gratum fore. *Duc.*

<sup>e</sup> *Profanum*] Hic locus totius libri argumentum est. Sed miror cur tantum numerum librorum Verrii dixerit, seque libros paucos fecisse: cum libro quinto Verrii initium P literæ fuerit. At Festi quintus decimus. Inscriptio quoque non convenit libris Verrii, neque etiam libris Festi, qui de verborum significatione in antiquo libro inscribuntur. *Ant. Aug.*

*Profanum*] Infra: verbum alieno loco positum, nam de verbo 'Porricete' disputabat. Ad quod locum

ex Plantina Pseudolo profert: 'Atque in manibus exta teneam, ut porriciam: interea loci Si lucri quid datur, potius rem divinam deseram.' Deinde disserebat de profanatione eorum, quæ porriciebantur: ea videlicet, quæ porriciuntur, profanari docens: et profanata consumi. Varro: 'Itaque ob id in fano consumebatur omne, quod profanum erat, ut etiamnum fit, quod Prætor urbanus quotannis facit, cum Herculi immolat publice juvencam.' In fine ita lego: *ea autem, de quibus dissentio, et aperte, et breviter, ut sciero, scripta in his libris meis invenientur, qui inscribuntur: PRISCORVM VERBORVM CVM EXEMPLIS.* Neque dubium est, quin ita scripserit Festus. Sed libri ii interciderunt. Nam quod docti viri putant Festum de his, quos in manu habemus, loqui; et peccant ipsi, et alios in errore inducunt. Nam neque Festus hos libros, qui extant, vocasset suos, cum sint Verrii, neque in istis libris instituit reprehensionem Verrii, præterquam in locis admodum paucis, idque obiter: neque paucos hos libros vocasset, cum supra 19. scripserit, neque hæc est horum librorum inscriptio, cum a Macrobio vetere auctore de verborum significatione citentur. His, et pluribus rationibus, atque adeo tenore verborum Festi, inductus, quilibet potest advertere libros PRISCORVM VERBORVM CVM EXEMPLIS non esse eosdem cum his nostris DE VERBORVM SIGNIFICATIONE. *Jos. Scal.*

*Profanum*] Hic locus pessime dis-

Profanum, quod non est fanum.<sup>13</sup> Plautus: Sa- [PAUL.  
 crum, an profanum habeas, parvipenditur.  
*Porriciam*<sup>f</sup> *pro porro jaciam, maxime de extis dicebant* [FEST.

//////////

13 Vet. lib. *fandum*.

#### NOTÆ

tractus; hiatus enim qui post *progenerum* apparent huc pertinebant. Locum adi. *Profanum* proprie est quod ex religioso et sacro in hominum usum conversum est. Servius ad illud XII. Æn. 'Quos contra Æneadæ bello fecere profanos.' 'Profanum,' inquit, 'proprie dicitur, quod ex religiosa re in hominum usum convertitur.' Et: 'at postea dicendo bello fecere profanos, docuit profanum esse quod a religione in usum hominum transit: sacro profanum contrarium, ut festo profestum, fano nefastum. Ergo, non omne, quod sacrum non sit, profanum, sed quod sacrum fuerit et desierit.' Verum illud non semper a Veteribus observatum, qui sæpe *profanum* dixere de eo quod nunquam sacrum fuerat. *Duc.*

<sup>f</sup> *Porriciam*] Hunc Festi locum nemo homo intelligat, qui tamen minus literulæ immutatae planus fiet. Lego: *contra id consumitur in sacro quod est profanatum. At Verrius eodem libro de significatione verborum (sint dicta libere si quæ contra dixerit) arbitratur, &c.* Illud nam, quod in schedis ita apparet, *na*, a voce *arbitratur* natum puto, reduplicata priori syllaba *ar* arbitratur. Primo quid sit *porricere* exponit Festus. Item quid intelligendum sit, cum dicitur id consumi in sacro quod est profanatum. Deinde Verrium reprehendit, quod arbitratur ob eam causam porrici exta aris et foculo, quia profana ea quoque, id est, ut ipse Verrius interpretabatur, Deo dicta con-

sumere erat necesse. Et optime quidem Festus; neque enim, ut Verrius putavit, quæ Deo porriciebantur ea *profana*, sive *profanata* dicta, neque ea aris et foculo porrecta, quod ea consumere erat necesse. Verum id, quod Deo offerebatur, *porrectum* dictum, reliquum omne, unde illud *porrectum* detractum, *polluctum* et *profanatum* dicebatur, quia cum Deo sacrum et fanatum fuisset, porrecta tantum eorum parte, populo, spectantibus apponebatur, et ab iis consumebatur, unde quod e sacro et religioso in hominum usum eedebat *profanum* et *profanatum* dictum. Idque ut clarius fiat, iterum inculcandum et infigendum: *Pollucere* apud veteres Romanos erat dapem apparare ac dedicare, sacrificale convivium in Deorum honorem, puta Jovis, Herculis, instruere. Ex eo quod in Dei aram sive foculum ex sacrificii ritu conjectum erat, id *porrici* proprie dicebatur. Macrobius lib. III. cap. 2. 'Ex disciplina aruspicum porriciendi verbum sacrificantibus est solenne, sicut Veranius ex primo libro Fabii Pictoris ita dissertationem huius verbi exsecutus est: Extæ porriciunt, Diis danto in altaria aramve, foculumve, eave, quo exta dari debent.' Postquam illud porrectum fuerat, reliquum omne sacrum esse desinebat, et proprie *polluctum* et *profanatum* dicebatur, quia a populo et spectantibus consumebatur. Plaut. Rudent. sc. ult. 'spectatores, vos quoque ad cœnam vocem, Ni daturus nihil sim,

*antiqui: Plautus in Pseudolo: Atque in manib. exta te-  
neam, ut porriciam, interea loci: porricitur autem focolo*

## NOTE

neque sit quicquam pollucti domi, Neve adeo vocatos credam vos esse ad cœnam foras.' Et Stich. v. 4. 'Hodie polluctura, præter nos, jam dabitur nemini.' *Pollucturam* vocat, quod supra *polluctum*. Varro, etsi minus quid *profanum* esset intellexit, tamen ita rem declarat, ut omnem dubitandi locum tollat. Verba ejus, quia nemini hactenus intellecta, sive adeo declarata, non piget ascribere. 'Hinc profanum est,' inquit, 'quod ante fanum, id est, conjunctum fano: hinc profanatum, quod in sacrario polluctum, atque inde Herculi Decuma data ab eo est, quod sacrificio quodam fanatur, id est, ut fani lege sit. Id dicitur polluctum quod a porriciendo est fictum. Cum enim ex mercibus libamenta porrecta sunt Herculi in ara, tum pollutum est. Ut cum profanum dicitur, id est, proinde ut sit fani factum. Itaque ubi olim fano consumebatur omne quod profanum erat, ut etiam fit, quod Prætor urbanus quotannis facit, cum Herculi immolat publice juveneam.' Hæc Varro: cujus postrema verba, quia per librariorum negligentiam unius et alterius literulæ immutatione et corruptione non leviter sunt deformata, ita emendari debere certum est: *Cum enim ex mercibus libamenta porrecta sunt Herculi in ara, tum pollutum est, et tum profanum dicitur, id est, proinde ut sit fani factum. Itaque ibi olim in fano consumebatur, &c.* Sed quia emendationum omnium tum demum ratio vera est et aperta, cum, quæ antea indissolubilia erant, ea nullo negotio dissolvuntur et enodantur, videamus virisne doctis hæc nostra emendatio probanda sit an exigenda. Ait Varro, 'Quod in sacrario polluctetur, et sacrificio quo-

dam fanatur, ut ad instar fani sit, postquam inde Herculi decuma est data, omne id profanatum, et polluctum dicitur.' Huc usque verbis Varronis satis insistimus: pergit: 'Id omne autem dicitur polluctum, a porriciendo voce effecta. Nam, cum ex dapibus libamenta porrecta sunt Herculi in ara, tum polluctum est, id est, tum pollucta reliqua daps dicitur, et tum etiam dicitur profana, id est, &c. Itaque ibi in fano consumebatur omne id quod profanum erat,' &c. Nunc Varronis verba luce ipsa clariora, unde sat scio nemo aliter se satis expediat. Et certe maxime Reipublicæ literariæ intererat, ut ne hic locus Varronis et alter Festi diutius in tenebris laterent. Varro quidem, ut superius diximus, non satis intellexit quid proprie esset *profanum*, cum ait dici 'profanum, proinde ut sit fani factum.' Et eo graviter lapsus est, quod *fanatum* inter et *profanatum* nullum discrimen statuit, quod maximum esse facile evincunt quæ hic a nobis posita sunt, et ex Veterum fere omnium auctoritate comprobatur. Meminerint igitur Latinitatis et rituum Romanorum studiosi, minime viris doctis credendum esse cum audacter affirmant, quæ porriciebantur ea *pollucta* et *profanata* dicta, cum contra *profana*, sive *profanata*, et *pollucta* tum demum dicta sint omnia sacrificalia illa convivia postquam eorum projecta erat pars aliqua quæ proprie *porrici* dicebatur. Nam *polluctum* id dicebatur quod populo exponebatur, quod non fiebat nisi post ejus partem aliquam porrectam. Inde apud Plaut. Rudent. 'Non sum pollucta pago Potiri ut me abstineas manum.' 'Pollucta pago,' id est, pago expo-

arisque quod consecrandum est Deo, dicandumque, contra id consumitur in sacro, quod est profanatum, ut Verrius eodem libro, de significatione verborum, sint dicta libere; si quæ contra dixerò, nam arbitratur<sup>14</sup> ob eam causam porrici exta aris et foculo, quia profana ea quoque, id est, Deo dicta, consumere<sup>15</sup> est necesse. Cujus opinionem neque in hoc, neque in aliis compluribus refutare minime necesse est: cum propositum habeam ex tanto librorum ejus numero intermorta jam, et sepulta verba, atque ipso sæpe confitente nullius usus aut auctoritatis præterire, et reliqua quam brevissime redigere in libros admodum paucos: ea autem, de quibus dissentio, et aperte, et breviter, ut sciero, scripta in his libris meis<sup>§</sup> invenientur: inscribuntur: PRISCORUM VERBORUM CUM EXEMPLIS.

Profesti dies<sup>h</sup> dicti, quod sint procul a religione nominis<sup>16</sup> divini. Cæcilius: Quod facimus pro festo fecisti tantundem festivo die. Item Afranius in Privigno: Æque pro festo, contra cum celebras.

//////////

14 Ed. Scal. 'libere: si qua contra dixerò, nam arbitratur.'—15 Ead. ed. consume. Vide Not.—16 Ead. ed. nominis.

#### NOTE

sita. Et in Curellione: 'Quod quidem mihi polluctus virgis servus,' &c. 'Servus polluctus virgis,' facete dicitur, virgis subjectus, expositus. Non vero, ut interpretatur Camerarius, 'virgis cumulatus;' neque enim ara Herculis omni esulentorum et poculentorum genere erat referta, ut ipse putavit, sed eorum parte aliqua quæ porrici proprie dicebatur. *Idem.*

§ Scripta in his libris meis] Lege, Inscripta in his libris meis invenientur, quæ inscribuntur, &c. Vide antea Scaligerum. *Idem.*

<sup>h</sup> Profesti dies] Afranii exemplum, quod citabat Festus ex Privigno, ex-

tat integrius apud Nonium: 'Quæ nos solemus facere festivo die, Quotidiano opere promiscet omnia. At quæ profesto, contra: cum celebras focum.' Ita enim legendum apud Nonium. *Jos. Scal.*

Profesti dies] Opponuntur diebus festis. Et dicti profesti quod pro, id est procul, a festis sunt. Integrum locum Afranii hic affert Nonius in voce profesti: 'Quæ festivo facere nos solemus die, Quotidiano opere promiscet omnia, Æque profesto concelebras focum.' Legit Scaliger. Quæ nos solemus facere festivo die, Quotidiano opere promiscet omnia. At quæ profesto contra; cum celebras fo-



Profesti dies procul a religione numinis divini. [PAUL.

Profestum diem dicebant, qui festus non erat.

Profestum est facere,<sup>i</sup> tanquam profanum facere, id [FEST. est, quod eo die, qui dies feriarum non est, facere, vel, ut quidam dixerunt, pro eo facere velut feriæ non sint; aut id facere, quod feriis fieri non liceat. Itaque diem profestum, diem sine feriis esse.

Profundum,<sup>k</sup> quod longe habet fundum. [PAUL.

*Profundum dicitur id quod altum est, ac fundum [FEST. longe habet. Pacuvius in Modo: neque profundum.*

Profusus<sup>l</sup> super modum sumptuosus dicebatur. Terentius in *Adelphis*, *profundat, perdat, pereat, nihil ad me. Alias abjectus jacens; et Pacuvius in Teucro: Profusus gemitu murmuro ocei stians ruat.*

Profusus supra modum sumptuosus. Terentius: [PAUL. *profundat, perdat, pereat, nihil ad me attinet: alias abjectus, jacens. Pacuvius: Profusus gemitu, murmure.*<sup>17</sup>



17 Ead. ed. *murmuro*.

#### NOTE

*cum.* Ait Afranius: Quæ nos facimus diebus festis, tu diebus profestis omnia permiscees: At quæ nos profestis facimus, tu id omne diebus festis cum celebras focum. Nam diebus festis Deorum focus celebrabatur. *Dac.*

<sup>i</sup> *Profestum facere*] Deest *facere licet*, vel quid simile. Sensus est: 'Profestum facere est tanquam profanum facere, id est, facere quod eo die, qui dies feriarum non est, facere licet.' Hic intelligere videtur Festus *profestum facere* eos dictos qui festos vitiabant, id est, qui diebus festis illud agebant, quod quotidianæ opere tantum licebat. *Idem.*

<sup>k</sup> *Profundum*] Diomedes capite de præpos. 'Pro præpositio significat porro, ut cum profundum dicimus pelagus, ut cui porro fundus sit.'

Vide 'altum.' Servius ad illud r. *Æneid.* 'Cælumque profundum.' 'Profundum autem,' inquit, 'et sublime dicitur.' Item: 'Et sicut hic profundum in altitudinem, sic alibi fastigia in infima parte. 'Forsitan et scrobibus quæ sint fastigia quæras.''' *Idem.*

<sup>l</sup> *Profusus*] Versus Terentii, ut a Paulo refertur in *Adelphis*, quod Festi dimidiati versus significant. Pacuvii autem nimis mendosus est. *Ant. Ang.*

*Profusus*] *Profundo* est, largiter fundo, unde *profusus* *δαπανηρδς*, sumptuosus. Gloss. 'profusa, ἡ δαψιλής.' Item *profundo*, humi fundo, unde *profusus*, humi fusus, abjectus. In versu Pacuvii legendum puto: *Profusus gemitu murmure occentans ruat.* *Dac.*

**Progenerum** <sup>m</sup> appellat avus neptis suæ virum.

*Progenerum appellat avus neptis suæ virum.* [FEST.

*Profanum* <sup>n</sup> quod non est fanum appellatur : *Plantus, Sacrum, an profanum habeas parvi pendito. Livius in.* . . . .  
. . . . *publici.* . . . . *obe.* . . . .

**Prohibere comitia** <sup>o</sup> dicitur vitare diem morbo, qui vulgo quidem major, ceterum ob id ipsum comitalis appellatur. Cato in oratione, quam scripsit de sacrilegio commisso: *Domi cum auspicamus,* <sup>p</sup> honorem me dium <sup>18</sup> immortalium velim habuisse: servi, ancillæ, si quis eorum sub centone crepuit, quod ego non sensi, nullum mihi vitium facit. Sicuti ibidem servo aut ancillæ dormienti evenit, quod comitia prohibere solet, ne is quidem mihi vitium facit.

**Prolato** <sup>a</sup> ære astitit, Ennius in Achille Aristarchi cum ait, significat clypeo ante se protento.



18 Ead. ed. *medium.* Vir doct. in marg. ejusdem ed. conj. *me deum.*

#### NOTÆ

<sup>m</sup> *Progenerum*] Socer magnus dicitur uxoris mææ avus, ego illius sum progener.' Modestinus lib. iv. D. de grad. et adfin. *Idem.*

<sup>n</sup> *Profanum*] Hæc suo loco mota sunt. Vide 'profanum.' In fine post *publici* addunt schedæ: *Pucuvius in Peribæa . . . . . Inde profanationem dici ait Verrius. Idem.*

<sup>o</sup> *Prohibere comitia*] Comitia multis ex causis aut ineunda vetabantur, aut inita solvebantur, aut habita vitabantur et fiebant irrita. Veluti ex comitali ritu vel omisso vel perperam obito: ex magi-tratus de cælo servantis spectione sive inspectione: ex nunciatione sive obnunciatione magistratus qui de cælo servarat. Ex omine infausto. Ex fulgure, fulmine, tonitru. Ex morbo sacro, caduco, qui et ideo *comitalis* dictus est. Et ex aliis, quæ in historiis diligens

lector annotabit. *Idem.*

<sup>p</sup> *Domi cum auspicamus*] Ait Cato quæ auspicantium et sacrificantium religionem et omina turbare solent et impedire, ea, nisi a sacrificante vel auspicante fuerint intellecta, nullum vitium facere, veluti, si quis servus aut ancilla sub centone crepuit, id est, sub stragulis: vel si quis servus vel ancilla dormiens morbo comitali correptus fuerit. In fine legitur etiam, *Ne id quidem mihi vitium facit:* quod magis placet. Supra pro dium quidam *Deum.* Sed nihil necesse. *Idem.*

<sup>a</sup> *Prolato*] Achilles Aristarchi dictus ad differentiam Achillis Æschyli. Hujus Aristarchi Tragici meminere Athenæus, Suidas, Stobæus secundo Physicorum. Achillis Aristarchi Tragediæ habes mentionem apud Plautum. Isidorus: 'Tragedias fere om-

Prolato ære apud Ennium significat scuto ante se [PAUL. protento.<sup>19</sup>

Proletarium<sup>r</sup> capite censum dictum, quod ex his civitas constet, quasi proles progenie. Idem et proletanei.<sup>20</sup>

Prologium,<sup>s</sup> principium, proloquium. Pacuvius: Quid est? nam me examinasti prologio tuo.

Prolugere<sup>t</sup> dicuntur, qui solito diutius lugent.

Promellere,<sup>u</sup> litem promovere.



19 Vide Notas.—20 Vet. lib. *Item et prolectanti.*

#### NOTÆ

nes ex Græcis transtulit Ennius, plurimas Euripidis: nonnullas Aristarchi.' *Jos. Scal.*

*Prolato ære]* *Ære*, id est, Clypeo: quia ex ære fiebant. Virg. i. *Æneid.* 'Ære cavo clypeum magni gestamen Abantis.' *Prolato*, id est, protenso, projecto. Sic apud Macrob. 'projecta scuta,' protensa, prolata, ictibus objecta. Achilles autem Aristarchi dictus ad differentiam Achillis *Æschyli*, ut optime Scaliger. *Dac.*

Post *Prolato*, non dubium est quin hæc, quæ subjiciam, hic desiderentur: *Parret dicendum existimant: quam consuetudinem ostendit formula, quæ est, PARRET. Ab eo Parra avis sinistra. Et ejus significatio eadem.* De verbo *Parret* gemino *rr* vide supra. *Parram* ait dictam, quia parreat, hoc est, appareat, et sese objiciat obviam prætereuntibus: inauspicatam autem fuisse, et *ἐνδιδιον* adversum aspicium facere solitam, vel unns Horatius testis suffecerit: 'Impios parrae recinentis omen Ducat.' *Jos. Scal.*

<sup>r</sup> *Proletarium]* *Proletarii* et *proletanei*, ut 'extrarii' et 'extranei.' *Proletarii* autem dicti in plebe Rom. tenuissimi, qui non amplius quam quingentium æris in censum deferebant, et prole tantum juvabant rempubli-

cam. Sed diversi tamen a capite censis, qui nullo aut perquam parvo ære censebantur, sed capite tantum: unde et 'capite censi.' Utrique quidem in unam et imam classem a Tulio rege conjecti, majoris tamen honoris erant et re et nomine *proletarii*, quam capite censi, quorum extremus census fuit asses trecenti septuaginta quinque. Vide Gellium lib. xvi. c. 10. *Dac.*

<sup>s</sup> *Prologium]* Προλόγος, προλόγιον, prologus, prologium. Ut *ἐξοδος, ἐξόδιον*, Exodus, exodium. Vide 'exodium.' *Prologus* autem proprie præfatio quædam fabulæ, in qua vel poetæ excusatur, vel fabula commendatur: *Prologium* vero cum argumentum fabulæ tantum describitur. *Id.*

<sup>t</sup> *Prolugere]* *Pro*, id est, porro, in longum. Tamen hujus significationis exempla desidero. *Idem.*

<sup>u</sup> *Promellere]* *Mellere*, seu *melere*, antiquum verbum a Græco μέλλειν. Cujus vestigia supersunt in voce 'Remelignes.' *Jos. Scal.*

*Promellere]* *Prolituum provere*, lego *litem promovere*. *Provere* compendiose pro *promovere*. *Promellere* autem est procrastinare, producere, a *mello*, moror, quod a Græco μέλλω. Inde *remellere*, sive *remelere* unico *l*, remorari,

*Promellere*, *Verrius ait significare lituum proverere.*<sup>1</sup> [FEST. *Promenervat* <sup>x</sup> item pro monet (in Saliari carmine.)

*Promerion*,<sup>2 y</sup> *præcipuum*, *præter ceteros meritum*: aut pro medium, hoc est, participat, ut pro indiviso dicimus.

*Promiscam*<sup>z</sup> dicebant *promiscue*.<sup>3</sup> [PAUL.

*Promissus*<sup>a</sup> capillus dicitur longus: item barba promissa, velut porro missa.

*Promonstra*,<sup>b</sup> prodigia.

*Promulco*<sup>c</sup> agi dicitur navis, cum scaphæ<sup>4</sup> ducitur fune.

*Promulgari*<sup>d</sup> leges dicuntur, cum primum in vulgus eduntur, quasi provulgari.



1 Legit *Dac. litem promovere*.—2 *Vet. lib. Promorion*: et mox *medio* pro *medium*.—3 *Vet. lib. dicebant pro promissione*.—4 Pro *scaphæ* quidam substituant *scapha*; pessime, *judice* *Dac.*

#### NOTÆ

a quo et *remeligines* dictæ, quæ a *remorando*, *remoræ*. *Dac.*

<sup>x</sup> *Promenervat*] A *Menerva*, *menerare* et *promenervare*. Vide '*Mi-nerva*.' Illud *item* non mutandum est, ut *viris doctis* visum fuit. Nam hocce caput continuo post *præceptat*, et *pa pro parte* legebatur, ubi de Saliari carmine. *Idem*.

<sup>y</sup> *Promerion*] Corruptissimus locus, siquis alius. Legendum ita hand dubie: *Promerito, præcipuum, præter ceteros meritum, ut pro medio, hoc est, participem, et pro indiviso dicimus*. Quæ verba quantum Latini sermonis intererat, salva, atque incolumia mansisse, nemo non videt. *Jos. Scal.*

*Promerion*] *Promedio* dicebant pro *participem*, quia pars est *dimidium*. Vide quæ notamus *Od. i. Horat. Dac.*

<sup>z</sup> *Promiscam*] A *miscere* dixere, '*miscens*' et '*miscuus*:' '*promiscus*' et '*promiscuus*.' A *promiscus, promiscam*. *Plaut. Psend. iv. 5.* '*Ut mea lætitia lætus promiscam siet*.' *Varro:*

'Cetera *promiscam* voluit communia haberi:' dicebant et *promisce*. *Plaut. Pers. v. ult.* '*Promisce hunc volo ludificari*.' *Idem*.

<sup>a</sup> *Promissus*] *Gloss. Cyril.* '*προβάλλω, promitto*.' *Item* '*προπέμπω, Promitto*.' *Item*, '*καθειμένος, ἐπὶ γενέλου*. *Promissus. Promissaque barba*. *Virgilius in Bucol.*' *Idem*.

<sup>b</sup> *Promonstra*] A *pro*, id est, *præ*, et *moneo*. *Idem*.

<sup>c</sup> *Promulco*] *Mibi mirum videtur promulco* dici trahi navem, cum id Græco verbo *remulco* agi dicatur, *παρὰ τὸ ῥυμουλκεῖν*. *Jos. Scal.*

*Promulco*] Vide '*remulco*.' *Dac.*

<sup>d</sup> *Promulgari*] *Addendum* esset, *ante quam accipiantur, vel ferantur*. Neque enim de legibus acceptis jam a populo id recte dicitur. Sed cum triundino die propositæ sunt, totoque illo tempore antequam suffragatum sit. *Ant. Aug.*

*Promulgari*] Quasi *provulgari*. *Becmannus* a Græco *προμολογέω*, a *πρὸ ἐμοῦ* et *λόγος*. *Alii* a *μύλλειν*, quod

Pronubæ<sup>e</sup> adhibebantur nuptiis, quæ semel nupserunt, causa auspicii : ut singulare perseveret matrimonium.

Pronubæ adhibentur nuptis<sup>5</sup> quæ semel nupserunt, [FEST. ut matrimonia paupertatem auspicantes.<sup>6</sup>

Pronurus,<sup>f</sup> nepotis uxor. [PAUL.

Prop.<sup>g</sup> . . . . . sta dolia ait dici [FEST.

Labeo, quod . . . . .

. . . . .

r. . . . .

Propages<sup>h</sup> propagines<sup>7</sup> a propagando, ut faciunt [PAUL. rustici, cum vitem vetulam supprimunt, ut ex ea una plures faciant.

Propatulum, late patens, atque apertum ; et patuli [FEST. boves, quorum cornua in diversum supra<sup>8</sup> modum patent.

Properam pro celeri, ac strenua dixisse antiquos testimonio est Cato, cum ait in libro de re militari : Tertia e castris eductio celeris, properaque est.

Properam, celerem, strenuamque significat. [PAUL.

Properare<sup>i</sup> aliud est, aliud festinare : qui unum [FEST.



5 Vet. lib. nuptiis.—6 Dac. legendum monet, ut viri docti, matrimonii perpetuitatem auspicantes.—7 Vet. lib. progenies vocati et propago.—8 Vet. cod. super.

NOTÆ

est, ore indicare, teste Eustathio. Sed Festum sequor. Dac.

<sup>e</sup> Pronubæ] Tertullianus in libro exhortatorio ad castitatem : ‘ Monogamia apud Ethnicos in summo honore est, ut et virginibus legitime nubentibus univira pronuba adhibeatur ; et sic auspicii initium est.’ Servius in schedis : ‘ Varro pronubam dicit, quæ autem nupserit, et quæ uni tantum nupserit.’ Catullus : ‘ Vos unis senibus bonæ Cognitæ bene fœminæ Collocate puellulam.’ Jos. Scal.

<sup>f</sup> Pronurus] Glossæ Cyrilli : ‘ ἔγγονος γαμετή, pronurus.’ Cœnone erat pronurus Laomedontis. Dac.

<sup>g</sup> Prop. . . . ] Amplius schedæ : prop. . . . sta dolia ait dici Labeo quod . . . . r . . . . tur . . . . . do . . . . . quos hiatus ne Sibylla quidem expleverit. Idem.

<sup>h</sup> Propages] Sic ‘ compages,’ ‘ impages.’ Idem.

<sup>i</sup> Properare] Vide Verrinum in Incertis ex Gell. lib. xvi. cap. 14. Ant. Aug.

Properare] Verba, quæ hic posita sunt, non sunt Festi, sed Catonis, quæ integrora ab Isidoro cum sui auctoris nomine citantur ita : ‘ Marcus Cato : Qui unum quodque matu-

quodque mature transigit, is properat; qui multa simul incipit neque perficit, is festinat.

Properus antiquos dixisse pro celer, testimonio est qualitatis adverbium, quod est propere.

Properus, celer: unde adverbium propere. [PAUL.

Propetrare,<sup>k</sup> mandare, quod perficiatur: nam impetrare est exorare, et perpetrare perficere.

Prophetas dicebant veteres antistites fanorum, oraculorumque interpretes.

Prophetas<sup>l</sup> in Adrasto Julius nominat antistites [FEST. fanorum, oraculorumque interpretes: cum capita viridi lauro velare imperant prophetæ, sancta ita caste qui putant<sup>9</sup> sacra.



<sup>9</sup> Vir doct. in marg. ed. Scal. conjicit *purgant* vel *parant*.

#### NOTE

re transigit, properat: qui multa simul incipit, nec perficit, is festinat. Ego unum quodque, quod adortus eram, transigebam.' *Jos. Scal.*

*Properare*] Ejusdem Catonis verba citat Gellius lib. XVI. cap. 14. ex ejus oratione quam de suis virtutibus scripsit. Locum adi. Vide et Nonium. *Festinare* igitur est, temeraria et præcipiti celeritate aliquo contendere: *properare*, cito et strenne progredi, ut mature perficias quod intendis. Idem quod *maturare*. Virg. IV. Georg. 'Multa forent quæ mox cælo properanda sereno Maturare detur.' Sallust. Jugurth. 'Animo cupienti nihil satis festinatur.' Nonius ita distinguit, ut *properare* sit animi ad res aliquas contententis, *festinare* corporis necessitatibus obsequentis. Sed hæc Veterum auctoritate refelluntur, apud quos *properare* et *festinare* promiscue accelerare significant. Virg. IV. *Æn.* 'Et mediis properas aquilonibus ire per altum.' Et lib. II. 'Festinate viri, nam quæ tam sera mora-

tur Segnitie?' Plautus, 'properate prandium.' Ennius, 'Festivum festinant diem.' Virg. XII. *Æneid.* 'Arma citi properate viro.' Sallust. 'Solas festinate.' Lego *soleas festinate*. *Dac.*

<sup>k</sup> *Propetrare*] Quasi *ante patrare*, providere ut aliquid agatur, perficiatur. *Idem.*

<sup>l</sup> *Prophetas*] Colloca versus Julii Cæsaris suo ordine: *Cum capita viridi lauro velare imperant Prophetæ, sancta caste qui purant sacra. Purare a purus*, ut 'piare' a 'pius.' De hoc C. Julio Asconius in Scæuriana: 'Idem inter primos temporis sui oratores, et tragicus poëta bonus admodum habitus est. Hujus sunt enim Tragœdiæ, quæ inscribuntur Julii.' De eodem C. Julio Cicero in Bruto: 'Sunt ejus aliquot orationes, ex quibus, sicut ex ejusdem Tragœdiis, lenitas ejus sine nervis perspicui potest.' *Jos. Scal.*

*Prophetas*] Ἄ πρόφηται, id est, profetari, prædicere, προφήτης, propheta: et

Propius sobrino<sup>m</sup> mihi est consobrini mei filius, et consobrinae meae filia,<sup>10</sup> et patris mei consobrinus, et matris meae consobrinus.

Propius sobrino mihi est consobrini mei filius, et [PAUL. patris mei consobrinus.

Propriassit, proprium fecerit.

Propter viam<sup>n</sup> fit sacrificium, quod est proficiscendi [FEST. gratia, Herculi, aut Sanco,<sup>11</sup> qui scilicet idem est Deus.



10 Id. ibid. *filius*.—11 Id. ibid. *Sango*.

#### NOTE

sic apud Gentiles dicti antistites fanorum et oraculorum interpretes, et praecipue sacerdotes Ægyptii Macrobi. lib. vii. Sat. cap. 13. 'Adeo verum, ita ut dicis Ægyptios opinari, ut ego sacerdotes eorum, quos prophetas vocant, cum in templo vidissem.' Unde et Antinoum in Antinopoli Ægypti urbe prophetas habuisse legimus, ubi, prophetæ nihil aliud sunt quam sacerdotes; ut vice versa in illo Virgilio vi. Æneid. de Orpheo: 'Necnon Threicius longa cum veste sacerdos.' Sacerdos, id est, propheta, qui et ipse nihil aliud est quam poëta. *Dac.*

<sup>m</sup> *Propius sobrino*] Frequentior usus jurisconsultorum patris vel matris consobrinum ita appellat. Vide Caium, et Paulum lib. xxxviii. Digest. tit. de gradibus. *Ant. Aug.*

*Propius sobrino*] Caius lib. i. D. de grad. et adfin. 'Propior sobrino, propior sobrina sunt, patris magni, amitæ magnæ, avunculi magni, materteræ magnæ filius filia.' Paulus lib. x. § 9. D. de grad. 'Personæ quas enumeravimus a patris magni filio, ei, de cujus cognatione quaeritur, propius sobrinis vocantur. Nam, ut Massurius ait, quem quis appellat propiorem sobrino, qui est patris matrisve consobrinus aut consobrina,

ab eo consobrini consobrinæve filius filia nominatur.' Item paulo post: 'His omnibus, quod a patrum nepote proposinus, is, de cujus cognatione quaeritur, propius sobrino est: nam patris vel matris eorum consobrinus est.' *Dac.*

<sup>n</sup> *Propter viam*] Videndus locus Catonis apud Macrobi. lib. iii. Saturn. de eo, qui bona sua comedisset, et domum, quæ sibi reliqua erat, incendio amisisset: 'eum enim propter viam fecisse dicebat.' In eo enim sacrificio mos fuit, ut si quid ex epulis superfuisset, igne consumeretur. Sed illic a Macrobio protervia appellatur. Sic Laberius apud Nonium: 'Visus ac nocte bidentis propterviam facere.' *Ant. Aug.*

*Propter viam*] De hoc satis alibi. Fiebat autem Herculi: apud cujus aram omnia, quæ profanabantur, absumi necesse erat, ut supra in 'Porricere' vidimus. Nam ridiculum putare in sacrificio propter viam tantum id fieri; cum epulum propter viam profanetur Herculi, et omnia, quæcumque Herculi profanabantur, consumi necesse erat. Vide Varro nis verba, quæ supra in 'Porricere' adduximus. *Jos. Scal.*

*Propter viam*] Peregre profecturi Herculi sacrificabant in culina quæ

Profecturi viam Herculi aut Sanco<sup>12</sup> sacrificabant. [PAUL. Propudianus<sup>13</sup> porcus<sup>p</sup> dictus est, ut ait Capito [FEST.

Atteius, qui in sacrificio gentis Claudiae velut piamentum, et exsolutio omnis contractae religionis est.

Propudium<sup>q</sup> dicebant, cum maledicto<sup>14</sup> nudare [PAUL.



12 Vet. cod. *Sonio* vel *Fauno*. Vir doct. in marg. ed. Scal. conjicit *Sango* vel *Sancto*.—13 Vet. cod. *Propudi* ait.—14 Vir doct. conj. *quum cum maledicto*. Vet. lib. habet *maledicto*.

#### NOTE

ejus aedi juncta erat. Cujus mentio in hac inscriptione :

HERCULI SANCO SACRUM SER. SULPITIUS TROPHINUS AEDEM ZOTHECAM, CULINAM PECUNIA SUA A SOLO RESTITUIT. IDEMQ. DEDICAVIT K. DECEM. I. TURPILIO DEXTRO, M. MAECIO RUFO COSS. EUTUCHIUS SER. PEREGRINANTIB. CURAVIT.

In eo sacrificio, si quid ex pollucta dape reliquum erat, id omne igni absumebatur : unde Jocus Catonis apud Macrobo. l. III. de eo qui bona sua comedisset, et domum, quae sibi reliqua erat, incendio amisisset, eum enim 'propterviam fecisse' dicebat, quod comesse non potuerit id combussisse. Sic apud Plantum Rud. 1. 2. Sceparnio ut aliquos naufragium omnium bonorum fecisse significet, ait eos propter viam ad prandium vocatos : 'ut mea est opinio, Propter viam illi sunt vocati ad prandium.' Propter viam sacrificare Graecis *ἐξιτήρια θύειν*. Inde autem sacrificium illud ortum notavit nobilissimus Huetius in demonstratione Evangelica, nempe e sacrificio Paschae facta a Judaeis ex Aegypto profecturis, propter viam nimium quam in Chanaan capescebant. *Dac*.

<sup>o</sup> *Herculi aut Sanco*] Hercules idem Sancus a Sabinis dictus. Varro l. IV. 'Aelius Gallus dius fidius, Dijovis filius, ut Graeci *διόσκουρον* Castorem : et putabant hunc esse Sancum a Sa-

bina lingua, et Herculem ab Graeca.' Inde Lactantius lib. 1. cap. 15. 'Sabinus Sancum, Romani Quirinum,' &c. Hercules, *Sancus*, Fidius, et Semo dictus. Ovid. lib. v. Fast. 'Quarebam nonas Sanco Fidiove referrem, An tibi, Semo pater : cum mihi Sancus ait : Cuicumque ex istis dederis, ego nomen habebō : Nomina terna fero, sic volnere Cures.' Livius 'Semionem Sancum' vocat lib. 1. sect. 20. 'Bona Semoni Sanco censuerunt consecranda.' Idem et 'Sanctus' dictus Propert. lib. IV. El. 10. 'Sancte pater, salve, cui jam favet aspera Juno, Sancte, velis libro dexter adesse meo.' *Idem*.

<sup>p</sup> *Propudianus porcus*] Quia in eum propudia, id est, *καθάρματα* conjiciebant. Sic apud Athenienses porcillus, qui ad expiationem immolabatur, *κάθαρμα* dictus. Schol. Aristoph. in *Acharn*. τὸ δὲ θυόμενον χοιρίδιον ἐπὶ καθάρσει τῶν τόπων κάθαρμα ἐκαλεῖτο. Id est : 'Mactatus autem porcus ad expiationem locorum *κάθαρμα* dicebatur.' Vide Hesych. in voce *Κάθαρμα*. De sacro Claudiae familiae vide infra in 'Saturno.' Macrobo. lib. 1. cap. 16. 'Sunt praeterea feriae propriae familiarum, ut Claudiae familiae, et si quas ferias proprias quaeque familia ex usu domesticae celebritatis observat.' *Idem*.

<sup>q</sup> *Propudium*] Non dubium quae



turpitudinem volebant, quasi porro pudendum: quidam propudium putant dici, a quo pudor et pudicitia procul sint.

..... procul sint.<sup>r</sup> [FEST.  
Prorsi<sup>s</sup> limites appellantur in agrorum mensuris, [PAUL.  
qui ad orientem directi sunt.

Prorsi *limites appellantur in agrorum mensuris qui* [FEST.  
*directi sunt ad orientem.* . . . . .

Prorsum<sup>t</sup> ponebant pro recto. [PAUL.

Prorsus, porro versus.

Prorsus<sup>u</sup> porro versus, nisi forte ex Græco *πρός*.<sup>15</sup> [FEST.

Cato de feneratione legis Juniaë: Camerini cives nostri oppidum pulchrum habuere, agrum optimum, atque pulcherrimum, rem fortunatissimam: cum Romam veniebant, prorsus devertebantur pro hospitibus ad amicos suos.



15 Ed. Scal. *πρό*.

#### NOTÆ

Græcis *καθάρματα*, ea Latinis *propudia* dicta. Inde homines sceleratos, ut Græci *καθάρματα*, sic Romani eosdem *Propudia* vocarunt. *Jos. Scal.*

*Propudium*] Plant. Curcul. 'Quid ais propudium?' Quæ Græcis *καθάρματα*, ea Latinis *propudia* dicta. Inde homines sceleratos, ut Græci *καθάρματα*, sic Romani eosdem *propudia* vocarunt, ut monuit Scaliger. *Dac.*

<sup>r</sup> . . . *procul sint*] Hic verba Festi coaluerunt cum Pauli Epitome: repetendum igitur *Propudium dicebant*, &c. Nihil certius. *Idem.*

<sup>s</sup> *Prorsi*] De hoc verbo ad Ausonium diximus. Significat rectum, et prolixum: unde tunica prolixis villis, prosa tunica. Glossarium: 'Prosa, pexa tunica, *πεζὸν ἱμάτιον*.' *Prorsus* ergo, *εὐθύς*, et *prorsum*, *εὐθύ*. ut in

exemplo Catonis: 'Prorsus devertebantur pro hospitibus ad amicos suos.' *Prorsus, εὐθύ. Jos. Scal.*

*Prorsi* . . .] Prorsi limites secundum agri longitudinem ab æquinoctiali occasu, ad ortum æquinoctialem directi, ideoque *ortivi* dicti et *antici*. Vide 'prorsus.' *Dac.*

<sup>t</sup> *Prorsum*] Vide 'prorsus.' *Idem.*

<sup>u</sup> *Prorsus*] Quasi *proversus*, id est, *ante versus*, et *prorsus*, id est, *recta*. Unde adjectivum *prorsus, a, um*, pro recto. Inde 'prorsi limites,' *prorsa*, suppl. *oratio*, et *prorsi Dea*, quæ rectos partus educeret. Ex *prorsus* postea fecere *prosus*, ut a 'rursus,' 'rusus:' a 'sursum,' 'sumum,' &c. Et inde *prosa, prose*: quam vocem Latinam esse perperam negant viri docti. *Idem.*

Prosapia,<sup>x</sup> progenies, id est, porro sparsis, et quasi [PAUL. jactis liberis; quia sipare<sup>16</sup> significat jacere, et disjicere.

Prosedas<sup>y</sup> meretrices Plautus appellat, quod ante stabula sedeant: cædem et prostibulæ.

Prosequium a prosequendo: obsequium ab obsequendo dicuntur.

Prosicium,<sup>z</sup> quod prosecatum projicitur.<sup>17</sup>

Prosimurium<sup>18 a</sup> pontificale, pomerium ubi pontifices auspicabantur: dictum autem pomerium, quasi promurum,<sup>19</sup> id est, proximum muro.



<sup>16</sup> Vet. lib. *sutare*. Vide Not.—<sup>17</sup> Scribendum monet Ursin. *porricitur*: et ita legendum putat Dac.—<sup>18</sup> Vet. lib. *Posmurium*.—<sup>19</sup> Vet. lib. *post murum*.

#### NOTÆ

<sup>x</sup> *Prosapia*] *Prosapia* et *prosapias* a *sipando*, id est, jaciendo. Sed vix invenias *i* mutatum in *a*, nimirum pro *sipare* dicebant *supare*, et a *prosupare*, *prosapia*: frequenter enim *u* abit in *a*. Et hoc magis placet quam *prosapiam* dici, quasi *προσαππίαν*, ut Henr. Stephano placebat. In fine vox excidit: lego: quia *sipare* significat jacere, et dissipare disjicere. Idem.

<sup>y</sup> *Prosedas*] Plaut. *Pœnul.* i. 2. 'ante ibi vis inter istas vorsarier Prosedas, pistorum amicas, reliquias alicarias.' Idem.

<sup>z</sup> *Prosicium*] Scribendum *porricitur* pro *projicitur*. Nonius in 'Prosicies.' *Ful. Ursin.*

*Prosicium*] Glossarium: 'Proscle, ἀκροθλία.' lege, *Prosicia*: item 'Prosicia, αἱ τῶν θυμάτων ἀπαρχαί.' *Jos. Scal.*

*Prosicium*] Ut *insicium*, insecta caro, inquit Turnebus, sic *prosicium*, &c. Tamen nusquam legi puto *prosicium* in neutro genere sed *prosicia* et *prosicies*. Gloss. 'prosicia, αἱ τῶν θυμάτων ἀπαρχαί.' Varro undecimo rerum divinar. 'Prosicem extorum

vel in mensam porricere.' A *prosecando* autem *prosicia*, ut ab 'insecando,' 'insicia.' Varr. lib. iv. 'Insicia ab eo quod insecta caro, ut in carmine Saliorum est: quod in extis dicitur nunc prosectum.' Per 'prosectum' *prosicias* Varro intelligit, quæ etiam 'prosecta' dicebantur. In fine legendum puto, *porricitur*: Deo enim offerebantur *prosicia*. Arnob. lib. vii. adversus gentes: 'Quod si omnes has partes, quas *prosicias* dicitis, accipere Dii amant, suntque illis gratæ, vel voluptatis alienjus vel dulcedinis sensu, quid intercedit, quid prohibet, ut non semel hæc omnia totis cum animantibus inferatis?' *Inferatis*, id est, porriciatis, in aram indatis. *Dac.*

<sup>a</sup> *Prosimurium*] Tacit. lib. xii. 'Pomerium urbis auxit Cæsar' (de Tib. Claudio intelligitur) 'more prisco, quo iis, qui protulere imperium, etiam terminos urbis propagare datur. Nec tamen duces Romani, quanquam magnis nationibus subactis, usurpaverant, nisi L. Sylla et Divus Augustus.' Et postea: 'Quod pomerium Ro-

*Prosimurium* esse ait Antistius in commentario [FEST. *Juris pontificalis pomerium, id est, locum proximum muro. Cato: Olim quidem omnes auspicabantur extra Aventinum, nunc etiam intra ædificia: dictum autem pomærium quasi promœrium: solet autem iis potissimum dari jus*<sup>20</sup>



20 Ed. Scal. rus.

#### NOTÆ

mulus posuerit, noscere haud absurdum reor,' &c. Hujus rei extat memoria Romæ in marmoreo cippo. POMERIVM autem in eo scriptum est, non POMÆRIVM, neque POMÆRIVM. Vidend. Varro lib. iv. de Ling. Lat. et Gell. lib. XIII. cap. 14. Ex his Festi verba intelligere et sarcire poterit aliqua ex parte. *Ant. Aug.*

*Prosimurium*] *Infra: Prosimurium esse ait Antistius in Commentario juris Pontificalis pomerium, id est, post murum, ut ait Cato: Olim quidem omne post murum intinum, nunc etiam intra ædificia pomerium, quasi promœrium solet dici. Reliqua ne Sibylla quidem divinaverit. Quod ait Paulus de Pontificali pomerio, id tractabatur in linea, quæ est harum reliquiarum decima septima. Jos. Scal.*

*Prosimurium*] *Promœrium, prosmurium, prosimurium.* Ita enim literas *s* et *i* addebant aliquando. Sed omnino *pomærium* est a *post* et *mærus*, ut a 'post' et 'meridie,' 'pomeridianus:' et ita Fest. in fine. Varro lib. iv. 'Postea quod fiebat orbis, urbs. Principium quod erat post murum pomærium dictum; ejusque ambitu auspicia urbana finiuntur.' Verum quia inter viros eruditos magna olim quæstio fuit, et adhuc quotidie est, intrane vel extra urbem, an etiam ubique *pomærium* fuerit, de eo mihi paucis agendum existimavi. Intra urbem *pomærium* fuisse hic aperte tradit Festus, idem et Varro loco

supra laudato. Pollux etiam lib. ix. ait urbem ingressis omne illud spatium intra muros, intra mœnia, pomærium dictum. Idem Plutarchus in Romulo, idem et Gellius lib. XIII. cap. 14. Qui ex augurum libris Festi verba fere omnia ad verbum adducit. Sed aperte dissentit Livius lib. i. sect. 44. 'Inde deinceps,' inquit, 'auget Esquilias' (Ser. Tullius), 'ibi-que ipse, ut loco dignitas fieret, habitat. Aggere et fossis et muro circumdat urbem: ita pomærium profert. Pomærium, verbi vim solam intuentes, post mœrium interpretantur esse: est autem magis circa murum locus; quem in condendis urbibus quondam Etrusci, qua murum ducturi erant, certis circa terminis, inaugurato consecrabant: ut neque interiore parte ædificia mœnibus continuarentur, quæ nunc vulgo etiam conjungunt, et extrinsecus puri aliquid ab humano cultu pateret soli. Hoc spatium, quod neque habitari, neque arari fas erat, non magis quod post murum esset, quam quod murus post id, pomærium Romani appellarunt, et in urbis incremento semper, quantum mœnia processura erant, tantum termini hi consecrati proferebantur.' Hæc Livius. Quæ omnia facile perculsa ruent, si Festi et aliorum ejusdem partium rationes enucleemus et perpendamus. Primum quidem ex Festo, Varrone, et augurum libris pomærium est locus in-

pomerii proferendi, qui populum Romanum agro de hostibus capto auxerunt: antiquissimum Romuli pomærium Palatini montis radicibus terminabatur: portulit id Ser. Tullius rex. Item L. Cornelius Sylla dictator imitatus, ut videtur, Tullium Regem proferre temptavit. Sed pomærium

## NOTE

tra agrum effatum, per totius urbis circuitum pone muros regionibus certis determinatus, qui facit finem urbani auspicii. Agrum effatum intra mœnia fuisse notum est, at intra enim fuit pomærium, immo etiam et pomærium finem urbani auspicii faciebat. Ait Festus ex Catone, antiquos extra Aventinum auspicari solitos fuisse, postea intra ædificia. Extra Aventinum auspicabantur ante Romam scilicet conditam et pomærium consecratum, effatum. Sed postea consecrato pomærio, intra ædificia, id est, intra urbem, pomærium. Atque ita Catonis locum intelligendum nemo non videt. Addit Festus antiquum pomærium Palatini montis radicibus terminatum, cui adsentiens Tacitus ait: 'certis spaciis a Romulo interjectos fuisse lapides per ima montis Palatini,' scilicet lapidibus istis Romulus vice murorum usus, ut intra eos terminaretur pomærium, et ita etiam olim fiebat; designato muro stangebantur cippi vel lapides qui pomærio et auspiciis facerent finem. Subjicit tandem Festus iis tantum proferendi pomærii jus datum, qui populum Rom. agro de hostibus capto ditaverant. Atqui nihil tale unquam de muris cautum fuisse certum est, et cuius muros ampliandi fuisse semper potestatem datam. Ampliari igitur poterant muri non ampliato pomærio. Ita est: Audi Flavium Vopiscum de Aureliano: 'His actis,' inquit, 'cum videret posse fieri, ut aliquid tale iterum,

quale sub Gallieno evenerat, proveniret, adhibito consilio Senatus muros urbis Romæ dilatavit. Nec tamen pomærio addidit eo tempore, sed postea. Pomærio autem nemini principum licet addere, nisi ei, qui agri Barbarici aliqua parte Romanam remp. locupletaverit. Addidit autem Augustus, addidit Trajanus, addidit Nero sub quo Pontus Polemoniacus, et Alpes Cottia Romano nomini tributæ.' Vides Aurelianus muros ampliasse, non promotis pomærii terminis, idque satis evincit intra mœnia, pone muros pomærium fuisse. Nam alioqui, si ante muros pomærium fuisset, qui potuisset Aurelianus muros dilatando pomærii terminos suo loco relinquere? his addo ex Laelio Felice apud Gell. lib. xv. cap. 27. centuriata comitia intra pomærium fieri nefas esse, quia exercitum extra urbem imperari oporteat, intra urbem imperare jus non sit: propterea centuriata in Campo Martio haberi. Atque hæc de Romano pomærio quod viris doctis satis hactenus ignoratum, inter quos fuere, qui audacter affirmarent antiquum illud pomærium extra urbem fuisse. Qui, si iis Angurum, Varronis, Pollucis, et Plutarchi verba, a me superius allata et explicata, minus perspecta sunt, vellem equidem vel solam vim vocis pomærii sedulo perpendissent, atque ita nunc, si cum Livio adessent, responderent de exercitu obsidione urbem cingente, numquid ille post murum sedere videretur. Certo suo aliter pronuntiarent ac ab

*cum locus sit qui finem Urbani auspicii faciat, intra agrum effatum certis regionib. terminatus ad captanda auspicia, quem liceat proferre, nemo tamen Aventinum, cum pomærium protulit intra mœnia inclusit, cujus rei causa illa probatur, quod Remus in eo auspicaverit, avesque irritas haberit : in sequenti autem ætate inclusum aiunt. Pomærium si tactum a privatis fuisset, pœna statuta erat. Pontificale pomærium appellabant locum illum agrumque pone murum, in quo pontifices sua constituerent hospitia : cum autem pomærium proferretur, tum augures publicos P. R. hæc verba præire solitos : Dii tutelares Urbis pomærium hoc ne minus, majusve faxitis : sed iis quib. terminatum e regionibus eferreatis. dictum autem videtur pomærium veluti post mœros, id est, quod esset retro et intro muros Urbis.*

Prosita,<sup>1</sup> b proposita.

[PAUL.

Prospera<sup>c</sup> quænam<sup>2</sup> nomina usurpabant antiqui, in [FEST.

*E declinata, ut præfiscine extrema producta syllaba, videlicet ut occurrerent fascino, ut ait L. Cincius, quod etiam fieri consuevit in familiæ purgandæ sacro. . . . .*

\*\*\*\*\*

1 *Dac.* scriptum fuisse putat *Posita*.—2 *Ed. Scal.* quædam.

#### NOTÆ

iis factum est. Neque enim spatium illud, quod ante muros fuit, magis pomerium dici possit, quam exercitus post muros sedere, qui ante mœnia castra metatus est. *Dac.*

<sup>b</sup> *Prosita*] Nihil hic video : puto scriptum fuisse *Posita*. 'Ponere' pro 'proponere.' Et ita est. *Idem.*

<sup>c</sup> *Prospera*] Interpretem desiderat. *Ant. Aug.*

*Prospera*] Fortasse dicebat, prospera quædam nos usurpare solere nomina præfiscinæ, quod declinatum sit extrema producta syllaba, ut occurramus fascino, ut ait L. Cincius, quod fieret etiam in familiæ purgandæ sacro. His non absimilia scripsisse mihi videtur Plinius : 'cur pub-

licis lustris etiam nomina victimas ducentium prospera legimus? cur et fascinationibus adoratione peculiari occurrimus? Titinius Setina : 'Paula mea, amabo, pollulam laudem addito Præfiscini.' Charisius subdit interpretationem : 'ne puella fascinetur.' Præfiscini ergo aliquid fieri aut dici erat, cum facto, aut dicto aliquo, fascino occurrebatur. Ait declinatum in e producta : quia nonnulli, ut puto, existimabant esse vocativi casus, ut supra 'Numere' dictum est a quibusdam corripit in ultima syllaba, et vocandi casu dictum. Gellius ex veteri codice lib. x. cap. 24. loquens de Diequinti : 'Extremam istius vocis syllabam tum per e, tum per i,

Prospices,<sup>3 d</sup> prospice.<sup>4</sup>

Prosumia,<sup>e</sup> genus navigii speculatorium parvum. [PAUL. Protelare,<sup>f</sup> longe propellere : ex Græco videlicet τῆλε, quod significat longe.

//////////

3 Legendum monet *Dac. Prospica*.—4 Jos. Scal. in marg. notavit, hæc quidem esse Festi, sed non ex vet. lib. sumta.

#### NOTÆ

scriptam legi: nam sane quam consuetum Veteribus fuerat, literis iis plerumque uti indifferenter: sicuti præfiscini et præfiscine, proclivi et proclive, atque alia item multa hoc genus varie dixerunt. Idem habet vetus Macrobiï codex. At in vulgatis 'pristini' et 'pristine,' pro 'præfiscini,' 'præfiscine,' editum est. *Jos. Scal.*

*Prospera*] Plinius: *Cur et fascinationibus adoratione peculiari occurrimus?* Titinius Setina: *Paula mea, amabo, pollulam laudem addito præfiscini.* Citat Charisius et subdit, *ne puella fascinetur.* Plaut. *Asinar.* 'Præfiscin' hoc nunc dixerim, nemo etiam me accusavit, Merito meo.' Ait Festus 'præfiscine extrema producta,' quia nonnulli, ut puto, existimabant esse vocativi casus, ut supra 'numere' dictum est a quibusdam corripit in ultima syllaba, et vocandi casu dictum. Gellius ex veteri codice lib. x. cap. 24. loquens de diequinti: 'Extremam istius vocis syllabam tum per e, tum per i, scriptam legi: nam sane quam consuetum veteribus fuerat, literis iis plerumque uti indifferenter sicuti præfiscini et præfiscine, proclivi et proclive, atque alia item multa hoc genus varie dixerunt.' Idem habet vetus Macrobiï codex. At in vulgatis *pristini*, et *pristine*, pro *præfiscini præfiscine* editum est, ut monuit Scaliger. Sed ait Festus 'extrema producta,' grammaticorum more, qui cum syllabam vel corripit

dicunt, vel produci, sæpe ejus tantum vocalem vel eta esse innunt, id est, e longum, vel epsilon, id est, e tenue. Sic supra Festus in 'Ergo,' 'Lustra,' 'Muscedra,' 'pone,' 'quando,' &c. *Dac.*

<sup>d</sup> *Prospices*] Lege *Prospica*. Nævius: 'tibi prospica, ac dispice,' id est, prospice, dispice.

<sup>e</sup> *Prosumia*] Antiqui *protumia*, pro *portumia*, a Græco πορθμείον. *Jos. Scal.*

*Prosumia*] Cæcilius Meretrice: 'Cui gubernator prope vertit prosumiam.' Idem Æthrione: 'De nocte ad portum sum profectus prosumia.' Putat Scaliger antiquos *protumia* dixisse pro *portumia*, a Græco πορθμείον. Sed egregie fallitur, nam a *prosumendo*, *prosumia*: quod eam prosumerent speculandi causa. Unde et in Gloss. 'prosumia, κατασκοπής.' 'Speculatoria navis.' *Dac.*

<sup>f</sup> *Protelare*] Protelo ducere, id est, uno tenore ac ductu aratrum sive alia ducere, trahere, cui contrarium 'strigare.' Lucil. lib. vi. 'Quem neque Lucanis oriundi montibu' tardi Ducere protelo validis cervicibu' possent.' Et lib. xii. 'Hunc juga mulorum protelo ducere centum Non possunt.' Protelo ducere Græci dicunt ἀμπερεύειν et ἐξαμπερεύειν, a voce ἀμπερόν, qui vice temonis inter medios boves tendebatur, ut hodie etiam aliquando; quare scriptor Glossarii *protelum* interpretatur ἐξαμπερόν. Unde falso sibi persuaserunt viri docti *pro-*

*Protelare* dicitur longe *propellere*, ex *Græco videlicet*, [FEST. quod est τῆλε, et significat longe.

*Protinam*,<sup>s</sup> *protinus*. Terentius : *Protinam conjiciam me in pedes*. [PAUL.

*Provinciae* appellantur, quod *populus Romanus* eas *provicit*, id est, ante *vicit*.

*Provorsum fulgur*<sup>h</sup> appellatur, quod *ignoratur* [FEST. noctu an interdiu sit factum, itaque *Jovi Fulguri*,<sup>s</sup> et *Summano* fit, quod *diurna Jovis*, *nocturna Summani fulgura* habentur.



5 Vir doct. conjicit *Fulguratori*.

#### NOTÆ

*telum* esse *lorum*, quod alio nomine *cohum* dicitur. *Protelum*, et *protelo*, nihil aliud notat quam *continuatiōnem*, *tenorem*, et est a τῆλε, *longe*, sive potius a *telo*, et *telum*, a τῆλε. quod *etymon* ex aliorum *sententia* refert *Donatus*. Notat igitur *proprie*, ut optime *Voss.* *continuatiōnem* *teli* e *ballista impulsione*, sive cum *prorsus* aliquid *longe truditur*, velut *telum balista* *emissum*. Unde *protelare*, *longe propellere*, *ejicere*, *fugare*. *Turpilinus Lemniis* : ‘*Propter peccatum pauxillum indignissime Patria protelatum esse sævitia patris.*’ Et *Terent. Phorm. i. 4.* ‘*Ne te iratus suis sævidicis dictis protelet.*’ *Idem.*

<sup>s</sup> *Protinam*] *Terent. Phorm.* ‘*Aliquid convasassem, atque hinc me conjicerem protinam in pedes.*’ Sic *Nigidius* et *Donatus* ; non *protinus*. *Ant. Aug.*

*Protinam*] *Varr. lib. vi.* ‘*In Lampadione (Nævius) protinam a protinus continuitatem significans.*’ Vide *Nonium*. *Locus Terent.* quem laudat *Festus* est *Phorm. i. 4.* ‘*Aliquid convasassem, atque tunc me conjicerem protinam in pedes.*’ *Ibi tamen vulgo protinus*, sed *rectum esse protinam* ostendit hic *Festi locus* et *docet* *vetus interpres*, qui *Donatus* dicitur. ‘*Protinam fuit,*’ inquit, ‘*et sic Nigidius legit.*’ *Dac.*

<sup>h</sup> *Provorsum fulgur*] Non sat video cur *incertum fulgur provorsum* dicatur, cum *provorsum*, sive *prorsus*, nihil aliud sit quam ἀντάσιον. Unice amplector *Meursii conjecturam*, qui putat *Festum depravatis codicibus usum*, vel adeo ipsum *Paulum* male suam *epitōmem instituisse*. Quippe *contracte scriptum fuerat Controvorsum fulgur*, i. *controversum*, quod male in *provorsum* postea commutatum. Neque *dubium* est quin *controversa fulgura recte dicta sint*, de quibus *controversia* esset quo tempore cecidissent, sive *diluculo*, sive *crepusculo*, quæ tempora *diæne* an *nocti* *annumerari* debeant in *incerto* est. *Lege infra itoque Jovi fulguritori, et* : ideo antem *Jovi* et *Summano* sacrificabant, ne scilicet per *ignorantiam* peccarent, et ita *religionem* *contraherent* : sic cum *Deos* *Deasne* *alloquebantur* et *ignorabant*, ne eorum *numen* *imprudenter læderent*, primo *dubitabant*, deinde *addebant quicumque*, vel *quæcumque*. *Virg. i. Æneid.* ‘*Ō quam*

Prox,<sup>i</sup> bona vox, velut quidam putant, significare videtur, ut ait Labeo de jure pontificio libro undecimo.

Prox, bona vox, ut existimo, quasi proba vox. [PAUL. Prugnum<sup>k</sup> pro privignum.<sup>6</sup>

Pruina<sup>l</sup> dicta, quod fruges ac virgulta perurat.

PUBE<sup>m</sup> præsente, est populo præsente; *συνεκδοχικῶς* ab iis, qui puberes sunt, omnem populum significans.

*Pube præsente, συνεκδοχικῶς, ab iis qui puberes sunt, [FEST. omnem populum significant.]*

Pubes<sup>n</sup> adulescens, quinetiam plurium numerus [PAUL. ejusdem ætatis.



6 Vett. libb. *prunum, pronum, turium.*—7 Post hæc in ed. Scal. extat fragmentum: ‘*qua . . . susc. . . . dem . . . .*  
*decidit . . . conc. . . . ager . . . .*  
*eodem . . . can . . . cetera loca. . . . fulgura sacra.’*

#### NOTÆ

te memorem, virgo? namque haud tibi vultus Mortalis, nec vox hominem sonat, o Dea, certe: An Phœbi soror, an Nympharum sanguinis una? Sis felix, nostrumque leves quæcumque dolorem.’ Immo etiam et cum illis numen notum erat, ex ejus *πολυωνυμία* nomen illud captabant, quod ei gratissimum foret: hinc intelligendus Horat. in Carmine sæculari, ‘Rite maturos aperire partus Lenis Ili-thyia, tuere matres: Sive tu Lucina probas vocari, Sen genitalis. Diva producas sobolem,’ &c. Idem et Græci veteres, qui etiam, ne quem Deum honore debito defraudarent, Athenis aram ignoto Deo consecrarent, de qua D. Paul. in Act. Apost. Multa ad hanc Veterum superstitionem possent referri. Sed ea per se satis monitus lector annotabit, morem tantum indicasse sufficiat. *Idem.*

<sup>l</sup> *Prox*] Proba vox: Pro vox, &c. *Idem.*

<sup>k</sup> *Prugnum*] *Privignus, priugnus, prugnus.* Vel potius *prigenus, prignus, prugmus.* *Idem.*

<sup>l</sup> *Pruina*] Ros concretus secundum Aristotelem, quasi ‘pyrina,’ ἀπὸ τοῦ πυρός. Vel secundum Festum, quasi ‘perurina,’ quomodo et Græcis dicitur ἀἰθρος, ab αἶθω, uro. *Idem.*

<sup>m</sup> *Pube*] Addit Festus verbis a Paulo in compendium reductis impuberem esse puberi contrarium: de pluribus vero dici solere: cum pube præsente, id est, testibus puberibus præsentibus, quid actum esse dicitur. Vide ‘*Pube.*’ *Ant. Aug.*

*Pube præsente*] Doctissimus Romanorum Virgilius inter alia reconditæ antiquitatis arcana et hoc posuit, cum ait ‘puppæque tuæ, pubesque tuorum:’ ex ea enim consuetudine dixit, cum exprimeret Homericum: *Σὺν νηϊτε σῆ, καὶ σοῖς ἐτάροισι.* *Jos. Scal.*

*Pube præsente*] Plant. Pseud. 1. 1. ‘Nunc ne quis dictum sibi neget dico omnibus, Pube præsenti, in concione, omni populo, Omnibus amicis notisque edico meis, In hunc diem a me ut caveant, ne credant mihi.’ *Dac.*

<sup>n</sup> *Pubes*] Pubes adulescens, qui etiam vesticeps vocatur. Cui con-



**Pubes** adolescens qui jam generare potest vocatur: [FEST. cui contrarium est *impubes*. *Pubes* etiam et plurium numerus ejusdem ætatis dici solet.

**Pubes** et <sup>8</sup>° qui pubem generare potest: is incipit esse a quatuordecim annis, foemina a duodecim viri potens, sive patiens, ut quidam putant.

**Pubes** puer, qui jam generare potest: is incipit [PAUL. esse ab annis quatuordecim, foemina viri potens a duodecim.

**Publica pondera** <sup>P</sup> quibus *populus Rom. uti solet* ex [FEST. ea causa. in **Junius** . . . . .



8 Vir doct. in marg. ejusdem ed. conjicit *est*.

#### NOTÆ

trarium investis. **Pubes** et pro plurium puberum numero dici solet. Ita Festus. *Jos. Scal.*

° *Pubes et*] *Lege, Pubes, et Puber, qui generare potest.* Catullus in Galliambo: 'Ego puber, ego adolescens, ego ephebus, ego puer:' pro quo ineptissime excusum est, *Ego mulier, ego adolescens.* Idem.

<sup>P</sup> *Publica pondera*] Hic locus nunquam antea editus est, cum rerum conscriptarum esset utilis cognitio. Sunt tamen quædam obscuriora, quædam etiam mendosa. Ex plebiscito Siliano hic relato, constat vini *quadrantal* octoginta pondo statui: *congium* octavam partem ejus esse: ita decem pondo, et *sextarium*, quod sexta congii pars sit, duodequingagesimam partem esse *quadrantal*. Hæc pondera sunt liquidorum. Aridorum vero sexdecim *sextarii* in modio sunt. *Sextarius* autem hic æqualis est sextario vini, id est, ejusdem ponderis. Verba legis ita scripsimus, ut in antiquo libro reperimus cum his conjecturis, quas in margine posuimus. D. M. significat *dolo malo*. *Quadrantal*, sive amphoram vini esse octoginta

pondo apparet ex Plin. lib. XIV. cap. 4. quo loco interpres Hermolaus Festi auctoritate utitur. 'Sextarium esse congii partem sextam, et sextarium vini uncias viginti pendere Fannius scribit.' Idem ait sextarium esse modii partem sextamdecimam. Volusius Mæcian. in libro de asse: 'Quadrantal, quod nunc plerique amphoram vocant, habet urnas duas, modios tres, semodios sex, congios octo, sextarios 48. heminas 96. quartarios 192. cyathos 576.' Adde Festum verbo 'Quadrantal' et 'Hemina.' Illa verba, *uti coæquatur sedulum*, nescio, an significant, 'uti coæquantur sedulo, ita ut quadrantal,' &c. Illa etiam, *dum minore patris familias taxat, liceto*, aut mendosa sunt, aut hoc significant; 'minore multa, et patrem familias tantum licere multari.' *Ant. Aug.*

*Publica*] Egregium ac luculentum hoc antiquitatis monumentum ita et emendandum et distinguendum censeo:

EX. PONDERIBVS. POBLICEIS. QVIBVS. HAC. TEMPESTATE. POPOLVS. OETIER. SOLET. VTEL. COEQVETVR. SE-

*dicta sic ait*, quod duo Sillii<sup>9</sup> P. et M. Tribuni PL. rogarent his verbis. Ex ponderibus publicis, quibus hac tempestate populus cœtier<sup>10</sup> qui solet, uti coæquatur sedulum, ut hi:<sup>11</sup> quadrantal vini octoginta pondo siet:



9 Ead. ed. Silli.—10 Vir doct. in marg. ejusd. ed. conj. *utier*.—11 Id. ibid. *uti*.

#### NOTÆ

DOLO. M. QVADRANTAL. VINEI. OCTOGINTA. PONDO. SIET. CONGIVS. VINEI, DECEM. P. SIET. SEX. SEXTARI. CONGIVS. SIET. VINEI. DVODEQVINQVAGINTA. SEXTARI. QVADRANTAL. SIET VINEI. SEXTARIVS. AEQVVS. CVM. LIBRARIO. SIET. SEXDEQVIMQ. LIBRAE IN. MODIO. SIENT.

SI. QVIS. MAGISTRATVS. ADVERSVS HAEC. D. M. PONDERA. MODIOSQVE. VASQA. POBLICA. MODICA. MINORA. MAIORAVE. FAXIT. IVSSITVE. FIERI. DOLVMVE. ADDVIT. QVO. EA. FIANT. EVM QVIS. VOLET. MAGISTRATVS. MVLTARE. VTEI. DVM. MINORE. PATRIS. FAMILIAS. TAXAT. LICETO. SIVE. QVIS. IM SACROM. IVDICARE. VOLVERIT. LICETO.

In hoc Plebiscito OETIER, est, uti: ut in veteri lege:

NEC. QVIS. FACITO. QVOMINVS. EI OETANTVR. FRVANTVR. HABEANT. POSSIDEANT. Illud SEXDEQVIMQ. Sexdecimque. Addit circa finem, eum, quicumque volet magistratus multare, liceto: dum modo majore patrem familias multa, minore eum qui in potestate est quam patrem familias, coërceat. SACRVM IVDICARE. Filii peculium patris familias, pecuniam, familiamque Cereri sacrare. Pro *sedulum*, manifesto SE. DOLO. M. legendum: sine dolo malo. *Jos. Scal.*

*Publica pondera*] OETIER pro VTIER, ut COERATOR pro CVRATOR, OESUS pro USUS. quidam habent OITIER. Et utroque modo Veteres scripserunt. Sic oi-

NONEM pro *Oenonem* apud Martianum. OITILE pro *utile* in vetustissima tabella Fulvii Ursini.

Vini quadrantal octoginta pondo fuisse, ut hic statuitur, apparet ex Plinio lib. XIV. cap. 4. congius octava ejus pars fuit, et ita decem pondo, et sextarius qui sexta congii pars sit, duodequingagesima pars quadrantis. Aridorum vero sexdecim sextarii in modio sunt, et sextarius in hoc plebiscito æqualis est sextario vini, id est, ejusdem ponderis. SEXDEQVINQUE, id est, Sexdecimque. Illa quo ea fiant: aperte sched. *quod ea fiant*. Nempe *quod* pro *quo*, addito *d*. Ista UTI DUM MINORE, &c. sic interpretatur Scaliger: 'eum quicumque volet magistratus multare, liceto: dum modo majore patrem familias multa, minore eum qui in potestate est quam patrem familias coërceat.' Verum in schedis erat PATRI FAMILIAS. Unde Fulvius Ursinus emendavit *parte familias*, adductus loco simili ex oratione Catonis pro Rhodiensibus, in qua scriptum est apud Gellium lib. VII. cap. 3. 'Siquis illud facere voluerit, dimidium familiae multa esto.' Nam verba *mille nummis* sunt adjecta. Et infra in 'sacratæ leges: 'Sacer alicubi Deorum sit cum familia.' Error autem, ut patri pro parte scriptum fuerit, inde fluxit, quod antiqui parti dicebant pro parte, unde, facta literarum transpositione, patri scriptum. *Dac.*

congius vini decem P. IS.<sup>12</sup> SEX Sextarii congius siet vini: duodequingaginta sextarii quadrantal siet vini. Sextarius æquus æquo cum librario<sup>13</sup> siet: sex de quinque libræ<sup>14</sup> in modio sient: si quis magistratus adversus hac<sup>15</sup> D. M. pondera modiosque, vasaque publica, modica, minora, majorave faxit, jussitve re fieri, dolumve adduit, quod ea fiant, eum quis volet magistratus multare,<sup>16</sup> dum minore patris familias taxat: liceto; sive quis in sacrum judicare voluerit, liceto.

Publica sacra,<sup>9</sup> quæ publico sumptu pro populo fiunt, quæque pro montibus, pagis, curiis, sacellis: at privata, quæ pro singulis hominibus, familiis, gentibus fiunt.

Publica sacra, quæ pro populo fiebant; privata [PAUL. quæ pro singulis hominibus, et familiis appellabant.

Publicius<sup>r</sup> clivus appellatur, quem duo fratres L. M. Pub-



12 Id. ibid. *siet*.—13 Id. ibid. *vinario*.—14 Id. ibid. *sexdecinq. ij.*—15 Id. ibid. *hæc*.—16 Id. ibid. *multetur*. In textu Scaligeri est *multaretur*.

#### NOTÆ

<sup>9</sup> *Publica sacra*] Vide ‘privatæ feriæ.’ *Idem*.

<sup>r</sup> *Publicius*] Ovid. lib. v. *Fastor.* eosdem ‘Ædiles Plebis’ appellat; quod mihi fit verisimile, cum plebeii ipsi fuerint: eosque ait primos Florales ludos instituisse. Annuos autem Postumium, et Lænatem Consules. Fuere hi Consules, ut arbitramur, L. Postumius Albinus, M. Popillius Lænas anno urbis DLXXX. si fastos Capitolinos sequamur. At ex denario, qui extat, Serviliorum, primus C. Servilius C. F. Floralia fecit. Patercul. libro priore ait, triennio post Torquatam, et Sempronium Consules, Floraliū ludorum factum esse initium. Annus is est in Capitolinis fastis DXXII. Interpreti Arati annus DXVI. *Ant. Aug.*

*Publicius clivus*] Varro lib. iv. ‘Clivus Publicius ab ædilibus plebei Publiciis, qui eum publice ædifica-

runt.’ Ubi Publicios Ædiles plebis vocat Varro, et verum est, nam et plebeii ipsi fuerunt. Idem etiam Ovid. lib. v. *Fast.* qui totam historiam sic refert: ‘Venerat in morem populi depascere saltus: Idque diu licuit, pœnaque nulla fuit. Vindice servabant nullo sua publica vulgus, Jamque in privato pascere inertis erat. Plebis ad Ædiles perducta licentia talis Publicios: animus defuit ante viris. Rem populus recipit: mulctam subiere nocentes: Vindicibus laudi publica cura fuit. Mulcta data est ex parte mihi: magnoque favore Victores ludos instituire novos. Parte locant clivi, qui tunc erat ardua rupes; Utile nunc iter est, Publici-umque vocant.’ Ait Flora ex mulctatitia pecunia clivum Publicium munitum, et sibi Florales ludos institutos. In verbis Festi in fine legebat Scal. *Vehicula venire possint.* *Legen-*

licii Malcooli<sup>17</sup> Ædiles Curules pecuariis condemnatis ex pecunia, quam ceperant,<sup>18</sup> munierunt, ut in Aventinum vehiculi Velia<sup>19</sup> venire possit.

Pudicitia<sup>s</sup> signum in foro boario est, ubi familia naedisset Herculis,<sup>20</sup> eam quidam Fortunæ esse existimant. Item via Latina ad milliarium illi Fortunæ muliebris, nefas est attingi, nisi ab ea, quæ semel nupsit.

Pudicitia<sup>s</sup> signum Romæ colebatur, quod nefas [PAUL. erat attingi, nisi ab ea, quæ semel nupsisset.

Puelli, pueri per deminutionem. Ennius: Pœni soliti suos sacrificare puellos.

Puelli<sup>t</sup> per deminutionem a pueris dicti sunt: ita- [FEST.



17 Vet. cod. *Malteoli*.—18 Vet. cod. *ceperat*.—19 Vet. cod. *Nelia*. Scaliger legit, *vehicula venire possint*. Vide Notas.—20 'Illa mendosa sunt: fortasse, ubi familia, atque ædis est Herculis: vel, ubi familia habet, et ædis est Herculis.' Ant. Aug. Vide infra.

#### NOTÆ

dum, *Ut in Aventinum vehiculis Velia venire possint*. Id est, ut e Velia in Aventinum vehiculis venirent. *Dac.*

\* *Pudicitia*] Vidend. Liv. lib. x. et supra 'Plebeia.' Ant. Aug.

*Pudicitia*] Monstrum verbi est in hac periodo: sed puto ita conficiendum: *Pudicitia signum in foro Boario est, ubi Aimiliana ædis est Herculis*. Deinde: *ad milliarium IIII*. ex quo factum, *illi*. 'Aimiliana ædes' Herculis dictum, ut apud hunc ipsum, 'ædes Jovis Metellina.' Vide in 'Tarpeia.' *Jos. Scal.*

*Pudicitia signum in foro Boario*] Lego propius ad scripturam: *Pudicitia signum in foro Boario est, ubi Fulviana ædes est Herculis*. Patriciæ pudicitia<sup>s</sup> sacellum Festus intelligit, quod fuit ad ædem rotundam Herculis, vide supra 'Plebeia pudicitia.' P. Victor in 8. urbis regione: 'Forum Boarium Sacellum Pudicitia<sup>s</sup> patriciæ Ædes Herculis victoris duæ, altera ad portam trigeminam, Altera

in foro Boario cognomine rotunda et parva.' Lege infra, *Item via Latina ad milliarium 4. fortunæ muliebris, &c.* Ut optime viris doctis animadversum, ex IIII. factum *illi*. De fortunæ muliebris simulacro, et æde via Latina ad quartum milliarium in memoriam liberatæ urbis ab obsidione C. Marcii Coriolani, intercessione Veturiæ et Volamniæ, consecratis, vide Dionys. lib. VIII. Plutarch. in Coriolano, Valer. Max. lib. 1. cap. 8. Ejus simulacrum a semel nuptis tantum coronari fas erat. Servius ad illud IV. Æneid. 'Huic uni forsitan potui succumbere culpæ; 'Bene culpæ,' inquit, 'potius quam amoris, et hoc propter antiquum ritum, quo repellebantur a sacerdotio, id est, Fortunam Muliebrem non coronabant, bis nupta.' *Dac.*

† *Puelli*] Ennii versus melius refertur a Nonio: 'Ille suos Divis mos sacrificare puellos.' Ant. Aug.

*Puelli*] Puer, puerus, puerulus, puellus, puera, puellula, puella. Versus

que et Ennius ait: Pœni soliti suos sacrificare puellos : et Lucilius: Cumque hic tam formosus homo, ac te dignus puellus: et Plautus: Olim huic puello sese venum ducier.

Pueri<sup>u</sup> impuberes dicuntur in quo significatu utitur Atta in plurib. versibus docet.

Pueri impuberis æneum<sup>x</sup> signum olim ad Salinas. positum fuit quid signum allatum est. fuisse ferunt,<sup>1</sup> quod sunt conati quidam auferre. Sed avellere nemo unquam potuit. Alii dicunt avulsam basim præter ipsum signum a quibusdam fuisse, quique abstulerint sub signo<sup>2</sup> abierunt, basi sola potiti. Alii tamen tradunt simul ut signum ipsum abstulerint in agro Tiburti erexere ad quantum ab urbe miliarium.

Pugio<sup>y</sup> dictus est, quod eo punctim pugnatur. [PAUL. no.<sup>z</sup> [FEST.

1 In ed. Scal. hæc ita extant: 'Pueri impuberis æneum signum ad Salinas olim positum fuit qui signum allatum fuisse ferunt.—2 Fulv. Ursin. et Dac. legunt sine signo.

## NOTÆ

Ennii: 'Pœni sunt soliti suos sacrificare puellos.' Vide Nonium. In fine versus Plauti ex fabula cui nomen 'Lennonones gemini,' pro olim Priscianns habet solent. In quibusdam edit. est, Dolet hic puellus sese venum ducier. Dac.

<sup>u</sup> Pueri] Historia ignota nobis. Ant. Aug.

Pueri im. . . . ] Puer impubes tantum dicitur. Atta in. . . . id pluribus versibus docet. Quæ sequuntur, pertinent ad historiam penitus nobis incognitam. Quorum initium plus minus ita conceptum fuisse videtur: Pueri æneum signum ad Salinas positum est: quod signum allatum e.

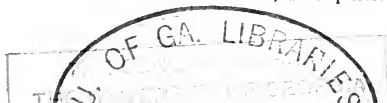
. . . est. Quod sunt conati quidem evellere: nemo unquam potuit. Quærant igitur docti viri. Jos. Scal.

Pueri impuberes] Verum est pueros proprie impuberes dictos. Idem Varro. Gell. Sed poëtæ interdum et Oratores pueros vocant, qui puberes sunt, ut alibi notavimus. Dac.

<sup>x</sup> Pueri impuberis æneum] Hæc historia mihi plane ignota. Idem.

<sup>y</sup> Pugio] Vel a pugno, vel a pugnus, quod pugno facilis comprehendatur. Prius etymon Festus sequitur. Idem.

<sup>z</sup> . . . . . no. . . . ] Hæc non sunt hujus loci; nam ut ex vestigiis odoratus sum, verba sunt Festi de Popilia tribu, unde epitomen suam hæc



. . . . . sue. . . . .  
 . . . . . oque. . . . .  
 . . . . . ma. . . . .

**Pugnus** a punctione,<sup>a</sup> id est, percussione dicitur. [PAUL.  
*Pugnus a punctione, id est, percussione dictus.* [FEST.

**Puilia saxa**<sup>b</sup> esse ad portum, qui sit secundum Tiberim,  
 ait Fabius Pictor,<sup>3</sup> quem locum putat Labeo dici, ubi  
 fuerit Ficana via Ostiensi ad lapidem undecimum.

**Pulcher bos** appellatur ad eximiam pinguitudinem perduc-  
 tus.

**Pulchralibus**,<sup>c</sup> atque cupidiiis<sup>4</sup> idem<sup>5</sup> in ea, quæ est de  
 fundo oleario.

**Pulchralibus** pro pulchris. [PAUL.

**Pullariam**<sup>d</sup> Plautus dixit manum dextram.

**Pullus**<sup>e</sup> Jovis dicebatur Q. Fabius, cui Eburno [FEST.



3 Vet. cod. *lictor*.—4 Vet. cod. *cupidus*. Legit Dac. *Pulchralibus atque cupidiiis*.—5 Vir doct. in marg. ed. Scal. conj. *Cato*.

#### NOTÆ

Paulus confecit, 'Popilia tribus a progenitrice traxit vocabulum.' Lege modo: *Popilia tribus a nomine progenitricis traxit vocabulum. Nam consueverunt non solum a viris, sed a feminis quoque tribus nominare. Idem.*

<sup>a</sup> *Pugnus a punctione* . . . ] Potius *pugnus* a *πυγμή*, vel a *πυκνός*, densus, quæ fuit Julii Scaligeri sententia. *Idem.*

<sup>b</sup> *Puilia saxa*] Hæc mihi ignota sunt. Ficana Latii nrbs: 'Ficulnea vetus' Livio lib. I. *Idem.*

<sup>c</sup> *Pulchralibus*] Lego: *Pulchralibus atque cupidiiis*. *Pulchralia* sunt, bellaria. *Idem*, nempe Cato. Quia hæc statim sequebantur post aliud caput ubi Cato laudabatur. Et ita sæpe apud Festum τὸ *idem* ad superiora pertinet. *Idem.*

<sup>d</sup> *Pullariam*] Hæc sunt Pauli. Verba Festi ita in schedis: 'Pullariam

manum dextram dixisse videtur Plautus in. . . . .'  
 Pullariam manum dextram Plautus dixit a palpandis tentandisque pullis, id est, pueris: Qualis erat pædiconum protervorum manus, qui pullariam facere dicebantur. Turneb. lib. III. cap. II. *Idem.*

<sup>e</sup> *Pullus*] Placidus in Glossis: 'Pulum puerum in amoribus, unde Q. Fabius Eburnus, quod natibus fulguratus erat, pullus Jovis dictus est.' Arnob. lib. IV. 'Catamitus rapitur, deliciarum futuris et poculorum custos, et ut Jovis dicatur pullus, in partibus Fabius adnritur mollibus, ob signaturque posticis.' Fabium autem illum intellige qui cognominatus Ambustus, toti porro familiæ illud cognomen dedit. Ambusti enim proprie quos Jupiter, 'Fulminis afflavit ventis et contigit igni.' A *puer*, *puerus*,

cognomen erat propter candorem, quod ejus natis fulmine icta erat. Antiqui autem puerum, quem quis amabat, pullum ejus dicebant.

Puer, qui obscœne ab aliquo amabatur, ejus, a [PAUL. quo amatus esset, pullus vocabatur, unde Q. Fabius, cui Eburno cognomen erat propter candorem, quod ejus natis fulmine icta<sup>6</sup> esset pullus Jovis appellatus est.

Puls potissimum dabatur<sup>f</sup> pullis in auspiciis, quia ex ea necesse erat aliquid decidere, quod tripudium faceret, id est, terripavium: pavire<sup>7</sup> enim ferire est: bonum enim augurium esse putabant, si pulli, per quos auspicabantur, comedissent, præsertim si eis edentibus aliquid ab ore decidisset: sin autem omnino non edissent, arbitrabantur periculum imminere.

Puls potissimum datur pullis in auspiciis, quia ex [FEST. ea necesse decidere in terram aliquid, quod tripudium faceret, id est, terripavium, (pavire enim ferire est,) ex quo notionem caperent futuri, nam si pulli per quos auspicabantur non edissent, periculum imminere arbitrabantur: at qui pavissent, bonum augurium esse putabant, si tum ex ore eis edentibus aliquid decidisset.

Punctatoriolas<sup>g</sup> levis pugnas appellat Cato in ea, quam dixit de re Histriæ militari.



6 Vet. lib. *tacta*.—7 Vet. lib. *pavium*: *pavire*.

#### NOTÆ

*puerulus, pullus*. Nisi malis *pullus*, esse a *πῶλος*, quod mihi etiam magis placet, nam *πῶλος* Græcis catamitus, et meretrix. Hesych. *πῶλος ἑταῖρα, πῶλος γὰρ αὐτὰς ἔλεγον. οἶον Ἀφροδίτης πῶλος, ἢ τοὺς νέους, καὶ τὰς νέας, καὶ παρθένους*. Id est: 'Pullus, amica: nam pullos eas vocabant: quomodo, Veneris pullos: vel pueros et puellas et virgines.' *Idem*.

<sup>f</sup> *Puls potissimum dabatur*] Tullius

in Divinat. 'Quia, cum pulli pascuntur, necesse est aliquid ex ore cadere et terram pavire: terripavium primo, post tripudium dictum est: hoc quidem jam tripudium dicitur: cum offa cecidit ex ore pulli; tum auspicanti tripudium solistimum nuntiant.' Vide 'solistimum.' *Idem*.

<sup>g</sup> *Punctatoriolus*] Melius ut in Ms. *Punctariolas*. A *pungo, Punctum, &c.* *Idem*.

Punctatoriolas<sup>8</sup> leves pugnas identidem ipse<sup>9</sup> [PAUL. dixit.

Punici dicuntur, non Pœni, quamvis a Phœnice sint oriundi.

*Punici dicuntur, non Pœni*,<sup>10</sup> quamvis, ut ait [FEST. Verrius, a Phœnicibus oriuntur, et Punicum bellum, non



<sup>8</sup> Ms. *Punctariolas*, melius, censente Dac. Vet. lib. *Punitariolas*.—<sup>9</sup> Vir doct. in marg. ed. Scal. conj. *Cato*.—<sup>10</sup> Ant. Aug. et Dac. scribunt *non Pœnici*.

#### NOTE

<sup>h</sup> *Punici dicuntur, non Pœni*] Scriberem *non Pœnici*, ut Punicum bellum, *non Pœnicum*: licet Pœni et Punicia Phœnicibus dicantur aspiratione sublata. Quæ vero hic Festus multis verbis scripsit; nos assequi non potuimus: et fortasse non omnia ad idem verbum referenda sunt. *Ant. Aug.*

*Punici*] *Punici dicuntur, non Pœnici*, quamvis a Phœnicibus oriuntur. Et Punicum bellum, *quamquam Pœni appellantur*. Nam quæ solebant *efferre per Pu* longam, Ennius in *Pœ* extulit, Pœnos dicens, *sed corruptum est incuria librariorum*: qui ea quæ *femineo genere dicuntur, scripsit masculino*: etiam ipsi Græci *ita loquuntur, qui Philologos, philargyros feminas dicunt*. Pœnos apud Ennium viros putans librarius appellari, *mutavit, quod per adjectionem ea vox explanata non sit, cum tamen ejusmodi nomina tam in virili, quam in femineo sexu accipiuntur, nam dicimus tam hic lupus, quam hæc lupus; quin ea, quæ participia appellantur, quæ aliquem ordinem rerum significant, et casus, tempora, personas recipiunt, utroque genere enunciuntur*. Distinximus quæ Festi sunt, ab iis, quæ nostra: ut lectori fidem faciamus, neque nos credere, neque persuadere aliis velle, quæ Festi non sunt, ea esse Festi. Sed imitatus sum homines veterum signorum, ac statuarum studiosos atque admirato-

res, qui ubi signum marmoreum elegantissime sculptum habent, atque id forte propter vetustatem aliqua parte sui, ut sæpe fit, mutilatum sit, conquirunt peritos artifices, qui a se partem mancam suppleant: omnes, qui illud signum vident, norunt et quid de veteri artificio deperierit, et quid de novo additum sit: tamen id, quod additum est, tanti momenti est sæpe numero, ut absque illo foret, totius signi reliqua proportio ac commensus lateret, atque obscurus esset. Sic in hoc Festi loco fecimus: nam sine illis membris, quæ addidimus, quid ille truncus esset, facile discerni non poterat. Non mediocriter autem studiosos juvimus, quantum judicamus, qui solo prope æquatam ædificium diligentia nostra a fundamentis usque redivivum excitavimus, ac sartum tectum præstitimus. Novum autem non est Ennium Pœnos dixisse, cum de feminis loqueretur, cum et Virgilius quoque dixerit, 'ducente Deo,' cum de Venere intelligeret. Quod Græcorum imitatione fecit, apud quos  $\delta$  θεός, καὶ ἡ θεός. Immo potius Homeri, qui de Helena ita scribit Ἰλ. γ. Βῆ δὲ κατασχομένη ἑανῶ ἀργῆτι φαεινῶ, Σιγῆ· πάσας δὲ Τρῶας λάθειν. ἦρχε δὲ δαίμων. δαίμων, hoc est, ἡ Ἀφροδίτη. Vellem hæc potius considerasset Macrobius. Hoc enim Virgilius illo loco expressit. Calvus: 'Pollentem-



*Pænicum, quamquam Pæni appellantur: nam quæ solebant antiqui efferre per Pu syllabam longam, Ennius in Pæ extulit, Pænos dicens, sed est culpa librariorum, qui ea quæ feminino genere dicuntur, scribunt masculino, etiam ipsi Græci ita loquuntur, qui solent Philologos, philargyros fæminas dicere. Pænos putans viros librarius appellari mutavit quod per adjectionem ab Ennio a vox explanata non fuerit, cum tamen ejusmodi fere nomina etiam in virili, non tantum in fæminino sexu proferantur, dicimus tam hic lupo, quam hæc lupus, qui etiam ea quæ participia appellantur, quæ ut plurimum aliquem ordinem rerum significant, et quæ casus, numeros, species, tempora, personas, recipiunt, utroque genere enunciuntur.*

**Punicum** quod appellatur,<sup>i</sup> genus libi translatum a Pænis; idem appellatum fuit probum, ceteris libis suavissimum quia videbatur. Punicum etiam dicitur, vestis nomen.

. . . . .  
sto.

**Punicum** genus libi translatum a Pænis: id etiam [PAUL. appellabant probum, quia erat ceteris suavissimum.

**Pupinia** tribus ab agro<sup>k</sup> Pupinio.

**Pupinia** tribus ab agri nomine dicta, qui Pupinus [FEST.

## NOTE

que Deum Venerem.' Participia istis annumerat: nam amans ἐπικονον. Sed melius Græcorum, quam si Latinorum exempla adduxisset. Nam Græci, quamvis distincta participiorum genera per voces habeant, tamen et masculinum attribuunt fæminino, ut Sophocles non semel in Electra: quod Festus quærit, *Pænicum* bellum non dici, sed *Punicum*, sciendum est et Veteres *Pænicum* dixisse in vetustiss. lege, quæ proxime tempora Punica scripta fuit, ΠΟΠΥΛΕΙΣ ΛΙΒΕΡΕΙΣ. QVEI. IN. AFRICA. SVNT QVEI. EORVM. IN. AMEICITIAM. ΠΟΠΥΛΕΙ. ROMANEI. BELLO. ΠÆNICIO ΠΡΟΧΥΜΟ. ΜΑΝΣΕΡΥΝΤ. Jos. Scal.

<sup>i</sup> *Punicum quod appellatur*] Cum ait

*Punicum* esse nomen vestis, tunicam intelligere eum puto. Nam ea Pænorum fuit. Unde 'Tunicata juventus' Ennius de Pænis. Et Plaut. in Pænul. 'Homo tunicatus' de Hannone Carthaginiensi. *Dac.*

<sup>k</sup> *Pupinia tribus ab agro*] Quæ infra desunt divinare non possum. Agri Pupinii sive Pupiniensis meminit Cicero contra Rull. et Livius lib. ix. et lib. xxvi. *Papiniam* vocat Varro l. de Agricultura: 'In Papinia neque arbores prolixas, neque vites feraces, neque stramenta crassa videre poteris.' *Pupinam* Valer. Max. ejusque solum sterile ac æstuosissimum dicit. In eo fuere Prata Quintia, trans Tiberim. Vide 'Quintia.' *Idem.*

*appellatur circa Tusculum urbem.* . . . . .

*meminit evictum.*<sup>11</sup> . . . . .

. . . . . *est.* . . . . .

*Pura vestimenta*<sup>1</sup> *sacerdotes ad sacrificium habebant, id est, non obsita,*<sup>12</sup> *non fulgurita, non funesta, non maculam habentia.* [PAUL.]

*Pura vestimenta sacerdotes populi Romani cum sacrificabant habere soliti erant, id est, non obsita, non fulgurita, non funesta, non maculata, ex hac causa.*<sup>13</sup> . . . . .  
voca. . . . .

. . . . . *tiata.* . . . . .

*Pure lautum, aqua pura lavatum.* [PAUL.]

*Pure lautum*<sup>m</sup> *antiqui dicebant, aqua pura lavatum.* [FEST.]

. . . . . *ite.* . . . . . *in.* . . . . .

//////////

<sup>11</sup> Ed. Scal. *invictum*.—<sup>12</sup> Legendum monet Scal. *id est, non obstita*. Vide infra.—<sup>13</sup> 'Forte supplenda: *ex hac causa quod impura ea vocabant, quæ iis modis erant vitata, vel quibus sacra erant vitata.*' Dac. Tà *voca . . . tiata* non sunt in ed. Scal.

#### NOTÆ

<sup>1</sup> *Pura vestimenta*] Lege, *id est, non obsita*. *Obstitum* est fulguritum: ab eo quod obliquum obstitum dicebant. Fulgura autem duplicia, cœlestia, terrestria. Cœlestium ictus semper obliquus, ut casus semper obliquus. Auctor Plinius lib. 11. Porro de puris vestimentis Servius in fragmentis: 'Sane,' inquit, 'in sacris pura vestis appellatur, quæ neque funesta sit, neque maculam habeat ex homine mortuo.' Jos. Scal.

*Pura vestimenta*] Verum *obsita* in schedis infra; et ita legendum, nam quod addit *fulgurita*, idem est quod *obstita*. Nisi scriperit Festus, *Non obsita, id est non fulgurita*. *Pura* vestis alibi meminit idem Servius, nempe ad illud XII. Æneid. 'Puraque in veste sacerdos.' 'Impolluta et pura dicitur vestis,' inquit, 'qua

festis diebus uti consueverant sacra celebraturi. Ut neque funesta sit, neque fulgurita, neque maculam habeat ex homine mortuo. Est autem linea et purpurea. Purpura maris vicem ad piandum præbet, linum vero fluminis, quia cum vere primum in oriente flumen inundasset sponte sua linum natum esse Plinius secundus dicit.' Dac.

<sup>m</sup> . . . . . *lau . . . . .*] *Pure lautum antiqui dicebant aqua pura lavatum . . . . . rite . . . . . in . . . . .* Ita schedæ, et forsàn hæc vel his similia Festus addiderat, *nam sacerdotes sacra celebraturi rite lavabant vel in mari vel in fluvio*. Notum est illud sacerdotis Romani ad Sabinum bovem Dianæ immolaturum: 'Quidnam tu, hospes, paras,' inquit, 'inceste sacrificium Dianæ facere? Quin

Puri,<sup>n</sup> probi, profani, sui auri dicitur in manumissione sacrorum causa, ex quibus puri significat, quod in usu spurco<sup>14</sup> non fuerit: probi, quod recte excoctum, purgatumque sit: profani, quod sacrum non sit, et quod omni religione solutum sit: sui, quod alienum non sit.



14 Vet. cod. *porco*.

#### NOTÆ

tu ante vivo perfunderis flumine? Infima valle præfluit Tiberis. Religione tactus hospes, qui omnia, ut prodigio responderet eventus, cuperet rite facta, ex templo descendit ad Tiberim. Interea Romanus immolat Dianæ bovem.' Vide Liv. l. i. sect. 45. *Idem*.

<sup>n</sup> Puri] *Manumissio* hic dictum est pro liberatione: ut dicitur liberatio nexi. Est autem manumissio, seu liberatio sacrorum causa, unus ex illis modis, quibus liberabatur heres, qui accepta hereditate tenetur sacris familiæ. Notum enim est veteri jure Pontificio contineri, ut sacra privata conserventur, ac deinceps familiis condantur: ex quo institutum, ut ne morte patris familias sacrorum memoria occideret, sed iis essent adjuncta, ad quos ejusdem morte pecunia venisset. Igitur præstigiæ excoctatæ, quibus fucus, ut ita dicam, legi fieret. Introducti enim sunt modi, quibus sacra perimerentur. Id autem fiebat aut emancipatione per æs et libram, adhibito libripende, quæ hic dicitur manumissio sacrorum causa: Cicero II. de legibus: 'Quinetiam cavent, ut cui plus legatum sit, quam sine religione capere liceat, is per æs et libram heredes testamenti solvat: propterea quod eo loco res est ita soluta hereditate, quasi ea pecunia legata non esset:' aut fiebat alio genere imaginariæ venditionis, quæ vocabatur coemptio, adhibitis senibus coemptionalibus, qui asse Caiano,

hoc est, nummo sestertio dicis causa ter accepto, et rursus reddito, heredem absolveret: in ea pro Murena: 'Sacra illi' (veteres) 'interire noluerunt: horum ingenio senes ad coemptiones faciendas interimendorum sacrorum causa reperti sunt:' aut denique detestatione, quæ solennibus verbis Calatis comitiis celebrabatur. Gellius libro xv. 'iisdem comitiis, quæ Calata appellari diximus, et sacrorum detestatio, et testamenta fieri solebant.' Quare et Servius Jurisconsultus scripsit librum de sacris detestandis, ubi de jure testamentorum disputabat. Gellius libro vi. capite 12. 'Servius Sulpitius Jurisconsultus, vir ætatis suæ doctissimus, in libro de sacris detestandis, quæ ratione adductus Testamentum verbum esse duplex scripserit, non reperio.' Corrupte enim in Gellio vulgo editur, *in libro de testamentis secundo*. At ea, quam reposui, est veterum excusorum et calamo exaratorum. Alii erant etiam modi perimendorum sacrorum, ut caput partitionis, in deducendis centum nummis: de quo vide secundo de legibus. Tantum ea ego apposui, quæ declararent, quid manumissio sacrorum causa hic apud Festum, quid item detestatio sacrorum. Neque est, quod quisquam putet, manumissionem sacrorum causa dici, quod Vestalis, et Flamen Dialis exhibat patris sui potestate. Nam ii statim sine emancipatione, ac capitis deminutione de

*Purime* ° tetinero, purissime tenuero. [PAUL.  
*Purime tetinero positum est pro purissime tenuero.*<sup>15</sup> [FEST.  
*Publicus ager* <sup>p</sup> dictus quia augurum publicus est, ut oscus in  
*Veienti* : is enim usu et jure augurum est.  
*Prodicere* <sup>q</sup> diem est prodere, proditio namque proditio est  
 quæ, ut ait *Verrius*, in præsens valet.



15 Jos. Scal. in marg. suæ ed. notavit, hæc quidem esse Festi, sed non ex vet. lib. sumta.

#### NOTE

patris potestate exhibant. Neque libet intelligere de eo, quem pater in alienam familiam daret, ut cum eum ex potestate emisisset, postea sacrorum causa manumissio celebraretur: qui enim tertia mancipatione in jure cessi erant a parente, in ejus potestate erant, eodem momento in patris adoptivi sacra transibant, quo e patris naturalis sacris exhibant. Apparet autem, qui sacris exsolvebatur auri puri, probi, puti, sui nescio quantum arcae Pontificum inferre solere. *Jos. Scal.*

*Puri*] Quæ, quia præclaram solutionis sacrorum et detestationis, neque cuivis obviam cognitionem continent, prudens præterire nolui, etsi ea minus ad hanc manumissionem qua de Festus loquitur. Nam proprie et vere dictam manumissionem Festus intelligit, cum scilicet sacrorum causa servus manumittebatur a domino. Idque satis superque ostendunt quæ supra idem Festus posuit: 'Manumitti dicebatur servus sacrorum causa,' &c. Locum adi. Conjicio autem sacrorum causa manumissum servum dici, cum a domino manumittebatur, ut in familiæ sacra transiret, neque enim id nobis a Veteribus explicatum: pro eo autem *puri, probi, profani, sui auri* 20. Dominus solvebat. *Duc.*

° *Purime*] *Infra*. Duo membra sunt

in his reliquiis: in primo quid sit ager publicus disserebatur: nempe quo et augures publici fruebantur, qualis erat qui in agro *Veienti* erat, nomine *Oscus*. Videtur autem velle Festus Publicum agrum dictum esse ab auguribus publicis. De quibus Varro: 'Ut nostri augures publici disserunt.' Cicero: 'publici augures signis et auspiciis postea vidento.' *Jos. Scal.*

*Purime tetinero*] Pro *teneo* dicebant *teneo*; unde præteritum *tetini*. Vide *infra*. 'Tetini, tenui.' *Duc.*

<sup>p</sup> *Publicus ager*] Vide 'oscum.' *Id.*

<sup>q</sup> *Prodicere*] Ita pæne scripserat: *Prodicere diem est prodere*, proditio namque proditio est, quæ in præsens valet: 'prodicere diem' et 'prodere diem' idem esse supra notavimus. Gellius libro xii. cap. 13. 'Kalendasque mihi productas, uti intra eum diem pronunciarem.' Male hodie, *productas*. *Jos. Scal.*

*Prodicere diem est prodere*] Vel rescribendum est *Prodicere diem est prædicere, proditio namque est præditio*: vel mirum in modum Festus fallitur, et cum eo Scaliger: neque enim 'prodicere diem' idem quod 'prodere.' 'Prodere' est producere, 'prodicere' vero est prædicere, prænunciare. 'Dies prodita' potest esse 'producta,' et contra 'producta' potest esse 'non prodita.' Vide 'prodidisse.' *Duc.*

Puri menstrio<sup>r</sup> esse dicuntur, qui sacrorum causa toto mense in cærimoniis sunt, id est, puri sint certis rebus carendo.

Putcolos<sup>s</sup> dictos putant ab aquæ calidæ putore: [PAUL. quidam a multitudine<sup>16</sup> puteorum earundem aquarum gratia factorum.

Puteolos<sup>t</sup> dictos aiunt ab aquæ calidæ putore: qui- [FEST. dam a multitudine puteorum earundem aquarum gratia factorum. . . . . uer. . . .  
 . . . . . cum autem. . . . .  
 . . . . . vio. . . . .  
 . . . . . is. . . . .  
 illius.

Puteum antiqui<sup>u</sup> dixerunt unde sumi potest, inde puticulos, antiquissimum genus sepulturæ appellatos.

16 Vet. lib. similitudine.

NOTÆ

<sup>r</sup> Puri menstrio] Malim menstruo, etsi i et u facillime commutantur. Vide 'cærimoniæ.' *Idem*.

<sup>s</sup> Puteolos] Varro lib. iv. de L. L. 'A puteis oppidum Puteoli, quod sint circa eum locum aquæ frigidæ et calidæ multæ. Nisi a putore potius, quod putidus sit odoribus sæpe ex sulphure et alumine.' Strab. lib.

v. Καὶ μετωνόμασαν Ποτιόλους, ἀπὸ τῶν φρεάτων· οἱ δὲ ἀπὸ τῆς δυσωδίας τῶν ὑδάτων ἦσαν τὸ χωρίον ἐκεῖ μέχρι Βαίων καὶ τῆς Κυμαίας, ὅτι θείον πλήρῆς ἐστι καὶ πυρός, καὶ θερμῶν ὑδάτων. i. 'Urbemque Puteolos denominarunt a puteis; alii a putore aquarum totam istam regionem ad Baias usque et Agrum Cumanum, quod sulphuris plena sit ac ignis, et calidarum aquarum.' Stephanus ab utroque dici censet, a puteo et olere voce composita: Δικαιαρχία, inquit, πόλις Ἰταλίας· ταύτην δὲ φασὶ κεκληθῆσαι Ποτιόλους· πότια δὲ τὰ φρέατα καλοῦσι Ῥωμαῖοι, ἄλη-

ρε δὲ τὸ ὕζειν. i. 'Dicæarchia urbs Italiæ, quam ferunt Puteolos dictam. Putea enim Romani vocant quæ Græci φρέατα, et olere, odorem mittere, quod Græci ὕζειν.' *Idem*.

<sup>t</sup> Puteolos] Ista omnia quæ sequuntur ad idem caput pertinere non puto. De iis igitur amplius quærendum. *Idem*.

<sup>u</sup> Puteum antiqui] Media Festi verba findit interjecta Pauli Epitome, quod et alibi factum ostendimus. Conjunge igitur et lege: Puteum antiqui dixerunt unde sumi potest. Inde puticulos antiquissimum genus sepulturæ appellatos, quod ibi in puteis sepelirentur homines, &c. Putei idem etymon affert Varro lib. iv. 'Unde sumi potest, puteus.' Sed ineptissimum esse nemo non videt. Addit idem Varro, ut optime ejus locum emendavit Scaliger, 'nisi potius quod Æoles dicebant, ποτήρα ἀπὸ τοῦ πότον, non, ut nunc, φρέαρ.' Ait Varro Æoles

Puticuli<sup>x</sup> sunt appellati, quod vetustissimum genus sepulturæ in puteis fuerit, et dicti puticuli, quia ibi cadavera putescerent. [PAUL.]

*Puticulos, antiquissimum genus sepulturæ appellatos* [FEST. quod ibi in puteis sepelirentur homines: qualis fuerit locus, quo nunc cadavera projici solent extra portam Exquilinam: quæ quod ibi putescerent, inde prius appellatos existimat puticulos Ælius Gallus, qui ait antiqui moris fuisse ut patris familias in locum publicum extra oppidum mancipia vilia projicerent, atque ita projecta, quod ibi ea putescerent, nomen esse factum Puticuli.]

Putitium<sup>17y</sup> Plautus dixit pro stulto. [PAUL.]



17 Ed. Scal. *Putitum*.

#### NOTE

dixisse ποτήρα a *potu*, quæ postea φρέατα. Et inde dicta *putea* et *putei*. Alii a Latino *potu* cum Isidoro *puteum* deducunt. 'Puteus,' inquit ille lib. XIII. cap. 21. 'est locus defossus ex quo hauritur aqua a potatione dictus.' Quod tamen idem est. Sed omnino *puteus* a profunditate dictus, nempe a Græco βυθός, quod et alicubi monuit vir magni nominis Ægid. Menagius. A *puteus* diminutive *puticulus*, locus ubi pauperum cadavera sepeliebant, non vero, ut Ælius putabat, quod ibi cadavera putescerent. Acro Horatii interp. 'a puteis fossis ad sepelienda cadavera pauperum, locus dictus est Puticuli.' Antiquissimum autem sepulturæ genus in puteis, id est, fossis, cavernis: auctor Etymologici, τὸ παλαιὸν, inquit, ἐν τοῖς κοιλάμασι τῆς γῆς ἔθαπτον, μήτε σιδήρῳ μήτε χαλκῷ κεκρημένοι. i. 'Antiquitus in cavernis terræ sepeliebant, neque ferro neque ære utentes.' Sic Cavernam in usum sepulcri ab Ephron enit Abrahamus, Genes. XXIII. 9. Καὶ δότω μοι τὸ σπήλαιον τὸ διπλοῦν, ὃ ἐστὶν ἀπ' αὐτῶ,

τὸ δὲ ἐν μέρει τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ ἀργυρίου τοῦ ἀξίου δότω μοι αὐτὸ ἐν ὑμῖν εἰς κτήσιν μνημείου. 'Ut det mihi speluncam duplicem quam habet in extrema parte agri sui. Pecunia digna tradat eam mihi coram vobis in possessionem sepulcri.' *Idem*.

<sup>x</sup> *Puticuli*] Fere ex Varrone emendari potest. Acro: 'a puteis fossis ad sepelienda cadavera pauperum, locus dictus est Puticuli.' *Jos. Scal.*

*Puticuli*] Verba Festi sarciri possunt ex iis, quæ Varro scribit de puticulis ultra Esquilias lib. IV. de Ling. Lat. Genere tantum differunt Varro et Festus: ille enim *puticulas*, hic *puticulos* appellat. *Ant. Aug.*

<sup>y</sup> *Putitium*] Plant. in Bacchid. 'Quem ego sapere nimio censui plus, quam Thalem; sed is stultior es barbaro Potitio.' Ex his verbis arbitror hoc loco Festum non *Putitium*, neque *Putitium*, sed *Potitium* interpretari. Vocari autem stultum a Plauto, propterea quod, cum ab Hercule ritum sacrificandi accepissent, quinquaginta millibus æris gravis edocuerint

*Putitium*<sup>z</sup> *Plautus dixit stultum: Putitio stultior* [FEST. est barbaro: *id autem ex hac causa: Potitius ab Hercule ritum sacrificandi cum accepisset*,<sup>18</sup> *eum millibus æris gravis quinquaginta edocuisse dicitur servos publicos*<sup>19</sup> PR. *quo facto Potitii intra diem XXX. cum ejus familiæ duodecim fuissent, omnes interierunt.*

*Putus*<sup>a</sup> antiqui dicebant pro puro: unde *putatæ* [PAUL. vites, et arbores; quod decisis impedimentis remanerent puræ: aurum quoque putatum dici solet, id est, expurgatum, et ratio putata, id est, pura facta.

*Putum pro puro*<sup>b</sup> antiquos dixisse ait, *inde putatas vites, quibus decisum est id, quod impedimento erat, dici*



18 Ead. ed. 'at Hercule ritum sacrificandi accepisset.'—19 Ead. ed. *publicus.*

#### NOTÆ

servos publicos populi Ro. sed intra dies triginta, familiæ duodecim interierunt. Vide 'Potitium.' *Idem.*

<sup>z</sup> *Putitium*] Ita ego olim has lacunas expleveram ex iis quæ leguntur supra in 'Potitii.' Nunc ita ad verbum schedæ, nisi quod in iis *ritum sacrificandi accepisset*, præterita voce *cum*, quæ necessario supplenda. *Dac.*

*Putus*] Plaut. in Psend. 'Purus putus hic sycophanta est:' referri hoc videtur a Festo. *Ant. Aug.*

*Putus*] *Putum* ait dixisse antiquos, pro puro. Unde 'putatæ vites,' quod, cum id, quod impedimento erat, decisum est, remaneant puræ, ut Cornificius ait. Hæc Festus; et ad id utebatur auctoritate Ennii in Alexandro, qui dixerit, 'dimidio purus putus.' Item Planti ex Pseudolo: 'Purus putus sycophanta est.' Reliqua fere sunt in Epitome. *Jos. Scal.*

<sup>b</sup> *Putum pro puro*] Pauca desunt, sed quæ vix quisquam supplere possit. *Puto*, id est, *puro*, a *πέθω*, ut *putus* a *πυστός*. *πέθω* autem proprie aurum sive argentum exploro. Inde *putare*, purgare, *putare vitis* *κλαδεύειν*,

*putumina κλαδεύματα. Dac.*

*Putum*] Incompertum mihi, quid voluerit Festus usque ad illud.... *formon*: duæ lineæ, quæ sequuntur, pertinent ad pedestria auspicia. Et supinitate nescio qua huc translata sunt, cum jam supra suo loco relata sint. Vide post 'Pedestria.' Quod sequitur, manifesto ita fuit: *Parilia sibi observanda judicant privatim ipsæ quoque puerperæ domi in stratis, ut pariendo stabiliantur Parilia festa.* Non solum, inquit, rure universorum Parilia sunt, sed et privatorum domi, puta puerperarum. Vide 'superstitionem:' qui dicebant *Palilia*, a Pale Dea deducebant: qui *Parilia*, a pariendo. Porro in stratis, hoc est, in lectis, fætæ cubabant dicis causa. Eos lectos in atrio sternebant, quos adversos vocabant. Asconius in Miloniana: 'Deinde omni vi janua expugnata, et imagines majorum dejecerunt, et lectulum adversum uxoris ejus Corneliæ, ejus castitas pro exemplo habita est, fregerunt: itemque telas, quæ ex vetere more in atrio texebantur, diuenerunt.' Ex quibus

Cornificius ait, neque aliter accepit Ennius cum dixit in Alexandro.

dimidio purus putus et Plautus purus putus hic sycophanta est.

quo certior se.

aurum quoque putatum dici solet, quod est expurgatum: et ratio putata, id est, pura facta, ut.

hæredibus rettulit.

Pegasus<sup>c</sup> equum alatum fuisse tradunt pœtæ: cujus quidem ungulam suscitasse fontem, qui Hippocrene dictus est, traditur sed.

ersus alia

Lucina Juno

sa. formon

ta re

se oste.

#### NOTE

apparet in atrio ante januam lectum adversum fuisse. Propertius: 'Si tamen adversum mutarit janua lectum, Sederit et nostro cauta noverca toro.' Hoc est: si alia uxor superinducatur, quæ adversum lectum nostrum mutet, hoc est, sibi non mihi sternat. Nam una quæque matrona domi sibi adversum lectum sternerat. Laberius in Compitalibus: 'Nunc lentus es tu, nunc tu susque deque fers: Materfamilias tua in lecto advorso sedet, Servis sex tantis, vernulis nefariis.' Hoc est, uxor tua fœta de more in adverso lecto sedet adstantibus improbissimis servulis: neque suspicaris de stupro. Sterneratur etiam lectus Diis conjugalibus Pilumno et Picumno. Servius in schedis: 'Varro Pilumnus et Picumnus infantium Deos esse ait: eisque pro puerpera lectum in atrio sterni, dum exploretur, an vitalis sit, qui natus est.' Intelligit autem locum Varronis hunc ex lib. II. de vita

Po. Rom. 'Natus si erat vitalis, ac sublatus ab obstetrice, statuebatur in terra, ut auspicaretur rectus esse: Diis conjugalibus Pilumno et Picumno in ædibus lectus sterneratur.' Ex quibus apparet, alium lectum adversum esse, alium eum, qui Pilumno et Picumno sterneratur. Nemo est antiquitatis paulo studiosior, qui non his redivivis Festi reliquiis lætetur, præsertim de adverso lecto apud Propertium: quod hactenus a nemine indicatum fuerat. Jos. Scal.

<sup>c</sup> Pegasus] In schedis post *formosa* nihil amplius apparet, certum est: igitur quæ sequuntur aliunde huc esse translata. Duæ quidem postremæ lineæ pertinent ad 'pedestria auspicia,' quod et vidit Scaliger. De Pegaso nota fabula: ἵππον πτερύοντα vocat Pindar. Et alatum eum propter ejus velocitatem fabulati sunt, quare Homerus etiam semper equos πέρεσθαι dicit. Dac.



. . . . . tonit . . . . .  
 † . . . . . picia<sup>d</sup> . . . . .  
 . . . . . terisque. . . . .

*Parilia festa sibi observanda judicant privatim ipsæ quoque puerperæ administratis uti pariendo, ab eis quasi stabiliantur Parilia festa* . . . . .

. . . . . parilia . . . . .  
 . . . . . um in . . . . .

*Promptum<sup>e</sup> pro eo quod quis ære paravit suo videri ait positum* . . . . .

. . . . . .de cujus ære te  
 . . . . . *promptum triticum in commen-*

*tario tuo retulisti: at quidam prolatum significare aiunt idem quod promptum, sed proprium ait id dici promptum quod in futurum factum sit, cui significationi penus contrarium est, cum præsertim aliud penus, aliud promptuarium pantoleium appellatur, ut est apud Plautum Trinumo.*

## NOTE

<sup>d</sup> . . . . picia] ‘Pedestria auspicia arbitrabantur a vulpe, lupo, serpente, equo, ceterisque animalibus quadrupedibus.’ Vide suo loco. *Idem*.

<sup>e</sup> *Promptum*] Deinde de verbo *Promptum* agebat: *promptum* significat paratum: deinde utitur testimonio veteris scriptoris, qui dixerit: De cujus ære tute *promptum triticum* in commentario tuo retulisti. quidam prolatum significare aiunt *promptum*: sed *promptum* ait id, quod in futurum factum sit, cui . . . . re, cum præsertim aliud penus, aliud *promptuarium panis olei vini* appellatur. In hanc sententiam Festum scripsisse putamus: nam monstrum verbi erat, *pantoleium*, pro panis, olei, vini. Jos. Scal.

*Promptum*] Revera *promptum* est a *promo*, quod a *pro* et *emo*, sumo, capio. Et *promere* est, quod inclusum erat et reconditum proferre. Inde *promp-*

*tuarium*, quod et *promptuarium* cella, ubi res ad victum quotidianum necessariæ reconduntur, ut inde mox promantur. Et ita differt a *penus*, ubi res penitus et quasi in penetralibus custoditæ servantur: non satis capio quid Festus velit, cum ait, *promptum id dici proprie*; ita enim legendum, non *proprium*, quod in futurum factum sit. Et non possum quin suspicer aliter Festum scripsisse, nempe, quod in *usuram tractum sit*, ut dicat, id proprie *promptum* dictum quod ita *depromptum* est, ut eo mox utantur. Cui contra opponitur *penus*, quod diutius servetur. Et *penus* etiam, id est, *penarium*, *penaria cella*, τῶ *promptuarium* contrarium est; ut supra demonstravi. In fine *pantoleium*, quod corruptissimum est, Scaliger emendavit, *panis, olei, vini*. Optime, ut et Fulvius Ursinus. *Duc*.

*Polubrum esse existimant,*<sup>†</sup> *quam nos Pelvim vocamus, cujus eadem formulaque est polubri*<sup>20</sup> *teneturque manu sinistra, ut ejus significatio docet.*

*Proptervia appellabant auspicia quæ se propter viam ostentabant*

. . . . .  
infr. . . . .

*Pretet tremonti prætrement pe.*<sup>‡</sup> . . . . .

*Publici*<sup>§</sup> *Augures eodem jure cum ceteris auguribus non erant.*

*Nam cum essent augures numero plures, publici majestate ceteros anteibant: origo vetusta, ideoque obscura. Illud*



<sup>20</sup> Legendum monet Dac. *ejus eadem formula quæ est polubri.*—1 *Proptervia appellabant, &c.* Hæc neque in ed. Scal. neque in ed. Dac. 1681. apparent.

#### NOTÆ

<sup>†</sup> *Polubrum esse existimant]* Lege, *Ejus eadem formula quæ est polubri.* Vide supra ‘pollubrum,’ a *polluo, polubrum* vas excipiendæ aquæ manibus abluendis pollutæ. Tenebatur manu sinistra, dextra vero guttus, unde aqua effundebatur. *Idem.*

<sup>§</sup> *Pu. . . .]* Plane ignoro quid sit. *Jos. Scal.*

*Publici Augures]* Ita in schedis locum istum se resarcivisse ait Fulvius Ursinus. Quæ desunt in fine puto verba esse ex libris augurum. Augures primum a Romulo instituti numero tres, ex singula tribu singulus. Postea, a Servio Tullio, ut putant, unus additus. Iique quatuor omnes patricii, his quinque alteri ex plebe additi, Q. et Cn. Ogulnii tribuni plebis rogatione: hic numerus mansit usque ad dictaturam Syllæ Felicis, qui sex addidit, et ita quindecim augures facti, neque postea crevit numerus. Eorum autem alii ‘majores,’ alii ‘minores,’ sive alii ‘privati,’ alii ‘publici.’ *Publici* dicebantur, ‘augures publici populi Romani Quiritium.’ In vetusto marmore: M. MARCIO. MEMMIO. FURIO. BALBUTIO. CÆCILIANO. PLACIDO. C. V. PONTIFICI

MAJORI. AUGURI. PUBLICO. P. R. QUIRITIMUM. Et ita distinguebantur a privatis, sive Imperatoris. Nam Imperatores domesticos habebant augures, qui pro eorum salute excubarent et auspicia captarent. Augures primum a Collegio creabantur. Deinde a Collegio ad populi partem quandam selectam jus illud translatum lege, quam tulit Cn. Domitius Ænobarbus, cujus meminit Cicer. II. Agrar. Vellem vero Veterum auctoritate illud Festus confirmasset, quod ait, manifestum esse sorte deligi solitos qui augures publici P. R. Quiritium dicerentur; nullum enim hujus moris vestigium. Immo etiam et observo vel ab Imperatore vel a populo illud honoris gratia concessum, ut angur haberet sacerdotium publicum. Liv. lib. 1. sect. 38. ‘Inde ab augure, cui deinde honoris ergo publicum id perpetuumque sacerdotium fuit, deductus in arcem,’ &c. De templis auguralibus alibi dictum est. In fine *extra urbem* reposuit Fulvius Ursinus, sed omnino Festus scripserat *intra urbem.* Vide supra ‘prosimurium.’ *Dac.*

*manifestum ductu sortis deligi solitos, qui augures publici. P. R. Quiritium in auguralibus dicerentur captabant auspicia templo cæli regionibus designato, quod lituo, qui quirinalis appellatur, designabant in pomærio extra urbem.*

. . . . .  
 . . . . . es faci. . . . .  
 . . . . . fecisti . . . . .

*Picus Rex pico ave<sup>h</sup> utebatur, ut Verrius ait ob augurium, a quo sic dictus. Is regem Fatuum, Faunum alii quem vocant, et Fatnam procreavit; et ex eis Latinus ortus Trojanos summo honore adfecit ut etiam eorum regem fugientem Argivos Æneam hospicio suscepit, dedit civitatem, junxit natam comubio.*

*Pube præsentē,<sup>i</sup> est populo præsentē συνηδοχικῶς ab iis, qui puberes sunt omnem populum significant.*

*P. . . qua<sup>k</sup> . . . . .*

NOTE

<sup>h</sup> *Picus Rex pico are*] De Pico ave et rege vide suo loco ‘Picus.’ Picus Aboriginum rex Faunum procreavit et Fannam, sive Fatuum et Fatnam: nam et ita dicebantur. Servius vii. Æneid. ‘Quidam Deus est Fatuellus. Hujus uxor est Fatua, iidem sunt Faunus et Fauna,’ &c. Faunus e sorore Fauna Latinum suscepit, cujus postea gener Æneas. Etsi, cum Faunus idem Pan Arcas fuerit cujus ab Evandro cultus Latium fuit inlatus, eum in Latio regnasse meræ nugæ ab iis confictæ, qui hoc ignorant. *Idem.*

<sup>i</sup> *Pube præsentē*] Vide suo loco. *Idem.*

<sup>k</sup> *P. . . . .[qu.]* De Pio ac Piaculo, et expiationibus fulgurum egisse Festum puto: item pecuniam, quæ erogaretur piaculorum causa, piacularem dictam: edictaque, quæ quid in religiones ob ignorantiam commissum expiari juberent, piacularia dicta: idque referri a Messala in explanatione sacrorum, an auguriorum. Sequeba-

tur deinde: *Pipulum, ploratus*, a pipatu pullorum sumtum. Varro in Aulularia: ‘Pipulo te differam ante ædes:’ id est, convicio, declinatum a pipatu pullorum. Isidorus in Glossis: ‘Pipulo, ploratu, convicio.’ Reliqua alio pertinebant, de consulibus eorumque lictoribus: puto iis tractatum fuisse de legibus consularibus in cives rogatis, quæ sanciebant pœnam verberum. Nam in fine manifesto hæc scripta fuerunt: *tribus 35. aut privilegia irrogare, aut de capite civis statuere, nisi maximo comitiatu vetant 12. Tabularum leges, præterquam in veneficos, quique malum carmen incantant: quia ipsi indemnati jure occiduntur.* Notum est quod posui, de capite civis, et de privilegiis ex Ciceronis non paucis locis: pro Sextio, pro domo, et iii. de legib. libro. De veneficis et incantatoribus notissimus est Plinii locus lib. xxviii. c. 2. *Indemnatos ait occidi.* Quia passim unicusque interficere licebat, ut apparet. *Jos. Scal.*

. susc.	.	.	.	.	.	.	.
. dem.	.	.	.	.	.	.	.
decidit.	.	.	.	.	.	.	.
conc.	.	.	.	.	.	.	.
agor.	.	.	.	.	.	.	.
eadem	.	.	.	.	.	.	.
tera loca	.	.	.	.	.	.	.
fulgura sacra.	.	.	.	.	.	.	.

*Pecunia quæ erogatur*<sup>1</sup> *in ludos et spectacula, appellatur lucarie dicta e lucis captetur . in eodem libro.*

*dixit existimat cujus opinionis est et Valerius Messala in explanatione 12.*

*Pipulum*<sup>m</sup> *dicebatur ploratus.*

*Privilegium sunt qui*<sup>n</sup> *dicant esse privatam legem. Cicero in oratione quam scripsit pro domo sua ad pontifices.*

#### NOTÆ

*P. . . . qu.] De fulgurum expiationibus hic agebat Festus. Atque ita forsán scripserat: Piacularia quædam sacra Aruspices solent suscipere cum in locum quemdam fulgur decidit. In sequentibus lubricum iter. Addebat forsán Festus: Qui locus postea fulguribus ibi conditis sacer habitus est ut et omnis ager, quem calcari nefus est eadem ratione, ut et cætera loca omnia quæ fulgure sacra facta sunt. Parum me, præfiscine dixero, vel a verbis vel a mente Festi discessisse arbitrator, sed de eo, ut de aliis omnibus quæ mea sunt, penes viros doctos judicium esto. Vide 'Bidental.' *Dac.**

<sup>1</sup> *Pecunia quæ erogatur]* Male hic adhæsit fragmentum istud. Vide suo loco. *Idem.*

<sup>m</sup> *Pipulum]* Vide 'Pipatio,' 'Occentassint' et 'Vagulatio.' *Idem.*

<sup>n</sup> *Privilegium sunt qui]* Schiedæ: 'Privilegium sunt qui dicant privatam legem. Cicero in oratione quam scripsit pro Domo sua ad Pontifi-

ces . . . . .	.	.	.	.	.	.	.
viri . . . . .	.	.	.	.	.	.	.
cons . . . . .	.	.	.	.	.	.	.
in eo . . . . .	.	.	.	.	.	.	.
lictiores . . . . .	.	.	.	.	.	.	.
istimate. . . . .	.	.	.	.	.	.	.
consu . . . . .	.	.	.	.	.	.	.
eos autem . . . . .	.	.	.	.	.	.	.
nemo. . . . .	.	.	.	.	.	.	.

judicant feneratores equites, tribuni ærarii condemnant tribus 35. quo jure, quo more, quo exemplo, nominatim legem de capite civis indemnati tulisti? vetant leges sacratæ, vetant 12. tabularum leges privatis hominibus irrogari. Veneficos quinque et triginta tribus omnino non condemnant, quia ipsi indicta causa occiduntur.' Quæ desunt excitare difficile, neque enim in oratione Ciceronis leguntur illa usque ad *quo jure*. Quæ sequuntur ita hodie apud Ciceronem extant: 'Quo jure, quo more, quo exemplo legem nominatim de capite civis indemnati tulisti? vetant leges

.	.	.	.	.	.	.	.	.	
viri	.	.	.	.	.	.	.	.	
cons	.	.	.	.	.	.	.	.	
in eo.	.	.	.	.	.	.	.	.	
lictōres	.	.	.	.	.	.	.	.	
istimate	.	.	.	.	.	.	.	.	
consu	.	.	.	.	.	.	.	.	
cos autem.	.	.	.	.	.	.	.	.	
nemo	.	.	.	.	.	.	.	.	
dicant <i>senatores equites Trib. Ærariū</i>	condemnat.							.	.
tribus 35. <i>quo jure, quo more, quo exemplo</i>								.	.
de capite ci	.	.	.	.	.	.	.	.	
vetant 12.	.	.	.	.	.	.	.	.	
neficos quinq.	.	.	.	.	.	.	.	.	
nant, quia ipsi ind.	.	.	.	.	.	.	.	.	

## NOTÆ

sacrata, vetant 12. tabulæ, leges privatis hominibus irrogari, id est enim privilegium.' Reliqua *veneficos quinque et triginta tribus*, &c. nescio an a Cicerone. Porro de *privilegio* monendus est lector, vocem eam aliter a Cicerone et aliis ejusdem fere ævi scriptoribus usurpatam, ac ab Jurisconsultis et aliis, qui Augusti ætatem secuti sunt. Tullii enim et Salustii ævo *privilegium* semper fuit lex in privati alicujus perniciem perrogata. Cicer. III. de legib. 'Id mirandum, majores adeo in posterum providisse, in privatos homines leges ferri noluerunt, id est enim privilegium, quo quid injustius?' Idem paradoxo quarto: 'Familiarissimus tuus de te privilegium tulit, ut si tu in optatum Bonæ Deæ accessisses,

exulares.' Et alibi sæpe. At Augusto posteriores Jurisconsulti, *privilegium* in bonam partem pro lege in privati alicujus gratiam perlata, semper usurparunt. Paulus lib. v. sentent. tit. 12. 'Privilegium Fiscus est inter omnes creditores primum locum tenere.' Unde et *privilegia* ejus qui jure singulari fruitur. Quo sensu Galli dicunt *privilège* et *privilégié*. Sed nolim eos imitentur tirones qui Latini sermonis castitatem ambiunt, immo potius Ciceronem et alios Latinitatis principes secuti *privilegium* semper in malam partem ponant, et pro *privilegio*, quomodo eo perperam utuntur Jurisconsulti, perpetuo voces 'jus,' 'gratiam,' 'prærogativam' usurpent. *Idem*.

# SEX. POMPEII FESTI

DE

## VERBORUM SIGNIFICATIONE

### LIBER XV.

---

QUADRANTAL<sup>a</sup> vocabant antiqui, quam ex [PAUL. Græco ἀμφορὰν dicunt, quod vas pedis quadrati octo et quadraginta capit sextarios. Plautus in Curculione: Anus hæc sitit: quantillum sitit? modica est, capit Quadrantal. Et Cato contra Oppium: Vinum redemisti, prædia pro vini quadrantibus<sup>1</sup> sexaginta in publicum<sup>2</sup> dedisti, vinum non dedisti.

Quadrata<sup>b</sup> Roma in Palatio ante templum Apollinis [FEST.

1 Ed. Scal. *quadrantibus*.—2 Vet. cod. *in pulli*.

#### NOTÆ

<sup>a</sup> Quadrantal] Vide 'Publica pondera.' *Ant. Ang.*

Quadrantal] Vas quod capiebat urnas duas, quadraginta et octo sextarios: hoc est, congios 8. heminas 116. Vide Mæcianum de asse. Quadrantal octoginta pondo, nempe octoginta pendebat aquæ libras: congius decem. Vide 'publica pondera.' Quadrantal amphora etiam dictum, sed amphora Romana intelligenda est, alia enim erat amphora, nempe Attica, quæ urnas tres, congios duo-

decim, sextarios septuaginta duos capiebat. Sextarius autem continet libram cum dimidia, hoc est, uncias octodecim. *Quadrantale* autem, vel *quadrantal*, a quadrata figura nomen traxit. Sed verba Festi sic legenda ex vet. lib. notavit doctiss. Salmasius: *Quadrantal vocabant antiqui amphoram. Quod vas pedis quadrati octo et quadraginta capit sextarios.* Dac.

<sup>b</sup> Quadrata] Dionys. lib. 1. Plutarch. in Romuli, Solin. cap. 2. Romam a Romulo quadratam conditam

dicitur, ubi reposita sunt, quæ solent boni ominis gratia in urbe condenda adhiberi, quia saxo munitus est initio in

## NOTÆ

fuisse, et inde cognomen ductum fuisse, scribunt: ut Quadrata Roma diceretur, urbs prima in Palatini montis radicib. pomerio ducto condita. Vide Tacit. lib. XII. Ita Ennii carmen intelligerem, si per Pompeium liceret. Quod vero ait, ante Apollinis locum quendam ita appellari, id translaticio nomine dictum fuisse crediderim. *Ant. Aug.*

*Quadrata Roma*] Hic omnino intelligendus est locus ille quem Romulus sibi munivit in summo palatio antequam urbem conderet. Solinus tamen urbem ipsam Romam quadratam dicit: 'Romam,' inquit, 'condidit Romulus, &c. dictaque est primum Roma quadrata, quod ad æquilibrium foret posita.' Sed illum abunde refellit locus iste Festi, cuius ætate Romam illam quadratam in summo palatio extitisse manifestum est. Illud tamen vulgo creditum ansam dedit errori eorum, qui veteris Romæ typum quadrata figura nobis obtrudunt. Sed operæ pretium erit hic ponere doctiss. Salsamii commentationem ad verba Solini: dicit hic Solinus Romam a Romulo conditam quadratamque dictam fuisse quod ad æquilibrium foret posita: quibus verbis patet eum intelligere, totam urbem Romæ qualem Romulus condidit, appellatam esse quadratam, qua in re manifestarie falsus deprehenditur, et ex antiquariis nostris plerique qui ita senserunt. Nam locus Romæ ita dictus in Palatino colle a Romulo ædificatus in quadratam speciem munitus, unde et 'Roma quadrata,' hoc est, τετράγωνος est appellatus. Longe igitur errant viri docti, qui scribunt Romam a Romulo quadratam conditam fuisse, et inde cognomen ductum ut

'quadrata Roma' diceretur, urbs prima in Palatini montis radicibus pomerio ducto condita. Sed Solinum, a quo in errore inducti videntur, corrigere potius et insectari quam sequi debuerunt. Primum locus ille, qui Romæ quadratæ nomen habuit, non in radicibus Palatini montis, sed in ipso monte constitutus et munitus. Deinde structus fuit a Romulo priusquam urbi condendæ duceret sulcum, cum adhuc inter fratres de loco ubi urbs poneretur dividia ac certamen esset. Plutarch. in vita Romuli: 'Ρωμύλος μὲν οὖν τὴν καλουμένην Ῥώμην κουαδράτην, ὕπερ ἔστι τετράγωνον ἔκτισε, καὶ ἐκείνον ἐβούλετο κτίξειν τὸν τόπον. Ῥώμος δὲ χωρίον τι τοῦ Ἀβεντίνου καρτερὸν, ὃ δι' ἐκείνον μὲν ὠνομάσθη Ῥεμορία, νῦν δὲ Πιγνάριον καλεῖται, 'Romulus igitur Romam quadratam, id est, quadrangularem, condidit, locumque illum volebat extruere. Remus vero locum quendam Aventini montis, qui locus ab illo Remuria dictus est, et nunc vocatur Pignarium.' Uterque locus etiam Romæ extabat tempore Victoris, qui in decima regione urbis, hoc est, in Palatio, 'Romam quadratam' ponit: In decima tertia in Aventino 'Remuriam.' Vide Festum in 'Remonius ager.' Sic et locus in Palatino monte a Romulo in quadratam speciem structus, unde et ipse de condenda urbe auspicatus est, 'Roma quadrata' a Romuli nomine et forma structuræ. Quare non magis urbs fuit Romæ illa quadrata, quam Remuria. Etenim adhuc de urbe condenda et de loco urbis contendebant fratres, cum loca illa alter in Palatino, alter in Aventino monte condiderunt. Post illa cum contentionem suam avium

speciem quadratam. Ejus loci Ennius meminit, cum ait: Et quis extiterat<sup>3</sup> c Romæ regnare quadratæ.



3 Vet. cod. *esterat*. Vide Notas.

#### NOTÆ

judicio remisissent, addicentibus et faventibus Romulo avibus, cœpit ille sulcum ducere urbi constituendæ. Plutarch. Καὶ τοῦ Ῥωμύλου τάφρον ὀρύττοντος, ἢ τὸ τεῖχος ἐμελλε κυκλοῦσθαι, ὁ Ῥωμος τὰ μὲν ἐχλεύαζε τῶν ἐργῶν, 'Et cum Romulus fossam fodere qua murum circumducturus erat, Romulus irridens,' &c. Scio Livium scribere lib. 1. 'Palatinum a Romulo primum, in quo ipse educatus erat, munitum fuisse.' Sed intelligere illum puto de Roma quadrata quam in illo monte ædificavit, non de urbe nova Roma, quam aspiciatopostea condidit, et cui pomœrium addidit. Roma quadrata locus fuit in Palatino monte munitus, non urbs Roma, ea figura primum a Romulo posita. Vehementer etiam erravit doctissimus Onuphrius, scribens Romulum urbi novæ a se figura quadrata cum tribus portis positæ pomœrium more Etrusco addidisse, 'ut auctores sunt,' inquit, 'Dionysius, Solinus, Plinius, et Plutarchus.' Ut supra vidimus, Plutarchus aperte distinguit Romam quadratam ab urbe, cujus figuram non quadratam fuisse, sed rotundam verba illa satis ostendunt 'qua murum in orbem erat ducturus.' Plin. Romæ quadratæ non meminit; sed lib. 111. cap. 5. scribit urbem Romam a Romulo cum tribus portis aut quatuor relictam. Verum illa Roma longe diversa a Roma quadrata in Palatino monte. Dionysius porro initio lib. x1. ait Romulum Palatinum et Capitolium muris et fossa mœnisse. Sed urbem illam eandem fuisse cum Roma quadrata, nusquam dicit Di-

onysius, immo contrarium ex ejus scriptis elucescit. Gellius lib. x111. cap. 14. scribit: 'antiquissimum pomœrium, quod a Romulo institutum est, Palatini montis radicibus terminabatur.' Nam ille dicit non aliam constitutam a Romulo Romam præter eam, quæ quadrata dicta est, nec aliud ab eo institutum pomœrium, quæ sententia hujus Solini est, &c. Deinde: At quod vult Solinus, novam urbem a Romulo conditam, quod figura quadrata esset, dictam fuisse quadratam, nec aliam urbem esse constitutam, id contra omnium auctorum consensum scripsisse illum judico. Quin et Solini temporibus extabat adhuc in monte Palatino locus ille cui nomen Romæ quadratæ Romulus imposuerat. Ut ex hoc loco Festi apparet, &c. *Dac.*

<sup>c</sup> *Et quis extiterat*] Varie emendant viri docti: alii, *Et quis nunc curat Romæ regnare quadratæ*. Scaliger, *Et quibus lex steterat Romæ regnare quadratæ*. Sed sic etiam non plane mihi satisfactum est. Melius, ut videtur, in edit. Merulæ, *Et quis exter era Romæ regnare quadratæ*. Ita ut de Romanis sermo sit, qui, raptò Romulo, cum neminem Romæ invenirent, quem in Romuli locum sufficerent, despiciunt equis exter esset, qui urbi præesse quadratæ posset, &c. Sed omnium optime Salmasius, *Et quis se sperat Romæ regnare quadratæ*. Ex vestigiis veteris scripturæ quamsic liber Fulvii Ursini repræsentat, *Et quis est erat Romæ*, &c. Nam in membranis scriptis sæpe *t* et *p* confundi satis sciunt, qui eas aliquando trac-



Quadruplicatores<sup>d</sup> dicebantur, qui eo quæstu se tuebantur, ut eas res persequerentur, quarum ex legibus quadrupli erat actio.

. . . . . populo<sup>e</sup> . . . . . [FEST.  
 . . . . . ia ca . . . . .  
 in legum . . . . . populi  
 dominata . . . . .

Quadrurbem Athenas<sup>f</sup> Attius appellavit, quod scilicet ex quatuor urbibus in unam domicilia contulerunt, Braurone, Eleusine, Pireæo, Sunio.

Quæso,<sup>g</sup> ut significat idem quod rogo, ita quæsere ponitur ab antiquis pro quærere, ut est apud Ennium libro se-

## NOTE

tant. Et de Tatio, inquit, fortasse loquebatur, qui, cum Capitolium, quod ab initio ceperat, teneret, et Quirinalem collem, etiam Palatini montis, in quo Roma quadrata et regia Romuli, armis se potiturum sperabat. A parte igitur totum montem intellexit poetarum more. *Idem.*

<sup>d</sup> *Quadruplicatores*] Vidend. Ascon. in divinat. et lib. iv. Verrinar. *Ant. Aug.*

*Quadruplicatores*] Ascon. Pediani in divinat. 'Quadruplicatores erant criminum publicorum, in qua re quartam partem de proscriptorum bonis, quos detulerant, assequabantur. Alii dicunt quadruplicatores esse eorum reorum accusatores qui convicti quadrupli damnari soleant: ut alexæ aut pecuniæ gravioribus usuris feneratæ quam pro consuetudine, aut ejusmodi aliorum criminum.' Item Verrina III. 'Quadruplicatores accusatores sive delatores publicorum criminum sub pœna quadrupli. Sive quod ipsi ex damnatorum bonis, quos accusaverant, quartam partem consequabantur.' Igitur ab illa quarta quæ accusatori pro præmio cedebat dicti *quadruplicatores*. Tacit. lib. iv. *Annal.* 'Contra M. Lepidus quartam accusatoribus secundum necessitudi-

nem legis.' Inde Gloss. 'quadruplicatores, *συκασταί,* delatores. 'Quadruplicator, *ἐνδείκνυμι,* defero. *Dac.*

<sup>e</sup> . . . . *populo*] De quadruplicatoribus hic agebat Festus, sed ejus verba non possumus assequi, neque ex iis videtur Paulus suam Epitomen confecisse. Ampliorem lacunam representant schedæ: '...jus...quæ...quarum ex legibus quadrupli erat actio. . . . . ibus. . . . . ata. . . . . oem. . . . . abant. . . . . ab eo. . . . . in. . . . . tis. . . . . que licitor. . . . . populo. . . . . curia calabra. . . . . m legum. . . . . in populi dominatu.' Et hic certe locus dignus est in quo se exercent sagaciores. *Idem.*

<sup>f</sup> *Quadrurbem Athenas*] Quod ex quatuor vicis, quos alii Piræum, Phalerem, Xypeteum, Thymætam. Male: *Quadrurbem* enim *τετράπολις* dixerunt Cnoën, Probalythum, Tricorythum, et Marathonem, quatuor Atticæ populos. Vide Meurs. de fortuna Attica. Neque quatuor tantum, sed omnino duodecim urbes in unas Athenas Theseum contraxisse tradit Strabo. Ubi per urbes vicos intelligit. *Idem.*

<sup>g</sup> *Quæso*] Versus Ennii de Anco Martio accipiendi sunt, qui Ostiam munivit, et portum Tiberis. *Ostia munita est, idem loca navibu' polchricis*

cundo: Ostia munita est<sup>b</sup> idem loca navibus pulchris Munda<sup>4</sup> facit, nautisque mari quæsentibus vitam: et in Cresphonte: ducit me uxorem liberorum sibi quæsendum gratia:<sup>5</sup> et in Andromeda: liberum quæsendum causa familiæ matrem tuæ.

Quæso significat id quod rogo: quæsere tamen [PAUL. Ennius pro quærere posuit.

Quæstores<sup>i</sup> dicebantur, quod quærerent de rebus [FEST. capitalibus, unde qui talia quærunt quæstores paricidi appellantur.

Quamde<sup>k</sup> pro quam usos esse antiquos cum multi Veteres testimonio sunt, tum est Livius<sup>6</sup> in primo: Juppiter, ut

//////////

<sup>4</sup> Vet. cod. *Mundo*.—<sup>5</sup> Hunc vs. ita legendum monet Scal. *Ducit me uxorem sibi liberum quæsendum gratia*.—<sup>6</sup> Vet. cod. *tamen hujus*. Vide Notas.

#### NOTÆ

*Munda facit, nauteisque mari quæsentibus vitam*. Jos. Scal.

*Quæso*] *Quæso* et *quæro* idem apud Veteres. Plaut. 'Quæse adveniente morbo nunc medicum tibi, Enim tu certe aut larvatus aut cerritus es. Edepol hominem te miserum! medicum quærita.' Ubi *quæse* pro *quære*. *Quæsere* etiam pro *orare*, *poscere*, dixit idem Plaut. Bacchid. II. II. 'Mirum est me, ut redeam, te opere tanto quæsere.' *Dac.*

<sup>b</sup> *Ostia munita est*] De Anco Martio qui Ostiam munit, et portum Tiberis. Vide in voce 'mundus.' *Idem.*

<sup>i</sup> *Quæstores*] De Quæstoribus paricis, sive parricidii, vide 'Parici.' Horum mentionem fieri in duodecim tabulis scribit Pomponius sub titulo de origine juris. *Ant. Aug.*

*Quæstores*] Quæstores creabantur, qui cognoscerent de rebus capitalibus, unde et Quæstores paricidi appellantur. *Jos. Scal.*

*Quæstores*] Ulpianus: 'Et a genere quæreudi, quæstores initio dictos, et Junius, et Trebatius, et Fenestella scribunt.' Initio autem proprie dicti

*quæstores*, qui ærario præessent, dicti 'quod inquirendæ et conservandæ pecuniæ causa creati erant,' ut ait Pompon. leg. 2. § 22. de origine juris. Inde postea *quæstores* quos vulgo, *des Lieutenants Criminels*. Vide 'paricis.' *Dac.*

<sup>k</sup> *Quamde*] Corruptissima quæ hic sunt, ex vestigiis priscae scripturæ ita emendato: *cum multi Veteres testimonio sunt, tum Ennius in primo: Juppiter, ut muro fretus magi quamde manus vi. Et secundo, &c.* In versu Ennii *Juppiter* est *θαυμαστικόν*, ut in illo: 'Juppiter, ut tristi lumina sæpe manu.' Et: 'Doctis, Juppiter, et laboriosis.' Porro et *quamde* in illis Saturniis versibus legitur, 'Namque nihilum pejus macerat humanum, *Quamde* mare sævum. Vires quoi sunt magnæ, Topper confringent inportunæ undæ.' *Jos. Scal.*

*Quamde*] In Schedis: 'Quamde pro quam usos esse antiquos cum multi veteres testimonio sunt, tamen hujus in primo,' &c. quæ propius ad veram scripturam accedunt, legendum enim, ut viris doctis jam diu

- muro fretus magis quam de manus impe  
 secundo: Quamde tuas omnis legiones, ac popularis.  
 Et Lucretius: Clarus ob obscuram<sup>1</sup> linguam magis inter  
 inanes. Quamde gravis tergajos<sup>7</sup> qui vera requirunt.  
 Quamde pro quam dicebant antiqui. [PAUL.  
 Quam mox significat, quam cito: sed si per se po- [FEST.  
 nas mox, significabit paulo post, vel postea.  
 Quando cum gravi voce pronuntiatur, significat [PAUL.  
 quod, quoniam; et est conjunctio: quando acuto accentu,  
 est temporis adverbium.  
 Quando<sup>m</sup> cum gravi voce pronuntiatur significat [FEST.  
 quod, quoniam, et est conjunctio, ut Plautus in *Menæchmis*:  
*Ideo quia mensam, quando edo, detergeo: et in Pseu-*  
*dolo: Dabo, quando erit. Ducito, quando habebis. Et*  
*Ennius libro sextodecimo: Nox quando mediis signis*



7 Vet. lib. *Gravius inter Graios.*

#### NOTÆ

animadversum: *Cum multi Veteres testimonio sunt, tum Ennius in primo: Jupiter, ut muro fretus magi' quamde manus vi. Et secundo: Quamde tuas omneis legiones ac populares.* 'Si qui tamen hic *Livium* pro *Ennio* legi malint, non admodum pugnabo,' inquit *Mernla*, 'cum *Livius* etiam gesta populi Rom. libris decem et octo conscripserit, qui *annales Liviani* vocantur.' Sed de *Annalibus Livianis* abunde infra. Interim hic *Ennium* legi debere certum est. Et in versu: *Jupiter, haud muro fretus magi' quamde manus vi:* verba *Romuli* forsitan optantis, ut *Pop. Rom.* se non muro magis quam viribus et audacia tueatur. *Dac.*

<sup>1</sup> *Clarus ob obscuram*] Lege ut in *cditt. Ennius ob obscuram linguam magis inter inanes Quamde gravis inter Graios qui vera requirunt. Quamde autem, quia in illis tam, quam, jam, et*

alii addebant *e*, et *d* postea insertum. *Idem.*

<sup>m</sup> *Quando*] Verbis *Festi* pauca desunt: sed omnia exempla videntur ad tempus pertinere: ideo miror, unde *Paulus Epitomen* confecerit, nisi meliorem librum, quod ex aliis cognosco, habuerit. *Plauti* versus refertur ex *Menæchmis*: 'Ideo, quia mensam, quando edo, detergeo.' *Ant. Aug.*

*Quando*] *Exempla Plauti*, quæ *Festus* adducit, plane contrarium probant, quare omnino aliter legendum est: nempe: *Quando, cum gravi voce pronuntiatur, significat quoniam. Acuta vero est temporis adverbium, ut Plautus in Menæchmis, &c.* Neque enim in verbis *Plauti* τὸ *quando* significat *quoniam*, sed *quum*, &c. Nihil certius. Quod ait autem ultima acuta, vel gravi, vide notata in 'Iustum,' 'ergo,' 'modo.' *Dac.*

præcincta volabit. In duodecimo quidem<sup>n</sup> cum litera  
E ultima<sup>8</sup> scribitur, idemque significat.

Quando rex<sup>o</sup> comitiavit fas: sic notatum esse diem in fastis in

//////////

8 Ed. Scal. cum C litera ultima.

#### NOTÆ

<sup>n</sup> In duodecimo quidem] Quod ait Festus Ennium in 12. annal. *quande* ultima litera E posuisse, pro *quando*, id in incerto est, cum perierit locus ille unde hoc Festus adduxit. Ubi tantum legitur, *quande*. . . . . quamde pro quam fortasse. Certum tamen est dixisse Veteres *quande* pro *quando*, ut 'numere' pro 'numero.' *Idem*.

<sup>o</sup> Quando rex] Bis notatur hic dies in fastis 9. Kal. Apr. et 9. Kal. Jun. licet Ovidius mense Martio illum ponere fuerit oblitus; de hoc vero, lib. v. Fastorum ita scripserit: 'Quatuor inde notis locus est; quibus ordine lectis Vel mos sacrorum, vel fuga Regis inest.' Ex quibus verbis ignorasse videtur, quid quatuor hæc notæ Q. R. C. F. significarent. Cum tamen Varro lib. v. de Ling. Lat. hæc, et alia omnia, quæ in fastis erant, fuerit interpretatus. Nos vero quid Festi dimidiati versiculi significant, ignoramus. *Ant. Aug.*

Quando rex comitiavit, fas] Puto totum hoc notis scribi debere, quibus in Fastis. Q. REX. C. F. et quod sequitur. Q. ST. D. P. *Ful. Ursin.*

Quando Rex] In his deploratis ruderibus tantum deprehendere possumus, hujus diei, qui in fastis notatur, Q. REX. C. FAS, anteriorem partem nefas esse, posteriorem fas. Quod recte Varro dixit: 'ad id tempus, nefas:' significans anteriorem, et 'ab eo fas:' notans posteriorem. Dies nefastus priore vel anteriore parte notabatur NP, vel NEP, vide

supra 'Nefasti.' Notabatur et NF, PR, quod quidam interpretantur, 'Nefas prætori:' quod ego non sequar. Additur in fine: 'siquis alius pro Rege dicat ad comitia, puta Pontifex, tam is dies.' . . . . . utrum intelligat Fas an Nefas, nescio. Porro in Fastis marmoreis, qui extant Romæ, invenio bis notatum hunc diem 9. Kal. April. item 9. Kal. Junii. Nemo, quod sciam, explicavit, quis esset mos hujus diei, qui ritus, quæ antiquitas. Sciendum Regi sacrorum neque magistratum gerere, neque verba ad populum habere fas fuisse: propterea in comitium ire illi non licebat, nisi hoc die, qui notatus est in fastis: ibat enim in comitium sacrificii causa, quo properanter patrito protinus fuga se e comitio eripiebat. Plutarchus: *ἔστι γοῦν τις ἐν ἀγορᾷ θυσία πρὸς τῷ λεγομένῳ κομιτίῳ πάτριος, ἣν θύσας ὁ βασιλεὺς κατὰ τάχος ἄπεισι φεύγων ἐξ ἀγορᾶς.* Varro: 'Dies, qui vocatur sic, Quando Rex comitiavit, fas: dictus ab eo, quod eo die Rex sacrificulus dicat ad comitium.' Si a docto viro quæram, quid sit 'dicere ad comitium,' sane non agnoscat Latinum hoc genus loquendi: et profecto ineptum est. Legendum enim, *ilat ad comitium.* Ita loquitur alibi, 'milites appellant latrones, quod itent, uti milites, cum ferro.' Quare ob id alii aliter notas, quæ legebantur in fastis, interpretabantur: Q. R. C. F. 'Quando Rex comitio fugit.' Quod Ovidius manifesto nos docet: 'Quatuor inde notis locus est; quibus ordine

honorem regis sacrorum, aiunt qui de feriis Menstrui scripserunt, quæ nonis Februarii in Curia a Rege dicuntur: eæ vero a multis scriptoribus traditæ sunt, nam quo die rex in Comitium venit ejus pars anterior nefas habetur; contra autem posterior fas: quia sacris peractis inde abit, quod si quis alius pro Rege<sup>p</sup> eo die in comitio fecerit, puta, Pontifex, tum hic dies totus est fastus.

QUANDO REX COMITIAVIT FAS, in fastis notari [PAUL. solet, et hoc videtur significare, quando rex sacrificulus divinis rebus perfectis in comitium venit.<sup>q</sup>

## NOTE

lectis Vel mos sacrorum, vel fuga Regis inest.' Utrumque enim complexus est: 'Quando Rex comitiavit: hic enim est mos sacri, quod faciebat in comitio: 'et Quando Rex comitio fugit.' Tangit enim fugam Regis e comitio. Plutarchus: ἀπεισι φεύγων ἐξ ἀγορᾶς. Quid certius hoc testimonio? At Paulus, Quando rex sacrificulus divinis rebus perfectis in comitium venit. Immo, quando rebus divinis perfectis abit e comitio: quare ejus commentitiæ causæ in ruderibus Festi ne vestigium quidem apparet. At quid aiunt docti viri? Ovidium ignorasse quid sibi vellent illæ literæ singulares: quasi fas sit doctissimum poetam ignorare, quod formularios, leguleios, litigantes, ac minimos quosque de fæce Numæ scire oportuit. Nam de Regifugio ipsum non intellexisse, testis erit ipsemet, qui de eo in mense Februario ante tractaverat. Jos. Scal.

Quando rex comitiavit fas] In verbis Festi legendum, comitiasit, id est, 'comitiaverit.' Quod et Fulvio Ursino etiam placet. Item feriis menstruis: quia s littera τοῦ menstruis periiit propter initialem illam s τοῦ scripserat. Item edicuntur pro dicuntur, quia e cum præcedente e τοῦ rege cohæsit.

Et ita semper Varro: 'Rex cum ferias menstruas nonis Februariis edicit.' Item: 'Harum rerum vestigia apparent in sacris nonalibus in arce quod tunc ferias primas menstruas quæ futuræ sunt eo mense Rex edicit.' *Dac.*

<sup>p</sup> Quod si quis alius pro Rege, &c.] Ait Festus, si quis alius, pnta pontifex, pro rege in comitio sacrificaverit, tunc totum diem fastum esse. Sed cum illius diei pars anterior nefasta fuerit, qui fieri potest, ut alio, pro rege, in comitio sacrificante, pars illa diei, quæ jam nefasta, elapsa est, eadem iterum fasta sit? Vel hoc certe necessario evincit rescribendum esse *Hic dies totus nefastus.* Nihil certius. Diei illius pars posterior fasta erat in gratiam Regis sacrificuli, qui in comitio fecerat. Sed si alius in comitio fecisset, dies solidus nefastus, quia nulli alii præterquam Regi sacrorum jus illud concessum erat, ut e nefasto fastum facere posset. *Idem.*

<sup>q</sup> Divinis rebus perfectis in comitium venit] Dicendum potius fuit *divinis rebus perfectis e comitio fugit.* Nam, cum Rex in comitio sacra faceret, sacris perfectis in comitium ire qui potuisset? Festum non intellexit barbarus mutilator. *Idem.*

QUANDO STERCUS<sup>r</sup> DELATUM FAS, eodem modo in fastis notatur dies, quo stercus purgatur ab æde Vestæ.

*Quando stercus delatum fas, eodem modo in fastis* [FEST. *notatur dies, qui talis est, ut ædis Vestæ in eo die purgetur stercusque in alvum capitolinum ex æde Vestæ deferant: cum id factum sit, tunc prætori fas.*<sup>9</sup>

Quartarios<sup>s</sup> appellabant antiqui muliones mercenarios, quod quartam partem quæstus capiebant. Lucilius: porro homines nequam malus ut quartarius cippos colligere omnes.

Quartarios appellabant muliones mercenarios, [PAUL. quod quartam partem capiebant quæstus.

Quatenus<sup>t</sup> significat qua fine; ut hactenus, hac fine: quatinus, vero, quoniam: sed antiqui quatenos<sup>u</sup> dicebant.



9 Ead. ed. *tunc prætori liceat furi tria verba.* Vide Notas.

#### NOTÆ

<sup>r</sup> *Quando stercus*] Infra: *Quando stercus delatum, fas: eodem modo in fastis notatur dies: qui talis est, ut ædis Vestæ purgetur, stercusque in clivum Capitolinum deferatur: cum id factum sit, tunc est Prætori fas.* Jos. Scal.

*Quando stercus delatum fas*] Varro lib. v. de L. L. 'Dies qui vocatur, Quando stercus delatum fas, ab eo appellatus, quod eo die ex æde Vestæ stercus everritur et per Capitolinum clivum in locum defertur certum.' Hujus diei meminit Ovid. qui illum 17. Kal. Jul. esse dicit lib. vi. Fast. 'Tertia nox veniet, qua tu, Dodoni Thyene, Stabis Agenorei fronte videnda bovis. Hæc est illa dies, qua tu purgamina Vestæ, Tybri, per Etruscas in mare mittis aquas.' Vide infra 'stercus.' Dac.

*Quando stercus delatum fas*] Recte opinatur Fulv. Ursinus hic desiderari quatuor illas notas Q. S. D. F. et Festum scripsisse Q. S. D. F. Id

*est, Quando stercus delatum fas.* Vel potius: *Quando stercus delatum fas, Q. S. D. F. eodem modo in fastis, &c.* Idem etiam pro alvum optime clivum, quod probatur ex loco Varronis quem supra afferimus. *Idem.*

<sup>s</sup> *Quartarios*] Lege ita versum Lucilianum: *Porro homines nequam, malus ut quartariu' cippos Collisere omnes.* Notum est cippos sepulcrorum olim secundum vias publicas fuisse. Itaque facile collidebantur a mulis sagmariis, cum ea præterirent. *Jos. Scal.*

<sup>t</sup> *Quatenus*] *Qua fine, ut hactenus, hac fine.* Chilo apud Gellium lib. i. cap. 3. 'Hac fine ames tanquam forte fortuna osurus, hac itidem tenuis oderis, tanquam fortasse post amaturus.' Addit Festus Veteres *quatenus* inter et *quatinus* illud discrimen posnise, ut *quatenus* 'qua fine,' *quatinus* vero 'quoniam' significaret. Sed illud observatum non fuisse e veteribus libris colligere est, immo

Quatenus significat qua fine; ut hactenus, hac fine. [FEST.

At quatinus, quoniam. Sed antiqui quatenos<sup>10</sup> dicebant, ut Scipio Africanus in ea oratione, quam scripsit postquam ex Africa rediit: Uti negotium natum erat; quatenos castra nostra ita munita erant, ut posses partem exercitus abducere.

Quatere,<sup>x</sup> suspensum, et vicinum rei alicujus motum significat, non ut Verrius putat, ferire; cum id ipsum verbum concutere ex præpositione, quæ est con, et quatere, sit compositum: quassare autem est sæpe quatere.

Quatere, suspensum, et vicinum rei alicujus motum significat, et interdum concutere: quin et id ipsum verbum concutere ex quatere sit compositum: quassare autem est sæpe quatere.

Quaxare<sup>11 y</sup> ranæ dicuntur cum vocem mittunt. [FEST.

Quercus<sup>z</sup> dicitur, quod id genus arboris grave sit, [PAUL.



10 Vet. lib. *quatenoc*.—11 Vet. lib. *Quoaxare*.

#### NOTE

et cum literarum *e* et *i* tritissima fuerit commutatio, antiquos utraque significatione indistincte scripsisse certum est, sic 'protenus' et 'protinus.' *Dac.*

<sup>u</sup> *Sed antiqui quatenos*] Nam *o* et *u* Veteres confundebant: sic 'consol' scribebant pro 'consul': 'fontes,' 'fantes': 'frondes,' 'frundes': sic 'Hecoba,' 'Notrix,' 'Culchides,' 'Pulyxena.' Vide Quintilian. lib. I. cap. 4. *Idem.*

<sup>x</sup> *Quatere*] Innuit *quatere* de repetito sæpius motu potius dici. Ferire de solo ictu. *Idem.*

<sup>y</sup> *Quaxare*] Glossæ: 'Quassat, ὅταν φωνεῖ βάρραχος.' *Jos. Scal.*

*Quaxare*] Contracte pro *coaxare*, a *coax*, *coax*, Aristoph. in *Ranis*. Et apud Hesych. 'coax, Rana.' *Dac.*

<sup>z</sup> *Quercus*] *Querquera* febris, dura ac gravis: quam quidam a *quercu*

dictam putant: quod id genus arboris cum grave sit ac durum, tum in ingentem evadat amplitudinem. Aurelius Opilius frigidam atque trementem. Santra eam ex Græco deducit: quia tremorem ejusmodi *κάρκαρον* vocant: unde dici etiam *Carcerem*. *Plautus* in *Friularia*: 'is mihi erat bilis querquera, tussis.' *Lucilius*: 'jactans me, ut febris querquera.' Et alibi: 'Querquera consequitur febris, capitisque dolores.' Hæc *Festus*. Adde ad ejus sententiam confirmandam *Homericum*: *κάρκαρε δὲ γαῖα πόδεσσιν*. Vide *Grammaticos*. *Jos. Scal.*

*Quercus*] A *καρχαλέος*, ut volunt, exasperatus. Sed mihi non persuadent, qui sciam potius *quercus* dici a Græco *κάχρυς*, glans, pilula, nam inter *Cachryphora quercus* numeratur a *Theophrast.* lib. III. *κάχρυς* ergo

ac durum, tum etiam in ingentem evadat amplitudinem : querqueram enim gravem et magnam quidam putant dici.

Querqueram<sup>12 a</sup> *febrem, gravem et magnam* : nam [FEST. quidam quercum dictam volunt, quod id genus arboris, cum græce sit, ac durum, tum etiam in ingentem evadat altitudinem. Aurelius autem Opilius frigidam ait dici, et cum horrore trementem. Santra eam ex Græco deducit, qui tremorem ejusmodi *κάρκαρον* dicunt. Unde dici etiam carcerem<sup>b</sup> Plautus in *Friularia* : *Is mihi erat bilis querquera tussis. Lucilius libro jactans me ut febris querquera terret, alibi querquera consequitur febris capitisque dolores.*

Querqueram, frigidam cum tremore a Græco *κάρ-* [PAUL. *κηρα*, certum est dici : unde et carcer. Lucilius : Jactans

//////////

12 Vide Not. inf.

#### NOTE

transpositis literis et mutato a in e *κέρχος*, et χ in κ *χέρκος*, *quercus*. Dac.

<sup>a</sup> *Querque...*] Hæc videntur pertinere ad utrumque verbum *Quercus* et *Querqueram*. Ant. Aug.

*Querqueram*] Priscian. lib. vi. refert Plautum in *Friularia* scripsisse : 'Is mihi erat bilis, aqua intercus, tussis, febris querquera.' *Idem*.

*Querqueram*] Addenda vox, *febrem*. L. m. habet *Κάρκαρα*. Ful. Ursin.

*Querqueram febrem*] Arnob. lib. i. 'Vitilignes querqueras, atque intercuties morbos.' Minutius Felix habet *quequerum*, ut et Gellius, Apuleius. Videlicet *querquerus* adjective dici certum est. Ergo cum dicitur *querquerum*, subintelligitur *febrem*. Et cum *querquerum*, subintelligitur *morbum*. *Querquerus* autem a *quercu*. Vel, ut Santra, a *κάρκαρος*, horror, tremor. Ad cuius sententiam confirmandam facit illud Homeri *Iliad*. v. *κάρκαρε δὲ γαῖα πόδεσσιν Ὀρνυμένων ἄμυδις*, 'Tremebat

autem terra pedibus ruentium confertim.' Sed hæc omnia meræ nugæ : cur et unde *febris* dicitur *querquera*, nemo adhuc docuit. *Querquerus* est a *κερχαλέος* quod a *κέρχω*. Nam *κερχαλέον* Hesych. exponit *σκληρόν, ξηρόν, διψαλέον*, 'grave,' 'aridum,' 'siculosum,' quæ omnia febri mere congruunt, quæ præ siccitate ravim et tussim creat. Id enim vere est *κερχαλέον*. Quare Plant. Tussim jungit cum *querquera*. 'Is mihi erat bilis, aqua intercus, tussis, febris querquera.' Ergo *Cerchaleos, cerchelos, cercheros, cercherus, querquerus*. Dac.

<sup>b</sup> *Etiam carcerem*] A Græco *κάρκαρος* *carcerem* etiam Santra dici existimavit. An quia horrorem *carcer* incutit? Sed forsitan erit a *κάρκαρος*, non qua tremorem, sed qua *δεσμούς*, vincula, significat. *Κάρκαροι* enim *δεσμοί*, Hesych. Scaliger deducit a *κάρκαρα, μάνδραι, speluncæ*. *Idem*.



me, ut febris querquera consequitur (febris) capitisque dolores. Item Plautus: Is mihi erat bilis querqueratus.

Querquetulanæ dicebantur nymphæ querqueto virescenti præidentes.

Querquetulanæ viræ<sup>13</sup> e putantur significari nym- [FEST. pbæ præidentes querqueto virescenti, quod genus silvæ indicant fuisse intra portam, quæ ab eo dicta sit Querquetularia. Sed fœminas antiqui<sup>d</sup> quas sciens dicimus, viras appellabant:<sup>14</sup> unde adhuc permanent virgines, et viragines.

Querquetularia<sup>e</sup> porta Romæ dicta, quod quer- [PAUL. quetum intra muros urbis juxta se habuerit.

Ques<sup>f</sup> antiqui dixerunt: inde declinatum remanet [FEST. dativo casu, quibus; Qui adhuc item Queis<sup>15</sup> facit, ut isti istis, illi illis.

Quianam<sup>g</sup> pro quare, et cur, positum, et apud antiquos, ut



13 Ed. Scal. utræ.—14 Scal. legendum monet *Sed fœminas antiqui quas nunc dicimus, viras appellabant.* Vir doct. in marg. ed. Scal. pro *sciens* conjicit *sagas*.—15 Ead. ed. *quibus; nam Qui adhuc item Queis.* Pro *Queis* vet. cod. *qui.* Vir doct. in marg. ed. Scal. conj. *quis.*

#### NOTE

<sup>c</sup> *Querquetulanæ viræ*] A querceto querquetulanæ nymphæ, quæ non aliæ sunt quam quæ Græcis Hamadryades, quod simul cum *drusi*, id est, quercibus, et vivant et intereant. De iis vide insignem locum Callimach. Hym. in Delum. Earum Sacellum Romæ ‘querquetulanum’ dictum. Varro lib. iv. *Idem.*

<sup>d</sup> *Sed fœminas antiqui*] Lege: *Sed fœminas antiqui quas nunc dicimus, viras appellabant.* Quæ, inquit, nunc fœminæ a nobis dicuntur, eæ viræ dicebantur. Neque immerito, cum masculinum sit vir. Ita enim et utrumque sexum formant Hebræi, *Iss*, vir: *issa*, viræ, hoc est, fœmina. Scal. Quare in versione Græca Genesios de Eva, *κληθήσεται γυνή*, &c. melius

scriptum fuisset, *κληθήσεται ἀνδρῖς*, sive potius *ἄνερα*. Analogiam servavit Gallicus interpres, *on la nommera homesse.* *Idem.*

<sup>e</sup> *Querquetularia*] Eadem *querquetulana* dicta. Prope viminalem fuisse videtur indicare Plin. lib. xvi. Nunc in vinetis jacet clausa, et ad eam per viginti gradus ascendimus. *Idem.*

<sup>f</sup> *Ques*] Pluralis pro *qui.* Ennius: ‘Decem coclites ques montibus summis Ripeis fodere.’ *Idem.*

<sup>g</sup> *Quianam*] In versu Ennii deest monosyllabum verbum, quale est *heu*, vel *o.* Sic Virg. *Æn.* v. 13. ‘Heu! quianam tanti cinxerunt æquora nimbi?’ *Ant. Aug.*

Nævium in carmine Punici belli: Summe Deum regnator quianam genus isti: et in satyra: Quianam Saturnium populum pepulisti. Et Ennius in libro septimo: Quianam dictis nostris sententia flexa est.<sup>16</sup>

Quianam pro quare, et cur, ponitur. Ennius: [PAUL. Quianam dictis nostris sententia flexa est.

Quid nisi<sup>b</sup> usurpavisse antiquos testis est Afranius [FEST. in Epistula: me auctore mater abstinebis: quid nisi?

Quietalus<sup>17</sup> <sup>i</sup> ab antiquis dicebatur Orcus.

Qui hoc censetis,<sup>k</sup> illuc transite, qui alia omnia in hanc partem: his verbis præit, omnis videlicet causa, ne dicat, qui non censetis.

Quincentum<sup>1</sup> et producta prima syllaba, et per C literam usurpant<sup>18</sup> antiqui, quod postea levius visum est, ita ut nunc dicimus pronunciari.

//////////

16 'Lege ita Nævianum Saturnium: Summe Deum regnator, quianam genuisti? Enniano versui deest syllaba heu: Heu! quianam dictis nostris sententia flexa est.' Jos. Scal.—17 Mss. habent Quietalis.—18 Vir doct. in marg. ed. Scal. conjicit usurpabant.

#### NOTÆ

<sup>b</sup> *Quid nisi*] Pro *quid ni*. Ni enim decurtatum ex *nisi*, quod est pro *si non*. Dac.

<sup>i</sup> *Quietalus*] A *quiete*, quod ibi mortui quiescant. *Idem*.

<sup>k</sup> *Qui hoc censetis*] Hæc verba dicebantur in Senatu ab eo magistratu, qui retulerat aliqua de re ad Senatum, ut per discessionem Senatus consultum faceret. Cic. lib. 1. epist. 2. 'de tribus legatis frequentes ierunt in alia omnia.' Vide Gell. lib. XIV. cap. 7. *Ant. Aug.*

*Qui hoc censetis*] In Senatus consulto per discessionem faciendo moris erat, ut consul, aut is qui cum insignibus imperii vel lictoribus erat, cum qua de causa Senatum convocaret, retulisset, his verbis sententias rogaret: QUI HOC CENSETIS, ILLUC TRANSITE: QUI ALIA OMNIA, IN HANC PAR-

TEM. Ominis autem causa ita loquebatur, *qui alia omnia*, ne diceret, *qui contrarium*. Vel, qui aliter censetis, quod tamen ipsum significat, sed CONTRARIUM vel ALITER ut mali omnis verbum fugiebat. Hinc illud Hirtii lib. VIII. de bello Gallico: 'Discessionem faciente Marcello, Senatus frequens in alia omnia transiit.' Fusc hunc morem explicat Plin. epist. 14. lib. VIII. Quid? lex non aperte docet dirimi debere sententias, cum ita discessionem fieri jubet: QUI HÆC CENSETIS, IN HANC PARTEM, QUI ALIA OMNIA, IN ILLAM PARTEM ITE QUAE SENTITIS? Dac.

<sup>1</sup> *Quincentum*] Ut 'ducenta,' 'trecenta,' 'sexcenta.' Sed postea quia post *n* male sonat *c*, ἐμφωνίας causa *c* in *g* mutatum, et 'quingentum' dici ceptum est. *Idem*.

Quinquatrus<sup>m</sup> appellari quidam putant a numero dierum, qui fere his<sup>19</sup> celebrantur: qui scilicet errant, tam Hercule, quam qui triduo Saturnalia, et totidem diebus Compitalia; nam omnibus his singulis diebus fiunt sacra; forma autem vocabuli ejus, exemplo multorum populorum Italicorum, enuntiata est, quod post diem quintum Iduum est is dies festus: ut apud Tusculanos Triatrus, et Sexatrus, et Septenatrus, et Faliscos Decimatrus. Minervæ autem dicatum eum diem existimant, quod eo die ædis ejus in Aventino consecrata est.

Quinquatrus festivus dies dictus, quod post diem [PAUL. quintam Iduum celebraretur, ut triatrus, et sexatrus, et septimatrus, et decimatrus.



19 Pro qui fere his scribendum monet Ant. Aug. *quibus feriæ, vel qui feriis.* Improbant Scal. et Dac.

#### NOTÆ

<sup>m</sup> *Quinquatrus*] Pro qui fere his scribe *quibus feriæ: vel qui feriis.* Vidd. Varro lib. v. Ovid. lib. III. Macrobb. lib. I. *Ant. Aug.*

*Quinquatrus*] Cave sentias cum iis, qui mutandum censent *qui fere his* in *quibus feriæ.* Nihil enim facilius hac lectione. *Jos. Scal.*

*Quinquatrus*] Unicus tantum dies Minervæ sacer, sic dictus, quod esset post diem quintum Idus mensis Martii. Ut 'triatrus' post tertium, post sextum 'sexatrus.' Varr. lib. v. 'Quinquatrus hic dies unus a nominis errore observatur, proinde ut sint quinque, dictus ab Tusculanis. Post diem sextum eidus similiter vocatur sexatrus, et post diem septimum septimatrus. Sic hic quod erat post diem quintum eidus, quinquatrus.' Aliter tamen Ovid. III. Fast. 'Una dies media est, et fiunt sacra Minervæ, Nominaque a junctis quinque diebus habet. Sanguine prima vacat, nec fas concurrere ferro. Causa, quod est

illa nata Minerva die. Altera, tresque super strata celebrantur arena; Ensibus exercitis bellica læta Dea est.' Quare, ut discrimen illud componatur, dicendum puto, primis temporibus unicum tantum diem festum fuisse, et dictum 'Quinquatrus: ' postea vero in plures prolatum, eosque dictos 'quinquatres' et 'quinquatria.' Sic 'panathenæa,' quæ sunt Romanorum quinquatria, initio uno tantum die celebrata. Deinde pluribus. Fuisse et aliæ quinquatrus Idibus Junii dictæ 'Minusculæ quinquatrus.' Vide 'Minusculæ.' In verbis Festi pro *qui fere his celebrantur*, legebat vir doctissimus, *quibus feriæ celebrantur.* sed nihil mutandum, ut optime monuit Scaliger, nihil enim facilius hac lectione. Ait Festus quosdam existimare, *Quinquatrus* dictas a numero dierum, qui in his quinquatribus celebrabantur, id est, exigebantur, frequentabantur, &c. *Dac.*

Quinque genera<sup>n</sup> signorum observant augures, ex cœlo, ex avibus, ex tripudiis, ex quadrupedibus, ex diris.

Quinque genera signorum observabant augures publici: ex cœlo, ex avibus, ex tripudiis, ex quadrupedibus, ex diris, ut est in *Auguralibus*.

Quinquertium<sup>o</sup> vocabant antiqui, quem Græci πένταθλον, ut indicat versus hic: Omnis æqualis vincebat quinquertio. Livius quoque ipsos athletas sic nominat: Quinquertiones præco in medium vocat.

Quinquennales<sup>p</sup> censores appellabantur, qui lustrum conderent quinto quoque anno, a quo nominari cœptos.

Quinquertium Græci vocant πένταθλον, quo die quinque genera artium ludo exercebantur: ipsos quoque athletas Livius quinquertiones appellat.

## NOTE

<sup>n</sup> *Quinque genera*] *Ex cælo* servare dicebantur augures, cum aëris statum contemplabantur, an aliquid infausti ominis oboriretur. *Ex avibus*, cum eorum cantum sive volatum observabant. *Ex tripudiis*, cum ossa ex ore pullorum, sive alicui quid, quod sonitum faceret, cadebat. *Ex quadrupedibus*, cum se quadrupedes ostendebant, quæ auspicia dicebantur *pedestria*. *Ex diris*, cum diri aliquid apparebat, veluti strepitus cum fremitu: ut apud Cicer. *Orat. de haruspicio* respons. 'Quod in agro Latiniensi auditus est strepitus cum fremitu, exauditus in agro propinquo et suburbano strepitus quidam reconditus et horribilis fremitus armorum, de ea re scriptum est postulationes esse Jovi, Saturno, Neptuno, Telluri, Diis Cœlestibus,' &c. Item cum victimæ ex aris fugiebant, cum in extis cor aut caput in jecinore non fuisset, quæ *pestifera auspicia* dicebantur. Vide 'pestifera.' Fuere et alia auspicioꝝ genera, veluti auspiciuꝝ ex

anguibus et piscibus. Auspiciuꝝ ex fulgure, fulmine, tonitru. Auspiciuꝝ ex acuminibus, id est, ex telorum superis ac inferis cuspidibus. Auspiciuꝝ ex perennibus, cum Duces sive Magistratus annes auspiciato transeunt. Auspiciuꝝ jure, quod ex juncto jumento. De quibus omnibus singulatim alibi. *Idem*.

<sup>o</sup> *Quinquertium*] A quinque artibus quibus exercebantur. Vide 'Pentathlon.' *Idem*.

<sup>p</sup> *Quinq.*] Quinquennales censores appellabantur, qui lustrum condebant quinto quoque anno, a quo ita appellari cœptos. *Jos. Scal.*

*Quinquennales censores*] Vid. *Liv. iv. 8.* Quinto quoque anno creati, quia singulo quinquennio populus censebatur et lustrabatur. Nam proprie condere lustrum dicebantur Censores, cum post censuram populum suovetaurilibus lustrabant. Vide *Liv. vi. 8.* in quinque annos creati quia singulis lustris populus censebatur. *Dac.*

Quintana<sup>4</sup> appellabatur porta in castris post prætorium, ubi rerum utensilium forum fuit.

Quintanam<sup>r</sup> classem ait Verrius dictam, quod in ea [FEST. Serv. Tullius Rex distributa capite Censorum multitudine quinque fecit, cum eas ordinavit, hanc autem afferri causam de capite censorum nomine, quod ii quo censerentur nihil præter se haberent, suumque caput. Lucilius sic meminit: quod. . . . . adeptus.

Quintia prata trans Tiberim a Quintio Cincinnato, [PAUL. cujus fuerant, dicta sunt.

Quintia prata<sup>s</sup> dicta sunt a Quinto Cincinnato, qui [FEST.

## NOTE

<sup>4</sup> *Quintana*] Atqui Quintana porta nulla fuit. Sed pars fori ipsius, quod post Prætorium et Quæstorio fuit adsitum, *Quintana* dicebatur, sive adeo forum ipsum subaudita voce *via*. Quare legendum cum Lipsio, *Quintana appellabatur pars in castris: vel simpliciter: appellabatur in castris*. Potest etiam et, *Quintana via appellabatur in castris, &c.* Nam *porta* nomen additum a Paulo. Livius lib. xli. 'Prætorio dejecto direptis quæ ibi fuerant, ad Quæstorium Quintanumque hostes pervenerunt,' &c. Isidor. lib. xv. cap. 2. 'Quintana pars plateæ quinta est, qua carpentum progredi potest.' Ad hujus similitudinem Quintanam Nero instituisse dicitur. Sueton. cap. 26. 'Tabernulas etiam effringere et expilare, Quintana domi constituta, ubi partæ et ad licitationem dividendæ prædæ pretium assumeretur.' Non aliud igitur *Quintana* quam *via* latior in usum fori a metatione agrorum invento nomine, ut in porta Decumana etiam factum. *Idem*.

<sup>r</sup> *Quintanam*] *Quintanam classem* esse eam, in qua Serv. Tullius distribuit ultimæ classis viros: quinque enim fecit, cum eas ordinavit. Cau-

sam, cur capite censi dicantur, esse eam, quod nihil præter se haberent, suumque caput, quo censerentur. Refertur postea Lucilii, vel Cæciliii carmen nobis ignotum. Hæc vel his similia Pompeius. Vide Gell. lib. xvi. cap. 10. præter Dionys. et Livium. *Ant. Aug.*

*Quintanam classem*] Quod ait hic Festus Quintanam classem dictam in qua capite censorum multitudo a Servio rege distributa, id ego alibi me legere non memini, nam proletarii et capite censi, in ultimam classem, quæ sexta fuit, conjecti. Vide 'Proletarii.' Versus Lucilii, quem Festus laudabat, mihi ignotus, neque extat hodie. *Dac.*

<sup>s</sup> *Quintia prata*] Liv. lib. iii. 'Spes unica imperii populi Ro. L. Quintius trans Tiberim contra eum ipsum locum, ubi nunc Navalia sunt, quatuor jugerum colebat agrum, quæ *Prata Quintia* vocantur,' &c. Quæ de Luperis Romuli tempore dicuntur ad Quintilianos et Fabianos, ut arbitrator, pertinent: de quibus idem Festus verbo 'Fabiani:' et Ovid. lib. ii. Fastor. qui eos Fabios et Quintilios Lupericos appellat: 'Risit et indoluit Fabios potuisse Remumque Vin-

sibi, damnato filio, venditis omnibus quatuor jugerum agrum trans Tiberim paraverat, quem agrum colentem senatus Dictatorem, per Viatorem, salutavit Cincinnatum, qui re bene gesta acto triumpho, ad privata negotia confestim rediit, deposita Dictatura, pecuariamque rem et agrariam exercens Romanis ipsis æmulationi fuit . . . . .

. vos . . . . . quod eo.

Quintiliani Luperci<sup>t</sup> appellati videntur a Quinctilio, qui præpositus est Lupercis: ut a Fabio Fabiani dicti sunt: item Luperci, quib. is præpositus fuerit: fuisse autem Romuli temporib. institutos utrosque, et Fabianos, et Quinctilianos, multi sunt qui existimant. quorum numerum postea sæpe auctum fuisse, quia honoris gratia multi in Lupercis adscribebantur.

Quintipor<sup>u</sup> servile nomen frequens apud antiquos erat, a prænomine domini ductum, ut Marcipor, Caipor:<sup>20</sup> quamvis sint, qui a numero natorum ex ancilla quinto loco dictum putent.

Quintipor servile nomen frequens apud antiquos, [PAUL. a prænomine domini dictum, ut Marcipor, scilicet a Quinto, et Marco.

Qui patres,<sup>x</sup> quæ conscripti vocati sunt in curiam, [FEST. quo tempore Regibus urbe expulsis, P. Valerius Consul propter inopiam patriciorum ex plebe adlegit in nume-

20 Ed. Scal. Gripor.

#### NOTÆ

cere: Quintilios non potuisse suos.' *Ant. Aug.*

[*Quintia prava*] Liv. lib. III. sect. 26. Locum adi. *Viatorem* autem hic vocat Festus Præconem, Legatum. Vide 'viatores.' Quæ in fine desunt non sat possum conjicere. *Dac.*

<sup>t</sup> [Quintiliani Luperci] Vide 'Fabiani.' *Idem.*

<sup>u</sup> [Quintipor] Pro παῖς, puer, Doræ dicebant πῶο. Unde 'Quinctipor,'

'Marcipor,' 'Caipor,' 'Lucipor: hoc est, Quincti, Marci, Caii, Lucii puer, id est, servus. Nam Græci παῖδας, ut Latini 'pueros,' servos dicebant, quomodo etiam et Galli dicunt garçon. *Idem.*

<sup>x</sup> [Qui patres] Hæc sub litera P scribi debuerunt. Vide 'Adlecti.' *Ant. Aug.*

[Qui patres] Vide 'adjecti' et 'conscripti.' *Dac.*

rum senatorum centum et sexaginta et quatuor, ut explet numerum senatorum trecentorum: et duo genera appellata sunt.<sup>1</sup>

Quippe<sup>y</sup> significare quid ni, testimonio est Ennius libro IV.<sup>2</sup> Quippe solent reges omnes in rebus secundis. Idem lib. XVI. Quippe vetusta virum non est satis bella moveri.<sup>3</sup> Ita alii complures.

Quippe significat quid ni. [PAUL.]

Quirina tribus<sup>z</sup> a Curenibus Sabinis appellatio- [FEST.]  
nem videtur traxisse.

Quirinalia<sup>a</sup> mense Februario dies, quo Quirini fiunt sa-

//////////

1 Ead. ed. *appellaret esse*.—2 Ead. ed. XL. Vir doct. in marg. conjicit XI.  
—3 Merula legit *movere*.

#### NOTÆ

<sup>y</sup> *Quippe*] Tamen in verbis Ennii quæ Festus ad exemplum adducit, *quippe* non *quid ni*, sed *quoniam*, ut sæpe. Neque unquam *quippe* pro *quid ni* scriptum reperias: sed *quippe* ni. Idem.

<sup>z</sup> *Quirina tribus*] Cujus meminit Cicero pro Quinctio. *Idem*.

<sup>a</sup> *Quirinalia*] Semicirculis inclusa, sunt in veteri libro repetita ex eo capite, cujus initium est ‘*Quirinalis collis*:’ quæ vero de fornacalibus dicuntur, videntur esse mendosa. Ovidius ait fornacalia non esse stata sacra, sed tamen eo die curiarum nomina in foro certis locis notari, in quibus, cum sæpe stulte quidam nomina suarum curiarum ignorantes, in alienis curiis sacra facerent, ideo stultorum ferias dictas esse. Varro lib. v. ‘*Quirinalia a Quirino, quod ei Deo feriæ, et eorum hominum, qui fornacalibus suis non fuerunt feriat.*’ Adde Plutar. in problem. Emendandum igitur erit sic: *quod quidam suorum fornacalium sacrorum ignari, eo potissimum die rem divinam faciunt.* Vide ‘*Stultorum.*’ *Ant. Aug.*

*Quirinalia*] Confusus ac corruptus

locus ita suo ordini ac nitiori restituetur: *Quirinalia mense Februario dies, quo Quirino fiunt sacra: idem stultorum feriæ appellatur, quod quidam, qui suorum fornacalium sacra Romæ ignoraverant, eo potissimum rem divinam faciunt.* Addit Romæ, quia Curiarum festa erant, et a Curione Maximo indicebantur. *Jos. Scal.*

*Quirinalia*] Quæ semicirculis inclusa, ea repetita sunt e capite *Quirinalis* infra: post quod istud continuo in schedis sequebatur: reliqua fœdata sunt. Locus igitur integer ita restituendus ex Scalig. *Quirinalia mense Februario dies, quo Quirino fiunt sacra. Idem stultorum feriæ appellatur, quod qui diem suorum fornacalium sacrorum ignoraverant, eo potissimum rem divinam faciunt.* *Quirinalia* erant 13. Kalendas Martias: eadem stultorum festa. Ovid. II. Fast. ‘*Lux quoque cur eadem stultorum festa vocetur Accipe; parva quidem causa, sed apta subest.*’ Deinde causam exponit, et in fine: ‘*Stultaque pars populi quæ sit sua curia nescit, Sed facit extrema sacra relata die.*’ Sed juvabit locum ipsum adire.

cra: idem stultorum feriæ appellantur, (ante, quam in eum commigrarent fere Sabini Curibus venientes post fœdus inter Romulum et Tatium,) quod quidem suorum fornacalium sacrorum cognominant, eo potissimum rem divinam faciunt.

Quirinalia, dies, quo Quirino fiebant sacra: [PAUL. eadem et stultorum feriæ sunt appellata.

Quirinalis collis dictus est, quia in eum commigraverunt Sabini Curibus venientes: quamvis alii a templo Quirini dictum putent.

Quirinalis collis<sup>b</sup> qui nunc dicitur, olim Ægo- [FEST. nus<sup>4</sup> appellabatur ante, quam in eum commigrarent (fere) Sabini Curibus venientes post fœdus inter Romulum et Tatium ictum, a quo hanc appellationem sortitus est: quamvis existiment quidam, quod in eo factum sit templum Quirino ita dictum.

Quirinalis porta dicta, sive quod ea in collem [PAUL. Quirinalem itur, sive quod proxime eam est Quirini sacellum.

Quirinus<sup>c</sup> ex hac causa Romulus est appellatus, quod [FEST. curi, id est, hasta, uteretur, a qua Romani eo nomine Romulum appellaverunt.

Quirinalis porta<sup>d</sup> eadem quæ et Collina dicebatur ut legimus



<sup>4</sup> Vir doct. in marg. ed. Scal. conj. *Agonus*.

#### NOTÆ

Vide et infra: 'stultorum feriæ.'  
*Dac.*

<sup>b</sup> *Quirinalis collis*] Vide 'Agonium.' Varro lib. iv. 'Collis Quirinalis, ubi Quirini fanum, qui a Curetibus, qui cum T. Tatio Curibus venerunt Romam: quod ibi habuerunt castra, quod vocabulum junctarum regionum nomina obliteravit.' *Ant. Aug.*

*Quirinalis*] Prius dicebatur *Agonus*.

Vide 'Agonium.' Sed post receptos Quirites, id est, Sabinos, *Quirinalis* dictus, sive a templo Quirini quod Plebs ei in cœlum relato in eo colle dedicavit. Ovid. ii. Fast. 'Templa Deo faciunt, collis quoque dictus ab illo est.' *Dac.*

<sup>c</sup> *Quirinus*] Vide 'Curis.' *Idem.*

<sup>d</sup> *Quirinalis porta*] Verum est Portam Collinam et Quirinalem esse unam et eandem, a colle Quirinali



*apud antiquos scriptores: positum autem unius nomen pro alterius nomine reperitur, quod initio ita conjunctæ fuerunt, ut unam tantum fuisse quasi id suffragetur: quam ideo nominari ait Collinam Santra proxime eam quod Collis Quirinalis est. Portam rursus Quirinalem ideo appellant, sive quod ea in collem Quirinalem itur, sive quod proxime eam sacellum est Quirini, unde, ut videtur, usurpatio facta, et duplex nomen uni eidemque rei impositum est.*

**Quirites,**<sup>e</sup> dicti Sabini a Curi Dea, cui aqua et vino sacra facere soliti erant: quos tamen quid in curiis<sup>5</sup> dictos volunt, in quibus ab his ei sacra fiant; cui opinioni Verrius adversatur: ab ejusdem autem Deæ nomine videntur: item Cures Sabinæ hastæ appellatæ, quibus ea gens armis erat potens: nunc et Sabini et Romani Populi singulare usurpatur nomen, ut iudicio est præco, qui in funeris indictivis ita pronuntiare solet: Illus<sup>6</sup> Quiris leto datus. Quirites autem dicti post foedus a Romulo et Tatio percussum, communionem, et societatem populi factam indicant.



5 Vide Notas.—6 Ed. Scal. *illius*.

#### NOTE

dictam. Eadem et agonia sive agonensis ab eodem colle. Hodie *salaria* dicta. In Schedis ultima linea *qui . . . dere fertur* nescio an sit hujus loci. *Idem*.

<sup>e</sup> *Qui . . .]* Quirites, ut opinor, scribendum est, a Quirino, cui aqua et vino in curiis sacra fiebant: vel Quirinus Romulus ab hasta, quod armis erat potens. Singulare et usurpatur Quiris: exemplo est præco, qui in funeris indictione dicit: *Ollus Quiris leto datus, &c.* Hæc ad lectoris acumen potius excitandum dicta sunt, quam ut vera esse fateamur. Varro lib. vi. de Lingua Lat. ‘Olli valet dictum illi, ab olla, et ollus:’ quod alterum comitiis cum recitatur a præcone dicitur, ‘Olla centuria,’ non *illa*: alterum apparet in funeribus indictivis, cum dicitur,

‘Ollus leto datus est:’ et lib. v. ‘Quirites a Curiensibus, et ab iis qui cum Tatio rege in societatem venerunt, donati civitate sunt.’ Ovid. lib. ii. Fastor. ‘Sive quod hasta quiris priscis est dicta Sabinis: Bellicus a telo venit in astra Deus: Sive suo regi nomen posuere Quirites; Seu quia Romanis junxerat ille Cures.’ *Ant. Aug.*

*Quirites dicti]* Lege infra, *Quos tamen quidam a curiis*. Ita in fine in *funeribus indictivis*; et *ollus Quiris leto, &c.* Vide ‘indictivum.’ Quirites autem non a Curi, neque a curis, sed a Curibus dicti *Curites, Quirites*, et inde etiam *Dea Curis* sive *Quiris*, et *curis*, hasta, ut jam supra. *Dac.*

Quiritium fossæ<sup>f</sup> dicuntur, quibus Ancus Marcius circumdedit urbem, quam secundum ostium Tiberis posuit, ex quo etiam Ostiam: et quia populi opera eas fecerat, appellavit Quiritium.

Quiritium fossæ dictæ, quod eas Ancus Marcius, [PAUL. cum urbem circumdedit, Quiritum<sup>7</sup> opera fecit.

Quispian significat aliquem: sed unde sequens pars ejus usurpari cœperit, inveniri non potest.

Quispian<sup>8</sup> quin significet aliquis, et quæpian, ali- [FEST. quæ,<sup>8</sup> similiterque<sup>9</sup> alia ejusdem generis, ut dubium non est, ita unde sequens pars ejus cœperit, inveniri non potest.

Quisquiliæ<sup>h</sup> dici putantur, quicquid ex arboribus minutis surculorum foliorumve cadit, velut quicquid cadit. Cæcilius: Quisquillas volantis venti spolia memoranti modo. Et Novius in Togularia: abi deturbate saxo, homo non quisquiliæ, quid est?



7 Ead. ed. *Quiritium*.—8 Vir doct. in marg. ejusdem ed. conj. *aliqua*.—9 Ead. ed. *quæ*. Vet. cod. *qui*.

#### NOTE

<sup>f</sup> *Quiritium fossæ*] Ait Festus Quiritium fossas dictas quibus eam urbem Ancus Martius circumdedit, quam ad Tiberis ostium posuit, ex quo etiam Ostiam vocavit. Verum auctor de viris illustribus non circa Ostiam, sed in ipsa urbe Roma factas eas dicit: et non a Martio, sed a Tarquinio Superbo: 'Locos,' inquit, 'in Circo et Cloacam maximam fecit, ubi totius populi viribus usus est, inde illæ fossæ Quiritium sunt dictæ.' Sed a Festo facit Liv. lib. 1. sect. 33. 'Quiritium quoque fossa, haud parvum munimentum a planioribus aditu locis, Anci regis opus est.' *Idem*.

<sup>8</sup> *Quispian*] Ait Festus, *Quispian* significat *aliquis*, sed inveniri non potest unde ultima pars ejus vocis, id

est, *pian*, facta sit. Nimirum non meminerat Festus Oscos dixisse *pian* pro *quam*, ut 'pirpit' pro 'quidquid.' Et inde 'quispian,' 'quisquam;' 'nuspian,' 'nusquam;' 'uspian,' 'usquam.' *Idem*.

<sup>h</sup> *Quisquiliæ*] Cæcilius versus trochaicum ita lege: *Quisquillas volantis venti spolia memoras: i modo*. Ita solet in Comædiis. Cum sermonem alienjus non curat quis, dicit, logos, quisquillas, floccos, loqueris, abi. In Truculento: 'Campas dicis: abi, abi: consultavi isthuc.' De quo ad Plantum plura. Item versus Nævii: *Abi, abi deturbate saxo, homo non quisquiliæ*. *Quisquiliæ* singulariter: 'homo non quisquiliæ,' ut, 'homo non nauci.' *Jos. Scal.* In versu Nævii nihil mutandum: separandæ tan-

Quisquiliæ putantur dici quicquid ex arboribus [PAUL. minutis surculorum foliorumque cadit, velut quicquid cadit.<sup>10</sup>

Quod<sup>11</sup> significat etiam aliquid, præterquam quod in usu fere est, et Græci dicunt τῖ.<sup>12</sup>

Quod significat etiam aliquid, præterquam quod in usu fere est et Græci dicunt τῖ.

Quoniam significat<sup>k</sup> non solum id quod quia, ut ait Verrius, apud antiquos, sed etiam id quod postquam, hac scilicet de causa, quod Græcum ἐπειῖ utriusque significationem obtinet.

Quoniam significat non solum id quod quia, sed [PAUL. etiam id quod postquam, hac de causa; quod Græcum ἐπειῖ<sup>13</sup> utriusque significationem obtinet.

Quot servi,<sup>1</sup> tot<sup>14</sup> hostes, in proverbio est: de quo [FEST.



10 Pro cadit Vir doct. in marg. ed. Scal. conjicit cadit.—11 Vet. lib. Quid: et ita legendum monet Dac.—12 Vet. lib. ῖτι.—13 Hic quoque vet. lib. ῖτι.—14 Vet. cod. quod servitute.

#### NOTÆ

tum sunt voces: *Abi deturba te saxo homo non quisquiliæ, quid est?* 'Deturba te saxo' idem est, quod 'abi in malam rem,' 'male pereas,' et similia quæ in comædiis usurpantur. Dac.

*Quisquiliæ*] Isidorus in Gloss. 'Quisquiliæ surculi minnti, quisquiliæ frumentorum purgamenta, vel palea eventata.' Festus ait vocem factam a *quidquid*. Julius Scaliger a *quisque*, et proprie sic dici τὸ τυχόν, quidquid obvium. Alii per transpositionem a σκόβαλα quod idem notat, unde Gloss. 'Quisquiliæ, σκόβαλα.' Dac.

<sup>1</sup> *Quod*] Lege *quid*, ut in al. *Quid*, aliquid, ut *quod*, aliquod. Attius: 'Ita dum interruptum credas nimbium volvier, Dum quod sublime ventis expulsum rapi Saxum, aut procel-

lis.' Dum, id est, interdum. *Quod*, aliquod. *Quis* autem et *quid* a τῖς et τῖ, mutato τ in q more Dorum, qui pro πότε dicunt πόκα. Idem.

<sup>k</sup> *Quoniam significat*] Ait Festus Latinis *quoniam* significare *quia* et *postquam*, ut Græcis ἐπειῖ, et verum est. Prioris significationis exempla cuilibet obvia, posterioris minus nota. Quare apponam unum et alterum. Plaut. Asin. 'Quid nunc? quoniam ambo, ut est lûbitum, nos delusistis, datisne argentum?' Idem in Prolog. Aulul. 'Is quoniam moritur, ita avido ingenio fuit, Nunquam indicare id filio voluit suo.' *Quoniam* autem a *quom* et *jam*. Idem.

<sup>1</sup> *Quot servi*] Quid Festus addiderit sententiæ relatæ Capitonis nobis non constat: tamen probabilius vide-

Sinnius Capito existimat errorem hominibus intervenisse præpostere plurimis enuntiantibus, vero enim similius esse dictum initio, Quot hostes, tot servi: tot captivi fere ad servitutem adducebantur: unde etiam mancipia,

nec	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
san	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
ser	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
epti.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
ruti	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
gia	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
turbat	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
rent	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
uncia.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sinnius Capito.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
ut peribant.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	be.
nificæ virtutis	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
omnibus	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	an.
cillæ	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
	.	.	.	omnibus un. <sup>15</sup>	.	.	.	.	.	.	.

//////////

<sup>15</sup> Ed. Scal. *omnis un.*

#### NOTÆ

tur id esse dictum, ut caveremus a servis, quos certum est hostes nobis fuisse. Hoc proverbium arrogantissimum appellat Macrob. lib. i. Satur. et addit, 'non habemus illos hostes, sed facimus, cum in illos superbissimi, contumeliosissimi, et crudelissimi sumus.' *Ant. Aug.*

*Quot servi tot hostes*] Hos hiatus nemo opinor expleat, nisi qui meliorem codicem nanciscatur. Nihil juvant schedæ. Proverbium istud agnoscit Macrob. lib. i. Saturnal. Et arrogantissimum appellat additque: 'Non habemus illos hostes, sed facimus, cum in illos superbissimi, contumeliosissimi, et crudelissimi su-

mus.' Cur autem existimaverit Sinnius Capito illud præpostere a multis enunciatum fuisse, et initio dictum *Quot hostes tot servi*, satis mirari non possum. Nam *Quot servi, tot hostes* rectum esse et antiquissimum nullus opinor dubitabit, qui meminerit antiquissimis illud temporibus usurpatum. Audi Prophetam Oz. cap. 7. ἐχθροὶ πάντες ἀνδρῶς, οἱ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. 'Hostes omnes hominis quicumque in domo ejus.' Idem usurpavit postea Servator noster, Matth. x. 36. Καὶ ἐχθροὶ ἀνθρώπου οἱ οἰκτικοὶ αὐτοῦ. 'Et hostes hominis domesticus ejus.' *Dac.*

.	.	.	me part	.	.	.	.	.	<i>re</i>	.
gula	se	u	. <sup>16</sup>	.	.	.	.	.	.	.
.	.	.	saltus	fixa.	.	.	.	.	.	.
ferendum	qui	.	.	.	.	.	.	.	.	.



16 Ead. ed. *gula sed u.*

# SEX. POMPEII FESTI

DE

## VERBORUM SIGNIFICATIONE

### LIBER XVI.

---

---

**R** PRO S<sup>1a</sup> litera sæpe antiqui posuerunt, ut ma- [PAUL.  
josibus, meliosibus, lasibus, fesiis, pro majoribus, melio-  
ribus, laribus, feriis.

**R** duobus<sup>b</sup> in compluribus orationibus, cum de ac- [FEST.  
tis disseritur etiam<sup>2</sup> præscribi solet, id est, rationum re-  
latarum, quod iis tabulis docentur iudices, quæ publice  
data atque accepta sint.

Rabidus a rabie, qui morbus caninus est. [PAUL.  
*Rabidus*<sup>c</sup> a rabie dictus, qui morbus caninus est. Ca- [FEST.  
tullus de *Berecynthia et Atti*: *Abit in quiete molli rabidus*  
*furor animi.*<sup>3</sup>

//////////

1 Vir doct. in marg. ed. Scal. conjicit *S pro R.*—2 <sup>2</sup> Pro *de actis disseritur etiam*, Vet. cod. *de actis disserti cujus etiam*: unde viri docti, *de actis disseritur eujuspiam*. Forte legendum, *de actis queispiam*.<sup>2</sup> Dac.—3 Alii legunt, *rabidi furor animi*.

#### NOTE

<sup>a</sup> *R pro S*] De hujus literæ muta-  
tione in *S* sæpe alibi dictum est.  
*Dac.*

<sup>b</sup> *R duobus*] *R. R.* actuum solennis  
apud Vcteres nota, qua rationes re-

latas<sup>2</sup> significabant. *Idem.*

<sup>c</sup> *Rabidus*] Catullus in *Atti*: '*Abit in quiete molli rabidi furor animi.*'  
Credo Festum legisse, *rabidus furor animi*. Ant. Aug.

**Rabula**<sup>d</sup> dicitur in multis intentus negotiis, paratus- [PAUL. que ad radendum quid, auferendumque: vel quia est in negotiis agendis acrior, quasi rabiosus.

**Rabula** dicitur in multis intentus<sup>4</sup> negotiis, para- [FEST. tusque ad radendum quid, auferendumque, vel est ita dictus quia acrior sit in negotiis agendis, et quasi rabiosus.

**Radere**<sup>e</sup> *genas vetitum est in lege 12. id est, unguib. scindere.*

**Rapi** simulatur virgo<sup>f</sup> ex gremio matris, aut si ea non est, ex proxima necessitudine, cum ad virum trahitur,<sup>5</sup> quod videlicet ea res feliciter Romulo cessit.

//////////

4 Ed. Scal. *intus*.—5 Vet. cod. *traditur*.

#### NOTÆ

<sup>d</sup> *Rabula*] Invenio in Glossis, 'Rabicula, *δημαγωγός*.' nescio an bene. *Jos. Scal.*

*Rabula*] Vel a *radendo*, quasi *radula*, vel a *rabie*. Infra tamen a *rava voce*, hoc est, *rauca*, Festus deduxit, sed multo melius a *rabie*. Quod et apud Nonium legas duobus locis. 'Rabulæ, litigiosi, a rabie dicti.' Item: 'Rabula a rabie dictus est, quem nunc advocatum, vel causarum patronum dicimus.' Nisi dicas cum Vossio esse a *ῥάξω*, latro. Ut a *φάω*, vel *φάξω*, fabula, sic a *ῥάξω*, rabula. Nam verius rabulam latrare dixeris quam loqui, quare et eorum facundia canina etiam dicta. *Dac.*

<sup>e</sup> *Radere*] Cicero lib. II. de Legibus refert in duodecim tabulis scriptum fuisse: 'Mulieres genas ne radunt, neve lessum funeris ergo habent.' Idem lib. II. Tuscul. 'Ejulatus ne mulieri quidem concessus est:' et hic nimirum est fletus, quem 12. tabulæ in funeribus adhiberi veterunt. Ex his verbis apparet Festum hic interpretari, quid sit radere genas in lege 12. tab. id est, unguibus genas ferire, et cruentare. *Ant. Aug.*

*Radere*] Quamvis vetitum esset le-

ge 12. Tab. tamen fiebat etiam temporibus Varronis. Servius in schedis: 'Varro dicit mulieres in exequiis, et luctu ideo solitas ora lacerare, ut sanguine ostenso inferis satisfiant.' *Jos. Scal.*

*Radere genas*] Lex 12. Tabul. talis est: MULIERES GENAS NE RADUNTO: NEVE LESSUM FUNERIS ERGO HABENTO. Cic. II. de Leg. et II. Tuscul. Hinc Tibul. El. I. lib. I. 'Tu manes ne læde meos, sed parce solutis Crinibus, et teneris, Delia, parce genis.' Plin. cap. 37. lib. XI. 'Infra oculos malæ homini tantum, quas prisca genas vocabant, 12. tabularum interdicto radi a fœminis eas vetaute.' *Genas* Græci *παρειάς*. Quas in luctu lacerabant Artemidor. cap. 30. lib. I. *Καὶ γὰρ ἐν τοῖς πένθεσι λωβῶνται τὰς παρειάς οἱ ἄνθρωποι*. I. 'Nam in luctibus homines lacerant genas.' Sed quamvis lege vetitum esset, tamen fiebat etiam temporibus Varronis. Servius: 'Varro dicit mulieres in exequiis et luctu ideo solitas ora lacerare, ut sanguine ostenso inferis satisfiant.' *Dac.*

<sup>f</sup> *Rapi simulatur virgo*] Inde Catull. de hymenæo: 'Qui rapis teneram ad virum virginem.' Item: 'Tu tūto Ju-

**Rapi**<sup>5</sup> solet fax, qua prælucente nova nupta deducta est, ab utrisque<sup>6</sup> amicis, ne aut uxor eam sub lecto viri ea nocte ponat, aut vir in sepulcro comburendam curet, quo utroque mors propinqua alterius<sup>7</sup> captari putatur.

**Rasores fidicines** dicti, quia videntur chordas ictu [PAUL. radere.

*Rasores fidicines antiqui appellabant, qui, ut ait Verrius, ita appellati videntur, quia radere ictu chordas videantur artificio quodam.*

**Rates** vocant tigna<sup>8</sup> colligata, quæ per aquam [PAUL. aguntur, quo vocabulo interdum etiam naves significantur.

**Rates**<sup>h</sup> vocantur tigna, inter se colligata, quæ per [FEST.

//////////

6 Vet. lib. *utrisque*.—7 Vir doct. in marg. ed. Scal. conj. *alterutrus*.—8 Vet. lib. *ligna*.

#### NOTÆ

veni in manus Floridam ipse puellam Matris e gremio suæ Dedis.' *Id.*

<sup>5</sup> *Rapi*] Aliam causam reddit Servius, qui adhuc latet in Bibliotheca Danielis nostri: *FACES*. Servius: 'quæ,' inquit, 'solent præire nubentes puellas, cornæ sane faces, quæ quasi diutissime luceant: quas rapiunt, tanquam vitæ præsidia. Namque his qui sunt potiti, diutius feruntur vixisse.' *Jos. Scal.*

*Rapi solet fax*] Aliam causam reddit Servius, cur *faces* raperentur: 'quæ,' inquit ille, 'solent,' &c. Vide 'facem.' Quod ait Festus, ea face combusta, si vir eam comburendam curaret, uxoris mortem significari, vel viri etiam, si eam uxor sub lecto viri ea nocte poneret, illud utique ab Historia Meleagri sumtum videtur, cujus vita e fatali quodam torre pendebat, ita ut tandem viveret ille, quamdiu torris incombustus servaretur. Sed eo in ignem conjecto sic et ipse pariter uretetur et evanesceret.

Vid. Ovid. *Metam.* lib. VIII. fab. 4. in fine. *Dac.*

<sup>h</sup> *Rates*] *Rates* vocant tigna colligata, quæ per aquam aguntur: quo vocabulo interdum etiam naves significantur. *Afranius in Epistula: Vento percussam ratem. item eo nomine significarunt etiam remos. Attius in Ncoptolemo: atque ego repercuto ratibus mare. et alio loco: Sed jam propellunt rates salum.* Recte remos rates ait appellatos propter similitudinem. Nam remi super aquam sublati a remigibus eam speciem referunt. Propterea et *ραρός* a Græcis non solum rates, seu *σχεδια*, sed et remi ipsi dicuntur. *Glossæ: 'Ratis, ραρός.'* Idem prope innuere videtur Varro libro sexto ad Ciceronem de Latino sermone: sed cum locus non solum corruptus, sed mancus sit, ut olim indicavimus, ita et restituemus, et supplebimus ex fragmentis Servianis, quæ sunt penes Danielem nostrum: 'Ratis dicta navis longa propter remos: quod hi supra aquam



aquam agantur, *quo quidem vocabulo interdum etiam naves ipsæ significantur.* Afranius in Epistula . . . .  
*vento perculsam ratem: item eodem nomine significarunt etiam remos, Attius in Neoptolemo: atque ego repercutio ratibus mare, et alio loco. Sed jam propellunt cæruleum rates salum.*

Ratissima<sup>i</sup> quoque ab iis quæ rata dicimus: unde etiam rationes dictæ. Cato in Q. Thermum: erga rempublicam multa beneficia ratissima, atque gratissima.

Ratissima quoque ab iis, quæ dicimus rata: unde [PAUL. etiam rationes dictæ.

Ratitum quadrantem dictum putant, quod in eo, et triente ratis fuerit effigies, ut navis in asse.

Ratitum<sup>k</sup> quadrantem Tarquinius in libro quem in- [FEST. scripsit de. . . . .

## NOTE

sublati dextra et sinistra duas rates efficere videntur.<sup>i</sup> Rates enim, ubi plures mali, vel trabes sunt juncti, aqua ducuntur: hinc naviculæ cum remis ratianæ dicuntur.<sup>i</sup> Ita Servius, quæ lectio prope manu nos ducit ad verba Festi interpretanda. Suspicio in verbis Varronis *ratianias* accipiendum pro illis, quas Gellius *ratiarias* vocat. Sic enim 'pedarium' et 'pedanem,' 'extrarium' et 'extraneum,' et similia, utroque modo dicebant, ut alibi docuimus. Ita ut idem quoque sit *Ratianæ* et *Ratiaria*. Jos. Scal.

Rates vocant] Rates proprie quas vulgo dicimus *des traineaux*, sed recte remos rates ait appellatos propter similitudinem: nam remi super aquam sublati a remigibus eam speciem referunt: propterea et *ῥαποὶ* a Græcis non solum rates, seu naves, sed et remi ipsi dicuntur. Glossæ: 'ratis, *ῥαπόσ*.' Idem prope innuere videtur Varro lib. vi. de L. L. prout ejus locum sic refert Servius i. Æneid. 'Varro ad Cicronem, 'Ratis

dicta navis longa propter remos: quod hi supra aquam sublati dextra et sinistra duas rates efficere videntur.<sup>i</sup> Rates enim, unde hoc translatum, ubi plures mali vel trabes juncti, aqua ducuntur. Hinc naviculæ cum remis ratianæ dicuntur.<sup>i</sup> Ita Servius. Et optime Scaliger *ratianias* *ratiarias* interpretatur. Rates autem et naves dictas pueris notum est. Ponam tamen locum Martialis quia eget emendatione: is est ex Ep. 66. lib. iv. 'Nec mersa est pelago, nec fluit ulla ratis.' Lege certissima emendatione: *Nec mersa est pelago, nec fluvio ulla ratis.* Dac.

<sup>i</sup> Ratissima] Hoc est, certissima, a *ratus*, certus, firmus, unde *ratio*, quod certa sit. *Idem.*

<sup>k</sup> Ratitum] In Festi verbis multa egent interpretatione. De Tarquinio et Oppio nihil habeo quod scribam. De Antonio possum referre, quod Plinius ait lib. xxxiii. cap. 9. 'Miscuit Antonius Trimmvir ferrum argenteo denario, miscuit æri falsæ monetæ.' Vidend. idem Plin. cap.

et Oppius Aurelius, dictum putat, quod in eo et triente ratis fuerit effigies, ut navis in asse, a qua quidem re appellatum quoque ratitum dicunt. Meminit trientis ratiti Antonius, qui ratitos ex hac causa dici trientes putat, quod ratis appellatio tertiæ partis assis sit, quinæ autem, aut alius partis nulla sit,<sup>9</sup> sed secundum numerum, ut Sextans: nec hac re ratem dici solere, nisi de terna: ac legibus Numæ,<sup>10</sup> unam ratem triente significat, quod hi penderentur trientes, cum ratio cum his putaretur, quibus solvendæ res essent.



<sup>9</sup> Ed. Scal. 'in illa sit.'—<sup>10</sup> Ead. ed. ac legionum unam.

#### NOTÆ

3. ejusdem libri. Ant. Aug.

Ratitum] Infra: Ratitum quadrantem signavit Tarquinius Rex, quem. . . . . et Oppilius Aurelius dictum putant, quod in eo et triente ratis fuerit effigies, ut navis in asse, unde Lucilius quadrantem quoque ratitum vocat, cum ait. . . . .quadranti, ratiti. Antonius ratitos dici trientes putat, quod ratis appellatio tertiæ partis assis sit, quinæ aut alius partis nulla sic, sed secundum numerum, ut Sextans: nec hac re ratem dici nisi de terna: ac legib. Numæ unam ratem trientem significat, quod hi penderentur, cum ratio cum his putaretur, quibus solvendæ essent. Plinius ait signatum æs primum a Servio rege, hoc est, assem: unde classes ex censu assium ab eodem definitæ. Post illum videtur Tarquinius Superbus æris portiones signavisse, hoc est, assis portiones, trientes et quadrantes, quantum ex hoc loco conjicere possumus. Nam antea cadem æris non signati æstimatio, ut post signati idem pondus: unde in legibus Numæ ratem id valuisse nondum signato ære idem, quod postea signato, hoc est, tertiam partem æris. Locum Lucilii, quem non dubium est hic citari a Festo, supplēvimus ex Varone. An-

tonius est nobilis Grammaticus præceptor Ciceronis, cognomine Crupho, quod Græcum est κρυπών, non enim intelligitur de illo Antonio, qui miscuit ferrum argenteo denario, quod video placuisse doctissimis viris: nisi pro Antonius malimus Artorius, quod valde placet. Præclara est et docta illius viri opinio, apud Veteres, etiam nondum signato ære, ratem significasse tertiam portionem æris: unde in legibus Numæ quod scriptum erat unam ratem, id significabat unum trientem: quod scilicet trientibus ratio putaretur, et trientes solverentur quibus solvenda res erat. Insignis sane hic est lecus, quem si, ut alios, non iisdem Festi verbis reddidimus, at id sensisse auctorem nemo est, qui, si paulo mentis oculos adjiciat, clare ac perspicue id cerneat non possit. Jos. Scal.

Ratitum quadrantem] Optime Scalliger pro Oppilius Aurelius legebat Oppilius Aurelius. Sed male idem pro Tarquinius, Tarquiniū regem substituebat: Nam hic aperte Tarquitiū grammaticum nominari fidem faciunt schedæ. Quod autem de quadrante ratito ex Tarquitiō et Aurelio Festo refert, id omnino firmatur ex Plin.

Ratumena<sup>1</sup> porta a nomine ejus appellata est, qui ludicro certamine quadrigis victor Etrusci<sup>11</sup> generis juvenis Veiiis consternatis<sup>12</sup> equis excussus Romæ periit: qui equi feruntur non ante constitisse, quam pervenirent in Capitolium, conspectamque fictilium quadrigarum,<sup>13</sup> quæ erant in fastigio Jovis templi, quas faciendas locaverant Romani Veienti<sup>14</sup> cuidam artis figulinæ prudenti, quæ bello sunt reciperatæ: quia in fornace adeo creverant,<sup>m</sup> ut eximi nequirent: idque prodigium portendere videbatur, in qua civitate cæ fuissent, omnium eam futuram potentissimam.



11 Vet. cod. *Clarusci*.—12 Vet. cod. *vehis consternates*.—13 Legendum mōnet Scal. *in conspectum quadrigarum*. Dac. *conspectamque fictilium quadrigarum*.—14 Vet. cod. *Vegenti*.

#### NOTÆ

lib. xxxiii. cap. 3. ‘Nota æris, hoc est, assis, fuit ex altera parte Janus geminus: ex altera rostrum navis, in triente vero et quadrante rates.’ Quanquam Varro lib. iv. de L. L. quadrantem ratitum dictum tradidit, quod iis solveretur qui ratibus transibant. *Dac.*

<sup>1</sup> *Ratumena*] *Lege, in conspectum quadrigarum.* Festo non convenit cum Plutarcho in Publicola. Plutarchus postea redditas quadrigas fictiles ait. Festus antequam hæc acciderent, bello repetitas. *Jos. Scal.*

*Ratumena porta*] *Ratumenna* auriga fuit, qui cum in ludis Circensibus excussus fuisset, equi ejus cum corona et palma in Capitolium pervenerunt, sedemque ter lastrarunt. Ex quo factum est, ut porta per quam intraverant *Ratumena* diceretur. *Solin.* cap. 45. ‘Excusso quoque auriga quem *Ratumenam* nominabant, relicto certamine, ad Capitolium quadriga prosiluit, nec ante substitit, quam libet obviis occursibus impedita, quam *Tarpeium Jovem* terna dextratione lastraret.’ Sed non video cur *Solinus*

prætermiserit, quod in miraculo præcipuum, nempe *Indicrum* illud certamen *Veiiis* actum fuisse, unde excusso *auriga*, qui postea Romæ periit, recta ad Capitolium quadriga pervenit: sane illud non prætermisit *Plinius*: ‘*Majus* *angnrium* apud *priscos*,’ inquit, ‘*plebeiis* *Circensibus*, excusso *auriga*, in Capitolium ecurrisse equos, ademque ter lastrasse.’ Deinde addit: ‘*Maximum* vero eodem pervenisse a *Veiiis* cum palma et corona, effuso *Ratumenna* qui ibi vicerat.’ *Ratumena* porta eadem aliis nominibus ‘*Carmentalis*,’ ‘*Tarpeia*,’ ‘*Scelerata*,’ et ‘*Veientana* dicta.’ *Dac.*

<sup>m</sup> *Quia in fornace adeo creverant*] *Idem* narrat *Plin.* lib. xxviii. cap. 2. In ostentis autem et somniis omnia majora et auctiora videre lætum ac prosperum judicant aruspices et oneirocritæ. E contra triste ostentum est, si qua res solito minor et tennatior defectiorque apparet. Sic *Perdicæ* uni ex *Temenidis*, cum apud regem *Macedoniæ* ovis pascebat operam suam locasset, panis qui ejus nomine coquebatur, in furno

Ratumena porta a nomine cujusdam aurigæ sic [PAUL. appellata.

Ratus sum, significat putavi, item ratus, certus, et firmus.

Ratus sum,<sup>n</sup> significat putavi, sed alioqui pro fir- [FEST. mo, certo, ponitur ratus, et ratum. Ennius: Occiduntur, ubi<sup>15</sup> potitur ratus Romulus prædam: et Attius in Menalippo: Neque ratum est, quod dicas, neque quæ agitas, discendi est locus.

Rava vox rauca, et parum liquida, proxime canum [PAUL. latratum sonans: unde etiam causicus pugnaciter loquens rabula.

Ravam<sup>p</sup> vocem significat, ait Verrius,<sup>16</sup> raucam, et [FEST. parum liquidam, proxime canum latratum sonantem, unde etiam causicus pugnaciter loquens, rabula appellabatur, ut est apud Lucilium. . . . .

~~~~~

15 Vide Not. inf.—16 Ed. Scal. significare ait Verrius: et mox pro 'sonantem,' 'sonus autem.' Item: 'ubi si quid poscamus (quod) ad racim poscamus prius, et alibi expurgabo hercle omnia ad raucam ravim.'

#### NOTÆ

duplo major factus, regnum Macedoniæ attulit. E contra, 'Prænestinæ sortes extenuatæ,' apud Liv. pro malo ostento habitæ sunt. Liv. lib. xxii. 1. et lib. xxx. 62. Idem de somniis judicium apud veteres interpretes. Membrum aliquod aut aliud quodcumque per quietem solito majus et auctius visum læta significat: contractum et emaciatum contraria. Eodem pertinent septem opimæ vaccæ et septem macie defectæ quas e flumine ascendentes vidit Rex Ægyptius. Vide Artemidorum et alios scriptores oneirocriticon. Salmas. in exercit. Plin. *Idem.*

<sup>n</sup> *Ratus sum*] A reor, puto, existimo. Item *ratus*, certus, unde *ratissima*. Vide supra. *Idem.*

<sup>o</sup> *Occiduntur, ubi*] Legebat Scalig. *Occiduntur ibei, potitur ratu' Romulus prædam.* Sed melius in fragmentis, quæ ab Gul. Fornerio: *Occiduntur,*

*ibus potitur ratu' Romulu' prædam.* Sequetur: 'Dispertit. . . . .'  
*Idem.*

<sup>p</sup> *Ravam*] Festus hic, et verbo 'Ravim,' duos versus Plauti refert, quos etiam Nonius adfert. Alter est in Aulul. 'Ubi si quid poscamus, ad ravim poscamus prius.' Alter in Cistellaria: 'Expurgabo Hercle omnia ad raucam ravim.' *Ant. Aug.*

*Ravam vocem*] Ravus proprie de colore dicitur, quem nos vulgo dicimus *roux ardent*, quasi rabidus, ravistellus et ravastellus, *un rousseau*. Inde ad alia quævis quæ flava essent et matura traducta est vox *ravus*. Sic 'frumenta rava,' id est, flava. Inde etiam *ravis*, et *rava vox*, vox rauca, cum scilicet ob nimiam siccitatem vox rauescit. Quæ hic laudabantur e Lucilio in ejus fragmentis hodie frustra quæras. *Dac.*

travilla.  
 ravistelli, nisi a ravi potius dictos volumus ut est apud Plautum, qui ait in *Aulularia*: ubi si quid poscamus ad ravim poscamus prius, quod est ad raucitatem. Item alibi expurgabo hercle omnia ad raucam ravim.

Ravi coloris appellantur, qui sunt inter flavos et [PAUL. cæsios, quos Plautus appellat ravistellos. Quis, inquit, hæc mulier, et ille ravistellus, qui venit?

Ravi<sup>q</sup> coloris, ravistelli appellantur a Plauto, qui [FEST. sunt inter flavos et cæsios ravo sub con. quod genus hominum pessimum est. Idem in *Epidico*: sed quis hæc est muliercula et ille ravistellus, qui venit?

Ravillæ<sup>17</sup> a ravis oculis, quemadmodum a cæsiis [PAUL. cæsullæ.

Ravim<sup>s</sup> antiqui pro raucitate dicebant. Plautus: [FEST.



17 Ead. ed. *Ravillæ*. Vide infra.

#### NOTÆ

<sup>q</sup> Ravi] Plaut. in *Epidico*: 'Sed quis est hæc muliercula, et ille ravistellus qui venit?' Vide 'Gravastellus,' et inconstantiam Festi nota. *Ant. Aug.*

*Ravi coloris*] Nota hic homines ravi coloris pessimos omnium esse existimatos. Sic enim et apud nos vulgo audiunt. *Duc.*

<sup>r</sup> *Ravillæ*] Turnebus legit, quemadmodum a colore fusco *Sullæ*. Si nobis liceret, quotiescumque libet, omnia mutare, delere, pervertere, nemo esset, qui doctus eo nomine dici non posset. Quam enim hæc diversa sunt a vulgata scriptura! et tamen cur offenditur ea, quæ planissima est? Deinde vide quantum periclitaturus erat de existimatione sua, nisi æquiores lectores nactus esset, qui verba Plutarchi omnino contra se adduxit.

Plutarchus ait dictum διὰ τὸ ἐρύθημα τραχὺ καὶ σποράδην ἀναμεμιγμένον τῇ λευκότητι. At in Festo ipse legit *Sullas* a fusco colore dictos. Quid? fuscus color idem est cum eo, qui ex rubro et albo mistus est? Dolet mihi magno viro imprudenti hoc excidisse. Præterea, non primo *Sullæ* cognomen hoc datum, erat enim ejus familia. At nos vulgatam lectionem, quia nihil mendii in se habet, sartam tectam in suo loco tueamur. *Ravillæ* autem non *Ravillæ* legendum, quod cognomen fuit L. Cassio Longino, qui cum Cn. Servilio Cæpione Censor fuit A. U. C. DXXXVII. *Jos. Scal.*

<sup>s</sup> *Ravim*] Plaut. in *Aulul.* 'Ubi si quid poscamus, ad ravim poscamus prius, Quam quicquam detur.' Ille etiam versus refertur, de quo verbo 'Rava.' Citatur idem in *Artemone*,

Ubi si quid poscamus ad rāvim poscamus: item, experjuravi<sup>18</sup> hercle omnia ad raucam rāvim, in Artemone, et . . . Cæcilius in Hypolimæo: <sup>19</sup> Prius ad rāvim poscaris quam placentem feceris

Rāvim dicebant<sup>t</sup> pro raucitate: unde et verbum [PAUL. rāvio, rāvis.<sup>20</sup>

Raucos<sup>u</sup> appellatos esse ait Verrius videri ab ariditate, sive a Similitudine quadam spicarum aristæ, in spicis namque flava frumenta rava appellari Idem Verrius.<sup>1</sup>

REAPSE<sup>x</sup> est re ipsa. Pacuvius in Armorum iudicio: Si non est ingratum reapse, quod<sup>2</sup> feci bene.

Recellere,<sup>y</sup> reclinare; et excellere, in altum extollere.

Recepticiū<sup>z</sup> servum, Cato in suasionē legis Voconię

//////////

18 Vir doct. in marg. ejusdem ed. conj. expurgavi.—19 Ead. ed. et in Artemone et . . . Cæcilius in Hypolimæo. Vid. Not. Dac.—20 Vet. lib. rāvias.—1 Ed. Scal. Idem Verrius docet.—2 Ead. ed. quid.

#### NOTÆ

et Cæcilius in Hypobolimæo. *Ant. Aug.*

*Rāvim antiqui]* Lege infra: *Item: expurgabo hercle omnia ad raucam rāvim.* Est enim idem locus Plauti, quem supra in 'Rāvam vocem.' In versu Cæcili, *Prius ad rāvim procaris quam me placentem feceris.* Dac.

<sup>1</sup> *Rāvim dicebant]* *Rāvis, raucitas, rāvio, raucē loquor.* Isidor. 'Rāvit, raucē loquitur.' Lucilius: 'Rausuro tragicus qui carmina perdit Oreste.' *Scal.* Idem Plaut. 'Nego, et negando, si quid refert, rāvio.' Ubi male alii *anuo.* Dac.

<sup>u</sup> *Raucos]* *Raucos appellatos esse ait ab ariditate, vel a similitudine spicarum aristæ: in spicis enim frumenta, Rava appellari docet.* *Glossarium:* 'Rāvus, καρπός.' Vult fructum quemvis maturum Rāvam vocari: Festus tantum frumenta in spicis. *Jos. Scal.*

*Raucos]* *Raucus a rāvus c addito, ut a 'parum,' 'parcus.'* Dac.

<sup>x</sup> *Reapse]* Cicero i. *Divinat.* 'Formæ quæ reapse nullæ sunt, speciem autem offerunt.' *Idem.*

<sup>y</sup> *Recellere]* *Cello* quod a Græco κέλλω, κινῶ, moveo; unde *recello, retro moveo, vel moveor, Reclino: Lucret.* lib. vi. 'Inclinatur enim retroque recellit Et recipit prolapsa suas se in pondere sedes.' *Apuleius:* 'Nates recellere.' Eodem usus et *Livius.* *Excellere* autem, in altum extollere. *Cato:* 'Plerisque solet animus in rebus secundis excellere: Subaudi se. *A recellere* deductum nostrum *recler.* Idem.

<sup>z</sup> *Recepticiū]* Hæc est Verrii opinio, quam reprehendit *Gell.* lib. xvii. cap. 6. *Ant. Aug.*

*Recepticiū servum]* *Marcus Cato Voconiam legem suadens, verbis hinc usus est: 'Principio nobis mulier magnam dotem attulit. Tum magnam recipit, quam in viri potestate non committit. Eam pecuniam viro dat mutuam: postea, ubi irata facta*

cum ait, significat, qui ob vitium redhibitus sit. Ubi irata facta est, servum receptitium sectari, atque flagitare virum jubet.

Receptitius servus est, qui ob vitium redhibitus [PAUL. est.

Receptus mos est, quem sua sponte civitas alienum [FEST. adscivit.

Recinium,<sup>a</sup> omne vestimentum quadratum. ii, qui duodecim interpretati sunt, esse dixerunt virilem togam,<sup>3</sup> qua mulieres utebantur, prætextam<sup>4</sup> clavo purpureo; unde reciniati mimi planipedes: quam rem diligenter exsequitur Santra libro secundo de antiquitate verborum.

Recinium, omne vestimentum quadratum: unde [PAUL. reciniati mimi.†



3 Vet. cod. *virtoga*.—4 Vet. cod. *prætextum*.

#### NOTE

est, servum receptitium sectari atque flagitare virum jubet.' Ubi pessime Verrius 'receptitium servum,' servum nihili, quique ob vitium redhibitus sit, interpretatus est. Receptitius enim servus est, servus proprius, quem cum pecunia reliqua mulier receperat, hoc est, exceperat, sibi reservaverat. *Recipere* enim excipere est. Plaut. 'Posticulum hoc recepit cum ædes vendidit.' Plura vide apud Gell. cap. 6. lib. xvii. *Dac.*

<sup>a</sup> *Recinium*] *Omne vestimentum quadratum*, inquit Fest. hoc est, vestimentum commune viris fœminisque, quod firmatur ex Servio lib. i. *Æneid.* 'Togas,' inquit, 'etiam fœminas habuisse Cycladum et recinii usus ostendit.' At in leg. 12. Tabul. *Recinium* est virilis toga qua mulieres utebantur, in luctu scilicet, contra quam Lycii, qui in luctu vestem muliebrem induebant. Verba legis 12. tab. hæc sunt ubi de sumtibus funerum: *SUMTUM MINUITO. TRIA SI VOLET REICINIA, ET*

*VINCULA PURPURÆ ET DECEM TIBICINES ADHIBETO, HOC PLUS NE FACITO.* Ubi *REICINIA, ET VINCULA PURPURÆ*, nil aliud sunt quam 'Reicinia prætexta clavis purpureis,' quod recte apud Festum, 'Togam virilem prætextam clavo purpureo.' Ideo autem recinia virilia in luctu mulieres induebant, ut ea viris mortuis, ut mos erat, injicerent. Sic apud Virg. in Miseno: 'Purpureasque super vestes, velamina nota Injiciunt.' Sic itaque hic Pompeii locus sanus est. Extitere tamen qui eum ita legendo corrumperent: *Recinium omne vestimentum quadratum ii qui duodecim interpretati sunt esse dixerunt. Ver.* (hoc est Verrius) *togam qua mulieres, &c. Vel sic...esse dixerunt vel virilem togam. A rica autem ricinium, et i in e, recinium, non vero a reiciendo, ut Varro et Servius rati sunt. Vide 'Rica.'* *Idem.*

† *Unde reciniati mimi*] Hæc verba ad superiora habent anaphoram: 'dixe-

Reciperatio <sup>b</sup> est, cum inter civitates peregrinas lex convenit, ut res privatæ reddantur singulis, recuperenturque.

Reciperatio est, ut ait Gallus Ælius, cum inter [FEST. populum, et reges, nationesque, et civitates peregrinas lex convenit : quomodo per reciperatores reddantur res, recuperenturque, resque privatæ inter se persequantur.

Recipie <sup>5 c</sup> apud Catonem pro recipiam, ut alia ejusmodi complura.

Recipie, recipiam. [PAUL.

Reciprocare pro ultro citroque poscere :<sup>6</sup> unde eque gremiis subjectare, ac figere.

Reciprocare <sup>d</sup> pro ultro citroque poscere usi sunt [FEST.



5 Vet. lib. apud Ursin. *Recipiem*, et ita legendum monet Scal.—6 <sup>6</sup> Ex l. m. post verbum *poscere* addendum *usi sunt antiqui, quia procare est poscere.* Fulv. Ursin. Vid. Notas.

#### NOTE

runt virilem togam, unde, &c. Et a Festo *virilem togam non ver. togam*, scriptum fuisse satis ostendunt. Riciniati autem Planipedes mimi Festo dicuntur qui Palliati in optimo Glossario : ‘Palliati, *σπιχόλογοι*,’ qui carmina dicunt, nam mimorum proprium erat *dicere*. Ut tragædorum ‘canere,’ ‘cantare.’ Palliatis etiam vocat Diomedes : ‘Si quas tamen ex sociis fabulas fecerant, palliati pronuntiabant.’ Sic ‘Jovem palliatum’ alicubi dixit Arnobius, quem alicubi idem ‘reciniatum’ appellavit. Nimirum idem ricinium et pallium, ut infra pluribus ostendam in voce ‘Rica.’ *Idem.*

<sup>b</sup> *Reciperatio*] *Reciperatores*, vel, ut dixere postea, *recuperatores* primum dicti sunt qui inter Pop. Romanum et civitates peregrinas de rebus privatis reddendis recipiendisque cognoscebant. Et inde Reciperatores dicti sunt iudices qui a Præatore in privatis controversiis, quacunque de re ageretur, dari consueve-

runt. Plaut. *Bacchid.* act. II. sc. 3. ‘Postquam prætor Recuperatores dedit.’ Nunc vero ii Recuperatores ‘iudices delegati’ dicti sunt. *Idem.*

<sup>c</sup> *Recipie*] *Lege Recipiem*, ut supra *Attingem* : ubi idem error erat. *Jos. Scal.*

<sup>d</sup> *Reciprocare*] Verba Pacuvii sunt mendosa. *Ant. Aug.*

*Reciprocare*] Contaminatissima sunt ista, neque *χθές και πρόην* labes istæ huic loco insederunt. Video enim et Paulum illas ad breviorum in suam epitomen contulisse : monstrum hominis, qui, quod non intelligebat, reliquerit : quod facile ac vulgo notum erat, id omne, tanquam inutiles ramos, reciderit. Igitur videamus, an ita scripserit Festus : *Pacuvius Tencro : Rapio, reciproco. . . pedem cito aut ultro citro restem. Reciprocare, sursum de- que gremiis subjectare, ac adfligere* : nam sane in versu Plantii *reciprocare* nihil aliud quam susque deque gremio erecto aut depresso gestum ita componere, ut tolleno aut pilum Græ-



antiqui : quia procare est poscere. Pacuvius in Teucro : Rapido, reciproco, percito, augusto, citare, rectem, reciprocare unde eque gremiis subjectare, adfigere. Plautus in Astraba :<sup>c</sup> quasi tollenono aut pilum Græcum reciprocates plana uta.

Reconductæ<sup>f</sup> fecerit,<sup>7</sup> et condere urbem, facere, ædificare ; ut Cincius testatur in libro de verbis priscis.

Rectæ<sup>g</sup> appellantur vestimenta virilia, quæ patres liberis suis conficienda curant ominis causa : ita usurpata, quod a stantibus et in altitudinem texuntur.



<sup>7</sup> Ant. Aug. malit, *Reconderit, fecerit.* Scal. legit *Reconduit, refecerit.* Dac. conjicit *Reconderit, refecerit.*

#### NOTÆ

cum videatur : igitur illud Pacuvii *reciproco* Festus exponit, 'ultra citroque restitans pedem cito.' Fortasse continuandus versus Pacuvii : *rapio, reciproco, pedem cito ut ultra citro restem.* Vide Varronem, qui citat versus Accii : 'Tendens nervo Tela reciproca condita equino.' Sunt autem ex Philoctete Attii, auctore Servio in fragmentis. *Jos. Scal.*

*Reciprocare*] *Reprocare*, inserta syllaba *ci*, *reciprocare*, ut 'incitega' pro 'intega.' *Procare*, poscere. Varr. lib. vi. de L. L. 'Reciproca est, cum unde quid profectum, redit eo. Quod ab recipere *Reciprocare* fictum, aut quod poscere *procare* dictum.' *Dac.*

<sup>c</sup> *Plautus in Astraba*] *Lege* ut in *Edit. quasi Tolleno vel Pilum Græcum reciprocates plana via* : id est, eas et redeas ita ut tolleno aut pilum Græcum videaris. Idque optime Fest. interpretatur 'sursum, deque gremiis subjectare, adfigere.' De tollenone vide suo loco. *Pilum Græcum* ligneum erat, quod in modum tollenonis altera parte depressum attollebatur, et mox demissum deprimebatur et subjectas fruges pinsebat. *Hesiodus* vocat *ὑπε-*

*ρον τρίπηχον.* *Idem.*

<sup>f</sup> *Reconductæ*] *Lego, Reconduit, refecerit* : et certum est ita esse *reconduit* aut *reconduat*, ut 'creduit' et 'creduat.' *Jos. Scal.*

<sup>g</sup> *Rectæ*] Vide 'Regillis.' *Ant. Aug.*

*Rectæ*] Vide 'Regillis.' *Plinius* de *Caia Cæcilia* : 'Ea prima texuit rectam tunicam : quales cum toga pura induuntur, novæque nuptæ.' *Recta* tunica describitur in *Evangelio* : *χιτῶν ἁρραφος ἐκ τῶν ἕνωθεν ὀφάντης δι' ἕλου.* Græci scriptores *ὀρθοστάδιον χιτῶνα* vocant. *Jos. Scal.*

*Rectæ*] Diminutivum *Regillæ* ; his indutæ virgines, illis viri pridie nuptiarum diem cubitum ibant ominis causa. Vide in 'Regillis.' De *Rectis* *Plin.* 'Ea prima' (*Caia Cæcilia*) 'texuit rectam tunicam : quales cum toga pura induuntur, novæque nuptæ.' *Rectæ* autem quod a stantibus et in altitudinem texantur, ut ait *Festus* : *Isidorus*, quod sursum versum texantur : nam 'sursum versum texere,' et 'in altitudinem texere' idem est, Græci dicunt *ἕνω ὑφαίνειν.* Et hæc vetus fuit texturæ ratio qua stantes texebant, et omnibus genti-

Rectæ appellantur vestimenta virilia, quæ a stan- [PAUL. tibus, et in altitudinem texuntur.

Recto fronte<sup>h</sup> ceteros sequi si norit. Cato in dis- [FEST. sertatione consulatus. antiquæ consuetudinis fuit, ut cum ait Ennius quoque, a stirpe supremo: et Ilia dia nepos: et Lupus fœta:<sup>s</sup> i et nulla metus:<sup>k</sup> et jam in commentariis sacrorum pontificalium frequenter est hic ovis, et hæc agnus, ac porcus, quæ non ut vitia, sed ut anti- quam consuetudinem testantia debemus accipere.

Redentruare<sup>o</sup> 1 dicitur in Saliorum exultationibus, cum



s Alii legunt *femina*.—9 Vet. lib. *Redampiruare*.

#### NOTE

bus usitata, præterquam Ægyptiis qui deorsum versus texebant. Herodot. lib. II. ὑφαίνουσιν οἱ μὲν ἄλλοι, ἄνω τὴν κρόκην ὠθέοντες, Αἰγύπτιοι δὲ κάτω, id est: 'Texunt quidem omnes alii sursum versus, et in altitudinem tramam trudentes. Ægyptiis vero deorsum versus.' Apud ceteras gentes cum trama vel fila infra essent, in superioribus texebatur vestimentum, et sic trama semper pectine ad superiorem partem ducebatur et trudebatur, atque id sursum versus texere, vel in altitudinem, vocabant. Contrario modo Ægyptiis, ex superioribus ubi erant fila, vel licia, ad inferiora procedebant, ubi vestimentum vel tela quæ texebatur inerat. Sed de arte textoria vide Doctissimi Salmasii librum de re vestiaria, et ejus notas ad Vopiscum. Nam ita rem omnem explicuit ut nihil supra addi possit. *Duc.*

<sup>h</sup> *Recto fronte*] Ennii versus a Nonio referuntur sic lib. I. 'Inde tuetur ibi lupus fœmina conspicit amneis:' et lib. V. 'Nomine Pyrrhus, uti memorant, a stirpe supremo:' et incerto libro: 'Ilia dia nepos, quas ærumnas tetulisti:' item: 'Ni metus

nulla tenet teneri virtute quiescunt:' et alibi: 'Vivam, an moriar, nulla in me est metus.' Quintil. lib. I. cap. 10. 'Quamquam Varro in eo libro, quo initia Romanæ urbis enarrat, lupum fœminam dicit, Ennium, Pictoremque Fabium secutus.' Vide ante 'Stiricidium,' et 'Specus,' et 'Spicum,' et 'Metus.' *Ant. Aug.*

*Recto fronte*] Genera nominum pleraque erant ambigua et duplicia. Sic Veteribus utroque genere enuntiabantur 'Deus,' 'frons,' 'stirps,' 'metus,' 'agnus,' 'lupus,' 'porcus,' 'amnis,' 'alvus,' &c. *Duc.*

<sup>i</sup> *Lupus fœta*] Lege ut al. *lupus fœmina*. 'Endotnetur ibi lupus fœmina.' *Idem.*

<sup>k</sup> *Nulla metus*] Vide in 'metus.' *Id.*

<sup>1</sup> *Redantruare*] Pacuvii versus ex Nonio sunt, ex fabula Chryse. *Ant. Aug.*

*Redantruare*] Lege: *Redampruare dicitur, in Saliorum exultationibus, cum præsul ampruavit, quod est, motus edidit, et referuntur invicem iidem motus. Lucillius: Præsul ut ampruat, inde et volgu' redampruat olli. Pacuvius:... promerendæ gratiæ Simul cum rideam Graios nihil mediocriter Redampru-*

præsul ampiruavit, quod est motus edidit, ei<sup>10</sup> referuntur invicem iidem motus. Lucilius: præsul ut ampiruet, inde vulgus redemplavit.<sup>11</sup> At Pacuvius: promerenda<sup>12</sup> gratia Simul, cum videam Graios nihil mediocriter Redentruare<sup>13</sup> opibusque summis persequi.

Redarguisse<sup>14</sup> per E literam Scipio Africanus Paulli filius dicitur enuntiasse, ut idem etiam pertisum: cujus meminit Lucilius, cum ait: quo facetior videare, et scire plusquam ceteri, pertisum hominem, non pertesum dicere ferunt,<sup>15</sup> nam genus.

Redemptitavere<sup>n</sup> item, ut clamitavere, Cato (idem) in ea,



10 Vir doct. in marg. ed. Scal. conjicit *et*.—11 Id. ibid. *redantruavit* pro *redamplavit*: quod in textu.—12 Vet. cod. *proaerenda*.—13 Vet. cod. *Redamptruare*. Ed. Scal. *Redantruare*. Vir doct. conj. *Redampirare*. Vide infra.—14 Scal. et Dac. legendum monent *Redarguisse*.—15 Vet. cod. *ferum*.

#### NOTE

*are, opibusque summis persequi*. Secuti sumus veterem scripturam *amptruare*, pro *antruare*, ut 'temptare' pro 'tentare,' 'sumptus' pro 'sumtus,' et similia. Quædam de *amburæ* olim diximus: sed quæ non sint præferenda huic conjecturæ: nam verum est a *trua* dictum *antruare*: hoc est, circum volvere, ut cum *trua* olla circum movetur. *Jos. Scal.*

*Redentruare*] Locum integrum ex emendatione Scaligeri ita legito: *Redamptruare dicitur in Saliorum exultationibus, cum præsul anptruavit, quod est, motus edidit, et referantur invicem iidem motus. Lucilius: Præsul ut amptruat, inde et vulgu' redamptruat olli. Pacuvius: . . . promerendæ gratiæ Simul cum videam Graios nihil mediocriter Redamptruare, opibusque summis persequi. Anptruare autem antiqua scriptura pro antruare, ut 'temptare' pro 'tentare,' 'sumptus' pro 'sumtus,' et similia. Et pro antruare dicebant andruare et redandruare. Non, 'redandruare, redire: Lucil. lib. ix. 'ut vulgu' redandruet inde.' Pacu-*

*vius Chryse, 'Græcos nihil mediocriter Redandruare.'* Ubi verba Lucilii paulo aliter quam apud Nostrum concepta sunt. Ita ut P. Merula propius ad veterem scripturam videatur accedere, qui legit: 'Præsul ut amptruet hinc, et vulgu' redamptruat inde.' *Præsultorem* intellege, ut apud Nonium in voce 'Ludius': 'Quod ludis pueri præsules essent glabri ac depiles propter ætatem, quos antiqui Romani Ludios appellabant.' *Dac.*

<sup>m</sup> *Redarguisse*] Ipsa verba Festi indicant legendum *Redarguisse*. Lucilii vero Trochaici ita gradiuntur: *Quo facetior videare, et scire plusquam ceteri, Pertisum hominem, non pertesum, dicere fortunam, genus*. Quo, inquit, facetior videare, P. Scipio, dicis, homo pertisus est fortunam, pertisus est genus, non pertesus. *Jos. Scal.*

<sup>n</sup> *Redemptitavere*] A *redimo, redempto*, unde *redemptito*. Quo etiam usus est Plant. 'Redemptitavere ad unum captos.' *Dac.*

qua egit de signis, et tabulis, honorem temptavere ait, malefacta<sup>16</sup> benefactis non redemptitavere.

Redemptitavere, ut domitavere. [PAUL.

Redemptores<sup>o</sup> proprie atque antiqua consuetudine dicebantur, qui cum quid publice faciendum, aut præbendum conduxerant,<sup>17</sup> effecerantque, tum demum pecunias accipiebant: nam antiquitus emere pro accipere ponebatur. At ii nunc dicuntur redemptores, qui quid conduxerunt præbendum utendumque.

Redhostire,<sup>p</sup> referre gratiam. Nævius<sup>18</sup> in Lupo:<sup>q</sup> vel Veiens regem salutat jube<sup>19</sup> Albanum milium<sup>20</sup> comitem senem sapientem contra redhostis Menalus. Et Attius in Amphitryone: Cedo ecquid te redhostitum,<sup>r</sup>

~~~~~

16 Vet. cod. *L. efacta*.—17 Vet. cod. *condixerant*.—18 Vet. cod. *Nævius*.—19 Id. *salutant jubæ*.—20 Id. *miliium*.

#### NOTÆ

<sup>o</sup> *Redemptores*] Proprie qui certo pretio opus aliquod faciendum conducant. Vulgo vocamus *des entrepreneurs*. Optime exponunt Glossæ ἐργολαβοί. Sed postea *redemptores* dicti quicumque aliquid utendum locant. *Idem*.

<sup>p</sup> *Redhostire*] Attii versus mendosus est: et a Nonio Marcello corruptissime is quoque refertur: 'Quid hic redhostit viam cometet obiet facilius.' *Ant. Aug.*

*Redhostire*] Nævius in Ludo: *Ubi Veiens regem salutat: Jubeo Albanum Amulium Comiter senem sapientem: contra redhostit Menalus. Et Attius Amphitruone: Cedo ecquid te redhostit, cum ea seni Objectet facilius? Ennius in Cresphonte: Audi, atque auditis hostimentum adjungito. Et in Hectoris Lytris: Quem mea cominus machæra atque hasta hostivit emanu. Emanu pro Eminus. Atque ita hæc deplorata in integrum fortassis restituta sunt. In versu Nævii 'Jubeo Albanum Amulium' idem est, ac in An-*

dria, 'Jubeo Chremetem.' *Jos. Scal.*

*Redhostire*] Par pari referre, nam *hostire* est *æquare*. Plaut. *Asin. act. II. sc. 2*. 'Quin promitto, inquam, hostire contra, ut merueris.' Inde *hostimentum*, quod vide suo loco. *Dac.*

<sup>q</sup> *Nævius in Lupo*] Lege ex Scal. *Nævius in Ludo: Ubi Veiens regem salutat: Jubeo Albanum Amulium Comiter senem sapientem: contra redhostit Menalus.* 'Jubeo Albanum Amulium,' idem est ac in Andria, 'Jubeo Chremetem.' *Idem.*

<sup>r</sup> *Cedo ecquid te redhostitum*] Contaminatissima sunt ista. Neque saniora apud Nonium, ubi sic leguntur: 'Quid hic redhostit viam? comitem obiet facilius.' Vel, *comitet optet facilius*. Legebat Scaliger, *Cedo ecquid te redhostit cum ea seni objectet facilius*. Sed propius ad veterem scripturam si legas: *Cedo ecquid hic redhostit viam? quo me temptet facilius*. Nam plane gemina sunt Plautinis istis in *Amphit.* 'Nam quid revortitur Qui dudum properare aiebat?

cum meassem<sup>1</sup> objectet facilius. Nam et hostire pro æquare posuerunt. Ennius in Chresphonte: audis atque<sup>2</sup> auditis hostimentum adjungito. Et in Hectoris Iytris: <sup>2</sup> Quæ mea cominus machæra, atque hasta hospius<sup>3</sup> manu. Et Pacuvius in Teucro: nisi coërceo protervitates<sup>4</sup> atque hostio ferociam.

Redhostire est gratiam referre: nam et hostire pro [PAUL. æquare posuerunt.

Redibitur tum<sup>4</sup> id<sup>u</sup> proprie dicitur quod redditum [FEST. est, improbatumque, et<sup>5</sup> qui dedit, idemque rursus coactus est habere id, quod ante habuit.

Rediculi fanum<sup>x</sup> extra portam Capenam fuit, quia [PAUL. accedens ad urbem Hannibal ex eo loco redierit quibusdam perterritus visis.



1 Id. cum eassem. Vir doct. in marg. ed. Scal. conjicit cum ea se oblectet.—  
2 Vet. cod. in nectoris Iyrisque.—3 Vir doct. conj. hostiris. Vide Notas.—4  
Dac. legendum monet Redhibitum id proprie.—5 Vir doct. conj. ei.

#### NOTE

an ille me tentat sciens? Eleganter Accius *redhostire viam* dixit *viam iterare*. Nam *redhostire* nihil aliud est quam iterare quod hostitum fuerat. *Idem*.

<sup>1</sup> *Audis atque*] Lege: *Audi, atque auditis hostimentum adjungito*. *Idem*.

<sup>4</sup> *Nisi coërceo protervitates*] Hunc Pacuvii versum laudat etiam Nonius in 'hostire,' quod interpretatur 'comprimere,' 'retundere.' Sed apud illum legitur: *Nisi coërceuro protervitatem*. Melius ex utrisque: *Nisi coërceo protervitatem atque hostio ferociam*. *Idem*.

<sup>u</sup> *Redibitur tum id*] Lege, *Redhibitum id proprie dicitur, &c.* Redhibere rem venditam venditor dicitur, cum reddendo pretium, eam recipit cuius vitia in venditione non prodidit. Plant. Mercatore: 'C. Quid si reddatur illi unde emta est? D. Minime gentium. C. dixit se redhibere si non placeat.' Hinc

'redhibitoria actio' quæ emtori adversus venditorem datur, ut mancipium redhibeat, id est, recipiat, pretiumque acceptum restituat. *Redhibere* igitur a *re*, id est, iterum, et *habere*, quia venditor iterum habeat, &c. Inde Gloss. 'redibitio, ἀναπόδοσις,' 'redigit, ἀναλαμβάνει.' lege *redhibit*. *Idem*.

<sup>x</sup> *Rediculi fanum*] Secundo bello Punico, cum Hannibal noctu ob Romanas legiones duceret, tantus terror ex quibusdam terculamentis eum invasit, ut inde re infecta pedem retulerit: quo facto fanum ibi consecratum, et ab eventu *rediculum* appellatum. Deum vero cui hoc fanum consecratum fuit *Tutanum* appellaverunt. Varr. in Satyra quam inscripserat 'Hercules tuam fidem:?' 'Noctu Annibalis cum fugavi exercitum, Tutanus hoc, Tutannus Romæ nuncupor, Hoc propter, omnes, qui laborant, invocant.' *Idem*.

*Rediculi fanum extra portam Capenam Cornificius* [FEST. ait fuisse, qui rediculus propterea appellatus est quia accedens ad urbem Hannibal ex eo loco redierit, quibusdam visis perterritus.

*Redimiculum*<sup>y</sup> vocant mulieres catellam, qua [PAUL. maxime utuntur ornatus causa.

*Redinunt, redeunt.*

*Redinunt significat*<sup>z</sup> *redeunt.* Ennius. . . . [FEST.

. . . . *redinunt in patriam.* . . . .

. . . . *eunt feri.* . . . .

*Rediviam*<sup>a</sup> quidam, alii reluvium appellant, cum circa unguis cutis se resolvit, quia luere<sup>6</sup> est solvere. Titinius in Setina: lassitudo conservum, rediviæ flagri. Et Livius:<sup>7</sup> scabra in legendo rediviosave offendens.



6 Vet. cod. *tuere*. Vir doct. in marg. ed. Scal. conj. *duere*.—7 Scal. et Dac. legendum monent *Lævius*.

#### NOTÆ

<sup>y</sup> *Redimiculum*] καθήρη, ἀνάδεσμος. Glossæ. Jos. Scal.

*Redimiculum*] Gloss. *redimicula, ἀνάδεματα, καθήρηες*. Ovid. 'Aure leves baccæ, redimicula pectore pendent.' Dac.

<sup>z</sup> *Redinunt, significat*] Scripsisse Festum puto: *Redinunt significat redeunt. Ennius in annalibus . . . . redinunt in patriam. Idem etiam prodinunt pro prodeunt, ferunt, feriunt.* Vide supra in 'prodinunt.' *Idem.*

<sup>a</sup> *Rediviam*] Verba Titinii mendis non carent. *Aut. Aug.*

*Rediviam*] *Lævius* non *Livius* legendum. Sæpe citatur *Livius*, et *Nævius*, cum sit *Lævius*, qui scripsit Erotopægnia, item pœma Io: ex quo est iste Scazon: 'Scabra in legendo rediviosave offendens.' Nam ex eodem pœmate de Io scribit: 'Seseque in alta maria præcipitem misit Inops, et ægra sanitatis Herois.' De hoc *Lævio* multa diximus ad Anso-

nium. Jos. Scal.

*Redivian*] Turnebus legebat *recluvia*. Sed meminisse eum oportuit *l* mutari sæpe in *d*; quare sic optime *Rediria*, vel *Reduvia*, pro *recluvia*, a *recluendo*, quia cutis se circa unguis reluit. Gloss. 'recluvia, παρονυχίς.' Plin. 'Lana succida redivias sanat.' De pelle etiam dicitur cum se flagris resolvit, ut in illo Titinii veteris Comici: 'Lassitudo conservum, rediviæ flagri.' Inde *Reduviosus* pro aspero et hiante. Ut in Scazonte isto: 'Scabra in legendo rediviosave offendens.' Cujus auctor male apud Nostrum citatur. Legendum enim, ut optime monuit Scal. *Lævius* non *Livius*. Iste *Lævius* scripserat Erotopægnia, item pœma Io: ex quo pœmate superior Scazon adductus est. Inde etiam 'redivias escarum' dixit Solinus, pro cibi reliquiis, sive minutis escarum. Dac.

Redivia sive reluvium<sup>8</sup> dicitur, cum circa ungues [PAUL. cutis se solvit: quia reluere<sup>9</sup> est solvere.

Redivivum est ex vetusto renovatum.

Redivivum<sup>b</sup> est ex vetusto renovatum. Cicero [FEST. libro primo<sup>10</sup> in Verrem: utrum existimatis minus operis esse unam columnam efficere ab integro novam nullo lapide redivivo.

Referri<sup>c</sup> diem predictam, id est, anteferri, religiosum est, ut ait Veranius in eo, qui est auspicio de comitiis, idque exemplo comprobatur L. Julii, et P. Licinii Censorum, qui id fecerunt sine ullo decreto augurum, et ob id lustrum parum felix fuerit.

Refert<sup>d</sup> cum dicimus, errare nos ait Verrius: esse enim rectum rei fert dativo scilicet, non ablativo casu, sed esse jam usu possessum.



8 Vet. lib. *redivium*.—9 Vet. lib. *duere*.—10 Vir doct. in marg. ed. Scal. conjicit *tertio*.

#### NOTÆ

<sup>b</sup> *Redivivum*] Cicero in Prætura urbana, qui liber est tertius Verrinar. sed primus eorum, quos conscripsit, non vero egit. *Ant. Aug.*

*Redivivum*] De iis proprie dicitur quæ post interitum redeunt, sed per metaphoram de ædificiis etiam usurpatur. Ut in illo Ciceronis, 'Utrum existimatis,' &c. Qui locus est ex lib. III. Verrinar. sed ex primo eorum quos conscripsit, non vero egit Cicero. Vid. 'Repagula.' *Dac.*

<sup>c</sup> *Referri*] Livius hoc dicit 'præferre diem:' oppositum τῶν 'Prodicere diem.' *Jos. Scal.*

*Referri diem predictam*] 'Referre diem,' ut Livius, 'præferre diem,' vulgo est, *anticiper le jour*. L. XXXIV. de Receptis: 'Arbiter ita sumtus, ut diem proferre possit, tamen referre non potest.' Infra censors nominantur L. Julius et P. Licinius. Nempe L. Julius Cæsar et P. Licinius Cras-

sus, quos censors fuisse an. ab U. C. 664. fidem faciunt tabulæ cap. *Dac.*

<sup>d</sup> *Refert*] Super hoc verbo magnæ semper inter Grammaticos lites fieri. Omnes quidem *refert* impersonale verbum esse dixerunt; sed alii a *re*, ablativo nominis *res*, et *fert*; alii, ut Verrius, a dativo *rei fert*; alii denique quasi *res fert*. Quo nomine omnes merito deridendi. Primum quidem verba impersonalia in Grammatica monstrum esse quis sanus agnosceret, nam illa, 'accedit,' 'contingit,' 'liquet,' 'evenit,' 'licet,' 'pluit,' 'fulminat,' 'luciscit,' 'miseret,' 'tædet,' 'pudet,' 'piget,' 'pœnitet,' &c. vel nominativum, vel verbum infinitum, vel totam orationem pro supposito semper habent. Ut non ita pridem Franciscus Sanctius, homo Hispanus, in Minerva sua apertissime demonstravit. Sic verbum *refert*, aut potius *refero*, semper activum, et idem

Refriva <sup>6</sup> faba <sup>11</sup> dicitur, ut <sup>12</sup> ait Cincius quoque, quæ ad sacrificium referri solet donum ex segete auspicii causa, quasi revocent <sup>13</sup> fruges, ut domum datantes revirtico <sup>14</sup> ad rem divinam faciendam. Ælius dubitat, an ea sit, quæ prolata in segetem, domum referatur, an quæ refrigatur, quod est torreatur : sed opinionem Cincii adjuvat, quod in sacrificiis publicis, cum puls fabata diis datur, nominatur refriva.

Refriva dicebant, quæ <sup>15</sup> ex segete causa auspicii [PAUL. domum ad sacrificium referebant.

Refutare,<sup>f</sup> redarguere, compositum a fando versa A littera in V.

Refutare<sup>f</sup> significat redarguere Pacuvius in Hermi- [FEST.



11 Vet. cod. *fabra*.—12 Vet. cod. *via*.—13 Vet. cod. *revocant*.—14 Ed. Scal. *tevertico*.—15 Vet. lib. *Refrivam dicebant, quam*.

#### NOTÆ

est quod 'importo,' 'repto,' id quod exemplis clarius patebit. Plin. lib. vii. cap. 6. 'Incessus in gravida refert.' Idem lib. ii. cap. 51. 'Multum tamen in his refert et locorum natura.' Lucret. lib. iv. 'Usque adeo magni refert studium atque voluntas.' Plaut. Pers. iv. 4. 'Nunc ad illud venies, quod refert tua.' Idem Trucul. ii. 4. 'Quod rei id te assimilare retulit.' Unde apparet vere activum verbum esse, et errare Grammaticos cum dicunt 'mea,' 'tua,' 'sua,' esse ablativos fœmininos, quæ vere sunt accusativi. Quod et olim Donato suboluerat, qui, etsi non omnino verbi naturam est assecutus, tamen contra Grammaticos 'mea,' 'tua,' 'sua,' accusativos esse, non ablativos, indicavit ad illud Terent. Phorm. 'Quid tua, malum, id refert?' ubi ille : 'Et quare quomodo dicatur quid mea, quid tua? an deest ad, ut sit, ad mea, ad tua?' *Idem*.

<sup>6</sup> *Refrica*] Locus valde mendosus

(*ut domum datantes tevertico*) cui quid substitutum non habeo. *Ant. Aug.*

*Refriva*] *Refriva faba dicitur, ut ait Cincius, quæ ad sacrificium referri solet domum ex segete, auspicii causa, quasi revocet fruges domum: data enim est et tritico: ad rem divinam faciendam. Non solum, inquit, data est faba refriva suo generi, sed et reliquis frugibus et tritico. Plinius: 'Fabam utique e frugibus referre mos est auspicii causa, quæ ideo Refriva appellatur.' Pliniani libri habent refrivam male per n, non per u. 'Referivus,' 'referititins:' 'Conditivus,' 'condititius,' et similia. Hæc autem res divina fiebat Kalendis Junis: unde dictæ sunt Kalendæ fabariæ: quia hoc mense adultæ fabæ divinis rebus adhiberentur. Auctor Macrobinus. Eodemque die pulte fabaria et larido Carnæ deæ res divina fiebat. Neque aliud intelligitur in fine horum Festi verborum, 'cum puls fabata diis datur,' &c. *Jos. Scal.**

[*Refature*] In Festi verbis erat



*ona*. . . . .  
 . . . . . quas gloria et. . . . .  
 . . . . . rictas humanum.

*compositum a fando versa a litera in V, ut item in cludo factum est, a quo recludere.*

Regale est dignum rege. [PAUL.

. . . . . gnum Rege.<sup>g</sup> [FEST.

Regalia<sup>h</sup> exta appellantur, quæ potentibus insperatum honorem pollicentur; privatis et humilioribus hereditates; filio familiæ dominationem.

Regia,<sup>i</sup> domus, ubi rex habitat. [PAUL.

† . . . . . aliquo regiæ fe.<sup>k</sup> . . . [FEST.

Reglescit<sup>161</sup> cum dixit *Plautus, significat crescit, hoc versu: vix supersum dolori, qui in dies vae misero mihi, ac per-*



16 Vide Not.

#### NOTE

Pacuvii exemplum: et quod *a* in *u* verteretur, ostendebatur: cum a *claudo, recludere* sit compositum. Sed hic *a* tollitur, non mutatur: vel non sola mutatur sed *au* in *u* longum vertitur. *Ant. Aug.*

*Refutare*] Citabat exemplum Pacuvii in Hermiona. Addebat, in *Refutare a* in *u* mutatum: dictum enim esse a *fando*: proinde ac in *cludo, a* in *u* mutatum est. Sed ista sunt Grammatica, id est, inepta. Primum obliviscitur simplex esse *Futare* supra dictum a Catone. Deinde ignorat esse deductum ab *ollis*, quæ cum ferventes paulo plus exuberant, solent futo vase ad hoc apto inversa aqua compesci: quod dicitur *futare*, et *confutare ollam*. Titinius Setina: 'Coquos alienum, quando fervit, paulla confutat trua.' De *futo vase* et supra diximus, et Varro meminit, et nos ad Varronem quædam olim. *Jos. Scul.*

<sup>g</sup> . . . gnum rege] Lege, *Regale ait Verrius dignum rege*. Nihil amplius deest. *Dac.*

<sup>h</sup> *Regalia*] Quæcumque enim luculenta et læta essent, *regalia* dicebant. *Idem.*

<sup>i</sup> *Regia*] Τὸ βασιλειον. Urbes etiam, ubi anlæ regum, dictæ *regiæ*: ut Plinius et Mela oppidum Jol 'Jubæ regiam' vocant. *Idem.*

<sup>k</sup> . . . aliquo regiæ fe.] Odo-ratus sum hoc fragmentum divulgum esse ex capite, 'Regiæ feriæ,' cñjus ultima verba male hic hæserunt. Locum adi infra. *Idem.*

<sup>1</sup> *Reglescit, &c.*] Scribe: *Reglescit cum dixit Plautus, significat Crescit, in illo versu: Nihil superest: ve misero mihi! ac reglescit dolor: unde etiam Glyceres, &c. Reglescit ergo, pro Regliscit. Jos. Scal.*

*Reglescit*] Pro *regliscit*. Vide 'gliscit.' *Dac.*

*dito reglescit magis magisque: inde etiam glires dicti videntur,*<sup>m</sup> quibus corpus pinguitudine<sup>17</sup> ad crescit.

Reglescit apud Plautum significat crescit. [PAUL.  
Regifugium<sup>n</sup> sacrum dicebant, quo die Rex Tarquinius fugerit e Roma.<sup>18</sup>



17 Ed. Scal. *pinguedine*.—18 Ead. ed. *fugerit Roma*.

### NOTÆ

<sup>m</sup> *Inde etiam glires dicti videntur*] Fallitur Festus, *Glis* enim est a Græco ἔλειος. Addito gamma, γέλειος, unde *gleios*, *gleis*, *glis*. Græci *glirem* ἔλειον μὲν appellarunt, quasi ‘arborum murem,’ nam in sylvis degit, et inter arbores semper oberrat, et in iisdem sedes et cubilia habet hiemis tempore, cum perpetuo dormit. Ἐλη Hesychio σύνδενδροι τόποι. Varro apud Sosipatrum: ‘in mea sylva glis est nullus.’ Apud Martialem lib. III. Ep. 58. sic interpungendum. ‘Metamque lactis: Sassinatæ de sylva Somniculosus ille porrigit glires.’ Hunc *glirem* etiam μνοξόν Græci vocarunt. Gloss. ‘μνοξός, glis.’ Hodie *voxum* vel *voxosum* appellant, voce ex *muoxus* detorta. Salmas. in Solin. *Idem*.

<sup>n</sup> *Regifugium*] 6. Kal. Mart. Regifugium fuisse, ex Fastis, et Ovidio lib. II. Fast. constat. Macrobius tamen lib. I. Satur. refert quosdam existimasse Junium mensem dici, quod M. Junius Brutus exactis regibus Carnæ deæ sacrum in Cælio monte fecisset. Cetera verba Festi non assequimur, præter ea, quæ Paulus notat. In fastis autem hic dies est totus nefastus. Videntur etiam nonnulla hic ad alia verba pertinere. *Ant. Aug.*

*Regifugium*] Agebatur de Regifugio, quod 6. Kal. Martias in Fastis notatum erat, usque ad illa, . . . *truria*. Mox aliud caput: ‘Regifu-

gium dies Kal. Junius in Fastis et notari et legi debet cum NP, quod ille dies sit e nefasto fastus.’ Ex quibus apparet Festo aut Verrio displicuisse vulgatam lectionem Fastorum, quæ plane non per NP. sed per N. quasi totus nefastus sit, hunc diem conciperet, et Kalendarium marmoreum ita habet per N. non per NP. *Jos. Scal.*

*Regifugium*] Ait Festus regifugium quod notatur in Fast. 6. Kal. Martias de Tarquinii fuga non esse intelligendum, sed de regis sacrorum fuga e comitio. Alterum vero regifugium quod Kalendis Junius, vel, ut in veteri Kalendario, 9. Kalend. Jun. notatur, de Tarquinii regis fuga. Quam opinionem secutus Macrobius, qui Tarquinii fugam ad Kalendas Junias refert. Contra vero Ovid. lib. II. Fast. Tarquinii regis fugam ad 6. Kalendas Martias: ‘Nunc dicenda mihi regis fuga; traxit ab illa Quintus ab extremo nomina mense dies.’ At regis sacrorum e comitio fugam ad 9. Kalendas Junias. Vide supra, ‘Quando Rex comitiavit fas.’ In fine addit Festus Regifugium Kalendis Junius legi debere cum nota NP non N tantum. Unde patet Festo vel Verrio displicuisse vulgatam lectionem fastorum quæ plane non per NP. sed per N. quasi totus nefastus sit, hunc diem conciperet. Et Kalendarium

*Regifugium dies notatur in fastis VI. Kal. Martias, ut [FEST. ait Verrius, ita dictus, quia eo die rex Tarquinius Roma fugerit, quod falsum esse arguit Cincius in libro fastorum et Tullius de feriis qui Saliæ Virgines et Salios adesse dicunt regi sacrorum cum facit sacrificium in Comitio, quo facto statim fugit, quod verum cognoverit esse, qui legerit fastis dies tales, quales notantur sic: Q. REX. C. F. id est, quando Rex comitiavit, fas: id est, ad comitium itat: his enim tantum feriis Regi sacrorum in Comitium, nec in aliis, ire licet, qui mos videtur ascitus ex Etruria. Regifugium, item dies notatur in fastis Kal. Junii, qui dies, quia totus, nefastus non est, legi debet cum nota NP, non N, quod ille dies sit e nefasto fastus.*

*Regia dicta,° vel quod sacrorum causa tanquam in fanum a Pontifice convocati in eam convenirent: aut quod in ea sacra a rege sacrificulo erant solita usurpari.*

*Regia feriæ<sup>p</sup> dictæ videntur, quæ fiunt fori conventus, et nun-*

## NOTE

marmoreum ita habet per N, non per NP. Porro mendose citatur hic *Tullius de Feriis* pro *Julius de Feriis*, qui citatur a Macrobio in Saturnalibus. *Dac.*

° *Regia dicta*] Regia sacrorum, quod in fanum a Pontifice convocati conveniant: quod in ea sacra a Rege sunt solita usurpari. Regem autem intellige Regem sacrorum. Prima verba interpretanda sunt, ac si Festus dixisset: Regia sacrorum est fanum, in quod a Pontifice convocati conveniant. Ita sæpe loquitur Varro. Sic supra: 'Navia ex uno ligno exculpto, ut navis, quoniam utuntur alveo in vindemia.' Dicendum enim erat: *Navia, alveus ex uno ligno exculpto, quoniam utuntur in vindemia.* Quæ sequuntur, videntur dicta de Regio Lepidi, quod mundinæ, forum, conventus agerentur in ea civitate, videri dictum a majestate. Quod et confirmat Strabo, qui non de hoc Regio Galliæ Cisalpi-

næ, sed de Regio Fretensi loquens ita scribit: *πλήν εἶτε διὰ ταύτην αἰτίαν (διὰ τὸ βαρῆναι) τοῦνομα τῇ πόλει γέγονεν, εἶτε διὰ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς πόλεως, ὡς ἂν βασιλεῖον τῇ Λατίνῃ φωνῇ προσαγορευσάντων τῶν Σαννιτῶν, &c.* A majestate ergo Festus Regium Lepidi, ut *διὰ τὴν ἐπιφάνειαν* Strabo Regium Samnitum, sen Brutiorum. Quæ supersunt, ego non intelligo, neque videntur huc pertinuisse. *Jos. Scal.*

*Regia dicta*] Ait Festus *regiam* dictam, vel quod in eam populus conveniret a Pontifice convocatus, qui Pontifex regia erat majestate; vel dictam *regiam* a Rege sacrificulo, qui ibi sacra faciebat. Quod et sentit Varro lib. v. 'Dies Agonales,' inquit, 'per quos Rex in Regia arietem immolat,' &c. *Dac.*

<sup>p</sup> *Regia feriæ*] Lege infra: *Sed non semper ob hanc unam causam tantum quia homini talis majestatis cura datur, sed etiam cum, &c.* Ait Festus *Regias*

*dinarum causa in civitate, aliquem per sacerdotem, qui sit regia majestate: sed non semper ob hanc vitam causam*<sup>19</sup> *tantum, qui homini talis majestatis cura datur, etiam, cum expiatio ictus fulguris fit, aut in procurando portento simili quo regiae feriae etiam solitae sunt.*

Regillis,<sup>q</sup> tunicis albis, et reticulis luteis utrisque actis<sup>20</sup> textis sursum versum a stantibus pridie nuptiarum diem virginis<sup>r</sup> indutae cubitum ibant ominis causa, ut etiam in togis virilibus dandis observari solet.

Regimen<sup>r</sup> pro regimento usurpant poetae. Ennius libro sexto decimo: Primus senex Bradyn (in) regimen, bellicque peritus.

Regium<sup>s</sup> est quod est, aut fuit regis, ut servus regius, et domus regia, qualis est Numae Pompilii, at regale facinus, quod est dignum Rege.

Romanos<sup>t</sup> in libro XI. Graecos appellat Ennius, cum ait: *Contendunt Graecos Graii memorare solent sos, Quod Graeca*

//////////

19 Ead. ed. *ob hanc unam causam.*—20 Ead. ed. *utrisque . . ctis.* Vir doct. in marg. ejusdem ed. conjicit *rectis.*—1 Id. *ibid.* *virgines.*

#### NOTÆ

ferias dictas non solum quæ fori, conventus, et mundinarum, sed etiam quæ fulguris vel portenti similis expiandi causa per sacerdotem aliquem, qui esset regia majestate, edicebantur. Postrema verba *aut in procurando portento simili quo regiae feriae, &c.* male adhæserunt post *regia domus*, ubi eorum vestigia. In fine tantum verbum supplendum, *Quo Regiae feriae solitae sunt fieri.* Idem.

<sup>q</sup> *Regillis]* Vide ‘*Rectæ.*’ *Ant. Aug.*

*Regillis, tunicis]* *Regillis tunicis albis et reticulis luteis utrisque rectis textis sursum versum, &c.* Vide ‘*Rectæ.*’ *Reticula, fasciæ capitales.* *Susum, pro sursum.* *Dac.*

<sup>r</sup> *Regimen]* Gloss. ‘*Regimen, οἰκισμα, ἰθουτήριον.*’ Usus est Lucret. Livius etiam, Plin. et alii. Versus Ennii sic legendus ut in edit. *se Pri-*

*mus nec bradus in regimen, bellicque peritus.* Deest vox *ingerit*, vel quæ similis. Et de Cn. Manlio loquebatur Ennius, qui adversus Gallograecos pugnaturus ipse minime tardus, bellicque peritissimus, se in regimen ingerit. *Idem.*

<sup>s</sup> *Regium]* Existimo quaedam pertinere ad regiam Numae Pompilii: quaedam ad alia verba. *Ant. Aug.*

*Regium est]* *Regium est, quod aut est, aut fuit regis; ut serrus regius, et leges regiae, quales sunt Numae Pompilii, et regium facinus, dignum Rege.* *Jos. Seal.*

*Regium]* Sic ‘*leges Regiae,*’ a Numae Pompilio conditae. *Dac.*

<sup>t</sup> *Romanos, &c.] Romanos Graecos appellat Ennius: Contendunt Graecos: Graios memorare solent sos. Quod Graeca lingua longos per temporū tractus*

lingua longos per temporis tractus Hos pavi:<sup>2</sup> non Romanos ait, Græce<sup>3</sup> locutos, cum Romulus urbis conditor verbis linguæ Latinæ locutus sit, sed quod olim lingua Græciæ gentis fuerit eadem cum Latina parum prolatione<sup>4</sup> mutata: hoc autem verum esse indicat origo ejus: quæ videtur quasi Græcæ usurpatio.



2 Ead. ed. 'tractus gentibus Hispani.'—3 Ead. ed. Græcos.—4 Ead. ed. pro prolatione.

#### NOTE

*Hos pavi...* non Romanos Græce loqui ait: cum Romulus Urbis conditor Latine locutus sit: sed quod olim lingua Græciæ gentis fuerit eadem cum Latina, parum declinatione mutata. Puto satis fideliter verba Festi reddidisse, modo secundo versu Ennii verborum constet fides; nam de sententia non ita laborandum, cum ea ex primo versu deindeat: quem primum verbum retulimus ex voce *sos*: ubi integer plane ita, uti expressimus, habetur: et ex ejus collatione *Graios*, non *Graii*, tum etiam sententia ipsa ita postulante, legendum esse, nemo dubitare debet. Quod si ita est, ut certe videtur esse, manifesto Festus seu Verrius non capit mentem Ennii. Nam Ennius gloriatur se pavisse Romanos Græca lingua: unde Græcos et Graios omnes jam eos vocabant. Certissimum enim Ennium cum Livio primum omnium Græcas literas docuisse Romanos. Suetonius: 'Antiquissimi doctorum quidem et poetæ et oratores semigræci erant. Livium et Ennium dico, quos utraque lingua domi forisque docuisse adnotum: etsi nihil amplius quam Græce interpretabantur.' Ex his Suetonii verbis potes colligere quare gloriatur se pavisse eos Græca lingua: quod quam eleganter dictum sit, nemo ignorat, qui scit a Veteribus id genus loquendi solitum usurpari: ut *εἰστιάσεν ἡμῶς λέ-*

*γους*. et Cicero: 'literæ, qui est suavissimus pastus animorum.' Merito ait Romanos ab omnibus certatim Græcos et Graios vocari: cum Cato, hoc videns, in senatu exclamaverit, se non posse pati Græcanicam urbem. Vides igitur ex solo primo Ennii versu imperite interpretatum esse a Verrio Ennii sensum, ut jam diximus: quamquam verum est, quod ait in fine, eandem pæne cum veteri Græca veterem Latinam linguam fuisse. Nam et easdem pæne veterum Latinorum cum Ionum literis fuisse testatur Plinius libro VII. Quin et linguam Romanorum Græcam fuisse auctor Varro et Dionysius extremo libro primo; et inscriptio illa Delphica, quam producit Plinius, est fere Latinis characteribus scripta. NAVCIKPATES. TICAMENOV. AΘENAIOC. KOPAI. KAI. AΘENAI. ANEΘEKEN. et in veteribus tetradrachmis AΘEI pro 'Aθήναι. *Jos. Scal.*

*Romanos in lib. XI.]* Hæc ita pæne olim ad verbum Scaliger. Prior versus Ennii paulo aliter in voce *sos*: *Contendunt Græcos, Graios memorare solent sos.* Et *Graios* non *Graii*, sententia ipsa postulante, legendum esse nemo dubitare debet. Quod si ita est, ut certe videtur esse, manifesto Festus seu Verrius non capit mentem Ennii. De Ennio, qui Græcus fuit, vide in 'solitaurilia.' *Duc.*

Regium est, quod est, aut fuit regis. [PAUL.

Relegati <sup>u</sup> dicuntur proprie, quibus ignominia, aut [FEST. poenae causa necesse est ab urbe Roma, aliove quo loco abesse lege, Senatusque consulto, aut edicto magistratus, ut etiam Ælius Gallus indicat.

Religioni est quibusdam <sup>x</sup> porta Carmentali egredi, et in aede Jani, quae est extra eam,<sup>y</sup> senatum habere: quod ea egressi sex et trecenti Fabii apud Cremeram omnes interfecti sunt, cum in aede Jani Senatus consultum factum esset, uti proficiscerentur.

Religionis <sup>z</sup> praecipuae <sup>5</sup> habetur *Censoria majestas, cujus in libris de vita P. R. Varro exempla haec profert. M.*

5 Ead. ed. praecipue.

#### NOTÆ

<sup>u</sup> *Relegati*] Exulum tria fuere genera; alii interdicti, relegati alii, alii deportati. Interdicti dicuntur quibus interdictum est certi loci aditu commercioque. Relegati, vel qui in locum aliquem amandantur, vel qui certo quodam loco ignominiae causa jubentur excedere, quo sensu relegati dicuntur qui interdicti proprie sunt. Deportati vero, qui civitate sua multati vincti nervo aut compedibus in navim aliquam imponebantur, servisque publicis ut eos in insulam transferrent, tradebantur. De hac deportatione Terent. in Phormione. 'Nonne hoc publicitus scelus hinc deportariet in solas terras?' Vide Hotoman. de verbis juris. *Idem.*

<sup>x</sup> *Religioni est quibusdam*] Ovid. 11. Fast. 'Carmentis portae dextro est via proxima Jano: Ire per hanc noli, quisquis es; omen habet. Illa fama refert Fabios exisse trecentos. Porta vacat culpa, sed tamen omen habet.' Vide 'scelerata Porta.' *Idem.*

<sup>y</sup> *Et in aede Jani, quae est extra eam*]

Ad dextram fuisse aedem Jani porta Carmentali egredientibus, fidem facit insignis locus Livii lib. 11. sect. 49. 'Infelici via, dextro Jano portae Carmentalis profecti,' (Fabii) 'ad Cremeram annum perveniunt.' *Idem.*

<sup>z</sup> *Religionis*] Hic multa fuerunt a Festo scripta, quae divinare non potuimus. Videntur tamen omnia pertinuisse ad Censores. In quibus unum est, quod Plinius tradit lib. xvii. cap. 25. 'Romae,' inquit, 'in Capitolio in capite bis Jovis bello Persei enata palma victoriam triumphosque portendit: hac tempestatibus prostrata, eodem loco ficus enata est M. Messallae, C. Cassii Censorum lustro. A quo tempore pudicitiam subversam Piso gravis auctor prodidit.' M. Valerius Messalla, C. Cassius Longinus Censores fuerunt anno post R. C. fere sexcentesimo, lustrumque fecerunt LV, ut ex Capitolinis fastis constat. *Ant. Aug.*

*Religionis praecipuae habetur Censor]* Hic Censores nominantur continuatis quinquenniis ab anno U. C. DLXXXIV.

*Fulvius Nobilior cum M. Æmilio Lepido Censor factus, cum ei admodum inimicus antea extitisset, saepeque judicia cum eo sibi fuissent, publicæ rei causa, quæ in primis spectatur, statim eo delato munere homini inimicitias<sup>6</sup> remisit; quod ejus animi judicium fuit omnibus gratum et probatum. A. Postumius, Q. Fulvius Censores facti,<sup>a</sup> quia Fulvius duos filios amiserat in Illyrico militantes, et, propter gravem morbum oculorum, Censuram gerere non poterat, ut libri Sybillini adirentur auctor fuit, et ut publice supplicaretur pro valetudine collegæ. TI. Sempronius cum a Rutilio<sup>b</sup> Tr. pl. Censoria fides labefactaretur, qui ob parietem dirutum iratus cum esset Ædis privata, die dicta collegam Claudium condemnaverat, fecit ut eadem illa, eodem quæ in loco erant condemnatum absolvent<sup>7</sup> centuriæ. L. Æmili Pauli et Q. Philippi<sup>c</sup> religiosa Censura fuit, laboravit Paulus morbo*

6 Ead. ed. inimicus.—7 Ead. ed. absolvent.

#### NOTÆ

ad annum DCXXII. Prima Censura refertur M. Æmilio Lepidi et M. Fulvii Nobilioris, qui lustrum quinquagesimum condiderunt, anno DLXXIV. De his Valer. Max. lib. IV. cap. 2. 'M. Æmilins Lepidus bis Consul . . . diutinas ac vehementes inimicitias cum M. Fulvio Nobiliore . . . gessit: quas, ut simul Censores renuntiati sunt, in Campo deposuit; existimans non oportere eos privatis odiis dissidere, qui publice summa vincti essent potestate. Id judicium animi ejus et præsens ætas comprobavit, et nobis veteres annalium scriptores laudandum tradiderunt.' *Dac.*

<sup>a</sup> A. Postumius, Q. Fulvius Censores facti] Secunda Censura Q. Fulvii Flacci et A. Postumii Albinii, qui lustrum condiderunt quinquagesimum primum an. U. C. DLXXIX. de quibus Livius lib. XLIII. 'Censor Fulvius ex Jtonis Lacinia templo marmoreas

tegulas enim abstulisset, quibus ædem Fortunæ equestris, quam Romæ fecerat, tegetet, et mente captus est, et amissis duobus filiis in Illyrico militantibus summo animi mœrore consuntus est.' *Idem.*

<sup>b</sup> T. Sempronius cum a Rutilio] Tertia censura T. Sempronii Gracchi et C. Claudii Pulchri, qui lustrum condiderunt quinquagesimum secundum an. U. C. DLXXXIV. de his Valer. Max. lib. VI. cap. 5. 'Diem his P. Rutilius Tribunus plebis perduellionis ad populum dixit. Quo in judicio primæ Classis permultæ centuriæ aperte Claudium damnabant.' Et Cicero lib. VI. de Reipb. 'Claudii invidiam Gracchi caritas deprecabatur.' Et revera damnatus fuisset Claudius, nisi Gracchus conceptis verbis jurasset, se exilium comitem collegæ futurum. *Idem.*

<sup>c</sup> L. Æmili Pauli et Q. Philippi]

*gravi, et pæne amissione capitis in eo honore. Religiosa item et P. Corneli Scipionis Nasicae,<sup>d</sup> cui collega, M. Popilius post consulem qui fratrem vidit, Censura fuit, vadatus enim cum esset*

*S. a P. R. Liberatum constat. M. Valerius Messala, C. Cassius Longinus<sup>e</sup> Censores; quorum in magistratu subversa pudicitia fuerat, famosi extiterunt: nam palmam quæ in Capitolio in ara ipsa Jovis optimi maximi, bello Persico nata fuerat, tunc prostratam ferunt et ibi enatam ficum, infamesque rursus fecit, qui sine ullo pudicitiae respectu fuerant Censores. L. Corneli Lentuli, C. Censorini<sup>f</sup> sequitur Censura: Lentulus iudicio publico repetundarum damuatus fuerat, plurimi itaque Censuram adepto damnationis penam remiserunt. P. Africani, Lucii Mummi<sup>g</sup> Censura insignis:*

## NOTE

Quarta censura L. Æmilii Pauli et Q. M. Philippi, qui lustrum condiderunt quinquagesimum tertium an. U. DLXXXIX. Liv. in epitome: et Plutarch. in Paulo: qui tradunt hos censores in recensendis equitibus Romanis tres e Senatu movisse, Paulumque Censura magna ex parte gesta in morbum gravem incidisse. *Idem.*

<sup>d</sup> *Religiosa item et P. Corneli Scipionis Nasicae]* Quinta Censura M. Popilii Lænatis et P. Corneli Scipionis Nasicae, qui condiderunt lustrum quinquagesimum quartum an. U. DXCIV. Hic Scipio Censor 'primus aqua divisit horas æque nocturnæ ac diurnæ.' Plin. lib. XXXIV. cum ait infra Festus Marcum Popilium postea fratrem suum consulem vidisse, miror equidem si illud de primo consulatu fratris ejus locutus est Festus: Cains enim Popilius Lænas jam ante M. Popilii Lænatis censuram consul fuerat, nempe an. 580. Infra deest tantum numerus summæ pro qua vadatus erat Scipio, litera enim S satis ostendit de sestertiis ibi actum HS. *Idem.*

<sup>e</sup> *M. Valerius Messala, C. Cassius*

*Longinus]* Hi lustrum fecerunt quinquagesimum quintum an. DXCIX. Eorum historiam, de qua hic Festus, sic Plin. lib. XVII. cap. 26. 'Romæ in Capitolio in ara Jovis bello Persei enata palma victoriam triumphosque portendit: hac tempestate prostrata, eodem loco ficus enata est M. Messalæ, C. Cassii Censorum lustrum, a quo tempore pudicitiam subversam Piso gravis anctor prodidit.' In vulgatis Plin. editt. scriptum, *In Capitolio in capite bis Jovis.* Emendavit Fulv. Ursinus, *In ara Jovis*, ex libro cum vetustissimis exemplaribus collato, ubi *in ara Jovis.* Quæ emendatio hocce Festi loco mirifice comprobatur. *Idem.*

<sup>f</sup> *L. Corneli Lentuli, C. Censorini]* Septima hæc Censura L. Corneli Lentuli Lupi et C. Martii Censorini, qui condiderunt lustrum quinquagesimum sextum an. U. DCVI. Valer. Max. lib. v. L. Lentulus Consularis lege Cæcilia repetundarum crimine oppressus Censor cum L. Censorino creatus est. *Idem.*

<sup>g</sup> *P. Africani, Lucii Mummi]* P.



*sed in qua segnitiae in agendo notetur. Mummius is Asellum nulla soluta poena ex arariis exemit Africani irrisa severitate, qui illum fecerat ararium. Sed et Q. Fulvi Nobilioris, et ejus collegæ, T. Annii Lusci<sup>b</sup> fuit nobilissima Censura nobilitati tribus notis inustus severissimis. Q. Pompei, et Q. Cæcili Metelli<sup>i</sup> Macedonici Censura lectus senatus, ad summum senatores amoti sunt tres, et eo lumine, qui aliorum offenderent claritatem.* . . . . .

Religiosi<sup>k</sup> dicuntur, qui faciendarum prætermittendarumque rerum divinarum secundum morem civitatis dilectum habent, nec se superstitionibus implicant.

Religiosum, ac sacrum est,<sup>l</sup> ut templa omnia, atque ædes, quæ etiam sacratæ dicuntur. At quod<sup>8</sup> per se religio-



8 Ead. ed. ad quod.

#### NOTÆ

Cornelius Scipio Africanus et L. Mummius Achaicus lustrum condiderunt quinquagesimum septimum, an. U. DCXI. Meminit Cicer. lib. II. de Oratore: ubi scribit Claudio Asello equum a P. Scipione fuisse ademptum, eumque in ararios relatum, sed a L. Mummius statim ex arariis exemptum. Cujus quidem Mummius in agendo segnitiam notat Plutarch. in Apophtheg. *Idem.*

<sup>b</sup> *Sed Q. Fulvi Nobilioris, et ejus collegæ, T. Annii Lusci*] Hi condiderunt lustrum quinquagesimum octavum, an. U. DCXVII. Quamvis Fulvii Nobilioris Collegam fuisse T. Annium Lusum nusquam reperio in veteribus monumentis, sed Q. Fabium Maximum Servilianum. *Idem.*

<sup>i</sup> *Q. Pompei, et Q. Cæcili Metelli*] Q. Pompeius Rufus et Q. Cæcilus Metellus Macedonicus lustrum condiderunt quinquagesimum nonum, anno U. DCXXII. tunc primum uterque ex plebe facti censores. Q. Me-

tellus censuit, ut omnes cogentur ducere uxores liberorum creandorum causa. Ejus orationem Augustus Cæsar, cum de maritandis ordinibus ageret, velut in hæc tempora scriptam, in senatu recitavit. Eundem Metellum C. Atinius Labeo Tribunus plebis, quia in Senatu legendo ab eo præteritus fuerat, de saxo dejici jussit: quod ne fieret ceteri Tribuni plebis auxilio fuerunt. *Idem.*

<sup>k</sup> *Religiosi*] Macrobius lib. III. 'Secundum Pompeium Festum religiosi sunt, qui facienda et vitanda discernunt.' *Jos. Scal.*

<sup>l</sup> *Religiosum ac sacrum est*] Ut templa omnia, quæ sacra sunt, quia Deo consecrata. Religiosa vero, quia plena majestatis, atque quod ibi sit aliquid quod homini facere non liceat. Sic 'religiosa delabra' dixit Cicero. Differentias inter sacrum, sanctum, et religiosum vide infra. *Dac.*

sum<sup>m</sup> est, non utique *sacrum est ut sepulcra*, quod ea non *sacra, sed religiosa sunt*.

Religiosus<sup>n</sup> est non modo Deorum sanctitatem magni æstimans, sed etiam officiosus adversus homines. Dies autem religiosi, quibus, nisi quod necesse est, nefas habetur facere: quales sunt sex et triginta atri, qui appellantur, et Alliensis,<sup>10</sup> atque ii, quibus mundus patet. Esse, Gallus Ælius, quod homini ita facere non liceat: ut si id faciat, contra Deorum<sup>11</sup> voluntatem videatur facere, quo in genere sunt hæc: in ædem Bonæ Deæ virum introire: adversus mystica<sup>12</sup> legem ad populum ferre: die nefasto apud Prætorem lege agere. Inter sacrum autem, et sanctum, et religiosum<sup>o</sup> differentias bellissime refert.



9 Ead. ed. 'non utique *sacrum est? ut sepulcra* quod ea non *sacra sed religiosa sunt.*' 'Non utique *sacrum est, ut sepulcra: quod ea non sacra, sed religiosa sunt.* Sic Festi verba sarciri possunt.' *Ant. Aug.*—10 *Vet. cod. alii senes.*—11 'Lege: *Esse, Gallus Ælius, quod homini ibi facere non liceat, aut si id faciat, contra Deorum, &c.* Sic infra, &c. Vel potius excidit *vox religiosum, quæ sic supplenda: Religiosum esse Gallus Ælius quod homini ita facere non liceat, aut si, &c.*' *Dac.*—12 *Vet. cod. mysticia.* *Dac.* legendum monet *auspicia.*

#### NOTÆ

<sup>m</sup> *At quod per se religiosum]* Optime: sepulcra enim non consecratione et verbis solennibus, sed illatione mortuorum religiosa efficiebantur. Unde neque arari ea neque coli jus fuisse docet Cicer. ii. de leg. 'Priusquam in os injecta gleba est, locus ille, ubi crematum est corpus, nihil habet religionis, injecta gleba tum et ille humatus est, et sepulcrum vocatur, ac tunc denique multa religiosa jura complectitur.' *Idem.*

<sup>n</sup> *Religiosus]* Dies 36. atri sunt terni singulis mensibus: postridie Kal. Nonas, Idus. De quibus alio loco Festus. Mundus vero ter in anno patet, hoc est, 9. Kal. Sept. postridie Volcanalia, et 3. Non. Octob. et 6. Id. Novemb. 'Alliensis dies' postridie Idus Quinctiles. Vidend. Gell. lib. v. cap. 17. Macr. lib. i. Saturn. *Ant. Aug.*

*Religiosus]* Sex et triginta atri dies terni sunt singulis mensibus, postridie Kalendas, Nonas, et Idus. Ovid. i. Fast. ubi de Kalendis, Nonis, et Idibus. 'Omnibus istis Ne fallare, dies proximus ater erit. Omen ab eventu est: Illis nam Roma diebus Damna sub adverso tristia Marte tulit.' Vide 'Mundus.' *Dac.*

<sup>o</sup> *Inter sacrum autem, et sanc. et rel.]* *Sacrum* est, quod Deo et ejus cultui publice consecratum, dicatum est, uti ædes, aræ, sacella, et ejusmodi. Nam loca illa, ubi privati sacra sua peragunt, non sunt sacra, quia publicam religionem non spectant. *Sanctum*, quod ne quis violet, capite sanctum est, nullius tamen Deorum proprium; uti sunt muri, portæ, aliaque nonnulla, quibus violatis solebant consuli Pontifices. *Religiosum*, ubi quid sit quod hominibus fa-

Sacrum ædificium, consecratum Deo. Sanctum murum, qui sit circum oppidum. Religiosum sepulcrum, ubi mortuus sepultus, aut humatus sit, satis constare ait. Sed ita portione quadam,<sup>p</sup> et temporibus eadem videri posse. Si quidem<sup>13</sup> quod sacrum est, idem lege, aut instituto majorum sanctum esse putant, ut violari<sup>14</sup> id sine pœna non possit: idem religiosum quoque esse, quoniam sit aliquid,<sup>15</sup> quod ibi homini facere non liceat, quod si faciat, adversus Deorum voluntatem videatur facere. Similiter de muro, et sepulcro debere observari, ut eadem, et sacra, et sancta, et religiosa fiant, sed eo modo, quo<sup>16</sup> supra expositum est, cum de sacro diximus.

Reluere,<sup>q</sup> resolvere, repignerare. Cæcilius in Carine ut aurum, et vestem, quod matris fuit, reluat, quod viva ipsi opposuit<sup>17</sup> pignori.

Reluere, solvere, repignerare.

[PAUL.

Remancipatam<sup>r</sup> Gallus Ælius esse ait, quæ mancipata sit ab eo, cui in manum convenerit.



13 Ed. Scal. *Si quidam*.—14 Ead. ed. *putant violari*.—15 Ead. ed. *qui non tam sit aliquid*.—16 Ead. ed. *sed quomodo, quod*.—17 Scal. et Dac. legendum *moment opposivit*. Pro *ipsi* vir doct. in marg. ed. Scal. conj. *ipsa*.

#### NOTÆ

cere non liceat. Sed vide omnino Ald. Manut. de quæsitis per Epistolam lib. i. Ep. 10. Nam ita fuse et perspicue hunc locum tractavit, ut nihil supra adjici posse censeam. *Idem*.

<sup>p</sup> *Sed ita portione quadam*] Hoc est: etsi 'sacrum,' 'sanctum,' et 'religiosum,' inter se differant, ea quodammodo eadem videri posse Gallus Ælius probat. Ut Delubra quæ sacra sunt, quia Deo consecrata. Sancta, quia ea ne quis violet, capite sancitum est. Et religiosa, quia sit aliquid quod ibi homines facere non possint. Inde Cicero sepulcra vocat sancta. Philip. ix. 'Sepulcrorum sanctitas in ipso solo est, quod nulla vi moveri neque deleri potest, atque ut cetera

extinguuntur, sic sepulcra fiunt sanctiora vetustate.' Et Catullus: 'Et Batti veteris sacrum sepulcrum.' Vide 'Sanctum.' *Idem*.

<sup>q</sup> *Reluere*] *Repignerare*, hoc est, dato pretio pignus recipere. Ut in illo Cæcili: 'Ut aurum et vestem, quod matris fuit, Reluat, quod viva ipsi opposivit pignori.' Legendum enim, *opposivit*, non *opposuit*: hac voce usus Cicero in oratione in Sallustium in vet. cod. 'Unde tu, qui modo ne paternam quidem domum reluere potueris, repente tanquam sommo beatus, hortos pretiosissimos, villam in Tiburti C. Cæsaris, reliquas possessionis paraveris.' *Idem*.

<sup>r</sup> *Remancipatam*] Remancipare di-

Remant,<sup>18</sup> repetant. Ennius libro primo: desunt rivos camposque remant.

Remant, repetant. Ennius: Rivos, camposque re- [PAUL. mant.

Remeare, redire; ut commeare, ultro, citroque ire: unde commeatus dari dicitur, id est, tempus, quo ire et redire commode<sup>19</sup> possit.

Remeare,<sup>t</sup> redire, ut commeare, ultro, citro ire: [FEST. unde commeatus dari dicitur, id est, tempus, quo ire, redireque<sup>20</sup> possit. Afranius in emancipato<sup>t</sup> vetuit me sine mercede prosum paucius remeare in ludum.<sup>2</sup>

Remeligines,<sup>3</sup> et remoræ a morando dictæ sunt a Plauto



18 Vet. cod. *Remanant*. Vide Notas.—19 Vet. lib. *quis*.—20 Vet. cod. *redire cum*.—1 Ed. Scal. *Afranius ut in emancipato*.—2 ‘Versus Afranii indiget emendatione, *Vetuit me sine mercede prosum Paccius | Remeare in ludum.*’ Jos. Scal. Pro *ludum* Ant. Aug. scribendum monet *locum*.—3 Vet. cod. *Remeligens*. Vide infra.

#### NOTÆ

citur is qui rem sibi mancipatam, iterum mancipat, ita ut prior eam redhibeat. Inde eleganter Gloss. ‘Emancipat, ἀντιπαραχωρεῖ, ἀντιπαραγράφει. Remancipo, ἀποκαθιστῶ.’ *Idem*.

<sup>s</sup> *Remant*] Totus hic locus mendosus est. *Ant. Aug.*

*Remant*] Non est alius inquinatior locus, neque maculosior. Legendum proculdubio: *Revitant, repetant. Ennius: Destituant rivos camposque revitant. Revitere* aliter, et melius, scribitur *rebiterere*. Glossæ: ‘Revitere, περιτάψαι.’ *Jos. Scal.*

*Remant*] Sic *Plantus* in *Capt.* ‘Si huc revitet.’ *Revitere* aliter et melius scribitur *rebiterere*. Sed *Fulvii Ursini* editio habet *Remanant, reptant*, quod magis placet, ita ut legatur, *Remanant, reptant. Enn. &c. Destituant rivos, camposque remanant.* *Dac.*

<sup>t</sup> *Remeare*] *Afranii Octonarins*, ut ait *Færnus* noster, non patitur verbum *ludum*; ideo scribendum esse

*locum*, vel tale aliquod verbum. *Ant. Aug.*

*Remeare, redire*] *Virgil. II.* ‘Si patrios nunquam remeassem victor ad Argos.’ *Commeare, ire, et redire.* Unde *Commeatus* dicitur spatium quod commeandi, id est, eundi, et redeundi *Militibus*, privati negotii gerendi causa conceditur. *Dac.*

<sup>u</sup> *Remeligines*] *Versus Planti*, ni fallor, est in *Casina* mendose editus: ‘Nam quid illæc nunc tandiu intus remoratur quasi ob industriam.’ *Afranii* autem versus mendosus est. *Ant. Aug.*

*Remeligines*] Vel *remeligines* et *remoræ* non sunt ejusdem originis, vel legendum, *remoragines*: ut *Lambino* placuit. Quod si vera lectio sit, *remeligines*, verum erit quod sensit *Scal.* esse ah antiquo, *remello*, quod est *retardo*, nam et *promello*, hoc est, *procrastino*, dicebant *Veteres*, ut suo loco dictum est. *Remeligo* autem et *remo-*

in Casina.<sup>4</sup> Nam quid illæ nunc tam diu intus<sup>5</sup> remorantur remelignes? ab Afranio in Prodito. Remeligo a laribus missa sum, hanc, quæ cursum cohibeam navis:<sup>6</sup> *remora alias tarditas nominatur, ab eo quod moram facit. Plautus in Trinumo, quæ in rebus multis obstant, odiosæque sunt, remoramque faciunt rei privatae, et publicæ: Lucilius quænam vox ex te resonans meo gradu<sup>7</sup> remoram facit.*

Remelignes, et remoræ a morando dictæ. Plau- [PAUL. tus: Quid illæ nunc tam divinitus<sup>8</sup> remorantur remelignes? et Lucilius: Quænam vox ex te resonans meo gradu remoram facit?

Remillum<sup>x</sup> dicitur, quasi repandum. . . . .  
 Remillum dicitur, quasi repandum . . . . . [FEST.  
 Lucilius: suda. . . . .  
 remilium et Afranius in. . . . . co  
 xendice pergam . . . . .  
 Remisso<sup>y</sup> exercitu, simul etiam Augur quo consul in bello



4 Ed. Scal. in Patina.—5 Vct. cod. *divinitus*.—6 Verba Afranii ita legendum monet Dac. *Remeligo a Laribus missa sum huc, quæ cursum cohibeam navis; vel potius missa sum, huc quæ cursum cohibeam navi.*—7 Ed. Scal. uno gradu.—8 Vir doct. in marg. ejusdem ed. conj. *diu intus*.

#### NOTÆ

ra dicitur quodcumque remoratur, unde piscis, qui navem retardat, *remeligo* et *remora* dictus est, ut Græcis ἐχενρῆς, ab ἐχέω, retinere, et νηὺς, navis: Versus Plauti est e Casin. act. IV. sc. 3. ‘Nam quid illæ Tam diu intus remorantur remelignes?’ Dac.

<sup>x</sup> *Remillum*] A Remo, *remillum*, *repandum* instar remi qui reflexus videtur in aqua. Periere quæ infra e Lucilio et Afranio Festus laudabat. Et nil juvant Schedæ. *Idem*.

<sup>y</sup> *Remisso*] Ut confidentis hominis esset præstare omnia, quæ desiderantur hic, verba repræsentari posse, sic morosi et anxii omnia tanquam sint in numero exigere. Hic æ-

quum judicem postulo, ut in id tantum quod facere possum me condemnet: hoc est, quantum ex sententia indagari poterit: non quantum verborum ipsorum ratio postulare videtur. Propemodum auguror quid Festus velit, idque non ejus integris, sed partim ejus, partim meis verbis, si potero, declarabo ita: *Remisso exercitu simul et Augur, quo Consul usus est in auspiciando, abire jubetur: quod tunc eo abeunte certum est exercitum esse remissum: ut cum opus sit, tunc, si velit, abire possit. Nam Consules, aut Censores non in perpetuum ipsis auguribus utuntur, ut ait. . . . . sed in auspicio: quos postea dimittunt: a quo*

*usus est in auspicando, discedere una jubetur, quod tunc illo discedente certum est exercitum etiam esse remissum, ut cum opus sit, tunc si velit, discedere possit. Nam consules, et censores<sup>9</sup> non in perpetuum Auguribus presentibus utuntur, ut ait Ap. Pulcher, sed tantum in auspicio, quos postea dimittat is, a quo lege secures habitæ sunt prius, quem et priorem esse ait Antistius Labeo, quique eadem quoque lege significari, ut prior sit in auspicando dicitur, ut ait idem Labeo in libro de officio auguris: potest autem Augur*



<sup>9</sup> Ita Scal. in contextu, 'discedente tum est exercitum etiam esse nam... remissum, ut cum opus sit, tunc si velit, discedere possit, consules et censores?' sed vide Notam suam infra.

#### NOTE

*ex lege secures habitæ sunt prius, cum et priorem esse ait Antistius Labeo: eadem quoque lege significari priorem esse in auspicando dicitur, ut ait idem in libro de officio auguris. Potest autem aut id in consilio facere, aut si quo alio volet loco pullis pultem objiciens solistimum facit auspiciam; aut etiam, si velit, intra pomerium: sin autem, in templo consistit.* Primum quod hic dicitur augures adesse Consuli exercitum imperanti, et comitia centuriata habenti, plane id confirmatur his Varronis verbis ex quinto de sermone Latino. Hoc nunc aliter fit, atque olim; quod Augur Consuli adest tum, cum exercitus imperatur, ac præit, quid eum oporteat dicere. Consul Auguri imperare solet, ut incilium vocet, non accenso, aut præconi. Id inceptum credo, cum abesset accensus: et nihil intererat, cui imperaret: et dicis causa fiebant quædam neque item facta, neque item dicta semper: et in III. de Re Rustica: 'Ibi Appium Claudium Augurem sedentem invenimus in subselliis, ut Consuli, si quid usus poposcisset, esset præsto.' Porro ita magistratus

Auguri denunciabant: Q. FABI TE VOLO MIHI IN AUSPICIO ESSE. Augur respondebat: VOLO. Consul autem, ut ait, auspicabatur aut intra pomerium, aut in templo consistens: in quibus locis semper ei auspicanti præibat Augur, ut notum est ex verbis, quæ paulo ante ex quinto de sermone Latino retuli. Idem ait non dubitari priorem esse Consulem, qui prior fasces habeat, hoc est, qui ex lege prior factus sit Consul, ut supra locutus est in verbo 'Parare:' quod reponendum est post 'Pappi.' Eandem autem legem interpretatione ad auspicia quoque trahebatur: uti scilicet ejus priores essent fasces, ejusdem prioris essent et auspicia. Ex istis, et ex aliis quam plurimis passim possumus advertere, quam æqui boni beneficium Pauli interpretari debeamus, qui maximam a posteritate gratiam se initurum speravit, si de bono auctore male promereret, quem meliore sui parte mutilaverit, ita ut, cum ex Atlante nanum se facere posse contendit, ex homine integro mancum et mutilum nobis proponat. Jos. Scal.

*id et in consilio facere, vel in alio, quo sedet loco, pullisque pultem edentibus solistimum facit auspiciam, potest etiam si velit intra pomærium, sin autem, in templo consistit.*

Remorbescat :<sup>z</sup> in morbum recidat. [PAUL.]

Remorbescat Ennius *posuisse videtur, pro in morbum* [FEST.]  
recidat.

Remores<sup>a</sup> aves in auspicio dicuntur, quæ acturum [PAUL.]  
aliquid remorari compellunt.

*Remores* item in *auspicio aves dicuntur quæ acturum* [FEST.]  
*aliquid remorari compellunt.*

Remulco<sup>b</sup> est, cum scaphæ remis navis magna tra- [PAUL.]  
hitur.

*Remulco est, cum scaphæ remis navis magna trahitur.* [FEST.]

Remurinus ager<sup>c</sup> dictus, quia possessus est a [PAUL.]

Remo : et habitatio Remi Remora : sed et locus in summo Aventino Remoria dicitur, ubi Remus de urbe condenda fuerat auspiciatus.

## NOTE

<sup>z</sup> *Remorbescat*] Iterum morbescat. Glossar. ‘remorbescio, ἀνανοσέω.’ *Dac.*

<sup>a</sup> *Remores*] Ad remores aves respexisse videtur Plautus cum scripsit, ‘An auspiciam aliquod remoratum est?’ *Idem.*

<sup>b</sup> *Remulco*] Non satis exponit quid sit *remulcus*, neque enim ita dicitur a *remis* scaphæ, sed a ῥῶμα, sive ῥῶμος, remus, quod est lorum, unde et *remus*, tubæ lorum dicitur ῥιμουλκεῖν, fune trahere, de scapha quæ grandior rem navim fune trahit, quæ navis remulco trahi dicitur. Isidor. lib. XIX. cap. 4. ‘Remulcum, funis, qua deligata navis trahitur vice remi.’ Cæsar, III. Civil. Bell. ‘Ad Oricum venit, submersamque navim remulco, multisque contendens funibus reduxit.’ Ita Liv. non semel et C. Valgius antiquus poeta: ‘Hic mea me longo succedens prora remulco Lætantem

gratis sistit in hospitiiis.’ ‘ῥιμουλκεῖν Latini dixerunt *remulcare*. *Idem.*

<sup>c</sup> *Remurinus ager*] Remurinum hunc agrum, et Remuriam, diversum facit a Remuria quæ in summo Aventino. Sane Dionys. Halicarn. Remoriam quandam ponit vigesimo ab urbe stadio, ad Tiberim. Remuria juxta Romam Stephano. Sed verisimilius est Remurinum agrum circa Aventinum fuisse; et Remuriam, locum munitum in summo monte. Nam cum Remus et Romulus de condenda urbe contenderent, uterque sibi locum munivit, hic in Palatio, ille in Aventino. Romulus locum suum ‘Romam quadratam’ dixit, suum Remus ‘Remuriam’ vocavit. Vide ‘Roma quadrata.’ Quod addit in fine Festus, Remuriam *Remorum* alias fuisse vocatam, nescio cujus auctoritate ad id probandum utebantur. Addiderat

*Remurinus ager dictus, quia possessus est a Remo et* [FEST. *habitatio Remi, Remuria item in Aventino dicta, namque Aventinum in quo habitant, 10 elegisse Remum dicunt, unde vocitatum aiunt Remuream locum summo Aventino, ubi de urbe condenda fuerat auspicatus: alias Remorum quondam eum locum appellatum fuisse . . . . .*

*. . . . . testis est . . . . .*

*Renanciscitur* <sup>11 d</sup> significat reprehendit: <sup>12</sup> unde [PAUL. *adhuc nos dicimus nanciscitur et nactus, id est, adeptus.*

*Renanciscitur, Verrius quidem significare ait repre-* [FEST. *hendit. Unde adhuc nos dicimus nanciscitur, et nactus, id est, adeptus.*

*Renovativum* <sup>e</sup> fulgur vocatur, cum ex aliquo fulgure func-  
tio <sup>13</sup> fieri cœpit, si factum est simile fulgur, quod idem significet.

*Reor,* <sup>f</sup> existimo, et quæcunque ab eo declinantur, quorum passiva auctoritas est.

*Reor,* existimo, et quæcunque ab eo declinantur. [PAUL.

*Repagula* <sup>g</sup> sunt, ut Verrius ait, quæ patefaciendi [FEST.



10 Ed. Scal. *habitaret.*—11 Al. *Renancitur.*—12 Vet. lib. *deprehendit.*—13 Pro *functio* Dac. legit *significatio.* Vide inf.

#### NOTE

forsan Festus locum illum post Remi mortem aliquando *Remorum* dictum fuisse, quod ibi auspicia Remum remorata fuerant. *Idem.*

<sup>d</sup> *Renanciscitur*] Melius, *Renancitur*, ut in Mss. Pauli scriptum testatur Voss. *Renancitur* a *renancior*, ut in 12. tab. *nancitor.* Quod vide suo loco. *Idem.*

<sup>e</sup> *Renovativum*] Vide ‘Adtestata.’ *Jos. Scal.*

*Renovativum fulgur*] Renovativa fulgura eadem quæ *adtestata.* Sed non satis intelligo quid ista significant, cum ex aliquo fulgure *functio* fieri cœpit. An voluit Festus, cum quod prins fulgur admiserat, illud agere incoepe-

rant, &c. Quasi vero et non ante inceptam rem renovativa illa secunda fulmina dicerentur. Lego, cum ex aliquo fulgure *significatio* fieri cœpit. Nunc omnia plana. Renovativum fulgur, secundum fulgur idem significans quod prius significaverat. Nempe scriptum fuerat per compendium *fnfuo*: et inde natum *functio*. Dac.

<sup>f</sup> *Reor*] *Reor*, inquit Festus, significat existimo, et omnia quæ ab eo declinantur, ut ‘rebar,’ ‘ratus sum,’ &c. Quorum passiva est auctoritas. Ubi quam nos *terminationem* dicimus Festus *auctoritatem* vocat. *Idem.*

<sup>g</sup> *Repagula*] Ciceronis locus relatus est in Verrina de signis, quæ quar-



gratia ita <sup>14</sup> figuratur, ut ex contrario quæ oppanguntur. Cicero in Verrem libro quarto : postea convolsis repagulis, effractisque valvis demoliri signum, ac vectibus labefactari conantur, quæ poëtæ interdum repages appellant.

Repagula sunt, quæ patefaciendi gratia ita figuratur, ut e contrario oppangantur: hæc et repages dicuntur.

Retanda <sup>h</sup> locantur Pomptina <sup>15</sup> flumina, id est, purganda, retæ enim vocantur arbores, quæ aut ex ripis fluminum eminent.†

Repastinari <sup>i</sup> ager is dicitur, ut Verrius existimat, cujus



14 Vet. cod. *qua ita*.—15 Ed. Scal. *Repanda locantur Pompina*.—† Ead. ed. plenius, *fluminum eminent, aut in alveis extant*.

#### NOTÆ

ta quidem est earum, quas Cicero tantum conscripsit, non egit. Sexta vero omnium Verrin. Vide ‘Redivivum.’ *Ant. Aug.*

*Repagula*] Glossæ: ‘Repagnulum, κόραξ.’ ‘Repagula, καλυπτήρες.’ *Jos. Scal.*

*Repagula*] Quæ panguntur et repanguntur. Sed quod hic ait Festus, ut ex contrario quæ oppangantur, non satis intelligo, et juxta me intelligere quemvis alium puto. Nempe Festi verba mutila sunt et corrupta; legendum enim, quæ patefaciendi gratia ita figuratur, ut ex contrarioque oppangantur et repangantur. Seras sive vectes illos intelligit, qui ab exteriori parte, inserto brachio per foramen januæ, adducebantur et reducebantur. Ex contrario, id est, deforis. Contra enim nihil aliud est quam ἀντίκρος: ut de Africa dixit Virgil. ‘Italiam contra.’ Ex contrario optime Græci dicunt ἐξ ἐναντίας. *Dac.*

<sup>h</sup> *Retanda*] Gell. lib. xi. cap. 17. refert in edicto veteri cujusdam Præ-

toris scriptum fuisse: ‘Qui flumina retanda publice redempta habent: si quis eorum ad me eductus fuerit, qui dicatur, quod eum ex lege locationis facere oportuerit, non fecisse.’ Et apud Caimm lib. vii. de origine vocabulor. ‘retas vocari arbores, quæ aut ex ripis fluminum eminent, aut in alveis eorum extarent: appellatasque esse a retibus; quod prætereuntes naves impedirent, et quasi irriterent. Idcirco sese arbitrari retanda flumina locari solita esse; id est, purganda ne quid aut moræ, aut periculi navibus in ea virgulta incidentibus fieret.’ *Ant. Aug.*

*Retanda locantur*] Ita hunc locum et ego olim suppleveram ex Gellio lib. xi. cap. 17. qui lib. vii. Caim de origine vocabulorum refert: ‘retas vocari,’ &c. Idem Gellius ex edictis Prætorum affert: ‘Qui flumina retanda,’ &c. Inde Isidorus: ‘Retanda, purganda.’ *Dac.*

<sup>i</sup> *Repastinari*] Afranii verba mendosa sunt. *Ant. Aug.*

natura<sup>16</sup> mutatur fodiendo, cum aut silvester excodica-  
tur,<sup>17</sup> aut lapis mollitur frangendo, ut fiat pascui,<sup>18</sup> vel  
pecoribus herba, vel hominibus satione.<sup>19</sup> Cato in ea,  
quam scripsit de suis virtutibus contra Thermum: ego jam  
a principio in parsimonia, atque in duritia, atque industria  
omnem adolescentiam meam abstinui, agro colendo, saxis  
Sabinis, silicibus repastinandis, atque conserendis. Afranius  
in Repudiato: <sup>k</sup> Repastina serati senex fugis.<sup>20</sup>

Repastinari ager is dicitur, cujus natura fodendo [PAUL.  
mutatur.

Repedare, recedere.

Repedare,<sup>1</sup> recedere. Pacuvius: Paulum repeda <sup>1</sup> [FEST.  
gnate a vestibulo gradum.

Repertum dicitur, quasi repartum, et reparatum. [PAUL.  
*Repertum dicitur idem*<sup>m</sup> quod amissum recipere, [FEST.  
*quasi repertum*<sup>2</sup> et reparatum.



16 Vet. cod. *natum*.—17 Vet. cod. *ex quo dicatur*.—18 Vir doct. in marg.  
ed. Scal. conjicit *fiant pascua*. Scal. et Dac. legunt *ut fiat pascuus*.—19 Vir  
doct. conj. *sationes*.—20 Scal. legit *Afranius Emancipato: Repastinasse ratus  
sentes fugis*. Vel, *Repastinatas crati sentices fugis*. Dac. *Repastinasse ratus ut  
senex fugis*.—1 Vet. cod. *recede*.—2 Legendum monet Dac. *quasi repartum*.

#### NOTÆ

[*Repastinari*] Pastinare, a pastino  
instrumento, de quo sic Columel. III.  
cap. 20. 'Pastinum vocant agricolæ  
fermentum bifurcum quo semina  
panguntur, unde etiam repastinatæ  
dictæ fuere vineæ veteres, quæ refo-  
diebantur. Hæc enim propria ap-  
pellatio restibilis vini erat. Nunc  
antiquitatis imprudens consuetudo,  
quicquid emoti soli vineis præpara-  
tur, repastinatum vocat.' Gloss. 'pas-  
tinare, βωλοστροφεῖν. pastinatus, βω-  
λοστροφία.' Item Gloss. Cyrill. 'βω-  
λοστροφίον, pastinum.' 'βωλοστροφία,  
pastinatio, repastinatio.' 'βωλοστροφη-  
τέα γῆ, pastilenda.' 'βωλοστροφῶ, oc-  
co, occillo, pastinor, pastino.' *Pas-  
tinum* a Græco πῆσσω, pango, vulgo  
vocamus *houe*. Dac.

<sup>k</sup> *Afranius in Repudiato*] Legit Sea-  
lig. *Afranius in emancipato*: et ejus  
verba, *Repastinasse ratus sentes fugis*;  
vel, *Repastinatas crati sentices fugis*.  
Turneb. lib. XIII. cap. 25. 'Repas-  
tinare sero tu senex fugis.' Ego pro-  
pins, ut puto, ad veterem scriptu-  
ram, *Repastinasse ratus tu senex fugis*.  
Idem.

<sup>1</sup> *Repedare*] Redire, gradum re-  
ferre. Lucil. lib. XXVI. 'redisse Ac  
repedasse ut Romam vitet gladiato-  
ribus.' Supple *viam*, vel *gradum*, ut  
in exemplo Pacuvii. *Idem*.

<sup>m</sup> *Repertum dicitur idem*] Lege ut  
in Epitome, *quasi repartum*: reperio  
enim est a *re*, id est, rursum, et *pa-  
rio*. *Idem*.

**Repotia** <sup>n</sup> postridie nuptias apud novum maritum cenatur quia quasi reficitur potatio. Pacuvius in *Iliona* : ab eo depulsum mamma pædagogandum accipit apportalis liber.

**Repotia** postridie nuptias apud novum maritum [PAUL. cenatur, quia quasi reficitur potatio.

**Repudium**, quod fit ob rem pudendam, appellatum.

**Repudium** <sup>o</sup> Verrius ait dictum, quod fit ob rem [FEST. pudendam. Attius : Repudio ejecta ab Argis jamdudum exsulo.

**Repulsior** secunda conlatione dixit Cato in ea, quæ est contra Cornelium apud populum. Nec quis <sup>3</sup> incultior, religiosior, desertior, publicis negotiis repulsior.



3 Vet. lib. *Hæc quis*. Vet. cod. *Ecquis*.

#### NOTE

<sup>n</sup> *Repotia*] Pacuvii verba mendosa sunt. *Ant. Aug.*

*Repotia*] Pacuvii versus mendosus est. Ita emenda, ab eo *Depulsum mamma pædagogandum accipit Repotialis liber*. Glossarium : 'Reoria, ἡ πρώτη τῶν ἀγάμων ποδοστροφία.' 'Reperidia, επιποδα, ἡ μετὰ τὴν ἡμέραν ποδοστροφία.' 'Reproca, ἐπίβδα, ἡ μετὰ τὴν ἑορτήν.' In tribus his exemplis legendum *Repotia* : et pro επιποδα, ἐπίβδα, quo utitur Pindarus. Apud Acronem Horatii interpretem perperam excusum est ποτοστροφία, pro ποδοστροφία. *Jos. Scal.*

*Repotia*] Sed in *reperidia* Scaligerum falli puto ; neque enim pro eo substituendum *repotia*, sed potius legendum *repedidia*, sive potius *repedia*, quasi *repedatio*. Explicat enim *podostrophiam* Græcorum, qui scilicet a pedibus dixerant, quod Latini a potatione *repotia*. Sed vide Cujacium lib. xvi. observat. cap. 39. *Repotia* alii secundum, alii septimum a nuptiis diem faciunt. Turnebus opinatur etiam libeiris natis celebrata *repotia*, quæ et Acρο παιδοστροφία dixerit. Sed vereor ut

huic opinioni ansam dederit Ausonii locus male acceptus, et alter Horatii, et item iste Pacuvii. Sane Pacuvii verba jocum non cuivis obvium continere videntur ; de beato enim viro quodam dicta sunt, cui ipso repotialis die puer jam mamma depulsus, et jam pædagogandus traditus sit. Notum est illud : Τοῖς εὐτυχοῦσι καὶ τριμνηνὰ παῖδια. 'Felicitibus tertio etiam mense pueros nasci.' Merito igitur se feliciores deputent, quibus postridie nuptias jam grandes pueri contingunt, quasi de cælo lapsi. *Duc.*

<sup>o</sup> *Repudium*] Differt a divortio, quod est dissolutio matrimonii. Et *repudium* non modo nuptiarum diremptionem, sed et sponsaliorum renuntiationem significat. *Divortium* inter virum et uxorem tantum fieri dicitur. *Repudium* etiam inter sponsos, ut auctor est Modestinus, Differentiar. 29. Sed et 'Divortium facere' dicimus 'repudium mittere,' 'renuntiare,' vel 'dicere.' Cato de dote : 'Vir cum divortium fecit.' Terent. Phorm. 'Illis repudium renuntiet, hanc ducat.' Paulus ad edic-

Repulsior Cato dixit comparative a repulso. [PAUL.]

Reque eapse, re ipsa.

Reque eapse<sup>p</sup> Scipio Africanus Paulli filius, cum [FEST. pro æde Castoris dixit, hac compositione usus est: quibus de hominibus ego sæpe, atque in multis locis opera, factis, consiliis, reque eapse (sæpe) bene meritus spem,<sup>4</sup> id est, et re ipsa.

Res comperendinata<sup>q</sup> significat iudicium in diem [PAUL. tertium constitutum.

Resecrare,<sup>r</sup> *resolvere religione. Utique cum reus po-* [FEST.



4 Scaliger verba Catonis sic legit: *Quibus de hominibus cum ego sæpe, atque in multis locis opera, factis, consiliis, reque eapse bene meritus siem. Pro spem vet. lib. sum.*

#### NOTÆ

tum 31. 'Per calatorem misso repudio.' Tacit. Annal. III. 'Post dictum repudium adhuc infensus.' Pomp. *Idem.*

<sup>p</sup> *Reque eapse*] Verbum *sæpe* his est scriptum; mendosum autem esse arbitror *spem*. Ant. Aug.

<sup>q</sup> *Res comperendinata*] Vidend. Pedian. in Prætura Urbana. Cicero pro Murena: 'Tot homines, tam ingeniosos per tot annos etiam nunc statuere non potuisse, utrum diem tertium, an perendinum, iudicem, an arbitrum, rem, an litem, dici oporteret.' Ant. Aug.

*Res comperendinata*] 'Comperendinationem' quidam exponunt conditionem, id est, ab utrisque litigatoribus mutuam denuntiationem in perendinum diem. Sed potius 'comperendinatio' a iudice fiebat. 'Comperendinare' autem est rei iudicium in secundam actionem perendie habendam diffundere, tametsi prima actione iudicium fieri poterit, nisi id lex iuberet proferri. Et differt 'comperendinare' ab 'ampliare,' quod iudex iubetur comperendinare, licet

ei constet de causa rei, adeo ut possit prima actione iudicare: ampliare vero non cogitur, sed ampliat pro arbitrio. Item comperendinat semel tantum: at quoties lubet ampliare potest. Item comperendinat uno tantum interjecto die, inter primam et secundam actionem: ampliat vero intermissis quot lubet diebus. Cicero. III. Verr. 26. 'Glancia primus tulit ut comperendinaretur reus: antea vel iudicari primo poterat, vel amplius pronuntiari.' Quare optime 'comperendinationem' tridui dilationem Glossæ interpretantur: 'Comperendinatio, τριήμερος ὑπέρθεσις.' Dicitur et *comperendinatus*, III. Verr. 26. 'Adimo comperendinatum, quod habet lex molestissimum, bis ut causa dicatur.' *Dac.*

<sup>r</sup> *Resecrare*] Relatum carmen Plauti reperies in Aulularia. Ant. Aug.

*Resecrare, resolvere*] Hæc præclaræ cognitionem de obsecrationis religione continent, sed melior pars adhæsit post 'Respici avis,' ut et olim monuit Scal. Et in ejus locum alia quædam intrusa quæ mox vide-

populum comitiis oraverat per Deos ut eo periculo liberaretur, jubebat magistratus eum reseccrare. Rursus autem idem uti se liberarent insistebat, et quod insons innocensque esset causabatur: et, quod caput est, ne eidem iterum dies diceretur, neve iterum animadverti statuerent<sup>5</sup> in eum, deprecabatur, cumque comitia essent dimittenda.

ut.<sup>5</sup>

<sup>5</sup> Ed. Scal. statuerunt.

#### NOTÆ

himus. Locus igitur integer sic reseccrandus: cumque comitia essent dimittenda, peracto sacrificio, quasi finis impetratus esset, et quasi forent comitia perfecta sumi; tum reum jubebant sacerdotes suo more, aliisque peractis juxta consuetudinem luci, in quo sacra faciebant, reo a Calatoribus ingeniculato atque ita inclinato, vinum in caput infundebant solenni cum precatione. Inde Plautus: Resecroque mater quod dudum obsecravam. Dicitur etiam reseccror. Non dubium quin ita conceptus locus fuerit. Sciendum est autem, ea superstitione imbutos fuisse Veteres, ut, si quis obsecro dixerat, eum quem alloquebatur obstringere obligareque quodam sacramento et jurejurando videretur, unde liberari non posset, nisi idem, qui obsecraverat, reseccraret, id est, ea religione solveret. Plaut. Aulular. 'Nunc te obsecro Fac mentionem cum avunculo, mater mea: Resecroque, mater, quod dudum obsecravam.' Nempe obsecraverat matrem, ut ne cum avunculo mentionem faceret de Euclionis filia. Nunc contra, mutata sententia, eam obsecrat, ut cum eo de eadem colloquatur. Et quia mater priori obsecratione obstricta et obligata manebat, reseccratione opus erat, qua eam religione solveret. Quin etiam, si quis Deos testatus esset se aliquid

facturum, is eo obligabatur, neque voto liberari poterat nisi se ipsum reseccrasset. Hinc intelligendus locus Marcellini lib. xxiv. quod vidit etiam doctiss. Petrus Pithæus: 'Exclamavit indignatus acriter Julianus, Jovemque testatus est nulla Marti sacra facturum: nec reseccravit celeri morte præceptus.' Nempe Juliano morte prævento, non licuit se obsecrationis religione absolvere. Sed redeamus ad Festum. Reus in comitio populum orat, ut se periculo liberet. Judex obsecratione motus jubet eum reseccrare quod obsecraverat: nam nisi reseccrasset reus, quamvis ex justa causa a populo damnatus esset, populus ipse religione obstrictus mansisset. Reus contra urget et quod innocens sit causatur, tandemque, cum reus cogi non potest ut populum reseccraret, sacerdotes eum sumi jubent, atque ita per calatores, id est, sacerdotum servos, ingeniculato vinum infunditur, nempe, ut optime Scaliger, ut in eum omnis religio contracta verteret. Religio enim contracta intelligitur ex obsecratione, quapropter non aliter reseccratur, id est, sacro aut religione solvebatur magistratus, quam si piaculum contractæ religionis in rei caput verteret. *Dac.*

\* . . . . ut. . . . ] Ista, quamvis

. . . . . jure. . . . .  
 . . . . . ut . . . . .  
 . . . . . ica . . . . .  
*Plautus: Resecroque mater quod dudum obsecraveram.* .  
 . . . . . ror. . . . .  
 . . . . . is con . . . . .  
 . . . . . dicium . . . . .

Resecrare, solvere religione, utique cum reus po- [PAUL.  
 pulum comitiis oraverat per Deos, ut eo periculolibera-  
 retur, jubebat magistratus eum resecrare. Plautus: Re-  
 secroque mater, quod dudum obsecraveram.

Reserari a sera dictum est.

Reserari<sup>t</sup> *Verrius ait* dici ab eo, quod mota sera a [FEST.  
*Januæ cardine patefiant fores, inde quæ patefacta et reclu-*  
*sa sint reserata dici, seræ namque dicuntur fustes,<sup>6</sup> qui*  
*opponuntur clausis foribus. Pacuvius in armorum judicio:*  
*nunc pandite valvas removete seras ut complectar.*

Reses ignavus, quia residet. [PAUL.

*Reses<sup>u</sup> et residuus dicitur ignavus quia residet.* At- [FEST.



6 Ead. ed. 'inde quæ patefacta et declusa sint reserata dici seræ neque di-  
 cantur fustes.' Mox pro seras ead. ed. sesaras.

#### NOTE

etiam in Schedis reserationis caput  
 medium findant, alio tamen pertinere  
 certum est. Et videntur esse verba  
 Festi de re *comperendinata*. Nam su-  
 periora Pauli esse epitomen quovis  
 pretio contendam. Sed Festi verba,  
 dum alienas sedes invadunt, capite  
 suo truncata sunt, quod rejectum est  
 post Plauti locum . . . . is con . . .  
 Eo igitur huc retracto corpus integ-  
 rum sic fortasse restaurari possit:  
*Res comperendinata dicitur, ut Verrius*  
*ait, judicium in diem perendinum jure*  
*constitutum, ita ut uno tantum interjec-*  
*to die res judicetur. Idem.*

<sup>t</sup> Reserari] Reserari ait dici ab eo,

quod emota sera a cardine patefiant  
 fores. Inde cœptum, ut quæ aperta,  
 et reclusa sint, reserata dicantur.  
 Seræ denique dicuntur fustes, qui  
 opponuntur foribus. Pacuvius in .  
 . . . . Pandite valvas, removete  
 seras Ut complectar. *Jos. Scal.*

Reserari] Nonius: 'Reserare ape-  
 rire, a sera dictum, qua remota val-  
 væ patefiant.' Nam seræ sunt fustes,  
 vectes, *μοχλοί*. Gloss. 'sera, *μοχλὸς*  
*θύρας*.' Item 'reserat, ἀνοίγει, κυρίως  
*μοχλόν*.' Ovid. 'Excute poste se-  
 ram.' *Dac.*

<sup>u</sup> Reses] Infra: *Reses, ignavus qui*  
*residet. Attius in. . . . . residi vos*

tius in . . . . .  
 . . . . . *odi residuos, summo deditos atque incertes.*<sup>7</sup> *Afranius in rosa: Præterea resides multi. Pacuvius in armorum iudicio: Tuque te desiderare mavis residem, at contra nos hic esse in labore.* . . . . .

Residiare,<sup>8</sup> x sæpe resilire. [PAUL.

. . . . . sulta.† [FEST.

Resignare antiqui pro rescribere<sup>y</sup> ponebant, ut adhuc subsignare dicimus pro subscribere. Cato de spoliis, ne figerentur, nisi quæ de hostibus capta essent: *Sed tum ubi indivisi sunt revertantur resignatis vectigalibus.*



7 Ead. ed. *inertes*.—8 Vet. lib. *Resultare*. Vide Not. inf.

#### NOTÆ

*summo. Afranius in Rosa: Præterea . . . . . Pacuvius in Armorum iudicio: Tuque te desiderare mavis residem: nos hic esse in labore.* In Attii verbis deest tale quid, *deditos: residi summo deditos*. Scriptura antiqua *sumno pro somno*. Jos. Scal.

[*Reses et Residuos*] Gloss. ‘*Reses, καθήμενος. Resideo καθίζάνω.*’ De ‘*residuo*’ Placidus in Glossis: ‘*Residuos, quasi tardus.*’ Item Papias, ‘*Residuos, reliquus, fatigatus, ultimus.*’ Item, ‘*Resides, otiosi, pigri, quieti.*’ *Resides* proprie sunt qui militiam detrectant agere. Virgil. 1. *Æneid.* ‘*Jam pridem resides animos, desnetaque corda.*’ Ubi Servius: ‘*Resides, pigros ad amandum, inertes. Juraverat enim (Dido) nulli se esse nupturam. Resides sane milites otiosi: ut VI. Æneid. . . . . ‘Residesque movebit Tullus in arma viros.’ Unde contra instantes dicimus industrius.*’ *Dac.*

x [*Residiare*] Legere quidam, *Resultare, sæpe resilire*: sed infra in reliquiis Festi apparet τὸ *resultare*, interpretationem tantum fuisse τοῦ *residiare*. Libenter igitur legerem, *Re-*

*sillare sæpe resilire*. Ita ut dictum fuerit *resillo* et *resilio*. Nam inter quartam et primam conjugationem magna fuit olim affinitas. Vel forte legendum *resilitare, resultare, sæpe resilire*. Idem.

† . . . . sulta . . .] Forsan *Resilitare, resultare, sæpe resilire*. Gloss. ‘*Resulto, ἀναθρόσκω.*’ *Idem.*

y [*Resignare antiqui pro rescribere*] Rescribere dicebant antiqui, sibi creditam pecuniam reddere, rennumerare. Nam creditores *scribere* sive *dictare* dicebantur cum credebant. Debitores vero cum solvebant, *rescribere*. *Resignare* igitur pro *rescribere*, id est, reddere. Horat. ‘*Cuncta resigno.*’ Gloss. ‘*resigno, παραλίσσω.*’ *Id.*

[*Resignare*] Cato de spoliis, ne figerentur, nisi quæ de hoste capta essent: *Sed tum, ubi indivisi sunt, revertantur resignatis vectigalibus*. Hæc citabat Festus, quæ nos reperimus in fragmentis Servii, qui est peneb Danielcum nostrum: qui etiam aliud profert ex eodem Catone, oratione in Lucium Furium: ‘*De aqua quod attinet ad salinatores ærarios, cui cura vectigalium, resignat.*’ Jos. Scal.

.	.	.	.	.	nar	.	.	.	.	.
.	.	.	.	.	requi	.	.	.	.	.
.	.	.	.	.	alia a	.	.	.	.	.
.	.	.	.	.	quod m	.	.	.	.	.
.	.	.	.	.	reb	.	.	.	.	.
.	.	.	.	.	in di	.	.	.	.	.
.	.	.	.	.	tertium	.	.	.	.	.
.	.	.	.	.	ranorum	.	.	.	.	.
.	.	.	.	.	positi	.	.	.	.	.
.	.	.	.	.	nisi a	.	.	.	.	.
.	.	.	.	.	vocabu	.	.	.	.	.
.	.	.	.	.	cretum	.	.	.	.	.

Resignare antiqui dicebant pro rescribere, ut ad- [PAUL.  
huc subsignare dicimus pro subscribere.

Resignatum æs<sup>2</sup> dicitur militi, cum ob delictum [FEST.  
aliquod jussu Tribuni militum (ne stipendium ei detur),<sup>9</sup>  
in tabulas refertur: resignare enim antiqui pro scribere  
interdum ponebant.

Respersum<sup>10</sup> vinum dixerunt, quia vino sepulcrum [PAUL.  
spargebatur.

Respersum<sup>3</sup> vinum significat apud antiquos: quia in [FEST.  
sacris novendialibus vino mortui sepulcrum spargebatur

. . . . . O . . . . .



9 'Illa verba (ne stipendium ei detur) in Panli libris extant, non in Festi.'  
Ant. Aug.—10 Vet. lib. apud Ursin. Respersum.

#### NOTÆ

<sup>2</sup> *Resignatum æs*] Æs quod in tabulis scriptum fuerat, ut militibus daretur in stipendium, si quando rescriberetur et expungeretur, proprie *resignatum æs* dicebatur, et milites illi, qui illud amiserant, *ære diruti* dicebantur. Vide 'dirutus ære.' *Dac.*

<sup>3</sup> *Respersum*] *Respersum* vinum significat, quia in sacris Novendiali-

bus vino sepulcrum spargebatur. *Jos. Scal.*

*Respersum vinum*] Mortuorum libationes intelligit, quas Græci vocant *χοάς*. Et bene *respersum*, vinum, quia eo sepulcrum spargebatur. In fine deest tantum *quæ sacra fiebant die nono*. *Dac.*



Respicere avem est<sup>11 b</sup> in auspicando, unde quis avem prospexit, cum eodem revertitur.

Respici avis<sup>c</sup> tunc dicitur,<sup>12</sup> cum, peracto sacrificio, quasi finis impetratus esset, et quasi forent comitia perfecta; sumi tum reum jubebant sacerdotes suo more, aliisque peractis juxta consuetudinem luci, in quo sacra faciebant, reo a calatoribus ingeniculato, atque ita inclinato vinum in caput infundebant solemniter cum precatone.

Respublicas<sup>d</sup> multarum civitatum pluraliter dixit C. Grac-



11 Ed. Scal. *Respicere autem et.*—12 Ead. ed. *dicebatur.*

#### NOTÆ

<sup>b</sup> *Respicere avem est*] *Spicere et respicere* propria Angurum verba sunt. Vide in ‘spectio.’ *Respici* autem avis dicebatur, cum eodem revertebatur unde eam augur spexerat. *Idem.*

<sup>c</sup> *Respici avis*] Hic solus versus pertinet ad epitomem: neque aliud quicquam amplius, præterquam quod in Epitome continetur, a Festo tractatum fuisse pnto. Reliqua, quæ sequuntur, tantum abest, ut huc referenda sint, ut potius importune a suo loco divulsa fuerint. Coniungenda enim sunt cum iis, quæ de verbo ‘Resecrare’ supra posuit, statim post lineam, ‘cumque comitia,’ &c. ita: *Resecrare, resolvere religione: utique cum reus populum comitiis oraverat per Deos, ut eo periculo liberaretur, jubebat magistratus eum resecrare. Rursus idem, uti se liberarent, insistebat: et quod insons, innocensque esset, causabatur ne in carcerem esset eundem: iterum ne in se innocentem animadverti statuerent, deprecabatur: cumque comitia essent dimittenda, peracto sacrificio, quasi finis impetratus esset, post comitia perfecta, sumi jubebant eum sacerdotes suo more alisq. . . . et secundum consuetudinem luci, in quo sacra facerent, a calatoribus ingeniculato statuebatur, et vinum in*

*caput infundebatur ejus, cum imprecatione.* Omnino vere, ni fallor, arbitramur hæc male divulsa fuisse ac distracta, quæ sententia ipsa, et mos resecrationis reorum hactenus ignoratus tam belle inter se coniungit. Pro illis corruptis *alisq.* . . . non obscurum est legendum, *a lictoribus:* quos postea vocat *calatores:* ii, ut alibi dicitur, sunt sacerdotum, ac sacerorum collegiorum servi. Cum in rei caput vinum infundebatur, apparet id fieri solitum, ut in eum omnis religio contracta verteret. Religio enim contracta intelligitur ex obsecratione: quapropter non aliter resecrabatur, id est, sæcro aut religione solvebatur magistratus, quam si piaculum contractæ religionis in rei caput verteret. *Jos. Scal.*

*Respici avis*] Post *Respici avis tunc dicitur* cum spatium aliquod relinquendum fuerat, nempe ad ea quæ desunt capienda, cum eo redit unde eam augur spexerat. Reliqua omnia pertinent ad resecrationis ritum, ut vidimus in ‘resecrare.’ *Dac.*

<sup>d</sup> *Respublicas*] Et Cicero II. de Divinat. sect. 2. ‘Id enim ipsum a Platone Philosophiaque didiceram naturales esse quasdam conversiones re-

chus in ea, quam conscripsit de lege Pr. Ennii,<sup>14</sup> et peregrinis, cum ait: *æ nationes, cum aliis rebus, per avartiam, atque stultitiam, respublicas suas amiserunt.*

Restat<sup>e</sup> pro distat ait Ennius: ponere, cum is dicat, impetus, aut longe mediis regionibus restat.<sup>15</sup>

Restat Ennius posuit pro distat. [PAUL.

Restibilis ager fit, qui biennio continuo seritur farreo spico, id est, aristato: quod ne fiat, solent, qui prædia locant, excipere.

Restibilis<sup>f</sup> ager dicitur qui biennio continuo seritur [FEST. farreo spico, id est, aristato; quod ne fiat, solent, qui prædia locant, excipere.



14 Ead. ed. P. Ennii.—15 Vide Notas infra.

#### NOTÆ

rum publicarum, ut ea tum a principibus tenerentur, tum a populis, aliquando a singulis.' Legendum infra: *C. Gracchus in ea quam conscripsit de lege Penni de peregrinis.* Is erat M. Junius Pennus, de quo Cicero in Bruto: 'C. Gracchum tuus gentilis, Brute, M. Pennus facile agitavit in tribunatu paulum ætate antecedens.' Pennus anno U. DCXXV. Tribunus plebis legem tulit qua peregrinos urbibus uti prohibuit. Cicero de Officiis lib. III. 'Male etiam qui peregrinos urbibus uti prohibuit, eosque exterminavit, ut Pennus apud patres nostros, Papius nuper.' *Idem.*

<sup>e</sup> Restat] Restat, pro distat ait Ennium ponere, cum is dicat: Impetus aut longe mediis regionibus restat. Jos. Scal.

Restat] Lege, ut optime Merula: Restat pro distat ait Ennium ponere, cum is dicat, &c. 'Ait,' nempe Verrius: ut jam sæpius: Versum Ennii sic Scaliger: Impetus aut longe mediis regionibus restat. Turnebus, Impetus haud longe, &c. sed hic Verrium falli puto. Restare posuit Ennius pro, re-

tro manere, residuum esse. De navibus enim loquitur quarum impetus in medio cursu fractus. *Idem.*

<sup>f</sup> Restibilis] Glossæ: 'Restibilis, ἀγρὸς δις τοῦ ἔτους ἡροτριωμένος.' Jos. Scal.

Restibilis ager] Qui quotannis seritur Varr. lib. IV. de L. L. 'Ager restibilis qui restituitur ac reseritur quotquot annis: contra qui intermittitur, a novando, novalis ager.' Videtur a restituendo enim dictum putare, cum sit a *restando*, quippe qui in alterum annum restat, hoc est, resistit. *Restare* enim est durare, perseverare, resistere. Propert. 'Dum restat Barbarus Hector.' Quod Varro dicit 'quotquot annis,' illud Festus continuo biennio, quod de duobus annis continuis intelligendum, neque enim restibilis est ager nisi quotannis seratur. Quare restibilem agrum exponunt ἀγρὸν δις τοῦ ἔτους ἡροτριωμένον, 'Agrum bis per annum sementi præparatum,' quia scilicet inter utramque messem annus vertitur. Ut in novali biennium integrum intercedit

Retiario \* pugnanti adversus mirmillonem cantatur: Non te peto, piscem peto: quid me fugis, Galle? quia mirmillonium genus armaturæ Gallicum est, ipsique mirmillones ante Galli appellabantur, in quorum galeis piscis effigies inerat. Hoc autem genus pugnae institu-

## NOTÆ

inter utrumque fructum. Farreum spicuum vocabant sativorum omnem fructum qui spicis continetur, ac vallo aristarum munitur: quo in genere non solum far, siligo, triticum, sed etiam hordeum. Hæc omnia frumenti nomine comprehendebant. Hordeum apud veteres Romanos inter sementiva, nec sativum vernum, aut trimestri serebatur, ut apud nos, sed hyberna, eodem prorsus modo quo triticum. Cavebant igitur prædiorum locatores, ne qui ea conducebant, restibilem agrum farreo spico facerent, hoc est, ut ne duobus annis continuis fruge aristata agrum observarent. Ergo restibilis ager dicitur tantum qui aristato genere duobus continuis annis conseritur. Nam restibilis non est, cum in novalem mittitur faba, quæ novalis anno eodem hyberna sativum acceptura est frumentum. Theophrastus notat, placere quibusdam fabæ semen mandari novalibus: quod nec ipse improbat, modo id maturius fiat, ut ne æstiva *véasis* impediatur. Haud video tamen quomodo biennio continuo frugibus aristatis observari possit ager, observatis tribus illis, aut etiam pluribus arationibus, de quibus supra diximus. In tenera fortasse terra id locum habuerit, cui satis est arari dum seritur: aut si secundi anni sativum ex trimestri semine facias, ut nos consuevimus in hordeo, et avena. Sane et genus frumenti fuit aristatum trimestre. Veteribus cognitissimum Græci *τρίμηνον* appellant. Hordei etiam genus in aristato genere tri-

mestrem extitit, quale hodie omne nostras est. Sic duobus annis continuis farreo spico poterat ager restibilis fieri, quod excipiebant locatores prædiorum ne fieret. Et sane id sedulo cavebant veteres Agricola, ne frumentum biennio continuo terris ingererent, sed leguminibus, aut milio et panico, aut etiam rapis restibilem agrum faciebant, si modo restibilis ager dictus est qui diversi generis fruge seminaretur quotannis. Profecto restibilem Varro eam vocat terram quæ quotannis obsita sit, nec expressit quo genere frugum. *Salmas. in Solin.* Putabam olim verba Festi inversa esse, et enim scripsisse, *Restibilis ager dicitur qui biennio continuo seritur quod ne fiat farreo spico, id est, aristato, solent qui prædia locant excipere.* Plano et optimo sensu. Neque enim excipiebant locatores ne prædia quotannis sererentur, sed ne farreo spico. *Dac.*

\* *Retiario*] Retiarii gladiatores erant inermes in sola tunica, rete jaculo tantum et fuscina armati, pleurumque cum secutoribus, interdum etiam cum Myrmillonibus comparabantur. Myrmillones toti erant in armis, Galli dicti, quod Gallica esset eorum armatura. Schol. Juvenal. Sat. VIII. 'Myrmillonium armaturæ genus Gallicum est, ipsique Myrmillones antea appellabantur, in quorum Galeis piscis effigies inerat.' *Myrmillones* quidam dictos volunt a *Myrmidonibus*: alii a pisce *mormulo*, Idem.

tum videtur a Pittaco uno ex septem sapientibus,<sup>h</sup> qui adversus Phrynonem dimicaturus propter controversias finium, quæ erant inter Atticos et Mytilenæos rete occulto lato<sup>16</sup> impedivit Phrynonem.

Retractare est, rursus tractare.<sup>1</sup> [PAUL.

re.<sup>17</sup> [FEST.

Retricibus<sup>k</sup> cum ait Cato in ea quam scripsit cum edisser-  
tavit Fulvii Nobilioris Censuram, significat aquam eo  
nomine, quæ est supra viam Ardeatinam inter lapidem  
secundum, et tertium, qua irrigantur horti infra viam  
Ardeatinam, et Asinariam, usque ad Latinam.

Retricibus cum ait Cato, aquam eo nomine signi- [PAUL.  
ficat, qua horti irrigantur.

Reus dictus est a re quam promisit, ac debet. [FEST.

Reus stipulando est idem qui stipulatur. Reus promit-  
tendo est, qui suo nomine alteri quid pro altero pro-  
misit.

Reus nunc dicitur, qui causam dicit;<sup>1</sup> et item Qui quid



16 Dac. legit *rete occulto allato*.—17 Conjicit idem, *Retractare est, rursus tractare, iterum commemorare*.

#### NOTE

<sup>h</sup> *A Pittaco uno ex septem sapientibus*] Sane ita Pittacum adversus Phrynonem pugnasse docet Strabo lib. XIII. "ἴσπερον δὲ ἐκ μονομαχίας προσκαλεσαμένου τοῦ Φρυγῶνος, ἀλιευτικὴν ἀναλαβῶν σκευὴν συνέδραμε, καὶ τῷ μὲν ἀμφιβλήστρω περιέβαλε, τῇ τριαίνῃ δὲ καὶ τῷ ξιφιδίῳ ἐπειρε καὶ ἀνείλε. Hoc est: ' Tandem vero ad singularem pugnam a Phrynone provocatus, cum piscatoria schema adversus eum pugnavit, et rejaculo quidem hominem circumvolvit, tridente vero et pugione transfixit occiditque.' *Idem*.

<sup>1</sup> *Retractare est, rursus tractare*] Horat. ' Sed ne, relictis, Musa procax, jocis, Cææ retractes munera næniæ.' *Idem*.

<sup>k</sup> *Retricibus*] *Retrices*, rivuli extra urbem, unde aqua derivatur irrigandorum hortorum et pratorum gratia. Martinus putavit ita dictas quod subinde retari et purgari solerent. Perrottus a *reterendo*. ' Sunt etiam qui a tero retrices deduci putent, quo nomine Cato aquam significavit qua horti irrigantur.' Sed potius a *ρεῖθρον*, rivus: ut idem Martinus. *Idem*.

<sup>1</sup> *Reus nunc dicitur, qui causam dicit*] Reus nunc dicitur is qui rem promisit ac debet, hoc est, unde quid iudicio petitur, inde reus stipulando et stipulandi dicitur qui stipulatus est. Reus promittendo et promittendi, qui promisit. Reus debendi, qui debet, &c. *Idem*.

promisit, sponditve, ac debet: ac Gallus Ælius libro secundo significationum verborum, quæ ad jus pertinent, ait: Reus est, qui cum altero litem contestatam<sup>m</sup> habet, sive is agit, sive cum eo actum est. Reus stipulando est idem qui stipulator dicitur: quippe suo nomine ab altero (qui stipulatus est,<sup>18</sup> non is qui alteri adstipulatus est.) Reus promittendo est, qui suo nomine alteri quid promisit, quive<sup>19</sup> pro altero quid promisit: at Capito Ateius<sup>20</sup> in eadem quidem opinione est; sed exemplo adjuvat<sup>n</sup> interpretationem. Numa in secunda tabula secunda lege, in qua scriptum est: QUID HORUM FUIT UNUM JUDICI ARBITROVE REOVE, EO DIE DIFFENSUS ESTO. nunc uterque actor, reusque<sup>1</sup> in iudicio me<sup>2</sup> vocatur: itemque accusator de vi, accitur more vetere, et consuetudine antiqua.

Reus cum pro<sup>o</sup> utroque ponatur, ut ait Sinius in eo quem de reo inscribit, ut cum dicit pro se, aut contra te agit, iuramento tuo uti potest.



18 Legerem, inquit Dac. Quippe suo nomine ab altero quid stipulatus est. Vet. cod. quibus pepulatus pro qui stipulatus.—19 Id. qui.—20 Id. nactus.—1 Id. actorum reiq.—2 Vet. lib. reus. Vide Not.

#### NOTÆ

<sup>m</sup> Reus est, qui cum altero l. con.] Hoc est omnis litigator Cicero II. de Orator. 'Reos appello, non eos modo qui arguuntur, sed omnes quorum de re disceptatur. Sic enim olim loquebantur.' Idem.

<sup>n</sup> Sed exemplo adjuvat] Sed exemplo adjuvat interpretationem Numa in secunda tabula, secunda lege, in qua scriptum: SEI. QUID. HORUM. FUAT. UNUM JUDICEI. ARBITROVE. REOVE. DIES DIFFENSUS. ESTO. Nunc uterque actor, reusque in iudicium evocatur: itemque accusator de via citur more vetere et consuetudine antiqua. Jos. Scal. Verba legis 'si quid horum' ad exceptiones, quæ reo vel iudici dabantur, pertinent, ut est 'morbus soticus,' fu-

nus familiare,' &c. Si Iudex vel alteruter ex litigatoribus morbo sotico impediabatur, lex jubebat diem iudicii esse diffisum, hoc est, prolatum, et in diem alterum rejectum. Dac.

<sup>o</sup> Reus cum pro] Reus cum pro utroque litigatore poni, ut in eo, qui in aliquem agit: tum pro eo qui dicit pro se, auctor . . . reliqua non potui expiscari: et supra jam dixerat Reum tam pro eo, qui convenit, quam pro eo, qui convenitur, a Veteribus usurpatum. Jos. Scal.

Reus cum pro utroque] Ita schedæ. Sed iis puto quoddam desiderari, neque mihi sensus videtur integer. Scriptum forsau fuerat, Reus c. p. u. p. recte ait Sinius in eo quem de reo

Rhegium appellatur id municipium, quod in freto [PAUL. Siciliæ est, quoniam id a rumpendo dictum est.

are oportere,<sup>3</sup> ait Verrius, id municipium, quod in freto e regione<sup>4</sup> Siciliæ est: quoniam id dictum est a rumpendo, quod est Græce *ῥαταῖαι*.<sup>5</sup> P eo quidem magis, quia in Gallia Cisalpina, ubi forum Lepidi fuerat, Regium vocatur.

Rhinocerotem<sup>9</sup> quidam esse aiunt bovem Ægyptium.



3 'Festi verbis pauca hæc aut his similia desiderantur, *Rhegium appellare oportere*,' &c. Ant. Aug. Dac. legendum monet, ut in Schedis, *Rhegium significare oportere*, ait Verrius, &c.—4 Vet. cod. *regno*.—5 Vet. lib. *ῥῆξαι*. Scal. et Dac. legunt *ῥαγῆναι*.

#### NOTE

*inscribit? Et cum dicit pro se*, &c. Ista 'et cum dicit,' &c. verba sunt Siniui: Nihil aliud video, et hanc meam conjecturam mordicus obtinebo donec aliquis probabilius quid in medium proferat. Dac.

P [*ῥαταῖαι*] Scribe *ῥαγῆναι*. Æschylus: *ἀπερῥάγη ἢ γαῖ' ἀφ' οὗ δὴ ῥήγιον κικλήσκειται*. Quæ verba odorati sumus ex Strabonis libro vi. *Jos. Scal.*

Quod est Græce *ῥαταῖαι*] Optime Scalig. *ῥαγῆναι*. Idque ex Æschylo: *ἀπερῥάγη ἢ γαῖ' ἀφ' οὗ δὴ ῥήγιον κικλήσκειται*. Cujus postrema verba refert Strabo lib. vi. *Ἐνομάσθη δὲ ῥήγιον, εἶθ' ὡς φησὶν Αἰσχύλος, διὰ τὸ συμβᾶν πάθος τῇ χώρᾳ ταύτῃ. ἀπορῥαγῆναι γὰρ ἀπὸ τῆς ἠπείρου τὴν Σικελίαν ἀπὸ σεισμῶν, ἄλλοι τε, κἀκεῖνος εἶρηκεν' Ἀφ' οὗ δὴ ῥήγιον κικλήσκειται*, &c. Id est, 'Vocatum autem Rhegium, ut ait Æschylus, vel ab eo, quod illi regioni accidit. Nam abruptam a continente Siciliam terræ motibus cum alii, tum ipse affirmavit: Unde quidem vocatur Rhegium.' Qui locus Strabonis pessime ab interpretibus acceptus est. Subjungit idem Strabo forsitan a voce Latina *rege* nomen urbi inditum propter loci splendorem, et utramque ejus sententiam affert Eustath,

in Dionysium p. 48. Sed et Strabonem et Eustathium movere debebat, quod perpetuo Latini *Rhegium* cum aspiratione scripserunt, quod non fecissent si a rege dictum opinarentur. Justin. lib. iii. 'Rhegium dicitur ideo quia Græce abrupta hoc nomine pronuntiantur.' Utrumque etiam etymon respexit Verrius, cum scripsit Rhegium significare oportere id municipium, quod a regione Siciliæ, a voce Græca *ῥαγῆναι*, eo magis quia in Gallia Cisalpina forum Lepidi Regium vocatur, a voce Latina *rege* scilicet. Nam his verbis eos refellit, qui *Rhegium* a *rege* dici rati sunt, et hæc fuit sententia Verrii quam parum videntur interpretes animadvertisse. Nunc de Sicilia, an continenti abrupta fuerit, multa addi possent, sed vide, si libet, Cluverium et Valgarneram tractat. de primis Siciliæ incolis. Dac.

<sup>9</sup> *Rhinocerotem*] Vidend. Plin. lib. viii. cap. 20. *Ant. Aug.*

*Rhinocerotem*] Non Ægyptium, sed Æthiopicum vocat Pausan. *ῥινόκερας*. a *ῥίν*, *ῥίνος*, naris, et *κέρας*, cornu. Quia ex ejus nare cornu prominat. Dac.

Rhonde, Sicadionque,<sup>r</sup> cum dixit Lucilius : quo nomina riparum posuit, tam infestum sibi corpus, et validitudinem referens, quam levis sed saluti navigantium.<sup>6</sup>

Rica<sup>s</sup> est *vestimentum quadratum fimbriatum, purpureum*

//////////

6 Jos. Scal. Turnebus, Dac. et alii ita legunt : *Rhondes, Icadionque cum d. Lucilius nomina piratarum posuit, tam infestum sibi corpus et validitudinem referens, quam illi essent saluti navigantium.* Vet. lib. habet *quum illa essent.*

#### NOTE

<sup>r</sup> *Rhonde, Sicadionque*] Versus Lucilii sunt : ‘Querquera consequitur febris : capitisque dolores Tamde mihi infesti, quam Rhondes Icadionque.’ *Idem.*

<sup>s</sup> *Rica*] Ex verbis Festi satis apparet ne inter Veteres quidem satis convenisse quid esset *rica*. Vel dicendum est vestimentum quadratum quo Flaminicæ pro palliolo mitræ utebantur, quod ego interpretor flameum : et vestitum ex lana alba, quem ego tutulum accipio, togam etiam et cingulum capitis, *ricam* fuisse vocata. Sane *ricam* vestimentum quadratum, sive flameum, sive capitis tegumentum fuisse indicio est quod eo Flaminicæ pro palliolo mitræ utebantur, quæ assidue flameo erant amictæ, ut supra in ‘flameo.’ Et illud Turpilli in hetaira : ‘Inter ea aspexit virginem in capite gestantem riculam indutam ostrinam.’ Et illud Germanici Cæsaris : ‘Et ore Velato tristiquæ genas abscondita *rica*.’ Item illud Varronis lib. iv. de L. L. ‘*Rica* a ritu, quod Romano ritu sacrificium fœminæ cum faciunt capita velant.’ Præterea et illud Gellii de Euclide Socratico qui ‘sub noctem, cum advesperasceret, tunica longa muliebri indutus, et pallio versicolore amictus, et caput *rica* velatus, e domo sua Megaris Athenas ad Socratem commeabat.’ Unde Novius *ricam* interpretatur *sudarium*, quod

est, capitis tegumentum, ut in sacris literis accipiunt interpretes, Gallici etiam qui *sudarium* exponunt *couvrechef*. Inde etiam tutulus facile vocari potuit *rica*. Erat enim tutulus Flaminicarum et Flaminum capitis ornamentum. Vide ‘Tutulus.’ Togæ præterea genus quoddam *ricam* fuisse in *recinio* supra probavimus. *Ricam* denique pro cingulo capitis, hoc est, fascia capitali usurpatam ostendunt ista Gellii, ‘Et quod in *rica* surculum de arbore felici habet.’ Ubi etiam, si sedulo locum inspicias, *rica* nihil aliud est quam *tutulus*, fascia capitalis in altitudinem exstructa, in cuius apice erat surculus. Quare tota hæc de *rica* et *recinio* disputatio duobus tantum capitibus nixa est. Prius est, *ricam* togæ quadratæ genus fuisse : alterum, cingulum sive quodvis aliud capitis tegumentum. Nunc lectoribus haud ingratum fore arbitror, si disquiram, et cur *rica* ita accepta, et unde dicta sit. De etymo quidem doctissimo Vossio assentior, qui putat *ricam* esse a *ρέκος*, cingulum. Hesyech. *ρέκος*, ζῶμα, θῶνη. Idque multo probabilius, quam quod Varro, cui *rica* a ritu, vel Servius, cui *rica* quasi *reica* a *rejiendo*. Primum igitur vincula, lora, fasciæ capitales, et *Κεφαλῶδεςμοι* quilibet *ricæ* sunt dictæ, et deinde ob similitudinem, pilei, *sudaria*, *diademata*, *mitræ*, et quævis alia *κρήθεμα* capitis

quo *Flaminæ* pro palliolo, mitrave utebantur, ut *Verrius* existimat. *Titinius*, *rica* ex lana sucida alba vestitus, alii dicunt, pallium esse triplex, quod conficiant *virgines ingenuæ* patrimæ *matrimæ*, quod cæruleo colore infectum lavetur aqua pura. Alii quo *Flaminica tingat* 7 pileum.

*Rica* est vestimentum quadratum fimbriatum pur- [PAUL. pureum, quo *Flaminicæ* pro palliolo utebantur. Alii dicunt, quod ex lana fiat succida alba, quod conficiunt *virgines ingenuæ* 8 patrimæ, *matrimæ* cives, et inficiatur cæruleo colore.

*Ricæ*, et *riculæ* vocantur parva *ricinia*, ut 8 palliola ad usum capitis facta.

*Ricæ*, et *riculæ* vocantur parva *ricinia*, ut palliola [FEST. ad usum capitis facta. *Granius* quidem ait esse muliebri cingulum capitis, quo pro vitta *Flaminica* redimitur.

*Rictus*, 9 *rixæ*, *rixosæ*, *ringitur* dici videntur, quia in diver-



7 Ed. Scal. *cingat*.—8 Vet. lib. *vel*.

#### NOTE

tegumenta. Quæ omnia, quia pilea et pileola dicebantur, inde factum est, ut postea toga quadrata etiam *rica* dicta sit; nam pallium tegumentum quadratum capitis, et togam quadratam significat; inde et *reciniati* mimi, qui et *palliatii* dicti sunt: ut supra notatum. Idem *recinium* quod *rica*, nempe toga quadrata, ut supra ostensum est, et capitis operimentum, sive cingulum, quod et aliter dicitur *Mafurtivm*. Nonius: '*Ricinium* quod nunc mafurtium dicitur palliolum femininum breve.' Nam ibi palliolum de operimento capitis intelligendum est, ut in verbis Festi, 'quo *Flaminicæ* pro palliolo utebantur.' Sic *κρήδεμνον* quod est *rica*, *ricinium*, *Eustathius* interpretatur *μαφόριον*, et Latini *maforium*. *Isidorus* appellat *maforte* et *maxortem*. *Servius*, *maxorte*.

*Mafortium* autem, ut et *μαφόριον*, de fascia, vitta, sive *tænia*, capitulo, et sudario, sive capitis tegumento dictum est. *Idem*.

7 Quod conficiunt *virgines ingenuæ*] Lanificio enim assuetæ honestæ *virgines*. *Sueton. Aug. cap. 73. Idem*.

8 *Rictus*] Pessime *Festus* *rictus*, *rixæ*, *rixosus*, *ringi* ducit a *rumpendo*, sive potius a *regendo*. *Rictus* enim est a *ringo*; *ringo* autem a Græco *ρίγνεν*, *nares*, quia irascentes solent eas corrugare. Nisi apud *Festum* pro *regendo* rescribendum sit *rigendo*: ut *ringo* sit a *rigco*, addito *n*, et conjugatione mutata. Neque id prorsus ratione caret, cum a nimio fere frigore soleamus *ringere*. Unde et apud *Varronem* de R. R. c. 45. lib. 1. ubi de segetibus, 'supra terram,' inquit, 'aëre frigidiore *ringuntur*.' Sic enim



*sum rumpantur, contrariaque sint recto, quod vocabulum a regendo, ut commodius deductum videatur, dictum videri potest.*

Rictus, rixæ, rixosæ,<sup>9</sup> ringitur, dici videntur, quia [PAUL. in diversum rumpantur, contrariaque sint recto: quod vocabulum dictum videtur a regendo.

Rideo,<sup>10</sup> inquit Galba Canterio,<sup>x</sup> proverbium est, [FEST. quod Sinius Capito ita interpretatur, nisi qui principio rei alicujus inchoatæ deficient animo.<sup>11</sup> Sulpicius Galba, cum in provinciam exiens, ad portam ipsam canterium suum animadvertisset cecidisse, Rideo, inquit, canteri te jam lassum esse, cum tam longum iter iturus, vix id sis ingressus.

Ridiculus proprie dicitur, qui in rebus turpibus ridetur.

Ridiculus, qui in rebus turpibus ridetur. [PAUL.

Rienes<sup>y</sup> antiqui vocabant nefrundes, quia Græci eos νεφροὺς dicunt. Plautus: Glaber erat, tanquam rien.

Rienes quos nunc vocamus, antiqui nefrundes [FEST. appellabant: quia Græci νεφροὺς eos vocant. Plautus in Satyrione: Male tibi evenisse video: glaber erat tanquam rien.



<sup>9</sup> Ed. Scal. *rixiosæ*.—<sup>10</sup> Hoc loco in antiquo libro est Sex. Pomp. Festi lib. xviii. *Ant. Aug.*—<sup>11</sup> Legendum monet Dac. *Rideo, inquit Galba, Canteri, proverbium est quod Sinius Capito ita interpretatur in iis qui principio, &c.* Legit et Scal. *interpretatur in iis.* Vir doct. in marg. *de iis.*

#### NOTÆ

legendum est, non *tinguntur*, ut quidam libb. editt. vel *vestinguuntur*, ut legebat Scaliger. Sic idem Varro a *rigendo* fecit *rixari* pro *ringi*, cap. 47. ejusdem libri: ‘prins enim aridæ factæ rixantur, ac celerius rumpuntur.’ *Rixantur*, id est, deducuntur, ringuntur; neque enim ibi *rixari* est a *rixa*, quod hucusque interpretes fefellit. *Rixa* autem et *rixosus* non a *rumpendo*, vel *rigendo*, sed a Græco ἐπίζω, ἔρις. *Idem.*

<sup>x</sup> *Rideo, inquit, Galba Canterio*] Legendum, *Rideo, inquit Galba, Canteri, proverbium est quod Sinius Capito ita interpretatur in iis qui principio, &c.* Nam proverbium fuisse *rideo Canteri* necesse est. Id sequentia suadent, probant. *Idem.*

<sup>y</sup> *Rienes*] Vide ‘*Nefrendes.*’ *Ant. Aug.*

*Rienes*] Glossæ: ‘*Rienosus, νεφριτικός.*’ *Jos. Scal.*

**Rigido** <sup>z</sup> *tum cœrula suro, cum ait Ennius, jocatus*<sup>12</sup> *videtur super etymo verbi Cœruli: est enim a maris nomine.*<sup>13</sup> *Eodem verbo de eadem re usus est: et lib. II. Fert se per læta campi cœrula prata. Cœrula mare ipsum dixit et alibi: Inde parum per cœrula navibus ambulabant. Parum insulam refert. Item: Unum surum*<sup>14</sup> *surus ferre tamen defendere possunt:*<sup>15</sup> *suri autem sunt fustes,*<sup>16</sup> *et ὑποκοριστικῶς surculi.*

**Rigidum,**<sup>a</sup> *et præter modum frigidum significat, et [PAUL. durum.*

*Rigidum et præter modum frigidum significat, et du-* [FEST. *rum* . . . . .  
 . . . . . *igido u* . . . . .  
 . . . . . *rigido* . . . . .  
 . . . . . *rigido ferro* . . . . .

**Rimari**<sup>b</sup> *est valde quærere, ut in rimis quoq.* [PAUL.

12 Ed. Scal. *locatus.*—13 Ead. ed. ‘a matris nomine.’—14 Ead. ed. *item unum usurum.*—15 Vir doct. in marg. ejusdem ed. conjicit *possent.*—16 Ead. ed. *rustes.*

## NOTÆ

<sup>z</sup> *Rigido*] Multa interpretem desiderant. Vide ‘Surum.’ Ennii versus refertur a Macrobio: ‘Fert sese campi per cœrula lætaque prata.’ *Ant. Aug.*

*Rigido*] Quæ hic tractabantur, non pertinebant ad censum literæ R. Quare videntur aliena hoc loco esse. Nam quid *cœrula prata*, quid *Parus insula*, quid denique *surus* habent cognatum aut simile inter se? *Jos. Scal.*

*Rigido tum*] Verum est, quod ait Festus, *cœrulum* esse a maris nomine: Veteribus enim seu mare interius sive Oceanus *cœrulum* κατ’ ἐξοχὴν vocabatur. In hoc versu, ‘Rigido tum cœrula suro’ suspicatus fuisse videtur Festus aliquid latere, quod suum esse fateatur Priapus. Versus ‘lætaque fert sese’ aliter extat apud Macrob. ‘Fert sese campi per cœrula lætaque

*prata.* Tertius sic legendus, *Inde Parum per cœrula navibus ambulabant.* Ultimam sic Festus in voce ‘surum,’ ‘Unus Surnus surum ferre tamen defendere possunt.’ *Dac.*

<sup>a</sup> *Rigidum*] Proprie durum, quod curvari non potest, et inde pro frigido, quod quæ gelu tentantur rigida sunt. Gloss. ‘Rigidum, ἀκαμπές, σκληρόν, ἰσχυρόν, στρυφνόν καὶ ψυχρόν.’ ‘Inflexum, durum, firmum, acerbum, frigidum.’ *Idem.*

*Rigidum*] Hic forte laudabat Festus aliquem qui dixerat, ‘rigido ferro,’ ut Virgilius dixit ‘rigido ense,’ forte et adduxerat locum Virgilii, ‘sic rigido latus ense ferit.’ Item alterum ubi: ‘Tum ferri rigor,’ pro ‘rigido ferro.’ *Idem.*

<sup>b</sup> *Rimari*] Vide Nonium. Glossarium: ‘Dirinat, κατερευνῶ.’ ‘Rimatur,

*Rimari, quærere* <sup>c</sup> *valde, ut in rimis quoque*. . . [FEST.  
 . . . . . qui te rimatur . . . . .  
 . . . . . Ennius lib. XI. . . . .  
 . . . . . utrique . . . . .

**Rituales** <sup>d</sup> nominantur Etruscorum libri, in quibus per-  
 scriptum est, quo ritu condantur urbes, aræ, ædes sa-  
 crentur, qua sanctitate muri, quo jure portæ, <sup>e</sup> quo modo  
 tribus, curiæ, centuriæ, distribuuntur, exercitus consti-  
 tuantur, ordinentur, ceteraque ejusmodi ad bellum, ad  
 pacem pertinentia.

**Ritus** <sup>f</sup> est mos comprobatus in administrandis sa- [PAUL.  
 crificiis.

**Ritus** est mos, vel consuetudo : rite autem significat bene  
 ac recte.

**Ritus est mos** <sup>g</sup> *vel consuetudo*. *Rite autem bene ac* [FEST.  
*recte significat* . . . . .  
 . . . . . *istic Plautus, Menachmis. Certe hæc*  
*mulier canterino ritu astans somniat* . . . . .  
 . . . . . *homi* . . . . .  
 . . . . . *ina* . . . . .  
 . . . . . *telo* . . . . .  
 . . . . . *alio* . . . . .

## NOTÆ

ῥερονῆ. Jos. Scal.

*Rimari*] *Rima* est a ῥήγμα, fissura, inde *rimari*, in rimis quærere, proprie de snibus, qui glandes rimantur de rimis terrarum. Unde et sumitur pro ‘pasci.’ *Dac.*

<sup>c</sup> *Rimari, quærere*] Hæc ad desperationem mutila sunt in versu Ennii . . . *rimantur utrique*. Et de Hispanis forsan loquebatur Ennius, qui a Cato-  
 ne in fugam versi latebras et specus rimabantur. Nam et continuo sequebatur apud Ennium, ‘Alte elata specus petrisque ingentibu’ tecta.’ *Idem.*

<sup>d</sup> *Rituales*] Etruscorum libri, quia  
*Delph. et Var. Clas.*

ab Etruscis illi ritus acciti. *Ritus* autem proprie religionem spectat, et inde dicti *rituales*, quod ibi de rebus ad sacra et religionem pertinentibus ageretur. Hanc vocem retinuit Ecclesia Romana. *Idem.*

<sup>e</sup> *Qua sanctitate muri, quo jure portæ*] Portæ quidem sanctæ, ut et muri. Sed quia murorum sanctitas major et antiquior, ideo in ritualibus libris murorum sanctitas, jus vero portarum, &c. *Idem.*

<sup>f</sup> *Ritus*] Vide ‘mos.’ *Idem.*

<sup>g</sup> *Ritus est mos*] Quæ sequuntur plane deplorata sunt, neque ad idem caput pertinere videntur. *Idem.*

*Pomp. Fest.*

3 C

*facit mentionem telorum* . . . . .  
 . . . . . *solitum est* . . . . .  
 . . . . . *remo* . . . . .

Rivus<sup>h</sup> vulgo appellatur tenuis fluor aquæ, non spe, consiliove<sup>17</sup> factus, verum naturali suo impetu. Sed ii rivi dicuntur, qui manufacti sunt, sive super terram fossa, sive super specu,<sup>18</sup> cujus vocabuli origo ex Græco pendet.

ROBIGALIA<sup>i</sup> dies festus septimo Kalendas Maias, [PAUL. quo Robigo Deo suo, quem putabant rubiginem avertere, sacrificabant.

Robum<sup>k</sup> rubro colore, et quæ rufo significari, ut [FEST.

//////////

17 Legendum monet Dac. cum doctiss. Turnebo, *non specu inciliove*. Pro spe vir doct. in marg. ed. Scal. conj. *ope*.—18 Id. ibid. *subter specu*.

#### NOTE

<sup>h</sup> *Rivus*] Lege cum doctiss. Turnebo: *Rivus vulgo appellatur tenuis fluor aquæ, non specu inciliove factus*. Id sequentia probant. *Rivus* autem a ῥέω, fluo. *Idem*.

<sup>i</sup> *Robigalia*] Interpres Arati Latinus testatur hunc diem a Numa rege anno undecimo regni sui constitutum fuisse. *Ant. Aug.*

*Robigalia*] Varr. lib. v. ‘*Robigalia dicta a Robigo. Secundum segetes huic Deo sacrificatur ne robigo occupet segetes.*’ Plin. lib. xviii. cap. 19. ‘*Robigalia Numa instituit anno regni sui undecimo, quæ nunc aguntur ante diem septimum Kalendas Maias, quoniam tunc fere segetes robigo occupat. Hoc tempus Varro determinat sole Tanti partem decimam obtinente, sicut tunc ferebat ratio. Sed vera causa est, quod post dies undeviginti ab æquinoctio verno per id quatrimum, varia gentium observatione, in quartum Kal. Maias canis occidit, sidus et per se vehemens, et cui præoccidere caniculam*

neesse sit.’ Hoc sacrum sue et cane peragebatur, quorum exta cum thure et vino Deo offerebantur. Ovid. iv. Fast. De robigine autem sic Plin. ‘*Pierique dixerè rorem iniustum sole acri frugibus rubiginis causam esse: quæ sententia est Ovidii: ‘Si culmos Titan incalfacit udos, Tunc locus est iræ, Diva tinenda, tuæ:’ nempe Divam Robiginem hic dicit Ovidius, Festus Robigum Deum. Dac.*

<sup>k</sup> *Robum*] Græci ξαυθόν. Vet. inscript. ‘*Omnibus annis vitulo robeo et verre.*’ Et hunc esse Deorum colorem refert Servius ad illud Virg. Eclog. vi. ‘*Sanguineis frontem moris et tempora pingit.*’ ‘*Multi,*’ inquit, ‘*ob hoc dictum putant, quod rubeus color Deorum sit. Unde et triumphantes face miniata, et in Capitolio Jupiter in quadrigaminiata.*’ Inde quercus *robur* dicta, quia ejus venæ enim colorem referunt. *Robur* etiam, hoc est fortitudo, ab eo colore nonien sumpsit si Festum andimus. Sed potius est ab Æolio ῥώβορ, ῥώμορ, ῥώμη, for-

bovem quoque rustici appellant, manifestum est: unde et materia quæ plurimas venas ejus coloris habet, dicta est robur: hinc et homines valentes, et boni coloris, robusti: robus quoque in carcere<sup>1</sup> dicitur is locus, quo præcipitatur maleficorum genus, quod ante arcis robusteis includebatur.

Rodus,<sup>19</sup> vel raudus cum dicitur, res rudis et imperfecta significatur. Hominem quoque imperitum rudem vocamus. Rudentes restes nauticæ, et asini, cum vocem mittunt.

Rodus,<sup>m</sup> vel raudus significat rem rudem et imperfectam: nam saxum quoque raudus appellant poetæ, ut Attius in Menalippo: Constituit,<sup>20</sup> cognovit, sensit,<sup>1</sup> conlocat sese in locum celsum: hinc manibus<sup>n</sup> rapere raudus saxum grandem et gravem: <sup>2</sup> et in Chrysippo: Neque quisquam a telis vacuus: sed uti cuique obviam fuerat, ferrum, alius saxum rodum.<sup>3</sup> vulgus quidem in usu habuit, non modo pro ære imperfecto, ut Lucilius,<sup>o</sup> cum

19 Vet. lib. *Rudus*.—20 Vet. lib. *Constituis*.—1 Vir doct. in marg. ed. Scal. conj. *sensim*.—2 Legit Dac. *hinc manibus rapere rodus saxum grande et grave*.—3 Idem: *sed uti cuique obviam fuerat, ferrum alius, alius saxum rodum*. Pro saxum rodum Vet. cod. *saxio rudem*.

#### NOTÆ

titudo. *Idem*.

<sup>1</sup> *Robus quoque in carcere*] Ex robore olim fiebant arcæ quibus includebantur malefici, unde postea roboris nomen carcer retinuit. 'Robustum carcerem' dixit Plant. *Idem*.

<sup>m</sup> *Rodus*] Attii verba in Chrysippo mendosa Faërno nostro videntur. *Ant. Aug.*

*Rodus vel Raudus*] A Græco *ράβδος*, et proprie virgam impolitam significat qua olim certabant gladiatores. Sed ad alia raudi vox extensa est: nam runde saxum et grande rodus vocavit Attius: sic æs rude et impolitum vocavere. Unde contractum

solemnis formula, 'rodusculo libram ferito:?' hoc est, 'parvo ære:?' quam concipiebat qui mancipio dabat: qui vero accipiebat, dicebat: 'Hoc ab ære æneaque libra.' Puta, *meum est*, aut simile, ex Varro. *Dac.*

<sup>n</sup> *Hinc manibus*] *Lege: hinc manibus rapere rodus saxum grande et grave*. Subandi *cæpit*. De Menalippo, ut puto, sermo est, qui lapide Tydeæ ventrem vulneravit. *Idem*.

<sup>o</sup> *Ut Lucilius*] Integrius cæmen Lucilii adfert Isidorus: *Huc cataproratem puer colem deferat, uncum Plumbi paxillum rodi, linique metaxam*. Interpretatur *Cataproratem*, 'uncum pax-

ait: Plumbi paxillum<sup>4</sup> rodus linique metaxam:<sup>5</sup> sed etiam pro signato, quia in mancipando cum dicitur, rudusculo libram ferito, asse tangitur libra. Cincius de verbis priscis sic ait: Quemadmodum omnis fere materia non deformata rudis appellatur, sicut vestimentum rude, non perpolitum: sic æs infectum rudusculum apud ædem<sup>p</sup> Apollinis æs conflatum jacuit, id ad rudus appellabant: in æstimatione censoria æs infectum rudus appellatur. Rudiarii ab eodem dicuntur, qui saga nova poliunt. Hominem imperitum rudem dicimus. Rudentes restes nauticæ, et asini, cum voces mittunt.

Rodusculana<sup>q</sup> porta appellata, quod rudis et im-polita sit relicta, vel raudo, id est, ære vincta. [PAUL.



<sup>4</sup> Vir doct. in marg. ed. Scal. conj. *pauhillum*. Vide Notas.—<sup>5</sup> Ead. ed. *matexam*.

#### NOTÆ

illum plumbi.' Quin etiam eundem Latino verbo Syrus vetustissimus Novi Testamenti Paraphrastes 'Uncinum' vocat, in navigatione Pauli; videlicet, quod uncus esset. *Metaxa* est σειρά, linea, serici tracta. Hodie et nos Aquitani filii tractam vocamus ita. Verba illa, 'rudusculo libram ferito,' concipiebat qui mancipio dabat; qui vero accipiebat, dicebat, 'hoc ab ære æneæ libra.' Puta *meum est*, aut simile, ex Varrone. *Jos. Scal.*

*Ut Lucilius, cum ait*] 'Cataproratem' dictum intellige, quod de pro-ra, κατὰ πρόρας, demitteretur ad tentanda vada. Neque tamen tacendum est in al. codd. legi *catapeiratem*, voce Græca καταπειράω, pertento: quod mihi magis placet: est igitur 'catapirates' funiculus cum plumbo deligato, qui καταπειρατήρ Græce dicitur βόλις, a quo et Lucilius fabulam suam, unde versus istos attulit Isi-

dorus, Bolidem inscripserat. Salmasius tamen legebat: *An catapirateris eodem deferet uncum Plumbi pauhillum raudus linique metaxam.* 'Catapirater plumbus,' ὁ καταπειρατήρ μόλιβδος. *Dac.*

<sup>p</sup> *Sic æs infectum rudusculum apud ædem*] Hæc tantum distinctione iuvanda sunt: *Sic æs infectum rudusculum. Apud ædem, &c.* Neque te hinc aliter expedias. *Idem.*

<sup>q</sup> *Rodusculana*] Vidend. Varro lib. iv. Lat. qui *Raudusculam* appellat a *raudo*, id est, ære. Vide 'Rodus.' *Rodusculana* scriptum est in marmore quodam Capitolino. *Ant. Aug.*

*Rodusculana porta*] *Raudusculum* vocat Varro lib. vi. de L. L. 'Sequitur porta Nævvia, quod in nemoribus Nævviis, Nævviis enim loca, ubi ea sic dicta, coluit. Deinde porta rauduscula, quod ærata fuit, æs raudus dictum. Ex eo in veteribus mancipiis scriptum, raudusculo libram ferito.'

*Rudusculana porta videtur appellata, quod rudis et* [FEST. *impolita sit relicta, vel quia ære vincta fuit; nam æs, ut Varro ait in libro antiquitatum Rodus dicebatur: atque ex eo dici in mancipando, Rodusculo libram ferito.*

*Runa*<sup>r</sup> *genus teli Eunii: runata recedit, id est, pilata: est genus etiam* . . . . .  
 . . . . . enim . . . . .  
 . . . . . in atq . . . . .  
 . . . . . d vene . . . . . nt<sup>6</sup> . . . . .  
 . . . . . us. M. . . . .  
 . . . . . Valerio . . . . .

*Rogat*,<sup>s</sup> *est consulit populum, vel petit ab eo, ut id sciscat, quod ferat: unde nos quoque in consuetudine habemus pro petere, et orare. Cato in dissuasionem, ne lex Bæbia derogaretur, ait: hoc potius agam, quod hic rogat.*

*Rogat*, *est consulit populum, vel petit ab eo, ut id* [PAUL. *sciscat, quod ferat.*

*Rogatio est, cum populus consulitur de uno pluribusve hominibus, quod non ad omnes pertineat; et de una pluribusve rebus, de quibus, non de omnibus sancitur: nam,*



<sup>6</sup> Ead. ed. *quod veneno tingeant.*

#### NOTÆ

Qui Varronis locus satis eos refellit, qui portam raudusculam eandem et Næviam dictam fuisse scriptum reliquere. Sic aperte distinguit P. Victor in descriptione urbis in 2. reg. vicus portæ raudusculanæ, vicus portæ Nævianæ. Porro raudusculanam portam æratam fuisse testatur Val. Maxim. lib. v. cap. 6. *Dac.*

<sup>r</sup> *Runa*] *Runam* interpretatur pilum, et *runatam*, pilatam. Isidorus tamen et Papias *runam*, pugnam, et *runatam*, præliatam interpretantur. In Mss. etiam Pauli codd. Voss. scriptum testatur *praliata* pro *pilata*. Sed frustra. In schedis enim Farne-

sianis constanter *pilata*. *Runa*, vel a *ruo*, sterno, vel a *ῥῶω*, tueor. Martinius. Quæ sequuntur plane deplorata sunt: videtur dixisse Festus *runam* etiam fuisse genus sagittæ sive teli quod veneno ungebant.

..... enim .....  
 ..... in atque .....  
 ..... quod veneno tingeant .....  
 ..... us M .....  
 ..... Valerio ..... Idem.

<sup>s</sup> *Rogat*] Rogationum communia verba erant, 'velitis,' 'jubeatis Quirites.' Quod si respondissent, 'uti Rogas;' lex erat. *Idem.*

quod in omnes homines resve populus scivit, lex appellatur.

Rogatio<sup>1</sup> est, cum populus consulitur de uno pluribusve hominibus, quod non ad omnes pertineat, et de una pluribusve rebus, de quibus, non omnibus, sancitur. Nam quod in omnes homines resve populus scivit, lex appellatur. Itaque Gallus Ælius ait, inter legem et rogationem hoc interest: rogatio est genus legis, quæ lex non continuo ea rogatio est (rogatio) non potest non esse lex, si modo justis comitiis rogata est.

Romam<sup>u</sup> appellatam esse Cephalon Gergithius, qui de ad-

#### NOTÆ

<sup>1</sup> *Rogatio*] *Rogationem* appellat Sex. Pompeius, quod *privilegium* Cicero; eam legem, qua de uno pluribusve hominibus, aut de una pluribusve rebus constitutum est. Legis itaque genus esse, id est, speciem quandam, intelligemus; et, ut Ælius Gallus dicebat, non omnis lex rogatio est: omnis tamen rogatio justis comitiis rogata, lex est. Hæc est Festi sententia. In verbis autem est nonnihil mendosum: namque ante illa verba, *non potest non esse*, deest, ut arbitror, verbum *Rogatio*. Sed quanquam hæc sit Festi opinio, mihi rogationis verbum latius patere videtur; et omnes leges, de quibus ad populum feratur, comprehendere. Leges vero latæ sunt, cum eas populus accepit: antea promulgatæ dicuntur, cum trinundino die sunt propositæ; rogatio vero fit, cum rogantur tribus, ‘Velitis,’ ‘jubeatis ita fieri:’ si ‘uti rogatæ’ responderint, tum lex est. Ex verbis tamen Capitoni a Gellio relatis lib. x. cap. 20. et ex Gelliana interpretatione suspicor aliquos fuisse, quibus hujusmodi privilegia leges non viderentur; ideo credendum esse eis nomen generalis illius rogationis dedisse, conservato

legis nomine generalibus legibus, quæ ad omnes homines, omnesque res pertinerent. *Ant. Aug.*

*Rogatio*] Vid. Gell. lib. x. cap. 20. Sed quod hic ab Ælio Gallo discrimen inter legem et rogationem ponitur, Veteribus non observatum fuisse, multis argumentis evinci potest. Omnes enim leges, de quibus apud populum ferebatur, rogationes dicebantur; leges vero, cum eas populus acceperat. Antea promulgatæ cum trinundino die propositæ fuerant. Hæc trita sunt. Porro, quod scripsere viri docti, hic *rogationem* ex Galli Ælii et Festi sententia idem esse, quod apud Ciceronem ‘privilegium’ dicitur, id omnino falsum est: nam rogatio tam in bonam quam in malam partem sumebatur, privilegium non item, quippe quod in caput tantum et perniciem privati hominis semper apud vetustiores Romanos latum est, ut superius annotatum. *Dac.*

<sup>u</sup> *Romam*] In exemplo Cephalonis Gergithii, discedit a sententia ipsius historici. Dionysius: *Κεφάλων ὁ Γεργίθιος, συγγραφεὺς παλαιὸς πάνυ, δευτέρῃ γενεᾷ μετὰ τὸν Ἰλιακὸν πόλεμον ἐκτίσθαι λέγει τὴν πόλιν ὑπὸ τῶν ἐξ*



ventu Æneæ in Italiam videtur conscripsisse, ait ab homine quodam comite Æneæ : eum enim occupato monte, qui nunc Palatinus<sup>7</sup> dicitur, urbem condidisse, atque eam Romam nominasse. Apollodorus in Euxenide ait, Ænea et Lavinia natos Mayllem, Mulum, Romumque, atque ab Romo urbi tractum nomen. Alcimus ait Tyrrenia



7 Vet. cod. *Palatius*. Vir doct. conj. *Palatium*.

#### NOTÆ

Ἰλίῳ διασωθέντων σὺν Αἰνεΐᾳ, οἰκιστὴν δ' αὐτῆς ἀποφαίνει τὸν ἡγησάμενον τῆς ἀποικίας Ῥῶμον. τοῦτον δ' εἶναι τῶν Αἰνείου παίδων ἓνα. τέτταρας δέ φησιν Αἰνεΐα γενέσθαι παῖδας, Ἀσκάνιον, Εὐρυλέοντα, Ῥωμύλον, Ῥῶμον. De Apollodori Euxenide nihil memini me legere. Alcimus scripsit ἱστορίαν Ἰταλικήν : eoque nomine citatur ab Athenæo. Antigoni præter alios meminit Dionysius. *Cæximparum* et reliqua monstra verborum hæc scripturæ vestigia præferunt : *Eosque a multo errore nominatos Aberrigenes : quorum subjecti qui fuerint Cæ \* Xini-darum juri, vicinarumque urbium imperio, &c.* Quæ vera est lectio, si illud *Cæ \* nidarum* prorsus integrum esset, ut aliqua parte contaminatum est : erat enim tale quid *Cacoxenidarum*, aut nescio quid simile. Nam, ut etiam ex aliis scriptoribus novimus, qui dicti sunt Aborigines, eorum alii Cumas, alii alias urbes condiderunt in Italia, proinde ut non omnes simul sub uno duce ibant, sed unaquaque pars suum ducem habuit, cum in multas partes distracti essent : cujus simile de Gotthis proditum est. Agathoclis, qui τὰ Κυζικηνὰ scripsit, Athenæus, Stephanus, alii meminere. Legendum postea : *risam esse justam vocabuli Romæ nominis causam eam, quæ prior eundem locum dedicavisset Fidei*. Visa, inquit, justa est causa nominis Romæ in oppido novo ap-

pellando, utpote cum ea Roma prima locum dedicasset Fidei. De flumine Nolo quærendum censeo. Calliæ verba, quæ huc pertinent, extant apud Dionysium : Καλλίας δ', ὁ τὰς Ἀγαθοκλέους πράξεις ἀναγράφας, Ῥώμην τινὰ Τρωάδα τῶν ἀφικνουμένων ἅμα τοῖς ἄλλοις Τρωσὶν εἰς Ἰταλίαν γήμασθαι Λατίνῳ τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀβοριγίνων, καὶ γεννηῆσαι δύο παῖδας, Ῥῶμον καὶ Ῥωμύλον. οἰκίσαντας δὲ πόλιν, ἀπὸ τῆς μητρὸς αὐτῶν θέσθαι τοῦνομα. Heraclidæ Lembī Athenæus non semel meminit. Non solum autem de eo intelligitur in illis verbis, quæ ex Dionysio infra ponam, sed et historiam eandem, quam tangit Festus, ex eodem proponam, ὃ δὲ τὰς ἱερείας τὰς ἐν Ἀργεῖ, καὶ τὰ καθ' ἐκάστην πραχθέντα συναγαγὼν, Αἰνεῖαν φησὶν ἐκ Μολοσσῶν εἰς Ἰταλίαν ἔλθόντα μετ' Ὀδυσσεὺς οἰκιστὴν γενέσθαι τῆς πόλεως, ὀνομάσαι δ' αὐτὴν ἀπὸ μιᾶς τῶν Ἰλιάδων Ῥώμης. ταύτην δὲ λέγει ταῖς ἄλλαις Τρωάσι παρακελευσαμένην κοινῇ μετ' αὐτῶν ἐμπρῆσαι τὰ σκάφη βαρυνομένην τῇ πλάνῃ. Lembum Heraclidem, τὰ καθ' ἐκάστην (χωρὰν) πραχθέντα συναγαγεῖν, cognoscet, qui propius ea verba, quæ ex eo producit Athenæus, considerarit. Porro cum hæc ex auctore Græco desumeret Festus, in illis verbis reddendis Græcissat. Nam ὥρῃαν παρθένον vertit, 'tempestivam.' De Galata scriptore amplius quæramus. *Jos. Scal.*

Æneæ natum filium Romulum fuisse, atque eo ortam Albam Æneæ neptem, cujus filius nomine Romus<sup>8</sup> condiderit urbem Romam. Antigonus, Italicæ historiæ scriptor, ait, Romum quendam nomine, Jove conceptum, urbem condidisse in Palatio Romæ, eique dedisse nomen.\* Historiæ Cumanæ compositor<sup>x</sup> Athenis quosdam profectos Sicyonem, Thespiasque<sup>9</sup> ex quibus porro civitatibus, ob inopiam domiciliorum, compluris profectos in exterarum regiones, delatos in Italiam, eosque multo errore nominatos Aborigines, quorum subjecti qui fuerint Cæximparum viri,<sup>y</sup> unicarumque virium imperio montem Palatium, in quo frequentissimi consederint, appellavisse a viribus regentis Valentiam,<sup>z</sup> quod nomen adventu Evandri Æneæque in Italiam cum magna Græce loquentium copia interpretatum, dici cœptum Romam. Agathocles Cyzicenarum rerum conscriptor<sup>a</sup> ait, vaticinio Heleni impulsam Æneam Italiam petivisse portantem suam secum neptem, Ascanii filiam nomine Rhomam, eamque ut



<sup>8</sup> Vet. cod. *Rodius*.—\* Distinguendum monet *Dac. urbem condidisse in Palatio, Romæ eique dedisse nomen*.—<sup>9</sup> Vet. cod. *Thespiadasque*.

#### NOTÆ

<sup>x</sup> *Historiæ Cumanæ compositor*] Hujus nomen reperire non potui. *Dac.*

<sup>y</sup> *Cæximparum viri*] Mendosa verba sunt. Vidend. Dionys. lib. 1. qui aliqua ex his refert, et alia aliter. *Ant. Aug.*

*Quorum subjecti qui fuerint, &c.*] *Cæximparum* et reliqua monstra verborum, &c. [vide not. in pag. præced.] Hæc Scaliger. Sed nescio unde ille τὸ *Cacoxenidarum*, monstrum enim verbi *Cacoxenidæ*, omnibusque opinor ignotum; quare aliud quærendum est. *Dac.*

<sup>z</sup> *Montem palatium in quo frequentissimi consederint, appellavisse a viribus regentis Valentiam*] Hanc historiam tangit Solinus statim initio cap. 1. 'Sunt qui videri velint Romæ voca-

bulum ab Evandro primum datum, cum oppidum ibi offendisset, quod exstructum antea Valentiam dixerat juvenus Latina; servataque significatione impositi prius nominis Πάμην Græce, Valentiam nominatam: quam Arcades, quoniam in excelsa parte montis habitassent, derivatum deinceps, ut tutissima urbium arces vocarentur.' *Idem.*

<sup>a</sup> *Agathocles Cyzicenarum rerum conscriptor*] Solin. loco supra citato, 'Agathocles scribit, Romam non captivam fuisse, ut supra dictum est, sed Ascanio natam, Æneæ neptem, appellationis istius causam fuisse.' Agathocles, qui τὰ Κοζικηνὰ scripsit, Athenæus, Stephanus, alii meminere. *Id.*

Italia sint Phryges potiti, et iis regionibus maxime, quæ nunc sunt vicinæ urbi, primum <sup>10</sup> omnium consecrasse in Palatio Fidei templum: in quo monte postea cum conderetur urbs, visam esse justam vocabuli Romæ nominis causam, eamque <sup>11</sup> priore, unde ea locum dedicavisset Fidei. Ait quidem Agathocles complures esse auctores, qui dicant Æneam sepultum in urbe Berecynthia proxime flumen Nolon,<sup>b</sup> atque ex ejus progenie quendam nomine Romum venisse in Italiam, et urbem Romam nominatam condidisse. Callias Agathoclis <sup>12</sup> Siculi qui res gestas conscripsit,<sup>c</sup> arbitratur e manu Trojanorum fugientium Ilio capto cuidam fuisse nomen Latino, eumque habuisse conjugem Romam, a quo, ut Italia sit potitus, urbem condiderit, quam Romam appellavisse. Lembus, qui appellatur Heraclides <sup>d</sup> existimat, reverentibus ab Ilio Achivis quosdam <sup>13</sup> tempestate dejectos in Italiæ regiones secutos Tiberis decursum pervenisse, ubi nunc sit Roma, ibique, propter tædium navigationis, impulsas captivas auctoritate virginis cujusdam tempestivæ, nomine Romes,<sup>14</sup> incendisse classem, atque ab ea



10 Vet. cod. *prima*. Vir doct. in marg. ed. Scal. conjicit *primam*.—11 Vet. cod. *eam quæ*.—12 Id. *Callivus Agathocles*.—13 Id. *quendam*.—14 Ed. Scal. *Romæ*.

#### NOTÆ

<sup>b</sup> *Proxime flumen Nolon*] De flumine Nolo nihil usquam me legisse memini. *Molon* vocat Pomp. Sabinus v. Æneid. ‘Aiunt quidam Æneam sepultum in urbe Berecynthia, prope flumen Molon.’ Sed hoc mihi æque ignotum est. *Idem*.

<sup>c</sup> *Callias Agathoclis Siculi qui res gestas conscripsit*] Hujus Romæ mulieris meminit Lycophron: *Τόλους δ' ἐμός τις σύγγonos λείπει διπλοῦς Σκύμους λέοντας, ἔξοχον Ῥώμης γένος*. Id est: ‘Tales meus quis consobrinus relinquet duos catulos leones, maximum Romæ genus.’ *Idem*.

<sup>d</sup> *Lembus, qui appellatur Heraclides*] Idem Solin. cap. 1. ‘Heraclidi placet, Troja capta, quosdam ex Achivis in ea loca, ubi nunc Roma est, devenisse per Tiberim: deinde suadente Rome, nobilissima captivarum, quæ his comes erat, incensis navibus, posuisse sedes, struxisse mœnia, et oppidum ab ea Romem vocavisse.’ Hunc Lembum Heraclidem intelligit Servius cum scribit: ‘Heraclides ait Romem nobilem captivam Trojanam huc appulisse, et tædio maris suasisse sedem, ex cuius nomine urbem vocatam.’ *Idem*.

necessitate ibi manendi urbem conditam ab his, et potissimum ejus nomine eam appellatam, a cujus consilio eas sedes sibi firmavissent. Galatas<sup>15</sup> scribit,<sup>e</sup> cum post obitum Æneæ imperium Italiæ pervenisset ad Latinum Telemachi Circesque filium, isque ex Rome suscepisset filios, Romum, Romulumque, urbi conditæ in Palatio causam fuisse appellandæ potissimum. . . .

Romæ.<sup>f</sup> Diocles Peparethius<sup>16</sup> § ait Italiam<sup>h</sup> Numitoris Al-



15 Vett. libb. *Gallitas*. Conjicit *Dac. Clinias*.—16 Ed. *Scal. Leparethius*.

#### NOTÆ

<sup>e</sup> *Galatas scribit*] De Galata scriptore amplius quærendum. *Scal.* Vett. libb. habent *Gallitas*. Fortasse rescribendum *Clinias*. Servius: ‘*Clinias refert Telemachi filiam Romen nomine Æneæ nuptam fuisse, ex cujus vocabulo Romam appellatam \* \* \* \* dicit Latinum ex Ulysse et Circe editum de nomine sororis suæ mortuæ Romen civitatem appellasse.*’ Suppleo *idemque dicit, vel idem enim dicit*. Hæc enim de eodem scriptore intelligenda sunt. Quare ex hoc loco apertum est Festi locum hunc male digestum esse, atque etiam mutilum, qui alterius ope sic facile sanari potest: *cum post obitum Æneæ imperium Italiæ pervenisset ad Latinum, Ulyssis Circesque filium, isque ex Rome Telemachi suscepisset filios Romum Romulumque, urbi conditæ in palatio causam fuisse appellandæ potissimum Romæ*. Quæ plane gemina sunt cum superioribus, nisi quod hic Festus ex Rome sublato liberis refert, quos eundem locum citans prætermisit Servius. Ait Servius ex Clinia Telemachi filiam Romen Æneæ nuptam fuisse, mortuisque Ænea et Rome Latinum Romæ fratrem imperio potitum de nomine sororis suæ urbem Romam

dixisse. Et idem plane hic Festus ex eodem Clinia, nisi quod addit, Æneam ex Rome liberos suscepisse, nam τὸ isque de Ænea intelligi debere certum est. Judicent tamen eruditi. Porro hic prætermisit Festus eorum sententiam, qui a Roma Æsculapii filia urbi nomen impositum tradiderunt, ut Marinus sive Marianns Lupercaliorum poëta, ejus versus, qui apud Servium leguntur, sic dirigendos et concipiendos monuit doctiss. Salmasius:

*Roma ante Romulum fuit,  
Et ab ea nomen Romulus  
Adquisivit . . . . .  
Sed Diva flava et candida,  
Roma Æsculapii filia  
Novum nomen Latio fecit,  
Hanc conditricis nomine  
Ab ipsa omnes Romam vocant.*

Optime; sunt enim dimetri Iambici. Prætermisit etiam Festus fuisse qui traderent Romam dictam a fatidica quæ prædixisset Evandro his enim locis oportere considerare. Item ei nomen impositum a Romulo Ascanii filio, ut refert Eratosthenes apud Servium. *Dac.*

<sup>f</sup> *Romæ*] In istis laciniis, immo fimbriis, tantum odorari potuimus de

bani Regis filiam gemellos edisse, quos, in ima Tiberis ripa a Faustulo, regio ministro, expositos<sup>17</sup> juxta ficum appellatam postea a Romulo Ruminalem, sic jacentes Lupam lactasse, et picum Martium nutrisse:<sup>1</sup> post repertos Accam Laurentiam, Faustuli uxorem, educasse: plerique tamen, conscio et alimenta præbente Numitore, nutritos aiunt quod Iliæ ex Marte se peperisse eos asseverabat, ac secreto literis, omni denique liberali disciplina Gabiis institutos<sup>k</sup> atq. excultos fuisse, atque ita in musicis primam pueritiam traduxisse, cum inter æquales omnes præstarent corporis proceritate, et forma, nominatos, alterum Romulum, Remum alterum: eos ubi ex compressu Iliæ natos se cognoverint, et quod expositos in ripa Tiberis lupa lactaverit, præbens rumam, monte vicino descendens, et quod reperti a Faustulo sunt educati, Romusque et Remus a Ruma nominati potissimum, præterea quo patre essent procreati, intellexerint, Numitori avo primum restituisse regnum, deinde de urbe



17 Ead. ed. expeditos.

#### NOTÆ

compressu Iliæ, expositos infantes Remum et Romulum; quod a Faustulo sunt educati; quod a Ruma sint nominati; quod ex Faustulo cognoverunt, quo patre essent procreati; restituisse regnum avo Numitori; per anguria decrevisse uter nomen urbi imponeret: extrema verba ex Epitoma plane sarcire potes. In nona linea Numitoris nomen agnoscimus. Reliqua, nisi qui egregie se insanire postulet, alius resarciat nemo, certo scio. *Jos. Scal.*

*Romæ. Diocles*] Certum est ista continuari cum superioribus: *appellanda potissimum Romæ. Diocles Peparethis. Dac.*

§ *Diocles Peparethius*] Sic dictus a Peparetho insula maris Ægei. Ejus meminit Plutarch. in Romulo, quem

vide, nam totam hanc historiam fuisse narrat. *Idem.*

<sup>h</sup> *Italiam*] Italiam nove dicit, quam alii Rheam Sylviam. Sed Schedæ aperte *Iliam*, vere. *Idem.*

<sup>i</sup> *Et picum Martium nutrisse*] Auctor de origine urbis Romanæ: 'Addunt quidam, Faustulo inspectante, picum quoque advolasse, et ore pleno cibum pueris ingessisse: inde videlicet lupum picumque Martis tutelæ esse.' *Idem.*

<sup>k</sup> *Omni denique liberali disciplina Gabiis institutos*] Idem auctor de orig. urb. Rom. 'Cum vero pueri liberalis disciplinæ capaces facti essent, Gabiis Græcarum Latinarumque literarum ediscendarum gratia commoratos, Numitore avo clam omnia subministrante.' *Idem.*

*condenda per auguria decrevisse, uter eam conderet nominaretque, ac Deorum manifesta approbatione Romulum urbem condidisse, eamque nominasse Romam potius, quam Romulam, de suo nomine, ut ampliore vocabuli significatione prosperiora patriæ suæ ominaretur.*<sup>1</sup>

Romam<sup>18</sup> Romulus de suo nomine appellavit, sed [PAUL. ideo Romam, non Romulam, ut ampliore vocabuli significatu prosperiora patriæ suæ ominaretur.

Romanam portam<sup>m</sup> vulgus appellat, ubi ex epistylis [FEST. lio defluit aqua: qui locus ab antiquis appellari solitus est statuæ Cinciae, quod in eo fuit sepulcrum ejus familiae: sed porta Romana instituta est a Romulo infimo clivo Victoriae, qui locus gradibus in quadram formatus est: est appellata autem Romana a Sabinis præcipue, quod ea proximus aditus erat Romam.

Romana porta apud Romam a Sabinis appellata [PAUL. est, quod per eam proximus eis aditus esset.

Romanam portam antea *Romulam* vocitatum ferunt, [FEST. quæ fuerit *ab Roma* appellata.

Romani<sup>n</sup> videntur ab initio nulla usi esse artificum opera,



18 Vet. lib. *Romanos*.

#### NOTÆ

<sup>1</sup> *Ominaretur*] Huc retrahenda sunt quæ infra leguntur post *Romuliam*: locum adi. *Idem*.

<sup>m</sup> *Romanam portam*] Locus, ubi fuere statuæ Cinciae, *Cincia* dicebatur. Vide 'Cincia.' Quam vero Romanam portam in infimo clivo Victoriae a Romulo positam dicit Festus, eandem esse puto, quam Romanulam vocat Varro lib. iv. 'Præterea intra muros video portas dici, in palatio Mucionis a mugitu, quod ea pecus in buccitatum antiquum oppidum exigebant, alteram Romanulam, quæ est dicta ab Roma, quæ habet gradus in navalia ad Voluptiæ sacellum.' *Idem*.

<sup>n</sup> *Romani*] Ad hunc locum perti-

nere arbitror, quod Dionysius scribit, *Romanos* cives agriculturam, et rem militarem tantum exercuisse: sedentarias vero artes servos, et advenas, qui intra urbem permulti erant. Hæc lib. II. et IX. *Ant. Aug.*

*Romani*] Non obscurum est cujus ædificii olim fuerint hæc rudera, idque ædificium magis possum describere, quam a fundamentis redivivum instaurare. Hæc igitur fuit sententia Festi: *Romani* nullum ab initio exercebant artificium: neque prius exercere cœperunt, quam artes didicerunt ab exteris civitatibus. Sero etiam ludi omnes, qui nunc in Urbe celebrantur, sunt instituti. Quidam

*sed ubi primum ludos facere cœperunt, tunc asciti artifices ab Etruscis civitatibus fuerunt. Sero autem ludi omnes, qui nunc a Romanis celebrari solent, sunt instituti. Quidam primos ponunt Romanos, alii aiunt Megalenses, id est, matris magnæ, ac populares Cereris:º alii aiunt in conferendis equis Trojam lusitasse pueros Romanos, alii, institutum, ut luderent equitando, jactu, saltu, cursu, festis parilibus, paribusque etiam ut Ludicræ certationes a ludentibus fierent.*

Romulia<sup>p</sup> tribus dicta, quod ex eo agro censebatur, quem Romulus ceperat ex Veientibus. [PAUL.

## NOTE

ponunt primos ludos Romanos, alii aiunt Megalenses Matris Magnæ, ac populares Cereris: alii, in conferendis equis Trojam lusitasse pueros Romanos: alii, solitos exerceri eos equitando, jactu, saltu, festis Parilibus. Parilibusque etiam institutum, ut a ludentibus fierent. Populares ludos manifesto dixit pro plebeis: ut sæpe populus pro plebe dicitur. *Jos. Scal.*

*Romani videntur*] Optime ait Festus Romanos, cum ludos facere cœperunt, artifices ascivisse ex Etruria. Liv. lib. i. sect. 35. 'Ludicrum fuit equi, pugilesque ex Etruria maxime acciti.' De ludis Romanis loquitur quos primos facit: et verum est, cum Megalenses et Cereales post multos annos in Rep. instituti fuerint. Consualia enim, et Troja, et si qui alii ludi, sive certationes ludicræ, sine artifice peragebantur. De Trojæ ludo vide Virg. lib. v. *Dac.*

º *Megalenses, id est, matris magnæ, ac populares Cereris*] Hinc refelli potest quod quibusdam visum est, ludos Megalenses non matri magnæ, sed magnis Diis sacros esse. *Megalesia* vero tantum matri magnæ. Infra aliquid deesse videtur. Lego et distinguo: *Id est matris magnæ, ac populares. Alii Cereris.* Neque enim Ce-

reales ludi populares dici poterant, sed Megalenses, id est, matris magnæ, qui pro populo fiebant, unde sacrificium dictum *damium*: i. *Populare*; et ipsa Dea *Damia*, popularis, et ejus sacerdos *Damiatrix*. Vide 'Damium.' *Idem.*

<sup>p</sup> *Romulia*] Quid Terentius, quid Verrius scripserint, incertum est. Sed Varro l. iv. de Ling. Lat. 'quinta,' inquit, 'tribus, quod sub Roma, Romilia.' Hæc est fortasse Terentii opinio a Festo relata; illa Verrii, quam Paulus secutus est. *Ant. Aug.*

*Romulia*] Infra: *Romuliam tribum appellatam Terentius quidem Varro ait a Romulo, deinde detortam vocalem u in e credibile.* Ceterum causam se invenisse ait Verrius, cur a Romulo dicta sit: nempe quod ex eo agro censebatur, quem Romulus ceperat ex Veientibus. Jam agnoscis spatium desiderari in extremis reliquiis Festi ad capienda ea, quæ de epitoma supplevimus: vides etiam inconstantiam Varronis, qui nunc a Romulo dictam ait, quam in libris de Latino sermone ab eo appellatam vult, quod sub Roma fuerit. *Jos. Scal.*

*Romulia tribus dicta*] Hæc sunt Pauli. Prætermissum autem Festi exemplar, quod ita in Schedis appa-

*Romam antea Romulam*<sup>9</sup> appellatam Terentius quidem Varro fuisse ait ab Romulo, deinde detortam vocalem, detritasque literas fuisse credibile: ceterum causam ejus appellationis invenisse ait Verrius vetitam esse publicari.

Romulum quidam a ficu ruminali, alii quod lupæ ruma nutritus est, appellatum esse ineptissime dixerunt, quem credibile est a virium<sup>r</sup> magnitudine, item fratrem ejus appellatos.

## NOTÆ

ret: 'Romuliam tribum appellatam esse ait Dionysius ab Romulo, quod in agro ab eo capto de Veientibus populis ea tribus censebatur. Terentius Varro dictam ait quod proxima Romæ esset quæ. . . . .  
 cuidam . . . . .  
 ep.' Ita Schedæ. Locus Dionysii quem Festus intelligit vix inveniri possit, at alter Varronis est e lib. iv. de L. L. 'Quinta tribus,' inquit, 'quod sub Roma, Romilia.' Nisi Festus locum alium, ex libris quos de Tribubus Varro scripserat, ob oculos habuerit. Nam quæ in fine desunt, ejusdem fortean Varronis verba sunt. Romilia tribus trans Tiberim in agro Veienti, quem Romulus primum cepit. *Dac.*

<sup>9</sup> *Romam antea Romulam*] Hæc conjungenda sunt cum superioribus ubi de Roma. Ita enim in Schedis post *ominaretur* continuo sequebatur, *Romam antea Romulam*. Quod ex Varrone ait Festus Romam antea dictam Romulam, illud apud Varronem hodie frustra quæras. Quin etiam Varro, in libris qui supersunt, non semel ait a Romulo *Romam* esse dictam, non *Romulam*. Præcipue lib. viii. 'Qui dicunt quod sit a Romulo Roma, et non Romula, neque ut ab ove ovilia, sic a bove bovia, esse analogias, errant.' Quod ait Verrius se invenisse causam ejus appellationis vetitam publicari, idem de ipso Romæ nomine tradit Solinus cap. 1. 'Tradi-

tur etiam proprium Romæ nomen, et verum magis, sed vetitum publicari, quando quidem quominus enuntiaretur, cærimoniarum arcana sanxerunt, ut hoc pacto notitiam ejus aboleret fides placitæ taciturnitatis. Valerium denique Soranum, quod contra interdictum id eloqui ausus foret, ob meritum profanæ vocis neci datum.' Servius ad illud 1. Æneid. 'Romanosque suo de nomine dicit.' 'Perite,' inquit, 'non ait Romam, sed Romanos. Urbis enim illius verum nomen nemo vel in sacris enuntiat. Denique Tribunus plebis quidam Valerius Soranus, ut ait Varro, et multi alii, quia hoc nomen ausus enuntiare, ut quidam dicunt, raptus a Senatu, et in crucem levatus est: ut alii, metu supplicii fugit, et in Sicilia comprehensus a Præto, præcepto Senatus occisus est. Hoc autem urbis nomen ne Hyginus quoque, cum de situ urbis loqueretur, expressit.' *Idem.*

<sup>r</sup> *Quem credibile est a virium*] 'Ρώμη Græce proprie est *Valentia* Latine, nam ἐρρωσθαι, est valere. Gloss. 'Ρώμη, *valentia*.' Ita vocarunt *robur* corporis, quod et ipsum ex eadem origine venit, nam ῥώμος et ῥώμη ἀπὸ τοῦ ῥώεσθαι, Æolicum ῥώμορ, et ῥώβορ, ut βύρμαξ, μύρμαξ, inde Latinum *robur*. Inde etiam dicti, 'Ρώμος, 'Ρωμόλος. 'Ρώμος enim 'vir fortis.' Ut μῶμος irrisio dicitur, et qui irridet, μίμος imitatio, et qui imitatur, sic ῥώμος for-



Romulus et Remus a virtute, hoc est, a robore [PAUL. appellati sunt.

Rorarios<sup>s</sup> milites vocabant, qui levi armatura primi prælium committebant; quod, ut ante imbrem fere rorare solet, sic illi, ante gravem armaturam quod prodibant, rorarii dicti.

Rorarium<sup>t</sup> vinum, quod rorariis dabatur.

· · · · · ubi incubare posset<sup>u</sup> [FEST. auspicii repetendi causa.

Roscii appellabantur in omnibus perfecti artibus, [PAUL. quod Roscius quidam perfectus unus in arte sua, id est, comœdia, iudicatus sit.

## NOTÆ

titudo, et vir fortis. Latinis Remus, ut 'Apello,' 'Apollo.' A ῥῶμος, ῥωμίλος, ut a ψεύδος, ψεύδολος, unde 'Pseudolus' Plantinus. A φειδος, φειδολος, ab ἦδος, ἦδολος, et similia: inde Latinis priscis *Romulus*: quare infra Paulus, 'Romulus et Remus a virtute:' nam virtus proprie de viribus corporis, ut apud Phæd. 'Virtuti semper prævalet sapientia.' *Salmas. in Solin.* Inde intelligenda quæ supra dixit Festus in fine τοῦ *Romam*: 'Romulum urbem nominasse Romam potius quam Romulam, ut ampliore vocabuli significatione prosperiora patriæ suæ ominaretur.' *Roma* enim et *Remus* multo significantiora sunt quam *Romula* et *Romulus*, quæ sint diminuta ex illis. *Idem.*

<sup>s</sup> *Rorarios*] Glossarius: 'Rogarii, ἀροβολιστάι.' Male legit *Rogarii* pro *Rorarii*. Jos. Scal.

*Rorarios milites*] *Idem* Varr. lib. vi. 'Rorarii dicti a rore, qui bellum committebant ante, ideo quod ante rorat, quam pluit.' Plaut. in *Friularia*: 'sequimini hac Sultis legiones omnes Lavernæ. Ubi rorarii Estis? En sunt. Ubi sunt accensi? Ecce.' Gloss. 'rorarii, ἀροβολιστάι.' Ita enim legendum, non *rogarii*, monuerunt Scali-

ger, Vulcanius, &c. *Rorarii*, iidem 'velites,' et 'Ferentarii.' *Dac.*

<sup>t</sup> *Rorarium*] Verba Festi ad aliud verbum pertinent: et, ut arbitror, scribenda sunt loco incertorum post *R. Ant. Aug.*

<sup>u</sup> . . . . . *ubi incubare posset*] Non sat conjicio quo istæ referenda sint. In Sched. post *Rustum* spatium duarum paginarum relictum est, et in fine, *ubi incubare posset auspicii repetendi causa*. Hic autem Romanorum morem Festus explicabat, qui, si quando egressi male pugnasset, Romam revertebantur ad captanda rursus auspicia, quod dicebant 'repetere auspicia,' 'omina.' Virg. 'Omina ni repetant Argis.' Quod si longius ministerium administraretur, ne dux ab exercitu diutius abesset, si Romam ad repetenda auspicia de longinquo revertisset, constitutum, ut unus locus de captivo agro Romanus fieret in ea provincia in qua bellabatur, ad quem, si renovari opus esset auspicia, dux rediret. Et incubandi verbo Festus usus est, quod interdum cubantes auspicia captarent, interdum in solida sella sedentes. Vide 'silentium.' *Dac.*

*Roscii*<sup>x</sup> vulgo appellari solent in omni arte ita perfecti, ut *Roscius* comædus in arte sua perfectus fuerit, cui nihil deesset ad perfectionem, ut libro primo de oratore ait Cicero.

*Rustica vinalia*<sup>y</sup> mense Augusto, ut est in fastis, Veneri fiebant, quod eodem illo die ædis ei Deæ consecrata est, jumentaque et olitores ab opere cessent, quia omnes horti in tutela Veneris esse dicuntur.

*Rosea*<sup>z</sup> in campo Reatino campus appellatur, quod [PAUL. in eo arva rore humida semper seruntur.<sup>19</sup>



19 Legendum monet Dac. feruntur.

#### NOTÆ

<sup>x</sup> *Roscii*] Referebatur a Festo locus Ciceronis l. i. de Oratore: 'Itaque hoc jamdum est consecutus, ut in quo quisque artificio excelleret, in suo genere Roscius diceretur.' Quæ sequuntur fragmenta versuum videntur pertinere ad '*Rustica vinalia*.' *Ant. Aug.*

*Roscii*] *Infra: Roscii appellari solent in arte aliqua perfecti: quod Roscius Comædus in arte sua perfectus fuerit, adeo ut nihil ei deesset ad perfectionem: ut lib. i. de Oratore ait Cicero.* Deinde aliud caput: *Rustica vinalia mense Augusto Veneri dicata sunt: quod eodem illo die ædis ei consecrata sit: jumenta quoque, olitores, et omnes horti in ejus tutela sunt.* De jumentis autem mentionem fecit, quia jumenta coronata eo die ab opere cessabant: quanquam non eo die, sed altero ab illo, hoc est, Consualibus, cessare solita ait Plutarchus in Quæstionib. *Jos. Scal.*

*Roscii vulgo appellari solent*] Hunc locum ita suppleverat olim Scaliger. Locus Ciceronis quem Festus intelligit: 'Itaque et ad hanc similitudinem hujus histrionis oratoriam laudem dirigamus: videlicet, quam nihil

ab eo, nisi perfecte, nihil nisi cum summa venustate fiat? nihil nisi ita, ut deceat, et uti omnes moveat atque delectet? Itaque hoc jam diu est consecutus, ut in quo quisque artificio excelleret, in suo genere Roscius diceretur.' *Dac.*

<sup>y</sup> *Rustica vinalia*] Idem Varr. lib. v. '*Rustica vinalia dicuntur ante diem duodecimum Kalendas Septembris, quod tunc Veneri dedicata ædis, et horti ejus tutelæ assignantur, ac tam sunt feriati olitores.*' Porro duplicia fuere vinalia, altera vel 12. vel 14. Kal. Septemb. altera 9. Kal. Maias celebrata. Veneris alia, alia Jovis sacra. Sed de utrisque ita dissentiunt Veteres, ut nihil certi nunquam ex iis statnatur; nam vel ipse Festus qui hic vinalia mensis Augusti Veneri sacra dicit, idem ea infra Jovis sacra facit: tamen multo verisimilius est, vinalia mensis Aprilis Veneri dicata fuisse eique hortos dedicatos; nam et ea ἀφροδίσια vocat Plutarch. Vinalia vero mensis Sextilis, ad Jovem pertinuisse. Quamvis contrarium plane apud scriptores reperias. Vide '*Calpar.*' *Idem.*

<sup>z</sup> *Rosea*] Cæsar Vopiscus, cum cau-

*Rosa in agro reatino*<sup>a</sup> campus appellatur, quod in eo [FEST. arva rore humida semper serunt.<sup>20</sup>

Rotundam<sup>1</sup> ædem Vestæ<sup>b</sup> Numa Pompilius Rex Romanorum consecrasset videtur, quod eandem esse terram, qua vita hominum sustentaretur, crediderit, eamque pilæ forma esse: ut sui simili templo Dea coleretur.

Rotundam faciebant ædem Vestæ ad pilæ similitudinem, quod eandem credebant terram esse. [PAUL.

Rubidus apud Plautum panis vocatur parum coctus: item scortæ ampullæ rugosæ rubidæ dici solent.

*Rubidus*<sup>c</sup> panis appellatur parum coctus,<sup>2</sup> cum rubro [FEST.



<sup>20</sup> Idem *ferunt*. In ed. Scal. extat *serunt*.—1 Vet. cod. *Rotundam*.—2 Fulv. Ursin. legebat *percoctus*.

#### NOTÆ

sam apud Censores ageret, campos Roseæ dixit Italiæ sumen esse, in quibus perticas pridie relictas gramen operiret. Sed non nisi ad pabulum probantur. Plin. lib. xvii. cap. 4. *Ant. Aug.*

<sup>a</sup> *Rosea in agro reatino*] Varr. lib. i. de R. R. 'Cæsar Vopiscus a dilitius causam cum ageret apud Censores Campos Roseæ Italiæ dixit esse sumen, in quo relictæ perticæ postridie non appareret propter herbam.' Virgil. vii. *Æneid.* 'Qui Nomentum urbem, qui Rosea rura Velini.' Ubi Servius: 'Velinus locus est circa Reate juxta agrum qui Rosulanus vocatur. Varro tamendicit lacum hunc, a quodam consule in Naran, vel Naren fluvium, nam utrumque dicitur, esse diffusum. Post quod tanta est ea loca secuta fertilitas, ut etiam perticæ longitudinem altitudo superarit herbarum: quin etiam quantum per diem demtum esset, tantum per noctes crescebat. Quod Virgilius ad suam provinciam transtulit, dicens: 'Et quantum longis carpent armenta diebus, Exigua tantum gelidus ros Delph. et Var. Clus.

nocte reponet.' In verbis Festi pro *serunt* legendum *ferunt*, et in epitome *feruntur* pro *seruntur*. Neque enim serebatur Roseus ager, in quo nihil fere præter prata, ut ex eodem Varro colligi potest, lib. i. cap. 7. Quare et equis abundavit, qui *Roseani* dicti sunt. *Dac.*

<sup>b</sup> *Rotundam ædem Vestæ*] In veteribus nummis Vestæ templum ea forma hodieque cernitur. Hujus rei causam aliam tradit Plutarch. 'Traditur,' inquit, 'Numam custodiæ causa perenni igne Vestæ templum circumdedisse, quod rotundum ab eo extractum est, non ut terræ, quasi ea Vesta esset, sed ut universi figuram exprimeret, in cujus medio ignem collocatum Pythagorei censent, eumque Vestam et unitatem appellant.' Sed hæc meræ nugæ, nam alia etiam templa sæpe ea forma fuisse notum est. *Idem.*

<sup>c</sup> *Rubidus*] Plant. in Casina: 'Una ædepol opera in furnum calidum condito, Atque ibi torreto me pro pane rubido hera.' *Ant. Aug.*

*Rubidus*] Infra, *Rubidus panis ap-*

*colore, rubifactus.* Plautus in *Casina*:<sup>3</sup> *in furnum condito atque ibi torreto pro pane rubido.* Item scortearum ampullarum vetustate rugosarum, et coloris ejusdem, rubidarum dici solent.

Ructare, non ructari dicendum est. Flaccus: Vi- [PAUL. deres alios<sup>4</sup> ructare, ac respuere pulcherrima superbia. Cicero tamen ructaretur dixit.

Ructare<sup>d</sup> non ructari, dicendum ait Verrius . . . [FRST.  
 . . . . . ut pro . . . . .  
 . . . . . os igitur . . . . .  
 . . . . . scrib . . . . .

*Valerius Flaccus: Videres alios ructare, ac respuere pulcherrima superbia.* M. Cicero tamen in lib. II. *Philippicarum*, ructaretur dixit.

Rufuli<sup>e</sup> Tribuni militum appellabantur, quos Consul facie-

\*\*\*\*\*

3 Ed. Scal. *Casina*.—4 Vet. lib. *Videtur alias*.

#### NOTÆ

*pellatur parum coctus cum rubro colore.* Plautus in *Casina*: *in furnum condito, atque ibi torreto pro pane rubido.* apud eundem scortearum ampullarum, &c. Intellegit autem locum ex Stichio: 'Rubiginosam strigilem, ampullam rubidam.' *Jos. Scal.*

*Rubidus panis*] Versus Plauti e *Casina* act. II. sc. 5. sed laceri: sunt enim: 'Una Edepol opera in furnum calidum condito, Atque ibi torreto me pro pane rubido hera.' Eisdem laudat Festus in voce 'torrens.' In fine cum ait, *Item scortearum ampullarum, &c.* ejusdem Plauti versum respicit ex Stich. I. 3. 'Rubiginosam strigilem, ampullam rubidam.' Porro in verbis Festi Fulv. Ursinus pro *parum coctus* legebat *percoctus*. Sed *parum coctum* Festus dixit panem cito coctum: panis enim nimium properatus rubet et torretur. *Dac.*

<sup>d</sup> *Ructare*] Videndum est, an Cice-

ro Philip. II. *ructaretur* scripserit, quo loco cui *ructare turpe esset*, habemus. Posset enim ita legi, *cui si ructaretur turpe esset.* Ant. Aug.

*Ructare non ructari*] Usitatus *ructare* quam *ructari*. Gloss. utrumque ponunt. 'Ructat, ἐρέβγει.' 'Ructatur ὀπλέραι.' *Ructo* ab ἐρέβγω. Locus Ciceronis II. Philip. Doctissimus Duza filius putabat in hiatu latere Lucilii versum: *Ructantur juvenes et sputis omnia fadant.* Nulla tamen ejus vestigia. *Dac.*

<sup>e</sup> *Rufuli*] Liv. lib. VII. 'Cum eo anno placuisset Tribunus Militum ad legiones suffragio fieri; nam et antea sicut nunc, quos Rufulos vocant, Imperatores ipsi faciebant; secundum in sex locis tenuit T. Manlius L. F.' Fuit annus CCCXCI. ab U. C. si sequimur fastos Capitolinos. Idem lib. IX. 'Duo imperia eo anno dari cepta per populum, utraque pertinentia

bat, non *populus*: de quorum jure, quod Rutilius Rufus legem tulerat, qua eis carebatur multis modis, (sic enim elevarant eorum jus, ac tunc elavabant, qui populi suffragio creabantur,) *rufuli* a cognomine Rutili, ac post Rutilli appellati sunt.

Rufuli appellabantur Tribuni militum a Consule [PAUL. facti, non a populo, de quorum jure quod Rutilius Rufus legem tulerat, Rufuli, ac post Rutuli sunt appellati.

Rumen est pars colli,<sup>f</sup> qua esca devoratur: unde rumare dicebatur, quod nunc ruminare.

*Rumen est pars colli qua esca devoratur, unde rumare* [FEST. dicebant quod nunc ruminare.

Rumentum,<sup>g</sup> abruptio.

[PAUL.

#### NOTÆ

ad rem militarem; unum ut Tribuni Militum senidemi in quatuor legiones a populo crearentur, quæ antea, perquam paucis suffragio populi relictis locis, Dictatorum et Consulum ferme fuerant beneficia: tulere eam rogationem Trib. pleb. L. Atilius, C. Marcius.' Hæc illo anno CDXLII. Vidend. Polyb. lib. VI. *Ant. Aug.*

*Rufuli Tribuni*] Liv. lib. VII. sect. 5. 'Cumeo anno placuisset tribunos militum ad legiones suffragio fieri, nam et antea sicut nunc, quos Rufulos vocant, Imperatores ipsi faciebant, secundum in sex locis tenuit.' Et Ascinius Pedian. in divinat. 'Tribunorum militarium duo sunt genera, primum eorum qui Rufuli dicuntur: hi in exercitu creari solent; alii sunt comitiati, qui Romæ comitiis designantur.' *Dac.*

<sup>f</sup> *Rumen est pars colli*] Isidor. 'Rumen proximum curenioni quo cibus et potus devoratur.' Et Serv. ad illud Eclog. VI. 'Pallentes ruminat herbas.' 'Ruminatio,' inquit, 'dicta est a ruma eminente gutturis parte, per quam demissus cibus a certis revocatur animalibus.' *Ruma* autem et

*rumen* a ῥόμη, tractus, via. *Idem.*

<sup>g</sup> *Rumentum*] Eget interprete. *Ant. Aug.*

*Rumentum*] Rumentum in Auguralibus significare videri ait abruptionem, dum verba Anci exponit: si posterime avis canerit, ut auspicio, angurio rumentum sit. *Posterime*, vel *posterrime*, est postreme. *Canerit*, cecinerit. Etiam Sallustius dixit 'canuere' pro 'cecinerit.' Suspectum est nomen Anci: et potius ita putem legendum: *Rumentum* in Auguralibus significare videtur abruptionem: Dum verberat Ancilliorum ærinen, avis canerit interea, id eo augurio rumentum esto. Et aperte id ex libris auguralibus e armen est. *Ærinen*, est æs, ut supra cognovimus ex libro III. Morem hunc æra in Saliaribus quatiendi tangebatur Nigidius libro XVII. 'Itaque ex ære in Saliaribus Altanus tintinat.' *Jos. Scal.*

*Rumentum*] A *rumpo*, sive *rupo*, *rupi*, *rupimen*, *rupimentum*, *rumcuntum*. Ut a 'moveo,' 'movi,' 'movimen,' 'movimentum,' 'momentum.' *Ista*, dum verba Ancilibus, ex auguralibus libris desumta. Dum movebantur ancilia,

*Rumentum in Auguralibus significare videtur inter-* [FEST.  
*ruptio, abruptiove, dum verba Ancilibus movendis præit,*  
*si interim avis canerit, tum æque atque auspicio, augurio*  
*rumentum estod* . . . . .

Rumex, genus teli simile spari Gallici. [PAUL.

Rumex<sup>h</sup> *genus teli simile spari gallici, cujus meminit* [FEST.

Lucili. *Tum spara, tum rumices portantur tragula porro.*

## NOTE

si avis vocem emiseric, non minus augurio illi rumentum fiebat quam auspicio cuivis alii, si quod factum esset. Hos hiatus olim suppleverat Scaliger: *Dum verberat anciliorum ærimen, avis canerit interea, id eo augurio rumentum esto. Ærimen est æs, ut supra cognovimus ex lib. III. Canerit pro cecinerit, ut etiam Sallustius dixit 'cannere' pro 'cecinerere.'* Morem hunc æra in Saliaribus quatiendi tangebatur Nigidius lib. XVIII. 'Itaque ex ære in Saliaribus Altanns tintinat.' Hæc vir doctissimus, quæ sane nisi alia schedæ exhiberent, pro veris facile recepta fuissent. *Dac.*

<sup>h</sup> *Rumex*] Versus Lucilii refertur verbo 'Spara.' *Tum spara, tum rumices portantur tragula porro*: licet illic *rumices* scriptum sit. *Ant. Aug.*

*Rumex*] Suspiciantur viri docti Festum male legisse apud Lucilium *rumices* pro *murices*: nam *murices* proprie sunt conchæ, conchylia, quæ quia in acutum desinunt, inde quævis aliæ res dictæ *murices*: ut cacumina saxorum. Virgil. 'Acuto in murice remi Concessi sonnere.' Ubi Servius 'muricem' exponit, 'Saxi cacumen emineus per tranquillitatem.' Isidor. lib. XVI. cap. 3. 'Murices petrae in litore similes muricibus vivis, acutissimæ et navibus perniciosæ.' Sic *triboli* dicti *murices*, quia multos simul aculeos ostendunt. Vide Casaub. apud Athen. lib. VIII. 9. Verum huic

conjecturæ obstat quod prima in *murex* producitur, quæ corripitur in *rumex*. Sane Gellius lib. X. cap. 25. *Rumigestrum* dicit esse telum. 'Inter telorum,' inquit, 'jaculorum, gladio- rum vocabula lancea, spari, rumigestri, falces:' unde Scaliger apud Varonem: Forsan apud Gellium pro *rumigestri* reponendum *runcastri*, vel *rumicestri*. *Rumices* Lucilio, *Tum spara tum rumices*, &c. Atque ideo videtur Gellius illa duo junxisse, tanquam apud eundem Lucilium lecta. Autequam hinc ab eo monendus est lector, ante caput *Rumex*, in schedis extare quasdam reliquias, quæ in omnibus Festi editt. prætermisæ. In iis apparet de *Ruma*, id est, mamma Festum egisse, item de ficu Ruminali et lupa, quæ Remo et Romulo præbuit rumam: sunt enim ad hunc modum: 'Ruma, id est, mamma. . . . . capi-  
 . . . . . tolio . . . . . niun  
 . . . . . de  
 . . . . . quæ  
 . . . . . requisi  
 . . . . . appellatam  
 . . . . . est quæ  
 Rumex teli genus,' &c. Quibus, etsi eas instaurare non possum, duntius carere te nolui, ut quoad fieri possit, et quantum in me est, Festi quæ supersunt, ea tibi omnia in promptu sint, et habeas etiam quicum vires tuas experiaris. *Dac.*

Ruminalis<sup>i</sup> dicta est ficus, quod sub ea arbore [PAUL. lupa mammam dedit Remo et Romulo: mamma autem rumis<sup>5</sup> dicitur: unde et rustici appellant hædos subrummos, qui adhuc sub mammis habentur.

*Ruminalem ficum*<sup>k</sup> appellatam ait Varro *prope curiam* [FEST. *sub veteribus*, quod sub ea arbore *Lupa rumam dederit Remo et Romulo, id est, mammam: mamma autem rumis*

5 Vet. lib. *rumus*.

#### NOTE

<sup>i</sup> *Ruminalis*] Infra: Ficum Ruminalem appellatam ait Varro a veteribus, quod sub ea arbore lupa mammam Remo et Romulo dederit. Mamma autem Rumis dicitur. Unde agnos veteres subrumos vocabant, qui sub mammis essent: alii autem sunt, qui putent, quod sub ea pecus ruminari solitum esset. *Jos. Scal.*

<sup>k</sup> *Ruminalem ficum*] Dnas Ruminales ficus fuisse certum est, alteram in Germalo, sub qua Remus et Romulus a lupa nutriti, alteram in comitio, quæ proprie Navia dicebatur. Utramque in octava urbis regione ponit Victor: 'Ficus Ruminalis et Lupercal virginis. Columna cum statua M. Ludii.' Hæc est vera Ruminalis. Pergit Victor: 'Ficus Ruminalis in comitio, ubi et Lupercal Ædes Vejovis inter arcem et Capitolium prope asyllum.' Hæc est ficus Navia. At de Navia ficu jam supra egit Festus. Hic igitur de vera ficu Ruminali ejus verba intelligenda sunt, quod et olim animadvertit Magnus Salmasius in exercitationibus Plinianis, ubi multa docte et accurate de utraque ficu annotavit, sed quis nondum mihi uti contigerat cum horum librorum decimus quartus typis mandabatur: hæc enim fere siue libris scribimus, quos patria longe 'dulci distinct in domo.' Quare est

certe quod gaudeam me in Navia ficu contra mentem Scaligeri illustranda et putanda juxta virum doctissimum fere per omnia sic sensisse. Ejus verba in fine addentur, ut ea cum illis quas in *Navia* dicta sunt, lector conferre possit. Redeamus ad Festum. Ait ficum Ruminalem prope curiam fuisse, at curia in comitio. Non potest igitur hæc esse vera ficus Ruminalis quæ in Germalo: hoc non potuit scrupulum creare doctissimo Salmasio, qui supplementum Festi nunquam vidit, adeoque ex sola tantum epitome judicavit hic de vera ficu Ruminali a Festo actum fuisse. In epitome vero nihil est quod non utrique ficu æque conveniat. De Navia enim ficu idem dicebant quod de Ruminali. Tacit. *Annal.* xiii. 'Eodem anno Ruminalem arborem in comitio, quæ super octingentos et triginta ante annos, Remi Romulique infantiam texerat,' &c. De Navia enim loquitur. Sed Festus 'Curiam simpliciter dixit quam alii 'Curiam Hostiliam,' quæ diversa est ab altera Curia, quam *βουλευτήριον* Græci vocant. 'Curia Hostilia sub veteribus,' ita notatur in descriptione urbis, ubi hæc et illa. Sic enim in 8. regione: 'Curia.

Curia Hostilia sub veteribus.' *Dac.*

*dicitur: unde rustici hædos lactentes subrumos vocant, quia adhuc sub mammis habent: alii autem sunt qui putant, quod sub ea pecus ruminari solitum esset.*

Rumitant,<sup>1</sup> rumigerantur.<sup>6</sup> Nævius: Simul alius [PAUL. aliunde rumitant inter se.<sup>7</sup>

*Rumitant, significat rumigerant, ut Nævius simul alius [FEST. aliud aliunde rumitant inter se.*

Runa genus teli<sup>m</sup> significat. Ennius: runata recedit, id est, pilata.

.	.	.	.	nas <sup>n</sup>	.	.	[FEST.
.	.	.	.	ae	.	.	.
.	.	.	.	Nævius	.	.	.
.	.	.	.	vit	.	.	.
.	.	.	.	ad	.	.	.
.	.	.	.	escu	.	.	.

Rupitias<sup>o</sup> in duodecim significat, damnum dederis.<sup>8</sup>

Rupitia damnum dederit significat. [PAUL.

Ruri<sup>p</sup> esse, non rure dicendum, testis est Terentius [FEST.



6 Vet. lib. *rumigerant*.—7 Vet. lib. *fere*.—8 Vet. cod. *dederit*. Vide Notas infra.

#### NOTÆ

<sup>1</sup> *Rumitant*] A *Rumo* frequentativum *rumito*, ut a 'fero,' 'ferito.' Versus Nævii, qui Saturnius est, *Simitu alius aliunde rumitant inter se*. Vide 'adrumavit.' *Idem*.

<sup>m</sup> *Runa genus teli*] Vide post 'Rodusculana.' *Idem*.

<sup>n</sup> . . . . . *nas*] Duo capita hic cohæserunt: prius etiam mutilum: lego: *Runa genus teli: Ennius, Runata recedit, id est, præliata*. Quæ sequebantur adhæserunt post 'Rodusculana.' At quæ sequuntur, eadem videntur esse quæ supra in 'Rumitant;' in iis enim manifeste apparet locus Nævii. Lector tamen monendus est, in editione Romana rudera ista continuo sequi post caput 'Rufili.' *Idem*.

<sup>o</sup> *Rupitias*] Inepte sane. Lege, *Rupsit, damnum dederit*: nam et in veteri scriptura annotatum est in margine fuisse, *dederit, non dederis*. Quid sit *rupit*, vide Ulpian. Tit. ad l. Aquiliam. *Jos. Scal.*

*Rupitias*] Legendum, *rupit, id est in duodecim, &c.* Ait *rupit* in leg. 12. tab. significare, 'damnum dederit.' Vide 'talionis.' Sed nihil fortasse mutandum. In lege 12. scriptum . . . . . *rupitias* . . . . . *sarcito*. Forte: *Si rupitias fecerit, Dominus sarcito*. Vide 'sarcito.' *Dac.*

<sup>p</sup> *Ruri*] Terentius addit *fere*: 'Ruri fere se continebat,' &c. *Ant. Aug.*

*Ruri esse*] Locus Terent. est e Phorm. act. 11. sc. 3. 'Ruri fere se continebat, ibi agrum de nostro patre



in Phormione, cum ait: Ruri se continebat, ibi agrum de nostro patre.

Ruscum<sup>9</sup> est, ut ait Verrius, amplius paulo herba, et exilius<sup>9</sup> virgultis, fruticibusque,<sup>10</sup> non dissimile junco, cujus coloris rebus uti mulieres solitæ.<sup>11</sup> Commemorat Cato Originum libro septimo: Mulieres opertæ auro, purpuraque, ars,<sup>12</sup> inhæret diadema, coronas aureas russea facie, galbeas<sup>13</sup> lineas, pelles, redimicula.

Ruspari<sup>r</sup> est quærere crebro, ut hoc versu indicatur: et ego ibo,<sup>s</sup> ut latebras ruspans rimer amaptimas.<sup>14</sup>

Ruspari est crebro quærere. [PAUL.

Rustica<sup>t</sup> vinalia quartodecimo Kalendas Septembris celebrantur, quo die primum vinum in urbem deferebant.



9 Vet. cod. *exirius*.—10 Id. *fructibusque*.—11 Vir doct. in marg. ed. Scal. conjicit *solitas*.—12 Id. *ibid. auri*.—13 Vet. cod. *facile galbeos*.—14 Legendum monet Scal. *maritimas*.

#### NOTÆ

Colendum habebat.<sup>r</sup> *Dac.*

<sup>9</sup> *Ruscum*] Alibi monemus verba Catonis ita legenda: *Mulieres opertas auro, purpuraque: arsinca, rete, diadema, coronas aureas, russeas fascias, galbeos, lineas, pelles, redimicula.* De russea fascia et linea veste Apuleius lib. II. *Metamorph.* ‘Ipsa linea tunica mundule amicta, et russea fasciola prænitente altiuscule sub ipsas papillas succinetula.’ *Jos. Scal.* Ita Scalig.<sup>r</sup> qui tamen in conjectaneis suis de quibus hic loquitur non *russeas fascias* legit, sed *russeu facie*. Mulieres russea facie, quæ sibi colorem illum conciliabant rusco, ῥάψφ, unde tapsinæ dictæ. *Dac.*

*Ruscum*] Gloss. ‘*Ruscum, χαμαιδαλφνη, κωβσβαρον, εἶδος βοτάνης.*’ ‘Myrtum Sylvestrem’ vocat Dioscorid. Ex eo plerisque Italiæ locis et scopæ fiunt et vites ligantur. Virgil. II. *Georg.* ‘Nec non aspera rusci Vimina per sylvam, et ripis fluvialis arundo Cæditur.’ *Idem.*

<sup>r</sup> *Ruspari*] In ultimis verbis mendum esse notatum est, R litera adjecta in veteri libro. Vidend. Nonius Marcellus. *Ant. Aug.*

*Ruspari*] Glossarium: ‘*Ruspinat, χειροτριβεῖ.*’ pro eodem etiam *Rostrare*. Idem: ‘*Rastrat, ἐπιζητεῖ.*’ Puto versum ita legendum: *Et ego ibo, ut latebras ruspans rimer maritimas.* In eodem Glossario: ‘*Rutilat, ἐρευνᾷ, σκυβαλίξει.*’ Lege, ut hic, *Ruspat.* *Jos. Scal.*

*Ruspari est quærere crebro*] Immo potius diligenter et studiose quærere. Et proprie de animalibus, quæ vel rostro vel ungibus terram ruunt: unde et pro eodem *Rostrare* dicitur. Vide ‘*cornuspari.*’ *Dac.*

<sup>s</sup> *Et ego ibo*] Hunc versum sic legendum putat Scalig. *Et ego ibo, ut latebras ruspans rimer maritimas.* In Schedis: ‘*Et ego ibo ut latebras ruspans rimarem optimas.*’ *Idem.*

<sup>t</sup> *Rustica*] Aliquid amplius Paulus notat, quam apud Festum reperitur.

Rustica vinalia appellantur,<sup>15</sup> mense Augusto quar- [FEST. todecimo Kalendas Septembris Jovis dies festus, quia Latini<sup>x</sup> bellum gerentes adversus Mezentium, omnis vini libationem ei Deo dedicaverunt: eodem autem die Veneri templa sunt consecrata, alterum ad circum maximum, alterum in luco libitinensi,<sup>15</sup> quia in ipsius<sup>16</sup> Deæ<sup>y</sup> tutela sunt horti.

Rustum ex rubus.<sup>z</sup> . . . . .

Ruta cæsa<sup>a</sup> dicuntur, quæ venditor possessionis, sui usus gratia, concidit, ruendoque contraxit.<sup>17</sup>



15 Vet. cod. *luci libiti adensi*.—16 Id. *in pius*.—17 Vet. lib. *extraxit*.

#### NOTÆ

Vidend. Varro lib. v. de Ling. Lat. et Festus, 'Roscii.' *Ant. Aug.*

<sup>15</sup> *Rustica vinalia appellantur*] Vide supra post 'Roscii.' *Dac.*

<sup>x</sup> *Quia Latini*] Hanc historiam ex Pisone sic refert auctor de origine gentis Romanæ, qui Victoris titulo circumfertur. 'Igitur,' inquit, 'summani imperii Latinorum adeptus Ascanius, cum continuis præliis Mezentium persequi instituisset, filius ejus Lausus collem Laviniaë arcis occupavit; cumque id oppidum circumfusis omnibus copiis regis teneretur, Latini legatos ad Mezentium miserunt sciscitatum qua conditione in deditionem eos accipere vellet; cumque ille inter alia onerosa illud quoque adjiceret, ut omne vinum agri Latini aliquot annis sibi inferretur, consilio atque auctoritate Ascanii placuit ob libertatem mori potius quam illo modo servitutem subire. Itaque vino ex omni vindemia Jovi publice voto consecratoque, Latini urbe eruperunt, insuoque præsidio, interfectoque Lauso Mezentium fugam facere cœgerunt.'

Vid. Plutarch. Quæst. Rom. quæst. XLV. *Idem.*

<sup>y</sup> *Quia in ipsius Deæ*] Hæc aliena sunt, et male huc irrepserunt e fine capitis quod post 'Roscii.' *Idem.*

<sup>z</sup> *Rustum ex rubus*] Quid sit *Rustum* nescio. Forsan a *rubus* est *rubusetum*, *rubustum*, *rustum*. Ita ut *Rustum* dicatur locus rubis consitus. A rusto etiam dictæ 'falces rustariae' quibus reseantur rusti. *Idem.*

<sup>a</sup> *Ruta cæsa*] Nimis concisa sunt verba Festi, et mendum esse videtur in verbo *Contraxit*. Cum vendebatur possessio, sive fundus, venditor excipiebat ruta cæsa; hoc est, quicquid cæsum erat, aut erutum. Cicero lib. II. de Oratore: 'te, cum ædes venderes ne in rutis quidem, et cæsis, solum tibi paternum recepisse:' et in fine *Topicor.* 'Fecique quod sæpe liberales venditores solent, ut cum ædes fundumve vendiderint, rutis cæsis receptis, concedant tamen aliquid emtori, quod ornandi causa apte et loco positum esse videatur.' *Ant. Aug.*

Rutabulum<sup>b</sup> est, quo rustici in prouendo igne panis coquendi gratia (utuntur).<sup>18</sup> Novius in Pico: Quid ego facerem? otiosus rodebam<sup>19</sup> rutabulum. Nævius,<sup>20</sup> ob-scœnam viri partem describens: Vel quæ sperat se nupturam<sup>1</sup> iri adolescentulo, ea licet senile tractet retritum rutabulum.

Rutabulum a prouendo igne vocatum, quo panes [PAUL. coquuntur: invenitur tamen positum et pro virili membro.

Rutilæ canes,<sup>d</sup> id est, non procul a rubro colore [FEST. immolantur, ut ait Ateius Capito canario sacrificio pro frugibus deprecandæ sævitiae causa sideris caniculæ.

Rutilium<sup>2</sup> e rufum significat, cujus coloris studiosæ etiam antiquæ mulieres fuerunt: unde traxerunt cognomina Rutilas,<sup>3</sup> ut indicat frequenter Afranius.

Rutilium<sup>4</sup> rufum significat, cujus coloris studiosæ [PAUL. etiam antiquæ mulieres fuerunt: unde et rutilæ<sup>5</sup> dictæ sunt.



18 'Verbum *utuntur* non est in veteri libro: sed nos ut necessarium recipimus.' *Ant. Aug.*—19 *Ed. Scal. quid ego facerem otiosi rodebam.*—20 *Vet. cod. Nævius.*—1 *Vet. cod. viri. Vir doct. in marg. ed. Scal. conjicit viro. Vide Notas inf.*—2 *Vir doct. ibid. Rutilius vel Rutilus.*—3 *Id. ibid. Rutiliæ vel Rutilæ. Ed. Scal. Rutilias.*—4 *Id. ibid. Rutilum vel Rutilus.*—5 *Vet. lib. rutiliæ.*

#### NOTÆ

<sup>b</sup> *Rutabulum*] Verbum *utuntur* non est in veteri libro. Sed nos ut necessarium recipimus. *Ant. Aug.*

*Rutabulum*] Glossæ: 'Rotabulum, ἐνοσκάλης.' *Jos. Scal.*

*Rutabulum*] Glossar. 'rotabulum, ἐνοσκάλης.' Martinius rescribit ἐγσκαλῖς. Est enim sarcolum quo ignis σκαλεύεται, foditur, excitatur. Gallice *fourgon*. *Dac.*

<sup>c</sup> *Nævius*] In verbis Nævii legendum *nuptum iri*. Nisi legas cum aliis, *Nupturam viro adolescentulo*, &c. puellam describit Nævius quæ, seni viro conjuncta, tædium suum oblectat, sperans se nuptum iri adolescentulo. *Idem*,

<sup>d</sup> *Rutilæ canes*] Hunc morem tangit Ovid. *iv. Fast.* 'Est Canis, Icarium dicunt, quo sidere moto, Tota sitit tellus, præripiturque seges. Pro Cane sidereo canis hic imponitur aris.' Vide 'Catularia porta.' *Idem.*

<sup>e</sup> *Rutilium rufum*] *Rufus* et *Rutilus* idem erat, vel certe parum intererat. *Varr. lib. vi. de L. L.* 'Aurei enim rutili. Et inde etiam mulieres valde rufæ, rutilæ.' Et *Cato*: 'Mulieres nostræ,' inquit, 'cinere capillum ungitabant, ut rutilus esset crinis.' Unde *Serenus*: 'Ad rutilam speciem nigros flavescere crines Unguento cineris prædixit *Tullius auctor.*' *Idem.*

Rutrum dictum,<sup>f</sup> quod eo arena eruitur.

Rutrum tenentis<sup>g</sup> juvenis est effigies in Capitolio [FEST. ephēbi more Græcorum harenam ruentis exercitationis gratia : quod signum Pompeius Bithynicus ex Bithynia suppellectilis regiæ Romam deportavit.

#### NOTE

<sup>f</sup> *Rutrum dictum*] Sic Varr. lib. iv. de L. L. 'rutrum, ut ruitum, a ruendo.' Et male viri docti *rutrum* cum *rastro* confundunt. Illud a *ruendo*, istud a *radendo*. Idem.

<sup>g</sup> *Rutrum tenentis*] Græci pueri ἐφηβεύοντες hoc exercitio utebantur. *Jos. Scal.*

*Rutrum tenentis*] Græci pueri ἐφηβεύοντες hoc exercitio utebantur. Theocrit. de athleta φῆσεν ἔχων σκα-

πάνην, 'abiit rutrum tenens.' Ubi Schol. σκαπάναν, ἤγουν δίκηλλαν, ἢ λισγάριον, ἢ σκαφίον, ἢ οἱ Ἀττικοὶ ἄμην λέγουσιν. οἱ γὰρ γυμνασταὶ τούτοις ἐχρῶντο ἔπερ γυμνασίας, τῇ σκαπάνῃ σκάπτοντες καὶ τὰ ἄνω μέρη ἀναβῶνόντες. i. 'Scapane ligo, sive lisgarium, sive rutrum, quod Attici amen dicunt. His enim utebantur Athletæ pro exercitio rutro fodientes ad firmandum robur,' &c. *Dac.*

# SEX. POMPEII FESTI

DE

## VERBORUM SIGNIFICATIONE

### LIBER XVII.

---

SABATINA<sup>a</sup> a lacu Sabbate dicta. [PAUL.]

Sabatina<sup>1</sup> . . . . . [FEST.]

. . . . . te . . . . .

Sabini<sup>b</sup> dicti, ut ait Varro Terentius, quod ea gens PP. colat deos; ἀπὸ τοῦ σέβεισθαι.

Sabini a cultura Deorum dicti, id est, ἀπὸ τοῦ [PAUL.] σέβεισθαι.

Sabini quod<sup>c</sup> volunt somniant, vetus proverbium esse, et [FEST.]



1 Supple, inquit Dac. *Sabatina tribus a lacu Sabate dicta est.* Nihil amplius deest.

#### NOTE

<sup>a</sup> *Sabatina*] Sabatina tribus, quæ cum Stellatina, Tromentina, et Arniensi, reliquis fuit addita anno cccclxvi. Liv. lib. vi. a lacu Sabate dicta, qui fuit in Tuscia. Hunc lacum hodie *Anguillarum* vocari docet Onuphrius. Dac.

<sup>b</sup> *Sabini*] Interpretationem desiderat. Ant. Aug.

*Sabini*] *Sabini* dicti, ut ait Varro Terentius, quod ea gens PP. colat Deos. ἀπὸ τοῦ σέβεισθαι. Illud PP. signifi-

cat *præcipue*: quare et glossema appositum erat. Plinius: 'Sabini, ut quidam existimavere, a religione et Deorum cultu Sabini appellati.' Jos. Scal.

*Sabini* dicti, ut ait Var. . .] *Sabini* in longum per cxx. stadia porrecti a Tiberi et Nomento oppido usque ad Vestinos. Antiquissima gens, ab his Picentini, Samnitiæ, ab his Lucani, ab his Brutii. Dac.

<sup>c</sup> *Sabini* quod] *Sabini* quod volent

*inde manasse ait Sinnius Capito, quod quotiescumque sacrificium propter viam fieret, hominem Sabinum ad illud adhibere solebant: nam his promittebat se pro eis somniaturum, idemque postquam evigilasset sacra facientibus narrabat omne quicquid in quiete vidisset, quod quidem esset ex sacrificii religione. Unde venisse videtur in proverbium Sabinos solitos, quod vellent somniare: sed quia propter aviditatem bibendi quædam anus mulieres id somnium captabant, vulgatum est illud quoque, anus quod volt somniat: fere enim quod vigilantes animo volvimus, id dormientibus parere solet.*

*Sycomorum*<sup>2 d</sup> *genus est arboris, quam dictam Pomponius ait ex fico, et moro, quod ficus ea sit et morus: unde nomen per Morum e Stycon deductum est.*

*Solem*<sup>e</sup> *dici ait, quod solus sit. Eundem modo Solem, modo*

//////////

2 Ed. Scal. *Saccorum*.

#### NOTÆ

*somniant: vetus id proverbium esse, et inde manasse ait Sinnius Capito, quod quotiescumque sacrificium propter viam fieret, hominem Sabinum ad id adhibere solebant. Nam his promittebat se pro illis somniaturum. Idem igitur postquam e somno erigilasset, ipsis sacra facientibus, narrabat omne, quicquid in quiete vidisset, quod quidem esset ex sacrificii religione. Unde venit in proverbium, Sabinos quod vellent somniare. Sed quia propter aviditatem bibendi quædam anus id somnium captabant, vulgatum est illud quoque: Anus quod volt somniat: fere enim quod vigilantes animo volvimus, id dormientibus apparere solet. Nemo negaverit, opera nostra proverbium, quod hactenus latuerit, e tenebris erutum esse: neque est, quod morose quis verba rimetur, cum sententia ipsa nullo negotio ex reliquis Festi divinari potuerit. Jos. Scal.*

*Sabini quod volunt*] Hoc sic olim optime instauraverat Scaliger de sacrificio propter viam: vide in 'propterviam.' *Dac.*

<sup>d</sup> *Sycomorum* [*Saccor* . . .] *Saccorum* fortasse: quid enim aliud dici possit mihi in mentem non venit. *Ant. Aug.*

*Saccor* . . .] *Sycomorus* est genus arboris, quam dictam Pomponius ait ex fico, et moro: quod ficus ea sit, et morus. Unde nomen per *Y* scribitur. Cetera de Sole, aut fortasse de Soracte monte Apollini dicato concipienda sunt. Sed viderint docti. *Jos. Scal.*

*Sycomorum*] Ficus Ægyptia, quam alii ficum, alii morum Ægyptiam, et nomine composito *sycomorum*, et *morosycon* appellarunt. *Dac.*

<sup>e</sup> *Solem*] Cic. 11. de Nat. Deor. 'Quare et idem Apollo, ut Chrysippus putavit, ab a privat. et πολὺς, multus, quod sine multis, id est, so-

*Apollinem vocari: tu es Apollo, ut est in carmine sæculari.*

Sacella<sup>f</sup> dicuntur loca Diis sacrata sine tecto.

Sacella dicuntur loca Diis sacrata sine tecto. [PAUL.

Sacer mons trans Anienem fluvium ultra tertium miliarium appellatur, quia Jovi fuerat consecratus.

Sacer mons<sup>s</sup> appellatur trans Anienem paulo [FEST. ultra tertium miliarium; quod cum plebes, cum secessisset a patribus, creatis Tribunis plebis, qui sibi essent auxilio, discedentes Jovi consecraverunt. At homo sacer is est, quem populus iudicavit ob maleficium, neque fas est eum immolari, sed, qui occidit, parricidii non damnatur, nam lege tribunicia prima cavetur: SI QUIS EUM, QUI EO PLEBEISCITO SACER SIT, OCCIDERIT, PARRICIDA NE SIT. ex quo quivis homo malus, atque impro-

## NOTE

lus sit.' De sole etiam idem Varro lib. iv. Sed ita, ut aliud etiam proponat. 'Sol,' inquit, 'vel quod ita Sabini, vel quod solum ita lucet, ut ex eo Dies sit.' Ubi sol Sabinam esse vocem innuit, et eam Sabini forsau a Græco σέβας, fulgor; sed cum gentes solem pro Deo colerint, verisimilius ab Hebræo *El*. id est, fortis, atque etiam *Deus*, ηλ. et ωλ. Unde *ἥλιος* et Lat. *sol*. Idem autem dictus *Apollo* a Græco ἀπωλείν, quod is pestilentiaë auctor sit. Unde et in Carminibus sæcularibus invocabatur. Horat. 'Condito mitis placidusque telo Supplices audi pueros, Apollo.' Vide Servium Ecl. v. Macrob. lib. i. Sat. cap. 17. Et Lil. Gyr. De Diis gentium.' *Idem*.

<sup>f</sup> *Sacella*] C. Trebatius lib. ii. de religionibus apud Gell. lib. vi. cap. 12. Sacellum est locus parvus Deo sacratus cum ara. *Ant. Aug.*

*Sacella dicuntur*] Sacella dicuntur concepta loca quæ tantummodo muro clausa sunt. Sine tecto: quia scilicet sæpius erant fulgurita: vide infra

in 'Scribonii puteal.' *Dac.*

<sup>s</sup> *Sacer mons*] Jovi consecraverunt. Dionysius: ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἐψηφίσαντο, βωμὸν κατεσκεύασαν ἐπὶ τῆς ἀκρωρείας, ἐν ᾗ κατεστρατοπέδευσαν, ὅν ἐπὶ τοῦ κατασχόντος αὐτοῦ δειμάτος τότε ὠνόμασαν, ὡς ἡ πάτριος αὐτῶν σημαίνει γλῶσση, διὸς δειματείου. ᾧ θυσίας ἐπιτελέσαντες, καὶ τὸν ὑποδεξάμενον αὐτοῦς τόπον ἱερὸν ἀνέντες, καθήσαν εἰς τὴν πόλιν ἕνα τοῖς πρέσβεσι. Legis caput fuit. QVEI. ALITER. FAXIT. CVM. PEQVNIA. FAMILIAQVE. SACER. ESTO SEI. QVIS. EM. OCCISIT. PARICEIDA NEC. ESTO. Dionysius: ἐὰν δέ τις τῶν ἀπηγορευμένων τι ποιήσῃ, ἐξάγιστος ἔστω, καὶ τὰ χρήματα αὐτοῦ Δῆμητρος ἱερά. καὶ ὁ κτείναις τινὰ τῶν ταῦτα εἰργασμένων, φόνου καθαρὸς ἔστω. Idem erat et, SE. FRVDE. SYA. LICETO. ut, 'si quis im occidere velit, se frude sua liceto:' et, 'sine capitali noxa esto:' et, 'jure cæsus esto.' *Jos. Scal.*

*Sacer mons appellatur*] 'In sacium montem secessisse trans Anienem amnem, tria ab urbe milliaria passuum.' Liv. lib. ii. sect. 32. *Dac.*

bus sacer appellari solet. Gallus Ælius ait sacrum esse quocumque modo, atque instituto civitatis consecratum sit, sive ædis, sive ara, sive signum, sive locus,<sup>3</sup> sive pecunia, sive quid aliud, quod Diis dedicatum, atque consecratum sit. Quod autem privati<sup>b</sup> suæ religionis causa aliquid earum rerum Deo dedicent, id Pontifices Romanos non existimare sacrum: at si qua sacra privata suscepta sunt, quæ ex instituto Pontificum stato die, au- certo loco facienda sint, ea sacra appellari tanquam sacrificium. Ille locus, ubi ea sacra privata facienda sunt, vix videtur sacer esse.

Sacram<sup>i</sup> viam quidam appellatam esse existimant, quod in ea foedus ictum sit inter Romulum ac Tatium: quidam, quod eo itinere utantur sacerdotes, idulium<sup>4</sup> sacrorum<sup>k</sup>



<sup>3</sup> Vet. cod. *locum*.—<sup>4</sup> Vir doct. in marg. ed. Scal. *edulium*.

#### NOTE

<sup>b</sup> *Quod autem privati*] Sacræ res sunt quæ publice Deo consecratæ sunt, non privatæ. Si quis ergo privatim sibi sacrum constituerit, sacrum non est, sed profanum. L. vi. § 2. D. de divis. rerum. Justinian. in Instit. lib. II. cap. I. § 8. 'Si quis vero auctoritate sua quasi sacrum sibi constituerit, sacrum non est, sed profanum.' *Idem*.

<sup>i</sup> *Sacram*] Sunt quædam mendosa. Illud præsertim *nec appellari debere*: videtur desiderare *sacram viam*. Vide 'October;' quo loci 'Sacravien-ses' appellantur, qui in Sacra via habitant, et 'Suburanenses,' qui in Subura. Verrii autem opinio mihi supervacanea videtur, si eos tantum reprehendit, qui conjuncte hæc enuntiant: quis enim ita locutus est? si vero existimat debere dici *sacram*, et *novam*, non *sacram viam*, et *novam viam*: tunc solus sine rivali se amet, per me licet. Vidend. Varro lib. iv.

de Ling. Lat. de sacello Streniæ. *Ant. Aug.*

*Sacram viam*] Idulia sacra dicta ab ovi Iduli, quæ quot idibus Jovi immolabatur. Ovidius: 'Idibus alba Jovi grandior agna cadit.' Vide Conjectanea. *Jos. Scal.*

*Sacram viam*] Signa fœderis initi in ea extabant tempore Servii Honorati, Regibus diverso itinere venientibus; Romulo a Palatio, Tatio a Rostris. Vide Servium ad illud VIII. Æneid. 'Cæsa jungebant fœdera porca.' *Dac.*

<sup>k</sup> *Idulium sacrorum*] Idulia sacra dicta ab ovi Iduli quæ quot idibus Jovi immolabatur. Ovid. 'Idibus alma Jovi grandior agna cadit.' Sacra hæc Idulia via sacra in arcem ferebantur. Varr. lib. iv. de L. L. 'Cæroliensis a carinarum junctu dietus carinæ: postea cerionia, quod hinc oritur caput sacræ viæ ab Streniæ sacello, quæ pertinet in arcem. Qua



conficiendorum causa. Itaque ne catenus quidem, ut vulgus opinatur, sacra appellanda est a regia ad domum regis sacrificuli, sed etiam a regis domo ad sacellum Streniæ,<sup>5</sup> <sup>1</sup> et rursus a regia usque in arcem: nec appellari <sup>6</sup> debere<sup>m</sup> ait Verrius, sed disjuncte, ut ceteras vias, Flaminiam, Appiam, Latinam, ut ne Novamviam quidem, sed Novam viam.

Sacra via in urbe appellatur, quod in ea fœdus [PAUL. ictum sit inter Romulum et Tatium.

Sacramento<sup>n</sup> dicitur, quod *jurisjurandi sacratione* [FEST. interposita, actum est,<sup>7</sup> unde quis sacramento dicitur interrogari, quia *jusjurandum interponitur*. Cato in Q. Thermum de X. hominib. tum vero ibi aderat,<sup>8</sup> ne mala facinora bona fide aut scelera nefaria fierent, qui dicerent sacramento, traderentur, lege æstimarentur.



5 Ead. ed. *Sireniæ*.—6 Vir doct. *ibid. nec ita appellari*. Vide infra.—7 Ed. Scal. *ac tum est*.—8 Ead. ed. *aderant*.

#### NOTE

sacra quotquot mensibus feruntur in arcem. Et per quam augures ex arce profecti solent inaugurare.' *Idem*.

<sup>1</sup> *Ad sacellum Streniæ*] Strenia Dea dicta quod strenis Kal. Jan. dandis accipiendisque præset. Illud sacellum in Reg. 4. Sed perperam apud Onuphrium *sacellum strenuæ*. *Idem*.

<sup>m</sup> *Nec appellari debere*] Quædam hic deesse videntur. Et alia etiam transposita. Legendum puto: *Nec Sacram viam appellari debere ait Verrius, sed disjuncte, ut ceteras vias, Flaminiam, Appiam, Latinam, ut ne novam viam quidem, sed viam novam*. Non dici debet, inquit Verr. *Sacra via*, unica voce, sed disjuncte. Neque solum disjuncte, ut nova via, sed via nova, via sacra. Ita ut præponatur substantivum. Sic optime Horat. 'Ibam forte via sacra.' Qui tamen in Epod. 'Sacram metiente te viam.' Ubi *sacram* præmisit, sed hoc nihil contra

mentem Verrii, qui intelligit viam debere præponi, cum utraque vox simul effertur. *Idem*.

<sup>n</sup> *Sacramento*] *Sacramento dicitur quod sacratur fide interposita: ac tum sacramento dicitur interrogari quidam*. Cato in Q. Thermum de X. hominibus. *Aderant, ne mala fide viderentur scelera nefaria fieri, qui dicerent sacramento: traderentur lege: æstimarentur*. Jos. Scal.

*Sacramento*] Sic Sacramento dicere milites dicebantur cum ad jusjurandum adigebantur se Remp. non deserturos. Liv. lib. v. 'Tribuni plebis, si eis videretur, ad populum ferrent, ut qui minores decem et septem annis sacramento dixissent, iis perinde stipendia procederent, ac si viginti annorum, aut majores milites facti essent.' Inde in Glossis: 'Sacramentum, ἕρκος στρατιωτικὸς.' 'Juramentum militare.' Sacramentum ta-

Sacramentum dicitur, quod jusjurandi sacratione [PAUL. interposita geritur.

Sacramentum æs significat, quod pœnæ nomine penditur.

Sacramentum ° æs significat, quod pœnæ nomine [FEST. penditur, sive eo qui interrogatur, sive contenditur : id in aliis rebus quinquaginta assium est, in aliis rebus quingentorum inter eos, qui iudicio inter se contenderent : qua de re lege L. Papirii Tribuni plebis<sup>9</sup> sanctum est his verbis: Quicumque Prætor<sup>p</sup> post hoc factus erit,<sup>10</sup> qui inter cives jus dicet, tres viros (capitales)



<sup>9</sup> Vir doct. in marg. ejusdem ed. *Militum*.—<sup>10</sup> Vide Notas.

#### NOTÆ

men a jurejurando diversum facit Liv. lib. xxii. cap. 38. Locum adi. *Dac.*

° *Sacramentum*] Hic locus nunc primum recte editus est : in aliis vero libris in diversas partes distractus fuit propter ordinem immutatum quarundam paginarum exemplaris. *Ant. Aug.*

*Sacramentum æs*] Certa et legitima pecuniæ summa quæ ab actore et reo deponeretur in sacro, ut qui victus et damnatus esset, is pecunia sua mulctaretur, quæ in ærarium cederet, et qui vicisset, suam recuperaret. Varr. lib. iv. de L. L. 'Ea pecunia,' inquit, 'quæ in iudicium venit in litibus, sacramentum a sacro. Qui petebat, et qui inficiabatur de aliis rebus, uterque quingentos ad pontificem deponebant: de aliis rebus item certo alio legitimo numero assium. Qui iudicio vicerat summa sacramentum a sacro auferbat, victi ad ærarium redibat.' Hinc Cicer. i. de Oratore: 'Agerent enim tecum lege primum Pythagoræi omnes atque Democritici, ceterique in suo genere Physici, vindicarentque ornati in di-

cendo et graves, quibuscum tibi iusto sacramento contendere non liceret.' *Dac.*

*Sacramentum*] Plebiscitum Papirianum ita legito: QVEICVMQ. PRAETOR POSTHAC. FACTVS. ERIT. QVEL. INTER CEIVEIS. IOVS. DICET. TRESVIROS. CAPITALAIS. POPOLVM. ROGATO. HQ. TRESVIREI. CAPITALAIS. QVEICVMQ. POSTHAC. FACTEI. ERVNT. SACRAMENTA. EXIGVNTO. IVDICANTOQ. EODEMQ. IOVRE. SVNTO. VTEL. EX. LEGIB. PLEIBIQ. SCITEIS. EXIGERE. IVDICARE ESSEQ. OPORTET. *Jos. Scal.*

<sup>p</sup> *Quicumque Prætor*] Plebiscitum Papirianum sic legit Scalig. QVEICVMQVE, &c. Sed neque mihi plane ita satisficit. Quippe legendum: *Quicumque Prætor posthoc factus est, qui inter cives jus dicet, tres viros Capitales, populum rogato, iique tres viri Capitales, quicumque rogati, facti a populo sunt sacramenta exigunt, &c.* Videndum tamen, inquit, Doctiss. Hotomannus, an pro *capitales, monetales* legendum sit, cum satis constet a Capitalium trevirorum procuracione alienum hoc negotium fuisse. *Dac.*

populum rogato, iique tres viri . . . quicumque  
 . . . . . facti <sup>11</sup> erunt, sacramenta ex <sup>12</sup> .  
 . . . . . judicanteque, eodemque  
 jure sunt, uti ex legibus, plebei que scitis exigere, judi-  
 care, esseque <sup>13</sup> oportet. Sacramenti autem nomine id æs  
 dici cœptum est, quod et propter ærarii inopiam, et sa-  
 crorum publicorum multitudinem consumebatur id in  
 rebus divinis.

Sacrani <sup>9</sup> appellati sunt Reate orti, qui ex septimontio Li-  
 gures, Siculosque exegerunt: nam vere sacro nati  
 erant.

Sacratæ leges <sup>r</sup> sunt, quibus sanctum est, qui quid adver-  
 sus eas fecerit, sacer alicui Deorum sicut familia, pecuni-  
 aque. Sunt qui esse dicant sacratas, quas plebes jurata  
 in monte sacro sciverit.

Sacratæ leges dicebantur, quibus sancitum erat ut [PAUL.  
 si quis adversus eas fecisset, sacer alicui Deorum esset  
 cum familia, <sup>14</sup> pecuniaque.

Sacrem <sup>s</sup> *porcum dici ait Verrius* ubi jam a partu [FEST.



<sup>11</sup> Vet. cod. *cti*.—<sup>12</sup> Vir doct. in marg. ed. Scal. conj. *exigunt*.—<sup>13</sup> Vet.  
 lib. *judicareque esse*.—<sup>14</sup> Legendum monet Dac. *alicui Deorum sit cum fami-  
 lia*. Vir doct. in marg. ed. Scal. conj. *sit ut familia*.

#### NOTÆ

<sup>9</sup> *Sacrani*] Aliter panlo Servius ad  
 illud Virg. VII. *Æneid*. 'Et Sacra-  
 næ acies et picti scuta Labici.' 'Di-  
 cunt quendam Corybantem venisse  
 ad Italiam et tenuisse loca quæ nunc  
 urbi vicina sunt: et ex eo populos  
 ducentes originem sacranos appella-  
 tos. Nam sacrati sunt matri Deum  
 Corybantes. Alii sacranas acies Ar-  
 deorum volunt, qui aliquando cum  
 pestilentia laborarent, nec sacrum  
 voverunt: unde sacrani dicti.' *Idem*.

<sup>r</sup> *Sacratæ leges*] Ex Veterum lec-  
 tione satis constat sacratas leges eas  
 esse non solum quibus sancitum erat,  
 ut qui adversus eas fecerit, alicui

*Delph. et Var. Clas.*

Deorum sacer esset, sed eas etiam  
 quas plebs jurata in monte sacro sci-  
 verit. Quamvis utrum una tantum  
 lex, an plures in eo monte latæ fue-  
 rint, incertum sit. *Idem*.

<sup>s</sup> *Sacrem*] Plaut. in *Menæch*. *Adu-  
 lescentibus quibus hic pretiis porci veneunt  
 Sacres, sinceri? nummum unum en a me  
 accipe; Jube te piari de meo pecunia*.  
 Et in *Rudente*: *Sunt domi agni, et  
 porci sacres*. Referuntur hæc a Fes-  
 to, et alia quædam. *Ant. Aug.*

*Sacrem porcum*] Varro de R. R. lib.  
 II. cap. I. 'Fere ad quatuor menses  
 a mamma non disjunguntur agni:  
 hædi tres, porci duo, e quis quoniam

*Pomp. Fest.*

3 E

*habetur purus, a qua re appellatum esse sacrem dicit: ita id adicit quod parum opus est, omisit vocabuli etymon. Plautus: adolescens quib. hic preciis porci venunt sacres sin-ceri? nummum unum en a me accipe Jube te piari<sup>15</sup> de mea pecunia. Et in Rudente: sunt domi agni et porci sacres. Cato adversus Q. Minutium Thermum post*

*. . . . .  
sacrem in sinu mactavit. Ponitur aliquando pro hostia: Ennius: fuso sanguine sacrem . . . . .*

Sacrificulus † *Rex appellatur qui ea sacra, quæ facere, reges sueverant, facit, primus memoratur post Reges exactos Sicinnius bellutus.*<sup>u</sup>

Sacrificulus Rex appellatus est, qui ea sacra, quæ [PAUL. Reges facere assueverant fecisset.

Sacrima \* appellabant mustum, quod Libero sacri- [FEST.

~~~~~

15 Ead. ed. plari.

#### NOTE

puri sunt ad sacrificium, ut immolentur, olim appellati sacres. Quos appellat Plautus cum ait: quanti sunt porei sacres? Idem cap. 4. 'Cum porei depulsi sunt a mamma, a quibusdam delici appellantur, neque jam lactentes dicuntur qui a partu decimo die habentur puri; ab eo appellantur ab antiquis sacres, quod tum ad sacrificium idonei dicuntur primum, itaque apud Plautum in Menæchmis, cum insanam quem putat, ut videtur in oppido Epidamno, interrogat, quanti hic porci sunt sacres? Porcos illos sacres Græci vocant χοίρια μυστηρικὰ, Aristoph. Et inde etiam patet cur sacris de hostia dicatur. *Dac.*

† *Sacrificulus*] Post Reges exactos, ut Dionys. et Livius scribunt, qui pro Rege sacra faceret, Rex sacrificulus factus est Manius Papisius. Vidend. Platarch. in Problem. Art. Ang.

*Sacrificulus*] Sacrificulus dicitur

Rex sacrorum, qui ea sacra, quæ facere Reges sueverant, facit. Primus Rex creatur post Reges exactos Papisius Manius. *Jos. Scal.*

*Sacrificulus*] Rex absolute dicebatur. *Dac.*

<sup>u</sup> *Primus memoratur post Reges exactos Sicinnius bellutus*] Livius et Dionysius Manium Papisium primum sacrificulum produunt. Sed alios historicos secutus est Verrius. *Idem.*

\* *Sacrima*] Glossarium: 'Sacrima, ἀπαρχὴ γλεῦκος.' et 'Præmetium, ἢ πρὸ θερισμοῦ Δημήτρας θυσία.' *Jos. Scal.*

*Sacrima*] Infra: *Sacrificium, quod pro vis primis fieret, a Veteribus Sacrima est appellatum, ut Verrius et Cloatius dicunt. Est autem Sacrima mustum in amphoram inditum sacrifici causa pro tinis, et vino: quæ quasi sacra dicta, quod sacra Libero fit, ut præmetium, quod pro spicis, quas primum mus-*

ficabant pro vineis,<sup>16</sup> y et vasis, et ipso vino conservandis: sicut præmessum<sup>17</sup> de spicis, quas primum mesuissent, sacrificabant Cereri.

*Sacrificium quod<sup>z</sup> pro uvis primis fieret appellabatur ab antiquis sacrima: est autem, ut Ælius Stilo et Cloatius dicunt mustum inditum in amphoram liberalibus sacrifici causa pro uvis et vino, quæ quasi sacra sunt, cum Libero fit, ut præmetium cum Cereri.*

Sacrosanctum<sup>a</sup> dicitur, quod jurejurando interposito est



16 Scal. et Dac. legendum monent *pro tinis*.—17 Vet. lib. *præmetium*.

#### NOTÆ

*suissent, sacrificabant Cereri.* Ultimis capiendis deerat spatium in reliquiis Festi, ut vides, in iis, quæ de præmetio addita sunt. In Epitoma perperam *vineis*, pro *tinis* scriptum erat: quod et cæco apparet. Eo enim musto tota vindemia sacra fiebat, ut calpari totum vinum diffusum: de quo vide verba Trebatii Jurisconsulti apud Arnobium. *Idem.*

*Sacrima*] Quod de musto libabant posteaquam polluxerant eas confectiones quæ vocabantur sufficienta, ex faba, milioque molito, mulso sparso: quæ Diis eo tempore dabantur, quo uvæ calcatæ prelo premebantur. Vide in voce 'calpar,' a *sacer, sacrificium*, quod mustum illud sacrum esset. Gloss. 'Sacrima, ἀπαρχή γλεύκους.' 'præmetium, ἡ πρὸ θερσιμοῦ Δημήτρως θυσία.' Dac.

<sup>y</sup> *Pro vineis*] Lege cum Scaligero, *pro tinis*. Tinæ Veteribus vasa erant ad vinum reponendum. Varr. de vit. P. R. lib. 1. 'Antiquissimi in conviviis utres vini primo, postea tinas ponebant.' Sed ex schedis legendum *uvis*. Vide infra. *Idem.*

<sup>z</sup> *Sacrificium quod*] Ait Festus ex Ælio et Cloatio *sacrimam* esse mustum, quod in amphoram inditum Li-

beralibus Libero dabatur, quo et uvæ vindemia reliquæ et vinum reliquum sacra esse desiderent, ut Calpari, totum vinum diffusum, et præmetio, seges reliqua. Vide 'Calpar.' Adi et Arnobium lib. VII. ubi Trebatii jurisconsulti verba refert. *Idem.*

<sup>a</sup> *Sacrosanctum*] Sacrosanctum quid fiebat, tam religione, tum lege. Religione, quia certis ad hoc cærimoniis opus erat, ut jurejurando, &c. Lege autem, quia hac sauciebatur, ut sacer esset, qui sacrum violasset, sive nocuisset cui hac lege non liceret. Liv. lib. III. sect. 55. 'Ipsis quoque tribunis, ut sacrosancti viderentur (cujus rei prope jam memoria aboleverat) relatis quibusdam ex magno intervallo Cærimoniis renovantur: et cum religione involatos eos, tum lege etiam fecerunt, sanciendo, ut qui Tribunis plebis, ædilibus, judicibus, decem viris nocuisset, ejus caput Jovis sacrum esset: familia ad ædem Cereris, liberi, liberæque venum iret. Hac lege Juris interpretes negant quenquam sacrosanctum esse, sed caput ejus, qui eorum cuiquam nocuerit, sacrum esse, id sanciri.' Porro juramentum, quod intercedebat, tale fuisse patet ex Dionys.

institutum, si quis id violasset, ut morte pœnas penderet : cujus generis sunt Tribuni plebis, Ædilesque ejusdem ordinis : quod affirmat M. Cato in ea, quam scripsit Ædilis plebis sacrosanctos esse.

Sacrosanctum dicebatur, quod jurejurando inter- [PAUL. posito erat institutum, ut qui violasset, morte pœnas penderet.

Sæculares<sup>b</sup> ludi apud Romanos post centum annos fiebant, quia sæculum in centum annos extendi existimabant.

*Saculares<sup>c</sup> ludi Tarquinii Superbi regis in agro* [FEST.

## NOTÆ

Halicar. lib. vi. Jurabant per sacra omnia se posterosque suos hanc perpetuo legem observaturos : addita execratione, ut qui legi parerent, ita Deos superos atque inferos propitios haberent : qui non parerent, infestos. *Idem.*

<sup>b</sup> *Sæculares ludi*] *Post centum annos fiebant.* Hic Festum sequitur Paulus ; sed a Verrio diversus abit : Verrius enim, ut patet ex vet. Horat. Interprete, ludos sæculares post decem et centum annos fieri fuisse solitos docet. Quod et verum esse probant quindecim virum commentarii, et carmen Sibyllinum quod apud Zosimum legitur : 'Ἄλλ' ὀπίταν μήκιστος ἴκη χρόνος ἀνθρώποισι ζωοῖς, εἰς ἐτέων ἑκατὸν δέκα κύκλον ὀδεύων. Id est : 'Sed quando longissimum venerit tempus hominibus Vivis, per annorum decem et centum orbem recurrens.' Idem etiam spatium iis assignat Hor. in suo carmine sæcul. 'Certus nudenos decies per annos Orbis, ut cantus referat, ludosque Ter die claro totiesque grata Nocte frequentes.' *Idem.*

<sup>c</sup> *Sæculares*] Verba Festi ita interpretor, ut prius dicat, quo pacto exactis regibus ager Tarquinii Superbi Regis Marti consecratus sit, campus-

que Martius dictus, quem agrum populo R. diripiendum concesserant Consules ex S. C. Post hæc dicitur de ara reperta Diti, ac Proserpinæ consecrata, in eodem extremo Martio campo, qui locus Terentum appellatur, demissa pedes viginti infra terram. Illic P. R. sacra fecit, auctore P. Valerio Poplicola Consule, ut Valer. Max. lib. ii. cap. i. tradidit. Quod sequitur de Popillio Lænate, et anno nonagesimo, pertinet, ni fallor, ad eos ludos sæculares, qui primi M. Valerio Maximo, Sp. Verginio Tricosto coss. facti sunt anno urbis 297. si fastos Capitolinos sequamur : si Varronem, 298. Lænate Duumviro sacrorum faciendorum causa. De his ludis primis ex 15. virorum sententia Censorinus locuples testis est. Illa vero quæ sequuntur (*stis furulis*) *hostiis furvis* interpretor : his enim Diti, et Proserpinæ faciebant tribus noctibus : idque centesimo quoque vel centesimo decimo anno, quæ de causa sæculares ludi dicebantur, quod sæculum id temporis spatium appellarent. Vident. Censori. post Valer. Max. et Horat. in carmine : et Zosimus apud Politian. et quæ Onuphr. noster de ludis sæcularibus accuratissime scrip-

sunt primum facti, quem Marti consecravit P. Valerius poplicola Cos. quod populus Romanus in loco illo antea repertam aram quoque Diti ac Proserpinæ consecraverat<sup>18</sup> in extremo Martio Campo, quod Terentium appellatur, de missam infra terram pedes fere viginti, in qua pro malis avertendis populus R. facere sacra solitus erat. Ludos postea Sæculares et nonagesimo quoque anno facere ibi cæpit Popilio Lænate Duum-Viro sacrorum, in quib. hostiis furuis<sup>19</sup> est operatus tribus diebus totidemque noctibus ac deinde institutum esse centum post annos ut fierent. Unde videntur Sæculares appell. quod centum annorum spatium sæculi habetur.

Sagaces<sup>d</sup> appellantur multi, ac solertis acuminis. Afra-



18 Ed. Scal. *conservaverat*.—19 Ead. ed. ‘hostis furulis.’

#### NOTÆ

sit. Vide ‘Terentum.’ *Ant. Aug.*

*Sæculares ludi Tarquinii Superbi regis*] Quæ hic de campo Martio, de loco in eo, qui Terentium appellabatur, de ara quæ a populo Rom. in bello contra Albanos Diti ac Proserpinæ dicata, sub terram ad altitudinem pedum viginti defossa est, de hostiis furvis, de tribus diebus ac noctibus, fuscæ persequitur Zosimus, cujus ope ruderum istorum lapides fere omnes redivivos excitaram. Varro lib. 1. de sceniciis Origin. ‘Cum multa portentosa fierent et murus ac turris quæ sunt intra portam Collinam et Esquilinam de cælo essent tacta, et ideo libros Sibyllinos 15. viri adissent, renuntiarent ut Diti patri ac Proserpinæ Ludi Tarrentini in Campo Martio fierent, et hostiæ furvæ immolarentur.’ Verba illa, *Ludos postea sæculares facere ibi cæpit et nonagesimo*, &c. mutila esse docet vel illud *et*, et ipsa historiæ fides. Lege, *Cæpit ducentesimo et nonagesimo quoque anno*. Etsi scribere de-

buerat *ducentesimo et nonagesimo septimo*. Tunc enim Popilius Lænas Duumvir fuit sacrorum faciendorum. In fine cum ait Festus institutum fuisse centum post annos ut fierent, a Verrio etiam recedit, qui, ut supra in epitome docuimus, post decem et centum factos dicit. *Dac.*

<sup>d</sup> *Sagaces*] *Nec minus hæc animum cognoscere posse sagacem*: sic Lucretius, ut arbitror, scripsit. *Ant. Aug.*

*Sagaces appellantur*] Cicero lib. 1. de Divinat. cap. 31. ‘Sagire enim sentire acute est, ex quo sagæ anns, quia multa scire volunt, et sagaces dicti canes,’ &c. Vide ‘præsagire.’ Versus ille, *Invictus canis*, sic forte legendus: *Invictus canis atque sagax et viribus fretus*: vel, *Invictusque, sagax, validis et viribus fretus*. Necessario enim vel *canis* abundat, vel *quod validis*. Prins malo. *Infra, Saga quoque dicitur mulier perita sacrorum et vir sapiens*, &c. inauditum est virum sapientem *sagam* dici. Quare suppleendum, *Et sagus vir sapiens*, &c. *Dac.*

nus in Brundisina: Quis tam sagaci corde, atque ingenio unico? Lucretius lib. II. Nec minus hæc animum cognoscere posse sagacem: sagacem etiam canem dixit . . . . .

invictus canis<sup>20</sup> sagax validis viribus fretus: saga quoque dicitur mulier perita sacrorum et vir sapiens producta prima syllaba, forsitan propter ambiguitatem evitandam.

Sagaces appellantur solertis acuminis: unde etiam [PAUL. canes indagatores sagaces sunt appellati. Saga quoque dicitur mulier perita sacrorum, et vir sapiens, producta prima syllaba propter ambiguitatem evitandam.

Sagmina<sup>e</sup> dicebant herbas verbenas: quia ex loco sancto arcebantur legatis proficiscentibus ad fœdus faciendum, bellumque indicendum: vel a faciendo, id est, confirmando. Nævius: Scabos,<sup>1</sup> atque verbenas sagmina sumserunt.

Sagmina vocantur verbenæ, id est, herbæ puræ, [FEST. quia ex loco sancto arcebantur a Consule, Prætoreve, legatis proficiscentibus ad fœdus faciendum, bellumque indicendum, vel ab sanciendo, id est, confirmando. Nævius: Jus sacratum Jovis jurandum sagmine.

Salaciam<sup>f</sup> dicebant Deam aquæ, quam putabant [PAUL.



<sup>20</sup> Vide Notas.—I Legendum monet Scal. *Scapos*.

#### NOTE

<sup>e</sup> *Sagmina*] Mirum alium versum Nævii a Festo, alium a mutilatore citari. Legendum vero: *Scopas, atque verbenas*. Nam *scopæ* in sacris dicuntur apud Plinium, et alios, *verbenæ*. Glossarium: ‘*Sacmina, θαλλός, σπονδεία ἀρχῆς.*’ Lege: *Sagmina, θαλλός, σπονδεία.* ‘*Sagminarius, σπονδείαρχης.*’ Sed præstat legere *Scapos*. *Scapi* sunt *θαλλοί*. Apuleius lib. XI. ‘*Thallos, verbenas, corollas ferentes.*’ Quin *scapum* cæpæ Cœmella thallum vocat. *Jos. Scal.*

*Sagmina*] Liv. XXX. cap. 43. *Feciales* cum in Africam ad fœdus ferendum ire juberentur, ipsis postulantibus ‘*senatus consultum in hæc verba factum est, ut privos lapides, silices, privasque verbenas secum ferrent: uti prætor Rom. his imperaret, ut fœdus ferirent, illi prætorum sagmina poscerent. Herbæ id genus ex arce sumtum dari fecialibus solet.*’ *Sagmina* a *sanciendo*, quasi *sancimina*. *Dac.*

<sup>f</sup> *Salaciam*] Glossarium: ‘*Salacia,*



salum ciere, hoc est, mare movere: (unde Ovidius: Nymphæque salaces:)<sup>2</sup> quo vocabulo poëtæ pro aqua usi sunt. Pacuvius: Hinc sævitiam Salaciæ Fugimus.

*Salacia dicta est quod salum ciet, antiquos autem ait [FEST. eo vocabulo poëtæ pro aqua ipsa usos esse. Pacuvius in*

*Hinc sævitiam Salaciæ fugimus letique munere vescimur Cereris, post: Condor thalamo nemo ut me tunc inde queat abducere mortalium septam circum mæro.*

**Salaria**<sup>g</sup> via Romæ est appellata, quia per eam [PAUL. Sabini sal a mari deferebant.

*Salariam viam incipere ait a porta, quæ nunc Collina a colle Quirinali dicitur. Salaria autem propterea appellabatur quod impetratum fuerit: ut ea liceret a mari in Sabinos salem portari.*

**Salentinos**<sup>h</sup> a salo dictos. Cretas, et Illyrios, qui cum Lo-



2 ‘Suspicio verba circumscripta semicirculis adjecta esse: neque in veteri libro est illis locus, neque ejus poëtæ libros referre solet Festus.’ *Ant. Aug.* Idem censent Scal. et Dac.

#### NOTE

Ἄμφιτρίτη, Νηρηΐς.’ Ridiculum vero testimonium Ovidii: cum salax non sit Salacia. Salacia recte exprimit Homeri Ἄλοσύδνην: illa παρὰ τὸ τὴν ἄλα σέειν, hæc similiter a salo ciendo. *Jos. Scal.*

*Salaciam dicebant Deamaquæ*] Gloss. ‘Salacia Ἄμφιτρίτη, Νηρηΐς.’ Salacia a salo ciendo, et recte exprimit Homeri Ἄλοσύδνην, quæ similiter παρὰ τὸ τὴν ἄλα σέειν, a commovendo mari. Homero autem Halosydne modo Amphitritis, vel Nereidum unius, modo Thetidis epitheton est. *Dac.*

<sup>g</sup> *Salaria*] Eandem Collinam esse appellatam Festus, ut opinor, tradidit. *Ant. Aug.*

*Salaria*] Infra: *Salariam viam incipere ait a porta, quæ nunc Collina a colli Quirinali dicitur. Salaria autem propterea appellabatur, quod impetratum fue-*

*rit, ut ea liceret in Sabinos salem portari.* *Jos. Scal.*

*Salaria via*] Quæ a porta Collina mittit in Sabinos, unde ‘*Salariam Collinæ portæ*’ vocat Tacit. Ejus meminit Liv. lib. vii. cap. 9. ‘Galli ad tertium lapidem Salaria via trans pontem Anienis castra habuere.’ De ea sic Strab. lib. v. Ἔστρωται δὲ δι’ αὐτῶν ἡ τε Σαλαρία ὁδὸς, οὐ πολλὴ οὖσα, εἰς ἣν καὶ ἡ Νωμεντάνη συμπίπτει, κατὰ Ἡρετον τῆς Σαβινῆς κόμην, ὑπὲρ τοῦ Τιβέρεως κειμένην, ἀπὸ τῆς αὐτῆς πύλης ἀρχομένης τῆς Κολλινῆς. ‘Strata est per eos (Sabinos) via salaria, non longa, in quam Nomentana incidit apud Eretum Sabinorum vicinm supra Tiberim, ab eadem porta incipiens Collina.’ *Dac.*

<sup>h</sup> *Salentinos*] Ait Festus Cretas et Illyrios, quod per mare errarent, Sa-

crensibus navigantes societatem fecerint ejus regionis Italiae, quam *dicunt ab eis*.

Salentini a salo sunt appellati. [PAUL.

Salias virgines<sup>1</sup> Cincius ait esse conducticias, quæ [FEST. ad Salios adhibeantur cum apicibus paludatæ, quas Ælius Stilo scripsit sacrificium facere in regia cum Pontifice paludatas cum apicibus in modum saliorum.

Salicem<sup>k</sup> idem<sup>3</sup> virgulti genus, non arboris dicit, et ridicule interpretatur dictam, quod ea celeritate crescat, ut salire videatur.

Salinum in mensa<sup>1</sup> pro aquali solitum esse poni ait<sup>4</sup> cum



3 Vir doct. in marg. ed. Scal. *Verrius*.—4 Id. *ibid. ait Verrius*.

#### NOTÆ

lentinos dictos, et postea societate facta cum Locrensibus, Italiae apulsos, inde regionem aliquam suo nomine dixisse, nempe Salentinos campos, &c. Verum est Ducem Cretensium Idomenem per seditionem pulsum ad regem Illyriorum venisse, a quo acceptis copiis, cum Locrensibus plerisque profugis conjunctus, et amicitia per similem causam sociatus, Locros appulit, ubi Locri illi Italiae a prioribus Locris Ozolis sive Opuntii Idomeni Comitibus dicti. Marcianus Heracleota: Εἰσὶν δ' ἄποικοι τῶν Ὀπυντίων Λοκρῶν, Ἐνίοι δὲ Λοκρῶν φασὶ τῶν ἐν Ὀζολαῖς. 'Sunt enim coloni Opuntiorum Locrorum, Quidam dicunt Locrorum Ozolarum.' A Locris in Iapygiam devenit, ubi Salentini, unde Strabo lib. vi. τοὺς δὲ Σαλεντίνους Κρητῶν ἀποίκους φασίν. 'Salentinos Cretensium colonos esse dicunt.' Utrumque sic Virgil. lib. iii. Æneid. 'Hic et Naritii posuerunt mœnia Locri, Et Salentinos obsedit milite campos Lyctinus Idomenens.' Sed de Salentinorum nomine amplius querendum. *Idem*.

<sup>1</sup> *Salias virgines*] Nullæ erant Salia virgines, sed si quando opus esset virgines Saliorum sacris admovevi, tum illæ dicebantur Salia, dum Saliis præsto erant: de 'apicibus' suo loco dictum. *Idem*.

<sup>k</sup> *Salicem*] *Idem*, de Verrio, ut jam sæpe. Salix autem a saliendo, quod et Servio probatur, Eclog. i. 'Salicti,' inquit, 'virgulti genus, dictum eo quod salit ac surgit cito.' Illud improbat tamen Festus, neque injuria, quippe qui sentiat salicem a Græco dici, nempe ab ἐλική, at Elicæ ab ἐλίσσεσθαι, πλέκεσθαι, quod sit flexibilis, tortilis. Nihil certius. *Idem*.

<sup>1</sup> *Salinum in mensa*] Quia Salinorum inpositione sacra fiebant mensæ. Arnob. lib. i. 'Sacras facitis mensas salinorum appositu et simulacris Deorum.' Vide in 'mensa.' Et inde est cur figuli Salinum in mensa ponere veriti sint, ne scilicet iterum, uti semel factum est, cum præterentis ejusdem petulantia salinum e mensa figuli in fornacem conjectum fuit, polluta religione, simili pœna incuriam luerent. *Idem*.

patella, quia nihil aliud sit sal, quam aqua. Salinum cum sale in mensa ponere figulis religioni habetur, quod quondam in Esquilina regione figulo, cum fornax plena vasorum coqueretur, atque ille proxime eam convivatus, super modum potus somno esset oppressus, cum convivis suis, præteriens quidam petulans ostio patente ex mensa salinum conjecit in fornacem, atque ita incendio excitato, figulus cum suis concrematus est.

Salios<sup>m</sup> a saliendo, et saltando dictos esse, quamvis dubitari non debeat, tamen Polemon ait Arcada quendam fuisse nomine Salium, quem Æneas a Mantinea in Italiam deduxerit: qui juvenes Italicos ἐνόπλιον saltationem docuerit. At Critolaus Saonem,<sup>5</sup> ex Samothrace cum Ænea Deos Penates qui Lavinium transtulerit, Saliare genus saltandi instituisse, a quo appellatos Salios, quibus per omnis dies, ubicumque manent,<sup>n</sup> quia amplæ ponun-



5 Conjicit Dac. *Salonem*.

#### NOTÆ

<sup>m</sup> *Salios*] Glossæ: ‘Salins, ἱερὸς δὲ τὰ διοπετῆ ὄπλα θεραπεύων. δμνφδός. πρό-  
τανις.’ Salii cognomento etiam erant Collini et Agonenses: item, quod vulgare non est, Pallorii et Pavorii. Servius in schedis: ‘Duo sunt genera Saliorum, ut in Saliaribus Carminibus invenitur; Collini, et Quirinales a Numa instituti: ab Hostilio vero Pavorii et Pallorii.’ Hæc ille. Quos Quirinales hic vocat, sunt qui aliter Agonenses. Nam et mons Quirinalis dicebatur Agonalis. *Jos. Scal.*

*Salios*] Salii sunt ὄρχησταί. A *salio*, *Salius*, ut a ‘condo,’ ‘condus:’ a ‘mergo,’ ‘mergnus.’ Inde ‘Saliarum insulæ’ Plinio ὄρχηστρίδες, χορηγίδες. *Salmas.* Saliorum origo incerta. A *Salio* Arcade alii, alii a Numa institutos ferunt. De Ænea habet Polemon vetus rerum Italicarum scriptor: et ab eo Servius: ‘Alii,’ inquit, ‘di-

cunt Salinum quendam Arcadem fuisse, qui Trojanis junctus hunc ludum in sacris instituerit.’ De Numa scriptores bene multi. Fuere etiam qui a Dardano institutos dicerent: item qui a Morrio quodam Veientanorum rege. Ut ut sit, instituti fuere ad imitationem Curetum, qui primi ἐνόπλιον ὄρχησιν saltarunt in monte Ida: de quo Callimach. hym. in *Jovem*. *Dac.*

<sup>n</sup> *Quibus per omnis dies ubicumque manent*] Hæc præclaram continent antiquitatis cognitionem. Quæ, ut intelligantur, sciendum est olim ex instituto Numæ ancilia singulis annis mense Martio e sacrario Martis moveri solita, perque dies plurimos circumferri: ideoque per urbem disposita sacraria, quæ se Salii de nocte reciperent, donec urbe confecta in sacrarium Martis redirent, ibique an-

tur cœnæ, si quæ aliæ magnæ sunt, Saliæ appellan-  
tur.<sup>o</sup>

Salmacis<sup>p</sup> nomine nympha Coeli et Terræ filia fertur causa  
fontis Halicarnasi<sup>6</sup> aquæ appellandæ fuisse Salmacidis,  
quam qui bibisset, vitio impudicitiae mollesceret, ob  
eam rem, quod ejus aditus angustatus parietibus occasio-



6 Ed. Scal. *Halicarnia*.

#### NOTÆ

ilia conderent: quæ sacraria proprie *mansiones* dicebantur, nempe stationes nocturnæ. *Manere* enim, ut optime olim magnus Salmasius apud Julium Capitolinum, est pernoctare, cubare. Ait igitur Festus, Saliis per omnes festos dies ubicumque pernoctarent amplas fuisse cœnas appositas, et inde magnificas alias quaslibet cœnas Saliæ etiam dictas. Post duos annos, quam hæc notaveram, in manus meas primum venerunt libri quatuor observationum Gisberti Cuperi, quos dum ego cum magno fructu, nec minori voluptate perlego, incidi in eundem hunc Festi locum, quem optime habuit, dum inscriptionem istam ex Grutero pag. 183. egregie illustrat: MANSIONES. SALIORUM. PALATINORUM. A. VETERIBUS.

OB. ARMORUM. ANNALIUM. CUSTODIAM. CONSTITUTAS.

LONGA. ÆTATE. NEGLECTAS. PECUNIA SUA. REPARAVERUNT.

PONTIFICES VESTÆ. V. V. C. C. PRO MAGISTERIO.

PORTI. ACILLII. LUCULLI. VITRASI PRÆTESTATI. V. V. C. C.

Ibidemque monet Torrentium et Neapolim Horatii interpretes hunc Festi locum aliter laudasse, nempe, *quibus per omnes sacrorum dies*, sed sine Mss. auctoritate, quare ipse literula addita, legebat, *per omnis dies*. Ominosi enim dies quibus movebantur ancilia, unde in Calendario I. Kal. Mart. 'An-

ciliorum festum, nec nubere bonum, quousque condantur.' Sane sæpius in veteribus libris τὸ ὀμνίσ in *omnis* degeneravit. *Idem*.

<sup>o</sup> *Saliæ appellatur*] Horat. Od. 37. lib. 1. 'Nunc Saliaribus Ornare pulvinar Deorum Tempus erat dapibus, sodales.' Hoc est, delicatis et opiparis, ut erant cœnæ Saliæ, quarum nidore ietus olim Tib. Claudius, cum in Augusti foro cognosceret, deserto tribunali, ascendit ad sacerdotes nuque discubuit. *Idem*.

<sup>p</sup> *Salmacis*] Gabriele Faërno auctore scribendum est, *Salmaci das spolia sine sudore, et sanguine*: ut sit senarius. Mihi, *da spolia*, non displicet. Vidend. Strabo lib. XIV. *Ant. Aug.*

*Salmacis*] Videtur Festus vel Verrius in Ennio disjunctim legere, *Salmaci da spolia sine sudore, et sanguine*. Atqui potius videbatur conjunctim. Vetus Glossarium: 'Salmacidus, ἄλμυρός.' 'Salmacidum, ἄλμυρόν.' 'Salmacia, Ἀμφιπρίτη.' 'Salmacia aqua, ἄλμυρόν ὕδωρ.' Ergo spolia quæ incruenta sunt, καὶ ἀναίμακτι, καὶ ἀκονίτι parata, elegantissime *Salmacida*, ut diluta, non cruenta vocat, ut anno superiore notavimus in lectionibus Ansonianis. Et si quis Ciceronis verba in libris de Officiis consideret, ubi hæc Enniana citantur, non aliter legendum esse, quam *Salmacida*, ammadvertet. *Jos. Scal.*

*Salmacis*] 'Cui non audita est ob-

nem largitur juvenibus petulantibus antecedentium<sup>7</sup> puerorum, puellarumque violandarum, quia non patet refugium. Ennius: Salmaci da spolia<sup>9</sup> sine sanguine et sudore.<sup>8</sup>  
Saltum<sup>r</sup> Gallus Ælius libro secundo significationum, quæ



<sup>7</sup> Vir doct. in marg. ejusdem ed. conjicit *accidentium*.—<sup>8</sup> Vide Notas.

#### NOTE

scenæ Salmacis undæ? Vide tamen, si lubet, Ovid. *Metam.* iv. vers. 285. Strabonem lib. xiv. et Vitruvium lib. ii. cap. 8. *Dac.*

<sup>9</sup> *Salmaci da spolia*] Videtur Festus vel Verrius, &c. [Vide not. Scal. sup.] Hæc Scalig. Sed pace tanti viri dixerim, divisim potius *Salmaci, da spolia*, &c. legendum est, quod et doctissimum Vossium video voluisse: immo, quod nemo monuit, et sic Ciceronem legisse ex loci ipsius lectione certum est. En tibi locum ipsum, nam pretium est moræ, ex lib. i. de Off. ‘Intelligendum est autem, cum proposita sint genera quatuor, e quibus honestas officiumque manaret, splendidissimum videri, quod animo magno elatoque, humanasque res despiciente factum sit. Itaque in probris maxime in promptu est, si quid tale dici potest: Vos etenim juvenes, animum geritis muliebrem Illa virago viri. Et si quid ejusmodi: Salmaci, da spolia, sine sudore et sanguine.’ Ubi si conjunctim *Salmacida* legit Cicero, aliter se res habebit quam voluit, neque enim in probris videri queant spolia Salmacida, hoc est, incruenta. At divisim *Salmaci, da spolia sine sudore et sanguine*, illud vero in probris maxime, cum *Salmacidis* nomine homo mollis compelletur, spoliaque sine sudore et sanguine dare jubeatur. Huc accedat quod Glossarium, cujus auc-

toritate maxime nititur Scaliger, in hac voce corruptum est. Neque enim *Salmacidum* est ἀλμυρόν, sed *salinacidum*, ut optime animadvertit magnus Salmasius. En tibi ejus verba: ‘nimirum *salinacidæ* sunt dicendæ non *salmacidæ*, ut perperam hodie passim hoc nomen scribitur. *Salinacidæ* non sunt simpliciter ἀλμυρίδες, aut ἀλυκίδες, ut Græci vocant fontes salsos, sed acidæ simul et salsæ. Acidæ nimirum salinæ, et in Glossario corrigendum *Salinacidum*. Neque tamen est ἀλμυρόν, sed ὀξάλμυρον,’ &c. Deinde et pravo judicio utuntur viri docti qui in versu Ennii conjunctim legunt *Salmacida spolia*, cum de viro molli et Salmacide loquatur qui daret spolia de se hostibus sine sanguine et sudore. *Idem*.

<sup>r</sup> *Saltum*] Lege, non peremit nomen saltus. ἀρχαῖκως. Sunt enim verba Ælii Galli. *Jos. Scal.*

*Saltum*] ‘Quos agros non colebant propter sylvas, aut id genus ubi pecus possit pasci, et possidebant, ab usu suo saltus nominarunt. Hæc etiam Græci τὰ ἄλσέα καὶ νομάς, nostri nemora.’ Varr. lib. iv. de L. L. *Saltus*, locus pascuus et sylvosus καὶ ἀνήπορος. Tamen si qua particula in eo aretur, non ideo saltus, ut nec fundus, qui ager cultus est, fundi nomen amittit, si in quadam sui parte sylvas habeat. *Dac.*

ad jus pertinent, ita definit: Saltus est, ubi sylvæ et pastiones sunt, quarum causa casæ quoque. Si qua particula in eo saltu pastorum, aut custodum causa aratur, ea res non peremit nomen saltui, non magis, quam fundi, qui est in agro culto, et ejus causa habet ædificium, si qua particula in eo habet sylvam.

Salva res<sup>8</sup> est dum saltat<sup>9</sup> senex, quare parasiti Apollinis in scena dictitent, causam Verrius in libro quinto, quorum prima est P litera, reddidit: quod C. Sulpicio, C. Fulvio<sup>10</sup> Consulibus, M. Calpurnio Pisone<sup>11</sup> Prætorè Ur-



<sup>8</sup> Ed. Scal. *dum cantat*. Vid. inf.—<sup>10</sup> Ant. Aug. probante Dac. emendat P. Sulpicio CN. Fulvio.

#### NOTE

<sup>8</sup> *Salva res*] *Salva res est, cum saltat senex*, scribendum est, ex Servio III. et VIII. Æn. De initio Indorum Apollinarium Ap. Claudio, Q. Fulvio Flacco 3. Cos. Liv. lib. XXV. et Macrobi. lib. I. Saturn. cum Capitone et Verrius consentiunt. Quod vero dicitur factum C. Sulpicio, et C. Fulvio Cos. cum hi consules nusquam reperiuntur, emendandum est, ut existimo, P. Sulpicio, CN. Fulvio, qui Consules proximifuerunt post supra scriptos; et iisdem Consulibus Calpurnius Piso prætor Urbanus fuit, quem Livius Caium prænomine, Verrius Marcum appellat. Ant. Aug.

*Salva res*] Piaculum enim erat non solum si incepti Iudi alicujus rei interventu interpellarentur: sed etiam si subito Iudius constitisset. Arnobius: 'Commissum statim omnes in religiones clamatis sacras, si Iudius constitit, si tibicen repente contigit.' De Parasitis Apollinis diximus in Ansonianis lectionibus. Verum est autem, quod hic dicitur, in mimis fere secundarum partium parasitos esse. Seneca de ira libro III. 'Cælium oratorem fuisse iracundissimum constat: cum quo, ut aiunt,

cænabat in cubiculo lectæ patientiæ cliens, sed difficile erat illi in crapulam conjecto rixam ejus, cum quo edebat, effugere. Optimum judicavit quicquid dixisset sequi, et secundas agere. Non tulit Cælius assentientem, sed exclamavit: Dic aliquid contra, ut duo simus.' Hic *secundas agere*, plane est, assentari, supparasitari, atque, quod ille profitetur, *Aiunt? aio. negant? nego.* Neque aliud intellexit Horatius: 'aut nimum partes tractare secundas.' Clamosi enim inducuntur Parasiti. Glossarium: 'Secundarius, Subdiga, ὑποκριτής.' Jos. Scal.

*Salva res est*] Paulo aliter Serv. III. Æn. 'Cum,' inquit, 'iracundia matris Deum Romani laborarent, et eam nec sacrificiis, nec Iudis placare possent, quidam senex statutis Iudis Circensibus saltavit, quæ sola fuit causa placationis: unde et natum proverbium est, Omnia secunda; saltat senex. Quamvis hæc alio ex ordine et alia ex causa narretur historia.' Unde patet Servium non ignorasse quod hic narrat Festus. Dac.

<sup>11</sup> Quod C. Sulpicio, C. Fulvio Cons.] Cum hi consules nusquam reperiuntur

bis<sup>11</sup> faciente ludos, subito ad arma exierint, nuntiatio adventu hostium, victoresque in theatrum redierint, solliciti, ne intermissi religionem adferrent, instaurandique<sup>12</sup> essent, inventum esse ibi C. Pomponium<sup>13</sup> libertinum mimum magno natu, qui ad tibicinem saltaret. Itaque gaudio non interruptæ religionis editam vocem nunc quoque celebrari. At in hoc libro refert Sinnii Capitonis verba, quibus eos ludos Apollinares Claudio et Fulvio Consulibus<sup>x</sup> factos dicit ex libris Sibyllinis, et vaticinio Marci vatis institutos, nec nominatur ullus Pomponius, ridiculeque de appellatione parasitorum Apollinis hic causam reddit, cum in eo præterisset. Ait enim ita appellari, quod C. Volumnius, qui ad tibicinem saltarit, secundarum partium fuerit, qui fere omnibus mimis parasitus inducatur. Quam inconstantiam Verrii nostri non sine rubore retuli.

Salutaris<sup>y</sup> porta appellata est ab æde Salutis, [PAUL. quæ ei proxima fuit.



<sup>11</sup> Vet. lib. PR. URB.—<sup>12</sup> Ed. Scal. *instaurati qui*.—<sup>13</sup> Ead. ed. C. *Pompinium*.

#### NOTÆ

unice probo Doctiss. Anton. Augustini emendationem P. Sulpicio, CN. Fulvio, qui consules fuerunt post Ap. Claud. et Q. Fulvium Flaccum, qui infra referuntur. *Idem*.

<sup>u</sup> M. Calpurnio Pisone] Hunc Caium, non Marcum, vocat Liv. *Idem*.

<sup>x</sup> Eos ludos Apollinares Claudio et Fulvio C.] His Coss. ludi Apollinares primum facti sunt. Liv. xxvii. sect. 23. 'Ludi Apollinares Q. Fulvio, Ap. Claudio Coss. a P. Cornelio Sylla prætore urbis primum facti sunt.' De Ludis Apollinaribus in *Apollinares* dictum est. *Idem*.

<sup>y</sup> Salutaris] Quo primum anno, et a quibus ludi scenici primi, Megalesia appellati, facti fuerint, incertum est. Livius duplicem opinionem tradit.

Nam lib. xxxiv. 'P. Scipione Africano 2. Ti. Sempronio Longo Cos. anno urbis 558. Megalesia ludos scenicos C. Atilius Serranus, L. Scribonius Libo Ædiles Curules primi fecerunt. Horum Ædilium ludos Romanos primum Senatus a populo secretus spectavit.' Hoc idem Val. Max. scribit lib. ii. cap. 1. Locus senatorum fuit in Orchestra, ut alio loco scripsimus; et hujus rei vestigium extat hoc loco apud Festum, licet in nominibus Ædilium a Livio et Valerio dissentiat. Altera opinio fuit Valerii Antiatii, qui triennio post scribit P. Scipione Nasica, Manio Acilio Glabrione Cos. cum ædes Matris Magnæ Idææ a M. Bruto dedicata est, ludos scenicos primos, Megalesia appellatos, factos

*Salutaris porta appellata est ab æde salutis quod ei [FEST. proxima fuit : alii ob salutationes.<sup>2</sup> . . . . .*  
*. . . . . Vocantur Megalesia<sup>a</sup> qui<sup>14</sup> nunc ludi scenicos olim dicebant quos primum fecisse C. . . . .*  
*. . . . . lium M. Pompilium, M. F.<sup>b</sup> . . . . .*  
*. . . . . Curules Ædiles memoriæ prodiderunt historici. Solebant his prodire nimi in orchestra dum intus actus fabulæ componerentur cum versibus obscœnis.*



14 Ead. ed. *quin.*

#### NOTE

fuisse, ut Livius lib. xxxvi. refert. Vidend. Ascon. pro Cornelio. *Ant. Aug.*

*Salutaris]* Infra : *Salutaris Porta appellata ab æde Salutis, quod ei proxima sit, aut ob salutationes vo . . . . .* Quænam sunt eæ salutationes? nempe quod ad eam Prætor salutaretur is, qui in provinciam Proprætore, aut Proconsule exiret. Vide supra in 'Prætor.' Quæramus igitur, quomodo illud vo . . . . . expleri possit : fortasse, *ob salutationes vocantium Præterem.* Quæ sequuntur, alio pertinent, et linea prior deest. Ita autem succenturianda sunt : *Scenici antiquitus appellabantur, qui Megalenses nunc ludi. Scenicos vero ludos primum fecisse C. Atilium, M. Popillium Ædiles memoriæ prodiderunt historici. Solebant autem prodire in orchestra, dum intus actus fabulæ componerentur cum versibus obscœnis.* Vide Livium lib. vii. non longe post initium. *Jos, Scal.*

*Salutaris porta]* Inde et Salutaris collis, qui in colle Quirinali, Varr. iv. de L. L. 'Collis Salutaris quarticeps adversum est Apollinis ædem et Salutis.' *Dac.*

<sup>2</sup> *Ob salutationes]* A salutatione vocata porta Salutaris, nempe quod ad eam portam prætor salutaretur is

qui in provinciam pro prætore aut pro consule exiret. Vide 'Prætor.' *Idem.*

<sup>a</sup> *Vocantur Megalesia]* Lege, *vocantur Megalesia nunc quos ludos scenicos olim, &c.* Verum est Megalenses ludos scenicos fuisse. Liv. lib. xxxvi. sect. 36. 'Ludique,' inquit, 'ob dedicationem ejus' (de æde Idææ matris loquitur) 'facti, quos primos scenicos fuisse Valerius Antias est auctor, Megalesia appellatos.' Inde Ovid. de iisdem, 'scena sonat, ludique vocant :' lib. iv. Fast. Verum etiam multo ante ludos Megalenses Romæ fuisse scenicos hic aperte Festus et Livius lib. vii. sect. 2. 'Ludi quoque scenici,' inquit, 'nova res bellicoso populo, nam Circi modo spectaculum fuerat, inter alia cælestis iræ placamina instituti dicuntur :' locum integrum adi, ut eorum principium videas et incrementum. Ludi scenici Romæ primum acti anno ab Urbe C. 392. At ludi scenici Megalenses, an. U. C. 549. *Idem.*

<sup>b</sup> *C. . . . . lium, M. Popilium, M. F.]* Supple C. *Atilium, &c.* Ædiles curules curatores erant ludorum solennium : ut ex Cicerone et aliis notum est. Sed mihi Popilii, quem hic Ædilem nominat Fest. nomen suspectum



Sambuca<sup>15</sup> <sup>c</sup> organi genus, a quo sambucistriæ [PAUL. dicuntur: machina quoque, qua urbs expugnatur, similiter vocatur. Nam, ut in organo chordæ, sic in machina intenduntur funes.

Sambuca organi dicitur genus. a quo Sambycistriæ [FEST. quoque dicuntur: per similitudinem etiam eam machinam appellarunt qua urbes expugnant: nam ut in Organo chordæ, sic in machina funes intenduntur.

Samnites<sup>d</sup> ab hastis appellati sunt, quas Græci [PAUL. σαύνια<sup>16</sup> appellant, has enim ferre assueti erant, sive a colle Samnio,<sup>17</sup> ubi ex Sabinis adventantes conserderunt.



15 Vet. lib. *Sambina*.—16 Ed. Scal. *σαύνια*.—17 Ead. ed. *Samo*.

#### NOTÆ

est; cum nullibi enim cum C. Atilio conjunctum legas. Rescribendum igitur puto, C. Atilium, L. Scribonium Libonem: nam et hos primos Megalesia ludos scenicos fecisse an. U. C. 560. tradit Liv. lib. xxxiv. sect. 54. 'Megalesia,' inquit, 'ludos scenicos C. Atilius Serranus, L. Scribonius Libo Ediles Curules primi fecerunt.' Quanquam et ibi etiam sui oblitum fuisse Livium puto: jam enim undecim annis ante Ædilitatem Atilii et Scribonii Libonis Megalesia Romæ acta fuerant, cum scilicet Idæa mater in Palatium fuit perlata, Ædilibus Curulibus, ni bene fallor, Cn. et L. Corneliis Lentulis. Vide illum lib. xxix. sect. II. 13. et 14. *Idem*.

<sup>c</sup> *Sambuca*] A Syriaco *Sabbecca* organi Musici genus proxime ad ἄρπησ similitudinem; unde 'Sambucinae' Plauto dicuntur mulieres quæ eo canunt, 'Sambucistriæ' Livio. Ab ejus similitudine turris obsidionalis infera regione occultans muralem arietem, mediis tabulatis sagittarios, ad depellenda muralia præsidia: spero tabulato pontem inferne affixum, su-

perne funibus aut catenis pensilem in murum demittens, quo trajiciant armati ad occupanda mœnia, Sambuca dicta est, quod crebri funes pensilis pontis Sambucæ chordas referant. Vide Polybium lib. viii. *Idem*.

<sup>d</sup> *Samnites*] Infra: *Populis Samnitibus nomen impositum ait Verrius propter genus hastarum, quæ Saunia appellant Græci. Alii aiunt Sabini vere sacro voto hoc genus hominum extra fines ejectum, Comio Castramo duce, occupasse collem, cui nomen est Samnio: a quo colle Samnites dictos.* Hujus rei testis locuples inter alios Strabo. Sisenna etiam ejus historiam meminerat libro quarto Historiarum: 'Quondam Sabini feruntur vovisse, si res communis melioribus locis constitisset, se ver sacrum facturos.' Nam de vere sacro sæpe Livius, et alii. *Jos. Scal.*

*Samnites ab hastis quas Græci σαύνια*] Inde *Samnitæ* Græcis dicti sunt *Σαυνίται*, Latini v mutato in *m Samnitas* dixerunt; alii a colle Samnio, quem a Sabinis ejecti Comio Castronio Duce occuparunt, dictos fuisse. Hanc historiam narrat Strabo lib. v. qui ta-

Samnitibus <sup>e</sup> nomen *factum ab hastis*, propter genus [FEST. *hastæ*, quod *σαννία* appellant Græci: alii aiunt Sabinis vere sacro voto <sup>f</sup> hoc genus hominum extra fines ejectum Comio Castronio *duce occupasse collem*, cui nomen *Samnio*, a quo *Sammites*.

Sanates dicti sunt qui supra infraque Romam ha- [PAUL. bitaverunt, quod nomen his fuit, quia, cum defecissent a Romanis, brevi post redierunt in amicitiam, quasi sanata mente. Itaque in duodecim tantum est, ut idem juris esset Sanatibus, quod fortibus,<sup>18</sup> id est, bonis, et qui nunquam defecerant a populo Romano.

*Sanates* <sup>g</sup> quasi *sanati* appellati, id est, *sanatæ mentis*. [FEST.



18 Vet. cod. *fortibus*.

#### NOTE

men aliquatenus a Festo diversus abit. Et a Sabinis Samnites ortos indicat Varr. lib. vi. de L. L. 'Item ostendit quod oppidum vocatur Cassinum. Hoc enim a Sabinis orti Samnites tenuerunt, et nunc nostri.' *Dac.*

<sup>e</sup> *Samnitibus*] Quod ait ab hastis sanis Samnites dictos, probatur Plinio l. III. c. 12. Saunia autem illa erant proprie *veruta*, quæ arma Samnitium fuisse Virgilius innuit, dum 'vern Sabellum' vocat, l. VII. *Æneid. Idem.*

<sup>f</sup> *Sabinis vere sacro voto*] De vere sacro a Sabinis voto Zizenna apud Nonium: 'Quondam Sabini feruntur vovisse, si res communis melioribus locis constitisset, se ver sacrum facturos.' Et Strabo extremo lib. v. Ceterum, inquit, de Sabinis hoc narratur. Sabini diuturno bello cum Umbris conflictati voverunt, ut Græcorum quidam, se ejus anni fætus Deo sacraturos. Cum igitur hostes vicissent, ut votum solverent, ejus anni proventa partim immolarunt, partim Deo consecrarunt. At insecuta sterilitate, quidam retulit, prolem quo-

que fuisse dicendam. Cui obtemperantes Sabini eodem anno genitos suos Marti consecrarunt, &c. Porro ver sacrum, *ἕτος ἱερὸν* Græcis dicitur non *ἕαρ*, quod certe notatum oportuit. *Idem.*

<sup>g</sup> *Sanates*] Festus retulerat doctorum virorum opiniones de Sanatibus, quod verbum in 12. tabulis fuisse, refert etiam Gell. lib. XVI. cap. 10. *Ant. Aug.*

*Sanates*] Quæcumque in Epitoma habentur, ea desiderantur in reliquiis Festi. Itaque supplendum ex Epitoma initium illarum reliquiarum. Quæ sequuntur, in hanc sententiam concipienda sunt: Sulpicius autem Sanates, et Opillius aiunt dici inferioris loci gentes: ut Tiburtes, et alios, qui cum populo Tiburtino habitarent in agro Tiburti, id est, omnes peregrinos, inferiorisque loci. Itaque scriptum esse in 12. 'Nexo solutoque, foreti sanatique idem jus esto,' id est, bono Romano, idem et peregrino, qui et inferiore loco est. Sunt qui intelligunt colonias, quæ sunt deductæ in priscos Latinos a Tarquinio Prisco,

Sulpicius autem Rufus sanates, et Opillius Aurelius existimant dici inferioris loci gentes, ut Tiburtes et alios, qui cum populo Tiburte<sup>19</sup> habitaverunt in agro Tiburti, id est, peregrinos inferiorisque loci gentes, itaque scriptum est in XII. nexo, solutoque forti sanatique, idem jus esto, id est, honor, quod et peregrino, qui et inferiorum coloniarum, quæ sunt deductæ in Priscos Latinos, quas Priscus rex inegerit secundum mare supra et infra Romam in civitates Latinorum, eosque sanatis, propterea quod præter opinionem eos paravisset sanavissetque et cum eis pacisci potuisset, nominavit, ut ait Cincius lib. II. de officio jurisconsulti, ne Valerius quidem Messala in XII. explicatione id omisit, qui tamen in eo libro, quem de dictis involute<sup>20</sup> inscribit fortis et Sanatis duas gentis finitimas esse ait, de quib. legem hanc inscriptam esse qua cautum uti id jus manifestum, quod P. R. haberent: neque alios quam foretos, et sanates eam legem significare existimat hoc intellectu, multi<sup>1</sup> sunt quibus quod alias placuit displiceat postea: ideoque ait sancti foreti significare sanati insani.



19 Ed. Scal. Tiburta.—20 Ead. ed. involate.—1 Ead. ed. 'intellectio tumulti.'

## NOTÆ

quas inegerit secundum mare infra Romam in civitates Latinorum: eosque sanatis, propterea quod præter opinionem eos paravisset sanavissetque, et cum eis pacisci potuisset, nominavit, ut auctores sunt Cincius libro II. de officio Jurisconsulti, M. Valerius Messala in ea in XII. explicatione. Idem tamen in eo libro, quem de dictis involute inscribit, foretis et sanatis ait duas gentis finitimas mari: de quibus legem hanc inscriptam esse videri, Uti duæ maritimæ gentis eodem cum P. R. haberentur jure: neque alios quam foretos et sanates legem hanc significare existimat hoc intellectu: multi sunt quibus id, quod pluribus placuit, dis-

pliceat: et aliter in 12. sanati, foreti interpretentur: hoc est, sanati, insani. Propemodum ea videtur Festi sententia esse. Jos. Scal.

Sanates quasi sanati] Vide 'Hortum.' Infra post legem 12. tabularum: Nexo solutoque, forti sanatique idem jus esto, id est, honor. Emenda: id est, bono. Quæ sunt verba Festi interpretantis verba legis: Idem jus esto forti, id est, bono, quod sanati, id est, peregrino. Et jam supra docuit fortem bonam significare. De coloniis quas Priscus Tarquinius in Priscos Latinos deduxit, nihil apud alios auctores legi. Prisci Latini dictæ colonie quæ a Latino Sylvio deductæ. Vide 'Priscæ.' Dac.

Sanctum<sup>h</sup> ait dici *Opilius Aurelius* quod nec sacrum est, nec religiosum: at *Ælius Stilo*, quod utrumque esse videatur, et sacrum scilicet et religiosum; plerique autem quodei, qui id violavit, pœna sit mulctare sancita: sed ponitur pro sacro<sup>2</sup> tantum. Unde et sanctio dicta legum: sancta item et rogatio, quiq. concionem<sup>3</sup> rogavit TR. PL.

Sandaracam<sup>i</sup> ait esse genus coloris quod Græci sandicem appellant. Nævius: *Merula sandaracino ore*.<sup>k</sup>

Sandaraca, genus coloris. Nævius: *Merula san-* [PAUL. daracino ore.

Sanqualis avis,<sup>l</sup> quæ ossifraga dicitur.



2 Ead. ed. 'se ponetur pro sacra tantum.'—3 Ead. ed. qui concionem.

#### NOTÆ

<sup>h</sup> Sanctum] Sex. Pompeius docuerat, quid sanctum esset ex Ælii et aliorum sententia: plerisque visum esse, cum pœna multave sit imposita id violanti: ita muros sanctos dici, et Tribunos plebis: hinc sanctiones legum, quod in his pœnæ contra legum violatores sanciantur, ipsas quoque leges aut rogationes sanctas dici, quod eas impune transgredi non licet. Hæc, et his similia, Festus, ut arbitramur. *Ant. Aug.*

Sanctum] Sanctum, inquit, ponitur tantum pro eo quod sancitum est, unde et legum sanctiones, et sanctæ rogationes, et Tribunus plebis, qui concionem rogavit, sanctus dicitur. Sanctum proprie, quod nec sacrum est nec religiosum, ut ait Opilius. Aliquando tamen quod sacrum est, et religiosum, id optime sanctum dicitur. Vide 'religiosum.' *Dac.*

<sup>i</sup> Sandaracam] Sandaracam ait esse genus coloris, quod Græci sandycem appellarunt. Nævius: *Merula Sandaracino ore. Jos. Scal.*

Sandaracam] Sandaraca sive sandyx de herba et de colore sive figmento dicitur. Hesych. Σάνδυξ δένδρον θαμ-

νώδες, οὗ τὸ ἄνθος χροιάν ἔχει κόκκω ἐμπερῆ, ὡς Σωσίβιος, ἢ φάρμακον ἰατρικόν. 'Sandyx, frutex, cujus flos similis cocco, vel pigmentum,' &c. Hic enim φάρμακον nihil aliud est quam pigmentum, χρώμα, color. Unde optime Festus genus coloris: nam de pigmento tantum loquitur. De sandyce herba vetustissimum Glossarium, 'sandyx herba tincturæ apta, quam vulgus Varantiam vocat.' Eamque hodie vulgo infectores *Garantiam* vocant. Eam intelligit Vopiscus in *Divo Aureliano*: 'Dicitur enim sandyx Indica talem purpuram facere, si curetur.' Ubi vide *Salmasium*, et in *exercitationibus Plin. Dac.*

<sup>k</sup> Merula Sandaracino ore] Merula rostrum habet luteum, quod poëta sandaracinum dicit, quia sandaraca, etsi facie rubra est, colore tamen luteo tingit. *Idem.*

<sup>l</sup> Sanqualis avis] Ex iis, quæ Paulus hic, et in 'Sanquali porta' dicit, crederem Sanqualem avem fuisse in tutela Sangi, seu Sancti, ut picus Martis, aquila Jovis, corvus Apollinis, pavo Junonis, noctua Minervæ. De hac *Plin. lib. x. cap. 7.* 'Sangualem

Sanqualis avis appellatur quæ in commentariis auguralibus ossifraga dicitur, quia in Sanci Dei tutela est.

Sanqualis porta <sup>m</sup> appellata est ab avi sanquali, ideoque eodem est nomine, quo avis ipsa appellatur.

Sanqualis porta appellatur proxima ædibus Anci.<sup>4</sup> [PAUL. Saperda, genus pessimi piscis.

*Saperda* genus pessimi piscis,<sup>n</sup> sapientem tiam significat, cum ait Varro,<sup>o</sup> *Belli festivi saperdæ, cum simus omnes.*

Sarcito in duodecim<sup>p</sup> Servius Sulpicius ait significare damnum solvito præstato.



4 Vir doct. in marg. ejusdem ed. conjicit ædi Sanci.

#### NOTÆ

avem atque immussulum augures Romani in magna quæstione habent. Immussulum aliqui vulturis pullum arbitrantur esse, et sangualem ossifragæ. Massurius sangualem ossifragam esse dicit, immussulum autem pullum aquilæ, priusquam albicet cauda. Quidam post Mucium augurum visos non esse Romæ confirmare: ego, quod verisimilius est, in desidia rerum omnium non arbitror aguitos. Vide 'Alites.' *Ant. Aug.*

[*Sanqualis*] Sanqualis avis a quibusdam Ossifraga appellatur. Eadem in commentariis auguralibus Sanga dicitur: quia in Dei Sanci tutela est. *Jos. Scal.*

[*Sanqualis*] Vide 'immusculus.' *Dac.*

<sup>m</sup> [*Sanqualis porta*] Potius ab æde Sanci sive Sanci dicta *sanqualis*, quomodo ab ejusdem Dei tutela ossifraga avis eodem nomine dicta est. De Sango vide in 'propterviam.' *Idem.*

<sup>n</sup> [*Saperda genus piscis*] Hesych. Σαπέρδης ὄνομα ἰχθύος, οἱ δὲ παρίχου εἶδος, ἄλλοι ὑπὸ Ποτικῶν τὸν Κορακῖνον ἰχθύν. i. 'Saperda nomen piscis. Alii

tarichi genus; alii coracinum piscem apud Ponticos.' Ponticum obsonium et vile vocat Archestratus apud Athenæum, quem vide. Inde Persius 'saperdam advehe ponto.' Alii aquas dicunt salsas. Alii frustum tantum cujusque piscis salsi. *Idem.*

<sup>o</sup> [Varro] Varronis locus mutilus. Pleniorem et leviter immutatam sic Nonius: 'Saperdæ,' inquit, 'quasi sapientes et elegantes. Varro, Modio: omnes videmur nobis esse belli, festivi, saperdæ, cum simus σαπροί.' Saperda tamen non pro sapiente, ut Festus Noniusque interpretantur, sed pro faceto et salso, ut optime monuit doctiss. Meursius. Itaque sensus verborum ejus: Omnes nobis videmur esse belli, festivi, salsi; cum tamen simus saproi, (captavit manifesto alliterationem,) id est, insulsi, nec in toto corpore habeamus vel micam salis. Nam *sapra* sunt quæ salis defectu putruerunt. *Idem.*

<sup>p</sup> [*Sarcito in duodecim*] Verba 12. 'Si quadrupes pauperiem faxit, dominus sarcito, noxave dedito. Item . . . rupitias . . . sarcito.' Ubi *sar-*

Sarcito, damnum solvito.

[PAUL.

Sardanapalus<sup>9</sup> rex Assyriorum fuit unicæ luxuriæ, inter mulieres epulasque versatus semper, atque omni tempore.

Sardare,<sup>r</sup> intelligere. Nævius: Quod bruti nec satis sardare queunt.

Sardare<sup>s</sup> intelligere *significat Nævius belli Punici* [FEST. libro, quod bruti nec satis sardare queunt . . . . .

*Sardi venales*<sup>t</sup> *alius*<sup>s</sup> *alio nequior*: ex hoc natum proverbium

5 Ead. ed. 'Sardi vernaes  
*Sardi vernaes alius alio,*' &c.

#### NOTÆ

*cire* est detrimentum præstare, compensare, a vestibis ducta metaphora, quæ proprie *sarciri* dicuntur, cum læcæ reficiuntur. Inde 'sarte' in auguralibus est pro 'integre.' Et 'sarta tecta' in locationibus solennia, hoc est, integra. Vide 'sarte.' *Idem.*

<sup>9</sup> *Sardanapalus*] Justin. lib. i. cap. 3. 'Postremus apud eos,' (Assyrios,) 'regnavit Sardanapalus, vir muliere corruptior: ad hunc videndum, quod nemini ante eum permissum fuerat, præfectus ipsius, Medis præpositus, nomine Arbaces, cum admitti magna ambitione ægre obtinisset, invenit eum inter scortorum greges purpuram colorem, et muliebri habitu, cum mollitia corporis et oculorum lascivia omnes fæminas anteciret, pensa inter virgines partientem.' Proverbio hæc dedit. Vide Erasmi adagia: 'Sardanapalus.' *Idem.*

<sup>r</sup> *Sardare*] *Sardare* pro intelligere; et *Sardi* intelligentes, callidi. A *Sardis* populis forte, qui versipelles audiebant. *Idem.*

<sup>s</sup> . . . . *intelligere* . . .] *Schedæ*, 'Sardare intelligere significat. Nævius belli Punici libro . . . quod bru-

ti nec satis sardare queunt.' Deest tantum numerus libri, &c. *Idem.*

<sup>t</sup> *Sardi venales*] Vidend. Plutar. in problem. Uitur hoc proverbio Cicero in epist. ad Fabium Gallum: 'Habes Sardos venales, alium alio nequior:' quibus verbis interpretatio Capitonis Ciceronis auctoritate confirmatur. Sed quod dicitur Gracchum Faltonis collegam fuisse, eumque de Sardis triumphasse, falsum est. Hi enim Censules fuerunt anno 515. Is vero, qui triumphavit, collegas habuit, in primo consulatu C. Claudium Pulchrum, in secundo M. Juventium Thallanum, annis 576. et 590. e fastis Capitolinis. Plinius, sive quis alius qui scripsit libellum de viris illustrib. Capitonis interpretationem sequi videtur in proverbio explicando. Licet, nescio quos auctores secutus, dicat Gracchum Prætorem Galliam obtinuisse, primo Consulatu Hispaniam, altero Sardiniam. *Ant. Aug.*

*Sardi venales*] *Sardi venales, hoc est, alius alio nequior: ex hoc natum proverbium videtur, quod ludis Capitolinis, qui sunt a vicinis prætextatis, auctio Veientium fieri solet: in qua novissimus is, qui omnium deterrimus, producitur a*

videtur, quod ludis *Capitolinis*, qui fiunt a vicinis<sup>6</sup> *prætextatis*<sup>7</sup> auctio Veientium<sup>7</sup> fieri solet, in qua novissimus quisque deterrimus producit a *præcone* senex cum toga prætexta,<sup>8</sup> bullaque aurea, quo cultu Reges soliti sunt esse Etruscorum,<sup>9</sup> quia<sup>10</sup> Sardi appellantur, quia Etrusca gens orta est Sardibus ex Lydia. Tyrrhenus enim<sup>x</sup> inde profectus cum magna manu eorum occupavit eam partem Italiæ, quæ nunc vocatur Etruria. At Sinius Capito<sup>y</sup> ait Ti. Gracchum Consulem collegam P. Valerii Faltonis<sup>z</sup> Sardiniam Corsicamque subegisse, nec prædæ quicquam aliud quam mancipia captum, quorum vilissima multitudo fuerit.

Sargus<sup>a</sup> piscis genus: qui in Ægyptio mari fere nascitur.



6 Scal. et Dac. legendum monent *vicanis*.—7 Ead. ed. *relentium*.—8 Ed. Scal. *paretexta*.—9 Ead. ed. *E . . . . . corum*.—10 Legit Dac. *qui*.

#### NOTÆ

*præcone in medium senex cum toga prætexta, &c.* Capitolinis ludis supplivimus ex Plutarcho, de quibus præter alios Livius libro v. De prætextatis vicanis vide supra in ‘Prætexta.’ Nam et hic ex eo loco cognosces *vicanis*, non *vicinis*, legendum esse: et ibi ex hoc vicanos esse vici magistrōs. Potes etiam legere: *qui fiunt a vicanis, et magistris collegii.* Jos. Scal.

*Sardi venales*] Ita fere ad verbum Plutarchus in Quæstionibus Romanis, quæst. 55. *Dac.*

<sup>u</sup> *A vicinis prætextatis*] Lege, a *vicanis*: hoc est, vicorum magistris, qui, quamvis Magistratus non erant, ludos faciebant prætextati, ut ex Cicer. et Livio notum est. *Idem.*

<sup>x</sup> *Tyrrhenus enim*] Vide ‘Tyrrhenos.’ *Idem.*

<sup>y</sup> *At Sinius Capito*] Hæc Capitonis interpretatio ejus auctoritate, qui libellum de viris illustribus edidit, confirmatur. ‘Tiberius,’ inquit, ‘Sempronius Gracchus, . . . prætor Galliam

domnit, consul Hispaniam, altero consulatu Sardiniam: tantumque captivorum adduxit, ut longa venditione res in proverbium veniret, Sardi venales.’ Hoc proverbio usus est Cicero Epist. 21. lib. vii. ‘Habet Sardos venales, alium alio nequiorum.’ Quare minime Mensiro assentior, qui legebat *Sardi vernales*, i. homines nequissimi qui vernas et servos viucerent; Sardi enim vetustissima lingua Latina versipelles et callidi, a *sardare*, intelligere, callere. Absque dubio vera est Capitonis sententia. *Idem.*

<sup>z</sup> *Collegam P. Valerii Faltonis*] Falsum est Gracchum Faltonis collegam fuisse. Gracchus enim et Falto Consules fuerunt anno dxv. At Gracchus, is qui triumphavit, collegas habuit in primo consulatu C. Claudium pulchrum, in secundo M. Juventium Thalnam annis dlxxvi. et dxc. *Id.*

<sup>a</sup> *Sargus*] ‘Præclarus helops’ in versu Lucil. est splendidus, lucentu-

Lucilius : Quem præclarus helops, quem Ægypto sargus movebit.

Sargus piscis genus in mari Ægyptio. [PAUL.

Sarissa,<sup>b</sup> hasta Macedonica.

Sarissa est hastæ Macedonicæ genus. [FEST.

Sarpta vineta<sup>11</sup> putata, id est, pura facta : unde et [PAUL. virgulæ abscissæ sarmenta : sarpere enim antiqui pro purgare dicebant.

*Sarpta vinea*<sup>c</sup> putata, id est, pura facta. *Virgulæ* [FEST. enim relictæ impedimento vitibus solent esse, quæ ideo abscinduntur : inde etiam sarmenta scriptores dici putant ; sarpere enim antiqui pro purgare dicebant.

Sarpuntur vineæ,<sup>d</sup> id est, putantur, ut in duodecim : Quandoque sarpta, donec dempta erunt.

Sarra, Tyros<sup>12</sup> insula. [PAUL.

*Sarra*<sup>e</sup> dicebant quæ nunc Epiros dicitur . . . [FEST.

11 Vet. lib. *Sarpa vinea*.—12 Vet. cod. *Epiros* vel *Pylos*. Vide Notas.

#### NOTE

lus : eadem mente apud Cicer. 'Præclara bestia.' Ibid. 'Ægypto sargus' idem quod apud Plaut. 'hospes Zacyntho : ' apud Terent. 'annus Corintho : ' apud alios 'vinum Lesbo,' 'vinum Chio : ' ad imitationem Græcorum, οἶνος Λεσβόθεν, οἶνος Χιόθεν, &c. *Idem*.

<sup>b</sup> *Sarissa*] Σάρισσα, δόρυ μακρὸν, εἶδος ἀκοντίου Ἑλληνικοῦ, σπάθη βαρβαρική, Μακεδόνας. Hesych. 'Sarissa hasta longa, genus jaculi Græcanici, gladius barbaricus, Macedones.' Vocem Macedonicam esse testatur etiam Curt. lib. IX. 'Macedo justa arma sumserat, æreum clypeum, hastam, quam sarissam vocant, lava tenens, dextra lanceam, gladioque cinctus, velut cum pluribus dimicaturus.' *Id.*

<sup>c</sup> *Sarpa vinea*] *Sarpere* est putare, unde *sarpta vinea*, et *sarmenta* sarculi amputati. Et *sarpiculæ* falces quibus

vites putabantur et arbores. *Sarpas* hodie vocamus : cujus diminutivum *sarpiculæ*, ut 'paviculæ' a 'paviendo.' Postea, ut solenne fuit Latinis a mutare in e et i, *serpiculæ* et *sirpiculæ* dictæ sunt pro *sarpiculis*. Non igitur sunt a *sirpando*. *Idem*.

<sup>d</sup> *Sarpuntur vineæ*] Verba legis 12. 'Tignum junctum ædibus vineæque concapis ne solvito.' Quandoque *sarpta* donec demta erunt. Malim : *donec demta escit, vinea* scilicet. Et ita al. *Escit, erit*. Alibi, Sensus est : vineæ concapes, hoc est, tignum quod caput suum cum capite vineæ commissum habet, non solvitur ubi primum sarpta est vinea, donec demta erit. Ut neque tignum junctum ædibus, nisi cum dirutum casu aedificium. *Idem*.

<sup>e</sup> *Sarra*] Virg. lib. II. Georg. 'Ut gemma bibat, et Sarrano dormiat os-



Sarte ponebant pro integre: ob quam causam [PAUL. opera publica, quæ locantur, ut integra præstentur, sarta tecta vocantur: <sup>13</sup> etenim sarcire est integrum facere.

Sarte<sup>f</sup> in auguralibus pro integro ponitur, sane sar- [FEST. teque<sup>g</sup> audire videreque, ob quam causam opera publica quæ locantur ut integra præstentur, sarta tecta vocantur, etenim sarcire est integrum facere.

Sas<sup>h</sup> Verrius putat significare eas, teste Ennio, qui dicat



13 Vet. lib. locantur.

#### NOTÆ

tro.' Servius Tyriam purpuram interpretatur, quod Tyros Sarra dicta sit, a pisce Sar appellato. Sic Sarra-næ tibix dictæ, vel Tyriæ, vel Africanæ. Probus Ennium ait dixisse Pænos Sarra oriundos, id est, Tyro. *Ant. Aug.*

*Sarra*] Sarra prius insula, quæ nunc Epiros est. Ita plane scripsit Festus. Significat, prius insula cum esset, postea cum ab Alexandro obsideretur, ἠπειρώσθαι. Nota ac celebris historia. Nomen hoc incognitum fuit Græcis: nam, ut Syri ipsi, vocabant Tyron: at Phœnices antiquitus Sor dicebant. Eorum coloni Carthaginienses, eadem lingua utentes, Sar vocarunt. Ab illis didicerunt Romani. Unde Ennius Pænos Sarra oriundos dixit, hoc est, Tyro. Obsolescente Hebraismo, quod fuerat idioma Phœnicum, Syri, pro Sor, Tur dixerunt: primum quia Sade et Sin literas mutant in Tau: deinde, quia ipsi non utuntur O, sed pro ea, U, solent usurpare. Qui utrique linguæ operam dederunt, sciunt me verum loqui. *Jos. Scal.*

<sup>f</sup> *Sarte*] Charis. lib. II. Porphyrio ex Verrio, et Festo, In auguralibus, inquit, libris ita est: 'sane, sartheque.' *Ant. Aug.*

*Sarte*] Sarta tecta Græcis oratoribus, et aliis dictum ἐπισκευαί. at Glos-sis: ὑποβάφαί. quia et sarcire est ῥάπτειν. In locatione operum publicorum, quæ fiebat lege Censoria, certum est additum fuisse: PORTI-CUM. SARTAM. TECTAM. PRODUIT. *Jos. Scal.*

<sup>g</sup> *Sane sartheque*] Verba ex auguralibus desumpta. *Dac.*

<sup>h</sup> *Sas*] Ennii versus lib. VII. mendosi sunt, quamvis a Paulo non male referantur. *Ant. Aug.*

*Sas*] Græce σάς, ut 'sos,' 'suos,' a Dorico σώς, σοός. Vide 'sos.' Sic 'so' pro 'suo,' 'sa' pro 'sua,' 'sis' pro 'suis,' &c. *Dac.*

*Sas*] Versus Ennii elegantissimos, rejectis illis spuriiis glossematis, quæ in medium illorum temere irrepserant, ita legendos curabis: *Nec quisquam sophiam, sapientia quæ perhibetur, In somnis vidit prius, quam sam discere cepit.* Nam Romani ignotum verbum plebi *sophiam* solebant semper Latine reddere. Afranius in Sella: 'Usus me genuit, mater peperit memoria. Sophiam vocant me Græci: vos Sapientiam.' Ennius sine dubio extulit hos versus, cum visus est in somnis sibi adesse Homerus poëta. Neque, inquit, quisquam somniat se

in libro primo: Virgines nam sibi quisque domi Romanus habet sas: cum suas magis videatur significare: sicuti ejusdem libro septimo<sup>1</sup> fatendum est eam significari, cum ait: Nec<sup>14</sup> quisquam philosophia (quam doctrinam<sup>15</sup> Latina lingua non habet, sapientia quæ perhibetur) Insomnis vidit prius, quam sam discere cœpit. Idem cum ait sapsam pro ipsa, nec alia ponit in libro sexto decimo: Quo res sapsa loco sese ostentatque jubetque: et Pacuvius in Teucro: Nam Teucrum regi sapsa res restibilet.

Sas, suas. Ennius: Virgines nam sibi quisque [PAUL. domi Romanus habet sas. Sam, eam. Idem Ennius: Neque quisquam philosophiam Insomnis vidit prius, quam sam discere cœpit. Sapsa, ipsa. Idem Ennius: Quo res sapsa loco sese ostentatque jubetque.

Saticula<sup>k</sup> oppidum in Samnio captum est, quo postea [FEST.



<sup>14</sup> Vir doct. in marg. ed. Scal. conj. Neque.—<sup>15</sup> Vet. cod. philosophiam quæ doctrina.

#### NOTÆ

videre sapientiam, quin eam prius didicerit. Hoc enim naturaliter fit, ut quæ quotidiano usu tractamus, ea sæpe in somnis imaginari soleamus. *Jos. Scal.*

<sup>1</sup> *Siculi ejusdem libro septimo*] Ennius sine dubio his versibus tacite obtrectatoribus suis respondet, qui propter invidiam ejus pœmata tanquam non domi nata, sed ab Homero, qui illi in somnis apparuerat, desumpta, carpebant. Nemo, inquit, somniat se videre sapientiam, quin eam prius didicerit. Hoc enim naturaliter fit, ut quæ quotidiano usu tractamus, ea sæpe in somnis imaginari soleamus. Unde eleganter apud Attium in Bruto, 'Rex, quæ in vita usurpant homines, cogitant, coirant, vident. Quæque agunt vigilantes, agitantque, ea si quoi in somno accidunt, Minus mirum est.' *Dac.*

<sup>k</sup> *Sati* . . .] Saticulam deductam esse coloniam Paterculus scribit libro priore. Livius quoque lib. xxvii. Saticulanos inter colonos fideles 18. coloniarum enumerat. De hac igitur Festi verba intelligere possumus. Saticula oppidum in Samnio captum est, quo postea coloniam deduxerunt, &c. L. Papirio Cursore, V. C. Junio Bruto ii. Cos. anno post R. C. cdxl. ex fastis Capitolinis. *Ant. Aug.*

*Saticula*] Patercul. lib. i. cap. 14. 'Insequentiibus consulibus, a Sp. Postumio, Philone Publilio Censoribus Acerranis data Civitas, et post triennium Terracinam deducta colonia. Interpositoque quadriennio, Luceria,' (melius *Lucerian*) 'ac deinde interjecto triennio, Suessa Aurunca; et Saticula Interamnaque' (melius: *Suessam Auruncam, et Saticulam, Interamnamque*) 'post biennium.' Vide et

*coloniam* deduxerunt Triumviri M. Valerius Corvus, Junius Scæva, P. Fulvius<sup>16</sup> Longus ex S. C. Kal. Januariis, P.<sup>17</sup> Papirio Cursore, C. Junio II. Cos.

Satis<sup>1</sup> verbum Verrii melius fuit præterire, ut mihi videtur, quam tam absurdas<sup>18</sup> opiniones suas de eo recitare,<sup>19</sup> quas sciens præterii, tam Hercules, quam de Scabro, quod proximum sequebatur.

Satur,<sup>m</sup> et vir, et caro non habent.<sup>20</sup>

Satura,<sup>n</sup> et cibi genus ex variis rebus conditum est, et lex multis aliis legibus conferta. Itaque in sanctione legum ascribitur: Neve per saturam abrogato,<sup>o</sup> aut derogato. T. Annius Luscus in ea, quam dixit adversus Ti. Grac-



16 Vet. cod. *Fluvius*.—17 Vir doct. in marg. ed. Scal. conj. *L*.—18 Vet. cod. *absudi qui*.—19 Idem *restare*.—20 Vide Not. infra.

#### NOTE

Liv. lib. xxvii. *Dac*.

<sup>1</sup> *Satis*] Inepte Festus neque Verrii opinionem recitat, neque suam explicat, de his duobus verbis, *satis* et *scabrum*. Sunt quædam doctis viris condonanda; non enim omnia possumus omnes. *Ant. Aug*.

*Satis verbum*] Ridicule Festus, qui dum Verrii sententiam reprehendit, neque nobis eam recitat, ipse suam etiam tacet. Satis a Græco ἄλις, λ converso in τ. *Dac*.

<sup>m</sup> *Satur*] Desunt quædam in fine, puto *obliqua proportione*. Dicendum enim erat *Saturis, viris, caronis*: non *saturi, viri, carnis*. Vide Charis. lib. II. *Ant. Aug*.

*Satur, et vir, et caro non habent*] *Adde obliqua ex doctissimorum conjectura*. Si haberent *obliqua*, dicendum esset, *Saturis, viris, caronis*. Nam *saturi* est a *saturus, viri* a *virus, carnis* a recto *carnis*, ut Veteres dicebant pro *caro*. *Dac*.

<sup>n</sup> *Satura*] Glossarium: ‘*Satura, νόμος πολλὰ περιέχων*.’ De *Satura* cibi

genere habes apud Apicium ex Varro. In veteri tabula ænea: EXTRA QVAM. SEI. QVID. IN. SATVRAM. FERETVR. *Jos. Scal*.

*Satura*] Proprie lanx variis frugum generibus referta. Diomed. ‘Lanx referta variis multisque primitiis saceris Cereris inferebatur, et a copia et saturitate rei *satura* dicebatur.’ Ab hac lance farcimen variis rebus refertum *satura* dictum est. A cibis etiam ad alia translatum: lex enim, in qua conjunctim multis de rebus una rogatione populus consulebatur, *satura* dicta est. Inde in Gloss. ‘*Satura: νόμος πολλὰ περιέχων*.’ Lex multa continens, et Carmen etiam ex variis partibus constans, ‘*satura*,’ &c. *Dac*.

<sup>o</sup> *Neve per saturam abrogato*] Quia in *satura* multa esse poterant quæ populum fallerent. At in simplici lege, si de abrogando tantum vel de derogando populus rogaretur, facile qua de re ageretur intelligere poterat. *Idem*.

chum : Imperium quod plebes per saturam dederat, id abrogatum est : et C. Lælius in ea, quam pro se dixit : Dein postero die,<sup>p</sup> quasi per saturam sententiis exquisitis, in deditionem accipitur.

Satura, et cibi genus dicitur ex variis rebus con- [PAUL. ditum, et lex multis aliis conferta legibus, et genus carminis, ubi de multis rebus disputatur.

Saturnia Italia, et mons, qui nunc est Capitolinus,<sup>q</sup> [FEST. Saturnius appellabatur, quod in tutela Saturni esse existimatur. Saturnii quoque dicebantur, qui castrum in imo clivo Capitolino incolebant, ubi ara dicata<sup>r</sup> ei Deo ante bellum Trojanum videtur, quia apud eam supplicant<sup>s</sup> apertis capitibus. Nam Italici auctore Ænea velant capita ; quod is, cum rem divinam faceret in littore Laurentis agri Veneri matri, ne ab Ulysse cogitus interrumperet sacrificium, caput adoperuit, atque ita conspectum hostis evitavit.

Saturno dies festus celebratur<sup>t</sup> mense Decembri, quod eo ædis est dedicata : et is culturæ agrorum præsidere

## NOTE

<sup>p</sup> *Dein postero die*] Hæc C. Lælii verba usurpavit Sallustius de Jugurtha. *Idem.*

<sup>q</sup> *Saturnia Italia, et mons qui nunc est Cap.*] Varr. lib. iv. de L. L. ‘Hunc antea montem’ (Capitolinum) ‘Saturnium appellatum prodiderunt, et ab eo late Saturniam terram, ut etiam Ennius appellat. Antiquum oppidum in hoc fuisse Saturniam scribitur.’ De hoc oppido sic Virgil. viii. Æneid. ‘Hanc Janus pater, hanc Saturnus condidit urbem : Janiculum huic, illi fuerat Saturnia nomen.’ Porro Saturni nomen Tuscum esse mihi concedent, inquit Scalliger apud Varronem, qui sciunt Syriace, et pro certo habent olim Tuscorum linguam Aramæam fuisse : Saturnus enim lingua Syriaca significat latentem. Unde in agro Latino

quasi interpretantes vocarunt eum *Latium*, et ejus uxorem *Opem Latiam* : et in Pontificalibus indigitamentis dicebatur : *LATIA SATURNI*. Gell. lib. xiii. cap. 12. et ab eo *Latium*, quod Saturnia terra. *Idem.*

<sup>r</sup> *Ubi ara dicata*] Forsan a comitibus Herculis. *Idem.*

<sup>s</sup> *Quia apud eam supplicant*] Vide ‘*lucem facere.*’ *Idem.*

<sup>t</sup> *Saturno dies festus celebratur*] Saturnalia mense Decembri, quod eo mense Tullus Hostilius, cum bis de Albanis triumphasset, fannum consecravat. Livius vero Saturnalia post Reges demum exactos constituit, lib. ii. sect. 21. Hujus festi primo dies tantum unicus fuit, sed processu temporum crevit : nam sub Cæsare duo dies additi, postea etiam plures. *Idem.*

videtur, quod etiam<sup>1</sup> falx est ei insigne : versus quoque<sup>u</sup> antiquissimi, quibus Faunus fata cecinisse hominibus videtur, Saturnii appellantur, quibus et a Nævio bellum Punicum scriptum est, et a multis aliis plura composita sunt: qui Deus in Saliaribus Saturnus<sup>2</sup> nominatur, videlicet a sationibus.

*Saturno*<sup>y</sup> sacrificium fit capite aperto. *Ejus autem sacro*



1 Vet. lib. *quo etiam*. Vir doct. in marg. ed. Scal. conjicit *quoniam*.—2 Id. ibid. *Satirvus*. Dac. legendum monet *Satunnus*.

#### NOTÆ

<sup>u</sup> *Versus quoque*] Ennius in Nævium poëtam, qui secundum bellum Punicum Saturnio Carmine scripserat: 'scripsere alii rem Versibu' quos olim Fauni vatesque canebant, Cum neque musarum scopulos quisquam superarat, Nec dicti studiosus erat.' Quia Saturnii versus lex adeo soluta fuit, ut non metrum, sed simplicem cum rythmo tantum fuisse quidam scribant. Servius in illud Georg. 'Nec non Ansonii Troja gens missa coloni Versibus incomtis ludunt, risuque soluto.' 'Id est,' inquit, 'carminibus Saturnio metro compositis: quos ad rythmum solum vulgares componere consueverunt. Constat autem Iambico dimetro acatalecto, et tribus trochæis, ut 'Dabunt malum Metelli Nævio poëtae.' *Idem*.

<sup>x</sup> *Qui Deus in Saliaribus Saturnus*] *Lege Satunnus*. A *Satu*. Ut a 'portu,' 'Portunnus.' Nam Salii scilicet aliter indigitabant quam vulgus. *Dac*.

<sup>y</sup> *Saturno*] Festi verba videntur pertinere ad Saturni sacrificia, quæ capite aperto fierent, ut verbo Saturnia dictum est, et Plutarch. in Problem. Macrob. lib. I. Saturn. Serv. lib. III. Æn. hoc idem scribunt, idemque Honori fieri, propterea quod caput aperire honoris causa potentioribus soleat, ut Plin. tradit lib. XXVIII. cap. 6. Addit Festus inter Metellum

Pontificem Max. et Claudium contentionem fuisse, eumque fortasse multasse, quod Saturno capite aperto fecisset in Sulpicii Ser. F. inauguratione: Claudiumque provocasse, sed non obtinisse. Hæc nondum reperimus apud alios scriptores. *Ant. Aug.*

*Saturno*] Infra plane erat, *Saturno sacrificium fit capite aperto*. Reliqua qui meliore ingenio sunt divinabunt. Postea: *Saxum Tarpeium appellatur pars montis, qui ob sepultam Tarpeiam, quæ eum montem Sabinis prodiderat, nominatus est: vel ab eo quod, cum L. Tarpeius Romulo quasi ob raptas virgines adversaretur, ad illud saxum est de noxiæ pœna exacta, noluerunt funestum locum cum parte Capitolii conjungi*. Videtur iste L. Tarpeius Romulum apud populum accusasse, quod cum sine causa verisimili non posset, hoc nomine infensum populo efficere voluisse, quod Sabinas rapuerit, et eam invidiæ causam obtendisse. *Jos. Scal.*

*Saturno sacrificium fit*] Ait Festus: Saturno, capite aperto, sacrificium fiebat Saturnalibus, itaque cum Ser. Sulpitius Rufus Ser. Filius inauguratus esset, et ejus inaugurationi Metellus Pontifex Augurem adesse juberet, excusavit se Claudius, quod sacris familiæ suæ impeditus esset, quibus sacrificandum foret operto capite, cum

*Metellus Pont. Max. cum Claudium augurem jussisset adesse, ut cum tunc adhiberet Ser. Sulpici Ser. F. inaugurationi; ille autem excusaret se sacra sibi familiaria obstare, quibus supplicandum esset capite aperto; Saturno autem esse futurum, ut cum aperto capite res sacra facienda esset; Pontifex illum mulctavit, Claudius provocavit, sed cum reconciliatus Pontifici esset Claudius, familiae sacris peractis Saturno sacra fecit religione solutus.*

*Saxum Tarpeium<sup>z</sup> appellatam aiunt partem montis, qui ob*

## NOTE

Saturno aperto res sacra facienda esset, eaque de causa mulctatum a Pontifice Claudium provocasse, deinde reconciliatum esse, et peractis familiae suae sacris religione solutum Saturno sacra fecisse de more sacrificandi Saturno aperto capite. Vide 'Saturnia,' et 'lucem facere.' Serv. III, *Aeneid.* 'Sane sciendum,' inquit, 'sacrificantes Diis omnibus caput velare consuetos ob hoc, ne se inter religionem vagis aliquid offerret obtutibus, excepto tantum Saturno, ne numinis imitatio videretur, quia Saturno capite velato ibi cernitur.' Metelli Pontificis Maximi meminit Macrobius lib. III, cap. 13. C. vero Claudii Auguris Livius lib. XLV, 'Augur C. Claudius mortuus; creatus T. Quintus.' Quod autem inaugurationi ejus, qui augur creatus esset, alius augur adesse solitus sit, et Festi verba, et verba Metelli hujus confirmant quae sunt in indice 4. apud Macrobius, quibus inaugurationem Lentuli Flamini Martialis ita describit: 'A. D. 9. Kal. Sept. quo die Lentulus Flamen Martialis inauguratus est, domus ornata fuit, triclina lectis eburneis strata fuerunt, duobus tricliniis Pontifices cubuerunt, Q. Catulus, M. Aemilius Lepidus, D. Silanus, C. Caesar, rex Sicrorum, Pub. Scævola, Sext. Pub. Cornelius, Pub. Volumnius, Pub. Albinovanus, et L.

Julius Cæsar augur, qui eum inauguravit.' De hujusmodi inauguratione ita Liv. lib. XXVII. 'L. Aquilius Augur creatus inauguratusque.' Et lib. XXX. 'Fabius Maximus Augur annos 42. &c. In ejus locum inauguratus Q. Fabius filius.' Sueton. in Caio cap. 12. 'Deinde Augur in locum fratris sui Drusi destinatus, priusquam inauguraretur, ad Pontificatum ductus est.' De Claudiae familiae sacris vide supra 'propudianus porcus.' *Duc.*

<sup>z</sup> *Saxum Tarpeium*] Priorem Festi sententiam Varro lib. IV. 'Hic mons,' inquit, 'ante Tarpeius dictus a virgine Vestali Tarpeia: quae ibi ab Sabinis necata armis, et sepulta. Ejus nominis monumentum relictum, quod etiam nunc ejus rupes Tarpeium appellatur Saxum.' Alii a duce Tarpeio dictum putant. Propert. Eleg. 4. lib. IV. 'A duce Tarpeio mons est cognomen adeptus.' *Idem.*

*Saxum Tarpeium*] Saxum Tarpeium, de quo Dionys. et Livius scripserunt, a Tarpeia L. Tarpei filia, quam multi ferunt Sabinis Capitolii arcem prodidisse: quod Dionysio non probatur. De saxo autem deiciebantur insigni aliquo crimine damnati: eaque de causa, ut locus funestus, cum reliqua parte Capitolii non erat conjunctus. Vide 'Tarpeiae.' *Ant. Aug.*

sepultam *Tarpeiam ibi virginem, quæ eum montem Sabinis prodere pacta erat, ita nominatus est: vel ab eo, quod quidam nomine L. Tarpeius Romulo regi, cum propter raptas virgines adversaretur, in ea parte, qua saxum est, de noxio pœna sunt, Tarpeium dictum, noluerunt funestum locum cum altera parte Capitolii conjungi.*

Scævam<sup>a</sup> vulgus quidem et in bona et in mala re vocat: cum aiunt bonam, et malam scævam: at scriptores in mala ponere consueverunt, ut apud Græcos invenitur positum: pro sinistro scævum usurpavit Hostius in belli Histrici libro

. . . . . sentit scævum . . . . .  
 . . . . . obit penitus . . . . .

Scæva res dicitur mala, quasi sinistra: *σκαίων* enim [PAUL. Græce sinistrum dicitur.

Scandaluca<sup>b</sup> genus herbæ frugibus inimicæ, quod eas velut hedera implicando necat.

Scandulaca genus herbæ frugibus inimicæ, quod eas [FEST. velut edera implicando necat.



<sup>3</sup> Ed. Scal. *Scandulaca*. Turnebus legit *Scandulata*.

#### NOTE

<sup>a</sup> *Scævam*] Ait videri dictum a Græcis, qui scævum sinistrum dicunt: ad quod Hostium in quodam libro belli Histrici testem producebat. Varro: 'nequid obsit bonæ scævæ causa:?' inde Scævola appellatus ab Scæva, id est, sinistra, quod quæ sinistra sunt, bona auspicia existimantur: a quo dicuntur comitia, aliudve, quod fit a vesinistra, scæva. Id a Græco: quod hi sinistram vocant *σκαίων*. Glossarium: ἀριστερὰ χεῖρ. Plantus: 'Caninam scævam spero meliorem fore.' *Jos. Scal.*

*Scævam vulgus*] *Scæva* a *scævus*, quod a *σκαίος*, sinister, et inde *scæva* vel in bonam, vel in malam partem

ducitur, quod Romanis *sinistra*, Græcis vero et barbaris *dextra* fansta sint. Tullius t. de divinat. 'Haud ignoto, quæ bona sunt; sinistra nos dicere, etiam si dextra sunt, sed nostri sinistrum nominaverunt, externique dextrum, quia plerumque melius id videbatur.' Igitur cum *scæva* aut *sinistra* pro inauspicatis et infaustis apud Scriptores Romanos reperias, (ut apud Ovid. 'Di, procul a nobis omen removete sinistrum,') id ex imitatione Græcorum factum dicas necesse est. *Dac.*

<sup>b</sup> *Scandaluca*] Quod scandendo fruges necat. Vulgo *orobauche*. Idem.

Scaptensula<sup>4c</sup> locus ubi argentum effoditur in Ma- [PAUL.  
cedonia dictus a fodiendo: namque Græce σκάπτειν effo-  
dere dicitur. Lucretius: Quales exspiret scaptensula  
subter odores.

Scaptensula, locus ubi argentum effoditur in Mace- [FEST.  
donia, ita dictus a fodiendo, quod est Græce σκάπτειν. Lu-  
cretius: qualis exspiret Scaptensula subter odores.

Scaptia tribus<sup>d</sup> a nomine urbis Scaptiæ appel- [PAUL.  
latur.

Scaptia tribus a nomine urbis Scaptiæ appellata, quam [FEST.  
Pedani incolebant.

Scelerata<sup>e</sup> porta, quæ et Carmentalis dicitur, vo- [PAUL.  
cata, quod per eam sex et trecenti Fabii cum clientium  
millibus quinque egressi adversus Etruscos, ad amnem  
Cremeram omnes sunt interfecti.

Scelerata porta eadem appellatur a quibusdam, quæ et [FEST.  
Carmentalis dicitur, quod ei proximum Carmentæ sacellum  
fuit. Scelerata autem, quod per eam sex et trecenti Fabii

//////////

4 Legendum monet Dac. *Scaptensula*.

#### NOTÆ

<sup>c</sup> *Scaptensula*] Lege *Scaptensula*: σκαπτησόλη Stephano et Plutarch. qui in Thracia, non in Macedonia ponunt. Apud Lucret. *Scaptensyla* nomen generale est τῶν μεταλλείων, seu fodinarum metallariorum, nempe materia fossilis: vocamus *terre de mine*: σκάπτειν, fodere, et ἔλλην, materia. *Id.*

<sup>d</sup> *Scaptia tribus*] Meminit Liv. lib. VIII. sect. 17. 'Eodem anno census actus, novique cives censi, tribus propter eos additæ Mærcia et Scaptia. Censores addiderunt Q. Publilius Philo, Sp. Posthumius.' Ob Pedanos civitate receptos tribus addita Scaptia. Scaptiam urbem in Latio numerat Plin. *Idem*.

<sup>e</sup> *Scelerata*] Scelerata porta appel-

latur a quibusdam Carmentalis, qui norunt, quod ei proximum Carmentæ sacellum fuit. Scelerata autem, quod per eam sex et trecenti Fabii cum clientium millibus quinque egressi adversus Hetruscos ad amnem Cremeram omnes sunt interfecti: qua ex causa per eam portam intrare egredive nefas habetur. Ovidius: 'Ire per hanc noli, quisquis es: omen habet.' Et: 'Porta vacat culpa: sed tamen omen habet.' *Jos. Scal.*

*Scelerata porta*] Vide, 'Religionis est quibusdam porta Carmentali egredi.' Ceterum hic *scelerata* est infelix, infansta. *Scelus* enim est infelicitas. Hoc dico quia in hac voce exponenda a quibusdam peccatum est. *Dac.*



*cum clientium millibus quinque egressi<sup>5</sup> adversus Etruscos, ad amnem Cremeram omnes sunt interfecti: qua ex causa factum est, ut ea porta intrare egredive omen habeatur.*

Sceleratus<sup>f</sup> campus appellatur prope portam Collinam, in quo virgines vestales, quæ incestum fecerunt, defossæ sunt vivæ.



5 Ed. Scal. egressis.

#### NOTÆ

<sup>f</sup> *Sceleratus*] Sunt hic quædam, quæ ad aliud verbum pertinent, quod adhuc quæro. *Ant. Aug.*

*Sceleratus campus*] Liv. lib. VIII. sect. 15. 'Eo anno Minutia Vestalis, suspecta primo propter mundio rem justo cultum, insimulata deinde apud Pontifices ab indice servo, cum decreto eorum jussa esset sacris abstinere, familiamque in potestate habere, facto judicio viva sub terram ad portam Collinam dextra via strata defossa scelerato campo. Credo ab incesto id ei loco nomen factum.' Vide Dionys. et Plutarch. *Dac.*

*Sceleratus campus*] Infra: *Sacellum*, quod puteal appellatur, antea atria, fecit Scribonius, cui negotium datum fuerat, ut conquireret sacella, atque illud consecravit. Quia in eo loco fulguritum sacellum fuit, quod ignorarent fulgur conditum. quod nefas est integri, semper foramine aperto cælum patet: vix est ut non ita scripserit Festus: nam cur puteal Libonis diceretur, nisi quia conditum a Scribonio Libone? cum ob neglectam bidentalium et locorum fulguritorum religionem iram Deorum vererentur incurrere Romani. Videtur ex relatione Pontificum negotium datum Scribonio Liboni a senatu, ut diligentissime conquireret sacella. Erant autem sacella non semper alicujus Dei, sed sæpius fulguris: unde omnia sacella aperto

tecto fuisse supra relatum est. Puteal autem impositum fuisse loco sacro conditis ibi fulguribus ex Plinio supra in Navia ficu retulimus; et nunc causa patet quare puteal Libonis dicatur. At in numismatis Libonis non sacellum, sed ara est: cui rei fidem facit etiam Dionysius, qui ait βαμβν superimpositum ei loco fuisse: sed, ut apparet, non tantum illa ara, sed etiam sacellum puteal dictum est: ob id, puto, quia incertum erat ubi condita erant fulmina: sane non aliter possum animum inducere, quin Festus ita, ut posuimus, scripserit. Duo sunt quæ te admonitum velim. Unum, puteal non esse tribunal prætoris, ut voluerunt quidam: nam tribunal gradus habebat. Propterea tribunal præsidis βαθυοι vocatur a S. Luca in Actis Apostolorum, et λυθόστρωτον ab eadem mente in Evangelio. Alterum est, non esse eam aram, quæ Symmachi et Christianorum Ambrosii, Prudentii, aliorumque contentionib. exagitata est: quod quidam sciolus in libris suis Variorum notavit. Id tamen tam falsum est, quam illud, quod addit, in puteali jurari solitum fuisse. Imponit omnibus Acro male intellectus, qui dixit tribunal prætoris ad puteal fuisse: non autem puteal fuisse tribunal prætoris. *Jos. Scal.* Sed perperam Scaliger, qui cum superio-

*Scribonianum* appellatur § ante <sup>6</sup> atria puteal quod fecit Scribonius, cui negotium datum a Senatu fuerat, ut conquireret sacella <sup>h</sup> attacta, isque illud procuravit: quia in eo loco attactum fulgure sacellum fuit: quod ignoraretur<sup>i</sup> autem ubi esset (ut quidam) fulgur conditum,<sup>k</sup> quod cum scitur, nefas est integri, semper foramine ibi aperto cœlum patet.



6 Ead. ed. antea.

#### NOTÆ

ris ævi doctis omnibus putat Libonis puteal idem esse cum puteali quod Cicero in comitio dicit impositum ei loco sub quo defossa fuit novaacula Navii. Utrumque enim plane diversum. Puteal comitii prope curiam fuit. Puteal Libonis prope atrium Minervæ. Illud gladiatorio munere Divi Julii sublatum. Istud usque ad extrema Romani imperii tempora durasse ex Pub. Victore et ex Persii scholiaste colligere est. Vide Salmas. in Solin. *Dac.*

§ *Scribonianum appellatur*] De Puteali dictum est in ‘Navia ficus.’ Nunc causa patet cur puteal Libonis dicatur Horatio, nimirum quia illud procuravit Scribonius Libo, cum ob neglectam bidentalium et locorum fulguritorum religionem iram Deorum vterentur incurrere Romani. *Jos. Scal.*

<sup>h</sup> *Ut conquireret sacella*] Fulv. Ursinus legebat, *ut coinquiret sacella.* Id est, purgaret, procuraret. Male. Negotium ab senatu datum fuerat Scribonio ut conquireret sacella, id est, ut loca, quæ fulgure tacta fuerant, diligenter perquiret. Is igitur comperit locum ubi fulgur olim conditum fuerat, quod ignorabatur, adeoque, ut religionem loci instauraret, puteal imponendum curavit, quod *puteal Libonis* dictum est. Puteal autem hic nihil aliud est quam lapis pertusus, qui fulguritis locis impone-

batur, quia ubi fulgur conditum, locum integri nefas esset, eumque foramine desuper aperto esse oporteret. *Dac.*

<sup>i</sup> *Quod ignoraretur*] Hæc pendent a superioribus. Ait Festus negotium a Senatu datum fuisse Scribonio ut conquireret sacella attacta; vel quia in eo loco ubi postea puteal fuit, jam sciebant sacellum fuisse, vel, ut alii dicant, quod ignoraretur ubi fulgur conditum fuerit; et ideo fieri posset, ut locus contra religionem teneretur; nefas enim fulguritum locum integri: quare cum scitur, foramine aperto semper ibi cœlum patet. Hæc est vera hujus loci expositio. *Idem.*

<sup>k</sup> *Fulgur conditum*] Fulgur condere dicebantur Augures sive Pontifices, cum reliquias fulguris condebant, defodiebant. Vetus interpret Juvenal. ad illum versum: ‘Atque aliquis senior qui publica fulgura condit.’ ‘Cendi fulgura dicuntur,’ inquit, ‘quotiescumque Pontifex dispersos ignes in unum redigit quadam tacita ignorataque prece, et locum aggestione consecratum it.’ Citat deinde Lucani versus notissimos. Sed illud ridiculum de ignibus fulminis dispersis colligendis: quod poetice dictum reor a Luciano. Per ignes autem dispersos fulminis, intelligo res quas-cumque tetigit et ambussit ignis aut scidit, et quocumque alio modo vio-

Sceleratus campus appellatur proxime portam Col- [PAUL. linam, in quo Virgines Vestales, quæ incestum fecerunt, vivæ defossæ sunt.

Sceleratus vicus<sup>1</sup> Romæ appellabatur, quod cum Tarquinius Superbus interficiendum curasset Servium Regem socerum suum, corpus ejus jacens filia carpento supervecta sit, properans in possessionem domus paternæ.

Sceleratus vicus appellabatur Romæ, quod cum Tar- [FEST. quinius Superbus interficiendum curasset Ser. Tullium Regem socerum suum, corpus ejus jacens filia carpento supervecta est, properans in possessionem domus paternæ.

Scena ab aliis, a quibusdam sacena appellatur dolabra pontificalis.

Scena, sive sacena, dolabra Pontificalis. [PAUL.

Scenam<sup>m</sup> genus fuisse cultri<sup>7</sup> manifestum est, sed [FEST. utrum<sup>8</sup> securis, an dolabra sit, ambigitur: quam Cincius in libro, qui est ei<sup>9</sup> de verbis priscis, dolabram ait esse Pontificiam. Livius in Lydio: corrui, quasi ictus scena, haud multo secus.

Scensas<sup>n</sup> antiqui dicebant, quam nunc cenas, quæ autem



7 Ead. ed. *culturi*.—8 Ead. ed. *futurum*—9 Vet. cod. *secundus*.

#### NOTÆ

lavit. Sic ex quodam Pausaniæ loco lib. 1. Eliac. colligo res fulguritas in urna impositas apud Græcos conditas solitas fuisse, et operculo tegi. At vetus interpres Persii aliter exponit hanc fulguris condendi rationem. 'In usu,' inquit, 'fuit ut Augures, vel Aruspices adducti de Etruria certis temporibus fulmina transfigurata in lapides infra terram absconderent, cujus in patratione rei oves immolabantur.' Lego, *cujus impetratione rei*, &c. Salmas. in Solin. Vide 'Sacella:' ubi lege, *sæpius erant fulguris, pro fulgurita*. Dac.

<sup>1</sup> *Sceleratus vicus*] Varr. lib. IV. 'Prope hunc,' (vicum Cyprium,) 'vi-  
Delph. et Var. Clas.

cus Sceleratus dictus a Tullia Tarquinii Superbi uxore, quod ibi cum jaceret pater occisus, supra eum ut mitteret carpentum mulio, jussit.' Vide Liv. lib. 1. sect. 48. *Idem*.

<sup>m</sup> *Scenam*] Lege infra, *quæ est 11. de verbis priscis*, &c. Ex notis 11. imperiti librarii fecerant *ei*: de *scena* nil alibi me legere memini. *Idem*.

<sup>n</sup> *Scensas*] Miror huc translatum, cum certum sit non *scenas*, sed *cenas* dixisse: unde *silicesnium*: postea *silicernium*. Jos. Scal.

*Scensas*] Scaliger legendum putat *cenas*, unde *silicesnium*: postea *silicernium*, ut 'Valesii,' 'Valerii,' &c. Sed si quid temere mutandum sit,

Pomp. Fest.

3 G

*nunc prandia pro cœnis habebant;° et pro cenis vespernas appellabant.*

Scensas<sup>10</sup> Sabini cenas dicebant: quæ autem nunc [PAUL. prandia sunt, cenas habebant, et pro cenis vespernas appellabant.

Schedia<sup>p</sup> genus navigii inconditum, id est, trabibus tantum inter se nexis factum: unde mala poëmata schedia appellantur.

*Schedia genus navigii inconditi trabib. tantum inter* [FEST. se connexis facti, quo mercimonia circumferunt post amissam navem. Unde schedia usus<sup>q</sup> quoque poëmata dicit, et versus, non satis perfecti qui essent, appellavit schedium, cum dixit: Qui schedium facit inconditum et inelaboratum.

Schœniculas<sup>r</sup> appellare videtur meretrices Plautus prop-



10 Vet. lib. Scenas. Vide infra.

#### NOTÆ

malim legere *scenas*. Propius ad veterem scripturam *scensas*, id quod et doctiss. Vossio video placuisse. *Duc.*

° *Quæ autem nunc prandia pro cœnis habebant*] Vide quæ in voce *cœna* dicta sunt. Inde apud Terent. ‘ad cœnam veniat.’ Id est, ad prandium. *Idem.*

<sup>p</sup> *Schedia*] Subintelligitur *navis*. Schedia navis subito compacta a Græco *σχεδόν*, prope, unde *σχεδίων* vocatur quicquid subito et tumultuarie factum est. Eustath. p. 516. Edit. Rom. τὸ σχεδὸν ἀεὶ παρ’ Ὀμήρω ἀντὶ τοῦ ἐγγύς λαμβάνεται, ἀφ’ οὗ καὶ σχεδία ἢ δι’ ὀλίγον συμπαγεῖσά ναῦς, καὶ σχεδίων τὸ ἀθωρόν. Hoc est, ‘*σχεδόν* semper apud Homerum significat prope, unde et schedia dicitur navis subito compacta, et schedium subitanum.’ *Id.*

<sup>q</sup> *Unde schedia usus*] Optime schediæ: Unde Lucilius quoque. Ad illud

Lucilii respexisse videtur Petron. ‘Sed ne me putes,’ inquit, ‘improbasse schedium Lucilianæ improbitatis, quod sentio et ipse carmine effingam.’ *Idem.*

<sup>r</sup> *Schœniculas*] Plautus in *Nervolaria* apud Varronem lib. vi. de Ling. Lat. ‘*Diobolares, schœniculæ, miraculæ.*’ ‘*Schœniculæ,*’ inquit, ‘ab *schœno* nuncario unguento.’ Ita enim arbitror illic scribendum esse. *Miraculas* autem a *miris*, id est, monstris, interpretatur. Credendum est hæc Plauti verba Festum etiam retulisse: et postea ex Pœnulo ejusdem: ‘*Prosedas, pistorum amicas, reliquias bolicarias, Miseras, schœno delibutas, servilicolas sordidas.*’ *Ant. Aug.*

*Schœniculas*] Ex *Clitellaria* Plauti duos hos versus citabat Festus: *Diobolares, schœnicolæ, miraculæ, Cum extritis talis, cum tolcellis crusculis.* Vide tertium Conjectaneum. *Jos. Scal.*

ter usum unguenti *schæni*, quod est pessimi generis, itaque dixit *Diobolares*,<sup>s</sup> *schæniculæ*, *miraculæ*<sup>1</sup> cum extritis *talis*, cum *todellis crusculis*,<sup>u</sup> idem *prosedas*, *pistorum amicæ*, *reliquias halicarias*<sup>x</sup> miseræ *schæno dilibutas*, *servilicolas*,<sup>y</sup> *sordidas*.

*Schæniculæ* appellantur meretrices, propter usum [PAUL. unguenti *schæni*, quod est pessimi generis.

*Scholæ dictæ* sunt ex Græco *σχολάζω*, a vacatione, quod, ceteris rebus omissis, vacare liberalibus studiis pueri debent.

*Scholæ*<sup>z</sup> *dictæ* sunt non ab otio, ac vacatione omni, [FEST. sed quod, ceteris rebus omissis, vacare liberalibus studiis pueri debent : ut etiam ludi appellantur, in quibus minime luditur, ne tristi aliquo nomine fugiant pueri suo *fungi munere*.

*Scirpus*<sup>11 a</sup> est id, quod in palustribus locis nascitur leve, et



11 Vet. cod. *Scriptum*.

#### NOTÆ

*Schæniculas*] Idem Varro lib. vi. de L. L. ‘*Diobolares*, *schæniculæ*, *miraculæ*. *Schæniculæ*, ab *schæno* nugatio unguento.’ Ego vero, nisi intercederet Festi et Varronis auctoritas, crederem Plautum meretrices *schænicolas*, vel *schæniculas* dixisse, quod in segetibus et *σχολοῦς* usque essent, quod *σχολοῦς* perpetuo colerent. Et infra *schæno delibuta*, quod *σχολοῦς* olerent. Nisi potius *schænicula* male scriptum sit pro *scænicula* a *cæno*. *Cænum* enim Sabinis *scænum*, ut *scæna*, pro *cæna*, supra apud Festum. *Dac.*

<sup>s</sup> *Diobolares*] A binis obolis Pacuvius. ‘Non ego ita fui Ut nunc sunt meretrices, diobolares suam Quæ nummi causa parvipendunt gratiam.’ *Idem.*

<sup>1</sup> *Miraculæ*] Vide ‘*miracula*.’ *Id.*

<sup>u</sup> *Cum extritis talis, cum todellis crusc.*] Vide quæ in voce ‘*crocoti-*

*lum*’ dicta sunt. Vide et ‘*sucrotila*.’ *Idem.*

<sup>x</sup> *Reliquias halicarias*] *Reliquias* alicariorum. Vide ‘*Alicariæ*.’ *Idem.*

<sup>y</sup> *Servilicolas*] Hoc est, quod idem ibidem subjicit : ‘*Servolorum sordidulorum scorta diobolaria*.’ *Idem.*

<sup>z</sup> *Scholæ*] Ausonius aliter : ‘*Graio schola* nomine dicta est, *Justa laboriferis* tribuantur ut *otia Musis*.’ In fine lego : *ne tristi aliquo nomine fugiant suo fungi munere*. Jos. Scal.

*Scholæ dictæ sunt non ab otio*] Immo ab otio ; *σχολή* enim otium, nimirum quia otio opus iis qui studiis vacant. Anson. *Idyll. xxxii*. ‘*Graio schola* nomine dicta est, *Justa laboriferis* tribuantur ut *otia Musis*.’ Sic *ludus* non per antiphrasin, ut vult Fest. sed quod studium literarum liberalis ingenii ludus sit. *Dac.*

<sup>a</sup> *Scirpus*] In veteri libro est hoc loco : *Sex. Pompei Festi de verborum*

procerum, unde tegetes fiunt: inde proverbium est in eas natum res, quæ nullius impedimenti sunt, in scirpo nodum quærere. Ennius: Quærunt in scirpo, soliti quod dicere, nodum. Et Plautus in Aulularia: Quasi pueri,<sup>b</sup> qui nare discunt, scirpo induetur ratis. Novius in Phœnicis: <sup>12</sup> Sume arma, id est, an occidam clava scirpia.<sup>13</sup>

Sciscito,<sup>14</sup> sententiam dico.<sup>c</sup> [PAUL.

Scita plebei<sup>d</sup> appellantur ea, quæ plebs suo suffragio sine patribus jussit, plebeio magistratu rogante.

Scitum populi<sup>e</sup> dicebatur quod sine plebe cunctus [FEST.



12 Ed. Scal. Phœnissis.—13 ‘Optime hunc Novii versum emendavit Voss. Sume arma. Quid est? an occidam clava scirpea. Alii: Sume arma. Tydea n’ occidam clava scirpea?’ Dac. Vir doct. in marg. ed. Scal. conjicit id est, jam te occidam.—14 Id. ibid. Scisco. Legendum monet Dac. dicitur pro dico.—

#### NOTE

significat. lib. XVIII. Incipit lib. XIX. Scriptum est, &c. alias Scirpus. Plaut. ‘Scirpea inducitur ratis,’ vel, ut vult Faërnus, induitur, propter versum. Ant. Aug.

Scirpus] Σχοῖνος, junceus, et inde natum proverbium, ‘in scirpo nodum quærere,’ quia nihil rectius est, et enodius junco. Dac.

<sup>b</sup> Quasi pueri] Vide in voce ‘nare.’ Idem.

<sup>c</sup> Sciscito, sententiam dico] Lego: Sciscito, sententiam dicitur: ex ipsomet Festo in ‘Niqnis scivit.’ Nam ‘sciscito,’ inquit, ‘significat sententiam dicitur, suffragium ferre.’ Idem.

<sup>d</sup> Scita plebei] Plebiscita, vel plebiscita. Ea sunt quæ tributis tantum comitiis plebs scivit, tribuno plebis rogante. Liv. lib. xxvi. ‘Id apud majores nostros in Sutrianis factum est, cum defecissent, ut M. Antistius Tribunus plebis prius rogationem ferret, sciretque plebs uti senatui, de Sutrianis, sententiæ dicendæ jus esset.’ Vide infra, et in ‘populi commune.’ Idem.

<sup>e</sup> Scitum populi] Pro plebiscito, vel potius pro lege dictum esse verisimile est: nam plebis appellatione neque patricii, neque senatores continentur, cum ii in populo sint. Quod igitur patricio interrogante populus suis suffragiis jussit, scitum populi dicitur: quod vero Trib. pleb. rogavit plebem, id plebiscitum est. Scitus etiam peritus a pœtis dictus est: et bona facie puer, et puella scita. Terent. in Andria: ‘Perceastor scitus est puer natus Pamphilo.’ Idem in Phor. ‘Satis,’ inquit, ‘scita est:’ et in Heantont. ‘At si scias, quam scite in mentem venerit.’ Hæc vel his similia Festus scribit. Ant. Aug.

Scitum populi] Cum ait Fest. Scitum populi esse quod rogavit magistratus patricius, vel Praetorem, vel Consulem, vel Dictatorem, vel Interregem, vel Decemviros, vel Tribunos militum intelligendum est. De scitis populi et plebiscitis vide in ‘populi commune:’ et supra in ‘scitum pleb.’ Verum est quod addit Fest. quod aliquo interrogante ex patribus

patricius ordo, rogante patricio, suis suffragiis jussit: quod autem aliquo interrogante ex patribus et plebe suffragante scitum esset, id jam leges scriptæ dicebantur. Sed illud plebeiscitum est, quod TR. PL. sine patriciis plebem rogavit, id est, consuluit, plebesque scivit: plebes autem est omnis populus præter senatores et præter patricos.

Scita facie,<sup>f</sup> pro bona facie, alias bonis pro scitis a poëtis usurpantur. Terentius in *Phormione*, Satis, inquit, scita: et *Heautontimorumen*: At si scias, quam scite in mentem venerit: <sup>16</sup> ut Ennius in libro sexto: Lumen . . . . . scitus agaso.

Scorta<sup>g</sup> appellantur meretrices ex consuetudine rusticorum qui, ut est apud Atellanos antiquos solebant dicere se attulisse pro scorto pelliculam,<sup>17</sup> omnia namque ex pellibus facta, scortea appellantur, et Scortes, id est, pelles testium Arietinorum, ab isdem scorteis pellibus Idem Verrius dictas esse ait.

Scorta appellantur meretrices quia, ut pelliculæ, [PAUL. subigantur: omnia namque ex pellibus facta scortea appellantur. Scortes, id est, pelles testium arietinorum, ab eisdem pellibus dictæ.<sup>18</sup>



<sup>15</sup> Vet. cod. *pleps*.—<sup>16</sup> Ed. Scal. *Veneri*.—<sup>17</sup> Ead. ed. *deliculurum*.—<sup>18</sup> Vet. lib. *dicti*.

#### NOTÆ

et plebe suffragante scitum esset, id tum legem scriptam dictum fuisse; lex enim proprie dicebatur quod Populus Romanus comitiis, vel centuriatis, vel tributis, vel curiatis, nunc aliquo e magistratibus majoribus interrogante, veluti consule, constituebatur. Justin. § 1. De jure natu. *Dac*.

<sup>f</sup> *Scita facie*] Quæ in fine asteriscis notata relicta sunt, in iis nocturnum iter consulis vel alius cujusdam auctoritate præditi describebat Ennius, cui agaso prælucebat: luminibus enim et facibus in conficiendis nocturnis itineribus Veteres utebantur.

*Idem.*

<sup>g</sup> *Scorta*] Vidend. Varro lib. vi. de *Ling. Lat. Ant. Aug*.

*Scorta appellantur*] Varr. lib. iv. 'Scortari est sæpius meretriculam ducere, quæ dicta a pelle. Id enim non solum antiqui dicebant scortum, sed etiam nunc dicimus scortea, ea quæ ex corio et pellibus sunt facta. Inde in aliquot sacris ac sacellis scriptum habemus, ne quid scorteam adhibeatur, ideo ne morticinum quid adsit. In Atellanis licet animadvertere rusticos dicere, se adduxisse pro scorto pelliculam.' *Dac*.

Scortum<sup>19</sup> h pelliceum, in quo sagittæ reconduntur, appellatum ab eadem causa, qua scortum: σκῦτος enim Græce pellis dicitur: unde scuticæ et scuta, quia non sine pellibus sunt.

*Scortum ab eadem causa qua scortum vocabatur* [FEST. pelliceum, in quo sagittæ reconduntur, ab eo quod ex pellibus factum est, quia pellibus nomen a σκῦτος, quod pellis. Unde scuticæ, et scuta, quia non sine pellibus sunt.

Scruptæ dicebantur<sup>i</sup> nugatoriæ, ac despiciendæ mulieres, ut ait Verrius,<sup>20</sup> ab iis quæ screa iidem appellabant, id est, quæ quis excreare solet quatenus id faciendo se purgaret. Titinius in Prilla: rectius, mecastor, Piculetæ Postume Lectum hodie stratum vidi scraptiæ muli.<sup>1</sup>

Scruptæ nugatoriæ, ac despiciendæ mulieres. [PAUL. Scribas proprio nomine<sup>k</sup> antiqui et librarios et [FEST.

//////////

<sup>19</sup> Vet. lib. *Scrautum*. Vide infra.—<sup>20</sup> Vet. cod. *unus*.—<sup>1</sup> Sic distinguendum, inquit Dac. Titinnii distichon, *Rectius mecastor Piculetæ postumæ Lectum hodie stratum vidi scraptiæ mulieris*.

#### NOTE

<sup>h</sup> *Scortum*] A Græco γῶτρον, scrotum, scrotum; et scrautum. Fest. *Scrautum pelliceum*: ita legendum olim iudicavi sola conjectura ductus, quam postea mihi stabilivit codex vetus V. CL. Josiæ Merceri, qui fuit olim Danielis: *scrautum*, inquam, habet, non *scroteum*, ut vulgo legitur: sed verum *scrautum* esse ex Græco γῶτρον. At *scrautum* pro *scrotum*, ut ‘aurihaleum’ pro ‘orihaleum,’ &c. *Salm. in Solin.* Sed *scortum* plane Schedæ: neque dubito eam esse veram lectionem. *Scortum* autem ideo pharetra vocabatur, quia omnia, quæ ex corio fiebant et pellibus, scortea dicta sunt. Verum quidem est *scrautum* dictum fuisse. Gloss. Philoxeni: ‘scrautum, θήκη δερματίνη βελῶν.’ id est, ‘theca pellicea sagittarum.’ Sed *scrautum* pro *scrotum*, quod pro *scor-*

*tum*: ut supra; contra quod viris doctissimis visum est. Dac.

<sup>i</sup> *Scruptæ dicbantur*] Apud Varro-nem legitur *scraniciæ*, vel, ut in nonnullis, *scraciæ* et *scraiciæ*: apud Non-nium *scraptæ*. *Scruptæ* autem, vel *scraiciæ* Scalig. deducit ab antiquo *scracere*, hoc est, excreare. Plaut. in *Nervolaria*: ‘Seraptæ, scrupedæ, strictivellæ, tantulæ.’ Turnebus vero *scraciæ* amplectitur, ut sint quasi *scraciæ*, hoc est, non minus quam screa et sputa contemnendæ. *Idem*.

<sup>k</sup> *Scribas proprio nomine*] Scribæ dicebantur doctores quilibet et viri docti: ut Græce γραμματεῖς. Sic in sacris literis scribæ doctores legis. Hoc nomen postea datum scribis publicis, quos vulgo dicimus *notaires*. *Idem*.



poëtās vocabant; at nunc dicuntur scribæ quidem librarii, qui rationes publicas scribunt in tabulis: itaque, cum Livius Andronicus bello Punico secundo scripsisset carmen, quod a virginibus est cantatum, quia prosperius respublica populi Romani geri cœpta est, publice attributa est (et) in Aventino ædis Minervæ, in qua liceret scribis histrionibusque consistere, ac dona ponere in honorem Livii, quia is et scribebat fabulas, et agebat.

Scriptum lapidem<sup>1</sup> esse ait, et ita vocari, Antistius Labeo in agro Menullino, ubi<sup>2</sup> divinam rem facerent.

Scripturarius ager<sup>m</sup> publicus appellatur, in quo, ut pecora pascantur, certum æs est: quia publicanus scribendo conficit rationem eum pastore.

Scrupi dicuntur aspera saxa, et difficilia atrectatu: [PAUL. unde et scrupulosam rem dicimus, quæ aliquid in se habet asperi.

*Scrupi<sup>n</sup> dicuntur aspera saxa et difficilia, petræ etiam* [FEST.

//////////

<sup>2</sup> Vir doct. in marg. ed. Scal. conjicit *ubi scribæ*. In vet. cod. utrumque deest. Pro *facerent* vet. cod. *faceret*.

#### NOTÆ

<sup>1</sup> *Scriptum lapidem*] De eo nil alibi me legisse memini. Dictus forsan scriptus lapis, quod ad eum scribæ sacra facerent, ita ut post vocem *ubi* vox *scribæ* ponenda sit. De agro Menullino nil alii scriptores. *Idem*.

<sup>m</sup> *Scripturarius ager*] Populi Romani tria fuere vectigalia: Decima, portorium, et scriptura. *Decima*, quod ex agricultura capiebatur, quia agri publici ea tantum lege aratoribus dabantur, ut decimas populo Rom. penderent. *Portorium*, quod ex importatione et exportatione mercium. *Scriptura* denique, quod ex pecore: nam cum sylvæ essent populi Romani, qui in sylvis publicis pecus pascebant, numerum pecoris apud Publicanum, qui sylvas illas redemerat, profitebantur; et contra publicanus

in codices eundem numerum referebat, et in singula capita certam pecuniam pro pastione ab aratore exigebat. Et inde ille ager scripturarius dicebatur. *Idem*.

<sup>n</sup> *Scrupi*] Scrupus a Græco σκίπος. Scrupi, saxa aspera, invia, naufragiis infamia. Versum Ennii affert Nonius in 'scapres': 'Scrupeo investita saxo atque ostreis quam exceperant.' Festi scriptura propius a vera recedit: legendum enim, *scrupæo investita saxo atque ostreis, squale scapre*. Queritur Androneda se desertis locis ceto expositam, saxis asperis atque ostreis undique circumdatam, squale scabreque, et inculta vastitudine, ut Pacuvius in *Tenereo*. *Idem*.

*attractari insuetæ aut naufragiorum pollutæ scelere.* Ennius in *Ardromacha*: *Scrupeo investita saxo, atque hostreis, quam excaprent*: unde scrupulosam rem dicimus quæ aliquid habet in se asperi: *Cornelius Sisenna Historiarum lib. IIII.* Hic tum injectus est *levis scrupulus* et quædam dubitatio.

*Scurræ*° vocabulum Verrius ineptissime aut ex Græco tractum ait, quod est *σκυρρῶξις*,<sup>3</sup> aut a sequendo: cui magis adsentitur, quod et tennioris fortunæ homines, et ceteri alioqui, qui honoris gratia prosequerentur quempiam, non antecedere, sed sequi sint soliti: quia videlicet dicat Lucilius: *Cornelius Publius noster Scipiadas dicto, tempusque intorquet in ipsum Oti, et deliciis, luci effictæ, atque cinædo.* Et sectatori adeo ipsi suo,



3 Scal. legendum monet *σγκυρρῶξις*. In contextu tamen habet *σκυροδῶξις*.

#### NOTÆ

° *Scurræ*] Non dubium, quin legendum sit *σγκυρρῶξις*. ut *Scurra* dictus sit, quasi *Secura*, aut *Sucura*. Versus Lucilii mendosi sunt: qui fortasse ita melius legentur: *Cornelii Publii noster Scipiades dicto, penitusque interuenit ipsi Molli, et deliciis Luci, effigiæ, atque cinædo, Et sectatori assiduo quo rectius dicas, Ibat forte domum, sequimur multi, atque frequentes.* Facetus poeta ait Scipionem interuenisse rixæ et dictis nescio ejusmodi molli et cinædi, sectatoris ejusmodi Lucii, atque adeo deliciarum, et imaginis, ac propemodum effigiæ ipsius. Antiqua consuetudine cum scriptum esset *efficiæ* pro *effigiæ*, factum, *effictæ*. Glossarium *Scurræ* interpretatur, *δρακιστήν*. et *Scurrari*, *δρακίξις*. Inuenio et *Scurras κοπρίας* dictos. Dio in *Pertinace*: *κοπρίας τινὰς καὶ γελοιοποιοῦντας αἰσχίστα μὲν τὰ εἶδη, αἰσχρῶ δὲ τὰ ὄνοματα, καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ἔχοντες*. Isidori Glossæ: ‘*Scurrula*, qui

incipiat.’ Suetonius Claudio: ‘Interdum ferula flagrove, velut per ludum, excitabatur a copreis.’ Hæc est veterum tam antiquitus excusorum, quam manu scriptorum lectio. Primus Beroaldus *Tropeis* legit: inepto sensu. Turnebus *Copreis* ex veteri codice animadvertit; ignoravit tamen quid essent *Coprei*: et ut sententiam suam adstruat, interpunctiones turbat, ac confundit. Atqui *Coprei*, nihil aliud quam *Scurræ*, qui per ludum excitant eum. Cui enim alii impune licuisset, nisi scurris? *Jos. Scal.* Verum idem Scaliger, ut in suis ad Lucilium notis monuit doctissimus Douza, hanc suam tertii versus emendationem verso stylo confodit, in ejusque locum substituit: *Molli et deliciis et Lucifugæ, atque cinædo*. Scriptum enim fuisse autumabat, *Lucifugæ* pro *Lucifugæ*, more antiquo. *Duc.*

quo rectius dicas. Ibat forte domum, sequimur multi, atque frequentes. Cum secutos videri velit, ob eorum jurgia, non ob adsectum officium.

Scutilum tenue, et macrum, et in quo tantum exilis [PAUL. pellicula cernitur.

Scutilum <sup>p</sup> tenue et macrum dicitur ex Græco: ut cum [FEST. dicimus scutilum hominem, exilem aliquem demonstramus in quo pellicula tantum: in pompa aliud dicimus Scutilum, ut videatur scutilum de scrutilo derivatum detruta r litera, sitque is, qui virtute potest scrutari. Sed ex Græco nomen factum, scutilosum coriarium significamus.

Sed <sup>4</sup> pro sine <sup>a</sup> inveniuntur posuisse antiqui. [PAUL.

Secespita cultrum ferreum oblongum manubrio eburneo, rotundo, solido, vincto ad capulum auro, argentoque, fixo <sup>s</sup> clavis æneis, ære Cyprio, quo Flamines, Flaminicæ virgines, Pontificesque ad sacrificia utebantur: dicta autem est secespita a secando.

Secespitam <sup>r</sup> esse Antistius Labeo ait cultrum fer- [FEST.



4 Docti viri emendant Se.—5 Vet. lib. fixum.

#### NOTÆ

<sup>p</sup> Scutilum] Sensus est: Scutilus dicitur homo macer qui totus pellis est, nam σκύτος, pellis. At in pompa triumphali scilicet Manducus homo scutilus dici videtur, quasi scrutilus, qui potest scrutari. Etsi ibi etiam nomen Græcum est, σκύτιλος a σκύτος, quia homo ille nihil aliud erat quam pellis. Vide 'manducus,' 'citeria,' et 'petreia.' *Idem.*

<sup>a</sup> Sed pro sine] Docti viri emendant se, quia scilicet videbant 'se dolo malo' dici. Verum tamen sed pro sine Veteres dicebant. Cujus rei fidem fecerit vetustissima lex, quæ extat in Bibliotheca regia: EI. PRIMO. QUOQUE. DIE. QUÆSTOREM. SOLVERE. JUBETO. QUÆSTORQUE. EAM. PECUNIAM EIS. SED. FRUDE. SUA. SOLVITO. Item

in columna Duillia, semper legitur, ALTOD. MARID. DICTATORED. Vide in 'suadet.' Quare nil mutandum. *Jos. Scal.*

<sup>r</sup> Secespitam] Priorem notionem iisdem verbis Servius lib. iv. Æneid. 'Secespita autem,' inquit, 'est culter oblongus ferreus, manubrio eburneo rotundo, solido, vincto ad capulum argento, auroque, fixo clavis æneis, quo Flaminicæ virgines pontificesque ad sacraria utuntur, eaque jam sacra est. Appellatur autem secespita a secando.' Sueton. Tib. cap. 25. 'Nam et inter pontifices sacrificanti simul pro secespita plumbeum cultrum subjiciendum curavit.' Altera notio est cum secespita sumitur pro reticulo æneo sive cancellis, in quo

reum, oblongum, manubrio, rotundo, eburneo, solido, vincto ad capulum auro argentoque, fixum clavis æneis ære Cyprio, quo Flamines, Flaminicæ virgines, pontificesque ad sacrificia utuntur, eadem alias dicitur, qua in sacrario utuntur: sacraria namque in templis<sup>6</sup> reticulo<sup>6</sup> æneo olim sepiebantur, in quo tubæ relictæ sunt, per quas manibus sacra tangere licet: est hoc in templo bonæ Deæ: sed et aliis in locis: et sunt velut repagula<sup>7</sup> quædam, ita secespitæ dicuntur duobus modis.

Secespitam alii securim, alii dolabram æneam, alii [PAUL. cultellum putant.

Secessiones,<sup>8</sup> narrationes.

Secium libum est, quod secespita secabatur.

Secius<sup>9</sup> est, quod secespita secatur libum seu pla- [FEST. centa quæ soleat necessariis sacrificiis adhiberi.

Seclusa sacra dicebantur,<sup>10</sup> quæ Græci mysteria appellant.



6 Ed. Scal. *rediculo*.—7 Ead. ed. *repacula*.—8 *Sectionis* scriptum esse censet Dac.—9 Idem legendum monet ut in Epitom. *Secium*.

#### NOTÆ

tubæ, id est, canales sive foramina relictæ sunt, ut et hodie in sacris ædibus, in tribunalibus, et alibi fieri videmus. Dac.

<sup>6</sup> *Sacraria namque in templis*] Sacrarium templi locus secretior, ut adytum, ad quem nulli erat aditus, nisi sacerdoti. Servius ad lib. 11. Æneid. In eo res sacræ reponabantur. Ulpian. D. L. 1. Tit. 8. Sacrarium, inquit, est locus, in quo sacræ res ponuntur, quod etiam in ædificio privato esse potest. Sepiebatur autem sacrarium secespita, hoc est, reticulo quodam æneo, in quo tubæ seu tubi relictæ erant, per quos manibus sacra tangere licebat. Atque huiusmodi secespita utebantur, tum in sacrariis quæ erant in templis, tum in iis, quæ erant in aliis locis, erantque secespitæ velut repagula quædam: quod autem in templo Bonæ Deæ addidi-

mus, intelligendam est non de sacrario Bonæ Deæ quod ultra Bovillas in via Appia fuit, sed de sacrario eo quod fuit in æde Bonæ Deæ in Aventino. Cujus P. Victor facit mentionem. Potest etiam hic locus ita resarciri: *Est secespita in templi sacrariis. Sed et in aliis locis, et est velut clathrata fenestra. Ita secespitæ dicuntur duobus modis.* Fulv. Ursin.

<sup>7</sup> *Secessiones*] Secere, dicere. 'Inseque, musa, virum versutum.' Livius Andronicus principio Odysseæ. Jos. Scal.

*Secessiones*] Scripserat Fest. *Sectiones*. Vide 'insequo.' Dac.

<sup>10</sup> *Seclusa sacra dicebantur*] Quæ a profanis clausa sunt et separata. Ceteris autem sacra intelligenda sunt. Vid. ad illud Horat. 'vetabo qui Cereris sacra vulgarit,' &c. Idem.

Secordiam quidam pro ignavia posuerunt. Cato [PAUL. pro stultitia posuit: compositum autem videtur ex se, quod est sine, et corde.

*Secordiam* <sup>x</sup> quidam pro ignavia posuerunt: M. Cato [FEST. pro stultitia posuit *Originum lib. VII.* cum ait . . . . . i . . . im-  
mensam *timiditatem*, ac *Secordiam causa erat* ne quid negotii publici, vel privati gereretur; compositum autem videtur ex se, quod est sine, et corde.

Sectarius vervex,<sup>y</sup> qui gregem agnorum præcedens ducit.

Sectio,<sup>z</sup> persecutio juris. [PAUL.

Sectores,<sup>a</sup> et qui secant, dicuntur, et qui emptâ sua persequantur.

## NOTÆ

<sup>x</sup> *Secordiam*] *Secordia*, pro quo postea *Socordia*, ut 'sebrinus' post 'sobrinus.' Gloss. 'socors, ἀκαρδῖος, ἀφρων,' hoc est, sine corde, stultus. *Socordiam* a *segnitia* eo distinguit Donat. quod animum *secordia*, *segnitia* vero corpus spectet. 'Segnitia,' inquit, 'ad agendum, socordia ad considerandam.' Supplendam in verbis Catonis, *Quod ostenderetis immensam, &c.* vel quid simile. *Idem.*

<sup>y</sup> *Sectarius vervex*] Quasi sectæ princeps, quia gregem ducit. Plaut. Capt. 'Qui Petroni nomen induunt verveci sectario.' *Idem.*

<sup>z</sup> *Sectio et Sectores*] Ascon. lib. III. Verrin. Sectorem dicit aestimatorem, redemptoremque bonorum damnati, atque proscripti, qui spem sectans lucri sui bona omnia auctione vendit, et semel infert pecuniam vel ærario, vel sociis. Sectio autem est ea reſtemtio. Cicero Philip. II. 'Hasta posita pro æde Jovis Statoris bona Cn. Pompei Magni voci acerbissimæ subjecta præconis. Qui ad illud scelus sectionis auderet accedere, inventus est nemo præter Antonium.' et postea, 'Cum sector sis isto loco natus:' deinde: 'cum Cn.

Pompei sector, non te execrandam populo Ro.' &c. Ex his vides Pauli epitomen nimis concisam esse in horum verborum interpretatione. *Ant. Aug.*

[*Sectio*] Ipsa actio, cum scilicet alienjus bona publicantur. Cicero. Philipp. II. 'expectantibus omnibus quisnam esset tam impius, tam demens, tam Diis hominibusque hostis, qui ad illud scelus sectionis auderet accedere, inventus est nemo præter Antonium, præsertim cum tot essent circa hastam illam qui alia omnia auderent.' *Dac.*

<sup>a</sup> *Sectores*] Neque hæc satis declarant, quid sit *Sector*, neque auctor Glossarii: '*Sector, βιόρνης.*' *Jos. Scal.*

[*Sectores*] *Sectores*, a sequendo, ii sunt, ut Asconii verbis utar, 'Qui spem lucri sui secuti, bona condemnatorum semel auctionabantur, proque his pecunias pensitabant singulis, in posterum pro compendio suo singula quæque pecunia populo vendituri.' *Sectores* vero a secando dicuntur, qui aliquid secant. Ad utramque significationem allusit Cic. '*Sectores* collarum ac bonorum.' Ubi male quidam Codd. habent *sectatores*. *Dac.*

Secundæ res <sup>b</sup> non a numero dicuntur, sed quia, ut velimus, sequantur.

Secus, <sup>c</sup> aliter: haud secus, non aliter.

Secus Valgius putat <sup>d</sup> ex Græco, quod est ἐκζς, [FEST. dictum: absurde scilicet: significat enim aperte aliter exemplis omnium fere, qui eam vocem usurpant.

Sediculum, <sup>10</sup> <sup>e</sup> sedile. [PAUL.

Sedum, <sup>f</sup> alii sadum, appellant herbam, quam Opi- [FEST. lius Aurelius sesunium vocari ait, eamque in tegulis seri, nec quamobrem id fiat, indicat.

Seges <sup>g</sup> dicitur ea pars agri, quæ arata, et consita est, a serendo videlicet.

Segesta <sup>h</sup> quæ nunc appellatur, oppidum in Sicilia est,

10 Vet. lib. *Sediculam*.

#### NOTÆ

<sup>b</sup> *Secundæ res*] Hoc est, *prosperæ*: nam *secundus* pro *prospero* dicitur a sequendo. *Secundus* vero de numero, a *secundum*, quod a *secus*. Hæc fuit Pauli vel Festi sententia. Quanquam et utraque notione *secundus* a *sequendo* recte deducitur. *Idem*.

<sup>c</sup> *Secus*] Vide ‘*Secus*.’ Charis, lib. 1. ait *secus* pro *sexu* dici, et adverbium significare ‘aliter.’ Ceterum quod vulgus usurpat, ‘*Secus* illum sedi,’ hoc est, secundum illum, et fatuum, et sordidum est. Hæc ille. *Ant. Aug.*

*Secus*] Non ‘aliter’ tantum significat, sed etiam ‘juxta,’ ‘prope.’ Unde in Gloss. ‘*Secus*, ἐτέρως καὶ πλησίον.’ ‘*Secus*, aliter, et prope.’ *Dac.*

<sup>d</sup> *Secus Valgius putat*] Cum Valgius *secus* duxit a Græco ἐκς, hoc est, longe, eum eo respexisse crediderim, quod dum quis aliter quippiam facit quam debet, is tum ab officio suo videtur recedere. *Idem*.

<sup>e</sup> *Sediculum*] A *sede*, ὑποκοριστικῶς, *sediculum*. *Idem*.

<sup>f</sup> *Sedum*] Stulte quærit, quare *se-*

*dum* seratur in tegulis, putans scilicet ob religionem potius, quam naturam illius herbæ, hoc fieri. *Jos. Scal.*

*Sedum*] Alio nomine, Jovis caulis, sempervivum, Jovis barba dicitur. Gall. *Joubarbe*. Et in tegulis nasci amat. Quare stulte quærit Festus cur in tegulis seratur, putans scilicet ob religionem potius, quam naturam illius herbæ, hoc fieri. Quanquam alicubi me legisse videor Veteres eam in tegulis serere solitos fuisse: quippe cui vim aliquam sedandorum fulminum inesse crederent. *Dac.*

<sup>g</sup> *Seges*] Proprie de frumento, sed per Metonymiam de terra ipsa arata et consita. Sic Varr. de R. R. ‘*seges* dicitur quod aratum satum est, arvum quod aratum, nondum satum.’ Verumetiam de terra simpliciter, quæ neque arata, neque sata sit. Virgil. lib. IV. Georg. ‘Nec pecori opportuna seges nec commoda Bacco.’ *Idem*.

<sup>h</sup> *Segesta*] Vide ‘*Beneventum*.’ *Ant. Aug.*

*Segesta*] ‘*Segesta* est oppidum

quod videtur Æneas condidisse, præposito ibi Egesto, qui eam Egestam nominavit. Sed præposita est ei s litera, ne obscæno nomine appellaretur,<sup>i</sup> ut factum est in Malevento,<sup>k</sup> quod Beneventum dictum est, et in Epidamno,<sup>l</sup> quod usurparunt Dyrrhachium.

Segnitia<sup>m</sup> dicitur quod sine nitendo quid utile, aut honestum. Terentius: *Enimvero nihil loci est segnitiae, neque socordia.*

Segnitia dicitur, quod sine nitendo quid utile, aut [PAUL. honestum. Terentius: *Enimvero, Dave! nihil loci est segnitiae, neque socordia.*

Seliquastra,<sup>n</sup> genus sedilium.

## NOTÆ

pervetus in Sicilia, Judices, quod ab Ænea fugiente a Troja, atque in hæc loca veniente, conditum esse demonstrant.' Cic. iv. in Verr. Virgil. Acestam nominat ab Aceste quem ibi Æneas reliquit: 'Urbe appellabant permissio nomine Acestam.' Verum Strabo lib. vi. eam conditam docet ab iis qui cum Philocteta in agrum Crotoniatum venerunt, missis ab eo in Siciliam cum Ægesta Trojano. De Æceste autem sive Ægesta quem Sylvia Egesta Hippotæ Trojani filia, a Crimiso amne in eam mutato compressa, edidisse dicitur, hic piget referre. Vide, si lubet, Serv. ad 1. Æneid. 10. 554. Et lib. v. 30. et Salmas. in Solin. p. 3. Illud constat, Segestem urbem in colle sitam fuisse, ut omnes fere veterum Sicilianorum urbes. Fazel. Decad. 1. lib. vii. cap. 3. 'Segesta urbs vetusta, in colle undique prærupto jacens.' Unde eam Doctissimus Bochartus non ab Aceste sive Ægesta, sed a Punico *Sakkesta* dictam putat. *Idem.*

<sup>i</sup> *Ne obscæno nomine app.*] Propter similitudinem scilicet vocis *Egesta*, et *Egestus*, paupertas: obscænum autem, dirum, infanstum. 'Obscæna-

que volucres.' Virg. *Idem.*

<sup>k</sup> *Ut factum est in Malevento*] Vide 'Beneventum.' *Idem.*

<sup>l</sup> *Et in Epidamno*] Mela de situ orbis lib. ii. cap. 3. 'Urbum prima est Oricum, secunda Dyrrhachium, Epidamnos ante erat. Romani nomen mutavere, quia velut in damnum ituris, omen id visum est.' Verum de appellationibus Epidamni et Dyrrhachii, vide præter alios Dionis locum singularem, lib. xli. *Idem.*

<sup>m</sup> *Segnitia*] Terent. in *Andria. Ant. Aug.*

*Segnitia* . . .] Omnia constant ex Epitom. distinctione: tamen locus ita juvandus est: *Quod sine nitendo quid utile aut honestum?* cum interrogationis nota. Segnitiae a *se*, hoc est, *sine*, et *nitior*, ut *segnis* dicatur qui non nititur ad id quod utile est aut honestum. Locus Terent. est act. 1. sc. 3. Vid. 'secordia.' Eadem mente apud Plantum, *Asinar.* 'Quin tu socordiam omnem rejice, et segnitiam amove.' *Dac.*

<sup>n</sup> *Seliquastra*] Pro *sediquastra*. *Idem* Varr. lib. iv. de L. L. 'ab sedendo appellantur sedes, sedile, sedum,' (bene alii *solium*.) 'sella, seliquastrum.' *Idem.*

Seliquastra sedilia antiqui generis appellantur, D [FEST. litera in L conversa, ut etiam in sella factum est, et sub-sellio, et solio, quæ non minus a sedendo dicta sunt.

Sellæ curulis<sup>o</sup> locus in circo datus est Valerio dictatori posterisque ejus<sup>11</sup> honoris causa, ut proxime sacellum Murcia spectarent, unde aspiciabant spectacula magistratus.

Sementinæ feriæ<sup>p</sup> fuerunt institutæ, quâsi ex iis [PAUL. fruges grandescere possint.<sup>12</sup>

Semis, semodius,<sup>q</sup> semuncia ex Græco trahuntur, [FEST. sicut et alia nonnulla, quæ S literam pro aspiratione eo-



<sup>11</sup> Ed. Scal. 'posteriusque ejus.'—<sup>12</sup> Vir doct. in marg. ejusdem ed. con-jicit possent.

#### NOTÆ

<sup>o</sup> *Sellæ curulis*] Hæc ignoramus. Ant. Aug.

*Sellæ*] Puto: *Sellæ curuli locus in circo, item proximo lictori, posterioribusque lictoribus proxime sacellum Murcia fuit, de quo loco despiciabant spectacula magistratus.* Neque id abhorret a consuetudine Romana, ut magistratus in sella curuli qui ludos ederet, aut alius quisvis, ad primas metas staret. Nam ad eas Dæe Murciae sacellum fuisse ait Tertullianus. Non improbo tamen, ad sacellum Mercurii. Nam et ad circum maximum fuit ædes ejus Dei. Jos. Scal.

*Sellæ curulis*] Idem Livius lib. 11. 'Valerio,' inquit, 'dictatori super solitos honores locus in Circo ipsi posterisque ad spectaculum datus.' Ideo autem proxime sacellum Murciae, quia illud erat in Circo, ubi Metæ sive oppidum. Varr. lib. 1v. 'In Circo primo unde mittuntur equi, nunc dicuntur Carceres. Nævius oppidum appellat. Carceres dicti quod coërentur equi, ne inde exeant antequam magistratus misit: oppidum quod a muri parte pinnis turribusque carceres olim fuerunt. Scripsit

Poëta: dictator ubi currum insidet, pervelitur usque ad oppidum. Intimus Circus ad Martium vocatus, ut Procilius aiebat, ab urceis; quod is locus esset inter figulos. Alii esse dicunt a morteto declinatum, quod ibi id fuerit. Cujus vestigium manet quod ibi Sacellum etiam nunc Murciae Veneris.' Ubi notandum versum illum quem Varro adducit ex Poëta, sive ille Nævius, sive Ennius sit, ex hocce Festi loco fortasse lucem capere: per Dictatorem enim Valerium intelligit, per currum, sellam Curulem.' *Dac.*

<sup>p</sup> *Sementinæ feriæ*] Conceptivæ erant, non statæ. Varr. lib. v. 'Sementinæ feriæ, dies is qui a Pontificibus dietus, appellatur a semente, quod sationis causa susceptæ.' Die 24. Januarii celebrabantur. Et tunc sacra, in æde Telluris, Telluri fiebant et Cereri. Vide Ovid. lib. v. et Varr. de Re Rust. lib. 1. cap. 2. *Idem.*

<sup>q</sup> *Semis, semodius*] Semis, semodius, semuncia a Græco ἡμι ducuntur, et pro aspiratione habent S, qua ratione et multa alia. *Idem.*



rum habent, ut, ἑπτὰ septem, ὕλη sylva: sic ista ab eo, quod illi dicunt ἑμισυ, declinata sunt.

Semis, semodius, *semuncia*, qua ratione ex Græco [FEST. *trahuntur alia, quod S literam pro aspiratione eorum habent*, ut ἑπτὰ septem, ὕλη sylvæ, sic ista ab eo, quod illi ἑμισυ dicunt, *declinata videntur*].

Sempronia<sup>r</sup> horrea qui locus dicitur, in eo fuerunt lege Gracchi, ad custodiam frumenti publici.

Senacula<sup>s</sup> tria fuisse Romæ, in quibus Senatus haberi solitus sit, memoriæ prodidit<sup>13</sup> Nicostratus in libro, qui inscribitur de Senatu habendo: unum, ubi nunc est ædis Concordiæ,<sup>t</sup> Capitolium, et Forum, in quo solebant magistratus D. T. cum senioribus deliberare: alterum ad portam Capenam: <sup>u</sup> tertium citra ædem Bellonæ,<sup>x</sup> in quo



13 Vet. cod. *rodidit*.

#### NOTÆ

<sup>r</sup> *Sempronia*] Videtur repetendum esse verbum *horrea* post verbum *fuerunt*. Loquitur autem de lege Frumentaria C. Gracchi, de qua Cicero Tusc. lib. III. et Flor. epit. 60. *Ant. Aug.*

*Sempronia horrea*] *Lege Gracchi*, legem frumentariam intellige, quam tulit C. Sempronius Gracchus. Livius, Florus, et alii. *Dac.*

<sup>s</sup> *Senacula*] Notæ D. T. significant *Duntaxat*. Infra: 'Simpludearia funera sunt, quibus adhibentur D. T. Indi,' hoc est, *Duntaxat*. *Jos. Scal.*

*Senacula tria fuisse*] 'Senaculum vocatum ubi Senatus, aut ubi seniores consistent, dictum ut *γερονσία* apud Græcos.' Varr. lib. IV. de L. L. *Dac.*

<sup>t</sup> *Unum, ubi nunc est ædis Concordiæ*] Meminit Varro loco supra citato: 'Senaculum supra Græcostasin, ubi ædes Concordiæ, et Basilica Opimia.' Infra notæ D. T. significant *Duntax-*

*at*: male igitur qui earum loco substituunt D. R. hoc est, *de Repub.* vel eas interpretantur, *Dicit Titimius*. Idem.

<sup>u</sup> *Alterum ad portam Capenam*] Liv. lib. XXIII. 'Consules,' inquit, 'edixerunt quoties Senatum vocassent, uti Senatores quibusque in Senatu dicere sententiam liceret, ad portam Capenam convenirent.' *Idem*.

<sup>x</sup> *Tertium citra ædem Bellonæ*] Quid *citra ædem Bellonæ*? Immo *intra ædem Bellonæ*. Liv. lib. XXXVIII. 'Ipse' (Pub. Scipio) inquit, 'decem navibus Romam rediit: et Senatum extra urbem dato in æde Bellonæ, quas res in Hispania gessisset, disse-rnit.' Ex quibus etiam illud animadvertitur, in ea æde non legatis tantum exterarum nationum Senatum dari solitum fuisse: nam et Magistratibus qui ad urbem dicebantur, datus est. *Idem*.

exterarum nationum legatis, quos in urbem admittere nolebant, senatus dabatur.

Senaculum locus Senatorum.

[PAUL.

Senatores a senectute<sup>y</sup> dici satis constat, quos [FEST. initio Romulus elegit centum, quorum consilio Rempub- licam administraret. Itaque etiam patres appellati sunt, et nunc cum senatores adesse jubentur, quibusque<sup>z</sup> in senatu sententiam dicere licet: quia ii, qui post lustrum conditum ex junioribus magistratum ceperunt, et in senatu sententiam dicunt, et non vocantur senatores ante, quam in senioribus sunt censi.

Senatus decretum a consulto<sup>a</sup> Ælius Gallus sic distinguit, ut id dicat particulam quandam esse senatus consulti, ut

#### NOTÆ

<sup>y</sup> *Senatores a senectute*] *Senatores*, a *Senatu*, *Senatus*, a *senibus*. Ovid. v. Fast. ‘Nomen et ætatis mite Senatus habet.’ *Idem*.

<sup>z</sup> *Et nunc cum Senatores adesse jubentur, quibusque*] *Legerem, nunc cum Senatores adesse jubentur, additur, quibusque in Senatu, &c.* Ut apud eos factum est, qui hunc Festi locum laudant. Tamen et eam vocem facile poteris subintelligere. Edicti autem, quo Senatores vocabantur in Curiam, solennia verba fuere: QUI SENATO- RES, QUIBUSQUE IN SENATU SENTENTIAM DICERE LICET. Quæ, ut intelligantur, sciendum est: Primum eos demum Senatores fuisse qui a Censoribus lecti in Senatum essent, ut de summa Reipub. sententiam rogati loco et modo dicerent. Deinde fuisse etiam alios, qui quamvis a Censoribus lecti non fuissent, tamen pro jure magistratus, quem aut tum gerebant, aut ante gesserant, sententiæ in senatu dicendæ jus habebant. Vide plura apud Gell. lib. III. cap. 18. Eadem formula et in aliis edictis utebantur. Liv. XXIII. ‘P. Cornelius Cos.’ inquit, ‘edixit, Qui senatores

essent, quibusque in senatu sententiam dicere liceret, quique minores magistratus essent, ne quis eorum ab urbe abiret.’ *Idem*.

<sup>a</sup> *Senatus decretum a consulto*] *Senatusconsultum* a senatus decreto ita differt, ut species a genere. Nam *senatusconsultum* est, quodcumque senatus de singulis pluribusve rebus aut hominibus censuit: *Decretum* autem est quod de singulis dumtaxat rebus, hominibusque senatus constituit, ut enim alicui provincia, honos, supplicatio decernitur. Præterea *senatus decretum* interdum appellabatur cum auctoritas tantum senatus erat perscripta, id est, quid senatus de re aliqua censisset, quoniam *senatus minus* frequens fuisset, aut non loco, aut die legitimo habitus, aut intercessum esset, aut quid aliud censisset, quo minus justum *senatusconsultum* fieret; quod postea, si id ipsum *senatus* sine ullo impedimento statuisset, et perscriptum ad ærarium detulisset, *senatusconsultum* dicebatur. Frequenter tamen *decretum* pro *senatusconsulto* accipitur apud historicos, et *jureconsultos*. *Idem*.

cum provincia alicui decernitur, quod tamen ipsum senatusconsulti est.

Senis crinibus<sup>b</sup> nubentes ornantur, quod is ornatus vetustissimus fuit: quidam quod eo Vestales virgines ornentur, quarum castitatem viris suis sponoe . . . . . a ceteris.<sup>14</sup>

Senium<sup>c</sup> a senili acerbitate, et vitiis dictum: posuit Cæcilius in Hymnide: Sine suam senectutem ducat, utique ad senium sorbitio.

Senonas,<sup>d</sup> Gallos, Verrius ait, existimari appellari, quia



14 Ex doctorum virorum conjectura legendum monet Dac. *quarum castitatem viris suis spondent illibatam fore a ceteris.* Vir doct. in marg. ed. Scal. conj. *spondeant.*

#### NOTÆ

<sup>b</sup> *Senis crinibus*] Seni crines dicuntur in capite matronæ Romanæ sexsertæ crinium vitta et crinibus ipsis implexæ, quas vulgus trecias vocant. Sic apud Martial. 'Portabat uxor rufa crinibus septem.' Nihil aliud significat, quam capillos in septem sertas distinctos, ut videmus matronas ornatas in veteribus numismatis. Puto autem supposititiam comam hic intelligi. *Jos. Scal.* Inde Plaut. in *Mostell. act. 1. sc. 3.* 'Soli gerendum censeo morem, et capiundos crines.' Pessime vero virum, alioqui doctissimum, video hæc *senis crinibus* accepisse, quasi matronæ crinibus hominis senis ornarentur. Pessime etiam Scalig. qui ad hunc morem retulit illud Martial. 'Portabat uxor rufa crinibus septem.' Nam Martialis facete uxorem rufulam calvam designat, quippe cujus capiti vix septem crines adhaereant. Gallice dices, *avec ses quatre cheveux.* Dac.

<sup>c</sup> *Senium*] Cæcilius versus mendo non caret. *Ant. Aug.*

*Senium*] Versus Cæcilius, quem viri docti corruptum putant, non minus sanus est quam qui maxime: *Sine Delph. et Var. Clas. Pomp. Fest.*

*suam senectutem ducat, utique ad senium sorbitio.* Ait Comicus poëta, 'permitte ut is quiete et tranquille trahat suam senectutem, nam certe cum ad senium pervenerit, sorbitio enim tollet.' Ubi per sorbitionem ad veterum morem alludit, qui majorem annis sexaginta de ponte in Tiberim deturbabant, unde natum proverbium 'sexagenarios de ponte,' vel quod verius puto, ad Ceorum legem alludit poëta, qua majores annis 59. sorbitione cicutæ e vita tollebantur, ut reliquis victus sufficeret. Hujus legis meminit Menand. *Καλὸν τὸ Κέλιον νόμιμον ἔστι, Φανία, Ὅ μὴ δυνάμενος ζῆν καλῶς, οὐ ζῆ κακῶς.* Hoc est, 'Bellum hoc Ceorum institutum est, Phania, Qui non potest vivere bene, non vivit male.' Vide Strab. lib. x. pag. 486. edit. Casaub. Vid. et Ælian. lib. III. cap. 37. Notabis præterea in versu Cæcilius, senectutem esse ante senium constitutam, contra quod quibusdam visum est, qui *senium* properatam senectutem interpretantur. Dac.

<sup>d</sup> *Senonas*] Quasi ξένους. Alludere videtur Liv. lib. v. sect. 35. 'Tum

novi venerint ex transalpina regione *ac primum appellatos* ξένους: postea *Senonas*.

Sentes,<sup>e</sup> cum constet esse spinas, et Afranius in Abducta dixerit: quam senticosa<sup>f</sup> verba pertorquet turba,<sup>15</sup> pro spinosis accipi debet.

Sentinare,<sup>g</sup> satagere, dictum a sentina: quia multam aquam<sup>16</sup> navis cum recipit, periclitatur. Cæcilius in Æthrione: Cum Mercurio capit consilium, postquam sentiuat satis.

Sentinare satagere, dictum a sentina navis, quam [PAUL. quis ut aqua liberet, evacuare contendit. Itaque sentinare, subtiliter periculum vitare. Cæcilius: Capit consilium, postquam sentinat satis.

Seplasia<sup>h</sup> *forum Capuæ in quo plurimi unguentarii* [FEST.

//////////

15 Alii legunt *lupa*.—16 Vet. cod. *quam multæ aquæ*.

#### NOTÆ

Senones recentissimi advenarum, ab Utente flumine usque ad Æsim habuere.' Servius etiam prius ξένους, postea Senonas quasi ξένους dictos innuit. Sed non quia novi venerunt ex Transalpina regione, sed quod Bacchum hospitio receperunt. 'Senones,' inquit, 'qui Senones dicti sunt quod Liberum patrem hospitio recepissent.' *Idem*.

<sup>e</sup> *Sentes*] Verbum *turba* mendosum esse ait Faërnus: ratio enim carminis iambum vel pyrrhichium postulat. *Ant. Aug.*

*Sentes*] Glossarium: 'Sentes, ἄκανθα,' id est, spinæ. *Dac.*

<sup>f</sup> *Quam senticosa*] Lege, ut viri docti: *Quam senticosa verba pertorquet lupa*. Versus enim trimeter est, et in fine debet esse iambus. *Lupa* autem est meretrix. Glossarium: 'lupa, ἑταῖρα καὶ λύκαινα,' id est, 'lupa, amica, item lupus fœmina.' Jan. Gulielmus legebat, *pertorquet truø*. *Truones* scomma in enormis nasi homines. *Idem*.

<sup>g</sup> *Sentinare*] Gellius libro XIX. cap.

1. 'Tum postea complorantibus nostris omnibus atque sentinantibus, dies quidem tandem illuxit: sed nihil de periculo atque sævitia remissum.' Ubi manifesto *sentinare* est, quod ait hic Paulus, periculum vitare. At in vulgatis codicibus contaminatissimus est locus ille. Sed proprie *sentinari* est satagere ad sentinam: unde *Sentinatores*, quibus cura sentinæ delegata in navi. Paulinus ad Macarium, de naufragio: 'Unum ex omni numero nantarum senem sentinando deputant.' Item: 'Quid huic, quæso, obfuit seni persona sentinatoris et in nautis vilissima?' *Jos. Scal.*

<sup>h</sup> *Seplasia*] Platea Capuæ ita appellabatur; in qua unguentarii negotiari erant soliti. Peditan. in Pison. Verba autem Ciceronis a Festo relata sunt eadem illa, quæ Asconius interpretatur. 'Seplasia michercule, ut dici audiebam, te ut primum aspexit, Campanum Consulem repudiavit.' *Ant. Aug.*

erant, in Pisonem cujus meminit Cicero. *Seplasia me Hercule, ut dici audiebam, te ut primum aspexit, Campanum Consulem repudiavit.*

*Septentriones*<sup>1</sup> septem stellæ appellantur a septem bobus junctis, quos *triones* a terra rustici appellant, quod junctis simul terram arant, quasi *teriones*. Quidam a septem stellis, quod id astrum Græci ἄμαξαν dicant, quia habet partem

## NOTE

*Seplasia*] Infra agebatur de *Trionibus*, et *Septemtrionibus*: *Septentriones septem stellæ appellantur, a bobus junctis, quos triones Veteres appellant, quod juncti arant terram, quasi teriones: quidam eas stellas plaustrum vocant, quod id astrum Græci ἄμαξαν dicant, quia habet partem quandam temonis specie. Ennius: superat temo stellas.* Hæc Festus: intelligit autem locum Ennii ex Iphigenia, quem olim in conjectaneis illustravimus: 'Quid nocti' videtur? In altisono Cæli clipeo temo superat Stellas, sublime etiam Atque etiam cogens noctis iter.' Addunt docti viri in numismate veteri L. Lucretii Trionis expressam videri stellarum septem formam: et nos quoque ejusdem L. Lucretii duos argenteos vidimus, quorum copiam nobis fecit humanissimus vir Christophorus Neyterus Augustanus. In altero erat Luna Corniculata, et stellæ cum inscriptione, TRIO. LVCRETI. In altero Delfinus, et inscriptio L. LVCRETI. TRIO. *Jos. Scal.*

*Seplasia*] Vide *Ascon.* Sect. 11. *Cicer.* in *Pison.* Inde *seplasia* species omnes, et *seplasiarius*, παντοπώλης, *speciarius, espicier.* Vide infra post 'sterilam.' *Dac.*

<sup>1</sup> *Septentriones*] De *Septemtrionibus* hæc intelligenda sunt: de quibus Varro lib. vi. de *Ling. Lat.* 'Has septem stellas Græci, ut *Homerus*, vocant ἄμαξαν, et propinquum ejus signum Βοώτην: nostri eas septem stellas boves, et triones, et prope cas

axem. *Triones* enim et boves appellantur a bubulcis etiam nunc, maxime cum arant terram, e quis ut dicti valentes glebarii, qui facile prosciunt glebas, sic omnes qui terram arabant, a terra *teriones*, unde *Triones* ut dicerentur e detricto: et postea: 'Possunt triones dici septem, quod ita sitæ stellæ, ut ternæ trigona faciant.' Hæc Varro, et *Gell.* lib. ii. c. 21. Eadem Festus hoc loco scripserat: tantum addit Ennii versus, qui non extant. Pro his substituam denarii mentionem L. Lucretii Trionis, in quo septem stellæ videntur. *Ant. Aug.*

*Septentriones*] Hæc ita olim odoratus sum ex *Varronis* lib. vi. 'Has septem stellas Græci, ut *Homerus*, vocant ἄμαξαν, et propinquum ejus signum Βοώτην: nostri eas septem stellas, boves, et triones, et prope eas axem: triones enim et boves appellantur a bubulcis etiam nunc maxime cum arant terram: e quis ut dicti valentes glebarii, qui facile prosciunt glebas; sic omnes qui terram arabant, a terra, *teriones*; unde triones ut dicerentur e detricto. Temo dictus a tenendo: is enim continet jugum, et plaustrum appellatum, a parte totum, ut multa. Possunt triones dici septem, quod ita sitæ stellæ ut ternæ trigona faciant.' Hæc Varro. *Triones* potius dicti a *stria* quam prosciundo sulcos faciunt, *striones*, et s littera deperdita, *trioncs.* *Dac.*

quandam *temonis specie*. Unde ait Ennius superat *temo stellas*. Sed et physici eum *situm septem stellarum contemplati*,<sup>17</sup> *septentriones dici aiunt, quod ita sunt sitæ septem stellæ, ut ternæ proximæ specie efficiant velut trigona*.

Septimontio,<sup>k</sup> ut ait Antistius Labeo, hisce montibus feriæ Palatio, cui sacrificium, quod fit, Palatuar dicitur. Velia,<sup>18</sup> cui item sacrificium. Fagutali,<sup>19</sup> Suburæ, Cermallo,<sup>20</sup> Oppio, Cœlio monti, Cispio monti. Oppius autem appellatus est, ut ait Varro Rerum humanarum libro octavo, ab Oppita Oppio<sup>1</sup> Tusculano, qui cum præsidio Tusculanorum missus ad Romam tuendam, dum Tullius Hostilius Veios oppugnaret, consederat in Carinis,<sup>m</sup> et ibi castra habuerat: similiter Cispus<sup>†</sup> a Lævo Cispio Anagnino, qui ejusdem rei causa eam partem Esquiliarum, quæ jacet ad vicum patricium versus, in qua regione est ædis Mefitis, tuitus est.

Sacrificium, quod fiebat Romæ in monte Palatino, [PAUL. Palatuar dicebatur.

Septimontium<sup>n</sup> appellabant diem festum, quod in septem



17 Ed. Scal. 'conten... templati.'—18 Vet. cod. *Villæ*.—19 Ed. Scal. *Faguali*.—20 Vir doct. in marg. ejusdem ed. conjicit *Gormalo*.—1 Vet. cod. *Cisition*.

#### NOTÆ

<sup>k</sup> *Septimontio*] Vide infra. Mirum autem pro septem montibus octo hic numerari, Palatium, Velias, Fagutal, Suburam, Cermalum, Oppium, Cœlium, Cispium. Nimirum *Cispus* et *Oppius* pro uno sumi debent; nam Esquilinum montem et *Cispium* et *Oppium* Veteres nominarunt auctore Verrio Flacco. Vide 'Cispus.' *Id.*

<sup>1</sup> *Ab Oppita Oppio*] Viri docti ab *opitre oppio*. Sed Varronis rerum humanarum libros desideramus. *Id.*

<sup>m</sup> *In Carinis*] Regio urbis *Carinæ* inter lantissimas, juxta Cœlium montem. *Idem*.

<sup>n</sup> *Septimontium*] Varro lib. v. de Ling. Lat. 'Dies Septimontium no-

minatus ab iis septem montibus, in quis sita urbs est: feriæ non populi, sed montanorum modo, ut Paganalibus, qui sunt alicujus pagi.' Mirum autem est hoc loco, et proximo, pro septem montibus octo loca urbis enumerari: Palatium, Velias, Fagutal, Suburam, Cermalum, Oppium, Cœlium, Cispium montes. Vide Plutar. in Problem. *Ant. Aug.*

*Septimontium*] *Septimontium dies festus appellatur mense Decembri, qui dicitur in Fastis Agonalia, quod in septem montibus fiunt sacra, Palatio, Velia, Fagutali, Subura, Cermallo, Cælio, Oppio, Cispio*. Hæc Festus. Nam Varro disserens de festis, quæ in

locis faciebant sacrificium, Palatio, Velia, Fagutali, Subura, Cermalò, Cœlio, Oppio, et Cispio.

*Septimontium dies appellatur mense Decembri, qui dicitur in Fastis Agonalia, quod ea die in septem montibus fiunt sacrificia; Palatio, Velia, Fagutali, Subura, Cermalò, Cœlio, Opio, Cispio.*

*Sepulchrum* ° est, ut ait Gallus Ælius, in quo mortuus sepultus est, quod antiqui bustum appellabant: hisque cippis, aut aliqua alia re, mortui causa designatus est intra quos sepultura est facta.

## NOTÆ

mensem Decembrem incidebant, ponit et inter ea *Septimontium*. Agonalia vero eodem mense erant propriæ Idus Decembres, alia ab illis Agonalibus, quæ notant Fasti mense Januario. Hoc tantum interest, quod Agonalia sint ante Larentinalia; Varro vero *Septimontium* ponat post Larentinalia. De *Septimontio* habes et apud Tertullianum libro de Idololatria: 'Etiam strenæ captandæ, et *Septimontium*, et brumæ, et caræ cognationis honoraria exigenda omina:' ex quibus apparet non solum mense Decembri fuisse, quia is est brumæ mensis; sed etiam circa finem ejus mensis fuisse, quia proximum sit strenæ exigendæ, quod fiebat Kalendis Januariis. Quod disertius probatur ex Suetonio in Domitiano: 'Congiarium populo numerum trecentorum ter dedit, atque inter spectacula muneris largissimum epulum: septimontiali sacrorum quidem die senatui equitique panariis, plebei sportellis cum obsonio distributis.' Antea plane ignorabatur de hoc septimontiali die. *Jos. Scal.*

*Septimontium*] De eo sic Varr. lib. v. de L. L. 'Dies septimontium nominatus ab his septem montibus in quis sita urbs est. Feriæ non populi, sed montanorum modo, ut paganalibus, qui sunt alicujus pagi.'

Atque post Larentinalia ponit: 'erant autem Larentinalia 10. Kalend. Januar.' Agonalia vero propriæ Idus Decembres. Quo die et *Septimontium* notatur in Kalend. Constantini Magni. Sed circa finem Decembris, adeoque post Larentinalia fuisse probant hæc Tertulliani ex libro de Idololatria: 'Etiam strenæ captandæ, et *septimontium*, et brumæ, et caræ cognationis honoraria exigenda omina.' Quia tunc proximum sit strenæ exigendæ, quod fiebat Kalendis Januariis. Id disertius probatur ex Suetonio in Domitiano cap. 4. 'Congiarium populo numerum trecentorum ter dedit: atque inter spectacula muneris largissimum epulum. *Septimontiali* sacro quidem senatui equitique panariis, plebei sportellis cum obsonio distributis, initium vescendi primus fecit.' *Septimontium* autem Romani ob inclusum pomœriis septimum collem primum celebravere. *Dac.*

° *Sepulchrum*] Vide 'bustum.' *Id. Sepulchrum*] *Sepulchrum* est, ut ait Gallus Ælius, ubi mortuus sepultus est: quod antiqui bustum appellabant: isque cippis, aut aliqua alia re, mortui causa designatus est, intra quos sepultura est facta. Hæc est Sex. Pompeii sententia. *Ant. Aug.*

Se quamque,<sup>p</sup> seorsum quamque.

*Sequester*<sup>q</sup> is dicitur, qui inter aliquos, qui certant, medius, ut inter eos convenerit, depositum ita tenet aliquid, ut ei reddat, qui id *deberi jure, sibi constiterit*. Cato in ea oratione, quam habuit de indigitibus: sinunt miseros perire, ut bona rapiant, aut si superstites petant, ut sequestro dent, et Plautus mercatore: Imo sic sequestro mihi data est.

Serilla<sup>r</sup> Verrius appellari putat navigia Istrica<sup>2</sup> ac Liburnica, quæ lino ac sparto condensantur, a conserendo et contexendo dicta: quia dicat Pacuvius in Niptris: Nec ulla subcus<sup>3</sup> cohibet compagem alvei, sed suta lino, et sparteis serillibus, cum περιφραστικῶς,<sup>4</sup> et ficto vocabulo usus sit pro funiculis, qui sparto conseruntur.

Serilla<sup>s</sup> navigia Istrica, quæ lino ac sparto conden- [PAUL. santur: a conserendo et contexendo dicta.

Serius Attius a sero comparavit: ait enim: Ne, si forte paulo quam tu, veniam serius.

Serius<sup>t</sup> a sero videtur dictum.<sup>5</sup> Attius in Amphy- [FEST. trione: Ne, si forte paulo, quam tu, veniam serius.



2 Vet. cod. *Histricia*.—3 Al. *subcus*.—4 Vet. cod. περιφραστικός.—5 Vet. cod. *selius*.

#### NOTÆ

<sup>p</sup> *Se quamque*] Ergo suspicari saltem liceat in *seorsum*, vel *scorsus*, duas ultimas syllabas nil aliud esse quam vocis productionem. *Dac.*

<sup>q</sup> *Sequester*] *Sequester* is dicitur, qui inter aliquos placuit, ut quod inter eos convenerit, teneat, idque ut ei reddat, cum id sibi *deberi constiterit*. Cato in ea oratione, quæ inscribitur de indigitibus: 'Sinunt perire, ut bona rapiant, aut si petantur, ut Sequestro dent: et Plautus in Mercatore: Immo sic sequestro mihi data est.' Hæc vel hujuscemodi Festus. Vide Gell. lib. xx. cap. ult. *Ant. Aug.*

*Sequester*] Gloss. 'Sequester, μείστης, ἔντροπος, συνθηκοφύλαξ.' *Dac.*

<sup>r</sup> *Serilla*] Optime Fest. contra Ver-

rium contendit *serilla* dici funiculos sparto consertos. Verba Pacuvii sic ordinanda: *Nec ulla subcus cohibet compagem alvei, Sed suta lino et sparteis serillibus. Alvei*, id est, navigii. De *subscude* vide infra in 'subscudes,' ubi eadem Pacuvii verba adducta sunt. *Idem.*

<sup>s</sup> *Serilla*] Paulus in epitome id posuit, quod a Festo reprehenditur. *Ant. Aug.*

*Serilla*] Mira hic Pauli supinitas qui in sua epitoma posuit quod supra Festus reprehendit. *Dac.*

<sup>t</sup> *Serius*] Scribe *Sci*us, vel *Sequi*us: alioqui ineptum est proscribere nobis *Serius*, tanquam ignotum verbum, quod vulgatissimum est. Adde quod



Sero sapiunt Phryges,<sup>u</sup> proverbium est natum a Trojanis, qui decimo denique anno velle cœperant Helenam, quæque cum ea erant rapta, reddere Achivis.

Serpsit antiqui pro serpsit usi sunt: unde ser- [PAUL. pūlæ dictæ, quas nunc serpentes dicimus, ex Græco, quod illi ἐρπετὰ, nos pro aspiratione eorum S litera posita, ut ἕξ, sex, ἑπτὰ, septem.

*Serpsit usi sunt antiqui pro serpsit,*<sup>x</sup> *unde videntur* [FEST. serpulæ dictæ, quas nunc serpentes dicimus ex Græco, quia illi ἐρπετὰ, nos pro aspiratione eorum S litera posita, ut ἕξ, sex, ἑπτὰ, septem.

Serpula serpsit, ait (idem) Messala, serpens inrepsit.

Serra<sup>y</sup> præliari dicitur, cum assidue acceditur, receditur-

## NOTÆ

in veteri scriptura variat lectio: cum exaratum sit *Setius*, non *Serius*. Legendum ergo: *Secius*, a *secus videtur dictum*. Jos. Scal.

*Serius*] Errat Scal. Nam ex verbis Attii constat legendum *serius*. Dac.

<sup>u</sup> *Sero sapiunt Phryges*] Cicer. Epist. lib. vii. Epist. 16. 'In equo Trojano scis esse in extremo, sero sapiunt.' De Trojanis, qui cum ultimis premerentur, velle cœperant Helenam reddere, Dictys Cretensis lib. iv. 'Ceterum Trojani, ubi hostis muris infestus magis magisque sævit, neque jam resistendi mœnibus spes ulterius est, aut vires valent, cuncti proceres seditionem adversus Priamum extollunt, atque ejus regulos: denique accito Ænea, filiisque Antenor, decernunt inter se uti Helena, cum his quæ ablata erant, ad Menelaum duceretur.' *Idem*.

<sup>x</sup> *Serpsit antiqui pro serpsit*] Eadem quæ supra in Epitom. Nisi quod quæ infra sequuntur cum istis sic continuanda sunt hoc modo, s *litera posita, ut ἕξ, sex, ἑπτὰ, septem. Serpula serpsit, ait Messala, id est serpens inrepsit.* Non dubium quin ita

Festus scripserit. Viris doctis, qui illa disjungere, illud imposuit, quod ubi Pauli, ibidem etiam Festi verba finem capere crediderunt, immemores scilicet barbarum racematorem non tanti facere Veterum exempla, ut in iis describendis operam abutatur: qui vel infra in 'serra præliari' nobis verba Catonis inviderat. *Idem*.

<sup>y</sup> *Serra*] Verba Catonis manifesto præ se ferunt aliud, ac visum est Verrio, cujus in hac re supinitatem et negligentiam animadvertere licet. Serra enim, et globus, et forfex, sunt σχήματα instruendæ aciei. Jos. Scal.

*Serra præliari*] Variæ acierum formæ Romanis usurpatæ. In his 'cuneus,' 'globus,' 'forfex,' 'turris,' 'serra,' hic a Catone memorantur. *Cuneus* cum angusta in fronte acies, paulatim se retrorsum pandit, in modum literæ Δ, unde et *trigonum* vocant. *Globus*, cum figura globosa et in rotundum instruitur. *Forfex*, quæ et *forceps*, contraria cuneo, latioribus primis et apertis, ac paulatim in angustum desinentibus in modum literæ V. *Turris*, cum militum ordines in quadro instruuntur. *Serra* cum ma-

que, neque ullo consistitur tempore. Cato de re militari: Sive <sup>6</sup> forte opus sit cuneo, aut globo, aut forcipe, aut turribus, aut serra, uti adoriare.

Serra præliari dicitur, cum assidue acceditur, rece- [PAUL. diturque, neque ullo tempore consistitur.

Sertorem <sup>2</sup> quidam putant dictum a prendendo, [FEST. quia cum cuiquam afferat <sup>7</sup> manum, educendi ejus gratia ex servitute in libertatem, vocetur adsertor, cum verisimilius sit dictum, qui sereret quid, ac potius adsertorem a serendo cepisse nomen, cum aliquem serat petendo in libertatem eandem, qua ipse sit, id est jungat, quia fruges cum seruntur, terræ jungit: quod totum Verrius ἀπιθάνως introducitur.<sup>8</sup>

Servilius lacus<sup>a</sup> appellabatur, eo,<sup>9</sup> qui eum faciendum curaverat in principio vici jugari continens basilicæ Juliæ, in quo loco fuit <sup>b</sup> effigies hydræ posita a M. Agrippa.



6 Vet. cod. sine.—7 Vet. cod. adserat.—8 Ed. Scal. introduxit.—9 Vir doct. in marg. ejusdem ed. conj. ab eo.

#### NOTÆ

nipuli primæ aciei modo invadebant, modo resiliebant, et reddebatur dentata quædam forma in modum serræ. *Dac.*

<sup>2</sup> *Sertorem*] Vel a prendendo, vel, quod verisimilius, a serendo, quod in libertatem serat, hoc est, jungat, inquit Verrius, quod totum ab eo ἀπιθάνως, hoc est, 'non probabiliter,' introductum dicit Festus: sed idem nos alibi docuit *adserere* esse admove, quod ea, quæ in terram demittuntur, *seri* dicuntur: cur igitur is proprie *sertor*, et *adsertor* dici nequeat, qui manum, vel manu adserit, hoc est, manum admovet, injicit, manu prendit, ut vindicet in libertatem. Certe nimis præcipitanter hic Festus eos reprehendit, qui sertorem a serendo, hoc est, prendendo dictum putant: in his Varro lib v. de L. L. 'Sic conserere ma-

num dicimur cum hoste, sic ex jure manu consortum vocare, hinc adserere manu in libertatem, cum prendimus.' *Idem.*

<sup>a</sup> *Servilius lacus*] *Servilius lacus appellatur ab eo qui, &c.* Vicus jugarius in octava urbis regione a Victore memoratur: idem et Thurarius, ubi sunt aræ Opis et Cereris cum signo Vertumnii. Tuscum, opinor, vocat Varro. Diversus erat a vico unguentario, qui in eadem fuit regione, ex eodem Victore. Illum tamen anonymus urbis Rom. descriptor unum et eundem credidit. *Idem.*

<sup>b</sup> *In quo loco fuit*] Apuli et Siculi religionis causa fontibus suis simulacrum Herculis apponebant, quia is extincta hydra aquas purgaverat. Inde et Thermæ Himeræ urbis in Sicilia, item Cætæ montis et Pylarum in Thessalia, in tutela Herculis fuerunt:

Servilius lacus Romæ a conditore vocatus. [PAUL.

Servorum <sup>c</sup> dies festus erat Idibus Augusti, quia eo die Rex Tullius filius ancillæ natus est.<sup>10</sup>

Servorum dies festus vulgo existimatur Idibus <sup>11</sup> [FEST. Augusti, quod eo die Ser. Tullius, natus serva,<sup>12</sup> ædem Dianæ dedicaverit in Aventino, cujus tutelæ sint cervi, a quorum <sup>13</sup> celeritate fugitivos vocent servos.<sup>14</sup> <sup>d</sup>



10 Vet. lib. *ædem dedicavit Dianæ*.—11 Vet. cod. *Idus*.—12 *Id. servus*.—13 *Id. quo*.—14 *Id. cervos*. Et ita legendum monet *Dac*.

#### NOTÆ

ut Pindari et Sophoclis interpretes scribunt. Sunt et qui omnes Thermas eidem esse sacratas velint. Herculeæ thermæ Mediolani nobiles. Hunc morem respexit M. Agrippa cum hydram ipsam ad lacum Servilium posuit. *Idem*.

<sup>c</sup> *Servorum*] At Macrobius contra: 'Nonis Conventus universæ multitudinis vitandus existimabatur: quoniam populus Romanus, exactis etiam Regibus, diem hunc nonarum maxime celebrabat: quem natalem Servii Tullii existimabant. Qui cum incertum esset quo mense natus esset, nonis tamen natum esse constaret, omnes nonas celebri notitia frequentabant: est etiam Dies servorum Sigillaria, quæ in continenti post Saturnalia celebrabantur. Lucilius: 'Servorum festu' dies est, Quem plane hexametro versu non dicere possis.' Nam Hexametri lex non admittit *Sigillaria*. Ausonius: 'Ædiles etiam Plebei, etiamque curules Festa Sigillorum nomine dicta colunt.' *Jos. Scal.*

*Servorum dies festus erat Idibus Augusti*] Pessime verba Festi interpretatus est Epitomista. Neque enim Festus dicit Idibus natum Tullium, sed Idibus eum ædem Dianæ dedicavisse. Quamvis etiam Plutarch. in

Quæst. Rom. Quæst. 100. eo die natum Servium putat. 'Cur,' inquit, 'Idibus sextilis, qui nunc Augustus dicitur, feriæ sunt utriusque sexus servis; mulieres autem tum maxime lavare et purgare capita student? an hoc servis datum, quod ea die Servius Rex natus e captiva fuit ancilla?' Sed contra Macrobius qui Nonis natum dicit. 'Nonis,' inquit, 'conventus universæ multitudinis vitandus existimabatur: quoniam populus Romanus exactis etiam regibus, diem hunc nonarum maxime celebrabat, quem natalem Servii Tullii existimabant. Qui cum incertum esset quo mense natus esset, nonis tamen natum esse constaret, omnes nonas celebri notitia frequentabant.' Optime igitur Festus servorum diem festum Idibus ponit, quod eo die Ser. Tullius, qui e serva natus est, ædem Dianæ dedicaverit in Aventino. Unde et eodem die ejus sacra peragebantur, Martial. Epigr. 68. lib. xii. 'Augustis redit Idibus Diana.' Erat et alius servorum Festus *sigillaria* dictus, qui Saturnalibus per septem dies continuabatur.

<sup>d</sup> *A quorum celeritate fugitivos vocent servos*] *Lege vocent cervos*, ut in

*Sesopia*<sup>e</sup> in *Augurali* et *Saliari* carmine appellantur quæ alias *esopia* pro *sedilibus* dicere habemus nunc adhuc in consuetudine.

*Sestertius*<sup>f</sup> dicitur quarta pars denarii, quo tempore [PAUL. is decussis valebat, id est, dupondius et semissis.

*Sestertius* dicitur quarta pars denarii, quo tempore is decussis valebat, id est, dupondius, et semissis.

*Sestertii*<sup>g</sup> nota apud antiquos fuit dupondii, et semis- [FEST.

## NOTE

vet. cod. Sic Græci fugitivum *ελαφον* vocant. Et facete Aristophanes ait *nubes*, cum fugitivum aspiciunt, cervorum speciem assimilare: Ταῦτ' ἄρα, ταῦτα Κλεώνυμον αὐται τὸν βίψασπιν χθὲς ἰδοῦσαι, Ὅτι δειλότατον τοῦτον ἐώρων, ελαφοὶ διὰ τοῦτ' ἐγένοντο. Id est, 'Hoc illud erat quod viso heri Cleonymo inermi et fugitivo, Quod timidissimum eum aspicerent, cervorum speciem assimularunt.' *Idem*.

<sup>e</sup> *Sesopia*] *Sopia*, vel *Sesopia* pro *sedilibus* vox, ni fallor, inaudita. *Solia* potius scriberem. Plautus in *Trucul. esopitius*, nisi mendum sit. *Ant. Aug.*

*Sesopia*] *Esopia* vulgo dici ait *sedilia*, quæ in *Saliari* et *Augurali* carmine *sesopia*. Sed utraque vox mihi aequè ignota: eam redonavit Plauto Meursius in *truculento* e *vett. codd. quo pacto excludis quæso esopiis, planius. Dac.*

<sup>f</sup> *Sestertius*] Hic semper fuit quarta pars denarii. Sed quo tempore denarius decussi, id est, decem assibus æstimabatur, tum *sestertius* dupondio et semisse permutabatur. At cum sexdecim assibus denarius æstimatus est, *sestertius* quatuor asses valuit. Videndus Plinius lib. xxxiii. cap. 3. Vitruv. lib. iii. cap. 1. Mæcian. in lib. de asse. *Ant. Aug.*

*Sestertius*] Semper quidem *Sestertius* fuit quarta pars denarii. Sed quo tempore denarius decussim valebat, tunc *sestertius* fuit dupondii et

*semis*. Idque a Servio rege usque ad primum bellum Punicum. At cum denarius sedecim assibus æstimari cœptus est bello Punico primo, tunc *sestertius* quatuor assibus permutatus. Denarius prior et minor fuit assium decem, hoc est, Turonicorum denariorum duorum supra quadraginta, seu solidorum nostrorum trium ac semissis; *sestertius* minor denariolorum Turonicorum decem et oboli circiter. Denarius vero major et posterior fuit assium sedecim, hoc est, Turonicorum denariolorum sexaginta septem et quintæ unius: *Sestertius* major assium quatuor, Francicorum denariolorum sedecim et quinarum quatuor. *Dac.*

<sup>g</sup> *Sestertii*] Vide '*Sestertius*,' et quæ illic ascripsimus. Cur vero *Sestertius* dicatur, quasi semis tertius, Varro lib. v. de Ling. Lat. et Mæcian. de asse scripserunt. Vide '*Trientein*.' De bigatis et quadrigatis Plin. lib. xxxiii. cap. 3. 'Nota argenti fuere bigæ, atque quadrigæ: et inde bigati quadrigatique dicti.' *Quinquessis* autem, *quinarius*, sive *victoriatus* dictus est, quod initio quinque assibus æstimaretur, postea octo valuit: ejusque nota erat *victoria*, ut idem Plinius scribit. *Ant. Aug.*

*Sestertii nota apud*] Quæ corrupta et male etiam distincta sunt lego et distingo: *Et valebant denarius denos asses bigati et quadrigati. Quinquessis*

sis: unde sestertius dictus quod semistertius: sed auctos esse bello Punico secundo: apud antiquos autem denarius et quinquessis in usu erant, et valebant denarius denos asses, quadrigati, bigati, quinquessis: quæ nos, sed uterque actus est numerum æris perductum esse aiunt lege Flaminia, minus solvendi, cum ære alieno premeretur P. R.

Sex millium,<sup>h</sup> et ducentorum hominum primus [PAUL.

C. Marius conscripsit legionem, cum antea quatuor millium fuisset, unde etiam appellabatur quadrata.

Sex suffragia<sup>i</sup> appellantur in equitum centuriis, [FEST. quæ sunt adjectæ<sup>15</sup> ei numero centuriarum, quas Priscus Tarquinius Rex constituit.

Sex Vestæ sacerdotes<sup>k</sup> constitutæ sunt, ut populus pro sua



15 Vet. cod. adjectæ.

#### NOTÆ

quinos. Sed uterque auctus est. Numerum æris productum esse aiunt lege Flaminia minus solvendi, &c. Et verum est. Primo Denarius valebat denos asses, quinquessis vero quinos, et denarii bigati et quadrigati dicebantur ab impressis bigis et quadrigis. Sed postea uterque et denarius et quinquessis auctus est bello Punico secundo, sive potius primo, et denarius asses sedecim, quinquessis octo æstimari cœptus lege Flaminia, quæ minus solvendi lex dicta, quia æris pretio producto minus æris ad solvendum impendebatur. Vide supra 'Sestertius,' et infra 'Sextantarii.' Hujus legis Flaminiae nemo, quod sciam, præter Festum meminit. De sestertio autem quod sit quasi semistertius, id est, quod ad tertium assem efficiendum desit semis, vel potius quod tunc tertius semis numeratur, Varro lib. iv. de L. L. 'Sestertius quod semis tertius. Dupondius enim et semis antiquus sestertius est: et veteris consuetudinis ut retro æra dicebantur, ita ut semis tertius, semis

quartus pronuntiarent. Sestertius igitur ab semis tertius dictus.' Eodem modo autem sestertius quo Iones et Attici dicebant ἡμισυ τρίτον, 'dimidium tertium,' pro δύο καὶ ἡμισυ, 'Duo cum dimidio.' Sic 'trientem tertium,' libras duas et trientem, &c. Vide 'trientem.' *Dac.*

<sup>h</sup> *Sex millium*] Romulus legionem instituit hominum 3000. regibus ejectis fuit 4000. eam postea Marius, cum in provinciam Numidiam iret, sex millium et ducentorum hominum conscripsit. In veteribus tamen legas ante Marium auctas sæpissime Legiones; sed id tum extraordinarie factum fuisse putandum est, et necessitate aliqua suadente. *Idem.*

<sup>i</sup> *Sex suffragia*] Imuit sex centurias adjectas priori centuriarum numero *sex suffragia* dictas, sed nihil tale unquam in antiquitate Romana me legisse arbitror. *Idem.*

<sup>k</sup> *Sex Vestæ sacerdotes*] Sed primis temporibus, ut quatuor tantum caperentur, instituit Numa, cepitque Geganiam, Veraniam, Canuleiam, et

quaque parte haberet ministram sacrorum : quia civitas Romana in sex est distributa partis, in primos, secundosque,<sup>1</sup> Titienses, Ramnes, Luceres. Sexagenarios<sup>m</sup> de ponte olim deiciebant, cujus causam

## NOTÆ

Tarpeiam. Duas postea addidit Priscus Tarquinius. Et hic numerus semper mansit. *Idem.*

<sup>1</sup> *In primos secundosque*] Hic partis unius nomen deesse videri possit, quod non deest tamen, nam per 'Tatienses, Ramnes, Luceres,' quatuor urbis partes intelliguntur, quæ a locis, Suburana, Esquilina, Collina, Palatina dictæ sunt. Varr. lib. iv. de L. L. 'Ager Romanus primum divisus in partes tres, a quo tribus appellatæ Tatiensium, Ramnium, Lucerum, nominatæ, ut ait Ennius, Tatienses a Tatio, Ramnenses a Romulo, Luceres, ut ait Junius, a Lucumone. Sed omnia hæc vocabula Tusca, ut Volumnius, qui tragedias Tuscas scripsit, dicebat. Ab hoc quoque quatuor partes urbis tribus dictæ : ab locis Suburana, Esquilina, Collina, Palatina.' *Idem.*

<sup>m</sup> *Sexagenarios*] Hoc a multis traditum est, et quæ reliqua sunt, satis ostendunt, qua de re agatur. Cicero pro Sext. Roscio : 'Habeo etiam dicere, quem contra morem majorum minore annis 60. de ponte in Tiberim dejecerit.' Varro lib. vi. de Ling. Lat. Ovid. lib. v. Fastor. Macrob. lib. i. Saturn. Plutarch. in Problem. et Non. Marc. Vide 'Depontani.' *Ant. Aug.*

*Sexagenarios*] Vulgata quidem historia, seu fabula, et a Veteribus diversis opinionibus agitata. Tamen non ita puto apertum esse, quid velit Festus, ut non ex eo eruantur quædam, quæ apud nullum alium auctorem legas, ut apparebit ex ejus contextu ita : Sexagenarios de ponte

mitti olim dicebatur. Cujus causam Manilius hanc affert : quod qui incoluerint primi loca urbis, hominem sexaginta annos natum Diti patri quotannis immolare solebant, idque facere eos destitisse adventu Herculis. Sed religione veteris moris scirpeas hominum effigies eos tantummodo mittere de ponte. Alii aiunt, morante in Italia Hercule, quod quidam ejus comitum habitaverint secundum ripam Tiberis, atque Argeos se vocaverint ab Argis : quorum P. Ro. memoriam redintegrari, eo gente Græcia legatum quendam Argæum cum iis Romæ moratum esse : is ut obierit, institutum a sacerdotibus, ut effigies scirpea ex omnibus, cum, quæ publica erant, nuntiavisset, per flumen ac mare in patriam remitteretur : scriptum est in reliquiis Festi *his pro is*, ut sæpe. Institutum igitur ait, ut ex omnibus scirpeis simulacris, erant autem triginta, una nomine legati Argivorum de ponte in Tiberim dejecta, per mare in patriam remitteretur, postquam munus suum, cujus causa publice missus erat, nuntiavisset. Hoc enim est, *postquam quæ publica erant, nuntiavisset.* Ex quibus apparet sine ulla controversia, sacerdotes quædam dicis causa nomine legati fari solitos, cum illam effigiem emitterent, quod apud nullum alium auctorem scriptum reperias. *Jos. Scal.*

*Sexagenarios*] Priorem Manilii sententiam tangit Ovid. v. Fast. Sed Saturno, non Diti, ait immolatos fuisse. 'Fama vetus, tunc cum Saturnia terra vocata est, Talia fatidici dicta fuere senis : Falcifero libata seni duo

Manilius hanc refert: quod Romam qui incoluerint primi Aborigines, hominem, sexaginta annorum qui esset, immolare Diti patri quotannis soliti fuerint, quod facere eos destitisse adventu Herculis, sed religione postea veteris moris scirpeas hominum effigies de ponte in Tiberim vetere modo mittere instituisse. Alii dicunt, morante in Italia Hercule, quod quidam ejus comitum habitaverint secundum ripam Tiberis,<sup>16</sup> atque Argaeos se ab Argivis vocaverint arvis: quorum proditam memoriam redintegrari, eo gente missum ab Græca legatum quendam Argæum diu cum iis Romæ moratum esse: his ut obierit, institutum a sacerdotibus, ut effigies scirpea ex omnibus, cum quæ publicæ<sup>17</sup> erant rei nuntiavisset, per flumen, ac mare in patriam remitteretur. Sunt, qui dicant, post urbem a Gallis liberatam ob inopiam cibatus cœptos sexaginta annorum homines jaci in Tiberim; ex quo numero unus filii pietate occultatus sæpe profuerit patriæ consilio sub persona filii: id ut sit cognitum, ei juveni esse ignotum, et sexagenariis vita concessa: latebras autem ejus,<sup>18</sup> quibus arcuerit<sup>19</sup> senem, id est, cohibuerit, et celaverit, sanctitate dignas esse visas, ideoque Arcæa appellata. Sed exploratissimum illud est causæ, quo tempore primum per pontem cœperunt<sup>n</sup> comitiis suffragium ferre, juniores conclamaverunt, ut de ponte dejicerentur sexagenarii, qui jam nullo publico munere fungerentur, ut ipsi potius sibi, quam illi, deligerent imperatorem. Cujus sententiæ<sup>o</sup> est etiam



16 Ed. Scal. 'ripam haberi.'—17 Ead. ed. *cunque publicæ*.—18 Pro *ejus* vis doct. in marg. ejusdem ed. conj. *eas*.—19 Ead. ed. *arguerit*.

#### NOTÆ

corpora, gentes, Mittite, quæ Tuscis excipiantur aquis. Donec in hæc venit Tiryntius arva, quotannis Tristia Leucadio sacra peracta modo. Illum stramineos in aquam misisse Quirites: Herculis exemplo corpora falsa jaci.' De Argeis comitibus Herculis vide in 'Argei' et 'Argeos.' *Duc.*

<sup>n</sup> *Per pontem cœperunt*] De pontibus, qui ab septis comitialibus ad Diribitorium et villam publicam suffragantes traducebant, nota res est. *Idem.*

<sup>o</sup> *Cujus sententiæ*] Et Ovid. v. Fast. 'Pars putat, ut ferrent juvenes suffragia soli, Pontibus infirmos præcipi'

Sinnius Capito. Vanam autem opinionem de ponte Tiberino confirmavit Afranius in Repudiato.

Sextantarii<sup>p</sup> asses in usu esse cœperunt ex eo tempore, quod<sup>20</sup> propter bellum Punicum secundum, quod cum Hannibale gestum est, decreverunt patres, ut ex assibus, qui tum erant librarii, fierent sextantarii, per quos cum solvi cœptum esset, et populus ære alieno liberaretur, et privati, quibus debitum publice solvi oportebat,



20 Vir doct. *ibid.* conjicit *quo*.

#### NOTE

tasse senes.' Et Varro de vita pop. Rom. lib. II. 'Honestam causam gloriosamque patefecerit, cum in quintum gradum pervenerant, atque habebant LX. annos, tum denique erant a publicis negotiis liberi atque otiosi: ideo in proverbium quidam putant venisse ut diceretur sexagenarios de ponte dejici oportere, id est, quod suffragium non ferant, quod per pontem ferebant.' Vide Victorii Varr. Lect. lib. XVIII. c. 7. *Idem*.

<sup>p</sup> *Sextantarii*] Plin. lib. XXXIII. c. 3. 'Populus R. ne argento quidem signato ante Pyrrhum regem devictum usus est. Libralis, unde etiam nunc libella dicitur, et dipondius, appendebatur assis.' Et postea: 'Libræ autem pondus æris imminutum bello Punico primo, cum impensis resp. non sufficeret; constitutumque, ut asses sextantario pondere ferirentur, &c. Postea Hannibale urgente, Q. Fabio Max. Dictatore, asses unciales facti, &c. Mox lege Papiria semunciales asses facti.' Ex his verbis apparet Festum aliud dicere, quam Plinium: nam sextantarios alter bello Punico primo, alter bello secundo, factos scribit: item hic Noster septennio durasse, et non amplius processisse in majorem numerum: ille durasse ad Dictaturam Qu. Fabii, quæ a fine belli Punici primi fuit 25.

annis posterior: et unciales atque semunciales postea asses factos esse. Mihi quod Plinius scribit verisimilius videtur, et in verbis Festi videntur esse quædam mendosa. Vide 'Grave æs.' *Aut. Ang.*

*Sextantarii*] Jam supra in 'Grave æs.' 'Sed bello Punico populus Romanus pressus ære alieno ex singulis assibus librariis senos fecit qui tantumdem valerent.' Ubi *bello Punico* tantum. At hic secundo bello Punico sextantarios asses factos scribit. Sed dissentit Plinius lib. XXXIII. c. 3. qui id factum dicit bello Punico primo. 'Libræ autem,' inquit, 'pondus æris imminutum bello Punico primo, cum impensis resp. non sufficeret; constitutumque ut asses sextantario pondere ferirentur, &c. Postea Hannibale urgente, Q. Fabio Maximo dictatore, asses unciales facti, &c. Mox lege Papiria semunciales asses facti.' Ubi, vides, Plinius ait sextantarios asses durasse usque ad Dictaturam Q. Fabii, hoc est, diutius annis 25. Et unciales atque semunciales postea factos. Noster autem durasse tantum septennio, neque postea in majorem numerum processisse. Sive potius septennio quoque prioribus assibus, nempe librariis, usum esse, &c. *Dac.*



non magno detrimento adficerentur. Septuennio quoque (anno) usus est, ut priore numero, sed id non permansit in usu, nec amplius processit in majorem.

Sexus <sup>1</sup> aliter significat sexu, natura, habituque ex Græco, quam illi vocant ἄλλω, Afranius in Privigno sic ait, <sup>2</sup> orbus virili sexu adoptavit sibi. Pacuvius in Atalanta: Triplicem virili sexu partum procreat.

Sexus, natura, vel habitus, ex Græco ἄλλω vocatur.

Sibinam <sup>1</sup> appellant Illyrici telum venabuli simile. [PAUL. Ennius: Illyrici <sup>2</sup> restant sicis sibinisque fodentes.]<sup>3</sup>



1 Vet. cod. *secus*. Vide infra.—2 Ed. Scal. *agit*.—3 Legendum monet *Dac. sibynisque fodantes*.

#### NOTÆ

<sup>1</sup> *Sexus*] In veteri libro est *secus* initio, tamen in exemplis *sexus*. Charis. lib. i. scribit. ‘Secus neutri generis nomen:’ unde et Sallustius ‘virile secus’ dixit, hoc est, virilis sexus: quod per omnes casus integra forma declinatur. Fit *secus*, et adverbium, quod significat ‘aliter.’ *Ant. Aug.*

*Sexus*] Corruptissimus locus. Lege: *Sexus, aliter Sexu, natura habitusque. ex Græco, &c. Afranius in Privigno sic ait: Orbus virile sexu adoptavit sibi.* Sallustius *Histor. lib. ii.* ‘At Metellus in ulteriorem Hispaniam post annum regressus. Magna gloria concurrentium. Undique virile, et muliebre sexu per vias, et tecta omnium visebatur.’ *Sisenna Hist. lib. iv.* ‘Tum in muro virile, ac muliebre sexu, populi multitudine omni collecta.’ Quæ omnia corrupte leguntur apud Nonium. In veteri scriptura hic legebatur *Secus*, quod etiam usurparant Veteres: sed non propterea hic ita legendum. Ausonius: ‘Juno, Ceres, ac Vesta, secus muliebre sorores.’ Item: ‘Nota Caledoniis nuribus muliebre secus Strix.’ *Sexu* ergo neutri, *sexus* masculini. Sic ‘genus’ et ‘genu,’ ‘gelus’ et ‘gelu,’

‘cornus’ et ‘cornu.’ *Jos. Scal.*

*Sexus*] Lege: *Sexus aliter sexu, significat naturam habitumque ex Græco, &c. Afranius in Privigno sic ait: Orbus virili sexu adoptavit sibi. Pacuvius in Atalanta: Triplicem virile sexu partum procreat.* In veteri scriptura legebatur *secus*, quod etiam usurparant Veteres. Anson. ‘Juno, Ceres, ac Vesta, secus muliebre, sorores.’ Sed non propterea hic ita legendum. *Sexu* neutri, *sexus* masculini. Sic ‘genus’ et ‘genu,’ ‘gelus’ et ‘gelu,’ ‘cornus’ et ‘cornu.’ Sallust. *histor. lib. ii.* ‘At Metellus in ulteriorem Hispaniam post annum regressus, magna gloria concurrentium, undique virile et muliebre sexu per vias et tecta omnium visebatur.’ *Sisenna historiar. lib. iv.* ‘Tum in muro virile ac muliebre sexu, populi multitudine omni collecta.’ Quæ omnia corrupte legi apud Nonium notavit Scal. *Dac.*

<sup>1</sup> *Sibinam*] Melius *Sibynam*. *Hesych.* Σιβύνη, ἕπλον δόρατι παραπλήσιον. ‘Sibyna, telum hastæ simile.’ *Gloss. Cyril.* ‘Σιβύνη, venabulum.’ Et *Gloss. Philox.* ‘Venabulum, Σιβύνη.’ Male edit. Σηβύνη. *Idem.*

Sibus,<sup>1</sup> callidus, vel acutus.

Sic versantu<sup>u</sup> . . . . . [FEST.]

fune voluit eodem nom . . . . .

*Suparum*<sup>x</sup> appellant dolonem quod est velum minus in navi, ut acation, majus. *Supparum* autem dictum ait Cinnius Capito velut separatum quod sit disjunctumque a dolone interioris mali.

#### NOTÆ

<sup>1</sup> *Illyrici*] Lege, *Illyrici restant sicis sibynisque fodantes.* Vide 'fodare.' *Idem.*

<sup>1</sup> *Sibus*] Vide 'Persibus.' *Idem.*

<sup>u</sup> *Sic versantu . . . . .*] Locus difficilis interpretem desiderat. *Ant. Aug.*

*Sic versantur*] Haud dubie est fragmentum de *Sucula*, quod est lignum transversarium teres utrimque capitulis cardinatis in duo arrectaria immissum, paxillisque versatum, circa quod ductarius fnnis volvitur, ad sustollenda aut molienda onera, ut lapides, et alia. De *Sucula* etiam alibi loquitur. Sequitur deinde: *Suparum appellant dolonem, hoc est, velum minus in navi; ut acation majus. Supparum autem dictum ait Capito, velut separatum sit a dolone interioris mali.* Hæc ἀναμφισβήτητως Festus. Notum est *Acationem* et *dolonem* esse genera velorum, ἀκάτιον quidem μέγα ἄρμενον, δόλωνα vero μικρόν. Notum et illud apud *Livium*: 'dolonibus sublatis fugerunt.' De *suparo* alibi satis diximus. Sequitur aliud caput: *Sepultum morte meroque cum ait in ea in . . . . . de L. Terentio Tusci vici magistro. eum virum de saxo Tarpeio elatum cum eo venisset comissatum: quod mero esset coactus.* Non dubium est ex quadam oratione *Catonis* desumpta esse: qui mos est *Festo* solennis, ut non nominato *Catone* verba ex eo in testimonium producat, ut in 'Sublimavit:' eleganter comessabundum juvenem mero sepultum et vivum

elatum, quod mortuo similis esset, dixit, quodque spiritus ei mero coactus et interclusus esset: est autem non totus integer locus, nisi fallor; ante enim desiderantur quædam; quanquam non solum aperta est, sed etiam elegans hujus loci sententia. *Jos. Scal.*

*Sic versantu . . . . .*] Immo ad vocem 'Sucula.' Ibi enim manifesto hæc vestigia ductario fune volunt. *Eodem nomine, &c.* Quæ male loco suo avulsa, huc adhæsere. *Dac.*

*Sic versantu . . . . .*] De *sica* fortasse verba *Festi* intelligenda sunt, item de *Dolone*. *Dolonis* mentio fit apud *Virgilium* lib. vii. *Æn.* *Suet.* in *Claudio*, et sub titulo ad *L. Aquil.* in *Digestis*. De *Sica* et *Sicariis* omnibus libris agitur. Sed non facile est verba *Festi* sarcire: etenim exempla referuntur eorum librorum, qui non extant. *Ant. Aug.*

<sup>x</sup> *Suparum*] *Pollux* tria in navi memorat vela, minimum δόλωνα, majus ἀκάτιον, maximum ἐπίδρομον. *Capitoni* autem sententiam de *sipari* etymo confirmat *Isidorus* lib. xix. c. 3. 'Siparium,' inquit, 'genus veli unum pedem habens, quo inniti navigia solent in navigatione, quoties vis venti languescit, quod ex separatione existimant nominatum.' Sed illud omnino ridiculum: est enim a Græco σίφαρος, adeoque potius scribitur *siparum*. *Dac.*

*Sepultum* morte meroque cum ait.

De L. Terentio Tusci vici  
magistro, significat eum vivum de saxo Tarpeio elatum,  
cum eo venisset comisatum, quod mero, id est, vino esset  
coactus.

Sicilices <sup>4</sup> hastarum spicula lata. Ennius: Incen- [PAUL.  
dit<sup>5</sup> veles vulgo sicilibus<sup>6</sup> latis.

Sicilicum <sup>2</sup> dictum, quod semunciam secet.

Sicyonia <sup>a</sup> genus calciamenti. Lucilius: Et pedibus læva  
sicyonia demit honesta.

Sifus <sup>b</sup> usurpatum est pro tubis ipsis, id quod Græce [FEST.



4 Fulv. Ursin. et Dac. malint *Sicules*.—5 Ed. Scal. *Incedit*.—6 Vir doct. in  
marg. ejusdem ed. conj. *sicilicibus*.

#### NOTE

<sup>y</sup> *Sicilices*] Scribendum *Sicules* ex  
A. Gell. lib. x. cap. 20. *Ful. Ursin*.

*Sicilices*] Glossarius: 'Sicila, σμίλα,  
ἀρβήλιον.' 'Siculum, ξυρὸν σκυτέως.' 'Si-  
cila, σμίλα χαρποτόμος.' est autem vox  
magnæ Græciæ: eo nomine intelli-  
gebant quicquid secandi vim habet;  
inde Sicilia dicta, quia ab Italia ab-  
secta. Inde 'Sicilire prata,' secare.  
*Jos. Scal.*

*Sicilices*] Malim *sicules*. Gloss. 'Si-  
cila, σμίλα, ἀρβήλιον.' 'Sicila, scalper,  
culter sutorius.' Item: 'Siculum, ξυ-  
ρὸν σκυτέως.' 'Novacula sutoris.'  
Idem et *sicilis* Magnæ Græciæ vocem  
esse ait Scalig. Puto potius esse  
diminutivum a 'sica,' 'sicela,' 'sici-  
la,' 'sicillis,' 'sicilire,' quod est, se-  
care apud Servium. Sica autem bre-  
vis gladius et incurvus; quare *sicila*  
dictus culter sutorius, quod in mo-  
dum sicæ esset incurvus. Inde *si-  
ciles* sibynarum aut lancearum spi-  
cula dixit Ennius: *Incedit veles vulgo  
sicilibus latis*. Sic enim potius lego  
quam *sicilicibus*: ratio est, quod prior  
syllaba in *sicilicibus* brevis est, quæ  
longa esse debet a *sica*. Vide quæ

*Delph. et Var. Clas.*

notavit Salmas. hist. August. tom. 11.  
Ennii versum quidam sic legunt: *In-  
cidit miles vulgam sicilicibus latis*. Sed  
contra Festi auctoritatem. *Dac.*

<sup>2</sup> *Sicilicum*] Frustra in peregrino  
verbo Latinam etymologiam rima-  
tur: est enim Syrum. *Jos. Scal.*

*Sicilicum*] Quarta pars unciae. Bu-  
dæus in lib. de asse: 'Post hæc se-  
quitur drachma, octava pars unciae,  
quæ ipsa geminata sicilicum efficit.'  
Sed frustra est Festus qui in pe-  
grino verbo Latinam etymologiam  
rimatur. *Sicilicus* ab Hebræo *shekel  
sictus*. *Dac.*

<sup>a</sup> *Sicyonia*] Genus Calciamenti mu-  
liebris: Cicer. 1. de Orat. 'Ut si  
mili calceos sicyonios attulisses, non  
uterer, quamvis essent habiles, et  
apti ad pedem: sed non viriles.'  
Hesych. Σικυνία, ὑποδήματα γυναι-  
κεία. 'Sicyonia, calcei muliebres.'  
Sicyonia a Sicyone in Peloponneso.  
In versu Lucil. *Honesta*, id est, pul-  
chra. Sic alibi dixit idem 'plantas  
convestit honestas.' Et Virg. 'pec-  
tus honestum.' *Idem.*

<sup>b</sup> *Sifus*...] Locus difficilis, qui lu-

*Pomp. Fest.*

dicitur *σίφων*. In lege rivalicia sic est, quæ lata fuit rogante populum Ser. Sulpicio *sex. F. Rujō*: Montani, paganive siphonibus aquam dividunt: donec eam inter se dividerint, Prætoris judicatio esto.

Signa,<sup>c</sup> ut rerum, ita quoque res ipsæ dicuntur, aut lapides, aut fictile, aut si qua ejusmodi adhuc aliqua signa<sup>7</sup> dicuntur, quæ sculpantur etiam, sed pocula etiam in quibus sunt simulacra ad effigies sigillata.

Signare significat modo scribere, modo anulo signa [PAUL.] na imprimere, modo pecora signis notare.

Signare dicitur signis notare, velut in pecorib. fit; [FEST.] sed antiqui eo pro scribere utebantur: unde et subsignare, et consignare invenitur positum, pro subscribere, et conscribere.

Silatum<sup>d</sup> antiqui pro eo, quod nunc jentaculum [PAUL.]



<sup>7</sup> Ead. ed. 'aliqua. et. signa.'

#### NOTÆ

cem desiderat. *Ant. Aug.*

[*Sifus*] *Sifunculi* in aqua ducenda usurpatum est pro tubis ipsis: id quod Græce est *σίφων*. In lege rivalitia sic est, quæ lata est rogante populum Ser. Sulpitio: 'Rivales montani paganive sifunculis aquam dividunt, donec inter se dividerint, ejus judicatio esto.' Aperte actio datur in eum, qui hac lege committit. *Jos. Scal.*

[*Sifus*] Tuba, canalis, aquæ derivanda. Notandum caput legis rivalitiæ, Prætores de aqua dividenda cognovisse. *Dac.*

<sup>c</sup> [Signa] *Signa ut rerum, itares ipsæ sculptæ, aut lapides, aut ferrum: et si qua sunt aliqua ejusmodi quæ sculpantur etiam: sed pocula ita dicta, et simulacra ad effigies hominum conformata.* Inversum tamen, etiam sed pocula, pro, sed etiam pocula. *Jos. Scal.*

[Signa, ut rerum] Ait Festus signa

dici, ut ea quæ materiæ insculpuntur, ut Virg. 'Pocula aspera signis:' et materiam ipsam sculptam, lapides, marmor, ferrum, &c. Virg. III. Georgic. 'Stabant et Parii lapides, spirantia signa.' Ovid. 'Factum de marmore signum.' Simulacra hominum, Deorum, &c. Ut 'Veneris signum,' Plaut. 'Signum Adonidis,' Cicer. *Dac.*

<sup>d</sup> [Silatum] Subintelligitur vox *vinum*, silatum vinum, a sili herba, quam *σέσελι* Græci vocant. Dioscorid. lib. III. cap. 51. 'Seseli Massiliense folia fœniculi habet crassiora, caulem vegetiorem: umbellam anethi, in qua semen oblongum, angulosum, degustanti statim acre, radix longa est, jneundi odoris,' &c. Et paulo post: 'Semen cum vino potum concoquit et tormina discentit.' *Silatum* autem quod postea jentaculum, id est, *ζκ-ρατον*, merum. Gloss. 'jentat, *ἀκρα-*

dicimus appellabant, quia jejuni vinum sili conditum ante meridiem absorbebant.

*Silatam antiqui* pro eo quod nunc jentaculum dici- [FEST. mus appellabant, quia jejuni vinum soli conditum ante meridiem absorbebant.

Silere tacere significat ficto verbo ab S litera, quæ [PAUL. nota silentii est.

Silere, tangere <sup>s</sup> e significat, ficto initium ejus vocis est [FEST. vocabulo a S litera, quæ initium.

*Silentio surgere* <sup>f</sup> ait dici, ubi qui post mediam noctem auspi-

~~~~~

s Vet. lib. tacere.

#### NOTÆ

τιζει. 'Jentaculum ἄκρατον.' De mane enim Veteres merum bibebant, vel etiam panem vino madefactum comdebant, ut ex Athenæo refert Eustath. *Idem.*

<sup>e</sup> *Silere, tangere*] Lege: *Silere, tacere, significat ficto vocabulo a S litera quæ initium est ejus vocis.* Hæc Festus. Hanc differentiam inter *silere* et *tacere* statuunt Grammatici, ut proprie *silere* dicantur qui jam loqui cœperunt, *tacere* vero qui non antea loquebantur. Sed tamen confunduntur interdum. *Idem.*

*Silere*] *Silere, tacere: quod dictum esse videtur a S litera, quæ initium ejus vocis est.* Deinde de *Silentio* auspicandi gratia loquebatur sequenti capite: sed primus versus deest. *Silentio surgere* Verrius ait dici, *ubi qui post mediam noctem auspicandi causa ex lectulo suo surgit, et liberatus a lecto in solido sedet siletque, ne quid eo tempore dejiciat: inde se in lectum reposuit.* Ita omnino nullo labore hanc lectionem eruimus. Aperte solidam sellam fuisse ait, ut stabilior esset, ne forte quid in sedendo, aut dum vellet sedere, motu sellæ dejiceret, et strepitu vitium auspicio faceret. *Jus. Scal.*

<sup>f</sup> *Silentio surgere*] Cicero lib. II. de Divin. 'Peritum esse necesse est eum, qui silentium quid sit intelligat: id enim silentium dicimus in auspiciis, quod omni vitio caret: hoc intelligere perfecti auguris est. Ille autem, qui in auspicio adhibetur, cum ita imperavit is, qui auspicatur, Dicit, silentium esse videtur? nec suspicit, nec circumspicit, statim respondet: Silentium esse videtur.' Verba Festi ita scribi possunt. *Silentio surgere dici, ubi qui post mediam noctem surgit auspicandi causa ex lectulo sui: sive alieno, et liberatus a lecto in solido solio sedet, siletque nequid eo tempore dejiciat sputi auspiciatus recte, inde se in lectum reposuit. Hoc enim est silentium, &c. Vide 'Sinistrum' et 'Solida sella.' Ant. Aug.*

*Silentio surgere*] Qui auspicabatur, post mediam noctem surgebat, seque in sella componebat, quam solidam fuisse ait, ut stabilior esset, ne forte quid in sedendo, aut dum sedere vellet, motu sellæ dejiceret, et strepitu vitium auspicio faceret. Deinde interrogabat eum qui in auspiciis adhibebatur, an silentium esse videretur, &c. Audi Ciceron. lib. II. de Divinat. sect. 34. 'Hic apud majo-

candi causa ex lectulo suo *silentio surrexit* et liberatus a lecto in solido *se posuit*. Sedetque ne quid eo tempore deiciat, *rursusque se* in lectum reposuit, hoc enim est *proprie Silentium*, omnis vitii in auspiciis vacuitas, Veranius ait non utique ex lecto, sed ex cubili, nec<sup>9</sup> rursus se in lectum reponere necesse esse.

Silicernium erat genus farciminis, quo fletu familia [PAUL. purgabatur : dictum autem silicernium, quia, cujus nomine ea res instituebatur, is jam silicem<sup>10</sup> cerneret. Cæcilius : credidi silicernium ejus me esse esurum.

*Silicernium*<sup>8</sup> dicitur *cana* funebris, quam *alio no-* [FEST.

//////////

9 Ed. Scal. *ne*.—10 Vet. cod. *silentium*. Vir doct. in marg. ed. Scal. conj. *solum*.

#### NOTE

res nostros adhibebatur peritus, nunc quilibet ; peritum autem esse necesse est enim, qui silentium quid sit intelligat ; id enim silentium dicimus in auspiciis quod omni vitio caret ; hoc intelligere perfecti auguris est. Ille autem, qui in auspiciis adhibetur, cum ita imperavit is, qui auspicatur, DICITO SI SILENTIUM ESSE VIDETUR, nec suspicit, nec circumspicit, statim respondet, SILENTIUM ESSE VIDERI. Tum ille, DICITO SI PASCANTUR. PASCANTUR.' Deinde observabatur tripudium. Ista, *ait dici*, de Ateio Capitone intelligenda sunt, ut apparet infra in 'sinistrum.' *Dac.*

<sup>8</sup> *Silicernium*] Cæcilius obelostate. Vide de hoc verbo Donat. in Adolph. Nonium, et Placiadem. *Ant. Aug.*

*Silicernium*] *Silicernium, cana funebris, quam Græci περίδειπνον vocant : sed et nonnulli, inter quos Ferrus, existimant nihil aliud esse, quam id, quod nos farcimen dicimus, quo fletum familia purgare solet. quia cujus nomine ea res instituebatur, jam silicernium cerneret. Cæcilius obelostate : Credidi silicernium ejus me esse esurum. Silicernii supra, et alibi, τὸ ἔτυμον atti-*

*gimus. Cenas veteres dicebant, et Pænas, pro eo quod est, Cenas, Pænas. Ab eo silicesnium : postea silicernium. 'Casmina,' 'caruina : 'Valesius,' 'Valerius,' et similia. Tertullianus : 'quo differt ab epulo Jovis silicernium? a simpuvio obha? ab aruspice pollinetor?' Glossarium : 'Silicernium, περίδειπνον. λύχνους γὰρ ἄπτειν ἐν πένθει οὐ θέμις : videtur accepisse, quasi *Sclocernium*, hoc est, ἀλυχνία. Rationem hanc eruimus. Natali die lucernæ accendebantur. Mortuali, ut loquuntur Cato et Plautus, id non faciebant optima de causa, ut τὸ ἀντίστροφον τῆς γενέσεως, καὶ τῆς τελευτῆς ostenderent. Persius : 'unctaque fenestra Dispositæ pinguem nebulam vomuere lucernæ.' Tertullianus libro de Idololatria : 'At nunc lucent tabernæ, et januæ nostræ. Plures jam Ethnicorum fores sine lucernis, et laureis, quam Christianorum.' At ἐν πένθει quidem, ut puto, non accendebant. Ceterum semper in cippis sepulcrorum suspendebant lucernas : cujusmodi fictiles multas videmus ex veteribus monumentis erutas. Dio in Domi-*

*mine exequium scriptores vocant; sed et Verrius existimat silicernium dici, quod nos farcimen dicimus, quo fletu<sup>11</sup> familia purgabatur: quia cujus nomine ea res instituebatur, is etiam silentium cerneret: Cacilius obolostate: Credidi silicernium ejus me esse esurum.*

Silvii<sup>b</sup> sunt appellati Albani Reges, a Lavinia filio, quem

11 Ead. ed. *fletum*.

#### NOTÆ

tiano: καὶ πρῶτον μὲν στήλην ταφροειδῆ ἐκάστω σφῶν παρέστησε, τό, τ ὄνομα αὐτοῦ ἔχουσαν, καὶ λυχνούχον μικρὸν, οἶον ἐν τοῖς μνημείοις κρεμάννται. Inde, puto, apud Gellium Laberius Cippum vocat *Lucium*, quod ex eo ‘lucerna luceret:’ ut ille apud Athenæum qui columnam vocat *Μένανδρον*, quod sustineret immitentem virum. Porro quemadmodum ergastulus dictus, qui in ergastulo maneret, ita silicernius, qui dignus erat, ut pro eo silicernium pararetur. Cincius Alimetus de Gorgia Leontino: ‘Qui dum jam silicernius sui finem temporis expectaret, etsi morti non potuit, tamen infirmitatibus insultavit.’ *Jos. Scal.*

*Silicernium*] De hac voce varia admodum Veteres prodidere: alii a *silens* et *cerno*, quod umbrarum silentium cerneret; unde et infra pro *silicem* quidam *silentium* habent, ut est in verbis Festi: alii a *silex* et *cerno*: alii a *sile* herba, de qua supra in *silatum*, et *cesna* pro *cenā*. Alii aliter. Sed optime omnium Servius ad v. *Æneid*, ‘Libavitque dapes:’ ‘leviter gustavit epulas quæ silicernium vocatur, quasi silicem, super silicem positum.’ Nam ad *silicem* dabatur illud epulum. Servio favet quod *Cenas* Veteres dicebant, et *pænas*, pro *cenas*, et *pænas*. Ab eo *silicesnium*; postea *silicernium*: ut ‘casmīna,’ ‘carmīna:’ ‘Valesi,’ ‘Valeri.’ Vide Noni-

um. Inde etiam silicernium dictum genus farciminis quod adhibebant, ut fletu familia purgarentur. Sane silicernium inter farcimina ponit Arnob. lib. vii. ‘Quid, inquam, sibi hæc volunt? Apexabo isicia, Silicernia, longabo, quæ sunt nomina et farciminum genera, hirquino alia sanguine, comminutis alia inculcata pulmonibus.’ Item *Silicernium* senex dictus, quod ejus causa brevi *Silicernium* erat futurum, vel quod dignus esset Silicernio. *Silicernium* Græce *περίδειπνον*, Latinis ‘circumpotatio.’ In 12. Tab. ‘Unctura servilis tollatur, omnisque circumpotatio, ne respersio, ne longæ coronæ, nec acerræ.’ Glossarium: ‘*Silicernium*, *περίδειπνον*, *λύχνους γὰρ ἄπτειν ἐν πένθει οὐ θέμις*.’ Videtur accepisse quasi *Seluccernium*, hoc est, *ἀλυχνία*. Rationem hanc eruit Scaliger. Notabis in verbis Festi *exequium* singulariter dici pro exequiis et cœna funebri. *Duc.*

<sup>b</sup> *Silvii*] Vetus auctor originis Gentis Romanæ: ‘Interim Lavinia ab Ænea gravida relicta, metu, veluti insecturi se Ascanii, in sylvam profugit, ad magistrum patrii pecoris, Tyrrium, ibique enixa est puerum qui a loci qualitate Sylvius est dictus.’ Et paulo post: ‘At Ascanius postquam excessisset e vita, inter Inlum filium ejus, et Sylvium postumum, qui ex Lavinia genitus erat, de obtinendo imperio orta contentio est, cum du-

post excessum Æneæ gr̄avida relicta timens periculum, et suæ vitæ, et ejus, quem utero gerebat, in sylvis latens enixa est: qui restitutus in regnum est post mortem Ascanii prælatus Iulo<sup>12</sup> fratris filio: cum inter eos de regno ambigeretur.

Silus<sup>i</sup> appellatur naso susum versus repando: unde galeæ quoque a similitudine silæ dicebantur.

Simpludiarea<sup>k</sup> funera sunt, quibus adhibentur D. T. ludi,



12 Vet. cod. Iulio.

#### NOTÆ

bitaretur an Æneæ filius an nepos potior esset; permessa disceptatione ejus rei, ab universis rex Sylvius declaratus est. Ejusdem posterior omnes cognomento Sylvii usque ad conditam Romam Albæ regnaverunt. *Idem.*

<sup>i</sup> Silus] Silus, et Silo, *σιμός.* *Jos. Scal.*

*Silus*] In libro scripto Coloniensi, ut monuit Gulielmus verisimil. lib. 1. cap. 9. *Silus appellatur nasus susum versus et repandus. Silus pro simus a Græco σιμός.* Glossæ: ‘*Silus, σιμός.*’ Item: ‘*Silo, σιμός.*’ *Duc.*

<sup>k</sup> *Simpludiarea*] Hæc verba mendosa, (*D. T. ludi, corbitoresque*), quod notatum est in veteri libro R litera. Crederem scribi posse, *ludi, desultoresque.* Vide ‘*Senacula.*’ *Ant. Aug.*

*Simpludicaria*] De his non nihil attingimus in Ansonianis lectionib. Dicta quasi *simplitudinaria*, quia simpli ludii adhiberentur, hoc est, saltatores vel cernuatores, de quibus supra diximus; quos cernuatores hic Verrius vel Festus vocat *Corbitores*, more scribendi antiquitus imperitis librariis usitato, qui *b*, cum *v*, et contra commutabant. *Corbitores* enim sine dubio dicendum erat: qui enim gestus Cernuantium, ut modo sursum, modo deorsum spectent, is et *corrorum* est, et cornicum, ac monedularum, quæ

ubi pedibus aliquem locum insistant, modo *ἀναπέουσι*, modo *ἐπιπέουσι*. Hinc elegantissime de mulieribus cibo se ingurgitantibus ad mensam Plautus Casina dixit: ‘Ego novi illas estrices: corvitant, ubi Comise possunt.’ Quanquam scio Turnebum mutasse, sed frustra. Has notas D. T. *duntaxat* significare supra in ‘*Senacula*’ admonimus. Causa igitur non est, cur doctis viris hic de mendo suspectus locus esse debeat. *Simpludicariis* ergo simpli Ludii duntaxat adhibebantur, qui et *Corvitores*, seu cernui, ut est apud Servium, dicuntur. *Indictivis* et ludii, et desultores, ac etiam ludorum quædam genera. Cicero de legibus II. ‘Fumus ut indicatur, siquid ludorum, domusque funeris utatur accenso, atque lictoribus.’ *Jos. Scal.*

*Simpludiarea*] Opponuntur *indictivis*, in quibus et ludii et desultores, ac etiam ludorum quædam genera. Cicero II. de legibus: ‘Fumus ut indicatur, si quid ludorum, Dominus funeris utatur accenso atque lictoribus.’ At in *simpludicariis*, simpli Ludii. Unde nomen: ‘dicta enim quasi *simplitudinaria.*’ Simpli ludii autem, id est, saltatores vel cernuatores. Sed mirum est, ni hic fallitur vir doctissimus, ac ni potius *corbitores* a cor-



corbitoresque quidam ea dixerunt esse, quibus neutrum genus interesset ludorum : nam indictiva sunt, quibus adhibentur non ludi modo, sed etiam desultores, quæ sunt amplissima.

Simpludiarea<sup>13</sup> funera, quibus ludos adhibebant. [PAUL. Simpulum<sup>1</sup> vas parvum non dissimile cyatho, quo vinum in sacrificiis libatur : unde et mulieres rebus divinis de-ditæ simplultrices dicuntur.

Simultas,<sup>m</sup> id est, odium, dicta ex contrario, quia minime sint simul : potest et a simulatione dicta existimari, quia simulate loquuntur ad invicem.

Sinciniam, cantionem solitariam.<sup>n</sup>



13 Vet. lib. *Simpludearia*.

#### NOTÆ

bitis dicti illi proprie fuerint qui per corbitarum, hoc est, navigiorum malos repebant ad vela legenda, vel ad aliud quid. Ita ut ea vox postea ad funambulos sit translata. De *corbitis* vide suo loco. *Dac.*

<sup>1</sup> *Simpulum*] Glossæ : ‘ Simpulum, κύαθος.’ Simpulones hinc qui sponsum convivium discurrerent comitantur. Succini Piscatoria : ‘ Summates viri facti sunt simpulones ganei.’ Isidorus in Glossis : ‘ simplulator, conviva : amicus sponsi assiduus cum eo in convivio.’ *Jos. Scal.*

*Simpulum*] Glossæ : ‘ Simpulum, κύαθος.’ Varr. lib. iv. de L. L. a sumendo, hoc est, bibendo simpulum. ‘ Quo vinum dabant,’ inquit, ‘ ut minutatim funderent, a guttis guttum appellarunt. Et quo sumebant minutatim, a sumendo simpulum nominavere. In hujusce locum in convivii e Græcia successit Epichysis et cyathus. In sacrificiis remansit guttus et simpulum.’ Scaliger a Syriaco *Sephel, sempel, simpulum* factum dicit. Vel potius a Græco σίφων a quo *simpo*, unde diminutivum *simpulum*. Nam utrum-

que significat vasculum cum tenui fistula vel angusto collo ad pitissandum vinum. Ita tamen ut Latini suo simpulo ad sacra tantum uterentur, Græci vero τῶ σίφωνι ad gustandum in caupona vinum. Quare et *meraria* et *gustatorium* dicebatur. *Dac.*

<sup>m</sup> *Simultas*] Potius a *simul*, simultas, ut a *facul* facultas. *Simul* autem pro *simile*, ut *facul* pro *facile*. Vel *simultas* pro *similitas*. Quod a similitudine studiorum simultas oriatur. *Voss. Idem.*

<sup>n</sup> *Sinciniam, cantionem solitariam*] *Lego, Sicinium, cantionem solitariam.* Gloss. ‘ Sicinium dicitur, quasi singularis cantilenæ vox : id est, cum unus canit, quod Græcis monodia dicitur. Cum vero duo, bicinium. Cum multi, Chorus.’ Fuit olim cum legendum putarem : *Sicinnium, cantionem saltatoriam.* Ex Hesych. et Athenæo, qui Sicinnium interpretantur saltationem Satyricam. Unde Gell. lib. xx. cap. 3. ‘ Quos sicinistas vulgus dicit, qui rectius locuti sunt Sicinnistas litera n gemina dixerunt : Sicinnium enim genus veteris saltationis fuit. Salta-

*Sine sacris* ° *hereditas* in proverbio dici solet *cum aliquid obvenit* sine ulla incommoda appendice; quod olim sacra non solum publica curiosissime administrabant, sed etiam privata: relictusque heres sic <sup>14</sup> pecuniæ, etiam sacrorum erat, ut ea diligentissime administrare esset necessarium.

Sinistræ aves,<sup>p</sup> sinistrumque et sinistimum auspicium, id est, quod sinat fieri. Varro libro quinto *Epistolicarum* quæstionum, ait: A Deorum sede <sup>15</sup> <sup>q</sup> cum in meridiem spectes, ad sinistram sunt partes mundi exorientes, ad dexteram occidentes; factum arbitror, ut sinistra meliora auspicia, quam dextra esse existimentur: idem fere sentiunt Sinius Capito, et Cincius.



<sup>14</sup> Vir doct. in marg. ed. Scal. conj. *sicut*.—<sup>15</sup> Fulv. Ursin. *ab auspici-  
orum sede*.

#### NOTÆ

bundi autem canebant quæ nunc stantes canunt.' Sed nunc sententiam demuto. Sicinium, ut optime Menrs. in exercit. Crit. part. 2. cap. 5. est cantio sine cantu. Cum fides tantum canunt sine voce. *Assæ tibie*: cui contrarium *assa vox*. Idem.

° *Sine sacris*] Verba Festi desiderant hæc, aut his similia: *Sine sacris hereditas in proverbio dici solet: cum aliquid obvenit sive ulla incommoda appendice*. Plautus hoc proverbio nititur in *Captivis*: 'Sine sacris hereditatem sum aptus offertissimam:' et in *Trinum*. 'Cæna hac annona est sine sacris hereditas.' *Ant. Aug.*

*Sine sacris*] Veteres Romani habebant sacra privata quæ colebantur maxima religione, eaque, ut perpetua manerent, familiis probebantur ex leg. 12. tab. SACRA PRIVATA PERPETUO MANENTO. Ita qui hereditatem alienjus adibat, cogebatur etiam sacra ejus suscipere. Et hoc erat inter onera hereditatis. Inde sine sacris hereditas de bonis iis dicitur

quæ nullam incommodam habeant appendicem. *Plant. Capt. act. iv. sc. 1.* 'Sine sacris hereditatem sum aptus offertissimam.' *Idem*.

<sup>p</sup> *Sinistræ aves*] De sinistris, quæ Latinis fausta, Græcis infausta et inauspicata, vide quæ in 'scæva' diximus. *Sinister* autem non quod sinat fieri, ut male Festus; sed a Græco ἀπιστερός, unde 'sinisterus,' 'sinister.' *Idem*.

<sup>q</sup> *A Deorum sede*] Pessime Fulvius Ursinus *ab auspiciorum sede*. Nihil mutandum. A Deorum sede, id est, a Septemtrione, ubi Deorum sedem Veteres locaverunt: quod egregio Servii loco probatur ad illud *Virg. II. Æneid.* 'Intonnit lævum.' 'Sinistras autem,' inquit, 'partes Septemtrionales esse Augurum disciplina consentit. Et ideo ex ipsa parte significantiora esse fulmina, quoniam altiora et viciniora domicilio Jovis.' Sic in sacris literis Dei Opt. Max. sedes versus Aquilonem. *Idem*.

Sinistrum <sup>r</sup> in auspicando significare ait Ateius Capito, lætum, et prosperum auspicium, at <sup>16</sup> silentium dubii dumtaxat <sup>s</sup> vacat vitio: igitur silentio surgere cum dicitur, significat non interpellari, quo minus rem gerat, ad sinistrum hortari quoque auspicia <sup>t</sup> ad agendum, quod animo quis proposuerit.

Siparium genus veli mimicum.<sup>17</sup> [PAUL. *Siparium*,<sup>u</sup> quo in scenis mimi utuntur, dictum ait *Fer-* [FEST. *rius a velamento quod vocetur. alias aulæum.*

Siremps dicitur, quasi similis <sup>18</sup> res ipsa, habetur [PAUL. hoc in libris Catonis.

*Siremps* <sup>x</sup> ponitur pro eadem, vel proinde quasi *simi-* [FEST.



16 Vet. cod. aut.—17 Vet. lib. *minutum.*—18 Vet. lib. *similiter.*

#### NOTÆ

<sup>r</sup> *Sinistrum*] Vide ante ‘*Silicernium.*’ *Ant. Aug.*

<sup>s</sup> *At silentium dubii dumtaxat*] *Legge, At silentium ubi dumtaxat, &c.* de silentio in Auspiciis, vide supra post ‘*silere.*’ *Dac.*

<sup>t</sup> *Ad sinistrum hortari quoque auspicia*] Hic aliquid turbatum. *Lego, At sinistrum hortari quoque auspicio ad agendum, &c.* Ait sinistrum auspicio suo admittere et ad agendum hortari, quod animo quis proposuerit. Nihil certius. *Idem.*

<sup>u</sup> *Si. . . .*] *Siparium* genus veli, quo in scæna mimi utuntur, dictum ait: hætenus possum: reliqua quo pertinentant non video. *Jos. Scal.*

*Siparium*] *Aulæa* prius dicebantur, quæ postea *siparia* dicta. *Donat.* in prolegom. *Terent.* ‘*Aulæa quoque in scena sternuntur, quod pictus ornatus erat, ex Attalica regia Romam usque perlatus: pro quibus Siparia ætas posterior accepit. Est autem mimicum velum, quod populo obsistit dum fabularum actus commutantur.*’ Et dictum est *siparium* a *sipare*,

id est, *jacere*, quod velandi causa spectatoribus obsiparetur, objiceretur. Vel potius a *σφαρος*, velum. Quod et intellexit *Verrius* cum scripsit ‘*siparium a velamento dictum.*’ *Dac.*

<sup>x</sup> *Siremps*] *Charis.* lib. 1. tradit, *Siremps* nominativo tantum casu dici, et ablativo ab hac *Sirempse*: significare autem, *Similiter* lex esto. Extant aliquot tabulæ legum; in quibus ita scriptum est: *DE. EO. AGRO. SIREMPS. LEX. ESTO.* et in altera: *SIREMPSQVE. EIS. VIATORIBVS. DEQVE. EIS. VIATORIBVS. Q. OMNIVM. RERV. IVVS. LEXQVE. ESTO. QVASEI. SEI. EI. VIATORES. IN. EAM. DECVRIAM. IN. TRIBVS. VIATORIBVS. ANTEA. LECTEI. SVBLECTEI. ESSENT. QVAM. IN. QVISQVE. DECVRIAM. EORVM. EX. HAC. LEGE. VIATOR. LECTVS. ERIT. SIREMPSQVE. EIS. PRÆCONIBVS. DEQVE. EIS. PRÆCONIBVS. QVÆSTORI. OMNIVM. RERV. IVVS. LEXQVE. ESTO. &c.* In his omnibus similem significat, aut simile: tria autem verba copulata sunt *siremps*, hoc est, *similis* res ipsa. *Ant. Aug.*

*lis res ipsa*: Cato in dissuadendo legemque<sup>19</sup> postea relicta est, et præterea rogas, ut quemquam adversus ea si populus condemnaverit *siremps*<sup>20</sup> lex siet, quasi adversus legem fecisset.

Sispitem Junonem,<sup>y</sup> quam vulgo Sospitem appellant, anti-qui usurpabant, cum ea vox ex Græco videatur sumta, quod est σῶζεις.

Sistere fana<sup>z</sup> cum in urbe condenda dicitur, significat loca in oppido futurorum fanorum constituere, quod<sup>1</sup> Antistius



19 Ed. Scal. *legem quæ*.—20 Ead. ed. *sirenis*.—1 Vet. cod. *quam*.

#### NOTÆ

*Siremps*] Planti locus in prologo Amphitruonis jamdudum a nobis ita emendatus fuit: 'Sirempse legem jussit esse Jupiter.' Memini et locum in Senatusconsulto quodam apud Frontinum eodem modo depravatum vulgo legi: 'Qui adversus ea quid fecerit, et adversus ea reperit ex jussu causaque omnium rerum omnibus esto damnas utique atque uti esset esseque oporteret, si is adversum hanc legem rivum, specumque rupisset.' Manifesto enim legendum: *Qui adversus ea quid fecerit, sirempse lex, jus, causaque omnium rerum omnibus esto utique atque uti esset, &c.* Quin apud Probum Singularum scriptorem eadem non mediocriter contaminata sunt: 'S. R. L. E. E. C. Q. O. R. E. Si rem lex ex ejus causa Que omnium rerum esto.' Scribe: S. L. I. C. Q. O. R. E. *Sirempse lex, jus, causaque omnium rerum esto.* Apud Senecam Epistola 92. 'ubi vero ad finem mortalium ventum est, discede, inquit, Ambitio, omnium quæ terram premunt fere miles esto.' Emendat eruditiss. Cujacius, *siremps lex esto.* Partem verborum Catonis ita reconcinabimus: *et præterea rogas adversus ea si populus condemnaverit, utci siremps lex siet, quasi adversus leges fecisset.* Jos. Scal.

*Siremps*] *Siremps* compositum ex *similis re ipsa*. Quare optime Festus in verbis Caton. interpretatus est *eandem*, vel, *proinde quasi, &c.* Sic in isto fragmento legis agrariæ Thoriæ: 'Qui ager ex publico in privatum commutatus sit, de eo agro *Siremps* lex esto; quasi is ager P. Mucio et L. Calpurnio Coss. per totam Italiam.' Id est, 'Similis re ipsa lex esto,' vel 'Lex esto proinde atque,' &c. Legitur et *sirempse*, ut apud Plant. Prol. Amphit. 'Sirempse legem jussit esse Jupiter.' *Dac.*

<sup>y</sup> *Sispitem Junonem*] Nam sospitem pro servatore dixerunt. Vide 'sospes.' Iude *sispes* et *sospes Juno*, quæ Ciceroni, Ovidio, Livio *sospita Juno* dicitur, in numismatibus JUNO SISPI-  
TA. *Sispes*, autem pro *sospes* Isidor. in Gloss. 'Sispes, sospes, sanus.' *Idem.*

<sup>z</sup> *Sistere fana*] Cum templi ejusdam fines definiabant et constituabant augures, tum proprie sistere fana vel templa dicebantur. Idem 'effari templa' apud Varr. lib. v. 'Hinc effata dicuntur, quod augures finem auspiciorum celestium extra urbem agris sunt effati, hinc effari templa dicuntur ab auguribus, adfatus, qui in his fines sunt.' Vide 'Minora templa.' *Idem.*

Labeo ait, in commentario quintodecimo Juris Pontificii, fana sistere esse lectisternia certis locis et Diis habere.

Sistere fana cum dicerent, significabatur lectister- [PAUL. nia certis in fano locis componere.

SOBRINUS est patris mei consobrini filius, et matris consobrinæ filius.

Sobrinus <sup>a</sup> est, ut ait Gallus Ælius, patris mei con- [FEST. sobrini filius, et matris meæ consobrinæ filius: fœmina iisdem de causis appellat fratrem, et fratrem patruelem, et consobrinum, et propius consobrinio,<sup>2</sup> et sobrina: iidem gradus in sobrina quoque sunt.

Sobrium <sup>b</sup> vicum dictum putant Cloatius et Ælius quod in eo nullus tabernæ locus, neque cauponæ fuerit. Alii quod <sup>3</sup> in eo Mercurio non vino, sed lacte, solitum sit supplicari.

Sobrium vicum Romæ dictum putant, vel quod in eo taberna nulla fuerit, vel quod in eo Mercurio lacte, non vino, supplicabatur.

Sodales <sup>c</sup> dicti, quod una sederent et essent, vel quod ex suo dapibus vesci soliti sint, vel quod inter se invicem suaderent, quod utile esset.

2 Vir doct. in marg. ed. Scal. conj. *sobrino*.—3 Ead. ed. ‘Alii aliquod.’ et mox, ‘non lacte sed vino.’

#### NOTE

<sup>a</sup> *Sobrinus*] Ait sobrinus dici consobrinorum filios. Ut et Donat. in And. act. v. sc. 4. ‘Sobrini,’ inquit, ‘sunt consobrinorum filii.’ Per consobrinus autem fratres patruales et amitini intelligendi sunt, quorum liberi proprie *sobrini* dicuntur. Caius in L. III. D. de grad. et adfin. ‘Item,’ inquit, ‘patru magni, amitæ magnæ, avunculi magni, materteræ magnæ nepos, neptis: qui ex fratribus patruelibus, aut consobrinis, aut amitinis, undique propagati, proprie *sobrini* vocantur.’ Infra in verbis Festi legendum ut in veteri lib. *Fœmina iisdem de causis appellat fratrem, et fratrem patruelem, et consobrinum, et propius sobrino et sobrinæ*. Vide ‘propi-

us sobrino.’ *Idem*.

<sup>b</sup> *Sobrium*] *Sobrium vicum dictum esse testatur Ælius, quod in eo neque tabernæ locus, neque cauponæ fuerit: alii quod in eo Mercurio non lacte, sed vino solitum erat supplicari*. Jos. Scal.

<sup>c</sup> *Sodales*] Mirum in modum placet sodales dictos quod de suo ederent: nam et inde eos Græcis *αὐτοδαίτους* et *αὐτοδείπνους* dictos reperio: Hesych. *αὐτόδειπνος, ὅταν τις κεκλημένος ἑαυτῷ φέροι τὰ ἐπὶ τὸ δεῖπνον*. Id est, ‘*αὐτόδειπνος* quando quis ad cœnam vocatus symbolam fert.’ Inde apud Terent. Andr. ‘Symbolam dedit, cœnavit.’ De *congerris* vide in ‘*cœrræ*’: iidem et *concanæ* dicti. Gloss. ‘con-

Sodalis<sup>d</sup> *quidam dictos putant, quod una sederent es-* [FEST. *sentque: alii, quod ex suo dapibus vesci soliti sint: alii, quod inter se invicem suaderent, quod utile esset: eosdem, quod cöant crebro congeræ vocari a Græco vocabulo, quod est γέγρα.*

Sodes,<sup>e</sup> si audes, uti sis, pro si vis, et illico pro in loco. Terentius in *Andria*: Dic sodes, quis heri Chrysidem habuit?

Sodes, si audes, uti sis, pro si vis, et illico pro in [PAUL. loco. Terentius in *Andria*: Dic, sodes, quis heri Chrysidem habuit?

Solari sine præpositione dixisse antiquos, testis est Pacuvius, cum ait: Solatur, auxiliatur, hortaturque me.

Solutum,<sup>f</sup> genus morbi maxime a rusticantibus [FEST. dicitur, cujus meminit etiam Afranius in . . . . .  
arquato Mederi cui<sup>4</sup> nomen ab aurigine.

Solutum genus morbi. [PAUL.

Solea,<sup>g</sup> vel ea dicitur, quæ solo pedis subjicitur, vel genus

4 Ead. ed. cujus.

#### NOTE

conæ, σύνδειπνοι.<sup>1</sup> *Dac.*

<sup>d</sup> *Sodalis*] *Sodalis quidam dictos esse putant, quod una sederent essentque: alii, quod ex suo vesci soliti sunt: alii, quod inter se invicem suaderent, quod utile esset. Idem quod cöant crebro congeræ vocantur a Græco vocabulo, quod est γέγρα.* *Congeræ* per unum R scribebant, ut supra attigimus. Lucilius, 'Tapullam legem rident congeræ Opimi.' *Congeræ* pro *Congeræ*. Vide in 'Tapulla.' Quod *Congerra* a Græco γέγρα dictum sit monet etiam Varro: vide libro VI. de Latino sermone. *Jos. Scal.*

<sup>e</sup> *Sodes*] Vide 'Sultis.' *Ant. Aug.*

*Sodes, si audes uti sis*] Cicero in Oratore ad Brutum sect. 45. 'Libenter etiam copulando verba jungent, ut sodes pro si audes, sis pro si vis. Jam in uno capsis tria verba sunt: ain, pro aisne: nequire pro non quire: malle pro magis velle:

nolle pro non velle: Dein etiam saepe et exin, pro deinde et exinde dicimus.' *Dac.*

<sup>f</sup> *Solutum*] *Solutos* appellat Plin. lib. XXIX. cap. 6. hoc morbo laborantes. A sole fortasse infesto ductum est nomen. *Ant. Aug.*

*Solutum*] Morbum puto quem quis ex nimia apricatione contraxit. Unde qui hoc morbo laborant, *soluti* Plinio dicti sunt lib. XXIX. cap. 6. Quæ infra ex Afranio laudabantur non potuimus assequi. Optime ait, arquato morbo, qui et regius vocatur, nomen esse ab antigine: *aurigo* enim, sive potius *aurago*, morbus regius ab auri colore, quem bilis toto corpore diffusa repræsentat, ut *arquatus* a colore arcus celestis. Inde Isidorus in Gloss. 'Anruginosus, arcuatus.' Vide Nonium in 'arquatus.' *Dac.*

<sup>g</sup> *Solea*] A solo, id est, planta pedis. Neque audiendus Salmasius, qui

piscis, vel materia robustea, super quam paries craticius exstruitur.

Solea, ut ait Verrius, est non solum ea, quæ solo [FEST. pedis subjicitur, sed etiam pro materia robusta,<sup>5</sup> super quam paries craticius exstruitur.

Solicitare<sup>6h</sup> quidam dictum putant velut *citare ex sollo*, quod est ex suo loco, ac sententia *movere: solum autem quin significet locum, quis dubitet? cum exsules quoque dicantur loco patriæ suæ pulsi.*

Solicitare est solo citare, id est, ex suo loco *mo-* [PAUL. vere: solum autem quin significet locum, quis dubitet? cum exsules quoque dicantur loco patriæ suæ pulsi.

Solida sella,<sup>i</sup> ait Verrius, *sedere tum quis jubetur, cum mane surgens auspicandi gratia evigilavit: quod antiqui ex-*

//////////

<sup>5</sup> Legendum monet Dac. ut in vet. cod. *materia robustea*, vel *roborea*.— Vet. cod. *Solicitare*.

#### NOTÆ

a Græco *ἄλλας*, 'pellis,' soleas deducit. *Idem*.

<sup>h</sup> *Solicitare quidam dictum putant*] Integra Festi verba affert Calpurnius ad Terent. Heautontim. act. III. sc. I. 'Solicitare quidam dictum putant veluti citare ex solo, hoc est, ex suo loco ac sententia *movere: solum autem quin significet locum,*' &c. *Idem*.

<sup>i</sup> *Solida sella*] Festus videtur Verrium reprehendere in hujus rei interpretatione: et ostendit religioni fuisse aliquibus non solida sella sedere, quod essent aliquæ aliqua ex parte excavatæ. Reprehendit autem quod solidum dixerit totum. Cetera incerta sunt. Vide ante 'Silicernium.' *Ant. Aug.*

*Solida sella*, ait, *sedere tum quis jubetur, cum mane surgendi causa evigilavit: quod antiqui expresse ab inferiore parte excavatas non faciebant sedes, quas solidas ideo, quod his nihil erat concavum, appellabant, inquit Ver-*

*rius, quod essent totæ: absurde, ut mihi videtur, illud quod sit totum ait dictum solidum. Nihil omnino prætermissum est de sententia Festi, fortasse ne de verbis quidem. 'Evigilare surgendi causa' est data opera post mediam noctem expectatum silentio surgere, auspicandi causa: ita enim auspicantibus mos erat in solida sella sedere, ut supra in 'Silentio' refertur. Recte autem Verrius 'solidas sellas' totas interpretatur: nam Verrii temporibus vulgo tam notum erat *solidum* a *solo* dictum, quam *solum* idem valere, quod *totum*. Igitur idem est ac si dixisset, dictæ *solidæ*, quod *solæ*, id est, totæ. Quare vides hic præcipitem Festi calorem in reprehendendo illo, a quo tanta bona didicerat. Saltem debebat meminisse quod alibi notat de 'soliferreo,' 'solerte,' et 'solenne.' Verum profecto ita est: ad reprehendendum, quam ad discendum propensiores sumus. *Dac.**

presse, nihilque ab interiore parte excavatas, aut laxatas faciebant sedes, quas sedes, solidas ideo, quod in his nihil erat concavum, maxime appellabant, inquit Verrius, quod scilicet essent totæ, absurde, ut mihi videtur, cum omne id quod sit totum ait dictum solidum.

Solino<sup>k</sup> idem<sup>7</sup> ait esse consulo.

Solino intelligitur consulo.

[PAUL.

Solipunga<sup>81</sup> genus bestiolæ maleficæ,<sup>9</sup> quod acrius concitatusque fit fervore solis: unde etiam nomen traxit.

Solipunga genus bestiolæ maleficæ, quod acrius concitatusque fit fervore solis, a quo nomen traxit. [FEST.

Solitaurlia<sup>m</sup> hostiarum trium diversi generis immolationem



7 Quidam legunt *idem Messala*.—8 Vet. cod. *Solipugia* vel *Selipugna*. Alii *Salpunga*: alii *Solpuga*.—9 Vet. lib. *veneficæ*.

#### NOTÆ

<sup>k</sup> *Solino*] *Consulo*, *Consolino*, ut 'iter,' 'itiner:,' 'fruiscor,' 'fruniscor.' *Jos. Scal.*

*Solino*] *Consulo*, *consolino*, ut 'nato,' 'natino:,' 'nego,' 'negino:,' 'pago,' 'pagino:,' 'lureor,' 'lurcinor,' &c. *Idem*, id est, *Verrius*, de quo superiori capite. Quidam, *idem Messala*. *Dac.*

<sup>1</sup> *Solipunga*] *Plin.* lib. *xxix.* cap. 4. 'Est et fornicarum genus venenatum, non fere in Italia: solipugas *Cicero* appellat, *Salpugas* *Bætica*. *Lucan.* lib. *ix.* 'Quis calcare tuas metuat, *Solpunga*, latebras.' Alii *Salpunga*: alii *Solpuga* legunt. *Ant. Aug.*

*Solipuga*] *Glossarium*: 'Solipaga, ἡλιοκεντρῖς, μίας εἶδος.' *Jos. Scal.*

*Solipunga*] *Solipunga*, sive *solipuga*, est ὀλοκεντρῖς, quod tota pungat, et ipsa nihil aliud sit quam aculeus. Sic 'soliferreum,' quod est totum ferreum, &c. Male qui solipugam dictam putant quod in sole pungat. Festi tamen interpretationem juvat *Gloss.* ubi, 'solipuga ἡλιοκεντρῖς, μίας εἶδος.' In leguminibus inveniri ait *Plin.* Et fornicarum, non muscarum genus

vocat. *Solinus* araneorum formam habere dicit. Pro *maleficæ* al. *veneficæ*. Et favere videntur *Gloss.* ubi 'sphalangion, musca venenata.' Nam *sphalangium* nil aliud est quam *solipunga*. Tamen in reliquiis Festi *maleficæ*. *Dac.*

<sup>m</sup> *Solitaurlia*] *Contra Aci* . . . *verreces maiales qui*. Hæc mendosa sunt aut delenda, aut emendanda: *contra Acilius verreces maiales: quia, &c.* vel *contra accidit verveci maiali: quia*. Sed neutrum placet. Videndum etiam, an mendose scribatur *inviolati sunt tauri*: et in fine videtur posse scribi *mutas semivocales*. *Ant. Aug.*

*Solitaurlia*] *Scribe: quod omnes eæ solidi integritate sunt corporis: contrarii verreces, maialesque: quia, &c.* Quod ait *tauros*, id est, virilia cædi in castratione, intellige de ea castratione, quæ fiebat in ipso sacrificio. *Verres* enim, *aries*, *taurus*, cum admovebantur aræ mola mactati, priusquam corio exnerentur, castrabantur. Vide *Martialis* epigramma lib. *iii.* cujus initium: 'Vite nocens rosa stabat



significant, tauri, arietis, verris, quod omnes eæ solidi integrique sunt corporis: contra Aci . . . . .  
 verveces<sup>10</sup> maiales, qui quia solum Osce totum, et solidum significat: unde tela quædam solliferrea vocantur tota ferrea, et homo bonarum artium sollers, et quæ nulla parte laxata cavaque sunt,<sup>11</sup> solida nominantur: atque harum hostiarum omnium inviolati sunt tauri, quæ pars scilicet cæditur<sup>12</sup> in castratione. Sunt quidem qui putent,<sup>13</sup> ex tribus hostiis præcipue nomen inclusum cum solido tauri, quod amplissima sit earum. Quidam dixerunt<sup>p</sup> omnium trium vocabula confusa<sup>13</sup> suis, ovis, tauri adfecessisse id, quod uno modo appellarentur universæ: quod sit a sollo et tauris<sup>q</sup> earum hostiarum ductum (est) nomen, antiquæ

10 Vet. cod. *verbices*. Vide Notas infra.—11 Vet. cod. *creditur*.—12 Id. *portent*.—13 Id. *confixa*.

## NOTÆ

moriturus ad aras Hircus, grata tuis victima, Bacche, sacris.' Glossarium: 'Solitaurilia, θυσία ἕκτος κριοῦ, καὶ ταύρου.' scribe, ἐκ σὺνδς, κριοῦ, &c. Jos. Scal.

*Solitaurilia*] Scribe ex iudicio Scaligeri: *Solitaurilia hostiarum trium diversi generis immolationem significant, tauri, arietis, verris, quod omnes eæ solidi integrique sunt corporis, contrarii verveces maialesque, quia solum Osce totum, &c.* Ait *solitaurilia* dici a *sollo*, id est, *toto*, et *tauris*, id est, *virilibus*, quod tunc illis hostiis inviolati tauri relinquerentur, contra quod in sacrificiis fieri consuerat. Nam hostiæ, cum admovebantur aræ mola mactatæ, priusquam corio exuerentur, castrabantur. Martial. Epigram. 24. l. III. *Dac.*

<sup>n</sup> *Et quæ nulla parte laxata cavaque sunt*] Ut supra 'solida sella.' *Idem.*

<sup>o</sup> *Sunt quidem qui putent*] Ait esse qui putent *solitaurilia* esse ex *sollo* et *tauro*, id est, bove, ita ut ex tribus

hostiis tauri præcipue nomen hic assumptum fuerit, quod earum esset maxima. *Idem.*

<sup>p</sup> *Quidam dixerunt*] *Solitaurilia* quasi *suovetaurilia*. Gloss. 'solitaurilia, θυσία ἐκ σὺνδς, κριοῦ, καὶ ταύρου.' 'Solitaurilia, sacrificium ex sue, ove, et tauro.' Sane et apud Liv. lib. 1. integre legitur *suovetaurilia*. Verum hoc ille nimis audacter forsitan. Nam etsi ex tribus illis nomen esset compositum, ex eorum particulis potius coiret. Quintilian. lib. 1. cap. 5. 'Nam,' inquit, 'solitaurilia jam persuasum est esse ex sue, ove, et tauro. Et sane ita se habet sacrum quale apud Homerum quoque est. Sed hæc non tam ex tribus, quam ex particulis trium coeunt.' *Idem.*

<sup>q</sup> *Quod sit a sollo, et tauris*] *Lege: Quod si a sollo et tauris earum hostiarum ductum est nomen, antiqua consuetudine per unum l, &c.* De Ennio supra in 'Regium.' *Idem.*

consuetudinis<sup>14</sup> per unum L. enunciari non est mirum, quia nulla tunc geminabatur litera in scribendo: quam consuetudinem Ennius mutavisse fertur, utpote Græcus Græco more usus, quod illi æque scribentes ac legentes duplicabant mutas *et Semivocales et liquidas*.

Solitaurlia hostiarum trium diversi generis immo- [PAUL. lationem significant, tauri, arietis, verris: quod omnes hi solidi integrique sint corporis. Sollum enim lingua Os- corum significat totum, et solidum: unde tela quædam solliferrea vocantur, tota ferrea, et homo bonarum artium sollers, et quæ nulla parte laxata, cavaque, solida nomi- nantur.

Solla<sup>15</sup> r appellatur sedilia, in quibus non plures [FEST. singulis possint sedere, ideoque solla<sup>16</sup> sternere dicuntur, qui solisternium habent, et solaria vocantur, Babylonica, quibus eadem sternuntur: quæ, ut ait Verrius, omnia ducta sunt solo.<sup>17</sup> Alvei quoque lavandi<sup>18</sup> gratia instituti, quo singuli descendunt, solla dicuntur: <sup>9</sup> quæ a sedendo<sup>19</sup> potius dicta videntur, quam a sollo.

Solla<sup>20</sup> sedilia, in quibus singuli tantum possunt [PAUL. sedere; ideoque solia<sup>1</sup> sternere dicuntur, qui sollister-



14 Vir doct. in marg. ed. Scal. conj. *antiqua consuetudine*. Vide infra.—15 Id. ibid. *Solia* vel *Sola*.—16 Vet. cod. *soliar*.—17 Vir doct. *a sollo*.—18 Vet. cod. *cavandi*.—19 Id. *ascendendo*.—20 Vir doct. *Sola* vel *Solia*.—1 Vet. lib. *soliare* vel *solla*.

#### NOTE

<sup>r</sup> *Solla*] Lege *Solia*: et, ideoque *soliar* sternere dicuntur, &c. Item, *et solitaria* vocantur *Babylonica*. Varro Cosmutorine *περί φθορᾶς κόσμων*: ‘Phrygio qui polvinar poterat pingere, soliar levigabat.’ Glossæ: ‘Soliar, δὲ φραξ.’ *Jos. Scal.*

*Solla*] Lege ut Scalig. Soliar autem sternere dicebantur qui *sollisternium* habebant, quod alio nomine *lectisternium* dicebatur, quod Diis epulaturis lecti et sella sternentur. Val. Max. lib. II. cap. I. ‘Jovis epu-

lo ipse in lectulum, Juno et Minerva in sellas ad cœnam invitabantur.’ Vide ‘Epolonos.’ *Babylonia solaria* a *Babylone*, quæ diversos colores picturæ intexere docuit. Plin. lib. VIII. cap. 48. ‘*Babylonica peristromata*’ dixit Plant. in Stich. *Duc.*

<sup>9</sup> *Alvei quoque lavandi gratia*, &c.] Lege, *Solia* dicuntur. Gloss. ‘*solium ἐμβάτην*.’ Nam *ἐμβάτην*, *alvens*, in quem descendunt lavaturi. *ἐμβασιυ* vocat Dioscor. *Idem*.

nium<sup>2</sup> habent: et solaria vocantur Babylonica, quibus eadem sternuntur.

Sollemnia<sup>3</sup> t<sup>4</sup> sacra dicuntur, quæ certis temporibus fiunt.

Solemnia sacra dicuntur, quæ certis temporibus annisque fieri solent. [FEST.

Sollistimum<sup>4</sup> u<sup>5</sup> Ap. Pulcher in Anguralis disciplinæ libro primo ait esse tripudium, quod avi<sup>5</sup> excidit ex eo quod illa fert, saxumve solidum, aut arbos viviradix ruit, quæ nec præ vitio humanive cædanturve,<sup>6</sup> jacianturve, pelanturve.

Sollo<sup>x</sup> Osce dicitur id quod nos totum vocamus. Lucilius: Suasa<sup>7</sup> quoque<sup>y</sup> omnino dirimit non solla<sup>8</sup> dupondi, id est, non tota. Item Livius: Sollicuria,<sup>9</sup> in omni



2 Id. *sellisternium*. Vide Notas.—3 Scribit Dac. *Sollemnia*.—4 Idem scribendum monet per unicum *l* *Solistimum*.—5 Vet. cod. *aut.*—6 Ed. Scal. *humanive cædanturve*. Vir doct. in marg. ejusdem ed. conjicit *humanive vi*, vel *humi cadant.*—7 Id. *ibid. rasi*. Vide inf.—8 Vet. cod. *sollo*.—9 Ed. Scal. *Sollicularia*.

## NOTE

<sup>t</sup> *Sollemnia*] Vide ‘Sollo.’ *Ant. Aug.*

*Sollemnia*] Scribo *Sollemnia*. Nam a *sollus*, totus, omnis, et annus, ita ut solenne dicatur qui omni anno, id est, quotannis, fieri consuevit. Male qui *solemnia*, per unicum *l* et *m*. Vide Vossium. *Dac.*

<sup>u</sup> *Sollistimum*] Scribendum per unicum *l*. *solistimum*; nam a *solo*, id est, terra. ‘Cum offa jam ex ore pulli deciderat, tum aspicienti tripudium solistimum nuntiabatur.’ Cicer. Idem et *sonivium* dictum a sono quem edebat cum caderet, vel offa, vel arbor, vel saxum, vel aliud quid. Servius Danielis in illud, ‘tremere omnia visa repente,’ ‘Hoc augurium,’ inquit, ‘juxta augurale disciplinam dictum est, quod appellatur tripudium sonivium, ad quod pertinet si arbor sponte radicibus cadat, si terra

tremat, quod hic Æneæ factum ostendit, antequam voce divina responsa perciperet.’ Infra pro, *Quæ nec præ vitio humanive cædanturve*, legendum, *quæ nec præ vitio humanave vi cædanturve*, &c. Nam id est, quod ait Servius supra, ‘si arbor sponte radicibus cadat.’ Vide infra ‘sonivio.’ *Idem.*

<sup>x</sup> *Sollo*] At *sollus* a Græco ὄλος, totus. *Idem.*

<sup>y</sup> *Suasa quoque*] Hunc Lucilii versum sic legit Douza, *Suasa quoque omnino redimit non solla dupondi*. Sed *dirimit* retinendum, et hunc versum alteri, qui in *Sicyonia* legitur, sic continuandum censeo: *Et pedibus læva Sicyonia demit honesta Suasa quoque omnino dirimit non solla dupondi*. Sequerebatur nomen ad quod adjectivum *suasa* pertinebat: de ‘suaso colore’ vide infra ‘suasum.’ *Idem.*

re curiora:<sup>10</sup> <sup>z</sup> et solliferreum,<sup>a</sup> genus teli totum ferreum: sollers etiam in omni re prudens; et solemne, quod omnibus annis præstari debet.

Sollo Osce dicitur id quod nos totum vocamus. [PAUL. Livius:<sup>11</sup> Solliferreum genus teli, id est, totum ferreum. Sollers etiam in omni re prudens, et solemne, quod in omnibus annis præstari debet.

Solox, lana crassa, vel pecus lana contectum. Titinius: Lana soloci ad purpuram data: et Lucilius: Pascali pecore et montano hirtio,<sup>12</sup> atque soloce.

Solox,<sup>b</sup> lana crassa, et pecus, quod passim pas- [FEST. citur non tectum. Titinius in Barathro:<sup>13</sup> <sup>c</sup> ego ab lana soloci ad purpuram data: et Lucilius: Pascali<sup>14</sup> pecore, ac montano, hirtio,<sup>15</sup> atque soloce.

Solum,<sup>d</sup> terram. Ennius libro tertio: Tarquinio dedit impe-



10 Vet. lib. *curiosa*.—11 Vir doct. in marg. ed. Scal. conjicit *Lucilius*.—12 Ead. ed. *hirtio*. Pro *atque* vet. lib. habet *hirtioque*.—13 Vet. cod. *Barrato*.—14 Id. *Pastali*.—15 Id. *hirtio*.

#### NOTÆ

<sup>z</sup> *Sollicuria*, in omni re curiora] For- san, *sollicurio* in omni re curiosus. Scriptum fuerat *curios*, unde facile factum *curiosa*, *curiora*. Idem.

<sup>a</sup> *Solliferreum*] Livius lib. xxiv. Ut omissis solliferreis phalaricisque gladios strinxerunt, tunc velut redintegrate est pugna. Idem.

<sup>b</sup> *Solox*] Glossarium: 'Solox, ἰε- ρὸν, καὶ παχὺς.' Lege, ἔριον παχὺ. Tertullianus in scholastica oratione de Pallio: 'Endromidis solocem aliqua multitia synthesi extruxit.' Jos. Scal.

*Solox*] Proprie pecus intonsum, quod passim pascitur, et non tectum, a solus, totus, quod sit cum tota lana. Lucil. 'Pascali pecore ac montano, hirtio atque soloce.' Pascali pecus, quod passim pascitur: ut 'pascuales Gallinae.' *Montanum, hirtum*, ac so-

*lox*, pro squalido, quale solet esse pecus quod in montibus pascitur non tectum. Inde factum, ut solox lana dicatur crassa non carminata. Gloss. 'solox, ἔριον παχὺ.' Inde Symmachus lib. i. Ep. 1. 'Quare elaboratam soloci filo accipe cantilenam.' *Dac*.

<sup>c</sup> *Titinius in Barathro*] Titinii Barathrum citat Fl. Sosipater. Nonius etiam non semel. *Idem*.

<sup>d</sup> *Solum*] Non terra tantum, sed mare, aër, solum dicitur. Servius ad illud v. Æneid. 'Sabtrahiturque solum,' 'Solum,' inquit, 'unicuique rei quod subjacet, unde est solum navis mare, et aër avium.' In priori versu Ennii, 'Sola regni,' *solu* non tam terras videtur significare quam *solia*. *Idem*.

rium, simul et sola regni: et aliubi:<sup>16</sup> Sed sola terrarum postquam permensa parumper.

Solum, terram. [PAUL.

Sonivio,<sup>e</sup> sonanti.

Sonivio significat in carmine *saliari* et augurali sonanti. *Sonivium*<sup>17</sup> tripudium, ut ait Appius Pulcher, quod sonet, cum pullo excidit puls quadrupede ex ore.

Sons, nocens: Insons, innocens. [PAUL.

*Sons*,<sup>f</sup> nocens, ut ex contrario, *Insons*, innocens. [FEST.

Sonticum<sup>g</sup> morbum in duodecim significare ait Ælius Stilo certum cum justa causa, quem nonnulli putant esse, qui nocent,<sup>18</sup> quod sontes significet nocentes. Nævius ait: Sonticam esse oportet causam, quamobrem perdas mulierem.

//////////

16 Vir doct. coniecit *alibi*.—17 Vide Notam Scaligeri infra.—18 Legendum monet Dac. *qui nocet*, vel *qui noceat*.

#### NOTÆ

<sup>e</sup> *Sonivio*] Utitur hoc verbo Cicero in epist. ad Cæcinnam lib. vi. epist. *Ant. Aug.*

*Sonivio*] Cicero Cæcinnæ: 'Neque ex tripudiis solistimis, aut soniviis tibi auguror.' Plinius de nucibus juglandibus: 'Quæ causa eas nuptiis fecit religiosas, tot modis sætu munito: quod est verisimilius, quam quia cadendo tripudium sonivium faciunt.' Manifesto errore legitur in vulgatis Plinianis, *sonumre faciunt*. Servius Danielis in illud: 'tremere omnia visa repente,' 'Hoc augurium,' inquit, 'juxta auguralem disciplinam dictum est, quod appellatur Tripudium sonivium: id est, a sono. Ad quod pertinet, si arbor sponte radicibus cadat, si terra tremat, quod hic Æneæ factum ostendit, antequam voce divina responsa perciperet.' Hæc ille vetustissimus interpret. *Dac.*

*Sonivio*] Infra: *Sonivio* significat in Carmine *Saliari*, item in commentario augurali, *sonanti*. Aliud caput: *So-*

*nivium tripudium dicitur, ut ait Pulcher, quod sonet: ut cum pullo excidit puls, quadrupede aliquid ex ore. Vide 'Solistimum.' Jos. Scal.*

<sup>f</sup> *Sons*] *Sons* nocens, ut ex contrario, *insons*, innocens. Ansonius in Technopægnio: 'Si bonus est insons, contrarius et malus est sons.' *Dac.*

<sup>g</sup> *Sonticum*] Glossarium: 'Sonticus morbus, *ἰεπὰ νόσος.*' *Ant. Aug.*

*Sonticum*] Infra: *Sontica* causa dicitur a morbo *sontico*, qui quid gerendum agere non permittit. Cato de regis Attali *rectigalibus*. Reliqua non potui. *Jos. Scal.*

*Sonticum morbum*] Qui vere causa est cur quod agendum erat, agere desistimus, quare a Festo optime *sonticus* exponitur certus, cum justa causa. Inde Horat. *sonticam* chigram 'justam' dixit Sat. 7. lib. II. 'Postquam illi justa chiragra Contudit articulos.' De morbo *sontico* vide Gellium lib. XVI. c. 4. et lib. XX. c. 1. *Dac.*

Sonticum, justum. Nævius : Sonticam esse oportet causam, quamobrem perdas mulierem. [PAUL.

*Sontica causa dicitur a morbo sontico propter quem quod est gerendum agere desistimus. M. Porcius Cato de re A. Atili : Quid dicam causæ extitisse, timidusne sis an impedimento tibi causam sonticam fuisse ?*

Soracum<sup>19</sup> est, quo ornamenta portantur scenicorum. [PAUL. *Soracum*<sup>p</sup> dicitur, quo ornamenta portantur scenicorum. Plautus in *Persa* : *Librorum icillum plenum sorracum habeo.*

Sororiare<sup>20 i</sup> mammæ dicuntur puellarum, cum primum tu-

19 Vet. lib. *Sacrum*, vel *Sorrucum*. Alii *Saracum*.—20 Vet. cod. *Sororaria*.

#### NOTÆ

<sup>19</sup> *Soracum*] Refertur, ut opinor, a Festo versus Plauti in *Persa* : ' Librorum enim ecce illum plenum sorracum habeo.' Sed verbum, enim, non agnoscit Festus, et pro *ecce illum*, sive *eccillum*, *icillum* scripsit librarius ; quod in margine notatum esse video litera R. Varie hoc nomen scriptum reperi. Nam Quintilian. lib. VIII. c. 3. refert Ciceronem in Pisonem scripsisse : ' eum tibi tota cognatio in serraco advehatur.' Et Vitruv. lib. X. c. 1. ' Portationes eorum non essent, nisi plaustrorum, aut sarracorum per terram, navicularum per aquam inventæ essent machinationes.' Juven. Satyr. 3. ' Longa coruscant Sarraco veniente abies, atque altera pinum Plaustra velunt.' et Satyr. 5. ' Frigida circumagunt pigri Sarraca Bootæ.' Ulpian. sub titulo ad L. Aquil. c. 29. ' Quia parvi refert navem immittendo, aut serraculum ad navem ducendo, an tua manu damnum dederis.' Quem locum non intelligentes, pro *serraculo*, *scraculum*, vel *verriculum*, vel *gubernaculum*, vel *feraculum* ediderunt. Ant. Aug.

*Soracum*] Alii *Saracum*. Glossari-

um : ' Sarraca, ἄμαξα.' Jos. Scal.

*Soracum*] A Græco σάρακος, de quo sic Pollux : σάρακος δὲ παρὰ τοῖς κωμωδοποιοῖς οὕτως ἀνομάσθη τὸ ἀγγεῖον ἐν ᾧ τὰ σκεύη τῶν ὑποκριτῶν. Id est, ' Soracum autem apud comædos ita dicitur vas in quo portantur histrionum ornamenta.' Idem est *soracum* ac *saracum*, quod in Gloss. exponitur vehiculum : quare dicendum est, primo *soracum* dictum vehiculum in quo corbis erat, vel aliud vas ad omnes res recipiendas, postea vero quodvis vehiculum quo onera portantur. Juvenal. Sat. 3. ' Longa conscant Sarraco veniente abies.' Neque audiendus Salmas. qui diversum facit. Varie autem scriptum invenitur illud nomen, *soracum*, *saracum*, *sarracum*, et *serracum*. Sed ubicumque vel *sarracum* legitur vel *serracum*, rescribendum puto *saracum*, vel *soracum*. Nam o sæpe mutatur in a. Dac.

<sup>20</sup> *Sororiare*] Sunt qui Plauti versum ita legant : *Tunc papillæ primum sororiabant : illud volui dicere fraterculabant* : alii, ut Faërnus, legunt, *primulum*, propter versum senarium, qui in eo verbo desinit. Vide ' Fratrare.'

mescunt, ut fraterculare puerorum. Plautus in *Fribularia*:<sup>1</sup> *Tunc sororiabant papillæ primulum, sed illud volui dicere, fraterculabant, quid opus est verbis multis.*

Sororiare<sup>2</sup> mammæ dicuntur puellarum, cum pri- [PAUL. mum tumescunt.

Sororium tigillum appellabatur locus sacer in honorem Junonis, quem Horatius quidam statuerat causa sororis a se interfectæ, ob suam expiationem.

Sororium tigillum<sup>k</sup> appellatur hac de causa: ex- [FEST. conventionem Tulli Hostilii Regis et Metii Suffetii<sup>3</sup> ducis Albanorum, Trigemini Horatii et Curatii<sup>4</sup> cum dimicassent, ut victores sequeretur imperium, et Horatius noster exsuperasset, victorque domum reverteretur, obviam soror, cognita morte sponsi, sui fratris manu occisi, aversata est ejus osculum; quo nomine Horatius interfecit eam: quanquam a patre absolutus sceleris erat, accusatus tamen parricidii apud Duumviros, damnatusque, provocavit ad populum, cujus judicio victor duo tigilla tertio superjecto, quæ pater ejus constituerat, velut sub jugum missus subit, consecratisque ibi aris Junoni Sororiæ et Jano Curatio, liberatus omni noxia sceleris est auguriis approbantibus; ex quo sororium id tigillum est appellatum.



<sup>1</sup> Vir doct. in marg. ed. Scal. conj. *Fribularia*.—<sup>2</sup> Vet. lib. *Sororiæ*.—<sup>3</sup> Vet. cod. *Metri Fusitii*. Vide inf.—<sup>4</sup> Vet. cod. *Curati*.

#### NOTÆ

*Ant. Aug.*

*Sororiare*] Plautus *Fribularia*: 'tunc papillæ primitus Fraterculabant: illud volui dicere Sororiabant: quid opus est verbis?' *Jos. Scal.*

*Sororiare*] Vide 'Fratræve.' *Dac.*

<sup>k</sup> *Sororium tigillum*] *Aurel. Victor* de viris illustribus: 'Et cum spoliis onustus rediret,' (Horatius) 'sororem obviam habuit, quæ viso paludamento sponsi sui, qui unus ex Curatiis erat, flere cæpit: frater eam oc-

cidit; quare apud Duumviros condemnatus, ad populum provocavit, ubi patris lacrymis condonatus, ab eo expiandi gratia sub tigillum missus, quod nunc quoque viæ suppositum, sororium appellatur.' *Sororium tigillum* in regione quarta collocat *Victor. Idem.*

<sup>1</sup> *Metii Suffetii*] Ita sæpe scriptum invenitur hoc nomen, sed ubique rescribendum *Metii Fufetii*. Nam Φουφétιον Græci vocant. *Idem.*

Sors<sup>m</sup> et patrimonium significat, unde consortes [PAUL. dicimus; et Dei responsum; et quod cuique accidit in sortiando.

Sors et *patrimonium significat*; unde *consortes dicimus*, [FEST. et Deis<sup>s</sup> responsum, et quod cuique accidit in sortiando.

Scrutillus<sup>6</sup> venter suillus condito farre expletus. [PAUL. *Scrutillus appellabatur venter suillus, condito farre* [FEST. *expletus*. Plautus: venter suillus<sup>7</sup> *dicam suo nomine scrutillum ego me hodie . . . si quid esset comesa farte biberem . . .*

Sos<sup>o</sup> pro eos antiqui dicebant, ut Ennius libro primo: Constitit inde loci propter sos Dea Dearum.<sup>8</sup> Et libro tertio; Circum sosque sunt magnæ gentes opulentæ. Libro septimo: Dum censent terrere minis, hortanturve sos. Libro undecimo, contendunt Graios<sup>p</sup> Græcos memorare solent sos: interdum pro suos<sup>q</sup> ponebant, ut cum per dativum casum, idem Ennius effert: Postquam lumina sis oculis bonus Ancus reliquit.

Sos pro eos antiqui dicebant, ut Ennius: Constitit [PAUL. inde loci propter sos dea<sup>9</sup> dearum. Sos interdum pro



5 Vir doct. in marg. ed. Scal. *Dei*.—6 Ead. ed. in contextu habet *Sortutillus*.—7 Ead. ed. *sullus*. Vide infra.—8 Vet. lib. *dea diarum*. Vet. cod. *dia deorum*. Vide infra.—9 Vir doct. in marg. ed. Scal. conj. *dia*.

#### NOTE

<sup>m</sup> *Sors*] Vide ‘desertiones,’ et ‘Ercum.’ Sic Græcis κληρος, et pro hæreditate, et pro Deorum responsis sumitur, et pro eo quod cuique in sortiando contigit. *Idem*.

<sup>n</sup> [*Sartutillus*] Veteres editiones, *Scrutillus*: quod verum est. Isidorus, ‘*Scrutillus, ventriculus fartus*.’ *Jos. Scal.*

*Scrutillus*] Plauti locus deploratus. *Lego tamen si quid essem, &c. Scrutillus a scrutulus*. *Gloss. Isidori*: ‘*Scrutulus, ventriculus fartus*.’ *Scrutulus autem a scrutus sive scrutum*. *Dac.*

<sup>o</sup> *Sos*] *Dia Dearum, δία θεῶν*. *Lege alterum versum ita, Circum sos quæ sunt magnæ gentes opulentæ*. Et: *Dum censent terrere minis, hortantur ei sos*. Et: *Contendunt Graios, Græcos memorare solent sos*. *Jos. Scal.*

<sup>p</sup> *Contendunt Graios*] Vide post ‘*Regium*.’ *Dac.*

<sup>q</sup> *Interdum pro suos*] Ennius lib. VII. ‘*Pæni sunt soliti sos sacrificare puellos*.’ *Cornutus in Sat. I. Persii*: ‘*Sis pro suis apud antiquos ponebatur, et sos pro suos, sas pro snas, detracta u litera*.’ Vide ‘*sas*.’ *Idem*.



suos ponebant. Per dativum casum idem Ennius effert: Postquam lumina sis oculis: pro suis.

Sospes salvus. Ennius tamen sospitem pro servatore posuit.

Sospes<sup>r</sup> significat apud omnes fere auctores salvum: [FEST. Afranius in Epistola: Di te sospitem servent tuis. Virgilius lib. VIII. Æneidos: Maxime Teucrorum ductor, quo sospite numquam. Ennius in . . . . . parentem, et patriæ Di servate sospitem. Attius in . . . . . si rite ad patriam sospes pervenisset. Ennius videtur servatorem significare.

Sospitare<sup>s</sup> est bona spe afficere, aut bonam spem [PAUL. non fallere.

Servatorem significare, cum dixit, quo sospite liber; [FEST. ceterum sospitare Verrius ait esse bona spe afficere, aut bonam spem non fallere.

SPARA minimi generis jacula a spargendo dicta. [PAUL. Lucilius: Tum spara, tum murices portantur tragula porro.

Spara<sup>t</sup> parvissimi generis jacula, ab eo quod spar- [FEST.

## NOTÆ

<sup>r</sup> Sos . . .] Sospes salvus . . . . . antem pro servatore. Vide 'sispes.'  
 . . . . . omnes fere aufugerunt sospites. *Dac.*  
 Afranius in Epistola: Di te sospitem  
 servent tuis. Pacuvius in Teuero: max-  
 ime Teucre . . . . . nun-  
 quam. Ennius in . . . . . parentem  
 et patriam Di servate sospitem. Attius  
 in . . . . . si rite ad patriam salvus  
 et sospes pervenisset. Ennius. *Vid.* .  
 . . . . . Jos. Scal.

Sospes] Quæ desunt in fine, male post Epitomen Pauli de verbo sospitare rejecta sunt. Quare certum est ea huc reduci debere, et sic cum superioribus conjungi. Ennius videtur servatorem significare, cum dixit, quo sospite liber. Ceterum sospitare Verrius ait esse bona spe afficere, aut bonam spem non fallere. Hæc Fest. supra in verbis Ennii et Attii nihil deesse videtur præter nomen fabulæ. Sospes

<sup>s</sup> Sospitare] Sospitare, pro bona spe afficere, quod hic dicitur, ego reperi in versiculo Luciliano ex lib. XXVIII. 'Sospitat, impertit salutem plurimam, et plenissimam.' Jos. Scal.

Sospitare] Hæc ante spara proxime collocanda sunt. Fallitur autem Verrius, qui interpretatur bona spe afficere, vel, &c. Quasi esset a σῶα et spes, quod ridiculum: sospitare est a sospes, et significat, servare, salvare. Catul. in Carmine Sæcul. 'Ancique, ut solita es, bona Sospites ope gentem.' *Dac.*

<sup>t</sup> Spara] Glossæ: 'Sparus, εἶδος ἀκοντίου.' Varro apud Servium qui est in schedis: 'Sparum, missile, a piscibus ducta similitudine, qui Spari vocantur.' Jos. Scal.

gantur dicta. *Lucilius satirarum l . . . . tum spara, tum murices,<sup>10</sup> portantur tragula porro.<sup>11</sup>*

Spatiatorem,<sup>12</sup> erratorem. Cato in M.<sup>12</sup> Cœlium, si se appellavisset: In coloniam me hercules scribere nolim, si Triumvir<sup>13</sup> sim, spatiatorem, atque Fescenninum.

Spatiatorem pro erratorem Cato posuit. [PAUL.

*Speciem*<sup>x</sup> quam nos dicimus, εἶδος Græci dixerunt: [FEST.

*Platon* quidem ideam, nobis species pro eadem ponitur.

//////////

<sup>10</sup> Id. ibid. *rumices*.—<sup>11</sup> Ead. ed. *porro . . . tiatorem, erratorem. Cato, &c.*  
—<sup>12</sup> Vet. cod. AR.—<sup>13</sup> Ed. Scal. *Triumvirum*.

#### NOTE

[*Spara*] Apud Lucil. Sed pro *murices* rescribendum *rumices*: nam et supra in 'rumex' hunc Lucilii locum laudat Festus. Inde hic natus error, postrema scilicet litera vocis *tum* geminata pro *tum rumices* effecit *tum murices*. De sparo sic Servius P. Danielis: 'Sparus est rusticum telum in modum pedi recurvum. Salustius: Sparos aut lanceas, alii præcutas sudes portare. Varro ait sparum telum missile, a piscibus ducta similitudine, qui spari vocantur. Alii sparus a spargendo dici putant.' Isidor. lib. XII. 'Nam sparus est telum rusticum missile a spargendo dictum.'  
*Dac.*

<sup>12</sup> *Spatiatorem*] Macrobius lib. III. 'Sic nimirum M. Cato senatorem non ignobilem Cæcilium spatiatorem et Fescennium vocat, eumque staticulos dare his verbis ait: Descendit de canterio: inde staticulos dare, ridicularia fundere.' *Jos. Scal.*

*Spatiatorem*] Per *spatiatorem* et *Fescennium*, Cœlium intelligebat Cato. Macrobius lib. III. cap. 14. 'Sic nimirum M. Cato Senatorem non ignobilem Cœlium Spatiatorem et Fescennium vocat, eumque staticulos dare his verbis ait: Descendit de Cante-

rio: inde staticulos dare, verba fundere.' Quidam lib. habent *Cæcilium*; sed corrupte. Staticuli sunt saltationes statariæ quædam non perinde motorie: quales erant in eo choti genere, quod στάσιμον a Græcis vocatur: vel staticuli a parte saltationis dicuntur, in qua statur, nam etiam a saltationis spatii, ut quidam censent, spatiatorem vocavit idem Cato Cœlium. Sed satius sit eum erratorem intelligere, quem eundem et Fescennium a versibus Fescenninis obscœna lascivie appellavit. Turneb. lib. XVII. cap. 10. *Dac.*

<sup>x</sup> *Speciem*] Cicero in Oratore ad M. Brutum sect. 3. 'Has rerum formas appellat ideas; ille non intelligendi solum, sed etiam dicendi gravissimus auctor et Magister, Plato: easque gigni negat, et ait semper esse, ac ratione et intelligentia contineri: cetera nasci, occidere, fluere, labi, nec diutius esse uno et eodem statu.' Et lib. I. Academ. quæst. sect. 8. 'Mentem volebant rerum esse judicem: solam censebant idoneam, cui crederetur, quia sola cernebat id, quod semper esset simplex, et uniusmodi, et tale, quale esset. Hanc illi ideam appellabant, jam a Platone ita nomi-

*Spectio* in auguralibus ponitur, pro aspectione, et nun-

## NOTE

nam: nos recte speciem possumus dicere.' De Ideis Plato in Parmenide, obscurissimo illo quidem, sed utilissimo Dialog. si quis ejus tenebras intelligentia sua quasi sole fugaverit. *Idem*.

*y Spectio*] Locus difficilis, et fortasse mendosus. Sciendum est augures alios habere *aspectionem*: et *nuntiationem*; alios *aspectionem* tantum. Magistratus autem habere auspicia, *inspectionem*, sive *spectionem*, et *obnuntiationem*. Cicero Philip. II. 'Quod te sacerdotii jure facere posse dixisti, si Augur non esses, et Consul esses, minus facere potuisses? vide ne etiam facilius: nos enim nuntiationem solum habemus; Consules et reliqui magistratus etiam *spectionem*.' Idem lib. III. de Legib. 'Omnes magistratus auspicia, judiciumque habent.' M. Messalla apud Gell. lib. XIII. cap. 14. et 15. 'Patriciorum auspicia in duas sunt potestates divisa: maxima sunt Consulium, Prætorum, Censorum. Reliquorum magistratuum minora sunt auspicia. Consul ab omnibus magistratibus et comitatum, et concionem avocare potest. Et in edicto Consulium, quo edicunt, quis dies comitiis centuriatis futurus est, scribitur ex veteri forma perpetua: ne quis magistratus minor de cælo servasse velit.' Ex his igitur dicendum est hoc loco Festum voluisse, non posse augures impedire nuntiando magistratus, sed habere *spectionem*, hoc est, *aspectionem* augurii, et *nuntiationem*, hoc est, *renuntiationem* ejus augurii: tunc pertinet ad magistratum, qui habet auspicia ut videat, an iis auspiciis rem gerere velit. Vidend. Cic. lib. I. et II. de Divin. Varro lib. V. de Ling. Lat. *Ant. Aug.*

*Spectio*] Profligatissimus locus, ac

multis vulneribus confectus. Non solum enim corruptus, sed mancus, ac partesui non parva truncatus. Festi sententia hæc videtur fuisse: *Spectio* in Auguralibus ponitur pro *aspectione*. *Spectio*, et *nuntiatio* data erat iis magistratibus, qui omne jus auspicio- rum habent: auguribus *spectio* duntaxat, quorum consilio rem gerent magistratus, non ut possent impedire *nuntiando* quæcumque vidissent, at iis *spectio* sine *nuntiatione* data est. Hoc videndum est in his verbis, *nuntiationem* duplicem esse: *nuntiationem* augurii, quam habebat solum, cui *spectio* erat, hoc est, augur, et *nuntiationem* avocandæ concionis, quam solum habebat, qui omne jus auspicio- rum habet, hoc est, major magistratus, quæ vocabatur *obnuntiatio*. Cum Philippica II. dicitur augures habere *nuntiationem*, est jus tantum nuntiandi magistratui de eo quod viderit. 'Consules habere *spectionem*, quam et Augures habeant, et *obnuntiationem* quam Augures non habebant.' Invenies tamen *Obnuntiationem* positum pro *nuntiatione*: ut in primo de Divinatione: 'Non in eo,' inquit, 'est culpa, qui *obnuntiavit*: sed in eo qui non paruit.' *Jos. Scal.*

*Spectio in auguralibus*] Verum est quod ait Festus, *spectionem*, hoc est, *aspectionem* augurii duntaxat auguribus datam, *nuntiationem* vero cum *spectione* iis magistratibus qui omne jus haberent auspicio- rum, puta Consulibus, Censoribus: per *nuntiationem* autem hic intellige jus avocandæ concionis, quæ vocabatur *obnuntiatio*. Alia quippe erat *nuntiatio*, quam habebant augures, et nihil aliud erat quam jus nuntiandi Magistratui de eo quod viderant. De hac Cicer. Philippica II. sect. 32. 'Quid enim istuc, quod te sacerdotii jure facere posse

tiato : quia <sup>14</sup> omne jus sacrorum habent, auguribus spectio duntaxat, quorum consilio rem gererent magistratus, non ut possent impedire nuntiando, quæ cum vidissent satis, spectio sine nuntiatione data est, ut ipsi auspicio rem gererent, non ut alios impedirent nuntiando.

Spectu <sup>2</sup> sine præpositione Pacuvius in Duloreste usus est, cum ait : amplius, <sup>15</sup> rubicundo colore, et spectu protervo ferox.

Spectu <sup>16</sup> sine præpositione Pacuvius posuit. [PAUL.

Specus <sup>a</sup> fœminino genere pronuntiabant antiqui, ut [FEST. metus, et nepos : tam Hercules, quam masculino stirps, aut <sup>17</sup> frons : ut Ennius : Tum casu <sup>18 b</sup> sub monte altæ <sup>19</sup>



<sup>14</sup> Vir doct. in marg. ejusdem ed. conjicit *iis qui*.—<sup>15</sup> Ead. ed. *amplius*.—<sup>16</sup> Vir doct. *ibid.* conj. *Specto*.—<sup>17</sup> Vet. cod. *stirpis, ut*.—<sup>18</sup> Vet. cod. *causa*. Vir doct. conjicit *cara*.—<sup>19</sup> Vet. cod. *alte*.—Vir doct. conj. *montes late*.

#### NOTÆ

dixisti, si angur non esses, et consul esses, minus facere potuisses? vide ne etiam facilius. Nos enim nuntiationem solum habemus : consules et reliqui magistratus etiam spectionem.' Invenies tamen *obnuntiationem* positam pro *nuntiatione*. Ut in primo de Divinatione : 'non in eo,' inquit, 'est culpa qui obnuntiavit, sed in eo qui non paruit.' De spectione Varro lib. v. de L. L. 'Spectare dictum ab specio antiquo : quo etiam Ennius usus : Vos epulo postquam spexit. Et quod in auspiciis distributum est, qui habeant spectionem, qui non habeant, et quod in anguriis augures dicunt, avem specere.' Vide Manut. de rebus per epistolam quæsitis lib. I. Ep. 9. *Dac.*

<sup>2</sup> *Spectu*] Apuleius lib. III. *Met.* 'Obliquato tamen spectu rem admirationis maxima conspicio.' Loens Pacuvii sic integer : 'Hic cine est quem gratia formæ ante omnes nobilitat viros, Amplus, rubicundo colore, spectu protervo, ferox, caperata fronte?' *Idem.*

<sup>a</sup> *Specus*] Ennii versus fuit lib. XVI. *Annal.* ut refert Priscian. lib. VI. 'Tum cava sub monte late specus intus patebat.' Sed melius refertur a Nonio : 'Concava sub montes late specus intus patebat.' *Ant. Aug.*

*Specus*] Pacuvius Chryse : 'Est ibi sub eo saxo penitus strata arena ingens specus, Solis quæ exortu capessit candorem, occasu nigret. Illud incipio saxum tentans escendere verticem In summum : deinde in omnis partis prospectum aucupo.' *Jos. Scal.*

*Specus*] Hoc nomen trium generum fuit. Mascul. ut Ennius in *Lytris* : 'Inferum vastos specus.' Fœminini, Pacuv. in *niptris* : 'Advenio scrupulosam specum.' Neutri Virg. VI. *Æneid.* 'Hic specus horrendum,' &c. *Dac.*

<sup>b</sup> *Tum casu*] Hic Ennii versus sic legitur apud Priscianum lib. VI. 'Tum cava sub monte late specus intus patebat.' Et apud Nonium rectius : 'Concava sub montis late specus intus patebat.' *Idem.*

specus intus patebant:<sup>20</sup> et Pacuvius in Chryse: Est ibi sub eo saxo penitus strata harena ingens specus.

Speres<sup>c</sup> antiqui pluraliter dicebant, ut Ennius lib. secundo: Et semel effugit<sup>d</sup> speres ita funditus nostras: et libro sextodecimo: Spero, si speres quicquam prodesse potis sunt.

Spetile<sup>1e</sup> vocatur infra umbilicum suis, quod est carnis, proprii cujusdam habitus, exos, qua etiam antiqui per se utebantur. Plautus enumerandis vilibus<sup>2</sup> obsoniis in Carbonaria sic meminit: Ego pernam, sunem, sueres,<sup>3</sup> spetile,<sup>4</sup> callum,<sup>5</sup> glandia.

Spetile<sup>6</sup> caro quædam proprii cujusdam habitus [PAUL. infra umbilicum suis.

Spicit<sup>f</sup> quoque sine præpositione dixerunt antiqui. [FEST.

\*\*\*\*\*

20 Vet. cod. *in jus patebat*. Vir doct. *intus patebat*.—1 Vett. edd. *Spectile*.—2 Ed. Scal. *in enumerandis*. Pro *vilibus* vet. cod. *villis*. Vir doct. in marg. ed. Scal. conjicit *suillis*.—3 ‘*Sueres* quid sit ignoro. Scribendum fortasse *sumenque Verris*.’ Ant. Aug.—4 Vet. lib. *spetile*.—5 Vet. cod. *gulum*.—6 Vet. lib. *Spetile*.

#### NOTÆ

<sup>c</sup> *Speres*] Varr. *ἄσπερος λόσπερος*. ‘Quibus suam delectet ipse amasiam, Et aviditatem speribus lactet suis.’ Vide Nonium. *Idem*.

<sup>d</sup> *Et semel effugit*] Ennii versum sic commodius Merula:

*Et semel effugit speres ita funditus nostras*. *Idem*.

<sup>e</sup> *Spetile*] Vel ut nonnullæ editiones *Spectile*, est τὸ ἤτρον, vel τὸ ὑποκοιλίον. *Jos. Scal.*

*Spetile*] Pro *spectile*, ut antiqui dicebant: est enim a *specio*, quippe quod ea pars propter pinguedinem in primis sit spectabilis. Versus Plauti, *Ego pernam, sumen sueris, spetile, callum glandia. Sueris* antique pro *suis*. Quidam legunt, *Ego pernam, sumen sueris spetile, &c.* Ita ut *spetile* sit adjectivum quod ad *sumen* referatur; sed manifesto contra Festi mentem, ut ex ejus interpretamen-

to liquet, cum dicit antiquos eam vocem per se posuisse: *spetile* Græcis τὸ ἤτρον vel τὸ ὑποκοιλίον. *Duc.*

<sup>f</sup> *Spicit*] Plaut. in Milite: ‘Flagitium est, si nihil mittetur, quo supercilio spicit.’ *Ant. Aug.*

*Spicit*] Ut Veteres dicebant pro *specit*. Plauti versus est ex Mil. Glor. act. III. sc. 1. ‘Flagitium est, si nihil mittetur, quo supercilio spicit!’ male qui *spicit*. Ennii versum infra legunt quidam, *Quos ubi rex paulo spexit de collibus celsis*; vel, *Quos ubi rex sedulo spexit de contibus celsis*. Scaliger: *Quos ubi rex pullos spexit de cortibus celsis*. Sane eundem hunc Ennii versum Varro videtur adducere lib. v. de L. L. ‘Spectare dictum ab *specio* antiquo: quo etiam Ennius usus: Vos epulo postquam spexit.’ Ita ut non male quivis legendum putet, *Quos epulo postquam*

Plautus: Flagitium est si nihil mittetur, quæ supercilio<sup>7</sup> spicit et spexit. Ennius libro sextodecimo: quod ubi rex paulo<sup>8</sup> spexit de contibus<sup>9</sup> celsis.

Spiciunt<sup>g</sup> antiquos dixisse sine præpositione testis est Cato in ea, quam habuit contra Thermum<sup>10</sup> de septem hominibus, ut solent evitare Sonivios, nisi qui sempiterni sunt, quos dum occurrant, ne spiciunt, neque ratos esse volunt.

Spicum<sup>h</sup> masculine antiqui dicebant, ut hunc stirpem, et hanc annem. Versus est antiquis: quasi messim permissim unumquemque spicum collegit.

Spinther<sup>i</sup> vocabatur armillæ genus quod mulieres antiquæ gerere solebant brachio summo sinistro. Plautus: Jubeasque spinther novum reconcinnarier.

Spinter armillæ genus, quo mulieres utebantur brachio summo sinistro. [PAUL.

Spintyrnix, genus avis turpis figuræ: ea Græce σπιθυρίς dicitur.



<sup>7</sup> Vet. cod. *supercilio*.—<sup>8</sup> Vet. lib. *rex . . . dulo*. Vet. cod. *sedulo*.—<sup>9</sup> Vir doct. in marg. ed. Scal. conjicit *pontibus*. Vide Not. infra.—<sup>10</sup> Ed. Scal. quam habuit Q de Thermum de.

#### NOTE

*spexit de cortibus celsis*; vel, quod magis placet, *Quos ubi rex cpulo spexit de cortibus celsis*. Varro enim, ut omnes norunt, sæpissime testimonia Veterum ita solet adducere, ut pleraque verbis suis enuntiet, illud tantum quo de agit verbum posuisse contentus. Inepte Schegkiius, *Quos ubi rex cpulo spexit decotibus celsos*. Et interpretatur de cæna ubi modimperator celsos, id est, equites aspicit, non in veste cœnatoria, sed in toga detrita: nam *decotes* togæ detritæ. Homo sagax scilicet. *Dac*.

<sup>g</sup> *Spiciunt*] Antiquos dixisse in soluta oratione testis est Cato in ea quam habuit de septem hominibus. *Jos. Scal.*

*Spiciunt*] Mendose de septem hominibus legitur pro de decem hominibus. Nam sæpe Cato 'de decem homini-

bus contra Thermum' citatur a Festo, nunquam vero de septem. Lego infra: *Nec spiciunt, neque ratos esse volunt. Dac.*

<sup>h</sup> *Spicum*] Legitur *spicus*, et *spicum*. Servius in 1. Georg. 'Dicimus et hic *spicus*, et hoc *spicum*. Cicero in Arato: *Spicum illustre tenens insigni corpore virgo*. Sed scire debemus in usu esse a masculino utrumque nomen: a neutro vero raro, et tantum singularem inveniri, nam plurali nusquam lectum est.' Vide Nonium. In versu antiquo lege, *quasi messor per messim*, &c. Idem.

<sup>i</sup> *Spinther*] Plaut. in Menæch. 'Jubeasque spinther novum reconcinnarier.' *Ant. Aug.*

*Spinther*] Græcis ἀκροχέριον. Priscian. Plauti locus est ex Menæchi, act. III. sc. 3. *Dac.*

Spintyrnix<sup>k</sup> est avis genus turpis figuræ, occursa- [FEST. trix artificum, perdita spinturnix : ea Græce dicitur, ut ait Santra, σπινθηρίς.

Spira dicitur,<sup>l</sup> et basis columnæ unius tori, aut duorum, et genus operis pistorii, et funis nauticus in orbem convolutus ; ab eadem omnes similitudine. Pacuvius : Quid cessatis socii ejicere spiras sparteas ? Ennius quidem hominum multitudinem ita appellat, cum ait : Spiras legionibus nexunt.

Spirillum<sup>m</sup> vocari ait Opillius Aurelius capræ barbam.

Spirillum barba capræ appellatur. [PAUL.

Spondere putatur dictum, quod sponte sua, id est, voluntate, promittatur.

Spondere<sup>n</sup> Verrius putat dictum, quod sponte sua, [FEST.

## NOTÆ

<sup>k</sup> *Spintyrnix*] Desideratur nomen Poëtæ cujus verba referuntur. Plant. autem in Milite hoc verbo utitur. ‘ Pithecium hæc est præ illa, et Spinturnicium.’ Plin. lib. x. cap. 13. ‘ Incendiariam avem alii spinturnicem vocant, sed hæc ipsa, quæ esset inter aves, qui se scire diceret, non inveni.’ *Ant. Aug.*

*Spintyrnix*] Avis incendiaria, σπινθηρίς, a scintilla quæ Græce σπινθήρ. Plin. lib. x. cap. 13. ‘ Incendiariam avem alii spinturnicem vocant : sed hæc ipsa quæ esset inter aves qui se scire diceret, non inveni.’ Spinturnicium diminutive dixit Plaut. Mil. Glor. act. iv. sc. 1. ‘ Pithecium hæc est præ illa et spinturnicium.’ Ubi Salmasius *spinturnicem* non avem, sed quadrupedem esse dicit, sphingem scilicet, additque quosdam Veterum de ave esse interpretatos, quod Græci alas sphinges ex fabula pingerent, quas Ægyptii sine alis, ut erant revera. Sed Salmasium falli puto. *Spintyrnix* et *incendiaria avis* dicta, quod de husto sudem tectis inferret, atque

ita incendium faceret. Ea Aristoteli dicitur σπινδασις, interque raras et peregrinas aves recensetur. *Dac.*

<sup>l</sup> *Spira dicitur*] *Spira* a Græco σπείρα, quo nomine dicuntur circuli vel orbis non redemptes in se, ut funium, serpentum, &c. Inde *spira* basis columnæ Vitruvio lib. xxxvi. c. 23. ‘ In Ephesiæ Dianæ æde primum columnis spiræ subditæ et capitella addita.’ Et genus operis pistorii Cato c. 77. ‘ Spiram sic facito.’ Item hominum multitudo, unde apud Hesych. σπείρα, πλήθος, στρατευμα, τάγματα. ‘ *Spira*, multitudo, cohors, ordines.’ *Idem.*

<sup>m</sup> *Spirillum*] Forsan quod crines in modum spiræ intorti. Vel, idque verius, quod spiræ inde fierent ; funes enim olim ex pilis caprinis. Sed pro *spirillum* in Catholico legitur *stirillum* his verbis : ‘ *Stirillum* barba capræ, et dicitur a stria, quod pendet ad modum striæ.’ De striis Vitruv. *Idem.*

<sup>n</sup> *Spondere*] A *sponte*, ut Varro lib. v. ‘ *Spondere* est dicere spondeo a

id est, voluntate, promittatur. deinde oblitus, inferiore capite sponsum et sponsam ex Græco dictam, ait, quod ii *σπονδᾶς* interpositis rebus divinis faciant. Spondere antea ponebatur pro dicere, unde et respondere adhuc *manet*, sed postea usurpari cœptum est *etiam in promissione alterius*.

Spondere ponebatur pro dicere, unde et respondere [PAUL. adhuc manet; sed postea usurpari cœptum est in promisso.

Sponsis bene,<sup>11</sup> beneque volueris,<sup>o</sup> in precatone [FEST. augurali, Messala augur ait significare spononderis, volueris.

Spurcum vinum<sup>p</sup> dicebant, cum aqua admixta, [PAUL. aut igne tactum erat, mustumve antequam defervescat.

Spurcum vinum est, quod sacris adhiberi non li- [FEST. cet, ut ait Labeo Antistius libro decimo commentarii juris pontificii, cui aqua admixta est, defrutumve, aut igne tactum est, mustumve ante, quam defervescat.

Squalidum incultum, et sordidum, quod proxime [PAUL. similitudinem habeat squamæ piscium, sic appellatum.

*Squalidum*<sup>q</sup> *incultum* et *sordidum* ait Verrius sig- [FEST.



11 Vet. cod. *Bene sponsis*. Vide inf.

#### NOTÆ

sponte, nam id valet.' Sed omnino *spondeo* a Græco *σπένδω*, libo, quod in fœderibus libarent. Postea factum, ut qui et sine libatione promitteret, *spondere* diceretur, et qui repromitteret, *respondere*. Idem.

<sup>o</sup> *Sponsis bene, beneque volueris*] Legit Scalig. *Sponsis bene, beneque volueris*, vel *bene sponsis, bene voleris. Voleris*, pro *volueris, sponsis*, pro *spononderis, sponsaveris*. Idem.

<sup>p</sup> *Spurcum vinum*] De vino quod Diis libare nefastum credebant, Plin. lib. XIV. c. 19. 'Et quoniam religione vita constat, prolibare Diis nefastum habetur vino, præter imputatæ vitis,

fulmine tactæ, quamque juxta hominis mors laqueo pependerit, aut vulneratis pedibus calcata, et quod circumcisis vinaceis proflaxerit, aut superne deciduo immundiore lapsu aliquo polluto, item Græcæ, quoniam aquam habet.' Et Isidorus Orig. lib. II. c. 3. 'Spurcum (vinum) quod offerri non licet, aut cui aqua admixta est, quasi spurium.' Sed de origine falsus est Isidorus: nam *spurcum*, a *spuo*. Idem.

<sup>q</sup> *Squalidum*] *Squalidum, incultum, et sordidum*, sic appellatum, quod proxime ad squamas piscium accedit. Itidem Ennius dici pallidum squali-



nificare, sic dictum<sup>12</sup> quod proxime ad similitudinem squamæ piscium accedit, utique eorum qui in profunditatibus abditi paludum squalent maxime. Unde Ennius in Telepho: Quam vestitus squalida septus stola.

Squarrosos<sup>r</sup> ab eadem squamarum piscium similitudine ait dictos, quorum cutis exsurgat ob assiduam illuviem. Lucilius: Farronum, ac rupicum squarrosa, incondita rostra.

Squarrosi ab eadem squamarum similitudine dicti, [PAUL. quorum cutis exsurgit ob assiduam illuviem. Lucilius: Varronum, ac rupicum<sup>13</sup> squarrosa, incondita rostra.

STAGNUM<sup>s</sup> quidam dici putant, quod in eo aqua [FEST.



12 Ed. Scal. 'Squalidum incultum et sordidum ait Verrius. Significare sic dictum,' &c.

—13 Vet. lib. *rupicum*.

#### NOTÆ

dum auctor est in Telepho: 'Quam vestitus squalida stola.' Apud Nonium in 'Stola' integrior versus legitur: 'Cedo, ac caveo vestitus squalida septus stola.' *Jos. Scal.*

*Squalidum*] Aliter paulo, sed in eandem mentem A. Gellius lib. II. c. 6. 'Squalere,' inquit, 'dictum a squamarum crebritate asperitateque, quæ in serpentium pisciumque coriis visuntur.' Idem Servius; ita ut proprie id squallere dicatur, quod aliqua re incultum et obsitum nova facie visentibus horrorem incuteret: ut apud Virg. 'Tunicam squallentem auro.' Deinde vero de iis tantum ea vox usurpari cœpta sit quæ sordium congerie inculta essent et squamosa. Sed optime Martinus a σκελλῶς, aridus, squalis, squalidus, &c. *Dac.*

<sup>r</sup> *Squarrosos*] *Squarra*, vel, ut Veteres scribebant, *Scara*, purum putum Græcum est ἐσχάρα. Quod frequens in libris Græcorum medicinis. *Rupices*, sunt rustici. Tertullian. 'apud rupicum, et sylvicolum, et monstrorum eruditorem scrupæ schola eruditus:' dicuntur et *Petronas*. *Varrones* etiam a *Varris*, qui sunt stipites

non dolati præduri, ac enodes, unde Varronum familiæ in gente Terentia, ac Visellia. Quanquam Varro ipse de suo cognomine loquens aliter scripserit: enim nempe, qui primus Varro sit appellatus, in Illyrico hostem Varronem nomine quod rapuerat, et ad suos portaverat, id cognomen ex insigni facto meruisse. Auctor Servius, qui est penes Danielelem. *Jos. Scal.*

*Squarrosos*] Falsum *squarrosos* ab squamis. A *squarra* enim, vel ut Veteres scribebant *scara*, quod purum putum Græcum est ἐσχάρα, id est, 'crusta ulceribus cavis accrescens.' *Rupices* sunt rustici. *Varrones* duri et agrestes homines a *varris*, sive *varris*, informibus et furcillatis baculis. Tertull. in lib. de anima: 'Rupicum ac Varronum, quibus alimenta sapientiæ desunt.' *Dac.*

<sup>s</sup> *Stagnum*] Vidend. Varro lib. IV. de Ling. Lat. *Ant. Aug.*

*Stagnum*] Quod in eo aqua stet. Servio quoque, et Isidoro. Unde in Gloss. exponitur ὑδροστάσιον. Sed melius alii a στεγνόν, pro quo Siculi dixerunt σταγνόν. Est autem στεγνόν,

perpetuo stet: alii, quod is locus a Græcis στεργός<sup>14</sup> dicitur, quia bene contineat aquam.

Stalagmium<sup>1</sup> genus inaurium videtur significare. Cæcilius in Karine, cum ait: jum<sup>15</sup> ex aure ejus stalagmium domi habeo.

Stalagmium genus inaurium. Cæcilius: Ex aure [PAUL. ejus stalagmium domi habeo.

Stata sacrificia<sup>11</sup> sunt, quæ certis debus fieri debent. [FEST.

Cato in ea quam scribit de L. Veturio, de sacrificio † commissio, cum ei equum ademit: Quod tu, quod in te fuit, sacra stata solemnna, capite sancta deseruisti.

Stata dicebantur sacrificia, quæ certis diebus fiebant. Cato: Sacra, stata, sollemnia, sancta deseruisti.

Statæ Matris simulacrum in foro colebatur.

Statæ Matris<sup>x</sup> simulacrum in foro colebatur, postquam id collustravit,<sup>16</sup> ne lapides igne corrumperentur, qui plurimus ibi fiebat<sup>y</sup> nocturno tempore, magna pars populi in suos quisque vicos rettulerunt ejus Deæ cultum.

Statua est Ludii, ejus,<sup>z</sup> qui quondam fulmine ictus in circo

14 Ed. Scal. σπειός.—15 Vir doct. in marg. ejusdem ed. conjicit tum.—† Id. ibid. Sacrilegio.—16 Scal. probante Dac. Cælius struxit.

#### NOTE

quod minime rimosum est, et fideliter continet, a στέγω, tego. Stagno contrarium futile. Inde Varro lib. iv. de L. L. 'Stagnum, Græce στέγωνον, quod non habet rimam.' Dac.

<sup>1</sup> Stalagmium] Inaurium genus oblongum ex bacca pendula; quales hodieque mulieres nostræ gestare solent. Ad guttæ similitudinem quæ Græcis σταλαγμός dicitur. Meminit Plaut. Menæch. Act. III. sc. 3. 'Amabo, mi Menæchme, in aures da mihi Faciundas pondo duum nummum, stalagmia, Ut te libenter videam cum ad nos veneris.' In versu Cæcili lego, Jam ex aure ejus stalagmium domi habeo. Etsi aliter in Pauli Epitoma. Idem.

<sup>11</sup> Stata sacrificia] Opponuntur in-

dictivis et mobilibus: meminit Cicer. 1. Tuscul. 'Cum enim illam ad solenne et statum sacrificium curru vehi jus esset,' &c. Et in Milone. Sic pro domo 'Statas carimonias' dixit. Lege infra, De sacrilegio commissio. Vide in 'prohibere comitia.' Idem.

<sup>x</sup> Statæ Matris] Vestam intelligit quam prisci illi a sistendo Statham dixerunt, ut ejus nomen Græcum effingerent, Græcis enim ἑστία, ab ἑσασθαι, i. ἰδρῶσασθαι, quia ubique stata esset et consecrata. Idem.

<sup>y</sup> Qui plurimus ibi fiebat] Ob excubias scilicet, quæ in foro præcipue agebantur. Idem.

<sup>z</sup> Statua est Ludii, ejus] Hinc intelligendus locus Pub. Victoris qui in 8.

sepultus est in Janiculo : cujus ossa postea ex prodigiis oraculorumque responsis senatus decreto intra urbem relata in Volcanali, quod est supra comitium, obruta sunt, superque ea columna<sup>a</sup> cum ipsius effigie posita est.

Statuliber<sup>b</sup> est, qui testamento certa conditione proposita, jubetur esse liber : et si per hæredem est, quo minus statuliber præstare possit, quod præstare debet : nihilo minus liber esse videtur.

Status<sup>c</sup> dies vocatur, qui judicii causa est constitutus cum peregrino ; ejus enim generis ab antiquis hostes appellabantur, quod erant pari jure cum populo Romano, atque hostire ponebatur pro æquare. Plautus in Curculione : Si status conductus cum hoste intercedit dies, tamen est eundem, quo imperant, ingratis.

Status dies vocatur, judicii causa constitutus. [PAUL.

## NOTE

urbis regione, sic scribit : ' Ficus Ruminialis et Lupercal Virginis. Columna cum statua M. Ludii Græcostasis.' Hæc enim est columna et statua de qua hic Festus : quamvis de hoc Ludio nihil alibi me legisse memini. Illud tantum constat ante Ancum Martium vixisse, qui Janiculum urbi addidit ubi primo fuerat hic Ludius sepultus. Nam veteres Romani, nisi ex prodigiis et oraculorum responsis admonerentur, ut hic factum est, intra urbem neminem sepeliebant, præter Duces eos qui in prælio pro rep. vitam amiserant, ut Nauti et T. Sicinii consulatu Opiter Verginius Tricostus, Valerius Lævinus, Posthumus Cominius Auruncus, aliique Tribuni militares proxime Circum combusti sunt : ut supra Fest. post ' Novalem agrum.' *Idem.*

<sup>a</sup> *Superque ea columna*] De hoc more Isidor. Orig. lib. xv. cap. 11. ' Apud majores potentes aut sub montibus,

*Delph. et Var. Clus.*

*Pomp. Fest.*

aut in montibus sepeliebantur. Inde tractum est, ut super cadavera aut pyramides fierent, aut ingentes columnæ collocarentur.' Callimach. Epigr. II. Στήλην μητρειῆς, μικρὰν λίθον ἔστειφε κούρος. Sed notandum supra columnam aliquando mortui effigiem sculptam fuisse. *Idem.*

<sup>b</sup> *Statuliber*] Glossarium : ' Statuliber, ἐλεύθερος χρόνῳ κατὰ διαθήκην ἀφειθείς.' Lego ὄρω pro χρόνῳ. *Jos. Scal.*

*Statuliber*] Qui sub conditione testamento liber esse jussus est. Ulpian. Inde in Gloss. ' Statuliber, ἐλεύθερος χρόνῳ κατὰ διαθήκην ἀφειθείς.' Scaliger legit ὄρω. ' Statulibera, διακεκτημένη τὴν ἐλευθερίαν.' *Dac.*

<sup>c</sup> *Status*] Plantus in Bœotii. Cujus verba ad legem 12. tab. alludunt, ut arbitror ; de quibus Cicero lib. i. Officior. ' Aut status dies cum hoste.' *Ant. Aug.*

*Status*] Vide ' conductus' et ' hostis.' *Dac.*

Stellam significare ait Ateius Capito lætum, et [FEST. prosperum, auctoritatem secutus P. Servilii auguris, quæ ex lamella<sup>17</sup> ærea assimilis stellæ locis inauguratis infigatur.

Stellatina<sup>d</sup> tribus dicta, non a Campo eo, qui in Campania est, sed eo, qui parum abest ab Urbe Capena, ex quo Tusci profecti<sup>18</sup> Stellatinum eum campum appellaverunt.

Stellionem<sup>e</sup> <sup>19</sup> genus aiunt Lacertæ, quod Verrius dictum ait, quia virus stillet cibo, potius quam quod alii<sup>20</sup> a stellarum similitudine, quia varium est.

Stercus<sup>f</sup> ex æde Vestæ XVII. Kalendas Julias defertur in angiportum medium fere clivi Capitolini, qui locus clauditur porta stercoraria, tantæ sanctitatis majores nostri esse judicaverunt.

//////////

17 Vet. cod. quæ ex lamella. Legendum monet Dac. quia et lamella ærea assimilis stellæ, locis inauguratis infigatur.—18 Ed. Scal. professi.—19 Vet. cod. Stellionem.—20 Ed. Scal. 'alibi.'

#### NOTÆ

<sup>d</sup> Stellati . . . ] Stellatina tribus non a Stellate campo eo, qui in Campania est, sed eo, qui est . . . miliario a porta Capena: ex quo Tusci eum campum ita appellaverunt. Hæc, vel his similia Festus. Liv. lib. vi. 'Tribus quattuor ex novis civibus additæ, Stellatina, Tromentina, Sabatina, Arnensis.' Anno urbis 356. ex Fastis Capitolinis. Ant. Aug.

Stellatina] Vide Liv. lib. vi. sect. 5. Stellates populos in Tuscia nominat Cato in originibus. Dac.

<sup>e</sup> Stellionem] Existimo Festum referre, placuisse Verrio Stellionem, quod stillet cibo, dici: at ipsum magis probare ab stellarum similitudine, quod ejus cutis varia sit, esse appellatum. Plin. lib. xxx. cap. 10. 'Nul- lum animal fraudulentius invidere homini tradunt: inde stellionum nomen aint in maledictum translatum. Tuniculam exiit eodem modo ut anguis,

sed eam ipse devorat.' Ab hoc crimen stellionatus dici certum est. De stellione Virg. Georg. lib. iv. Ant. Aug.

Stellionem] Stellionem genus lacertæ Verrius dicit ab eo dictum, quod virus stillet cibo, potius, quam quod dicit alibi, a stellarum similitudine videri dictum, quia ejus corium varium est. Tertullianus de cibis Judæorum: 'quis stellionem (comedit)? sed maculas execeratur prædam de aliena morte quærentes.' Jos. Scal.

Stellio] Stellio autem dictus, quod variis guttis sit stellatus. Ovid. iv. Metamorph. 'Aptumque colori Nomen habet variis stellatus corpore guttis.' Unde et illum Græci ἀστρεπίαν et ἀστρεπίωνα dixere. Dac.

<sup>f</sup> Stercus] Ovid. Tiberi jactum dicit. Vide supra: 'Quando stercus delatum fas.' Idem.

Sterilam,<sup>g</sup> sterilem. [PAUL.

*Sterilem mulierem appellabant, quam Græci στειραν* [FEST.  
dicunt, quæ non capit semen genitale.

Seplasia,<sup>h</sup> aut *Seplasium*, ubi unguentum memorabatur pretiosum. Pomponius in *Adelphis*: *Di te perdant inferi, Antipho, quia unde hoc unguentum sit, quæris; atqui lepidum unde unguentum, nisi ex Seplasia est.*

Stipatores<sup>i</sup> ait dictos a stipe, quam mercedis nomine ac-

//////////

1 Vet. lib. ait *Verrius*.

#### NOTE

<sup>g</sup> *Sterilam*] *Sterila* pro *sterilis*, ut 'sublima' apud Lucret. pro 'sublimis': 'Gracila' Lucil. pro 'gracilis,' &c. *Idem*.

<sup>h</sup> *Seplasia*] Vide post 'sentinare.' *Dac.*

<sup>i</sup> *Stipatores*] Deesse mihi videntur aliquot verba, quibus dicat (*vel ab stipo, quod est firmo*) unde et *stipam*, &c. Justinian. lib. III. Institut. 'Stipulum apud Veteres firmum appellabatur, forte a stipe descendens. Hinc stipulatio dicta est.' *Ant. Aug.*

*Stipatores*] *Stipa*, quæ hic vocatur, est crux, seu patibulum humi, ut trophæum, destitutum, cui argillam imponunt plastæ, ut simulacra, quæ velint, deformat. Græci vocant *κάνναβον*. Tertullianus in *Apologetico* de eo intelligit, cum ait: 'Crucibus et stipitibus impositis Christianos, quod simulacrum non prius argilla deformat, cruci et stipiti superstructa?' et infra: 'Diximus originem Deorum vestrorum a plastis de cruce induci.' Sed qui sequitur locus, ut obiter dicam, corruptus est apud eundem eruditissimum scriptorem: 'Sipara illa vexillorum, et candelabrorum stolæ crucium sunt.' Legendum enim: *Sipara illa vexillorum, et candelabrorum, stolæ crucium sunt.*

Notum labarum inter signa militaria fuisse, ex illo, ut ex antenna, pendeat candys, quod est genus paludamenti barbarici. Itaque in veteribus monumentis ita visitur semper Labarum ea forma pictum: neque multum negotii fuit Constantino Imp. id in speciem crucis concinnare, cum jam transversum antennæ specie lignum haberet. *Candes* ergo sunt *κάνδες*, a nominativo *Candys*. Non ignoro tamen in veterib. libris Tertulliani *Cantabrorum* legi: ut etiam apud Arnobium: præterea Labarum tempore Tertulliani non fuisse. Quare hoc modo labefactabitur conjectura nostra. *Jos. Scal.*

*Stipatores*] Frustra est Verrius qui stipatores a stipe, nam stipatores et stipes a stipando: stipare autem a *στέπω*, condenso. Inde etiam *stipa* pro *stupa*. Quare bene Servius in *I. Æneid.* 'Stipant, densant, translatio a navibus, in quibus stupa interponitur vasis, quam stipam dicunt.' Et sic melius, quam si ad duo etyma recurras, ita ut *stipator*, et *stipes* nomen sint a *stipare*, et istud a *στέιβω*, calco: *stipa* vero et *stipes*, fustis terræ destitutus, a *στέπω*, condenso. Unde *στέπη*, *stupa*, et *στέπος*, truncus, caudex. *Dac.*

cipiant custodes cujusque corporis: unde et stipam,<sup>k</sup> qua<sup>2</sup> amphoræ cum exstruuntur firmari solent: etiam stipites, qui ob eandem causam destituantur.<sup>3 1</sup>

Stipatores, id est, custodes cujusque corporis, dicti [PAUL. sunt a stipe, quam accipiebant mercedis nomine.

Stipatores, corporis custodes, quos antiqui latrones vocabant, stipati enim ferro circundant corpora regum.

*Stipatores appellabantur corporis custodes, quos [FEST. antiqui latrones dicebant, id est, mercenarios qui cum ferro velut circundabant regum corpora.*

Stipem<sup>m</sup> esse nummum signatum, testimonio est [PAUL. (et id quod datur<sup>4</sup> stipendium militi, et cum spondetur pecunia, quod stipulari dicitur.

*Stipem dicebant pecuniam signatam, quod stiparetur: [FEST. ideo stipulari dicitur is, qui interrogatus spondet stipam, id est, æs.*

Stipes,<sup>n</sup> fustis terræ defixus. [PAUL.



<sup>2</sup> Vet. cod. *quum*.—<sup>3</sup> Vir doct. in marg. ed. Scal. conjicit *constituantur* vel *destinantur*. Vide Not. inf.—<sup>4</sup> Vet. cod. *et de eo quæ datur*.

#### NOTÆ

<sup>k</sup> *Stipam*] Pro *stupam*, ut supra. At dormitavit vir summus cum scripsit hic stipam esse crucem seu patibulum cui argillam imponunt plastæ. Quod Græci vocant *Kάμβαρον*. *Idem*.

<sup>1</sup> *Destituantur*] Non video cur viri docti rescripserint *constituantur*, vel *destinantur*. Eleganter enim Veteres dicebant desitutum, defixum. Sic C. Gracchus in oratione de legibus promulgatis usus est eo verbo in eodem significatu, cum inquit: 'Idcirco palus destitutus est in foro, eoque adductus suæ civitatis nobilissimus homo M. Marius: Vestimenta detracta sunt, virgis cæsus est.' Et Varro: 'Si eorum colla in furcas destitutas incluserit.' *Idem*.

<sup>m</sup> *Stipem*] Varr. lib. 1v. de L. L. in fine: 'Hoc ipsum stipendium a stipe

dictum, quod æs quoque stipem dicebant. Nam quod asses libræ pondorant, qui acceperant majorem numerum, non in arca ponebant, sed in aliqua cella stipabant, id est, componebant, quo minus loci occuparet. A stipando stipem dicere cæperunt.' Et mox: 'Et qui pecuniam alligat stipulari et restipulari.' Sed de *stipulari* multi dissentiunt, quorum alii a firmitate *stipulari* dictum volunt, quod Veteres *firmum* dicebant *stipulum*. Alii rure natum verbum dicunt, a stipula scilicet, quia in contractibus agrariis stipulam tenebant, quæ totum agrum repræsentaret. Quæ mihi potior sententia. *Idem*.

<sup>n</sup> *Stipes*] Multa omisit Paulus, ut ex Festi reliquiis apparet. *Ant. Aug.*

*Stipes*° *fustis terræ defixus* : Afranius in . . . . [FEST.

Porro honeste *quam fecerit, qui stipite hostium impulit, vostram imploro fidem, qui adestis* . . . .

. . . . . eam silvam, et . . . . .

*us in hostili in me lactu*<sup>5</sup> *percussit latus ut revolso stipite miles qui jactu valido percussit parmam, nisi si stipitem ponere voluit pro telo, vel hasta, Accius in Bacchis, Ecuem*<sup>6</sup> *stipitem abiegnum aut alienum* . . . . .

. . . . . us Ennius . . . . .

. . . . . *stipites abiegnō* . . . . .

. . . . . e stipitem . . . . .

. . . . . *interemit eum, qua* . . . . .

*Stipitem arripit.*

*Stirpem*<sup>p</sup> *in masculino genere antiqui usurparunt pro eo quod est femina metaphorice dicentes, poetæ quæ nunc in feminino proferunt genere. Livius*:<sup>q</sup> *tradunt familias*<sup>r</sup> *quorum-*



5 Ed. Scal. *jactu*: et ita legendum monet Dac.—6 Ead. ed. *ecquam*.

#### NOTÆ

° *Stipes*] Citabatur Afranius, qui dixerat, *stipite ostium impulit*: item Attius in Menalippo, qui dixerit *revolso stipite*, et in Bacchis: et Ennius, qui dixit *stipites abiegnos*. Jos. Scal.

*Stipes*] In verbis Afranii *hostium pro ostium*. Ut supra in ‘scrupi,’ *hostreis pro ostreis*. Infra pro *lactu* legendum *jactu*. Reliqua deplorata sunt. Dac.

<sup>p</sup> *Sti*...] De stirpe Festum scripsisse aperte intelligitur, eam masculine quoque dici. Vide ‘Spicum,’ et ‘Specus,’ et ‘Recta.’ *Ant. Aug.*

*Sti*...] Citabatur Ennius qui *stirpem* dixit masculino: *Nomine Pyrrhus, uti memorant, a stirpe supremo*. Jos. Scal.

<sup>q</sup> *Livius*] Livium Andronicum intellige: quem ex hoc loco historiarum sive annalium libros conscripsisse certum est. Adeoque nimis præci-

pitanter fecit Illustrissimus Gerardus Joannes Vossius, cum in luculentissimis libris suis de historicis Latinis lib. III. cap. 12. non veritus est affirmare historicis perperam annumerari Livium Andronicum falsoque apud Diomedem lib. III. *Livium* legi pro *Ennio*. Diomedis verba sunt: ‘Epos Latinum primus digne scripsit Livius, qui res Romanorum decem et octo complexus est libris: qui et annales inscribuntur, quod singulorum fere annorum actus contineant.’ Hunc Diomedem secutus Cælius Rhodiginus lib. VII. cap. 4. ‘Epica’ (inquit) ‘digne omnium primus scripsit Livius, qui decem et octo libris Romanorum res gestas perscripsit.’ Secuti et Simlerus in Bibliotheca, Popelinierus lib. v. de historicis, Glandorpheus in Onomastico voce ‘Livius Andronicus.’ Quos omnes Diome-

dam Romanorum, Trojano stirpe ante conditam Romam procreatas. Idem Livius: Ostrymon quemdam<sup>5</sup> memorant Graio stirpe extitisse. Ennius Annal. 6. Nomine<sup>7</sup> Pyrrhus<sup>†</sup> uti memorant a stirpe supremo . . . . . est revoca<sup>8</sup> fratrem<sup>u</sup> eodem stirpe prognatum plaudire, quam Gallus Ælius sic definit, stirps est gentis propagatio, ut quis a quoque est<sup>9</sup> prognatus. Stirpes autem per translationem dicuntur ab stirpibus iis quæ sub imis arboribus nascuntur.

Stiricidium, quasi stillicidium, cum stillæ concretæ [PAUL. frigore cadunt. Stiria enim principale est, stilla diminutivum.



7 Ead. ed. 'Ennius Annibal Nomine.'—8 Ead. ed. est revocat.—9 Ead. ed. 'ut quia quoque est.'

#### NOTE

dis loco deceptos tradit vir doctissimus, ea tantum ratione subnixus quod de Livio Andronico nihil hujusmodi Veteres prodidere, quodque duodeviginti librorum mentio Ennio potius congruit, quem totidem libros scripsisse ex eorum fragmentis passim in Grammaticorum libris satis constat. Sed futile est ntrumque illud argumentum, et vel minimo ictu periculum ruit, ut quisvis facile videbit. Diomedem aliosque asserit hic Festi locus, qui virum omni laude majorem latuit, vel saltem non sat ei perspectus fuit. Historias igitur et prorsa et metrica oratione Livius scripserit necesse est, quod priscis illis non insolens fuisse omnes norunt. Huc accedat quod Livii Annalium meminit Festus in voce 'surregit.' Versus etiam ex ejusdem Annalium lib. 1. et 11. legere est in voce 'quamde.' Nam viri docti qui eos Ennio tribunt nullo nituntur fundamento: Adi locum. Neque est quod quis dicat, non hic Livium Andronicum nominari, sed T. Livium Patavinum, non quod T. Livium forsitan et legere et exscribere non potuerit Verrius,

sed quod absurdum sit putare Verrium ex T. Livio, scriptore suo συγγραφέως, historiæ aliquid hausisse, et non potius ex iisdem fontibus unde hauserat T. Livius. Præsertim cum nullam ejus alibi mentionem fecerit, quem alioqui sæpius laudare necesse habuisset. Sed hæc in Livii gratiam dicta sunt, cui dolebam historici laudem a viro doctissimo aliquamdiu immerito fuisse negatam. *Dac.*

† *Tradunt familias*] Ut familiam Nautiorum. Vide supra in 'Nautiorum.' *Idem.*

<sup>5</sup> *Ostrymon quemdam*] De hoc nihil compertum habeo. *Idem.*

<sup>7</sup> *Nomine Pyrrhus*] Male apud Nonium *homines pro nomine*, in voce 'stirps.' Integrum distichon, 'Navo' repertus homo Graio patre, Graius homo, Rex, Nomine Pyrrhus, uti memorant, a stirpe supremo.' Scilicet placebat *Aimoniae Pyrrhus*, Merulae *Chaonicæ Pyrrhus*. Vetustiores sequor. *Idem.*

<sup>8</sup> *Est revoca fratrem*] Forsan *st, revoca fratrem* sed hoc forsitan indictum oportuit. In iis quæ desunt petiit poetæ eujusdam nomen. *Idem.*



*Stiricidium* <sup>x</sup> quasi stillicidium, cum stella concretæ [FEST. frigore cadunt. Cato pro C. . . . . nihilominus voluit semper de *stiricid* <sup>10</sup> in re præsentî cognoscere atque etiam statuere.

*Stlata*, <sup>y</sup> genus navigii latum magis, quam altum, et [PAUL. a latitudine sic appellatum, sed <sup>11</sup> ea consuetudine, qua stlocum pro locum, et stlitem pro lite dicebant.

*Stlata* genus erat navigii, latum magis, quam altum, [FEST. sic appellatum a latitudine, sed consuetudine, qua stlocum pro locum, et stlitem antiqui pro litem dicebant.

*Stlembus*, gravis, tardus, <sup>z</sup> sicut Lucilius pedibus [PAUL. stlembum dixit equum pigrum, et tardum.

*Stlembus*, gravis, tardus, <sup>z</sup> sicut Lucilius. . . . [FEST. . . . . *Apulidæ* pedibus stlembum dixit, cum refert equum pigrum et tardum.

*Stolidus*, <sup>a</sup> stultus Ennius libro primo: Nam vidi <sup>12</sup> pug-



<sup>10</sup> Ead. ed. de *arricid*.—<sup>11</sup> Vir doct. in marg. ejusdem ed. conjicit *scit*.—<sup>12</sup> Vet. cod. *vide*.

#### NOTÆ

<sup>x</sup> *Stiricidium*] Servius in illud III. Georgic. 'Stiriaque impexis induit horrida barbis.' 'Stiria,' inquit, 'est gutta: inde fit diminutivum ut dicamus Stilla.' *Idem*.

<sup>y</sup> *Stlata*] Glossarium: 'Stlata, *πειρατικοῦ σκάφους εἶδος*.' *Idem*, 'Stlatarius, *ἐργόμωκος*.' *Jos. Scal.*

*Stlata*] Pro *lata*, antiqui enim vocibus ab *l* incipientibus *st* præponebant. *Stlata*, subintelligitur *navis*. Gloss. 'Stlata, *πειρατικοῦ σκάφους εἶδος*,' 'Piraticæ navis genus.' *Item*, 'stlites, *δικαὶ ἀρχαῖως*,' 'Lites anti-que.' *Item*, 'stlatarius, *ἐργόμωκος*.' *Dac.*

<sup>z</sup> *Stlembus*, gravis, tardus] A Lumbagine, *stlembus*, pro *lumbus*, quasi *lumbosus*, a lumborum vitio, et per metaphoram pro tardo instar laborantis lumbagine. Hæc Voss. Dubito. Puntabam olim, longe aliud voluisse Lu-

cilium quam quod habet Festus, eumque dixisse pedibus stlembum, non tardum et gravem, sed velocem, *ὠκύποδα*, ab illius scilicet navigii velocitate quod *lembum* dicunt, nam *lembus* *μικρὸν πλοῖον*, Hesych. Eumque inter velocissimas et exploratorias naves fuisse ex Veteribus certum est. Sed vereri se ait Scaliger ne Verrins in vitiosum exemplar Lucilii inciderit, et Lucilius scripserit *stlentum* pro *lentum*. In verbis Lucilii τὸ *Apulidæ*, corruptissimum est. *Idem*.

<sup>a</sup> *Stolidus*] Ennius, *Namque aride pugnare sues stolidi soliti sunt*. Et: *Hominem appellat: Quid lascivis, stolide? non intelligit*. *Jos. Scal.*

*Stolidus*] A stolone, hoc est, inutili fruticatione quæ circum arbores e radicibus enascitur. *Stolo*, *stolidus*, syncope *stoldus*, *stoltus*, *stultus*: *stolo*

nare<sup>b</sup> sues, stolidi, stolidi sunt, et in Alexandro: Hominem appellat,<sup>c</sup> quia<sup>13</sup> lascivi stolide non intellegit: et Cæcilius in Hypobolimæo:<sup>d</sup> Abi hinc tu stolide:<sup>e</sup> illi ut tibi sit pater? et in Andronico:<sup>14</sup> Sed ego stolidus, gratulatum me oportuit<sup>15</sup> prius.

Stolidus, stultus. [PAUL.

Strebula lingua Umbrorum appellabant partes carniū sacrificatarum.

Strebula<sup>f</sup> Umbrico nomine Plautus appellat coxen- [FEST. dices hostiarum, quas Græci *μηρία* dicunt, quæ in altaria imponi solebant, ut Plautus ait in *Friularia*, *strebula* agnina tene<sup>g</sup>

. . . . .

. . . . . bulis. . . . .



13 Vet. cod. *quid*. Vide infra.—14 Vir doct. in marg. ed. Scal. conjicit *Androgyno*. Probat *Dac*.—15 Vet. cod. *oporteat*.

#### NOTÆ

etiam pro *stolido*: ut ‘stipes’ pro ‘stupido,’ &c. *Auson.* ep. 1. ‘Sed jam non potes, o stolo, doceri.’ *Dac*.

<sup>b</sup> *Nam vidi pugnare*] In *Schedis* hic *Eunii* versus sic legitur, *Nam vi depugnare sues stolidi solidi sunt*. Corrupte manifesto pro *soliti sunt*. Inde *Janus Duza Plantinar.* explicat. lib. xi. cap. 25. *Namque avide pugnare suis stolidi soliti sunt*. Sed *Scalig.* *Namque avide pugnare sues stolidi soliti sunt*. *Idem*.

<sup>c</sup> *Hominem appellat*] *Scal.* legebat: *Hominem appellat: Quid lascivis, stolide? non intelligit*. At ego: *Hominem appellat, quid lascivis, stolide? non intelligis?* Et interpretor de *Hectore Paridem* increpante quod evitaret *Menelam*, et dum ait *quid lascivis*, ei mollitiem exprobrat et ad *Homeri* illud alludit, *εἶδος ἄριστε, γυναιμὰνές*, &c. Vide *Homer.* *Iliad.* γ’. in principio. *Idem*.

<sup>d</sup> *In Hypobolimæo*] *Aliter, Hypobolimæo Æschino*. *Idem*.

<sup>e</sup> *Abi hinc tu stolide*] *Forsan: Abi*

*hinc, tu stolide, illuc, ut tibi sit pater. Ut, id est, ubi.* ‘Stulte, abi hinc illuc ubi tibi patrem reperias.’ Et ita spurium innuit. Et inde nomen fabulæ ‘*Hypobolimæus Æschinus*,’ id est, *Æschinus supposititiis: ὑποβολιμαῖος* enim supposititiis. *Idem*.

<sup>f</sup> *Strebula*] *Locus Plauti* fuit in *Friularia*, quæ non extat. *Ant. Aug.* *Strebula*] *Habes apud Varronem et Arnobium.* *Jos. Scal.*

*Strebula*] *Arnob.* ‘Nonne placet carnem strebulam nominare, quæ taurorum e coxendicibus demitur?’ Sed cur *Umbrico nomine?* cum a Græco *στροβλῶς*, curvus. Nempe a curvatura et versura coxendicis: ut optime *Varro* lib. vi. de *L. L.* ‘Caro strebola, *Opilius* scribit, circum coxendices sunt nobis. Id Græcum est ab hujus loci versura.’ *Dac*.

<sup>g</sup> *Strebula agnina tene*] *Puto in lacuna desiderari locum alium ejusdem Plauti quem laudat Varro ibid.* ‘In cessione,’ inquit, (optime *Scalig.* in

Strenam<sup>h</sup> vocamus, quæ datur die religioso, omnis boni gratia, a numero, quo significatur alterum, tertiumque<sup>16</sup> venturum similis commodi, veluti trenam, præposita S litera, ut in loco, et lite solebant antiqui.

Strigæ appellabantur ordines rerum inter se con- [PAUL. juncte<sup>17</sup> collocatarum, a stringendo dictæ.

Strigæ<sup>i</sup> appellabantur ordines rerum inter se conti- [FEST. nuate conlocatarum, a stringendo dictæ.

Strigæ,<sup>k</sup> ut ait Verrius, Græci σούρινα appellant; quod male-



16 Vet. cod. *initiumque*.—17 Vet. lib. *continue*.

#### NOTÆ

*Gastrione*) ‘cera sribola, ut de lumbo, obcænabis.’ Quem verum sic correxerit Scalig. *Caro sribola vitellina est: cænabis*. Sed quomodo ex ut de lumbo ob fieri possit *vitellina est*, non sat certe possum conjicere. Atqui is locus est qui nullo fere negotio possit sanari. Lege modo, *Carne strebola, aut de lumbo obcænabis. Cera, inversum care, pro carne, aut pro haud, ut sæpe. Obcænabis eodem modo dictum quo obtinebis, et alia. Et interpretor, ‘ad saturitatem cænabis.’ Nam et nomen fabulæ gastrion, sive gastron, id est, gulosus, verum et notatu dignum est, quod supra dixit Festus strebolam carnem sive *μυρία* in altaria imponi solita. Nam eæ præcipuæ hostiarum partes erant, ideoque in conviviis etiam viris principibus dabantur ut dorsa. Adi Eustath. in Homer. p. 1606. Ed. Rom. *Idem*.*

<sup>h</sup> *Strenam*] In loco et lite non solum s litera præponitur, sed s et t. Dicitur enim a Veteribus *stlocus* et *stllis*. Vide ‘Stlata’ et ‘Stlembus.’ Sic ‘Decemviri stlitibus judicandis’ dicebantur, pro *litibus*, qui Centumvirorum primi fuerunt. Vidend. Quintilian. lib. 1. cap. 6. Potuisset Festus

*stritavum* pro *tritavo* dictum referre. *Ant. Aug.*

*Strenam*] Etymologiæ Festi convenit, immo astipulatur versus Pomponii Atellanarii: ‘Asside, si qua veniet strena strenæ.’ *Jos. Scal.*

*Strenam*] Etymologiæ Festi consentit versus Pomponii Atellanarii: ‘Asside, si qua veniet strena strenæ.’ Aliter Nonius, ‘strena,’ inquit, ‘dicta est a strennitate.’ Cui favet Symmachus lib. x. Epist. 28. ‘Ab exortu pæne Martiæ, strenarum usus adolevit, auctoritate Tatii regis, qui verbenas felicitis arboris ex luco Streniæ anni novi auspices primus accepit. Nomen indicio est viris strenuis hæc convenire ob virtutem.’ *Dac.*

<sup>i</sup> *Strigæ*] Striga proprie in Re Rustica dicebatur sulcus, qui uno ductu peragebatur in longitudinem, et inde quarumcumque rerum ordines strigæ dicti sunt, ut Hygino in libello de castrorum metatione ordo et series equorum in castra redentium. *Idem.*

<sup>k</sup> *Stri* . . .] Striges aves nocturnas, ut ait Verrius, Græci στρογγυας appellant: a quo maleficis mulieribus nomen inditum est, quas volaticas etiam vocant. Itaque solent his verbis eas veluti avertere Græci: *στρογγυ*

ficis mulieribus nomen inditum est, quas volaticas etiam vocant. Itaque solent his verbis eas veluti avertere Græci σύρρινα πόμπειν<sup>1</sup> νυκτικόμεαν στρίγγα τόλαιον ὄρνιν ἀνώνυμον ὠκυπόρους ἐπὶ νῆας.

Strigores<sup>m</sup> in *Nelei carmine pro strigosis positum invenitur, id est, densarum virium hominibus, alias strigore exerciti.*

## NOTE

ἀπόπομπον, νυκτιβόαν, τὰν στρίγγ' ἀπὸ λαοῦ \*Ὀρνιν ἀνώνυμον ὠκυπόρους ἐπὶ νῆας. Plin. hos versus intellexit, cum scribit, 'Strigas in Græcorum diris, et imprecationibus haberi.' Qui hic somniant syrnia, næ ipsi multum hallucinantur. Puto secundum versum ita legendum, ac supplendum: \*Ὀρνιν ἀνώνυμον ὠκυπόρους ἐπὶ νῆας ἔλαυε. Jos. Scal.

Strigas] Harum avinm descriptionem pete ex Ovid. lib. vi. Fastor. post versum 130. Et recte Verrius strix, a Græco στρίγξ, seu στρίξ, quod a στρίξω, strideo, unde Ovid. 'Est illis strigibus nomen, sed nominis hujus Causa, quod horrenda stridere nocte solent.' Mulieres autem veneficæ striges dictæ, quia in eas aves figurantur. Unde et volaticæ dictæ sunt. Isidor. 'Striges, mulieres volaticæ.' Et Gloss. 'striga, λαιστρήγων, καὶ γυνή φαρμακίς.' Italia etiam hodie strigam veneficam vocant. Duc.

Strigus] Duo versus Græci sunt in veteri libro; quorum alterum mendosum Aldus, et Alcicius in Parergis ita emendarunt: Σύρρινα πομπέειν νυκτικόμα στρίγγα δ' ὀλοόν. Alterum versum, qui recte hic scriptus est, male referunt: in priore autem στρίγγασ' ὀλαδὸν scriptum est in veteri libro; sed neutrum esse sine mendo Fulvio Ursino nostro videtur. De strigibus autem Latina quoque Festi verba esse intelligenda nemo ignorare potest. Ant. Aug.

<sup>1</sup> Σύρρινα πόμπειν] Hæc corruptissima sunt: varie varii emendant. Tur-

nebus lib. xiv. advers. cap. 1. Στρίγγ' ἀποπέμπειν νυκτιβόαν, στρίγγ' αὐτικὰ λαδὸν Ὀρνιν ἀνώνυμον ἐνθένδ' ὠκυπόρους ἐπὶ νῆας. Scaliger in catalect. Στρίγγ' ἀπόπομπον νυκτιβόαν, τὰν στρίγγ' ἀγελαίαν Ὀρνιν ἀνώνυμον ἐνθένδ' ὠκυπόρους ἐπὶ νῆας. Et in notis suis ad Fest. Στρίγγ' ἀπόπομπον, νυκτιβόαν, τὰν στρίγγ' ἀπὸ λαοῦ Ὀρνιν ἀνώνυμον ὠκυπόρους ἐπὶ νῆας ἔλαυε. Tandem Hadrianus Junius in nomenclatore suo voce 'lamia:' Σύρρινα πομπέου νυκτινόμαν στρίγγα ταλαδὸν Ὀρνιν ἀνώνυμον ἐξελά' ὠκυπόρους ἐπὶ νῆας. Sed Junio imposuit corruptus Festi codex. Neque enim σύρρινα Græcum est. Ego adoram codicis ita tentaveram: Στρίγγ' ἀποπέμπειν νυκτινόμαν στρίγγα τ' ἄλαδὸν Ὀρνιν ἀνώνυμον ὠκυπόρους ἐπὶ νῆας ἔλαυειν. Hoc est: 'Strigem averte noctu pascentem, fædamque strigem avem feralem veloces in naves fuga.' Vel νυκτιβόαν pro νυκτινόμαν, nam et strix νυκτιβόα dicebatur. Hesych. in στρίγγος. Hos versus intellexit Plinius dum scripsit lib. xi. cap. 39. 'Esse in maledictis jam antiquis strigem convenit.' Duc.

<sup>m</sup> Strigores] Strigores in *Nelei carmine videtur pro strigosis positum: alii pro densarum virium hominibus. . . Strigores exerciti.* Memini Adr. Turneh. Strigones legere. Sed non advertebat morem Veterum, qui ut 'architectores' pro 'architectones,' ita Strigores pro strigones dicebant. Jos. Scal.

Strigores] Pro strigores Turnebus legebat strigones, sed, ut optime Sca-

Strigores densarum virium homines. [PAUL.]

Stritavum antiqui dicebant pro tritavo.

Stritavum antiqui dicebant pro tritavo, qui est pater atavi et ataviæ; ut stlitem pro lite. [FEST.]

Stroppus<sup>a</sup> est, ut Ateius Philologus existimat, quod Græce στρόφιον<sup>18</sup> vocatur, et quod sacerdotes pro insigni habent in capite:<sup>19</sup> quidam coronam esse dicunt, aut quod pro corona insigne in caput imponatur, quale sit strophium. Itaque apud Faliscos diem festum esse, qui vocatur Strupearia, quia coronati ambulent, et a Tusculanis, quod in pulvinari imponatur Castoris,<sup>o</sup> struptum vocari.



18 Vet. cod. στρόφιων.—19 In apice legit Scal. Improbat Dac.

#### NOTÆ

liger, non advertebat morem Veterum, qui ut 'architectores' pro 'architectones,' ita strigores pro strigones dicebant. Strigores autem proprie sunt strigosi, strigore, id est, macie exerciti, et inde factum, ut strigores densarum virium homines in Neelei carmine dicerentur. Hac voce usus videtur Plautus Bacchid. act. II. sc. 3. vulgo: 'Dum circumspecto, atque eo lembum conspicor: Longum est rigorem maleficum exornarier.' Legendum, ut Mureto etiam et Salmasio visum est: Dum circumspecto, atque ego lembum conspicor Longum a strigore malefico exornarier. Vel: Longum, strigorem maleficum exornarier. Ut lembum, strigorem dixerit, quamquam Acidalius aliique dissentiunt. Dac.

<sup>a</sup> Stroppus] Lege, pro insigni habent in apice. Apud Vitruvium sunt, quibus religatur remus ad scalmum, ut alibi notavimus. Glossarium: 'Strupus, τροπήρ.' Lege, Stropus. Glossæ aliæ, 'Strupus, σκαλῶς ἐνθα ἡ κώπη δεσμεῖται.' Idem Isidorus producit locum Livii: 'Tuncque remos jussit deligari strupis.' Apud Sucto-

nium alicubi perperam legitur stupis lecticæ pro strupis. Jos. Scal.

Stroppus] Sed hæc aliena: στρόφιων, strophium, stropus, proprie fascia, tænia, et quia ex fasciis fiebant coronæ, inde strophium et stropus pro corona. Et pro eo quod sacerdotes ferunt Hesyech. στρόφιων ἢ οἱ ἱερεῖς φέρουσι, 'Strophium quod sacerdotes ferunt.' Strophium autem a στρέφω, verto, quia fasciæ illæ tortiles. Strophia sic describit Plin. 'Quædam coronæ per coronas currunt: tenuioribus utebantur antiqui, stropus appellant, unde nata strophiola.' Duæ aut tres tæniæ invicem tortæ coronam faciebant, quam vocabant stropum. Antiqui enim Romani coronas e tæniis concinnabant nondum invento eas e floribus texere. Vid. Salmas. in Solin. Stropus, de quo hic egit Scaliger, nempe quo remus ad scalmum religatur, est ab alia origine. Nempe a τρόπος, lorum, tropus, s' addito, stropus. Dac.

Stroppus] Tertia linea cum sequenti alio pertinet, quod divinare non potui. Jos. Scal.

<sup>o</sup> Et a Tusculanis, quod in pulvinari

Stroppus, quod Græce dicitur *στροφίον*, pro insigni [PAUL. ponebatur in capitibus sacerdotum: alii id coronam esse dixerunt.

Struere<sup>p</sup> antiqui dicebant pro augere, unde instruere.<sup>20</sup>

Struere antiqui dicebant pro adjicere, augere,<sup>q</sup> unde [FEST. industrios<sup>r</sup> quoque. M. Cato: jure, lege, libertate, Republica communiter uti oportet: gloria, atque honore quomodo sibi quisque struxit: aut<sup>t</sup> in duodecim: quod est,<sup>s</sup> Si caluitur, pedemve struit: manum endojacito: alii putant significare retrorsus ire, alii in aliam partem, alii furere:<sup>2</sup> alii gradum augere; alii minuere; ac vix pedem pedi præfert,<sup>t</sup> otiose it, remoratur.

Strues genera liborum<sup>u</sup> sunt, digitorum conjunctorum non dissimilia, qui superjecta panicula in transversum continentur.

Strufertarios<sup>3</sup> dicebant, qui quædam sacrificia ad [PAUL. arbores fulguritas faciebant, a fertio scilicet quodam sacrificii genere.

*Strufertarios*<sup>v</sup> appellabant antiqui, ut ait, homines [FEST.



20 Vet. lib. *industria*.—1 Viri docti *at*, quod et legendum monet Dac.—2 Vet. cod. *fiare*. Vir doct. in marg. ed. Scal. conjicit *fugere*.—3 Vet. lib. *Strufertarios*.

#### NOTE

*imponatur Castoris, &c.*] Non solum Castoris sed et aliorum Deorum. Vide infra 'stroppi.' Dac.

<sup>p</sup> *Struere*] Glossarium: 'Pedem struit, *φείγει*.' Jos. Scal.

<sup>q</sup> *Struere antiqui dicebant pro adjicere, augere*] Persins: 'Rem struere exoptas caso bove.' *Adicere* pro *adjicere* antiqua scribendi consuetudine in exemplari exaratum. Dac.

<sup>r</sup> *Unde industrios*] Vide 'Industrium.' *Idem*.

<sup>s</sup> *Aut in duodecim, quod est*] *Lege at*, ut viri docti. Vide 'Pedem struit.' *Idem*.

<sup>t</sup> *Ac vix pedem pedi præfert*] Hic

aliquid omissum videtur. Foran, *Ac vix pedem pedi præferre; pedem struit, otiose it, remoratur*. Tamen nihil affirmo. *Id.*

<sup>u</sup> *Strues generaliborum*] Strues omnium rerum exstructio dicebatur. Gloss. 'Strues, *ξύλων σωρός, ἢ καὶ θυμάτων*,' 'Strues, lignorum cumulus, vel etiam liborum.' *Idem*.

<sup>x</sup> *Strufertarios*] Cato in libro de Re Rustica ita scribit: 'prinsquam mesim facias, porcæ præcidaneæ hoc modo fieri oportet:' et postea: 'Prinsquam porcæ fæminam immolabis, Jano struem commoveto sic: Jane pater, te hac strue commovenda bonas

*conductos mercede, qui ad arbores fulguritas aut piacularium commissarum causa sacrificia quaedam strue et fertio solemnibus verbis faciunt, precor te, Juppiter, uti mihi volens propitius sies, quod et nullo etiam fiebat adhibito strufertario.*

*Suberies* <sup>y</sup> arboris genus ex qua cortex natatorius detrahitur.

## NOTE

preces precor, &c. Ferctum Jovi moveto, et mactato sic: Juppiter, te hoc fercto obmovendo bonas preces precor, uti sies volens propitius mihi, liberisque meis, domo, familiæque meæ: mactus hoc fercto, &c. *Ant. Aug.*

*Strufertarios*] *Strufertarios antiqui soliti sunt appellare homines conductitios, qui ad lucos, vel arbores fulguritas, aut piacularium commissarum causa, strue et fertio sacra faciunt, his verbis: Oro te, Juppiter, uti mihi volens propitius sis: quod et nullo etiam adhibito strufertario fiebat.* Hæc Festus: ut appareat majora spatia in editione relicta esse, quam opus sit ad ea, quæ desiderantur, capienda. Ex his cognoscimus, quantum odorari potuimus, *strufertarios* fuisse, qui hujuscemodi superstitioni obeundæ operas locabant: quos *Fertores* etiam dictos, superius ex Isidoro notavimus. Quod enim arbores fulguritæ piaculis procurari solitæ essent, notum est, cum ex aliis Veterum monumentis, tum ex tabula, quæ Romæ ante hos v. annos effossa est: quam mihi eruditissimus ac nunquam satis laudatus Cl. Puteanus communicavit: in ea primum ita legitur: [III. ID. DEC. FRATRES. ARVAL. IN. LVCO. DEAE. DIAE. VIA. CAMPANA. APVD. LAP. V. CONVENER. PER C. PORC. PRISCVM. MAG. ET. IBI. IMMOLAV. QVOD. AB. ICTV. FVLMINIS ARBORES. LVCI. SACRI. D. D. ATTACTAE. ARDVERINT. EARVMQ. ARBORVM ADOLEFACTARVM. ET. COINQVENDARVM. ET. IN. EO. LVCO. SACRO. ALIAE

SINT. REPOSITAE. &c. Deinde infra in eadem tabula *struis* mentio fit: IMMOL. IPSO. MAG. PORCAM. ET. AGNAM. STRVIB. EFFERTIS. &c. quamquam miror *struibus effertis*, non *struibus et fertis* in ea tabula sculptum fuisse. Non solum, inquit Festus, ad arbores fulguritas *struferta* fiebant, sed et piacularium commissarum causa. Sane hoc verum esse vel ex uno Catone patet, qui struem commoveri jubet pro commisso imprudenter piaculo his verbis: ‘Si quid in hisce suovetaurilib. erit, quod nec recte factum sit,’ et cetera: unde ait Festus, etiam sine *strufertario* hoc fieri: hoc est, sine homine conductitio: recte: nam paterfamilias ipse hoc pro tota familia non raro faciebat. Cujus exemplum habes apud eundem Catonem. *Jos. Scal.*

*Strufertarios*] *Ista, Te precor, Juppiter, uti mihi, &c.* Solemnia precatationis verba sunt, ut apud Catonem: ‘Juppiter, te hoc fercto obmovendo bonas preces precor, uti sies volens propitius mihi, liberisque meis, domo, familiæque meæ,’ &c. *Fertum* autem, sive *fortun*, sive *fortum*, pro bono dictum putavit Salmas. quem vide ad Solin. Sed melius Festus in ‘Ferctum.’ *Duc.*

<sup>y</sup> *Suberies*] In reliquiis, quæ postea extant, nihil omnino pertinet ad superiora de *strufertariis*: sed, ni fallor, ita Festus scripserat: *Suber, arbor, ex qua cortex deripitur.* Deinde ntebatur testimonio Lucilii. Neque tantum hoc loco incommodum acceptum

Lacilius . . . ti hibernacul . . . . .

Struices<sup>2</sup> antiqui dicebant extruções omnium rerum.

Plautus: Cerialis cenas dat: ita mensas extruit, Tantas struices concinnat patinarias, et Livius: quo Castalia<sup>a</sup> per struices saxeas lapsu accidit.

Struices dicebant omnium rerum instructiones. [PAUL.

Struppi<sup>4b</sup> vocabantur in pulvinaribus fasciculi de verbenis facti, qui pro Deorum capitibus ponebantur.

Struppi vocantur in pulvinaribus *fasciculi de verbenis facti, qui pro Deorum capitibus ponuntur. apud Urbem<sup>c</sup> calo Antistius Labeo dici ait magistratum publicum.*

Strutheum in mimis<sup>d</sup> præcipue vocant obscenam partem virilem, a salacitate videlicet passeris, qui Græce στρουθῆς dicitur.



4 Vet. lib. *Strui*.

#### NOTÆ

est; sed et reliquum membrum, quod huc pertinebat, nescio quomodo, distractum est, et translatum ad vocem *Stura*, post quam reliquæ hujus loci apparent, in illis, *ac suberiesque*: de subere enim manifesto sermo fiebat. *Jos. Scal.*

*Suberies*] Putabat Scaliger huc pertinere et huc retrahenda esse quæ post *stura flumen* leguntur. Ubi etiam de *suberie*. Sed in schedis etiam sic diversa sunt. *Dac.*

<sup>2</sup> *Struices*] Plant. in Menæch. 'Tantas struices concinnat patinarias.' *Ant. Aug.*

*Struices*] Nævius etiam, teste Servio, qui est in schedis, dixit 'Struix malorum.' *Jos. Scal.*

*Struices*] *Struix* et *strucs* idem. Sic Nævius dixit 'struix malorum,' teste Servio. Versus Plauti est ex Menæch. act. 1. sc. 1. *Dac.*

<sup>a</sup> *Livius: quo Castalia*] Merula in comment. suis ad Ennium legendum

putavit: *Livius, libro quarto vel quinto*, nimirum *Erotopagnion*. Vel *Livius equo*. Nam equum Livii Trojannum citant Cicero lib. vii. Epist. et Nonius Marcellus in 'opitula.' De Castalia autem Apollinem fugiente et in fontem sui nominis conversa, notum est. *Idem.*

<sup>b</sup> *Struppi*] Verbenæ in fasciculum intortæ, quæ in pulvinaribus Deorum capita repræsentabant, unde et *capita Deorum* vocabantur. Vide supra 'Capita Deorum.' *Idem.*

<sup>c</sup> *Apud Urbem*] Hæc diversa sunt a superioribus. Forsan hic de Suffete agebat Festus, de quo infra. Sed quid pro voce *calo*, quæ certe mendosa est, subjici debeat, assequi non possumus. Videant eruditi, et hic ingenii sui acumen intendant. *Idem.*

<sup>d</sup> *Strutheum in mimis*] Immo et Latini passeres alibi quam in mimis pro obscæna illa parte positum est. *Id.*



Stultorum feriæ appellabantur<sup>5</sup> Quirinalia, quod [PAUL. eo die sacrificabant ii, qui solemnibus die aut non poterunt rem divinam facere, aut ignoraverunt.

Stultorum<sup>e</sup> feriæ appellabantur Quirinalia, qui erat [FEST. dies festus qui primi quod eo die Quirino sacrificant ii, qui solemnibus die aut non poterunt rem divinam facere, aut ignoraverunt: suorum fornacalium sacrorum diem commissum piaculum expiabant more, atque quod suis non fecerant quibus permittebatur feriis, sacrum faciebant.

Stuppam<sup>f</sup> linum impolitum appellant Græci Dorii.

Stuprum<sup>g</sup> pro turpitudine antiquos dixisse apparet in Nælei carmine: fœde, stupreque castigor cotidie: et in Appi sententiis: qui animi . . . . . compotem esse,<sup>h</sup> nequid fraudis stuprique ferocia pariat. Nævius: Seseque<sup>i</sup> ii perire mavolunt ibidem, quam cum stupro



5 Ed. Scal. appelluntur.

#### NOTE

<sup>e</sup> Stultorum] Vide 'Quirinalia.' Aut. Aug.

Stultorum] Lege: Stultorum feriæ appellabantur Quirinalia, qui erat dies festus Quirini, quod eo die Quirino sacrificant ii, qui solemnibus die aut non poterunt rem divinam facere, aut ignoraverunt suorum fornacalium sacrorum diem, commissum piaculum expiabant moræ, atque quod suis non fecerant, quibus permittebatur feriis sacrum faciebant. Ita ex schedis planus est hic locus, qui pessime in aliis editt. acceptus est. Ut et in Etymologico Vossii in voce 'Quirinalia.' Vide 'Quirinalia.' Dac.

<sup>f</sup> Stuppam] A Dorico στόππα. Id.

<sup>g</sup> Stuprum] Sententia Appii: Qui animi vult sese compotem esse, nequid fraudis stuprique ferocia pariat. Nævii versus Saturnii:

Seseque ei perire mavolunt ibidem,  
Quam cum stupro redire ad suos popularis.

Item:

Sin illos deseritis fortissimos virorum,  
Magnum inde stuprum populo fieri pergetis.

Ut a prohibeo, proebrium, et probrum; sic a stupeo, stuprum. Jos. Scal.

Stuprum] Pro qualibet turpitudine, unde in Glossis exponitur μασμός. Dac.

<sup>h</sup> Qui animi . . . . . compotem esse] Supplendum videtur vox exoptat se. Scalliger, Qui animi vult sese compotem esse, &c. Idem.

<sup>i</sup> Seseque] Nævii versus sic distinguebat Scal. ut essent Saturnii:

Se seque ei perire mavolunt ibidem,  
Quam cum stupro redire ad suos popularis.

Item:

Sin illos deseritis fortissimos virorum,  
Magnum inde stuprum populo fieri pergetis.

Vossius vero:

Se seque ii perire mavolunt  
Ibidem quam redire cum stupro ad suos

redire ad suos popularis: item: sin illos deserant fortissimos viros, magnum stuprum populo fieri pergetis.<sup>6</sup> Stuprum pro turpitudine antiqui dixerunt: unde est [PAUL. in carmine: Fœde stupreque castigor cotidie. Stura<sup>k</sup> flumen in agro Laurenti est. Stura flumen in agro Laurenti est, quod quidam [FEST. Asturam vocant.

*Suber*<sup>1</sup> arbor, ac suberies, qua natabant in Thermis.

SUAD TED,<sup>m</sup> idem<sup>7</sup> ait esse, sic te.

Suasum,<sup>n</sup> colos appellatur, qui sit ex stillicidio fumoso

//////////

6 Vet. cod. *pergentis*.—7 Vir doct. in marg. ed. Scal. conjicit *Messala*.

#### NOTÆ

*Populares* —

Item:

*Sin illos deserant fortissimos viros,*

*Magnum stuprum tum populo fieri pergitis.*

Et hosce postremos ita Grotius:

*Sin illos deseritis fortissimos viros,*

*Magnumque stuprum populo fieri pergitis.* Idem.

<sup>k</sup> *Stura*] Tertia abhinc linea, ut jam supra notavimus, pertinet ad vocem 'Suber.' *Jos. Scal.*

*Stura*] Sex millibus ab urbe abesse scribit Livius lib. xxvi. *Dac.*

<sup>1</sup> *Suber*] Suber hodieque natantibus inservit. Sed nimis nota res est. *Idem.*

<sup>m</sup> *Suad ted.*] Lego, *Sed ted, idem ait esse sine te.* Veteres se ponebant pro *sine*, item *sed*, ut supra dixit, et *ted*, pro *te*, ut Quintilianus etiam annotat. In vetustissimo lapide Duilii, quod ante hos xi. annos, Romæ cum essem, effossum fuit, semper legitur MARID pro MARI, et similia, cum D litera superflua. A *se, sine* factum est, ut ab 'iter,' 'itiner;' a 'jecur,' 'jecinor.' *Jos. Scal.*

*Suad ted.*] Pro *sic te.* Sed qui? Non satis conjicio. Quare unice probo Scaligeri conjecturam, qui legit, *Sed ted, idem ait esse sine te.* Veteres se ponebant pro *sine*, item *sed*, ut supra dixit, et *ted* pro *te*, ut Quintilianus etiam annotat. Vide 'sed.' *Idem*; id est, Messala, nam hæc sequebantur post 'serpula serpsit:' ubi Messala laudatur. *Dac.*

<sup>n</sup> *Suasum*] Versus Plauti est in Truculento, in quo legitur *insuasum*. Vide 'Insuasum.' *Ant. Aug.*

*Suasum colos*] Quæ ἐπιτεταμένως colorata sunt et saturata, Græci πεπεισμένα dicunt; Latini *suasa* et *insuasa*, quæ penitus καὶ εἰς βάθος imbibentur colorem. Epigramma vetus: σχολῖνος βάμματι πιθόμενος. Et Strab. πεπεισμένως ἐπικεκαῖσθαι τὴν χρώαν. Eleganter dicit, penitus adustum esse et profunde coloratum sole. Latini *insuasum* dicunt. 'Colorem infusatum' vulgo appellamus, qui luteo similis est, sed obscuro. Est enim μήλινον χρώμα τὸ βαθυνόμενον μέλανι. Glossæ: 'Insuasum, εἶδος δοκαρίου κεκαπισμένου.' Græci χρώμα κεκαπισμένον, similiter vocant qualis est color in tignis ac trabibus diutino

in vestimento albo. Plautus: quia tibi suaso infecisti propudiosa<sup>8</sup> pallulam. Quidam autem legunt insuasos, nec desunt, qui dicant omnem colorem, qui fiat inficiedo, suasum vocari, quod quasi persuadetur in alium ex albo transire.

Sub corona<sup>o</sup> venire dicuntur, quia captivi coronati solent venire, ut ait Cato in eo, qui est de re militari: ut populus suus sua opera potius ob rem bene gestam coronatus supplicatum eat, quam re male gesta coronatus veneat.<sup>9</sup> Id autem signum est nihil præstari a populo: quod etiam Plautus significat in Hortulo: præco ibi adsit<sup>p</sup> cum corona, quique † liceat veneat.

Sub jugum mitti<sup>q</sup> dicuntur hostes victi, ereptis omnibus armis telisque, cum hastis defixis duabus in terra, tertiaque ad summum earum deligata, (ipsi eam<sup>10</sup> jubentur subeuntes transire.



8 Ed. Scal. *propudiosam*.—9 Hic et mox vet. cod. *veniat*.—† Ed. Scal. *quique*.—10 Vet. cod. *specie jam*. Vir doct. conjicit *speciem eam*.

#### NOTÆ

fumo infectis. Genus erat Iaspidis, qui *καπνίας* dicebatur a fumido colore. Dioscorides: *ὁ δὲ ἀερίζων, ὁ δὲ καπνίας, ὡσπερὲν κεκαπνισμένος*. Cave sis autem putes *suasum* et *insuasum* proprie dici τὸν κάπνιον colorem. Sed *insuasus* vel *suasus* color ὁ πεπεισμένος *κεκαπνισμένος*. Quod de omnibus coloribus intensioribus dici queat; ut optime infra Festus. Quia vero tignum, quod diutino fumo infectum est, vel ea quæ ex stillicidio fumoso infecta sunt, colorem eum penitus imhiberunt, eoque prorsus imbuta ac veluti insuasa valide retinent, ideo *insuasum* et *suasum* κατ' ἐξοχὴν de hoc fumido colore usurpatum est quod de omnibus dici potest, ut Græci *πέθεσθαι* et *πεπεισμένον*. *Salmas. in Solin.* Infra pro *persuadetur* Schedæ *persuadentur*, aperte pro *persuadeatur*. *Dac.*

<sup>o</sup> *Sub corona*] Vidend. Gell. lib. vii. *Ant. Aug.*

*Sub corona*] Versus Plauti: *Præco ibi adsit cum corona: quique liceat, veneat*. *Jos. Scal.*

*Sub corona venire*] Exempla passim apud historicos. Quod addit infra, id signum fuisse nihil præstari a populo, confirmat Gellius lib. vii. cap. 4. quod alioqui sæpissime fiebat ut venditor servum sanum, non furem, non fugitivum, non errorem, non vespillonem præstaret. *Dac.*

<sup>p</sup> *Præco ibi adsit*] In Plauti Edit. sic: *Præco ibi adsit cum corona, quique liceat veneat. Quique*, id est, quanti. *Idem.*

<sup>q</sup> *Sub jugum mitti*] Vide 'jugum.' *Liv. lib. iii. sect. 28.* De modo mittendi vide eundem lib. ix. sect. 5. Inde factum verbum *subjugare*, pro *debellare*, devincere. *Idem.*

Sub jugum mitti dicuntur hostes, cum duabus hastis in terra defixis, tertiaque superligata, inermes sub eas coguntur transire. [PAUL.]

Sub vineam jacere<sup>r</sup> dicuntur milites, cum astantibus centurionibus jacere coguntur sudes.

*Sub vineam jacere dicuntur milites, cum astantibus* [FEST. centurionibus jacere coguntur sudes.

Sub vitem<sup>s</sup> hastas jacere dicitur veles, cum eas sub [PAUL.] manu sursum mittit. Lucilius: ut veles bonus sub vitem, qui summisit<sup>11</sup> hastas. Veles autem velitis facit.

Sub vitem hastas jacere dicitur veles, cum eas sub manu sursum mittit. Lucilius: ut veles bonus sub vitem qui subit<sup>12</sup> hastas. [FEST.]

Sub vitem præliari dicuntur milites, cum sub vinea [PAUL.] militari pugnant. Lucilius: Neque prodire in altum, præliari procul sub vite.

*Sub vitem præliari*<sup>t</sup> dicuntur milites, cum sub vinea [FEST.] militari pugnant. Lucilius: neque<sup>13</sup> prodire in altum, præliari procul sub vite.

Sub vos placo,<sup>u</sup> in precibus fere cum dicitur, significat id,

//////////

<sup>11</sup> Alii legunt *subjicit*. Vide infra.—<sup>12</sup> Vir doct. in marg. ed. Scal. conj. *subjicit*.—<sup>13</sup> Ed. Scal. ‘pugnant Lucilius .Eg. prodire.’

#### NOTE

<sup>r</sup> *Sub vineam jacere*] Militarem vineam sive vitem sic describit Vegetius: ‘E lignis levioribus machina colligatur, alta pedibus 8. lata 7. longa 17. hujus tectum duplici munitione, tabulatis cratibusque contextitur. Latera quoque vimine sepimuntur, ne saxorum pilorumque impetu penetrentur. Extrinsecus autem ne immisso concrementur incendio, crudis ac recentibus coriis, vel centoniibus operitur. Cum plures factæ fuerint, junguntur in ordinem, sub quibus subsidentes tuti ad subruenda murorum penetrant fundamenta.’ *Id.*

<sup>s</sup> *Sub vitem*] Lucilii versus corri-

gendus: *Ut veles bonu' sub vitem qui sumicit hastas. Sumicit pro subjicit*, ut ‘Comuro’ pro ‘Conuro,’ ‘Comitium’ pro ‘Coitium.’ *Jos. Scal.*

*Sub vitem*] Schedæ habent *subit*, quod mihi corruptum videtur ex *subicit*, ut antiquitus scribebant pro *subjicit*. *Dac.*

<sup>t</sup> *Sub vitem præliari*] Trochaicus Lucilii ita legendus: *Neque prodire in altum, præliari sub vitem procul*. *Jos. Scal.*

<sup>u</sup> *Sub vos placo*] Vide ‘Endoitium.’ *Ant. Aug.*

*Sub vos placo*] Pro *vos supplico*: ut ‘per ego te Deos oro,’ et quæ voca-

quod supplico,<sup>14</sup> ut in legibus: TRANSQUEDATO. ENDOQUE<sup>15</sup> FLORATO.

Sub vos placo, supplico. [PAUL.

Subactus modo significat mollitus; modo victus; modo compulsus, ut cum dicimus, pecus sub arbore subactum: modo coactus.

*Subacti*,<sup>x</sup> molliti, alias, *compulsi, et coacti*, ut cum di- [FEST. cimus, *pecus sub arbore subactum, alias victi*.

Subditus<sup>y</sup> dicitur iudex, qui loco mortui datur iis, [PAUL. qui eum habuerant iudicem in aliqua re, vel lite.

Subditus dicitur is qui in demortui iudicis locum<sup>16</sup> ju- [FEST. dex datur his, qui eum habuerant iudicem dumtaxat in eandem rem, *vel litem*.

Subices<sup>z</sup> Ennius in Achille pro subjectis posuit: cum dixit Nubes per ego Deum subices humidas, Unde<sup>17</sup> oritur imber sonitus ærio<sup>18</sup> spiritu.



14 Vet. cod. *supplicio*.—15 Ed. Scal. *edendoque*. Vir doct. in marg. ejusdem ed. conjicit *et endoque*.—16 Ead. ed. ‘in demortui (in demortuis) iudicis locum.’—17 Vet. cod. *inde*.—18 Vet. cod. *æro*. Vir doct. in marg. ed. Scal. conj. *sonitu særo*.

#### NOTE

bulorum trajectiones in precibus solennes, ut alibi diximus. *Duc*.

<sup>x</sup> *Subacti*] Gloss. ‘Subigo, προσβάλλω, subegi, ὑποτάσσω, μαλάσσω.’ *Legē: subigit, ὑποτάσσει, μαλάσσει*. Id est, ‘subjicit,’ ‘mollit.’ *Idem*.

<sup>y</sup> *Subditus*] Paulus in L. mortuo. D. de Judic. ‘Mortuo iudice, quod eum iudicare oportuerat, eum qui subditus est, sequi oportet.’ *Idem*.

<sup>z</sup> *Subices*] Gell. lib. iv. cap. 17. versus Ennii refert: ‘Ergo Deum sublimes subices, humidus Unde oritur imber sonitu sævo, et strepitu.’ Nonius vero: ‘Per ego Deum sublimes subices humidas. Unde oritur imber.’ Faërus noster Nonii scripturam probat, et verbum *nubes* Festi esse arbitratur. *Ant. Ang.*

*Subices*] *Subices Ennius in Achille*

*pro subjectis posuit, cum dixit nubes: Per ego Deum sublimes subices humidas. Unde oritur imber sonitu sævo et spiritu.* Jos. Scal.

*Subices*] Hic locus sic distinctione iuvandus est: *Subices Ennius in Achille pro subjectis posuit cum dixit nubes*. Ita Scaliger. Idem ad Manilium sic dictas ait, quod subeant cælestia, quomodo Græci vocant μετέωρα, nam *subere* est *uscendere*. Prævit forsā Nonius: ‘Subicis,’ inquit, ‘nove positum, non a subiciendo sed altitudine,’ &c. Sed de Nonio alias, favente Deo. Interim Festum sequor, *subicesque* interpretor *subjectas, nubes Deum subices*, quippe quæ Diis subjiçantur. Nam ut ab ‘obicio,’ ‘obex,’ sic a ‘subicio,’ ‘subex.’ Versus Ennii: *Per ego Deum subices hu-*

Subices Ennius pro subjectis posuit. [PAUL.

Subici<sup>a</sup> aries dicitur, qui agitur,<sup>19</sup> ut cædatur, quod fit, [FEST. ut ait Cincius in libro de officio jurisconsulti, exemplo Atheniensium apud quos expiandi<sup>20</sup> gratia aries inigitur<sup>1</sup> ab eo qui scelus admisit pœnæ pendendæ loco.

Subigere<sup>2</sup> arietem in eodem libro<sup>3</sup> Antistius esse ait dare arietem, qui pro se agatur, cædatur.

Sublesta<sup>b</sup> antiqui dicebant infirma et tenuia. Plautus in Persa: Ad<sup>4</sup> paupertatem si immigrant infamiæ, Gravior paupertas fit, fides sublestior, id est, infirmior. Idem in Nervolaria, vinum ait sublestissimum, quia infirmos faciat, vel corpore, vel animo.

Sublesta, infirma, et tenuia. Plautus: Gravior [PAUL.

//////////

19 Ed. Scal. agatur.—20 Ead. ed. explandi.—1 Ead. ed. integitur.—2 Vir doct. in marg. ejusdem ed. conjicit Subicere.—3 Id. ibid. X. V. Juris Pont.—4 Hæc in ead. ed. ita extant:

‘ . . . . . in dicebant infir . . . . .  
 . . . . . Plautus in Persa: Ad, &c.

#### NOTÆ

midas Unde oritur imber sonitu sacro et spiritu. Sed aliter Gellius, et Nonius in ‘sublicis;’ apud quos, Per ego Deum sublimas sublicis humidus, Unde oritur imber. Dac.

<sup>a</sup> Subici] Subici aries dicitur, quem quis agit, ut pro se cædatur: ut uir in eodem libro Antistius: quod fit, ut ait Cincius libro de officio Jurisconsulti, exemplo Atheniensium: apud quos expiandi gratia aries inigitur ab eo, qui scelus admisit, pœnæ pendendæ loco. Notum apud Athenienses et alios Græcos, non solum, qui ἀκοῦσιον φόβου, sed et qui ἐκ προποίας fecissent, pecudibus immolandis expiari solitos, ut de Oreste et aliis proditur. Hoc etiam retulerat in leges suas Numa, inter quas hæc fuit: SEI. QVIS. HOMINEM. LEIBERV. DOLO. SCIENS MORTEI. DVIT. PARICEIDA. ESTO. SEI IM. INPRVDENS. SE. DOLO. MALO. OC-

CISIT. PRO. CAPITE. OCCEISEI. ET. NATEIS. EIVS. IN. CONCIONE. ARIETEM. SVICITO. Cujus legis ultimum membrum concinnavimus ex schediis Servianis, in quibus hujus legis mentio fit: ‘Ut siquis imprudens hominem occidisset, pro capite occisi, et natis ejus in concione arietem offerret.’ Quod hic ait Festus, pœnæ pendendæ loco, pœnæ videtur innuere in lege fuisse expressum verbo ἀρτιποιος. Jos. Scal.

<sup>b</sup> Sublesta] Festi verbis pauca desunt in hanc sententiam: Sublestum dicebant infirmum, et tenue. Plaut. &c. Verba Plauti hæc sunt: ‘Nam ad paupertatem si admigrant infamiæ, Gravior paupertas fit, fides sublestior.’ Idem in Bacchid. ‘Lingua factiosi, inertes opera, sublesta fide.’ Ant. Aug.

Sublesta] Glossa Isidori: ‘subles-

paupertas fit, fides sublestior, id est, infirmior. Idem ait vinum sublestissimum, quia infirmos faciat vel corpore, vel animo.

Sublicium<sup>c</sup> pontem quidam putant esse appellatum a [FEST.

## NOTE

tis, utrumque enim dici potest, ut *sublimis* et *sublinus*, 'infirmus, tristis.' Item, 'sublestia, infirmitas, tristitia.' Ubi melius forsan, *Sublestia, infirmia, tristia*. *Sublestus* autem, ut optime Scalig. est a Græco ὑπόλιπτος mutato σπ in st, ut fit, quod Aristophanis Scholiastes interpretatur τετριμμένος, attritus: λίσπος enim est ισχνός, gracilis. Enstath. Et idem Aristoph. interp. in Ran. οἱ τὰ ἰσχυα λεπτοί, λίσποι λέγονται. Versus Plauti Persa act. v. sc. 1. sic in editis: 'Nam si ad paupertatem admigrant infamiæ, Gravior paupertas fit, fides sublestior.' Idem in Bacchid. act. III. sc. 6. 'Lingua factiosi, inertes opere, sublesta fide.' Infra 'vinum sublestissimum' potius interpretor, 'tenue,' 'infirmum:' sic pictura sublesta, quæ tantum primis lineamentis deformata est, ac nullis coloribus adumbrata. Græcis μονόγραμμος. *Dac.*

<sup>c</sup> *Sublicium*] Livius sub Anco Rege Janiculum adjectum esse scribit, et ob commoditatem itineris ponte, sublicio tum primum in Tiberi facto, conjungi urbi placuisse. Eiusdem pontis defensio ab Horatio Coelice narratur ab eodem Livio lib. II. 'Sine ferreo clavo fuisse ita disposita contignatione, ut eximerentur trabes, sive sublicæ, ac sine fulturis reponerentur' Plinius auctor est lib. XXXVI. cap. 15. Ab hoc ponte sæpius a pontificibus refecto, ut eis et uis Tiberim sacra fierent, pontifices dictos esse Varro existimat lib. IV. de Ling. Lat. Idem lib. VI. ait ab hoc ponte Argeorum simulacra quotannis a sacerdotibus jaci solere.

Pons dictus est a *sublicis, sublicins. Sublicarum* mentio fit a Cæsare lib. IV. de Bello Gall. Livio lib. XXXIII. Vitruvio lib. III. cap. 3. Festus tamen *sublices* appellasse videtur, ut *elices* quoque dicuntur, et aquæ *licium* vocatur ab *elicienda aqua*: vel, ut aliis videtur, a *liquenti aqua*. Utitur exemplo Sallustii in historiis, qui 'sublicibus cavata' dixit. *Ant. Aug.*

*Sublicium*] Festus dicit *sublices*, non *sublicas*: quod et in Sallustiano exemplo erat. Sic etiam veteres Glossæ: 'Sublices, καταπήγες, οἱ ἐν ποταμῷ τὴν γέφυραν ὑποβαστάζοντες.' Referebat præterea Festus opinionem eorum qui vocabulum Volscum esse aiebant, quod non aliter Formiani tigna, quibus eorum pons surrectus erat, appellabant: item eorum, qui dicebant *Sublices* ab eo dictas, quia sub eis aqua liquens laberetur. Sed nos censemus *sublicam* dictam, ut *obliquam*: et intelligi trabem. *Sublicus* ergo, et *oblicus*, vel *subliquus*, et *obliquus* composita sunt: quorum simplex *liquus*, vel *liquis*. Vetus auctor loquens de figuris et lineamentis: 'omnem autem summitatem metiundi observationes sunt duæ: enormis, et liquis. Enormis, quæ in omnem actum rectis angulis continetur. Liquis, quæ minuendi laboris causa, et salva rectorum ratione angulorum secundum ipsam extremitatem subtenditur.' *Jos. Scal.*

*Sublicium*] Ait Festus: *Sublicius* pons quibusdam a *sublicis*: *sublicæ* autem, vel, ut alii auctores vocant, *sublices*, Volscum vocabulum, quo et Formiani vocabant tigna quibus eo-

*sublicibus, peculiari vocabulo Volscorum, quæ sunt tigna in latitudinem extensa, quæ non aliter Formiani vocent, quam a nomine eorum: et quæ ab aliis auctoribus sublices vocantur quod sub eis aqua liquens laberetur, dictæ, in qua opinione fuit* . . . . .

*et meminit sublici pontis: en Nævius qui ait in belli Punici libro* . . . . .

*quam liquidum sublicio tranat ponte amnem, et alii, tabulis qui adhuc nomen retinet* . . . . .

*Sallustius libro quarto Historiarum ne irrumiendi pontis sublici* . . . . .

*sublicibus cavata* . . . . .

*essent* . . . . .

Sublimavit<sup>d</sup> dixit,<sup>5</sup> id est, in altum extulit, Originum libro



5 Vir doct. in marg. ejusdem ed. conjicit *dixit Cato*.

#### NOTE

rum pons nitebatur. Juvat vetus Glossarium: ‘sublices, καταπήγες, οἱ ἐν ποταμῷ τὴν γέφυραν ὑποβαστάζοντες.’ Id est, ‘Sublices, tigna quæ in fluvio pontem sustinent.’ Addit, *sublices* dictas, quod sub eis aqua liquens laberetur, quod non omnino improbandum, sed magis placet quod monet Scaliger, *sublicam*, vel *sublicem* dictam, ut *obliquam*, et intelligi trabem. *Sublicus* enim et *oblicus*, vel *subliquus* et *obliquus* composita sunt, quorum simplex *liquus* vel *liquis*. Vetus auctor loquens de figuris et lineamentis: ‘*Omniem autem summitatem metiendi observationes sunt duæ; enormis et liquis. Enormis quæ in omnem actum rectis angulis continetur, liquis quæ minuendi laboris causa, et salva rectorum ratione angulorum, secundum ipsam extremitatem subtenditur.*’ Infra in verbis Nævii Saturnium versus agnosco: *Quam liquidum tranat sublicio ponte amnem. E*

sequentibus facile me expedire non possum, ejusdem sane videntur esse Nævii: Et non male sic ea et emendabis ac supplebis, ut alterum versus Saturnium efficias:

*Quam liquidum tranat sublicio ponte amnem.*

*Et alibi:*

*E tabulis adhuc qui nomen obtinet pons Sublicius.*

*Et Sallustius, &c.* Nihil tamen affirmo, neque enim mihi et homini, et adhuc juveni tanta fiducia. Ista potius doctioribus relinquo, qui certius de iis pronuntiabunt. Ea mihi certe spes est fore ut æqui harum rerum aestimatores conatibus nostris faverent, præsertim si subinde sese homines recorderent, humanique nihil a se alienum existiment. Sed redeamus. Verba Sallustii quæ Festus laudabat, aliquid comminiscendo vel le edere nimis periculosum est. Quare nihil tentabo; hoc unum di-



secundo: In maximum decus, atque in excelsissimam claritudinem sublimavit; id autem dicitur a limine superiore, quia supra nos est.

Sublimem <sup>6</sup> est in altitudinem elatum: ut Ennius in Thyeste: Aspice hoc sublime candens, quem vocant omnes Jovem. Virgilius in Georgicis libro primo: Hic vertex nobis semper sublimis.

Sublimem est in altitudinem elatum: id autem dicitur a limine superiore; quia supra nos est. [PAUL.]

Sublucare <sup>f</sup> arbores est ramos earum supputare, et [FEST.] veluti supus lucem mittere: collucare autem succisis arboribus locum implere luce.

Suboles <sup>g</sup> ab olescendo, id est, crescendo, dictæ, ut adolescentes quoque, et adultæ,<sup>7</sup> et indoles dicitur. Lucretius libro quinto: Sive virum suboles, sive est muliebris origo. Virgilius: Cara Deum suboles, magnum Jovis incrementum.

Subræmari <sup>h</sup> dicuntur hædi, cum ad mammam admoventur: quia ea (his vocatur,<sup>8</sup> vel quia rumine trahunt lacte sugentes.



6 Legit Dac. *Sublime*.—7 Vir doct. conj. *adulti*.—8 Ed. Scal. *vocabuntur*. Vide infra.

#### NOTE

cam τὸ *inrumiendi* corruptum esse, forte pro *inveniendi*. Dac.

<sup>d</sup> *Sublimavit*] Aurelius Victor in Epitome c. iv. 8. 'Pallasque prætoris ornamentis sublimatus.' Et in Gloss. 'sublimo, ὑψῶ.' Item: 'sublimo, as, μετεωρίζω.' *Idem*.

<sup>e</sup> *Sublimem*] Lego *sublime*. Ultima syllaba repetita vitiosam scripturam innuit: limen erat superius et inferius. Superius, *sublimem* vocant, unde *sublimis*, in altitudinem elatus, et 'sublime cælum' dictum Ennio: 'Aspice hoc sublime candens quem vocant omnes Jovem.' Vel, ut apud Ciceronem lib. ii. et iii. de Nat. Deorum: 'Aspice hoc sublime can-

dens quem invocant omnes Jovem.' *Idem*.

<sup>f</sup> *Sublucare*] Gloss. 'Subluco, as, ὑποκαθαίρω.' Sed infra errat Festus, cum ait *collucare* esse succidere arborem. Nam succidere arborem est ἐκκόπτειν. At *collucare* est ramos tantum officientes lumini recidere, coinquere, coërcere. Ut et ipse, supra in 'collucare.' Similes Festi inconstantias alibi notavimus. *Idem*.

<sup>g</sup> *Suboles*] Virg. Eclog. iv. *Ant. Aug.*

*Suboles*] Glossarium: 'suboles, ἐπιγονή, γονή, γενέα.' Vide 'adolesco.' Dac.

<sup>h</sup> *Subrumari*] Qui et *subrumi* dicti

Subrumari dicuntur hædi, cum ad mammam ad- [PAUL. moventur: quia ea rumis vocatur: vel quia rumine trahunt lac<sup>9</sup> sugentes.

Subscudes<sup>i</sup> appellantur tabellæ, quibus tabulæ inter se configuntur, quia quo immittuntur succiditur. Pacuvius: Nec ulla subscus cohibet compagem.

*Subscudes* appellantur cuneatæ tabellæ, quibus tabulæ inter se configuntur, quia quo eæ immittantur, succiditur. Pacuvius in<sup>k</sup> Niptris: Nec ulla subscus cohibet compagem alvei. Plautus in Astraba: Terebratus multum sit, et subscudes addite.

*Subsidium*<sup>l</sup> dicebatur quando milites subsidebant in extrema



<sup>9</sup> Vet. lib. lacte.

#### NOTÆ

sunt. Vide Varr. de R. R. cap. 1. et cap. 9. Lege infra, quia ea rumis vocabatur: ut viri docti. Gloss. 'Rumis, θηλή, ἀρχαϊκός,' 'Rumis, mamma, antique.' Dicebatur et Ruma et Rumcn. Vide 'Ruminalis.' *Idem.*

<sup>i</sup> *Subscudes*] Vide 'Serilla.' *Ant. Aug.*

*Subscudes*] Infra: *Subscudes* appellantur cuneatæ taleolæ, quibus tabulæ inter se configuntur. quia, quo eæ immittuntur, succiditur. Pacuvius in Niptris. Jos. Scal.

*Subscudes*] Tabellæ lignæ ad trabes aliave committenda: Gallice, *Queüs d'ironde*. Infra, pro succiditur legendum succiditur, nam ita plane scripserat Festus, ut infra ex Schedis. Et absque iis ita olim Turneb. lib. xiv. cap. 1. 'Legendum puto,' inquit, 'succiditur: nam a succidendo mihi nomen videtur potius habere, quam a succidendo. Etsi enim locus, cui inseruntur, excavatur, succiditurque inde aliquid, ut immittantur, cum tamen id fiat cadendo scal-

pris malleo percussis, et immittantur ictu mallei, non video cur non debeant potius a succidendo, quam a succidendo deduci. Quod si Festus a succidendo scripsit, ut et fortasse fecit, nã ab eo libentissime dissentio.' *Dac.*

<sup>k</sup> *Pacuvius in*] Integrum Pacuvii locum sic supra adduxit Fest. in 'serilla.' 'Nec ulla subscus cohibet compagem alvei, Sed sutâ lino et sparteis scribillibus.' *Idem.*

<sup>l</sup> *Subsidium*] *Subsidium* dicebatur, quando milites subsidebant in extrema acie, labentique aciei succurrebant: quod genus militum constabat ex iis, qui emeruerant stipendia, et tamen retinebant locum in exercitu, quæ erat tertiu acies quæ dicebatur *Triariorum*. ut Plautus in *Friularia*: *Agite nunc subsidite omnes, quasi solent Triarii*. Reliqua non potui. Versus ille Plauti manifesto conjungendus est cum illis ex eadem *Friularia*: 'sequimini hac Sultis legiones omnes Lavernæ. Ubi rorarii Estis? En sunt. Ubi sunt accensi? Ecce \* Agite nunc, subsidite omnes,

acie, labentique aciei succurrebant, quod genus militum constabat ex iis, qui emeruerant stipendia, locum tamen retinebant in exercitu, quæ erat tertia acies Triariorum: ut Plautus in *Friularia*: agite nunc subsidite omnes, quasi solent triarii: simili modo dicti præsidarii ante eos collocati qui erant, aut in alio loco præpositi.

Subsilles dicebantur quædam lamellæ sacrificiis necessariae. [PAUL.]

*Subsilles*<sup>m</sup> sunt, quas aliter ipsilles vocant, lamellæ necessariae sacris quæ ad rem divinam conferre dicuntur maxime, specie virum<sup>10</sup> et mulierum.

Subsolaneæ<sup>n</sup> quæ sunt solo res appellantur, nec ad unius no-



10 Ed. Scal. virorum.

#### NOTÆ

quasi solent Triarii.' A subsidio, subsidiosum audacter formavit Seneca Epistola 8. 'clamo, vitate quæcumque volgo placent, quæ casus attribuit ad omne fortuitum bonum, subsidiosi pavidi quæsubstitute.' Ita inveni in libro N. Fabri, quem cum optimis codicibus scriptis contulit. Jos. Scal.

*Subsidium*] A *subsidendo*, ut a 'præsidendo,' 'præsidium.' Idem Varro lib. iv. de L. L. 'Hastati dicti qui primi hastis pugnabant, Pilani, qui pilis. Principes, qui a principio gladii, et commutata re militari minus illustres sumuntur. Pilani Triarii quoque dicti, quod in acie tertio ordine extremis subsidio deponebantur. Quod hi subsidebant ab eo subsidium dictum, a quo Plautus: Agite nunc subsidite omnes quasi solent Triarii. Auxilium appellatur ab actu, cum accesserant, qui adjumento essent, alienigenæ. Præsidium est dictum quia extra castra præsidebant in loco aliquo quo tutior regio esset.' Sed falsum est quod ait Varro hastatos dictos quod hastis pugna-

rent, Pilanos, quod pilis: nam ex Veteribus satis constat hastatos pilis, hastis pilanos decertasse. Ita ut utrique ab eo genere telorum appellati fuerint, quibus minime utebantur; quod in eorum gratiam dico qui historiae Romanæ assiduam operam navant. *Dac.*

Ante *Subsilles*] Verba Festi ad *subsidium* pertinent: id vero maxime a triariis, qui subsidere solebant, dum principes, et hastati pugnarent, dictum est. Plant. in . . . . 'Agite nunc subsidite omnes, quasi solent triarii.' Liv. lib. viii. 'Ad triarios cum ventum erat, qui ceteris essent subsidio, res in extremum periculum perducta esse dicebatur.' *Ant. Aug.*

<sup>m</sup> *Subsilles*] *Subsilles, quas alii Ipsulles vocant, lamellæ necessariae sacrificiis: quæ ad rem divinam dicuntur maxime conferre . . . . .* Vide 'Ipsullices.' Jos. Scal.

*Subsilles*] Vide 'ipsullices.' *Dac.*

<sup>n</sup> *Subsolaneæ*] Quid sit, quæranus. Jos. Scal.

*Subsolaneæ*] Lego, *Subsolaneæ* quæ sub solo res appellantur. Infra: *Di-*

*men rei solum conferunt, subsolanei enim dicuntur qui infimum solum colunt ut qui in terram supersolanei: dicitur inde solidum, imum, solum: rursus quo planta pedis innititur.*

Substillum<sup>o</sup> antiqui appellabant tempus ante pluviam jam pæne uvidum, et post pluviam non persiccum, quod jam stillaret, aut nondum desiisset.

Substillum tempus ante pluviam jam pæne uvidum, [PAUL. et post pluviam non persiccum, quod jam stillaret, aut nondum desiisset.

Subucula<sup>p</sup> genus libi dicitur, ex halica, et oleo, et melle: et genus vestimenti.

Subuculam Ælius Stilo, et Cloatius iisdem fere verbis demonstrant vocari, quod Diis detur ex halica et oleo, et melle. Nam de tunicæ genere notum est omnibus.

Subverbustam,<sup>q</sup> veribus ustam significat Plautus cum ait: Ulcerosam,<sup>11</sup> compeditam, subverbustam, sordidam.



11 Vet. cod. *vicerosam*.

#### NOTÆ

*citur inde solidum: inde, id est, a solo: a solo enim solidum, ut supra in 'solidi sella.' Optime autem solidum, imum, solum interpretatur. Dac.*

<sup>o</sup> *Substillum]* *Substillum* igitur vocatur ante pluviam tempus, cum guttatim stillæ cadunt, et post pluviam, dum adhuc uvidum est. Tertullianus: 'aut imbres ruunt, et si qua Missilia cum imbris, dehinc substillum, et denuo sudum.' *Inde substillum et substillatio, σπραγγουπία, morbus cum urina stillatim cadit. Cato de R. R. cap. 56. 'Nunc de illis quibus agre lotium it, quibusque substillum est.' Glossæ Cyril. 'σπραγγουπία, calbitio, substillatio.' Idem.*

<sup>p</sup> *Subucula]* In meis Glossis antiquis invenio *Subitillum*, aut *Subutulum* dictum cum interpretatione: *Subitillus, ἔγχυστρον. Jos. Scal.*

*Subucula]* Pro vestimento quod sub-

tus induitur a *subuo* pro *subduo*, ut 'exuo' pro 'exduo.' Varr. lib. iv. de L. L. 'Capitium ab eo quod capit pectus, id est, ut antiqui dicebant, indutu comprehendit, alterum, quod subtus, a quo subucula, alterum quod supra, a quo supparus.' Sed quare libum ex alica, oleo et melle *subucula* dicatur, reperire non potui. Notavit Scaliger in antiquis Gloss. inveniri *subitillus, ἔγχυστρον*. Sed hoc nihil ad rem, neque enim pro *subucula, subitillus* nunquam rescribere ausim. *Dac.*

<sup>q</sup> *Subverbustam]* Hic *b* pro *u*, *Subverbustam*. Tertullianus in libro scholastico de Pallio: 'Libertinos in equestribus: subverbustos in liberalibus: deditios in ingenuis: rupices in urbanis: scurras in forensibus: paganos in militaribus.' *Subverbustos* vocat τοὺς σπριματίας, quia notis inurebantur. *Jos. Scal.*

Subverbustam, veribus ustam significat. [PAUL.

Subulo Tusce tibicen dicitur.

Subulo<sup>r</sup> Tusce tibicen dicitur: itaque Ennius: Su- [FEST.

bulo quondam marinas propter astabat plagas.

Suburam<sup>s</sup> Verrius alio libro a pago Succusano dictam ait:

hoc vero maxime probat eorum auctoritate, qui aiunt ita appellatam et regionem urbis, et tribum a stativo præsidio, quod solitum sit succurrere Esquiliis infestanti-

#### NOTÆ

*Subverbustam, veribus ustam*] Pro *veribus* optime Ursin. *verberibus*, quomodo Horatius dixit 'uri virgis.' Subverbustus, *στυγμερίας*, verbero. Tertullianus in lib. de pallio: 'Liber-tinus in equestribus: subverbustus in liberalibus,' &c. Ubi Fr. Junius: 'ut a jus est justus; ab arbor, arbus-tum; ab onus, onustus; sic a verber est verbustus, et cum præverbio, subverbustus.' *Dac.*

<sup>r</sup> *Subulo*] Varro lib. vi. de Ling. Lat. Versum Ennii ita refert: 'Subulo finitimas propter astabat aquas: versus corruptus. *Ant. Aug.*

*Subulo*] Glossarium: 'Subulo, ἀλλήτης.' *Jos. Scal.*

*Subulo*] Gloss. 'Subulo, ἀλλήτης.' Turnebus non Hetruscam sed Latinam esse vocem dicit, *subulo*, quasi *sibulo*. At Voss. quasi *subulo*, nam *συνβηνεύς*, ἀλλήτης. Hesych. Meursius *subulo*, depravatam putat ex *sub-flo*, flator. Sed radicem ejus in Hetruria quærendam cum Festo docet Varro lib. vi. de L. L. 'Apud Ennium subulo finitimas propter astabat aquas, Subulo dictus quod ita dicunt tibicinem Tusci, quocirca radices ejus in Etruria, non Latio quærendum est.' Quare cum Tusci plurima habebant ex orientis linguis, putabat Voss. esse ab Arabico *sunbul*, spica, syrius, calamus. Versus Ennii apud Festum, est Trochaicus septenarius catalecticus. Apud Varronem si a-

quas ponas in penultimo erit sotadicus. Pro *adstabat* placebat Scaligero *assabat*. Nam *assare* tibicines dicuntur cum canunt tibia, nulla aliorum voce admista. *Dac.*

<sup>s</sup> *Suburam*] Vidend. Varro lib. iv. de Ling. Lat. et Quintilian. lib. i. In Veterum monumentis extat hic usus *c* literæ pro *b*. 'M. Cæcilio Sp. F. Suc. Rufo. et T. Ælio T. F. Suc. Aciliano, et curatores trib. Suc. Junior.' Repertur etiam *b* litera: 'c. c. Attio. T. F. Sub. Vitaliano.' *Ant. Aug.*

*Suburam*] Verrio favet Varro lib. vi. de L. L. 'Eidem regioni attributa Subura, quod sub muro terreo Carinarum, in ea est Argeorum sacellum sextum. Subura Junius scribit ab eo quod fuerit sub antiqua urbe, eni testimonium potest esse, quod subest ei loco qui terreus murus vocatur. Sed ego a pago potius Succusano dictum puto Succusam. Nunc scribitur tertia litera B, non C, pagus Succusanus, quod succurrit Carinis.' Sed et si Varronis tempore *Suburra* scriberetur, tamen cum compendiose scribebant, tertiam literam ponebant C non B, hoc modo: *SUC*. Quintilian. lib. i. cap. 7. 'Suburra cum tribus literis notatur, C tertiam ostendit.' *Suburæ* tertium etymon affert comment. Horat. a *suburendo*, quod in ea regione Romæ aliquando substitionibus paludata siccata sunt. *Dac.*

bus eam partem urbis Gabinis, indicioque esse, quod adhuc ea tribus per C literam, non B scribatur.

Subura regio Romæ a pago Succusano vocabulum [PAUL. traxit, quod ei vicinum fuit.

Suburanam *tribum*<sup>1</sup> antea Succusanam per c, ap- [FEST. pellabant ex nomine regionis, nam partem imam illam quoque tradunt fuisse succusanam dictam. Verrius autem ait se miratum esse, cur non a nomine pagi succusani, in quo milites exercerentur.

Succenturiare<sup>u</sup> est explendæ centuriæ gratia supplere, sub- jicere. Plautus in Saturione: Succenturia centum, require, qui te delectet domi: et Cæcilius in Triumpho: nunc meæ militiæ<sup>12</sup> astutia opus est succenturia.<sup>13</sup>

Succenturiare est explendæ centuriæ gratia sup- [PAUL. plere. Cæcilius: Nunc meæ malitiæ astutia opus est succenturia.<sup>14</sup>

Succerda, stercus suillum. Titinius: Quid habes, nisi unam arcam sine clavi; eo condis succerdas.

*Succerdæ*<sup>x</sup> stercus suillum dicebatur . . . . [FEST.



<sup>12</sup> Vir doct. in marg. ed. Scal. conjicit *malitiæ*.—<sup>13</sup> Id. ibid. *succenturiata*.—<sup>14</sup> Id. ibid. *succenturiata*.

#### NOTÆ

<sup>1</sup> *Suburanam tribum*] Sed ego Verrium demiror qui non attendit *Suburanam* vel *Succusanam* tribum a *Subura* vel *Succusa* regione merito nomen habuisse, at regionem a pago. *Suburam* autem imam appellat quod sub urbe antiqua: vide supra. *Idem*.

<sup>u</sup> *Succenturiare*] Inde milites succenturiati qui explendæ centuriæ subjiciuntur. Terent. Phorm. act. 1. sc. 4. 'Nunc prior adito tu: ego in insidiis hic ero Succenturiatus si quid deficies.' Ubi Donatus: 'Tota metaphora de re militari est. Succenturiati dicuntur, qui explendæ centuriæ gratia subjiciunt se ad supplementum ordinum.' Versus Plauti: *Succenturia, centum require, qui te de-*

*lectent domi.* Versum Cæcili quidam: *Nunc meæ malitiæ astutia opus est succenturiata.* Sed nihil muto: *Nunc meæ militiæ astutia opus est, succenturia.* Militiam dixit propter τὸ *succenturia*, quod militiæ proprium. *Idem*.

<sup>x</sup> *Succerdæ*] In principio Lucilium videor agnoscere. Suppleo, *Succerda est stercus suillum ut cum dixit Lucilius fimo atque succerdis.* Vel, *fimoque succerdis.* Titinius, &c. Integer versus Lucilii est lib. xxx. Sat. 'Hic in stercore humi, fabuloque fimo atque succerdis.' Vide Nonium in 'Succerda.' Infra fallitur Festus qui pntat *succerdum* alio nomine dici *opicerdam*. Nam *opicerda* est stercus ovillum, ut *succerda*, suillum. Gloss. 'succerda,

us. *simus succerdæ Titinius* Quid habes, nisi unam arcam sine clavi, eo condis succerdas. Alio nomine succerda dicitur opicerda . . . . . homo opicerda . . . . . hominem; quem sol in opicerdis aspicit.

Succidanea<sup>y</sup> hostia dicebatur, quæ secundo loco [PAUL. cædebatur: sic appellata est a succedendo.<sup>15</sup>

Succidanea hostia appellatur quæ secundo loco cæde- [FEST. batur, quod quasi succideretur, dicta. Quidam a succedendo, non a succidendo dictam putant.

Succingulum, balteum. [PAUL.

Succingulum<sup>z</sup> appellabant antiqui balteum, Plautus: [FEST. ab Hyppolyta succingulum Hercules æque magno nequam abstulit periculo.

Succrotilla, vox tenuis, et alta. Titinius: Fœmi- [PAUL. nea fabula succrotilla vocula.

Succrotilla<sup>16 a</sup> tenuis dicebatur, et alta vox Titinius [FEST.



15 Vet. lib. succidendo.—16 Vett. libb. Succrotilla, Succrotilla, Succrotilla.

#### NOTE

χοίρεια κόπρος.' Vide 'Muscerda.' Quæ sequuntur non assequor neque unde petita sunt. Hunc tantum fuisse sensum puto, homo opicerda omnium hominum quos sol in opicerdis aspicit. Ita ut homo hominum opicerda dicatur eodem modo quo nos hominem dicimus esse κόπρον τοῦ λαοῦ, Stercus humani generis, la balayure du peuple. Idem.

<sup>y</sup> Succidanea] Vide 'præcidanea?' et Gell. lib. iv. cap. 7. Idem.

<sup>z</sup> Succingulum] Plant. in Menæch. Ab Hippolyta succingulum Haud Hercules æque magno unquam abstulit periculo. Ant. Aug.

Succingulum] Id Editis Plauti libris: Ab Hippolyta succingulum Hercules haud æque magno unquam abstulit

periculo. Locus est in Menæch. act. i. sc. 3. *Dac.*

<sup>a</sup> Succrotilla] Difficile est reperire, quid Festus voluerit. Agnoscitur tamen versus Plauti: Cum extortis talis, cum todillis crusculis. Vide 'Todi.' Ant. Aug.

Succrotilla] Succrotilla vox tenuis dicebatur, et alta. Titinnius in . . . .

Fæminina fabulare succrotilla vocula. Afranius in Epistulla . . . succrotilla voce serio.

Plautus in describendis mulierum titiis in Syro:

Cum extortis talis, cum todellis crusculis.

Cetera non potui. Jos. Scal.

Succrotilla] Cur Plauti versum hic adducat Festus nescio, nisi si scripse-

in . . . . .  
*Fæmina*<sup>17</sup> *fabulare succrotilla vocula*. *Affranius* in *Epistola*: *loquebatur succrotilla voce serio*. *Plautus* in *describendis mulierum cruribus gracilibus* in *Syro*: *cum extortis talis cum todellis*<sup>18</sup> *crusculis, belle quæ non pedibus irent*.

*Sucula*<sup>b</sup> est *machinæ genus teretis materiæ et foratæ, ac crassæ quam ut uber scrofæ porci circumstant, sic versantesque*<sup>c</sup> *ductario fune volvunt*. *Eodem nomine stellas ruinique*<sup>19</sup> *dicunt, quas aliter appellarunt a pluvia hyadas Græci ὑάδας, nostri existimantes a subus dici, modo Latine loquenti dixerunt eas Suculas*.



17 Ed. Scal. *fæminea*.—18 Ead. ed. *cum sodellis*.—19 Vide *Notas infra*.

#### NOTE

rit *cum succrotilis crusculis*. Vide quæ in 'crocotilum' dicta sunt. Versus *Titinii*: *Fæminea fabella, succrotilla vocula*. Vel, *Fæmina fabulare succrotilla vocula*. Et cum hoc *Titinii* versu componendum alterum puto qui legitur in 'vibrissæ': 'Fæmina fabulare succrotilla vocula. Si erit tibi cantandum, facito usque exvibrisses.' *Dac.*

<sup>b</sup> *Sucula*] *Sucula est machinæ genus, teretis materiæ, et foratæ, ac crassæ, tanquam uber scrofæ*. Reliqua deplorata sunt, quæ de *Hyadibus* tractat. *Glossarium*: 'Suculæ, ὑάδες, καὶ δοκίδες.' *Jos. Scal.*

*Sucula*] Pro *ruinique* optime *Ursinus* quinque. *Loquenti* autem antiqua consuetudine ut supra *set* pro *sed*, &c. De *sucula* machina hæc *Budæus*: 'Sucula,' inquit, 'machina est tractorii generis, constat autem tereti ligno duobus aut pluribus vectibus trajecto, utrimque æqua extantibus longitudine, hæc dum versatur, funis qui ductarius dicitur, circa eam obvolvitur.' Innuat autem *Festus* *sucu-*

lam ob similitudinem *suculæ*, id est, *scrofæ*, dictam, quia ut *scrofæ* uber porci circumstant, ita *suculam* porculi. Nam *poreulus* unicus dicitur in *media sucula* qui funem tenet coque convolvitur dum *sucula* versatur. De *hyadibus* quod imperite a *Latinis* *Suculæ* dictæ sint, quasi essent a *suibus* *Cicero* lib. ii. de *Nat. Deor.* 'Tauri caput stellis conspersum est frequentibus. Has Græci stellas, ὑάδας vocitare snerunt a pluendo, ἕειν enim est pluere: nostri imperite *Suculas*, quasi a *suibus* essent, non ab *imbribus*, nominatæ.' Idem *Plin.* l. xviii. cap. 26. Et apud *Gellium Tullius* *Tiro* lib. xiiii. cap. 9. *Dac.*

<sup>c</sup> *Sic versantesque*] Hæc male rejecta sunt post vocem *sibus*. *Locum* adi. *Idem*.

Ante *Sudiculum*] De *Suculis* loqui *Festus* non dubito, quis Græci *hyadas* appellant: licet quædam mendosa sint in his dimidiatis verbis. *Cicero* lib. ii. de *Nat. Deor.* 'Has Græci stellas *hyadas* vocitare snerunt, a pluendo: ἕειν enim est pluere: nostri



Sudiculum <sup>20 d</sup> genus flagelli dictum, quod vapulantes sudantes facit. [PAUL.]

Sudum, siccum, quasi seudum, id est, sine udo; Securus, sine cura.

*Sudum* <sup>e</sup> Verrius ait significare sub udom, sed auctorum omnium fere exempla volunt ut sudus siccum significet. *Sudum enim quasi seudum, id est, sine udo, ut securus sine cura dictum est.*

Sufes <sup>f</sup> dictus Pænorum magistratus, ut Oscorum *Mediasticus* Calidius in *Oratione in Q. Cæcilium*: Nonne vobis *Judices ignem et fumus prosequi et flamma videtur*: Senatus censuit referentib. Sufetis.



20 Vet. lib. *Seduculum*.

#### NOTE

imperite succula, quasi a snibus essent, non ab imbribus, nominatæ. Vide Gell. lib. XIII. cap. 9. *Ant. Aug.*

<sup>d</sup> *Sudiculum*] Forsan diminutivum a *sules*. Male qui *seduculum*. *Dac.*

<sup>e</sup> *Sudum*] Verrii sententiam secuti Angelus Decembrius lib. IV. de *Politia Literaria*, cap. 48. et 50. Philargyrius IV. *Georg. sudum* quasi *semiudum*. Sed rectius Festus: nam *sudum* semper opponitur *udo*. Voss. *sudum*, a Græco ἕδος, quod cælum siccum et calidum notat. *Idem.*

<sup>f</sup> *Sufes*] *Sufes* dictus est Pænorum lingua summus magistratus, ut Oscorum *Medix*. *Calidius in oratione in Cæcilium*: *Nonne vobis, &c.* Porro qui Hebraice sciunt, et non ignorant Pænos Tyriorum colonos esse, concedent mihi, *Sufes* idem esse, quod Græcis ἕφορος, ἐπίπτης, ἐπίσκοπος, ציפה. Sic Carthaginiensium arx βύρσα dicta per metathesin quasi βύρσα. Nam sine dubio ביערה, hoc est, munitus locus, ἄκρα. Quo nomine Idumæorum metropolis ita dicta, qui eadem lingua cum Carthaginiensib. loquebantur. Nugaces Græci, quicquid

ad eorum linguam alludit, statim Græcum esse censent. Nam cum pro βύρσα, quod eorum lingua non patiebatur, βύρσαν dixerunt, dictum factum pro Græco publicarunt, atque proscripserunt. Hoc quod hic notamus, scribimus iis, qui si vel primis Hebraicis literis tincti sunt, ne verum dicere non negabunt: in utroque autem tam ציפה, quam ביערה schurck pro hoem effertur more Syrorum. *Jos. Scal.*

*Sufes*] Vide ‘*Medix*.’ Suffetes apud Carthaginenses, ut apud Athenienses archontes perpetui. Et *sufes* ab Hebræo *sophetim*, nam Hebræorum et Tyriorum lingua eadem, nempe Chananæa. Tyriorum autem colonos Pænos nemo ignorat. *Vossius*. Scaligerum vide l. III. Canonum *Isagogicorum* Eusebio adjunctorum pag. 321. et 331. et animadversionibus Eusebianis ad annum 1242. p. 64. *Mediasticum* autem vocat quam supra *Medix*, Oscorum Magistratum. Sed potius legendum *Mediasticus*. Nam ita aperte a *Medix*. Et ita Livius lib. XXIV. et XXVI. *Dac.*

Sufes Consul lingua Pœnorum. Calidius: Sena- [PAUL.  
tus, inquit, censuit referentibus sufetis.

Suffibulum, vestimentum album prætextum quadrangulum oblongum, quod in capite Vestales virgines sacrificantes habebant, idque fibula comprehendebatur.

Suffibulum<sup>g</sup> est vestimentum album prætextum qua- [FEST.  
drangulum oblongum, quod in capite Virgines Vestales cum sacrificant, semper habere solent, idque fibula comprehenditur.

Suffimenta sunt, quæ<sup>h</sup> faciebant, ex faba, milioque molito, mulso sparso: ea Diis dabantur eo tempore, quo uvæ calcatae prælo.

Suffimenta dicebant, quæ faciebant ex faba, milio- [PAUL.  
que molito, mulso sparso: ea Diis<sup>1</sup> eo tempore dabantur, quo uvæ calcatae prælo<sup>2</sup> premebantur.

Suffiscus<sup>i</sup> folliculus testium arietinorum, quo utebantur pro marsupio, a fisci similitudine dictus.



1 Vet. hb. bis.—2 Id. pilo.

#### NOTÆ

<sup>g</sup> Suffibulum] A sub et fibula, quod fibula subnecteretur, nec Virginum tantum sed etiam virorum Sacerdotum proprium. Ut in lege quæ scripta erat in sacrario Divæ Opeconsivæ: Hoc PRÆTER VIRGINES VESTALES. AC SACERDOTEM. PUBLICOM. INTROIRE. NEFAS. ESTO. IS. CUM. INTROEAT. SUFFIBULUM. HABETO. Id.

<sup>h</sup> Suffimenta sunt, quæ] Pro molito, infra Paulus mollito. Sed molito vera lectio. Suffimentum est a suffio, quod a pro et fio: fio autem ab Æolico φῶω pro θῶω, suffio: rursus a θῶω, θυμὸς Æolice φυμὸς, unde Latinum 'fumus' et 'fumigare,' ut a Græco θυμῆν. Unde Hesych. θυμὸς, προή, ἀήρ. A suffio igitur suffimentum, aër, odor, Glossar. 'suffimentum, θυμιάμα.' 'suffio, ὑποθυμιάω.' Duc.

<sup>i</sup> Suffiscus] Pedian. lib. II. Verrin. 'Sportæ, Sportula, et Sportella, nummum sunt receptacula; et sacci, sacculi, et saccelli; et crumenæ, et vellereæ, et scorteæ; et mantica, et marsupia. Ita fisci, fiscina, fiscella, sparteæ sunt utensilia ad majoris summae pecunias capiendas. Unde quia major summa est pecuniæ publicæ, quam privatæ: ut pro censu P. R. ærarium dicitur; pro loculis, et arca, thesauri; pro sacculo fiscus: unde fiscus pecunia publicæ' (et confiscare) 'dici solet.' In quibus verbis pro censu populi Ro. scribimus, non privato, ut editum est. Illa etiam verba et confiscare delenda esse putamus. Ant. Aug.

Suffiscus] Scaliger ait, ut a χάσκα est hîsco, a δάσκα, disco, sic a φάσκος,

Suffiscus dicebatur folliculus testium arietinorum, [FEST. qui celebris usus erat pro marsupio. forsitan dictus suffiscus a fisci similitudine.

Suffragatores <sup>k</sup> dicebantur apud majores hi, qui vulgo in usu erant candidatis; nam ut melius apparerent juncta suffragia, suffragator, quem quisque fieri vellet, notabat apposito puncto scriptis candidatorum hominum nominibus. Varro in libro VII. Rerum humanarum hoc tradit.

Suffuerat, sub eodem tecto fuerat.

Sugillatum <sup>l</sup> dicitur ex Græco, quod ea pars, quæ [PAUL. est sub collo, κοῖλον <sup>3</sup> ab eis dicitur.



3 Vet. lib. κολόν.

#### NOTÆ

*fiscus*. φάσκος autem aluta, unde φάσκωλος sive φάσκωλον, pasceolum, saccus ex aluta. Hinc etymo favet quod Augustinus in Psal. 146. et post eum Isidor. lib. xx. orig. cap. 9. *fiscum* interpretantur saccum publicum. Sed mihi probabilius videtur *fisci* appellationem rure ortam dicere. Rustici enim ex junco utensilia ad fructus et alia capiendâ faciebant, quæ *fiscos*, *fiscinas*, et *fiscellas* vocabant, a *fisco*, id est, *junco*. A Rusticis Urbani in ejusmodi fiscis et fiscellis pecunias suas servare didicerunt. Ascon. in Divinat. ‘Fisci, fiscinæ, fiscellæ, sparteæ sunt utensilia ad majoris summæ pecunias capiendas. Unde quia major summa est pecuniæ publicæ quam privatæ, ut pro censu privato loculos et arcas et sacellos dicimus, sic pro publico Thesaurò ærarij dicitur *fiscus*.’ Atque ita primo *Fiscus* pro *sparteo*, postea vero propter similitudinem pro quolibet alio sacco sumi cœptus est. Ut hic folliculus testium arietinorum, qui marsupij usum præstabat, *suffiscus*, quasi parvus *fiscus*, dictus est. *Dac*.

serere non possum; sed ut aliquid dicam, ita scribi hæc posse putarem: *Suffragatores dicuntur natu majores hi qui vulgo in usu erant, et ut minus apparerent juncta suffragia, suffragator, quam quisque fieri vellet, notabat, privatim scriptis candidatorum hominum nominibus.* Ant. Aug.

[*Suffragatores*] Notum est antiquos suffragia non scripsisse, sed puncto notasse. Incertus poëta in Epigrammate: ‘Ciconiarum Rufus iste conditor, Hic est duobus elegantior Planctis, Suffragiorum puncta non tulit septem. Ciconiarum populus ultus est mortem.’ *Dac*.

<sup>l</sup> *Sugillatum*] Inepta etymologia, ac propterea falsa. *Cinnus* est cilium, aut palpebra. ὑποκοριστικόν, *Cillus*. Inde *subcillum* et *subcillare*: quod postea, *Subgillum*, et *subgillare*, ὑποπίδζειν. C in G, ‘Subicitare,’ ‘inicare;’ ‘Subigitare,’ ‘inigere.’ Præterea falsum est Sugillationes pertinere ad collum: nisi mavis legere *sub oculo*: sed tunc quid Græce substitutam, non video. Si κολλόν, nihil ago. si γύαλον, nugas egero. γύαλα quidem Græci τὰ κοιλώματα. Sed, quantum video,

<sup>k</sup> *Suffragat*. . . .] Quod dicam as-Delph. et Var. Clas.

Pomp. Fest.

*Sugillatum* dici existimant ex Græco vocabulo quod [FEST. ea pars, quæ est sub collo κῦλον ab iis dicitur.

*Suillum*<sup>m</sup> genus invisum Veneri prodiderunt poëtæ, ob interfectum ab apro Adonim, quem diligebat Dea: quidam autem, quod immundissimi sint sues ex omni mansueto pecore, et ardentissimæ libidinis: ita, ut opprobrium mulieribus inde tractum sit, cum subare, et subire dicuntur.<sup>n</sup>

*Sulci* appellantur,<sup>o</sup> qua aratrum ducitur, vel sationis faciendæ causa, vel urbis condendæ,<sup>p</sup> vel fossura rectis lateribus,<sup>q</sup> ubi arbores serantur: fulmen quoque,<sup>r</sup> qua ejus vestigium, similiter appellatur: quod vocabulum quidam ex Græco fictum, quia illi dicant ὄλκον.

## NOTE

Verrius *sugillare* putat dictum a *gula*, quæ dicta sit a Græco, qui γάλαον partem sub collo vocant. Hæ sunt nugæ Grammaticorum. *Jos. Scal.*

*Sugillatum*] Certum est legi debere *sub oculo*; nam κῦλον sive κῶλον, palpebra oculi inferior, unde κυλοιδιᾶν dicuntur qui oculos habent tumentes. Sane hoc etymon probat Camerarius in appendice problematum: sed melius Scaliger. Proprie autem *sugillare* est, ita percutere ut oculi livescant. Metaphorice vero famam et existimationem lædere. Livio et aliis. *Dac.*

<sup>m</sup> *Suillum*] *Lege, et surire dicuntur.* Apuleius. Glossarium: 'Surit, κερρα.' *Jos. Scal.*

*Suillum genus*] Suem tamen, qui Adonim interfecerat, cum Venere in gratiam rediisse narrat Theocrit. in elegantissimo illo poematio quod in mortuum Adonidem scripsit. Illud sis vide. *Dac.*

<sup>n</sup> *Cum subare, et subire dicuntur*] *Lege, cum subare et surire dicuntur.* Monuit Scaliger. *Subare* autem et *surire* dicuntur fæminæ, cum libidine excitantur, 'militiamque petunt.' *Subare*

ab Æolico συβᾶν, pro συᾶν, vel a *subus* pro *suibus*, ut ab antiquo genitivo *sueris*, *surire*, quasi *suerire*: sic Græci de snibus fæminis dicunt *Καπρᾶν*, et *Καπρίζειν*. *Κάπρος* enim est *terres*. Arnobius tamen et Apuleius *surire* de maribus usurpant. *Subare* de fæminis ceteri auctores. Aristoteles *θυᾶν* quoque de fæminis dicit, cum maris desiderio incitari incipiunt, quia Veteribus *θῆς* idem quod *ῥς*. Sed ubi marem admittere occæperunt, ac subinde repetunt, tunc *Καπρίζειν* et *Καπρᾶν* dicuntur, eidem Philosopho. Vide Salmas. in Solin. *Idem.*

<sup>o</sup> *Sulci appellantur*] Sulcus vestigium aratri: Græcis ὄλκος. Apollon. II. Argon. *Idem.*

<sup>p</sup> *Vel urbis condendæ*] Nam apud Veteres spatium futuræ urbis aratro designabatur. Virg. I. Æneid. 4 Pars aptare locum tecto et concludere sulco.' *Idem.*

<sup>q</sup> *Vel fossura rectis lateribus*] Virg. II. Georg. 4 Hic plantas tenero absciendens de corpore matrum Deposuit sulcis.' *Idem.*

<sup>r</sup> *Fulmen quoque*] Unde et *trisuicum*, quod per tres tractus sive sulcos

Sulcus dictus a Græco, qui ab illis ὄλκωδς appellatur. [PAUL. Sultis, pro si vultis. Plautus: Sequimini me hac, sultis: et Cato: Audite, sultis, milites.

Sultis,<sup>s</sup> si voltis. Plautus in Frivolaria: Sequimi- [FEST. ni me hac, sultis, legiones omnes Lavernæ: et in Rudente: Curate hæc, sultis, magna diligentia. M. Cato pro L. Cæsetio: Audite, sultis, milites: si quis vestrum in bello superfuerit, si quis non invenerit pecuniam, egebit.

Sultis, si voltis, significat, composito vocabulo, ita ut alia sunt, sodes, sis, sivis, ulicet in loco, scis licet, scias licet,<sup>4</sup> equidem, ego quidem. Ennius: Pandite sulti genas, et corde relinquit somnum.

Sultis, si vultis. Ennius: Pandite sulti genas, et [PAUL. corde relinquit somnum.

Sum pro eum usus est Ennius.

Sum<sup>t</sup> pro eum usus est Ennius libro primo: At tu [FEST. non ut sum summam<sup>5</sup> servare decet rem: et libro secundo: At sese sum qui dederat in luminis oras.



<sup>4</sup> Legendum monet Dac. *Ita ut alia sunt sodes, si audes; sis, si vis; ilicet, ire licet: illico, in loco; scilicet, scias licet.* Pro ulicet ed. Scal. *placet.*—<sup>5</sup> Vet. cod. *sumam.*

#### NOTÆ

manet. Nam id proprie sulcus dicitur. Apollon. 111. Argon. Ἀστὴρ ὄς, φλεγέθοντα δι' ἡέρος ὄλκων ἴησι. Quare optime Nonius: 'Sulcus,' inquit, 'omne quicquid in longitudine aculeatum est.' *Idem.*

<sup>s</sup> Sultis] Mendose scripta ita emendavimus; ut licet Festus id non scripserit, quod eum fecisse aliquibus indiciis existimamus, tamen id ipsum, quod scripsimus, lector non aspernetur. Cicero in Oratore: 'Libenter etiam copulando verba jungebant; ut sodes, pro si audes; sis, pro si vis. Jam in uno capsis tria verba sunt.' Vide 'Sodes.' *Ant. Aug.*

Sultis] Vide 'sodes.' *Dac.*

<sup>t</sup> Sum] Versus Ennii: *Ac te, non ut sum, summam servare decet rem.* Item: *Ad sese sum qui dederat in luminis oras.* Supple advocat, vel aliud simile; et de Horatio sermo est, qui a lictoribus comprehensus patrem ad se vocat. Immo forsan nihil mutandum: *At sese sum qui dederat in luminis oras.* Ut sensus sit: At qui Horatium genuerat, ait jure sibi cæsam filiam videri, et sese in eam animadverturum fuisse, ni occupasset Horatius. Sane nimis audacter Doctiss. Merula: *Accedit, sum qui dederat in luminis oras.* *Idem.*

Summanalia,<sup>u</sup> liba farinacea in modum rotæ ficta.<sup>6</sup>

Summissiorem<sup>x</sup> aliis ædem Honoris et Virtutis C. Marius fecit, ne si forte officeret auspiciis publicis, augures eam demoliri cogerent.

Summussi,<sup>7 y</sup> murmuratores. Nævius: Odi, inquit, [PAUL. summussos, proinde aperte dice, quid sit.<sup>8</sup> Terentius mussare pro tacere posuit, cum ait: Sile, cæla, occulta, tege, tace, mussa.

Summussi dicebantur murmuratores. Nævius: Odi, [FEST. inquit, summussos, proinde aperte dice, quid sit, quod times. Ennius in sexto *Annalium*: Quintus in occulto mussabat: et Accius in *Andromacha*: Dice jam mater non est: nam mussare sine. *Cacilius* in *Anagnorizomene*:<sup>9</sup> Quod potes, sile, cæla, occulta, tege, tace, mussa, mane.

Suopte,<sup>z</sup> (suo) ipsius; ut meopte, meo ipsius; tuopte, tuo ipsius.

Supat<sup>a</sup> significat, jacit, unde dissipat, disjicit, et obsipat, obicit,

//////////

6 Id. *finctæ*. Vir doct. conj. *facta*.—7 Vet. lib. *Summissi*.—8 Vir doct. in marg. ed. Scal. conjicit *siet*.—9 Ead. ed. *Agnorizomene*.

#### NOTÆ

<sup>u</sup> *Summanalia*] Quæ Summano Deo offerebantur. Male Cælius Rhodiginus lib. ix. c. 16. *Sumnalia*, quasi essent a *sumine*. Idem.

<sup>x</sup> *Summissiorem*] Ædem Honoris et Virtutis dedicavit M. Marcellus, cum eam pater ejus vovisset bello Gallico. Vide Liv. lib. xxvii. c. 25. Sed eam a Mario summissiorem aliis factam nescio an alii auctores tradant. Porro augures, in suis templis designandis, ea, quorum altitudo impediret quo minus liber esset aspectus, demoliri jubebant. *Idem*.

<sup>y</sup> *Summussi*] Carmen Terentii a Paulo relatum non reperio. Sed videtur esse alterius poetæ ex Festi reliquiis. In *Adelphis* tamen ille ait: 'Accipiunda, et mussitanda injuria adolescentium est.' *Ant. Aug.*

*Summussi*] Nævii versus est Trochaicus: *Odi summissos: proinde dice aperte quid siet Quod times*. Jos. Scal.

*Summussi*] Qui submussant. Vide 'mussare.' Versum Emii e sexto *Annal.* idem supra retulit in 'mussare.' Versus Accii sic forsan legendus: *Dice jam, mater non est, jam mussare sine*. In fine aperte citatur *Cacilius* in *Anagnorizomene*: quare non video quid agens Paulus *Cacilius* in *Terentium* mutavit. *Duc.*

<sup>z</sup> *Suopte*] Gloss. 'suo, τῷ ἰδίῳ, τῷ σὰντῷ.' 'Suapte, τῷ ἰδίῳ.' Lege, *suopte*. Idem.

<sup>a</sup> *Supat*] Vide 'Insipare' et 'Insipere.' *Ant. Aug.*

*Supat*] Desunt perpanca, quæ forsan non male sic supplenda: *Et insipat injicit; insipit etiam dicitur, id est,*

et insipat insipit . . . . .  
 . . . . . injicit  
 farinulam.

Supat<sup>10</sup> jacit, unde dissipat, disjicit: et obsipat, [PAUL. objicit: et insipat,<sup>11</sup> hoc est, injicit.

Supellectilis<sup>b</sup> recto casu, et senis ratione dicebantur, quæ nunc contraria videntur esse finitioni proportionis,<sup>12</sup> quia omnia vocabula x litera finita, per declinationes obliquorum casuum syllabam accipiunt. Hæc autem duo desciverunt ab ea, ut alia complura,<sup>13</sup> quæ non ideo infirmare debent præceptum.

Supercilia<sup>c</sup> in Junonis tutela esse putabant, quod [PAUL. iis protegantur oculi, per quos luce fruimur,<sup>14</sup> quam tribuere putabant Junonem: unde et Lucina dicta est.

*Supercilia in Junonis tutela putabant, in qua dicuntur* [FEST. mulieres etiam, quod iis protegantur oculi, per quos luce fruimur, quam tribuat Juno. Unde ipsa Dea Lucina quoque dicta videtur.



<sup>10</sup> Vir doct. in marg. ejusdem ed. conj. *Sivat*.—<sup>11</sup> Vet. lib. *insipit*.—<sup>12</sup> Vet. cod. *portionis*.—<sup>13</sup> Id. *alta comptum*.—<sup>14</sup> Vet. lib. *fruuntur*.

#### NOTÆ

*pullis injicit farinulam.* Vide ‘insipere.’ Neque vero doctissimum Ursinum sequor qui *farinulam* distinguit, *far in ollam, ollam pro ollam*. Dac.

<sup>b</sup> *Supellectilis*] Senex senis, nullam syllabam accipit: supellex supellectilis, duas recipit. Vide Charis. lib. 1. *Ant. Aug.*

*Supellectilis*] Ait Festus *Supellectilis* olim et *senis*, pro *supellex*, et *senex*, jure dictum fuisse, quæ duo nunc in genitivo casu a nominativo *supellex*, et *senex*, finitioni proportionis contraria sunt, quia omnia vocabula per x desinentia syllabam unam asciscunt, at *supellex* duas accipit, nullam vero *senex*. Hæc est Festi sententia.

Sed fugit illum *senex* unam olim syllabam ascivisse. Nam antiqui dicebant *senex, senicis*. Dac.

<sup>c</sup> *Supercilia*] Varro lib. iv. de Ling. Lat. eadem scribit. Sed Plin. lib. xvi. c. 44. a *luco*, *Lucinam* dictam esse existimat. Fuisse autem lucum eo loci, Varro eodem libro quarto affirmat. *Ant. Aug.*

*Supercilia*] Idem Varro lib. iv. ‘Facta igitur a *juvando* et luce Juno *Lucina*, a quo parientes eam invocant. Luna enim nascentium dux, quod menses hujus ducat. Hoc vidisse antiquos apparet, quod mulieres potissimum *supercilia* sua attribuerunt ei Deæ.’ Dac.

Supercilium<sup>d</sup> dicitur, quod supra cilium sit, id est, integumentum oculi superius.

Superescit<sup>e</sup> significat supererit. Ennius: Dum quidem<sup>f</sup> unus homo Romæ<sup>15</sup> toga superescit: et Attius<sup>16</sup> in Chrysippo: Quin hinc superescit,<sup>17</sup> Spartam, atque Amyclas trado. Sed per se<sup>g</sup> super significat quidem supra, ut cum dicimus super illum sedit:<sup>18</sup> verum ponitur etiam pro de, Græca consuetudine, ut illi dicunt, ὑπέρ. Plautus in Milite glorioso: Mea opera super hac vicina, quam ego nunc concilio tibi. In Phasmate:<sup>h</sup> Ehe . . . tandem percipio, super rebus nostris loqui te. Pacuvius in Medo: Qua super re interfectum esse Hippotem dixisti? Cato contra Annium: Nemo antea fecit super tali re cum hoc magistratu utique rem. Afranius in Virgine: Aliis de rebus in qua cœpisti super re.

Superescit, supererit. Ennius: Dum quidem unus [PAUL. homo Romæ superescit.

Superstites antiquitus appellati sunt testes.

Superstites<sup>i</sup> testes præsentis significat: cujus rei [FEST.



<sup>15</sup> Vet. cod. *Romanus*.—<sup>16</sup> Id. *Acer*.—<sup>17</sup> Conjicit *Dac.* *quin huic si superescit*.—<sup>18</sup> Vet. cod. *cedit*.

#### NOTÆ

<sup>d</sup> *Supercilium*] Vide 'cilium.' *Id.*

<sup>e</sup> *Superescit*] Verba Attii mendosa sunt. *Ant. Aug.*

*Superescit*] Vide 'escit.' *Dac.*

<sup>f</sup> *Dum quidem*] Hieronymus Columna hunc versum alteri connectit qui legitur *Annal. lib. vi.* 'decretum est fossare corpora telis Dum quidem unus homo Romæ toga superescit.' Hoc est, dum Romanus supererit. Nam togati Romani, ut pueris notum. Male vero Merula: *Dum quidem unus homo Roma tota superescit. Idem.*

<sup>g</sup> *Sed per se*] Horat. lib. ii. Sat. 8. 'Nomentanus erat super ipsum Porcius infra.' *Idem.*

<sup>h</sup> *In Phasmate*] Quæ nunc Latino nomine *Mostellaria*. Jam supra. Sup-

ple in verbis Plauti, *Ehem vix tandem, &c.* Verba sunt Tranionis servi ad Simonem senem: 'Quid Ehem vix tandem Percepi super his rebus nostris loqui te?' *Idem.*

<sup>i</sup> *Superstites*] Cicero lib. ii. de Nat. Deor. 'Qui totos dies precabantur, et immolabant, ut sui liberi sibi superstites essent, superstitiosi sunt appellati.' Hæc vulgaris interpretatio: illa prior reperitur in formulis, quas irridet Cicero in oratione pro L. Murena: 'Utrisque superstitionibus præsentibus istam viam dico.' Quo loco vereor, ne pro *utrisque, virisque*, scribendum sit. *Ant. Aug.*

*Superstites*] SEI. QVEI. IN. IVRE MANVM. CONSERUNT. VTREIQVE. SV-



testimonium est, quod superstitibus præsentibus, ii, inter quos controversia est, vindicias sumere jubentur. Plautus in Artemone: Nunc mihi licet quidvis loqui, nemo hic adest superstes. Volgari quidem consuetudine ponitur pro iis qui satis superque sint. *Superstites etiam*<sup>k</sup> liberi parentibus dicuntur . . . . .  
 . . . . . quamobrem progredi cuperem ulterius vivendo, quanquam omnes superstites mihi velim.

Supervacaneum,<sup>l</sup> ut videtur, secludit Verrius ab vacuo, quod vacuum quidem dicatur id tantummodo, sufficiat satis g. sit familiae: quod autem supersit supervacaneum id dicitur. . .

Supervacaneum, supervacuum. [PAUL.]

Supervaganea dicebatur ab auguribus avis, quæ ex summo cacumine vocem emisisset: dicta ita, quia super omnia vagatur, aut canit.

*Supervaganea avis* vocatur ab auguribus quæ ex summo cacumine vocem emisit, quia quasi in altissimis superque omnia vagatur appellata . . . . .

Supparus<sup>m</sup> dicebatur puellare vestimentum lineum, quod et

## NOTÆ

PERSTITIBVS. PRÆSENTIBVS. VINDICIAS. SVMVNTO. et Prætoris verba: VTREISQVE. SVPERSTITIBVS. PRAESENTIBVS. HANC. VIAM. DEICO. In quibus verbis, VTREIQVE, et VTREISQVE semper intellige, utrumque reum. Quare male quidam putant legendum, VIREISQVE. SVPERSTITIBVS. Idem enim, ac si diceret: Utrique reo præsentibus testibus hanc viam dico. *Jos. Scal.*

*Superstites*] Respicit legem 12. Tab. SEI. QUEI. IN. JURE. MANUM. CONSERVUNT. UTREIQVE. SUPERSTITIBVS. PRÆSENTIBVS. VINDICIAS. SUMUNTO. *Utrique*, id est, *uterque reus*. Quare male qui legunt VIRISQ. PRÆSENTIBVS. De vindiciis suo loco. *Dac.*

<sup>k</sup> *Superstites etiam*] Deest tantum nomen Poëtæ nescio cuius. Gloss. ‘Superstes, ἑφεδρος, περιών.’ ‘Superstites, περιλελειµμένοι.’ i. e. ‘Super-

stes, successor, qui superest. Superstites, qui relinquuntur.’ *Idem.*

<sup>l</sup> *Supervacaneum*] Lego, *Id tantummodo quod sufficiat satisque sit familiae, &c.* Hic autem *supervacaneum* ponitur pro *supervacuo*. Et inter utrumque id differentiae statuunt Grammatici, ut *supervacaneum* id dicatur quod non est necessarium; *supervacuum*, quod abundat et superfluit. Quamvis illud discrimen non observarunt Veteres. *Idem.*

<sup>m</sup> *Supparus*] Utitur hoc verbo Plautus in Epidico. Sed a Festo alia multa poetarum exempla afferuntur: in quibus Afranius in Epistula ex Nonio Marcello. *Ant. Aug.*

*Supparus*] *Supparus lineum puellarum vestimentum, quod et subucula appellatur, ut ait Pomponius in Fullonia: item velum omne, quod ex lino est, Supparum dicitur. Punicum vestimentum*

subucula <sup>19</sup> appellatur. Pomponius in Fullonia . . .  
 . . . . . velum omne, quod  
 ex lino est, dicitur supparum. Puniceum vestimentum ita  
 vocat Nævius de bello Punico: et in Nautis vocat Nep-



19 Ed. Scal. *subulca*.

#### NOTE

ita vocat Nævi. de bello Punico, et in Nautis. Nos autem vestem consecratam supparum vocamus: et nunc supparos dicimus vela lina in cruce expansa. Mulier videtur puella esse, supparo induta, ut ait Afranius: Puella non sum, supparo si induta sum. Ita hæc divinavimus, vel potius hariolati sumus ex his Festi, quæ nobis supersunt, reliquiis. Jam supparum esse omne linteum velum, id verum est, neque aliter potest esse. Ita enim et vela in navibus vocabant. Unde Lucanus et Seneca dixerunt: 'Suppara velorum.' Vestem consecratam, et velamentum in signis militaribus cruce superpositum, *Siparum* vocari, tam certum est, quam verum illo Tertulliani loco supra a nobis emendato indicari: 'Sipara illa vexillorum, et candelabrorum' (vel, et Cantabrorum) 'stolæ crucium sunt.' Nam et *candelæ* vestes, et *sipara*, vela illa, de quibus ait Festus. *Jos. Scal.*

*Supparum*] Hic quædam suo loco mota sunt. Quare locum integrum sic compono: *Pomponius in Fullonia . . . . Mulier videtur puella supparo induta. Ut Afranius ait, Puella non sum supparo si induta sum. Nunc velum omne quod ex lino est, &c.* Nihil certius hac restitutione. Verum est quod ait Festus, supparum vestem puellarem fuisse. Nam male viri docti virilem vestem interpretantur in illo Varronis ex Eumenidibus: 'Hic indutus supparum coronam ex auro et gemmis fulgentem gerit.' Hic

enim, ut patet ex Nonio, de homine loquitur Varro qui, Auroræ vestes indutus, Auroram simulabat, ita ut quæ tribus locis apud Nonium distracta leguntur in 'affici,' 'supparum,' et 'ostrinum,' ita conjungenda sint: *Aurora ostrinum hic indutus supparum: Coronam ex auro fulgentem gerit, Luce locum afficiens.* Addit Festus supparum esse subuculam. Varro tamen aperte distinguit lib. iv. de L. L. 'Alterum quod subucula, alterum quod supra, a quo supparum, nisi quod id dicunt Osce.' Sed magis placet Festi sententia: et erit *supparum* ab ὑπὸ et φάπος, ut 'subucula' a 'subuo,' pro 'subduo.' Addit Festus, velum omne, quod ex lino est, supparum dici. Et verum est. Ita et vela in navibus vocabant. Unde Lucanus et Seneca dixerunt: 'suppara velorum.' Addit Festus: *Puniceum vestimentum ita vocat Nævius.* Doctiss. Vossius legit *Punicum vestimentum*, ut signet Schema Carthaginiensium, quorum cum Romanis bellum describebat Nævius. Idem quod sequitur, in *Nautis*, non putat esse fabulæ nomen, sed commune seu appellativum, ut sententia sit, Nævium, quo loco describit nautas vestem Neptuno consecrantes, appellare eam supparum. Sed vix patet ita locutum fuisse Festum: quare hic potius fabulam cui *Nautæ* nomen erat designari crediderim, quamvis ejusdem nulla alibi facta sit mentio. *Duc.*

*tuno vestem consecratam, supparum. At nunc supparos appellamus vela linea in <sup>20</sup> crucem expansa.<sup>n</sup> Mulier videtur puella supparo induta, vel Afranius ait: Puella non sum,<sup>o</sup> supparo si induta sum.*

Supparus <sup>p</sup> vestimentum puellarum lineum, quod et [PAUL. subucula (id est, camisia) dicitur. Afranius: Puella non sum, supparo si induta sum.

Suppernati dicuntur, quibus femina sunt succisa in modum suillarum pernarum. Ennius: His pernas succidit iniqua superbia Poeni.

*Suppernati<sup>q</sup> dicuntur, quibus femina sunt succisa in [FEST.*



20 Ead. ed. jam.

#### NOTÆ

<sup>n</sup> Nunc supparos appellamus vela linea in crucem expansa] Velamentum in signis militaribus cruci superpositum *supparum*, sive *siparum*, vocari, certum est ex illo Tertulliani, ‘Sipara illa vexillorum et candelabarorum,’ (vel et Cantabrorum) ‘stolæ crucium sunt.’ Ex his autem Festi verbis optime collegit Voss. Festum vixisse sub Imperatoribus Christianis, cum jam in honore ab omnibus sacra crux haberetur. *Idem.*

<sup>o</sup> Puella non sum] Hunc Afranii versum ex Epistola sic laudat Nonius in voce ‘supparum:’ ‘Tace, puella non sum, supparo si induta sum.’ Quem versum Festi sententiæ repugnare ait Vossius cum ex eo supparus videatur potius vestimentum virile. Ideoque per interrogationem legit. ‘Tace, puella non sum, supparo si induta sum?’ Aditque videri verba esse mulieris se puellam simulantis. ‘Tace,’ inquit, ‘an me esse puellam negas, cum me supparo indutam videas?’ Sed fallitur vir doctissimus. Apud Afranium enim homo loquitur, qui, quod supparum indutus esset, ideoque ab obvio quasi puella com-

pellatus, Tace, inquit, neque enim puella sum, quamvis vestem puellarem induta. Quod et recte advertisse video doctiss. Cuperum. *Idem.*

<sup>p</sup> Supparus] *Camisiam* dixisse Festum non arbitror, ut nec *minare*: licet utroque verbo Paulus utatur. *Ant. Aug.*

*Supparus*] *Camisiam* usurpat Paulus, verbum suæ ætatis, ac suorum hominum elegantia dignum. *Camis* est barbarum vocabulum: id significat *lectum*. Hodieque in idiotismo suo retinent Hispani. *Camis* enim lectos vocant. Ab eo tunicam lineam nocturnam vocarunt *Camisiam*. Auctor Isidorus, et ipse homo Hispanus. *Jos. Scal.*

<sup>q</sup> *Suppernati*] Præter Pauli epitomen referabat Festus Catulli versum ad Coloniam, ut Politianus olim animadvertit. Sed in duobus verbis, ut arbitror, aliter scripsit Festus, atque hodie librarii edere soliti sunt, *In fossa Ligari jacet suppernata securi*. Politian. *experrata* maluit: quod Marullus irrisit: alii *seperata* scripserunt. Pro *Ligari* autem *Liguri*, et *Ligeris* alii immutarunt. Nos quid

*modum suillarum pernarum. Ennius in Annalibus: Is pernas succidit iniqua superbia Pœni: et Catulus<sup>r</sup> ad Coloni- am: In fossa Liguri<sup>1</sup> jacet suppernata securi.*

Supplicia Veteres quædam sacrificia a supplicando [PAUL. vocabant.

Supplicia<sup>s</sup> sunt, quæ caduceatores portent: ea sume- [FEST. bantur ex verbena felicis arboris; nec enim ex alia sup- plicia fas erat, quam de verbenis, sumi. Sinius Capito ait, cum civis necaretur, institutum fuisse ut Semoniæ res sacra



1 Ead. ed. in fossa liguri.

#### NOTE

opinamur Festum scripsisse, tradere contenti sumus: contentiones gram- maticis relinquimus. Est etiam 'ada- mas supernas' scriptum in Augusti ad Mæcenatem epistula apud Ma- crob. lib. II. Saturn. Ant. Aug.

Suppernati] Catullus: 'velut alnus In fossa Liguri jacet suppernata securi.' Cum id elegantissime ab ele- gantissimo poëta dictum sit, miror, quare superstitiose adeo rejecerunt, ut non ausi sint vulgatam lectionem ineptissimam mutare...separatu securi. An, obsecro vos, hoc Latine est loqui? Saltem si de barbarismo non suspica- bantur, tanti debebat apud eos esse auctoritas Festi, ut quod ipse in li- bros suos retulisset, id melius puta- rent, quam quod in depravatis codi- cibus nostris habetur. Versum En- nii, *His pernas succidit iniqua superbia Pœni*, interpretatur Livius de clade Cannensi loquens, cum ait, 'quosdam jacentes vivos 'succisis feminibus poplitibusque inventos fuisse.' Jos. Scal.

Suppernati] Suppernare est ἐκκευ- ρίξειν. Gallice *couper les jarrets*. In versu Ennii is pro his, ut supra sæpe. De Clade Cannensi loquitur, de qua Livius lib. XXII. sect. 51. 'Quosdam

et jacentes vivos succisis feminibus poplitibusque invenerunt.' Duc.

<sup>r</sup> Et Catulus] Versus Catulli: 'Et velut alnus In fossa Liguri jacet sup- pernata securi.' In antiquis Catulli editionibus separata scriptum: primus Politianus *expennata* conatus est in Miscellaneis cap. 73. Idem.

<sup>s</sup> Supplicia] Optime *supplicia* vocat Festus quæ gerebant caduceatores, id est, oratores ad pacem petendam missi. Sallust. in Jugurth, 'legatos cum suppliciis mittit.' Similiter Græcis *ικετηρία* dicta. Et ex verbe- nis fiebant, hoc est, ex ramis frondi- busque omnium sacrarum arborum, ut Lauri, Olivæ, Myrti, &c. Qua- propter Græcis *ικετήριοι κλάδοι*, 'sup- plicium rami,' ut Sophocl. Œdip. Tyr. *ικετηρίας θαλλούς* vocavit Herodian. lib. VII. 'Supplicationis ramos.' Ea supplicia infulis obvolvabantur. Liv. lib. XXIV. sect. 30. 'Quos ubi ex signis armorumque habitu cognovere Hippocrates atque Epiclydes, ramos oleæ ac velamenta alia supplicium porrigentes, orare, ut recipere sese, receptosque tutarentur.' Et lib. XXV. sect. 15. 'Legati eo ab Tycha et Neapoli cum infulis et velamentis venerunt, precantes ut a cadibus et

fieret vervece bidente, ut eo sacrificio pœna solutis civibus, caput ipsum damnati, patrimoniumque cui delibatum esset, id fieret sacrum Deo, indeque fuisse solitum, ut quia tunc in Forum supplicandi causa prodiret Rex sacrorum, ut id vocaretur supplicium, hoc vero semper relatam a multis, quo exemplo docet supplicia dici supplicamenta : nunc fere supplicia pro pœnis dicuntur.

Supplicium<sup>t</sup> a suppliciis differt, ut usus arguit, quod in usu sit, ut dicimus hæc Deorum, illud hominum : cum sumatur

## NOTÆ

ab incendiis parceretur.' Quæ sequuntur usque ad quo exemplo verba sunt Sennii Capitonis, referentis supplicium inde dici, quod cum civis necaretur rex sacrorum in forum prodibat, ut Semoniæ Deæ (quæ eadem et Nænia) rem sacram faceret, qua cives pœna solverentur, et ex nece civis amolirentur, piaculum, et caput Damnati bonaque ejus consecrarentur. Inde Isidor. lib. v. cap. 27. 'Supplicium proprie dicitur, non quo quis pœnitur, sed qui ita damnatur, ut bona ejus consecrarentur, et in publico redigantur. Nam supplicia dicebantur supplicamenta, et supplicium dicitur, de cuius damnatione delibatur aliquid Deo.' Et lib. vi. cap. 18. ex Servio in lib. i. Æneid. 'Unde supplicia dicuntur supplicationes, quæ fiebant de bonis passorum supplicia ; sacræ enim res de rebus execrandorum fiebant.' Nunc satis apertum cur postea supplicium de pœna capitali dictum sit. *Idem.*

*Supplicia*] Hic multa Festus, quæ interpretem desiderant, vel potius librum emendatiorem. *Ant. Aug.*

*Supplic.*] Supplicia sunt sceptræ, quæ caduceatores portant. Sunt autem verbenæ felicitis arboris. Non enim alia supplicia fas erat, quam ex verbenis, sumi. Sunt et supplicia, quæ, cum civis necaretur, fiebant. Tunc enim Semoniæ rex sacrorum vervece bidente facit, ut civibus pœ-

na solutis, caput damnati, patrimoniumque, ejus causa id fieret, sacrum Divis manibus esset. Inde solitum, cum prodit sacrificandi causa rex sacrorum, ut id vocetur supplicium : quasi vero semper ela. . . quo exemplo docet supplicia esse sacrificia : at nunc fere supplicia pro pœnis dicuntur. Hæc, aut non multum diversa, scripsisse Festum putamus. Et cum sacrum fieret pro eo, ejus caput devotum esset, quo supplicarent Diis, et deprecarentur τὸ νεμεσητῶν, quia interficerent civem, propterea supplicium dici cœptum pro pœna capitali. Sane ariete aut vervece solebant amoliri contractum ex nece alienjus piaculum : quod supra in lege Numæ a nobis expositum est. Semoniæ Deæ meminit ex Varrone Augustinus : reprehendit deinde Verrium more suo, qui in hoc verbo explicando hallucinetur. *Jos. Scal.*

<sup>t</sup> *Supplicium*] *Supplicium a suppliciis differt.* Id quod consuetudo arguit : quod soleamus dicere hæc Deorum supplicia. Contra dicimus, ut sumatur supplicium de aliquo : id est, deportetur : aut jubeatur flagris cædi. *Idem.*

*Supplicium*] Hæc superioribus pramitti debent, et cum iis ita conjungi, ut caput unum efficiant. Ita enim Schedæ. Ait Festus, sive Verrius, *supplicia* dici Deorum supplicationes, *supplicium* vero quo homines plectun-

*supplicium de aliquo, id est, de pœna agatur ejus, qui jubetur cædi.*

Suppreum modo significat summum, modo extreme- [PAUL. mum, modo maximum.

Suppreum<sup>u</sup> modo significat summum, ut cum dicit . [FEST. . . . pater supreme belli et armorum Mavors potens. Plautus . . . . .  
*Me certe suppreum habuisti semper in rebus tuis: alias extremum significat, ut in legibus XII. Solis occasus suprema tempestas esto . . . . .*  
*. . . . . Supremo crimine necte tuo. Unde dicimus ab illo sepeliri die suppremo . . . . .*  
*et quasi suppremo lugentes . . . . .*  
*tempora voltu. Cato de . . . . .*  
*dolentis nunquam cuiq. reo apud Prætozem denegasse sup-*

## NOTE

tur. Sed et *supplicia* quæ de hominibus sumantur dici. *Dac.*

<sup>u</sup> *Suppreum*] Tria significare hoc nomen Festus exemplis docuerat, quæ a Paulo omissa sunt. Summum, ut cum Plautus ait, *Me suppreum habuisti semper*. Extremum, cum lex duodecim tabularum: *Solis, inquit, occasus suprema tempestas esto*. Vidend. Varro lib. v. de Ling. Lat. Gell. lib. xvii. cap. 2. et Censorin. de die natali, item Plin. lib. vii. cap. 60. Tertiæ significationis exemplum est, *suprema multa*, id est, maxima, de qua Sex. Pompeius sæpius scribit. *Ant. Ang.*

*Supp. . . .]* *Suppreum modo significat summum, modo extremum, modo maximum. Summum: ut . . . . Pater supreme, belli, et armorum potens. Plautus . . . . Me suppreum habuisti semper in omnibus rebus tuis. Alias extremum significat, ut in legibus 12. Solis occasus suprema tempestas esto, &c.* Deinde citabat exemplum scriptoris ejusdem, qui dixerat, *ab illo sepeliri die suppremo*. Item heroicum versum: *Et*

*quasi suppremo lugentes tempora voltu.* Item Catonem, qui dixit *suppremam aduocationem*. In fine: *Alias pro maximo: cum duas oves, et triginta boves suppremam multam dicerent: hoc est, maximam.* Jos. Scal.

*Suppreum*] *Suppreum modo summum, ut 'supreme Jupiter.' Terent. modo ultimum. In 12. Tabulis, si AMBO. PRÆSENTES. SOL. OCCASUS. SUPREMA. TEMPESTAS. ESTO. Id est, ἄρα ἐσχάτη. Modo maximum. Ut 'suprema multa.' Sed hæc significatio nullo modo diversa est a prima illa qua suppreum, summum, notat. Supra ab incerto poëta 'armorum potens' Mavors dicitur, quomodo ab Horatio 'Cypri potens' Venus. Plauti versus videtur esse ex Pseudol. act. i. sc. 1. Sed qui in libris editis non leuiter immutatus. Sic enim legitur: *Nam tu me antidiac Suppreum habuisti comitem consiliis tuis.* Sequebatur pentameter incerti poëtæ, *Suppremo crimine necte tuo.* Item versus Heroicus: *Et quasi suppremo lugentes tempora voltu.* *Dac.**

premam advocacionem. *Alias pro maximo cum duas oves et triginta boves supremam multam dicerent.*

Suppum<sup>x</sup> antiqui dicebant, quem nunc supinum dicimus, ex Græco, videlicet pro aspiratione ponentes literam, ut cum idem ὕλας dicunt, et nos sylvas: item ἕξ, sex: et ἑπτὰ, septem: ejus vocabuli meminit etiam Lucilius: Si vero das, quod rogat, et si suggeri<sup>2</sup> suppus.

Suppum antiqui dicebant, quem nunc supinum [PAUL. dicimus.

Surregit, et sortus pro surrexit, et quasi possit fieri surrectus frequenter posuit Livius.

Surregit<sup>y</sup> et sorctus antiqui ponebant pro surrexit, [FEST. et ejus participio, quasi sit surrectus, quibus L. Livius<sup>3</sup> frequenter usus est.

Surremit,<sup>z</sup> sumpsit: inque manu<sup>4</sup> surremit hastam. [PAUL.

Surremit sumpsit: inque manum surremit hastam. [FEST.

Surremsit, sustulerit. [PAUL.

Idem Surempsit<sup>a</sup> usurpavit, pro puerum sustulerit. [FEST.

2 Vir doct. in marg. ejusdem ed. conjicit *suggeris*.—3 Ead. ed. L. Livillus.  
—4 Vir doct. in marg. ejusdem ed. conj. *manum*.

## NOTE

<sup>x</sup> *Suppum*] Græci ὑπιτιον dicunt *supinum*. *Sylvas* autem Veteres scripsisse, non *sylvas*, omnia antiqua monumenta testantur. *Ant. Aug.*

*Suppum*] Versus Lucilii: *Si vero das, quod rogat, et si suggeri' suppum*. Significatum proverbiale habet: hoc est, si illi ex sententia respondes: si, quod optat, facis. *Suppus* est pars tali Insorii, quæ Græce ὑπιτιος dicitur. Cum talis ita caderet, ut supina pars, quæ vocabatur, superior esset, erat felix jactus. *Suppi* meminit Isidorus. *Jos. Scal.*

*Suppum antiqui dicebant*] *Lege, Videlicet pro aspiratione ponentes literam S.* *Suppus* est a Græco ὑπιτιος, ejecto τ ὑπιος, ὑπὸς, 'supus,' 'suppus.' *Dac.*

<sup>y</sup> *Surregit*] *Surregit, et sorctus an-*

tiqui ponebant pro *surgit*, et ejus participio, quasi sit surrectus, ut est in *Annalibus* L. Livilli: in quibus id frequenter est. *Paulus* abbreviator, pro L. Livillo, Livium poetam intelligit, nescio an diversa lectione a nostra usus. *Jos. Scal.*

<sup>z</sup> *Surremit*] *Infra.* Adhuc quæro. Est enim historia penitus mihi incomperta. *Idem.*

*Surremit, sumpsit*] In omnibus editionibus male acceptus est hic locus, cum media Festi verba findat hæc Pauli Epitome, *Surrempsit, sustulerit*. Quare illam remove sis, et reliquæ continuabis: *Surremit sumpsit, inque manum surremit hastam. Idem etiam surrempsit usurpavit pro puerum sustulerit.* *Dac.*

<sup>a</sup> *Surrempsit*] Verba Festi inter-

*Surium*<sup>b</sup> . . . . . cum dixit: qui ita appellatus est, quod cum in *Academia* et *Lycio* nobilissimos inter excelleret, atque ob eam causam præstantissimus semper habitus fuisset, instituit, cum disputaretur, ut primus sumeretur is qui esset ipso dignior, unde σκύριον καὶ οὐκέτι Σύριον illum nominavit, quod si monitus esset, disputantem non nunquam refellebat Socratem quas . . . . . conjecerat in librum a se scriptum, quem inscripserat *Scyrium*, ob eum, cujus gratia id appellaverat opus.

*Surum*<sup>c</sup> dicebant, ex quo per deminutionem *surculus* factum est. *Plautus* in . . . . .  
 . . . . . *Surum* non est tibi: *surum* dicebant *pulum* item: nam quia sepiebatur *circus* *surculis*, longum deligebant *surum*, tum poliebant *ascia* . . . . .  
 . . . . . aut *asulæ* . . . . . *Ennius*, unus *surus* *surum* ferre tamen defendere possent

*Surum* dicebant, ex quo per deminutionem sit *sur-* [PAUL. *culus*. *Ennius*: Unus *surus* *surum* ferret,<sup>5</sup> et tamen defendere possent.

*Sus* *Minervam*,<sup>d</sup> in proverbio est, ubi quis id docet [FEST.

5 Id. ibid. ferre.

#### NOTÆ

pretem desiderant, et videntur ad alia verba etiam pertinere, præter surrempsit. *Ant. Aug.*

<sup>b</sup> *Surium* . . .] Quantum in his tenebris videre possumus agebat hic Festus de Philosopho quodam, qui natione Syrus cum esset, ne eo nomine male audiret, ut Syri, Varro, sive alius, *Scyrium* illum dixerat. Huc enim pertinent Græca verba σκύριον καὶ οὐκέτι Σύριον. De eo autem compositum librum ea de causa *Scyrium* inscriptum esse. Quærendum Philosophi nomen vel potius historia. *Ful. Ursin.* Forsan per σκύριον ad proverbium illud antiquissimum allusit quisquis ita Philosophum vocavit, σκυρία ἀρχή, quod ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ μηδὲν λυσίτελές ἐχόντων dicebatur.

*Eustath.* pag. 782. *Edit. Rom.* Ita ut ab eo *Scyrii* dicti fuerint homines nullius pretii. *Dac.*

<sup>c</sup> *Surum*] Vide 'Rigido' et 'Crisbruro.' Versus *Ennii* mendosus est. *Ant. Aug.*

*Surum*] A *surus* fiet diminutivum *surulus*, sed Veteres dicebant *surcus*, unde *surculus*. Versus *Plauti* non extat: quæ sequebantur post *ascia* divinare non possum. Ibi referebat Festus quomodo *Circum* *suris* et *asulis* sepiebant. Versum *Ennii* idem supra retulit in 'Rigido.' *Dac.*

<sup>d</sup> *Sus Minervam*] Hoc proverbium sic extulit *Theocrit.* *Idyl. v.* ἴς ποτ' Ἀθαναίαν ξῖρον ἤρισεν. 'Sus contra *Minervam* certamen certavit.' Ubi *Scholiastes*: παροιμία ἐστὶ τῶν τοῖς



alterum, cujus ipse inscius est : quam rem in medio, quod aiunt, positam Varro et Euhemerus<sup>e</sup> ineptis mythis involvere maluerunt, quam simpliciter referre.

Suspectus a suspicor venit, et a suspicio. [PAUL.

*Suspectus est diversæ significationis ; a suspicor enim, et [FEST. suspicio partim venit. Itaque non mirum si non una significatio dari potest.*

Susque, deque, significat plus minusve. [PAUL.

*Susque, deque,<sup>f</sup> frequens est pro plus, minusve ; significat autem id quod antiqui usque dicere soliti erant.*

Sutelæ,<sup>g</sup> dolosæ astutiæ, a similitudine suentium [PAUL. dictæ.

*Sutelæ, dolosæ astutiæ, a similitudine suentium dictæ [FEST. sunt.*

*Sutrium<sup>h</sup> quasi eant, utique in proverbium abiit ex hac cau-*

## NOTÆ

κρείττωσι ἀπεριζήτων. i. e. ‘Proverbium est in eos qui melioribus certant.’ Cicero Epist. lib. ix. Ep. 18. ‘Veni igitur, si vir es, et discite jam προλεγόμενας quas quæris. Etsi sus Minervam.’ Et Academic. quæst. lib. i. ‘Sed quid ego? inquit: aut sumne sanus qui hæc vos doceo? nam etsi non sus Minervam, ut aiunt, tamen inepte quisquis Minervam docet.’ Allusit lib. ii. de Oratore: ‘Sic ego nunc Crasso audiente primum loquar de facetiis, et docebo sus, ut aiunt, oratorem eum: quem cum Catulus nuper audisset, fœnum alios aiebat esse oportere.’ *Idem.*

<sup>e</sup> *Euhemerus*] ‘Antiquus auctor Euhemerus, qui fuit ex civitate Messana, res gestas Jovis et ceterorum qui Dii putantur collegit, historiasque contexuit ex titulis et inscriptionibus sacris quæ in antiquissimis templis habebantur,’ &c. Lactant. de Fals. Rel. lib. i. cap. 11. *Dac.*

<sup>f</sup> *Susque, deque*] Plaut. in Amphit. ‘Atque id me susque deque esse habituram putat.’ Vide Gell. lib. xvi. cap. 9. Non placet interpretatio, ut

sit idem, quod plus minusve: neque etiam idem quod usque: malim *pro nihilo*, aliudve simile. *Ant. Aug.*

*Susque, deque*] Fallitur Festus: *susque deque aliquid habere*, est parvi facere an sursum vel deorsum feratur. Nam *sus* dicebant pro *sursum* et *de* pro *deorsum*. Vide Gellium lib. xvi. cap. 9. *Dac.*

<sup>g</sup> *Sutelæ*] Fulgentius quasi subtiles telas dici existimat, refertque Plautum in Casina hoc verbo uti, sed et in Captivis quoque reperies. *Ant. Aug.*

*Sutelæ*] Glossæ: ‘Sutela, ἐνέδρα, ἐξαπάτησις, δόλος.’ ‘Sutela, insidiæ, fallacia, fraus.’ Plaut. Casin. act. i. sc. 1. ‘Possisne, necne, clam me sutelis tuis Præripere Casinam uxorem, proinde ut postulas.’ Inde autem *sutelæ* dictæ quod proprie ‘consuere dolos’ dicerent, ut Græci συρράπτειν δόλους. Quo sensu et nos etiam utimur verbo nostro *coudre*. *Dac.*

<sup>h</sup> *Su . . .*] *Sutrium quasi eant, utique in proverbium abiit hac de causa: Gallico tumultu a Camillo quondam edictum est, legiones Sutrii ut præsto*

sa: Gallico tumultu quondam edictum est legiones Sutrii, ut præsto essent cum cibo suo, quod usurpari cœptum est in iis, qui suis rebus opibusque officii id præstarent, quibus deberent. Plautus: Sed facito dum, merula per<sup>6</sup> versus, quod<sup>7</sup> cantat colas,<sup>8</sup> cum suo cuique<sup>9</sup> facito veniant, quasi eant Sutrium.



6 Viri docti legunt *memineris*. Vide inf.—7 Vet. lib. *quos*.—8 Vir doct. in marg. ed. Scal. conj. *colas*.—9 Id. ibid. *cum cibo tu quoque eos*.

#### NOTE

*essent cum cibo suo: quod usurpari cœptum est in iis, qui suis rebus opibusque confisi repræsentarent quibus deberent. Plautus: Sed facito dum, merula paræ versus quos cantat, colas. Cum cibo tum quiqui facito veniant, quasi eant Sutrium.* Quamvis non nego interpretationem proverbii, quam Festus proponit, non esse alienam ab ipso proverbio, tamen longe abest a Plantino sensu, immo, ut melius dicam, adversatur. Locum Plauti, qui omnes interpretes cruciat, in ipsis ad Plantum notis exponemus. *Jos. Scal.*

*Sutrium]* Versus Plauti sunt ex Casina act. III. sc. 1. *Sed facito dum memineris versus quos cantat colas: cibo Cum suo quiqui facito uti veniant, quasi eant Sutrium.* Hoc est: facito ut memineris versus quos Nævius in Colace suo (Colacem enim fabulam scripsit Nævius) cantat: Cibo cum suo, &c. In libris veteribus: *Sed facito, dum merui aper versus quos cantat, colas.* Et: *Sed facito dum Meoni aper versus quos cantat, colas.* Vulgata lectionem sequor: tamen Scaliger: *Sed facito dum, Merula paræ versus quos cantat, colas. Cum cibo tum quiqui facito veniant, quasi eant Sutrium.* Additque, etsi non neget interpretationem proverbii, quam Festus proponit, non esse alienam ab ipso proverbio, abesse tamen a Plau-

tino sensu, immo et ei etiam adversari. Sed nobis hic locum Plauti exponere debebat Scaliger, neque nos ad suas in Plantum notas remittere quas tantum cogitavit. Ego vero aliud dicam quod non vidit Scaliger, et quod verum esse omnes dicent: nempe non solum alienam esse a proverbio hanc Festi interpretationem, atque adeo Plantino sensui adversari, sed vel in ipso statim proverbio aliquid turbatum, vel in ipsis Festi verbis. Si enim Sutrina legiones cum cibo suo præsto adesse jussa sunt, ut id aliquando factum est, non utique formari inde potuit proverbium; *quasi eant Sutrium, sed, quasi eant Sutrio,* cum a Sutrio venirent legiones rebus necessariis instructæ: atqui Gallico tumultu Sutrini milites imperatos nusquam legas. Quid igitur? audi modo: distinctione tantum apud Festum peccatum est: distingue sic: *Gallico tumultu edictum est, Legionis Sutrii ut præsto essent, &c.* Hoc est: ut legiones, Romanæ scilicet, Sutrii adessent, nempe ut inde Hetruscos pellerent; nam Gallico tumultu, dum Gallos Camillus persequitur, Hetrusci Sutrini impugnant, illudque deditione capiunt: eodem die Senatus decretum fert ut Sutrium iret Camillus cum legionibus, hoc est, Sutrii præsto esset

Sycophantas<sup>i</sup> appellatos hac de causa dicunt. Atti- [PAUL. cos quosdam<sup>10</sup> juvenes solitos aiunt in hortos irrupere, ficosque deligere : quam ob causam lege est constitutum, ut qui id fecisset, capite truncaretur : quam pœnam qui persequerentur ob parvula detrimenta, sycophantas appellatos.

Sycophantas quidam ex hac causa dictos putant : At- [FEST. ticos quondam juvenes solitos aiunt in hortos quorundam irrupere, ficosque deligere : quam ob causam lege factam,<sup>k</sup> qui id fecisset, capite esset ei :<sup>11</sup> quam pœnam qui persequerentur ob parvula detrimenta, sycophantas appellatos.



<sup>10</sup> Vet. lib. quosdam.—<sup>11</sup> Legendum monet Dac. *legem factam* : vel *lege factum ut qui id fecisset capital esset ei, &c.*

## NOTE

et Sutrinis auxilium ferret. Vide Liv. lib. vi. sect. 3. Postea factum proverbium, *Sutrium quasi eant*, et de iis usurpatum, non, ut vult Festus, qui rebus suis opibusque officii id præstarent quibus deberent, sed qui rebus necessariis instructi sese ad aliquid agendum accingerent. Dac.

[Sutrium] Plant. in Casina : *Sed facito dum memineris versus, quos centat colax. Cum cibo tum quiqui facito, ut veniant, quasi eant Sutrium.* Liv. lib. vi. scribit Camillum Sutrium quam citissime recuperasse. Festum igitur opinamur hoc proverbium hoc loco fuisse interpretatum, Sutrium ire, ejusque originem tradidisse ex Gallico tumultu, cum edictum est a Camillo, ut legiones cum cibo suo Sutrii præsto essent. Aut.

Aug.

<sup>i</sup> *Sycophantas*] Plura de hac re nugantur Græci, quæ natio nihil pæne aliud egisse videtur, quam ut reperiret quomodo in otio negotiosa esse posset. Ceterum potes advertere quam dignum sit Paulo mutilatore illud, *Capite truncaretur*, quod Festus dixerat, *Capital esset*, et in Græco decreto sine dubio fuerat *θάνατος τίμημα ἔστω*. Jos. Scal.

[*Sycophantas*] Aliter paulo Scholiastes Aristophanis, qui ait *sycophantas* dictos, quod eos judicarent qui ficus, ex Attica, deportarent, a *σῦκον*, ficus, et *φαίνω*, indico, accuso. Alia multa super hac re nugantur Græci, quæ non est hic dicendi locus. Vide 'holophanta.' Dac.



# SEX. POMPEII FESTI

DE

## VERBORUM SIGNIFICATIONE

### LIBER XVIII.

---

---

**T**ABELLIS<sup>a</sup> pro chartis utebantur antiqui, quibus ultro, citrove,<sup>1</sup> sive privatim, sive publice opus erat, certiores absentes faciebant: unde adhuc tabellarii dicuntur, et tabellæ missæ ab Imperatoribus.

Tabem<sup>b</sup> eam, quæ faceret tabescere, apud antiquos usurpatum. Sallustius quoque frequenter, ut in Catilina, cum ait: Uti tabes plerosque civium, animos invaserat: et in libro quarto historiarum: Qui quidem mos, ut tabes in

//////////

<sup>1</sup> Vir doct. in marg. ed. Scal. conjicit *citroque*.

#### NOTE

<sup>a</sup> *Tabellis*] Hieronym. lib. i. Epist. 1. 'Ante chartæ,' inquit, 'aut membranarum usum, aut in dedolatis e ligno codicillis, aut in corticibus arborum mutuo epistolarum alloquia missitabant, unde et portitores earum tabellarios, et scriptores a libris horum librarios vocavere.' Idem et Eustath. ad Dionys. Cera autem oblinebantur istæ tabulæ, unde *ceram*

simpliciter pro tabulis passim invenies. Vid. Gell. lib. xvii. cap. 9. *Dac.*

<sup>b</sup> *Tabem*] *Tabes* proprie, liquefactio, *tabescere*, liquefieri. Cicero, Lucret. Horat. Virgil. Sed et per metaphoram pro peste et pernicie Veteres usurparunt: sic et Græcis *τήκω*, *τήκομαι*, et liquefacio, et consumo. *Idem.*

urbem conjectus: et Corvinus<sup>c</sup> pro Liburnia: Propter hanc tabem, atque perniciem domus totius.

Tabernacula<sup>d</sup> dicuntur a similitudine tabernarum, quæ ipsæ, quod ex tabulis olim fiebant, dictæ sunt, non, ut quidam putant, quod tabulis cludantur.

Tablinum<sup>2<sup>e</sup></sup> proxime atrium locus dicitur; quod antiqui magistratus in suo imperio tabulis . . . . .

Tablinum proxime atrium locus dicitur, quod antiqui magistratus in suo imperio tabulas rationum ibi habebant publicarum rationum causa factum locum.

Tablinum, locus proximus atrio, a tabulis appel- [PAUL. latus.



2 Vet. cod. *Tabinum*. Vide infra.

#### NOTÆ

<sup>c</sup> *Corvinus*] Dubito. Forsan *Cornificius*, enjus in his libris sæpe mentio. *Idem*.

<sup>d</sup> *Tabernacula*] Vide in ‘*adtubernalis*’ et ‘*contubernalis*.’ *Idem*.

<sup>e</sup> *Tablinum*] Transposita hic sunt quædam: quæ ita suo ordini reddes: *Tablinum proxime atrium locus dicitur publicarum rationum causa factus. Quod antiqui magistratus in suo imperio tabulas rationum ibi habebant. Alii aliud etymon reddunt: quod Tabulæ picturarum ibi reponerentur. Unde et pinacothecam quoque vocabant. Varro aliter: ejus hæc verba sunt libro primo de vita populi Romani: Ad focum hieme ac frigidibus cænitabant: æstivo tempore in propatulo; rure in corte; in urbe, in tabulino, quod Mænianum possumus intelligere tabulis fabricatum. Hæc ille. Jos. Scal.*

*Tablinum*] Schedæ præferunt *tabulas pro tabulis*: sed relicta lacuna. Quæ desunt male hinc divulsa cum Pauli Epitome videntur colæsisse, quare Scaligerum sequor qui legit: *Tablinum proxime atrium locus publica-*

*rum rationum causa factus, quod antiqui magistratus in suo imperio tabulas rationum ibi habebant. Inde Plin. lib. xxxv. ‘Tablina codicibus implebantur, et monumentis rerum in magistratu gestarum.’ Tablinum ergo, per syncop. Tablinum, locus privatis in ædibus ubi publicas rationes servabant: et eo differt a Tabulario, quod tabularium publicus locus sit ubi instrumenta et acta publica disponebantur et servabantur. Cicer. Virg. Gloss. ‘tabularium, λογιστήριον.’ Verum a Festo Varro dissentit, qui de vita populi Rom. lib. 1. *Tablinum a tabulis unde fabricatum: ‘Ad focum,’* inquit, ‘hieme ac frigidibus cænitabant; æstivo tempore in propatulo; rure in corte; in urbe, in tabulino, quod Mænianum possumus intelligere tabulis fabricatum.’ Hæc Varro: alii *tablinum a tabulis picturarum quæ ibi reponerentur, unde et pinacothecam quoque vocabant, sed pinacothecam a tablinis diserte distinguit Vitruvius. Dæc.**

Taciturnus,<sup>f</sup> qui facile tacet: tacitus, argutus etiam, qui potest aliquando tacere.

Tædulum, fastidiosum, sive quod est omnibus tædio.<sup>3</sup>

Tædulum antiqui interdum pro fastidioso, interdum [FEST. quod omnibus tædio esset, ponere soliti sunt.

Tæniæ<sup>g</sup> Græcam vocem sic interpretatur Verrius, ut dicat ornamentum esse laneum capitis honorati, ut sit apud Cæcilium in Androgyno: Sepulcrum plenum<sup>h</sup> tæniarum,



3 Vet. lib. *tædium*.

#### NOTE

<sup>f</sup> *Taciturnus*] Qui amat tacere; *tacitus*, qui tacet. *Idem*.

<sup>g</sup> *Tæniæ*] Coronæ sepulcrales hic intelliguntur in versu Cæcilii, si Romano more interpreteris, et ita locum habebit sententia Verrii. Ad sepulcra enim lanæ cum frondibus atque floribus afferebantur. Varro: 'Infulas dictas apparet in hostiis, quod e lana quæ adduntur infulæ intra hostiarum cornua velamenta erant. Itaque cum ad sepulcrum ferunt frondes atque flores, addunt nunc lanas.' Sed cum Cæcilium palliatam Comædiam, non togatam scripserit, præstat Græco potius, quam Romano more interpretari. Sunt igitur tæniæ, quibus fasciis involuebantur mortui, quas *κειρίας* vocabant. Quibus Romani non utebantur, quod cadavera comburerent: de illis tæniis intelligit Artemidorus, cum scribit: *οἱ ἀποθανόντες ἐσχισμένοις ἐνειλοῦνται βράκων, ὡς τὰ βρέφη, καὶ χαμαὶ τίθενται*. *Jos. Scal.*

*Tæniæ*] *Ταινίαι*, lemnisci, fasciæ, quibus sacerdotes, interdum etiam et victores coronabantur. Virg. unde Verrius: 'Ornamentum capitis honorati.' Hesych. *Ταινία, στέμματα τῶν ἱερέων, διαδήματα ἀρχιερατικὰ, ἢ ζῶναι, ἢ στέφανοι, κόσμοι, ἢ δεσμοὶ ἱεροί*. Id est: 'Tænia, coronæ sacerdotum, diade-

mata pontificalia, vel zonæ, vel coronæ, ornamenta, vel vincula sacra.' Hæc vincula Virg. vocat 'vittas Deum.' Neque tamen istæ tæniæ vere erant coronæ, sed e coronis dependentes. Nam infra coronas et tæniæ distinguit Ennius: 'Volans de cælo cum corona et tæniis.' Nisi coronam et tæniæ dixerit pro corona ex tæniis facta; antiqui enim Romani tæniis pro coronis utebantur, nondum invento iis flores intexere. Vide 'Stroppus.' *Dac.*

<sup>h</sup> *Sepulcrum plenum*] Per Tæniæ, coronæ sepulcrales hic intelliguntur, si Romano more interpreteris. Et ita locum habebit sententia Verrii. Ad sepulcra enim lanæ cum frondibus atque floribus afferebantur. Varro lib. vi. de L. L. 'Infulas dictas apparet in hostiis, quod e lana quæ adduntur infulæ intra hostiarum cornua velamenta erant. Itaque cum ad sepulcrum ferunt frondes atque flores, addunt nunc lanas.' Sed cum Cæcilium Palliatam comædiam, non togatam scripserit, præstat inquit Scaliger, Græco potius, quam Romano more interpretari. Sunt igitur in versu Cæcilii tæniæ quibus fasciis involuebantur mortui, quas *κειρίας* vocabant, quasi *κτερίαι*, a mortuis, vel *κτερίαις* a *κῆρ*, fatum, mors.

ita ut solet : et alias : Dum tæniam,<sup>1</sup> qui vulnus vinciret, petit. Ennius in Alexandro : Volans de cœlo cum corona, et tæniis. Attius in Neoptolemo : Decorare est satius,<sup>k</sup> quam urbem tæniis.

Tæpocon<sup>4</sup> appellarunt Græci genus scribendi [PAUL. deorsum versus, ut nunc dextrorsum scribimus.

Tæpocon<sup>5</sup> soliti sunt appellare Græci genus scribendi deorsum versus, ut nunc dextrorsum scribimus.

4 Vett. libb. *Tanpercon*, *Tænpocon*, *Tænpton*, *Tahenpocon*, *Tempeton*, *Tempocon*, *Tæmpoton*.—5 Vet. cod. *Tanpercon*.

### NOTÆ

Hesych. *Κηρείαις*, ἐπιθανάτια ἐντετυλιγμένα : Lege, *Κηρείαι*, ἃ ἐπὶ θανάτῳ ἐντετυλιγμένα, id est, ‘*Κηρείαι*, quæ post mortem mortuis involvuntur.’ Iis Romani non utebantur, quod cadavera comburent. De illis tæniis intelligit Artemidorus, cum scribit, οἱ ἀποθανόντες ἐσχισμένοις ἐνειλύνονται βάκκισιν, ὡς τὰ βρέφη, καὶ χαμαὶ τίθενται. Id est, ‘mortui scissis involvuntur linteis, ut pueri, et humi conduntur.’ Hinc Divus Joan. xi. de Lazaro : ἐξῆλθεν ὁ τεθνηκώς δεδεμένος τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας κείραις, ‘Et statim prodit qui fuerat mortuus, ligatus pedes et manus institis.’ Nam institæ sunt fasciæ, limbi. *Idem*.

<sup>1</sup> *Dum tæniam*] Hic *tæniam* simpliciter *vittam*, *fasciulam* interpreto. Neque quicquam ad Verrii sententiam facit. *Idem*.

<sup>k</sup> *Decorare est satius*] Suspicio in versu qui hunc præcedebat de sepulcro locutum Attium. Satius est decorare sepulcrum tæniis, quam urbem. Fruterius legebat *Deos ornare*, lib. ii. cap. 5. verisimilium. *Idem*.

<sup>1</sup> *Tæpocon*] Varietatem librorum in margine scribi curavimus : sed cui adhæreamus, non habemus. Quod

vero Cicer. lib. ii. de Divin. asserit Sibyllam quædam verba ita reliquisse scripta, quæ ex primis singulorum versuum literis conficerentur, quæ ab eodem ἀκροστιχίς appellantur, habet aliquid cum hoc scribendi genere commune. *Ant. Aug.*

*Tæpocon*] Œdipode opus est. *Jos. Scal.*

*Tæpocon*] Hebræam, vel Syriacam vocem puto, præsertim cum ea Syrorum scribendi modum notet ; Syri enim non a dextra ad sinistram, ut Hebræi et Chaldæi, vel a sinistra ad dextram, ut Græci et Latini, sed deorsum versus, a capite ad pedes versus suos ducunt. Doctissimus Martinus derivat a voce Hebræa quæ significat *invertes*, et pro *deorsum* legit *retrorsum*, quasi ibi Hebræorum scriptura notetur. *Duc.*

Legendum *Τοῖπορχον*, hoc est, τὸ ἐπ’ ὄρχον, ubi literæ sunt ἐπ’ ὄρχον, seu κατὰ στίχος dispositæ, instar arborum, in viridario, a summa pagina ad infimam. Palmaria hæc emendatio debetur *Joan. Croio*, qui eam habet *Observat. in N. T. cap. ix.* quod dignissimum est lectu. *Joan. Clericus.*



**Tagax furunculus**<sup>m</sup> a tangendo dictus: cujus vocabuli Lucilius meminit: Et mutonis manum<sup>n</sup> perscribere posse tagacem.

**Tages**<sup>o</sup> nomine, Genii filius, nepos Jovis, puer dicitur disciplinam aruspicii dedisse duodecim populis Etruriæ.<sup>6</sup>

**Tagit**<sup>p</sup> Pacuvius in Teucro: Ut ego, si quisquam me tagit et tagam. Idem in Hermiona: Aut non cernam, nisi tagam: sine dubio antiqua consuetudine usurpavit: nam nunc ea sine præpositionibus non dicuntur, ut contigit, attigit.

**Tagit simpliciter dicitur, quod attigit, contigit facit** [PAUL. compositum.



6 Hæc quidem esse Festi monet Scal. licet in vet. lib. non sint reperta.

#### NOTE

<sup>m</sup> *Tagax furunculus*] Lege: *Tagax furunculus, a tangendo, id est, tangendo.* Est enim a veteri *tago*, quo pro furari Veteres usi sunt. Plaut. Cicer. &c.

<sup>n</sup> *Et mutonis manum*] Hunc Lucilii versum e Sat. lib. xxx. adducit Nonius in voce 'tangere,' sed ibi pro *mutonis* scriptum est *musconis*: mendose ut puto. Legendum suspicor. *Et mutone manum perscribere posse tagacem.* De Priapo hic sermo est, qui furibus mutone minatur, ut in illo Scazonte poetæ Ithyphallici: 'Priape, furibus minare mutino.' Et sic verum hujusce versus sensum erimus. *Dac.*

<sup>o</sup> *Tages*] Vidend. Cicero lib. ii. de Divin. *Ant. Aug.*

*Tages*] Cicer. de Divinat. lib. ii. sect. 23. 'Tages quidam dicitur in agro Tarquiniensi, cum terra araretur, et sulcus altius esset impressus, extitisse repente: et eum affatus esse, qui arabat. Is autem Tages, ut in libris est Etruscorum, puerili specie dicitur visus, sed scilicet fuisse pru-

dentia. Ejus aspectu cum obstupisset bubulcus, clamoremque majorem cum admiratione edidisset, concursus esse factum, totamque brevi tempore in eum locum Etruriam convenisse: tum illum plura locutum multis audientibus, qui omnia ejus verba exceperint, literisque mandaverint: omnem autem orationem fuisse eam, qua haruspiciæ disciplina contineretur: eam postea crevisse rebus novis cognoscendis, et ad eadem illa principia referendis.' *Dac.*

<sup>p</sup> *Tagit*] Veteres *tago* dicebant quod nos dicimus *tango*, idque a Græco *θίγω*. Notum est. Itaque abeo, cum te prius monuero infra verba Festi male cum Pacuvii verbis coaluisse, quæ sic separanda et distinguenda sunt: *Tagit Pacuvius in Teucro: ut ego, si quisquam me tagit. Et tagam, idem in Hermiona, &c. Et tagam verba sunt Festi. Et idem, inquit Pacuvius, tagam dixit in Hermiona. Idem.*

Talassionem<sup>q</sup> in nuptiis Varro ait signum esse lanificii.

Talassionem enim vocabant quasillum, qui alio modo appellatur calathus, vas utique lanificiis<sup>7</sup> aptum.

Talassionem in nuptiis Varro ait *signum esse lanificii*, [FEST. *τάλαρον*, id est, quasillum, *ita enim solitum appellari talassionem*. At *quidam* historiarum scriptor Talassium ait nomine virum rapta virgine unicæ pulchritudinis, quod ei id conjugium fuerit *felix*, boni ominis gratia nunc redintegrari.

Talentorum<sup>r</sup> non unum genus. Atticum est sex millium denarium. Rhodium et<sup>s</sup> cistophorum, quatuor millium



<sup>7</sup> Vet. lib. *sucreficiis*.—S Vir doct. in marg. ed. Scal. pro & conjicit *septem millium*.

#### NOTÆ

<sup>q</sup> *Talassionem*] Multa hac de re Dionys. Liv. et Plutar. ex quibus facile intelligitur, quod Pompeius scribit; sub Romulo Sabinam raptam fuisse virginem unicæ pulchritudinis a Talassione, et quod ei id conjugium fuerit *felix*, in nuptiis ominis gratia redintegrari, id est, identidem dici, ac repeti id nomen. Sunt qui *Thalassionem* appellant, sunt qui *Talassium*, vel *Thalassionem*. Ant. Aug.

*Talassionem*] Talassionem in nuptiis Varro ait signum esse lanificii; *τάλαρον* enim, id est, quasillum, solitum appellari Talassionem. Atilius historiarum scriptor, Talassium nomine virum, rapta virgine unicæ pulchritudinis, quod ei id conjugium fuerit *felix*, ominis gratia nunc redintegrari. Jos. Scal,

*Talassionem*] Ut Græci *Hymenæum* in nuptiis accinere solebant, sic Romani *Talassium*, vel *Talassionem*, de quo vide Plutarch. in Quæst. Rom. problem. 31. Historiarum scriptoris, quem laudat Festus, sententiam secutus est Livius lib. 1. ubi de rapta Sabinarum virginum, et Servius

lib. 1. Æneid. *Dac*.

<sup>r</sup> *Talentorum*] Mendosus locus, et qui non patitur emendationem. Hoc unum recte est: Talentorum non unum esse genus, et Atticum esse sex millium denarium. Cetera incerta sunt. Plin. lib. xxxv. c. 11. 'Talentum Atticum denariorum sex millibus taxat M. Varro;' ita enim scribendum est. Pollux lib. 1x. Talentum Atticum sex millium drachmar. Atticarum, Babylonicum septem millium, Æginæum decem millium, Syrium mille et quingentarum drachmarum, item Atticarum. De talento Attico idem elicitur ex Livio lib. xxxiv. Athen. lib. iv. cap. 6. et aliis. Sed Babylonicum esse septuaginta duarum minarum Atticarum scribit Elianus lib. 1. cap. 22. de varia hist. id est, septem millium et ducentarum drachmarum. Vide 'Eu-boicum.' Ant. Aug.

*Talentorum non unum genus*] Multiplex talentum fuisse verum est. Vide Budæum in lib. de assc. De Attico Talento vide 'Eu-boicum.' *Dac*.

quingentorum<sup>9</sup> denarium.<sup>5</sup> Alexandrinum, duodecim millium denarium. Neapolitanum,<sup>1</sup> sex denarium.<sup>10</sup> Syracusanum, trium denarium.<sup>11</sup> Rheginum, victoriati<sup>12</sup> . . . Taliam<sup>13</sup> Cornificius posuit, unde et Talassus. Taliam alii folliculum cepe.

Talia,<sup>14</sup> folliculum cepe. [PAUL.

Talionis mentionem fieri in duodecim ait Verrius, [FEST. hoc modo: si membrum rapserit,<sup>14</sup> ni cum eo pacit, talio esto: neque id, quid significet, indicat: puto quia notum est: permittit enim lex parem vindictam.



9 Vet. lib. *quadringerorum*.—10 Vet. lib. *sex millium denarium*.—11 Vir doct. conj. *trium millium denarium*.—12 *Talientorum non unum genus, &c.* Hæc quidem esse Festi, notat Scal. sed non ex vett. libb. desumpta. De toto loco videsis Bentl. Dissert. de Phal. Epist. pp. 438-457. ed. 1699.—13 Vet. lib. *Talam*.—14 Vir doct. in marg. ed. Scal. conj. *ruperit* vel *rupit*. Vide infra.

#### NOTÆ

<sup>5</sup> *Rhodium et Cistophorum, quatuor millium quingentorum denarium*] Nescio cur hæc de mendo viris doctissimis suspecta fuerint. Nam recte se habent. Rhodium talentum, ut et Cistophorum, fuit quatuor millium et quingentorum denariorum. Cælius Rhodiginus lib. x. cap. 2. 'Cistophorum fuisse legimus quatuor millium et quingentorum denarium, sicuti et Rhodium talentum. Dicit opinantur cistophorum ab insigni ferentis cistam. Sicut coronati modo vocantur nummi a coronæ imagine.' *Idem*.

<sup>1</sup> *Neapolitanum*] Lege: *Neapolitanum, sex millium denarium: Syracusanum, trium millium denarium*. Quæ sequebantur mihi penitus ignota sunt. *Idem*.

<sup>14</sup> *Talia*] Scribo, *Tallam, alii folliculum, vel capæ*. Lucilius: 'lacrymosæque ordine tallæ.' Glossarium: 'Talla, *κρομμύον λέπυρον*.' *Jos. Scal.*

*Taliam*] Scaliger, *Tallam alii folliculum, vel capæ*. Lucilius: 'Flebite capæ simul, lacrymosæque ordine

tallæ.' Et in Gloss. 'Talla, *κρομμύον λέπυρον*.' 'Folliculus capæ.' Talla autem a *θαλλός*, ramus virens, ita ut primo et proprie *Talla* fuerit stipes capæ. Sed recte etiam *Talia* dici potest. Ut ab ἄλλος, alius. Folium a φύλλον, &c. *Dac.*

<sup>x</sup> *Talionis*] Vidend. Gell. lib. xx. cap. 1. sed hic melius verba legis 12. tab. referuntur. *Ant. Aug.*

*Talionis*] *Talionem* Græci, ἀντιπήρωσιν, ταυτοπάθειαν, ἀντισήκωσιν. *Jos. Scal.*

*Talionis*] *Talio* a *Talis*. Jus Talionis, quo quis tale quid patitur quale fecit. Quare optime Festus *parcum vindictam* interpretatur. Alii *pænam reciproci, vicem, &c.* Fons talionis lex divina Exod. cap. 22. 'dens pro dente, oculus pro oculo.' In leg. 12. tab. legendum, *Si membrum rupsit, ni cum eo pacit, talio esto*. Vel potius *si membrum rupit*; ut apud Gellium lib. xx. c. 1. et apud Catonem l. iv. Orig. ex Prisciano l. vi. 'Si quis membrum rupit, aut os fregit, talione prox-

Talipedare<sup>y</sup> antiqui dicebant pro vacillare pedibus lassitudine, quasi trahat pedes, ut talis videatur insistere, aut identidem tollere pedes.

Talipedare est vacillare pedibus, et quasi talis in- [PAUL. sistere.

Talus prænomen erat Sabinorum.

Talus in Sabinorum nominibus<sup>z</sup> prænominis loco [FEST. videtur fuisse.<sup>15</sup>

Tam<sup>a</sup> significationem habet, cum ponimus præpositivam<sup>16</sup> quandam, cui subjungimus quam: ut cum dicimus tam egregium opus tam parvo pretio venisse: id est, sic: ita ut apud Græcos<sup>b</sup> quoque οὐτως ἀγαθόν. item ex contrario ei dicimus, quam bonus Homerus, tam malus Cherylus<sup>17c</sup> poëta est. At antiqui tam etiam pro tamen<sup>d</sup> usi sunt: ut Nonius:<sup>18e</sup> Qui, si taceat, dum videat, tam etiam sciat, quid scriptum sit.<sup>19</sup> Ennius: illæ meæ tam potis pacis potiri. Titinius: Bene cum faci-



15 Hæc quidem esse Festi notat Scal. sed non ex vet. lib. desumpta.—16 Vet. lib. *propositivam*. Vir doct. in marg. ed. Scal. conjicit *positivam*.—17 Legendum monet Dac. *Chærilus*.—18 Quidam legunt *Nævius*.—19 Vet. lib. *quod scriptum est*.

#### NOTÆ

imus agnatus nlciscitur.' Sic *rupit* pro *ruperit* dixit Lucilius lib. Sat. 26. 'Si se rupit, sic quoque a me, quod roget, non impetret.' Vide 'Rupitias.' *Dac.*

<sup>y</sup> *Talipedare*] Vide 'Taurii.' *Ant. Aug.*

*Talipedare*] Gloss. 'talipedo, παρασίπομαι.' Qui talipedarent attæ dicti. Vide 'Atta.' *Dac.*

<sup>z</sup> *Tulus in Sabinorum nominibus*] Huic rei firmandæ nullum adhuc exemplum inveni. *Idem.*

<sup>a</sup> *Tam*] *Tam* et *quam* contracta ex *tantum* et *quantum*. *Idem.*

<sup>b</sup> *Ut apud Græcos*] Gloss. 'Tam, οὐτως.' 'Tam perditus, οὐτως πανώ-

λης.' *Idem.*

<sup>c</sup> *Cherylus*] Scribe *Chærilus*. Is est qui sub Alexandro rege vixit Olympiad. 113. De quo Horat. lib. II. Epist. 'Gratus Alexandro regi Magno fuit ille Chærilus, incultis qui versibus et male natis Retulit acceptos, regale numisma, Philippos.' *Idem.*

<sup>d</sup> *At antiqui tam etiam pro tamen*] Nam et *tamen* derivatum ex *tam*. Plaut. *Menæch.* II. 3. 'ER. Eamus intro ut prandeamus. ME. Bene vocas: tam gratia est.' Item alibi. *Idem.*

<sup>e</sup> *Ut Nonius*] Quidam *Nævius*: incertum est. *Idem.*

mus,<sup>f</sup> tam male subimus, ut quidam perhibent viri. Item :  
 Quanquam<sup>20</sup> estis nihili, tam escator<sup>1</sup> simul vobis con-  
 sului.

Tam significationem habet præpositivam,<sup>2</sup> cui sub- [PAUL.  
 jungimus quam : ut tam malus<sup>3</sup> Cherylus, quam bonus<sup>4</sup>  
 Homerus : tam etiam pro tamen usi sunt.

Tam modo antiqui dicebant pro modo.<sup>5</sup>

Tam modo<sup>5</sup> antiqui ponebant pro modo : ut At- [FEST.  
 tius : Tam modo inquit Prænестinus.

Tam perit, quam extrema faba,<sup>h</sup> in proverbio est ; quod ea  
 plerumque aut proteritur, aut decerpitur a prætereun-  
 tibus.<sup>6</sup>



20 Vir doct. in marg. ed. Scal. conjicit *quam*.—1 Id. ibid. *ecasta*.—2 Vet. lib. *positivam*.—3 Id. *bonus*.—4 Id. *malus*.—5 Hæc quidem esse Festi notat Scal. sed non ex vet. lib. desumpta.—6 Idem de his quoque notat Scal. et de sequentibus *Tame in carmine*, &c. et *Taminia uva sylvestris generis*, &c.

#### NOTÆ

<sup>f</sup> *Bene cum facimus*] Hunc Titinnii versum sic emendat Lipsius Epistolic. quæst. Ep. 20. *Bene cum facimus, tam male audimus ut quidam perhibent viri*. Querela est mulierculæ de injuria quæ a viris factum itur sexui suo, bene an male faciant, tamen male audiunt. Ego : *Bene cum facimus, tam male fuimus*, &c. Propius ad scripturam. Et infra : *Quanquam estis nihili, tam vobis escator consului simul*. Idem.

<sup>g</sup> *Tam modo*] Locus Attii non est L. Attii, sed M. Attii Planti in Trinummo. *Ant. Aug.*

*Tam modo*] Non Romani, sed Prænестini, quorum linguam irridebant Romani, ut ille apud Plautum, qui dicit *Coniam* pro *Ciconiam*, quia, inquit, Prænестini ita loquerentur. *Jos. Scal.*

*Tam modo*] Non pro modo, sed pro *tantummodo*. Et eo non utebantur Romani, sed Prænестini, quorum lin-

guam irridebant Romani. Attius hic est M. Attius Plautus : Locus est in Trinum. act. III. sc. 1. ‘CA. Quam dudum istuc, aut ubi actum est? ST. Ilico hic ante ostium, Tammodo inquit Prænестinus.’ Et hanc vitiosam compositionem imitari videmur in voce nostra *tantost*. Sic in Trucul. act. III. sc. 2. Prænестinorum barbariem irridet, qui *rabonem* et *coniam*, pro *arrabone* et *ciconia* dicebant. ‘Rabonem habeto, mecum ut hanc nocem sies. As. Perii! Rabonem? quam esse dicam hanc beluam? Quin tu arrabonem dicis? ST. at facio lacri: Ut Prænестinis conia est ciconia.’ *Dac.*

<sup>h</sup> *Tam perit, quam extrema faba*] Extrema faba dicitur quæ post fabarum messem in agris crescit, adeoque negligitur, vel quæ messoribus inter metendam excidit. Vel potius, ut ipse intelligit Festus, extrema faba est quæ, in finibus agrorum posita,

Tama<sup>i</sup> dicitur, cum labore viæ sanguis in crura descendit, et tumorem facit. Lucilius :<sup>7</sup> Inguenne existat, papulæ, tama, neboa voxit.<sup>8</sup>

Tame<sup>k</sup> in carmine<sup>9</sup> positum est pro tam. [FEST.]

Taminia uva<sup>10</sup> sylvestris dicta, quod tam mira sit, quam minium.

Taminia uva sylvestris generis videtur Verrio dicta ; [FEST. quæ tam mira sit, quam minium



<sup>7</sup> Vet. lib. *Lucretius*.—<sup>8</sup> Ed. Scal. *noxit*.—<sup>9</sup> Vide Notas.—<sup>10</sup> Vet. lib. *luc* et inf. *via*.

### NOTÆ

a prætereantibus vel proculcatur, vel decerpitur, et ab aratoribus perstringitur, qui *perfinare* dicuntur. Vide ‘*perfinas*.’ Et hanc meam interpretationem probat insignis locus Catulli, qui ‘*ultimum florem*’ dixit, qui hic est ‘*extrema faba*.’ Sic enim in Od. xi. ‘*Velut prati Ultimus flos, prætereunte postquam Tactus aratro est*.’ *Idem*.

<sup>i</sup> *Tama*] Quasi *Tumea*: Voss. Vide ‘*Boa*.’ *Idem*.

<sup>k</sup> *Tame*] Repono, in *Carmine Saliari*, in quo ad id exemplum *Cume* pro *Cum* legebatur, ut ait Q. Terentius Scaurus, vetus Grammaticus, qui etiam producit carmen Saliare, sed corruptissimum. *Jos. Scal.*

*Tame*] Lipsius *Tamde*, ut ‘*quande*’ pro ‘*quam*.’ Sed *Tame* vera lectio. Addendum tantum, ut monet Scaliger, in *carmine Saliari*. In eo ad id exemplum *cume* legebatur pro *cum*, ut ait Q. Terentius Scaurus, vetus Grammaticus, qui etiam producit carmen Saliare, sed corruptissimum. *Idem*.

<sup>1</sup> *Taminia uva*] Vidend. Plin. lib. xxiii. cap. I. *Ant. Aug.*

*Taminia*] Quidam in Georgicis legunt: *Sunt et Aminæa vites, firmissima vina*. At Festus videtur legisse,

vel potius Verrius, *Sunt et Taminia vites*. Non omittendum quod notat Hesychius in suis Glossis: ‘*Ἀμινᾶιον, δι’ ἐνδὸς ν, τὸν οἶνον λέγει. ἡ γὰρ Πευκετία Ἀμινᾶία λέγεται*. Quod apud nullum alium veterem auctorem reperi. *Jos. Scal.*

*Taminia*] Meminit Celsus lib. iii. et Plin. lib. xxiii. cap. I. Suspiciabatur Scaliger apud Virgilium Verrium legisse: *Sunt et Taminia vites, firmissima vina*. Ubi sunt et *Aminæa vit*. *Aminæa* vites sunt Appulæ. Hesych. ‘*Ἀμινᾶιον, δι’ ἐνδὸς ν, τὸν οἶνον λέγει. ἡ γὰρ Πευκετία Ἀμινᾶία λέγεται*. ‘*Aminæum*, per unicum *n*, vinum dicit. Nam *Pencetia Aminæa* dicitur.’ Sed scribendum apud Hesychium *δι’ ἐνδὸς μ*. ‘per unicum *m*.’ Nunquam enim *Aminæum* per duplex *n* scriptum, *Aminæum*, sed per duplex *nn*, *Amminæum*, et id reprehendit Hesychius. Porro de *Taminia uva* errat manifesto Verrius. *Taminium*, sive *tamina*, erat macula, tabes, ut optime notavit Meursius. Inde *taminare* et *attaminare*. Inde *taminia uva* maculis variegata, distincta, quæ ideo etiam *variana*, et *variola* nuncupata, ut ex Plinio Macrobioque cognoscere est. *Dac.*

Tamne, eousque,<sup>m</sup> ut Ælius Stilo et Opilius Aurelius interpretantur: itaque Afranius: Tamne arcula tua plena est araneorum?<sup>n</sup>

Tamne, eousque. Afranius: Tamne arcula tua plena est araneorum? [PAUL.]

Tandem,<sup>o</sup> cum significet aliquando, interdum tamen ex supervacuo ponitur: ut apud Terentium in Phormione, cum ait: Itane tandem uxorem duxit Antipho injussu meo? non enim hic tempus ullum significat. At Cicero<sup>p</sup> etiam duplicat temporalem significationem, cum ait: Tandem aliquando.

Tappete<sup>q</sup> ex Græco sumpsit tappetæ. Ennius cum [FEST. ait: Tappetem etiam dixit Turpilius in Demetrio. Le . . . . tappetem veterem sic tappete neutro genere.]

Tapulla<sup>r</sup> dicta est lex quædam de conviviis. [PAUL.]



¶ Alii legunt *Tappula*, et mox *Tappulam*.

#### NOTE

<sup>m</sup> *Tamne, eousque*] Nihil impedit quin *tantumque* interpreteris. *Idem.*

<sup>n</sup> *Arcula tua plena est araneorum*] Sic Catullus ad Fabullum: 'nam tui Catulli Plenus sacculus est araneorum.' Ita loquebantur Latini, ut aliquid vacuum et desertum significarent. *Idem.*

<sup>o</sup> *Tandem*] Cicero initio orat. II. in Catilin. 'Tandem aliquando Quirites,' &c. *Ant. Aug.*

*Tandem*] Locus Terentii est ex act. II. sc. 1. Ubi Donat. 'Tandem hic impletiva conjunctio: ut Cicero: Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra?' *Dac.*

<sup>p</sup> *At Cicero*] Initio secundæ Catilinariæ: 'Tandem aliquando, Quirites,' &c. Nonius ait hic *tandem* esse pro *vix*, sed mihi Festi auctoritas potior. *Idem.*

<sup>q</sup> *Tapete*] *Tappete* scribendum est, et fortasse *Tapete*, quod et masculini,

et neutri generis esse apud poetas Nonius ostendit. *Ant. Aug.*

*Tapete*] Ostendebat, puto, Ennium dixisse *Tapetos* masculino, et Turpilius in Demetrio, qui dixit 'glabrum tapete.' Nonius. Glossarium: 'Tapidus, τᾶπις ψιλῆ.' Lege *Tapetus*, τᾶπις, ψιλῆ. etiam Latini veteres *Psilas* dixerunt. Lucilius: 'Psilæ, atque amphitapæ molles, cum ingentibus villis.' *Jos. Scal.*

*Tappete*] Hæc corrupta sunt. Lege: *Tappete ex Græco sumpsit tappetem Ennius cum ait . . . . . Tappetem etiam dixit Turpilius in Demetrio le . . . . Tappetem veterem. Sic tappete neutro genere.* Tapes a Græco τᾶπις, et ostendit Festus Veteres *tapetem* et *tapete* dixisse. *Tappetem* ex Ennio et Turpilio adducit: sed *tappete* etiam neutro genere Turpilius, cum dixit, 'glabrum tapete.' Apud Nonium. *Tapetos* etiam dicebant. Gloss. 'ta-

Tapullam<sup>r</sup> legem convivalem ficto nomine conscrip- [FEST.  
sit jocosio carmine Valerius Valentinus: cujus meminit  
Lucilius hoc modo: Tapullam rident legem contere  
opimi.

Tarmes<sup>s</sup> genus vermiculi carnem exedens. [PAUL.

Tarpeia<sup>t</sup> etiam<sup>t</sup> effigiem ita appellari putant qui- [FEST.

## NOTÆ

petus, τάπισ, ψιλῆ.<sup>r</sup> τὸ τάπισ, est vox  
nostra tapis. ψίλη, psila. Nam Latini  
veteres tapetes psilas dixerunt. Lu-  
cilii lib. i. Sat. 'Psilæ atque am-  
phitapæ molles, cum ingentibu' vil-  
lis.' *Dac.*

<sup>r</sup> Tapullam] Tappula cognomen Vil-  
liorum, ex qua familia P. Villius Tr.  
F. Ti. N. Tappula cos. fuit cum L.  
Cornelio Lentulo anno 554. ex fastis  
Capitolinis, et Livio in extremo lib.  
XXXI. *Ant. Aug.*

Tapullam] Versum Lucilianum su-  
pra ita legendum monemus: *Tapul-  
lam vident legem concera Opimi. Con-  
cera pro congera. Et congera, unico  
r, pro congerra. Veteres, in quibus  
nunc utimur g, ponebant c. Tandem  
Spurius Carvilius vetustissimus Gram-  
maticus correxit: et primus pro 'ini-  
cere' dixit, 'inigere:' pro 'Acetare,'  
'Agitare.'* *Jos. Scal.*

Tapullam legem] Tapulla sive tapu-  
lia, a tabula, vel tapula, sive tapulum,  
hoc est, mensa. Et sic dicta, quod  
esset convivalis. Versum Lucilii sic  
Scaliger: *Tapullam rident legem con-  
cera opimi. Concera pro congera, et  
congera, unico r, pro congerra. Sed  
Franciscus Duza et Vossius: Conca-  
na opimi. A cæna est concæna, qui  
una cœnat. Gloss. 'concæna, σύν-  
δειπνοι.'* *Dac.*

<sup>s</sup> Tarmes] Vitruvius: 'Et primum  
abies aëris habens plurimum, et ignis,  
minimumque humoris, et terreni,  
levioribus naturarum potestatibus  
comparata, non est ponderosa: itaque

rigore naturali contenta non cito flec-  
titur ab onere, sed directa permanet  
in contignatione. Sed ea, quod ha-  
bet in se plus caloris, procreat et  
alit tarmitem, ab eoque vitiatur.'  
Plautus Mostellaria de postibus lo-  
quitur: 'Heracle quin multum im-  
probiores sunt, quam a primo credi-  
di. Quapropter? Quia edepol ambo  
ab infimo tarmes secat.' In Vitruvio,  
ut id admoneam, pro *natura rerum*,  
emendavimus *naturarum*: ne quis  
forte studiosus Vitruvii lector id mi-  
retur. Sic paulo superius idem er-  
ror: *easdem habent inter se natura  
rerum similitates, pro naturarum*. Ita  
etiam emendabis lib. III. in fine pro-  
cæmii: 'de materia, quas habeat in  
operibus utilitates, et quibus virtuti-  
bus e natura rerum est comparata,  
peregi.' Legendum enim: *et quibus  
virtutibus naturarum est comparata.  
Naturarum virtutes* vocat, quas supra  
*naturarum potestates*. *Jos. Scal.*

Tarmes] Tereudo, Græce θρίψ. Plaut.  
Mostel. act. III. sc. 2. de postibus lo-  
quitur: 'TH. Heracle, quin multum  
improbiores sunt quam a primo cre-  
didi. TR. Quapropter? TH. Quia  
edepol ambo ab infimo tarmes secat.'  
*Dac.*

<sup>t</sup> Tarpeia etiam] De Tarpeia vir-  
gine Livius, Florus, &c. Vide 'Sax-  
um Tarpeinum.' Illud etiam a superi-  
oribus pendebat; nam hæc in Schedis  
post 'Tarquitas scalas' posita erant.  
*Idem.*



dam in æde Jovis Metellina, ejus videlicet in memoriam virginis, quæ pacta a Sabinis hostibus, quæ in sinistris manibus haberent, ut sibi darent, intromiserit eos cum Rege Tatio, qui postea in pace facienda caverit a Romulo, ut ea Sabinis semper pateret.

Tarquitas<sup>12</sup> scalas, quas Rex Tarquinius Superbus fecerit, abominandi ejus nominis gratia ita appellatas<sup>13</sup> esse, ait vulgo existimari Verrius.

Tartarino<sup>u</sup> cum dixit Ennius, horrendo, et terribili Verrius vult accipi, a Tartaro, qui locus apud inferos.<sup>13</sup>

Tartarino, horrendo, et terribili. [PAUL.

Tatium occisum ait Lavinii<sup>x</sup> ab amicis eorum legatorum quos interfecerant Tatiani<sup>14</sup> latrones, sed sepultum in Aventino laureto:<sup>y</sup> quod ad significationem ver-



12 Al. *Tarquinias*. Vet. lib. *dictas*.—13 Hæc quidem esse Festi notat Scal. sed non ex vet. lib. desumpta.—14 Vet. lib. *Titini*.

#### NOTÆ

<sup>u</sup> *Tartarino*] Ennius, ut arbitror, scripsit, corpore *Tartarino* prognata Paluda virago. Vidend. Varro lib. vi. de Ling. Lat. et Probus eclog. vi. *Ant. Aug.*

*Tartarino*] Versum Ennii refert Varro lib. vi. de L. L. 'Corpore Tartarino prognata paluda virago. Tartarino a Tartaro dictum. Plato in quarto de fluminibus, apud Inferos quæ sint, in his unum Tartarum appellat. Quare Tartari origo Græca. Paluda a paludamentis. Sunt hæc insignia et ornamenta militaria.' Ubi Scaliger, Purus putus, inquit, Hellenismus. *Ταρτάρου ἐκγεγαυῖα μελάμπεπλος ἀντιάνειρα*. Plenius citatur apud Probum: 'Corpora Tartarino prognata paluda virago; Cui par imber, et ignis spiritus, et gravi' terra.' *Ignis spiritus, πυρὸς μένος: et gravis terra, στυφελὴ χθών*. Est, ni fallor, illa quam alloquitur Juno apud Maronem. 'Hæc mihi da proprium, virgo sata

nocte, laborem.' *Dac.*

<sup>x</sup> *Tatium occisum ait Lavinii*] In Schedis, *Lanuvii*. Sed omnino legendum *Lavinii*. Historiam narrat Livius l. i. sect. 11. 'Post aliquot annos propinqui regis Tatii legatos Laurentium pulsant. Cumque Laurentes jure gentium agerent, apud Tatium gratia suorum et preces plus poterant: igitur illorum penam in se vertit. Nam Lavinii, cum ad solenne sacrificium eo venisset, concursu facto interficitur.' Ubi propinquos regis vocat Livius, quos Latrones Festus. *Idem*.

<sup>y</sup> *Sed sepultum in Aventino laureto*] Varro lib. iv. de L. L. 'Inde lauretum ab eo quod ibi sepultus est T. Tadius rex, qui a Laurentibus interfectus est. Ab sylvâ laurea, quod ea ibi excisa, et ædificatus vicus, ut inter sacram viam et macellum editum.' *Idem*.

borum non magis pertinet, quam multa alia<sup>z</sup> præterita, deinceps quæ referantur.

Taurus<sup>a</sup> vaccas steriles dici existimabant hac de [PAUL. causa, quod non magis, quam tauri, pariant.

Taurus<sup>b</sup> vaccas steriles appellabant, ait Verrius, quæ [FEST. non magis pariant<sup>15</sup> quam tauri: sed vero similis sit ex Græco dictas, quia Græci vaccas ταύρας appellat.

Tauri Verbenæque<sup>c</sup> in commentario sacrorum sig- [PAUL. nificat ficta farinacea.

Taurii appellabantur ludi in honorem Deorum inferorum facti. Instituti autem videntur hac causa. Regnante Superbo Tarquinio, cum magna incidisset pestilentia in mulieres gravidas, quæ fuerat facta ex carne divendita<sup>16</sup> populo taurorum, ob hoc Diis inferis instituti ludi, et Taurii vocati sunt.

Taurii<sup>d</sup> ludi instituti Diis inferis ex hac causa viden- [FEST.



15 Ed. Scal. rapiant.—16 Ead. ed. dix vendita.

#### NOTE

<sup>z</sup> *Quam multa alia*] Optime in Schemis: *Quam multa alia et præterita jam et deinceps quæ referentur. Deinceps*, id est, in volumine verborum priscorum cum exemplis. Vide ‘profanum’ et ‘præfationem.’ *Idem.*

<sup>a</sup> *Taurus*] Paulus originem ex Græco omisit, quæ verisimilior visa est Festo. *Ant. Aug.*

<sup>b</sup> *Taurus*] Ex Verrii sententia Glossarium: ‘Taura, βοῦς στείρα.’ Et Varro lib. II. de R. R. cap. 5. ‘Quæ sterilis est vacca taura appellatur.’ *Dac.*

<sup>c</sup> *Tauri verbenæque*] Liba farinacea in commentario sacrorum forsitan ob magnitudinem sic dicta, et quod verbenis coronata. Sane Veteres omnia prægrandia Tauros vocabant. Stephanus in ταῦρος: Ταύρους οἱ παλαιοὶ πάντα ὅσα μέγιστα καὶ βίαια ἐπανάμαζον. Id est, ‘Tauros antiqui quæcumque grandia et violenta vocabant.’ Immo potius puto Festum dicere Tauros

verbenasque in commentario sacrorum significasse ficta farinacea, ex eo more scilicet quo simulata pro veris accipiebant. Igitur ficta farinacea *tauri verbenæque* dicta, quod pro tauris et verbenis adhiberentur. Quomodo legimus Cyzicenos Proserpinæ quotannis bovem nigram immolantes, cum obsidione premerentur, nec bovem haberent, ex frumento hostiam finxisse. Vide ‘Cervaria.’ *Idem.*

<sup>d</sup> *Taurii*] Maxima pars verborum Festi ex epitome Pauli recte intelligitur. Cetera, quæ ex Varrone referantur, mihi valde obscura sunt: affinia autem sunt verbo *Talipedare*, de quo supra. *Ant. Aug.*

*Taurii*] *Taurii ludi in circo Flavio fiebant, qui instituti Diis inferis ex hac causa sunt. Tarquinio regnante, cum gravis pestilentia in mulieres gravidas incidisset, fetus infecti sunt ex carnis putore taurorum immolatorum. Ob id Taurii ludi et appellati sunt, et fiunt in*

*tur.* Tarquinio regnante cum magna incidisset pestilentia in mulieres gravidas earum fetus infecti sunt ex carne divendita populo taurorum immolatorum: ob hoc ludi Taurii appellati sunt, et fiunt in circo flavinio, ne intra muros evocentur Dii inferi. Sed Taurios ludos Varro ait vocari, quod eis ludis discipulus pendens a doctore in crudo corio Tauri solitus sit impelli, atque usque eo iuibi cogi docere, quoad consisteret, et sola virtute talorum constaret pedum firmitas.

Taurium æs dicunt, quod in ludos tauricos<sup>17</sup> consumitur.

Taurorum specie<sup>e</sup> simulacra fluminum, id est, cum cornibus; quod sunt atrociora, ut tauri.

//////////

17 Vir doct. in marg. ejusdem ed. conjicit *taurios*.

#### NOTÆ

*circo Flavinio, ne intra muros evocentur Di manes: contra, eos ludos Varro ait vocari, quod discipulus pendens a doctore iner . . . solitus sit impelli, atque usque eo cogi docere, quoad consisteret, et virtute talorum constaret pedum firmitas.* Quod ludi Taurii in Circo Flavinio fierent, qui fuit extra portam Carmentalem, testis est Varro iv. de Latino sermone: reliqua, quæ ex opinione Varronis afferuntur, quin ita scripserit Festus, negari non potest. Apud nullum autem veterem scriptorem id temere invenias. Apparet tamen Varronem, ludos Taurios ab eo dictos, sensisse, quod in corio tauri etiam id genus ludi fieret a ludinagistris eo die, quo ludi Circenses, qui dicti sunt Taurii, in circo Flavinio fierent, aut quod scutica tauria discipulus impelleretur: idque explendum fuisse in ea lacuna, in qua causa nominis desiderari videtur. Scriptura Festi manifesta est: ratio nobis incomperta. Fortasse pro *in er . . .* supplendum, *in crudo corio*. Jos. Scal.

sterilis autem est taurea appellatur, unde ludi Taurei dicti, qui ex libris fatalibus a rege Tarquinio superbo instituti sunt, propterea quod omnis partus mulierum male cedebat. Alii ludos Taureos a Sabinis propter pestilentiam institutos dicunt, ut lues publica in has hostias verteretur. Quod ludi Taurii in Circo Flavinio fierent, qui fuit extra portam Carmentalem, testis Varro lib. iv. de L. L. 'Item simili de causa circus Flavinius dicitur qui ædificatus est circum Flavinium campum; et quod ibi quoque ludis Tauricis circum metas currunt.' Viri docti aiunt hos ludos Taurios Circenses etiam dictos, quod nemo probaverit. Reliqua, quæ ex opinione Varronis afferuntur, apud nullum alium auctorem invenias. Et diversi sunt hi ludi a superioribus. Taurii autem dicti quod a ludi magistro discipulus in crudo bovis corio impelleretur donec virtute talorum consisteret. Sed pro *docere, doceri* legendum existimo. In eo corio usque eo doceri cogebatur quoad consisteret, &c. *Duc.*

Taurii] Servius II. Æneid. 'Quæ Delph. et Var. Clas.

Pomp. Fest.

*Taxat* <sup>f</sup> verbum ponitur in iis, quæ finiuntur, quoad tangi liceat, in litibus quoque arbitrove <sup>18</sup> cum proscribitur quoad ei iussit <sup>19</sup> statuendi. *Taxatio* dicitur, quæ fit certæ summæ: <sup>g</sup> a tangendo autem dici, etiam scenici testimonio sunt, qui taxatores dicuntur, <sup>h</sup> quod alter alterum maledictis tangit:



18 Id. *ibid. arbitrove*.—19 *Jus sit*, emend. Scal. *Dac.* et sic etiam legendum putat Gifan. *Ind. in Lucret. v. jussa.*

#### NOTÆ

<sup>e</sup> *Taurorum specie*] Vide Ælianum in varia historia lib. 11. cap. 33. causam varie tradit Strabo lib. x. οἱ δὲ εἰκάζοντες ἐξ αὐτῶν τάληθες, ταύρω μὲν εἰκότα λέγεσθαι τὸν Ἀχελῶν φασι, καθάπερ καὶ τοὺς ἄλλους ποταμοὺς, ἀπὸ τῶν ἤχων, καὶ τῶν κατὰ τὰ βέεθρα καμπῶν, ἃς καλοῦσι κέρατα. Id est, 'qui autem e fabulis vera colligunt, Tauro similem forma Acheloum aiunt, et alios fluvios, ob strepitus et flexus alveorum qui cornua dicuntur.' Probus ad illud iv. Georg. 'Et gemina auratus taurino cornua vultu.' Et ideo, inquit, 'taurino vultu, quod ejus sonus ut tauri mugitus, et ripæ flexuosæ sunt ut cornu.' Vetus Horatii interpres ad Od. 14. lib. iv. 'omnium famosorum fluminum vultus cum cornibus finguntur propter impetus et mugitus aquarum.' Vide Zetzem in Hesiod. ἀσπίδα. Et alios passim. Addi potest forsân, quia poëtae vocant κέρατα omnia flumina, quod sint veluti Oceani cornua. Apollonius de Istro: Ἔστι δὲ τις ποταμὸς ὑπατον κέρας ὠκεανοῖο. 'Est autem quidam fluvius ultimum cornu Oceani.' *Idem.*

<sup>f</sup> *Taxat*] Alienissima sunt quæ hic Festus tradit; neque enim hic *taxo* a *tango*, sed a Græco τάσσω, quod a Græcis scriptoribus usurpatur eadem notione qua *taxo* ab Latinis. Aristoteles lib. 11. *Æconomicon*, ca-

pite secundo, 'Hippias,' inquit, 'Atheniensis, nummum apud Athenienses legitimum usu interdixit, et cum ejus pretium taxasset, ad se referri jussit.' In Græco τάξας δὲ τιμῆν. *L'ayant taxé à un certain prix. Idem.*

<sup>g</sup> *Taxatio dicitur, quæ fit certæ summæ*] *Idem* Justinianus qui *Novell. 63.* et *82.* *Taxationem* definit ῥητὴν ποσότητα δριζομένην παρὰ τοῦ δικάζοντος. 'Certam quantitatem a judice præfinitam, taxatam.' *Inde Glossarium: 'Taxatio, ποσότης.' Idem.*

<sup>h</sup> *Qui taxatores dicuntur*] Hic etiam frustra est Festus qui *taxatores* scenicos dictos putat, quasi inter se maledicos. *Taxatores*, verbo posterioris sæculi ac parum Latino, iidem fuere qui *designatores* a comædo ac tragædo destinati, et adhibiti ad tribuendas personas actorum cuilibet, pro magistri arbitrio: et eo quidem delectu, ut interdum nobiliores partes agendas committerent, non eximiis actoribus, quod dignitate aut corporis, aut de re quapiam excellerent, præ principibus actoribus: quibus lubentissimis fierent hæc omnia. Quam enim concorditer agerent inter se, indicat Tullius prima in Verrem his verbis: 'Ut in actoribus fieri videmus, sæpe illum qui est secundarum aut tertiarum partium, cum possit aliquanto clarius dicere, quam ipse primarum, multum se summitte-

**Taxat**, et **taxatio** a verbo **tango** dicuntur: unde et [PAUL. **taxatores** a scenicis dicuntur, quia alterutrum maledictis tangunt.

**TEGILLUM**<sup>i</sup> cucullianculum<sup>20</sup> ex scirpo factum. Plautus: Tegillum mihi aret, id si vis, dabo.

**Tela**<sup>k</sup> proprie dici videntur ea, quæ missilia sunt: [FEST. ex Græco videlicet eorum nomine, quia illi *τηλόθεν* missa dicunt, quæ nos eminus: sicut arma ea, quæ ab humeris dependentia retinentur manibus, quandoquidem non minus in nobis eam partem corporis armum vocari, existimandum est.<sup>1</sup>

**Temerare**,<sup>m</sup> violare sacra, et contaminare, dictum [PAUL. videlicet a temeritate.

**Temetum**, vinum: unde temulentus, et temulentia.

**Temetum**,<sup>n</sup> vinum. Plautus in *Aulularia*: Qui? [FEST.



20 Vet. lib. *cuculli vinculum*.—I Vet. lib. *est quam arma*.

#### NOTÆ

re, ut ille princeps quam maxime excellat.' Non igitur male dicunt Scenici Scenicis cum eos *taxant*: sed eos ad scenæ munera dignius obeunda opportune ac scienter designant et ordinant. Paulus, qui hæc non intellegebat, lectionem mutavit. *Idem*.

<sup>i</sup> *Tegillum*] Plant. in Ruden. 'Tegillum eho illud mihi non aret, id si vis, dabo. Eodem amictus, tectus eodem esse soleo, si pluit.' *Ant. Aug.*

*Tegillum*] Varro apud Nonium, 'jurgens et volitans milvus ob aquam e nubibus tortam indicat fore ut tegillum pastor sibi sumat.' A *tectum*, *tegitulum*, *tegitulum*. Genus vestis a tergo pendens, qua caput pluviae ac tempestatis causa tegebatur. Quæ et *cuculus*, *cucullio*, *cucullianculus*: male in Ms. *Cuculli vinculum*. Locus Plauti est ex Rudente act. II. sc. 7. 'Tegillum eccillum mihi unum aret, id si vis dabo.' Sed potius *tegitulum* est a *tegetibus*, quod e scirpo,

palustri herba fieret, ut tegetes. Græcis *ψιαθοι φλόδινα*, 'tegetes scirpeæ.' Scirpus est *φλοῦς*. *Dac.*

<sup>k</sup> *Tela*] Vide 'arma.' *Ant. Aug.*

*Tela*] Servius ad illud VII. Æneid. 'Desuper Alcides telis premit.' 'Omne,' inquit, 'quod jaci potest, telum vocatur, dictum ἀπὸ τοῦ τηλόθεν.' Alii *telum* ab antiquo verbo *telo*, a quo *protelo*, expello, ejicio. De armis et telis vide 'arma.' *Dac.*

<sup>1</sup> *Existimandum est*] Schedæ: *Existimandum est quam . . . .* forsitan: *quam in equis*. Ait eam partem corporis unde dependet arma non minus in nobis *armum* vocari, quam in equis. *Idem*.

<sup>m</sup> *Temerare*] Violare sacra, sed et ad alia translatum; nam et fœdare, inquinare, corrumpere, &c. *Temerare lectum*, virginem, fluvios veneno, &c. *Idem*.

<sup>n</sup> *Temetum*] *Sequimini præ. Mi nate sequere, temeti timor*: male citatur ab

quia temeti nihil allatum. Pomponius in decima: Non multi temeti, sed plurimi. Nonius in duobus dossenis: ° Sequimini præminate, sequere temeti timor. Idem in Funere: Agite, exite, temulentiamque ² tollite: et in Surdo: Filias habeo temulentas, sed eccas video incedere. Afranius in Consobrinis: Pol magis istius temulentæ futilis.

Tempesta,ᵖ tempestiva. [PAUL.]

Tempestatem ⁹ pro tempore frequenter dixerunt antiqui.

Templum ʳ significat, et ædificium Deo sacratum, et tignum, quod in ædificio transversum ponitur.

Tenitæ ³ ⁵ credebantur esse sortium Deæ, dictæ quod tenendi haberent potestatem.

Tensa ⁴ vehiculum argenteum, quo exuviæ Deorum ludis Circensibus in circum ad pulvinar vehebantur.

Tensam ¹ ait vocari Simnius ⁵ Capito vehiculum, quo [FEST.]



2 Vet. lib. *exigite temulentum*.—3 Id. *Teniræ*.—4 Id. *Thensa*.—5 *Tensam ait vocari Simnius*, &c. Hæc quidem esse Festi notat Scaliger, sed non ex vet. libb. desumpta.

#### NOTÆ

eo, qui duos Dossenos, quæ est Atellana Novii, ineptissime pro Fabio Dosseno Comico accepit, cujus meminit Horatius. *Jos. Scal.*

*Temetum*] Ex articulo et nomine τὸ μέν, *temetum*. Locus Plauti est act. 11. sc. 6. *Dac.*

° *Nonius in duobus dossenis*] Atellanam scripsit Nonius, cui nomen duo *Dosseni*. Sed hi Dossenii diversi sunt a Fabio Dosseno Comico, cujus meminit Horatius Ep. 1. lib. 11. ‘Quantus sis Dossennus edacibus in parasitis, Quam non astricto percurrat pulpita socco.’ Verba Nonii sic emendat Scaliger: *Sequimini præminute sequere, temeti timor*. Ego vero: *Sequimini, i præ minute, sequere temeti timor*. Facete parasitum et heluonem, temeti timorem vocat. *Idem*.

ᵖ *Tempesta*] *Nocte intempesta*. Vide ‘intempesta.’ *Idem*.

⁹ *Tempestatem*] Vide ‘intempesta.’ *Idem*.

ʳ *Templum*] De templo multa Varro lib. vi. de Ling. Lat. *Ant. Aug.*

*Templum*] Vide ‘contemplari.’ Pro tigno usus Vitruvius lib. vii. cap. 7. ‘Supraque id fastigium columen canthei, templa ita sunt collocanda, ut stillicidium tecti absoluti tertiaro respondeat.’ *Dac.*

\* *Tenitæ*] *Tenitæ*, sive *Teniræ*, a *tenendo*, dictæ sortium Deæ. Sed fere ignotæ, ita ut perpauci essent apud Veteres, si erant aliqui, qui earum aris honorem imponerent. *Idem*.

¹ *Tensam*] *Ascon. ad 111. Verr.* ‘Thensæ sacra sunt vehicula pompa ordinum et hostiarum. Thensas alii

exuviæ Deorum ludicris Circensibus in circum ad pulvinar vehuntur: fuit et ex ebore; ut apud Titinium in Barbato; et ex argento.

Tentipellium, genus calciamenti ferratum, quo [PAUL. pelles extenduntur.

Tentipellium<sup>u</sup> Artorius<sup>6</sup> putat esse calciamentum [FEST. ferratum, quo pelles extenduntur: idem Afranium dixisse in Promo:<sup>7</sup> Pro manibus credo habere ego illos tentipellium. Titinium ait Verrius existimare, id medicamentum esse, quo rugæ extenduntur, cum dicat: Tentipellium Inducis,<sup>8</sup> rugæ in ore extenduntur: cum ille *τροπικῶς* dixerit.

Tenus<sup>x</sup> significat finem: ut cum dicimus, hactenus. [PAUL.

6 *Tentipellium Artorius putat, &c.* Idem et de iis quoque notat Scal.—7 *Vet. lib. Primo.*—8 *Id. Inducitur.*

#### NOTÆ

a divinitate dici putabant, alii quod ante ipsas lora tendantur, quæ gaudent manu tenere et tangere qui eas deducunt.' Sed *tensæ* scribendum: sic dictæ autem quia statuæ Deorum, quæ *tensis* ferebantur, velarentur circumquaque linteis ad cubiculi seu delnubri speciem *tensis*. Vide Onuphrium Panvinum lib. II. de Ludis Circensibus cap. II. Bullingerum lib. de Circo, cap. 38. *Idem.*

<sup>u</sup> *Tentipellium*] Fallitur Festus in quo Verrium reprehendit quod tentipellium in Afranio interpretetur id, quod Græci *τετάνωτρον* dicunt: cum res aliter esse non possit. Et Glossarium: 'Tentipellium, *φάρμακον πρὸς ῥυτίδας.*' *Jos. Scal.*

*Tentipellium*] A *tendenda pelle*. Sed pellem bubulam, hoc est, calceum, cum Artorio Festus intelligit, quare Calceamentum Ferratum interpretantur: sed sine exemplo: nam apud Afranium *Tentipellium* longe aliud est, ut mox dicetur. Optime igitur Verrius et Titinnius, qui pro medica-

mento quo rugæ extenduntur accipiunt. Favent Glossæ: 'Tentipellium, *φάρμακον πρὸς ῥυτίδας.*' 'Pharmacum adversus rugas.' Et locus Titinii: *Tentipellium Inducis, rugæ in ore extenduntur tuæ.* Et ita accipi debet supra apud Afranium, qui urbane dicit quosdam pro manibus habere tentipellium, quomodo nos hodieque dicimus mulieres quæ succo splendente ornant genas, pro vultu habere tectorium, *que leur visage n'est que fard.* Subit etiam Afranium comice et novo significato *tentipellium* dixisse pro pelle extensa, ut iunueret eos non manus habere, sed ossa tantum pelle amicta. Porro medicamina illa, quibus facies extendebatur, Græci *τετάνωτρα* et *τετανώματα* dixerunt. Inter ea fuit panis caldus et madidus. Juvenalis: 'Interea fæda aspectu, ridendaque multo Panetumet facies.' Ubi vetus interpres: 'Medicamen ad tendendam faciem, vel cutem magis.' *Dac.*

<sup>x</sup> *Tenus*] Gloss. 'Tennis, *πέρας, μέ-*

Terentum locus in campo Martio dictus, quod eo loco ara Ditis patris in terra occultaretur.

*Terentum*<sup>9</sup> in campo Martio locum *Verrius ait ab* [FEST. eo dicendum fuisse, quod Terra ibi per ludos sæcularis Ditis patris ita leviter teratur ab equis quadrigariis, ut eorum levis mobilitas æquiparet motus rapidos velocis lunæ, quod quam aniliter relatum sit, cuivis manifestum est.

Teres, rotundus in longitudine. [PAUL.

Teres in longitudine rotundatum: quales asseres [FEST. natura ministrat.<sup>9</sup>

Teretinatibus,<sup>2</sup> qui a flumine Terede dicti existimantur, et syllaba ejus tertia mutata, et pro Terede Teram scribi debuisse.<sup>10</sup>

Termentum<sup>a</sup> pro eo, quod nunc dicitur detrimentum, utitur Plautus in Bacchidibus.



9 Hæc quidem esse Festi notat Scaliger, sed non ex vett. libb. desumta. —10 Legit Dac. *Et pro Tereti, Teredi scribi debuisse.*

#### NOTÆ

χρη.' 'Tenus, finis, usque.' Estque *Tenus* a τέλος, finis. *Idem.*

<sup>9</sup> *Terentum*] Vide 'Sæculares' et 'Pascales.' Auson. in Ternario: 'Trina Terentino celebrata trinoctia ludo.' Quæ de equis quadrigariis hic dicuntur, aliena sunt a ludis sæcularibus; et fortasse ideo acerbe reprehensa a Festo: ita enim ait adversus Verrium, ut opinor: quod quam aniliter relatum sit, cuivis manifestum est. *Ant. Aug.*

*Terentum*] *Infra: Terentum in campo Martio locum ait per d dicendum fuisse, quod terendus sit sæcularibus Ditis patris ludis: et teratur ab equis quadrigariis, quorum agilitas æquiparet motus ipsos Lunæ, quod quam aniliter relatum sit, cuivis manifestum est. Et hæc fuit scriptura Festi: et jure Festus anilem Verrii rationem explodit. Jos. Scal.*

*Terentum*] Jure Festus Verrii rationem explodit. *Terentum* enim dictum in campo Martio a Tarento propter Iapygium promontorium sito. Zozim. ταύτην γὰρ εἶχεν ὁ τόπος προσηγορίαν τῶ κατὰ τὴν ἄκραν Ἰαπυγίαν ὀμώνυμος ὦν Τάραντι. 'Id ei loco nomen fuit, Tarento propter Japygium promontorium sito cognomini.' *Dac.*

<sup>2</sup> *Teretinatibus*] Non leviter sædatus hic locus. Lego: *Et pro Tereti, Teredi scribi debuisse.* A Terede, inquit, Fluvio *Teredinales*, non *Teretinales*, dici debuere. Sed de Terede fluvio nihil mihi compertum. *Idem.*

<sup>a</sup> *Termentum*] A *tero*, *terimen*, *termen*, ut a 'moveo,' 'movimen,' 'momen,' &c. Versus Plauti est act. iv. sc. 9. 'Non Pelides termento fuit, prænt ego herum expugnabo memm.' Ubi Salmasius: 'Verceor,' inquit, 'ne male olium lectum sit termento pro



Termentum apud Plautum detrimentum. [PAUL.

Termes<sup>b</sup> ramus direptus<sup>11</sup> ex arbore, nec foliis repletus, nec nimis<sup>12</sup> glaber.

Termino<sup>c</sup> sacrificabant,<sup>13</sup> quod in ejus tutela fines agrorum esse putabant: denique Numa Pompilius statuit eum, qui terminum exarasset, et ipsum, et boves sacros esse.

Terminus, quo loco colebatur,<sup>d</sup> super eum foramen patebat in tecto, quod nefas esse putarent terminum intra tectum consistere.

Termonem Ennius terminum dixit.

Termonem<sup>e</sup> Ennius Græca consuetudine dixit, [FEST. quem nos nunc terminum, hoc modo: Ingenti vadit cursu, qua redditus termo est: et idem: Hortatore bono prius, quam jam finibus termino est.

Tersum diem<sup>f</sup> pro sereno dictum ab antiquis; nec se habere rei auctorem ait.



11 Mss. *desectus*.—12 Vet. lib. *minus*.—13 Vet. lib. *sacra faciebant*, vel *fiabant*.

#### NOTÆ

*tormento*.<sup>a</sup> Per tormentum intelligit arietem quo expugnantur urbes. Pro tormento igitur fuit Achilles Pergamo, quo mœnia ejus quatiebant. *Id.*

<sup>b</sup> *Termes*] Ramus *direptus*, vel ut in Mss. *desectus*, ex arbore, neque foliis repletus neque iis destitutus. '*Termes olivæ*' Horat. Epod. xvi. '*Germinat, et nunquam fallentis termes olivæ*.' Ubi vetus interpres: '*Termites dicuntur caules, thyrsi, seu rami olearum*.' Unde Glossarium: '*Termes dicitur proprie caulis olearum arborum*.' Sed *Terminus* de cuiuslibet arboris ramo dictum est. Est autem a Græco *τέρμης*, quod in divisione agrorum, antequam metæ ponerentur, ramos arborum figerent. *Idem*.

<sup>c</sup> *Termino*] QVEI. TERMINOM. EXARASSIT. IPSVS. ET. BOVEIS. SACREI SVNTQ. *Jos. Scal.*

*Termino*] Terminorum Deo, qui sub figura termini, hoc est, rudis ac informis lapidis vel stipitis, colebatur. Ovid. Fast. lib. 11. '*Termine, sive lapis, sive es defossus in agro Stipes, ab antiquis tu quoque numen habes*.' De modo huic sacrificandi, deque ejus sacris, quæ Terminalia dicta, ibidem Ovid. *Dac.*

<sup>d</sup> *Terminus, quo loco colebatur*] Ovid. 11. Fast. '*Nunc quoque, se supra nequid nisi sidera cernat, Exiguum templi tecta foramen habent*.' Servius lib. 1x. Æn. 448. '*Unde in Capitolio superna pars tecti patet, quæ lapidem ipsum Termini spectat: nam Terminus non nisi sub divo sacrificabatur*.' *Idem*.

<sup>e</sup> *Termonem*] A Græco *τέρμων*, Termon, ut ab obliquo *τέρμωνος*, terminus. *Idem*.

<sup>f</sup> *Tersum diem*] Id est, siccum. Ter-

Tersum diem, serenum.

[PAUL.

Tertium, quartum differre<sup>g</sup> ait a tertio, quarto, quinto: quod, quid factum sit, significat.

Tesca<sup>14</sup> loca augurio designata. Cicero aspera [PAUL. ait esse, et difficilia.

Tesca<sup>h</sup> Verrius ait loca augurio designata, quo ter- [FEST.



14 Vet. lib. *Tesqua*.

#### NOTÆ

gere enim est siccare, ab Æolico *τέρω*, pro *τέρω*, *ξηραίνω*, sicco. *Idem*.

<sup>g</sup> *Tertium quartum differre*] Hic certe locus corruptus est: et ea corruptio latet in voce *quintus*, quæ hic locum habere non potest. Suspicio scriptum fuisse per abbreviationem *qm tpus* pro *quom tempus*. Et verum est. Lege modo, *Tertium quartum differre ait a tertio, quarto, quom tempus, quo quid factum sit, significat*. Ait *Tertium differre a tertio, quod tertium significet tempus*. Idque egregie illustrant verba ista M. Varronis ex libro disciplinarum v. 'Aliud est quarto præterem fieri, et quartum: quod quarto locum adsignificat, ac tres ante factos: quartum tempus adsignificat, et ter ante factum. Igitur Ennius recte conscripsit: Quintus pater quartum fit consul. Et Pompeius timide, quod in theatro ne ascriberet consul tertium aut tertio, extremas literas non conscripsit.' Vide Gellium lib. 1. cap. 1. *Idem*.

<sup>h</sup> *Tesca*] Varro lib. vi. de Ling. Lat. 'Loca quædam agrestia, quod alienigenus Dei sunt, dicuntur tesca: nam apud Attium in Philoctete: Lemnia, quis tu es mortalis, qui in deserta et tesca te apportes loca?' et postea: 'Quare heic qui tesca dixit non erravit: neque ideo quod sancta, sed quod ibi mysteria fiunt, ac tuentur, tnesca dicta, post tesca:' et postea: 'Quare a tuendo et templa, et tesca

dicta.' Ex his magnam partem verborum Festi intelliges. *Ant. Aug.*

*Tesca*] Tesca dicunt loca augurio designata: quo termino finitur terra augurii. Opilius Aurelius loca consecrata Deo alicui, non ut templum sit, sed sancta loca, undique septa, ut aiunt Pontificii libri, in quibus scriptum est: LOCVMQ. SEDEMQ. TESCVMQ. ALIQUOI. DEO. DEDICAVERIT VTEI. DEOS. ACCIPIAT. VOLENS. PROPITIUSQ. Hostius belli Istrici lib. . . 'Per gentis alte ætherias, ac tesqua volabis Templa antiqua Deum.' Quidam explicavere aspera, difficilia aditu. Attius, 'Loca aspera, saxa tesca tuor:' et in Philocteta, 'Quis tu es mortalis, qui in Lemni tesca te adportas loca?' Glossarium: 'Tesqua,' sive, 'Tesca, κατάκρημνοι, και βάρχεις, και έρμιοι τόποι.' Verba Tesquorum, seu templorum dedicandorum ex veteri formula traduntur a Varrone: TEMPLA. TESCAQ. INCITA SVNTO. QVAAD. EGO. CASTE. LINGVA NVNCVPAVERO. OLLA. VETER. ARBOR QVISQVIS. EST. QVAM. ME. SENTIO DIXISSE. TEMPLVM. TESCVMQ. ESTO IN. SINISTERVM. OLLA. VETER. ARBOR QVIDQVID. EST. QVOD. ME. SENTIO DIXISSE. TEMPLVM. TESCVMQ. ESTO IN. DEXTERVM. INTER. EA. CONRECTIONE. CONSPITIONE. CORTVMIONE VTEIQ. RECTISSVME. SENSI. *Jos. Scal.*

*Tesca*] Ait ex Verrio et Opilio Aurelio Tesca esse templa, hoc est, spa-

mino finis in terra auguri. *Opilius Aurelius* loca consecrata ad *augurandum* scripsit, sed sancta loca undique *septa* docent Pontificis libri, in quibus *scriptum est templumque, sedemque, tescumque, sive Deo sive Deæ* dedicaverit, ubi eos accipias volentes, propitiosque. Hostius belli *Histrici lib. 1.*<sup>15</sup> pergentis alte ætherias, atque *avia tesca per quæ violabis* templa antiqua *Deum*. Cicero vero

15 Ed. Scal. 'lib. 3.'

## NOTE

tia Augurio designata intra terminos ubi finis sit auguri. Deinde ex Pontificalibus libris *Tesca* dici loca sancta quæ undique *septa* sunt, hoc est, templa sive Dei sive Deæ. Tandem ex Cicerone et Accio *Tesca* esse loca aspera et difficilia aditu. De templo auguris Varro lib. vi. de L. L. 'Templa *Tescaque* incita sunt; quoad ego caste lingua nuncupavero,' &c. De templo sive Dei sive Deæ, idem Varro ibidem, sed contra Pontificios libros negat *tesca*, quod templa sint, ideo esse etiam sancta; ejus verba sunt: 'Quod addit, templa ut sunt dextra, aiunt sancta esse qui glossas scripserunt, id est falsum. Nam Curia Hostilia templum est, et sanctum non est; sed hoc ut putarent ædem sacram esse templum et sanctum esse; quod in urbe Roma pleræque ædes sacræ sunt templa, eadem sancta, et quod loca quædam agrestia, quod alicujus Dei sunt, dicuntur *tesca*. Nam apud Actium in Philocteta, Lemnia, Quis tu es mortalis qui in deserta et *tesca* te adportes loca? loca enim quæ sunt designat cum dicit Præstolare' (optime Fulvius Ursinus *Ephæsti lares*) 'et celsa Cabirum delubra tenes, Mysterioraque pristina castis concepta saceris.' Et paulo post: 'Quare hic qui *Tesca* dixit, non erravit. Neque ideo quod sancta, sed quod ibi mysteria

fiunt ac tuentur, *Tesca* dicta, post *tesca*.' Ubi, ut vides, Accii versum aliter Varro accipit quam Festus, ibi enim *Tesca* agrestia quidem et deserta loca interpretatur, sed quæ tamen Dei alicujus sint, et revera erant *tesca* illa loca undiquaque nemorosis collibus cincta, ubi Volcani fiebant mysteria, quæ, quia prærupta et aditu difficilia, inde quævis alia loca præcipitia et aspera *Tesca* etiam dicta. Utramque significationem amplectitur Glossarium: '*Tesca*,' sive '*Tesca*, κατάκρημνοι καὶ βράχεις καὶ ἔρυμοι τόποι,' '*Tesca*, præcipitia et munita et *septa* loca.' Supra in verbis Pontificalibus emendabis: *Templumque sedemque Tescumque sive Deo sive Deæ dedicaveris, ibi eos accipias volentes propitiosque*. Versus Hostii:

*Per gentes alte æthereas atque avia tesca,*

*Perque volabis templa antiqua Deum.*  
At Scaliger:

*perdiu gentes*

*Aliger Æthereas atque idem tesca volabis*

*Templa antiqua Deum.*

Putabam ego vocem *templa* ad explicationem vocis *tesca* huc irrepsisse, adeoque legendum:

*Per gentes alte Æthereas et celsa volabis*

*Tesca antiqua Deum.*

Ubi *tesca* vocat spatia cœlestia, quæ

aspera, difficilia aditu dixit, cum ait loca aspera saxa  
tesca tuor, *Accius in Philocteta*: Quis tu es mortalis qui  
in deserta, et tesqua te adportas loca.

Testiculari<sup>i</sup> est jumentis maribus fœminas, vel ma- [PAUL.  
res fœminis admovere: licet alii dicant testilari.

Tetini<sup>k</sup> pro tenui.

Thaleæ<sup>16</sup> nomen dictum, alii ab ætatis flore aiunt, [FEST.  
alii quod carmina semper floreat.

Themini<sup>m</sup> Deam putabant esse, quæ præciperet hominibus  
id petere, quod fas esset, eamque id esse existimabant,  
quod et fas est.

Thiasitas,<sup>n</sup> sodalitas.<sup>17</sup> [PAUL.

Thomices Græco nomine appellantur canabi impoliti, et  
sparto leviter tortæ<sup>18</sup> restes, ex quibus funes fiunt: pul-  
villi quoque quos in collo habent, ne a restibus lædan-  
tur, thomices vocantur.

Thomices<sup>o</sup> Græco nomine appellantur canabi impoliti, [FEST.



16 Legendum monet Dac. *Thalia*, ut in vet. lib.—17 Vid. Not.—18 Vet.  
lib. *torto*.

#### NOTÆ

alii templa. Ennius 1. Annal. 'Unus  
erit quem tu tolles in cœnula cœli  
Templa.' Superiusque illud hemi-  
sphærium<sup>i</sup> intellige, quod templum  
tescumque dicitur quia undique, ut  
Nævii verbis utar, æthra cœnula sep-  
tum est: 'Hoc ubi æthra cœnula sep-  
tum stat hemisphærium.' Versus Ac-  
cii ex Varrone Scaliger: *Quis tu es  
mortalis qui in deserta Lemnia Et Tesca  
te adportas loca? Tesca*, a Græco δά-  
σκια, umbrosa. Dac.

<sup>i</sup> Testiculari] A Testiculis. *Idem*.

<sup>k</sup> Tetini] Ab antiquo *teno* pro *teneo*  
præteritum *tetini* pro *tenui*: supra  
*purissime tetinero*, pro *purissime tenu-  
ero*. *Idem*.

<sup>1</sup> Thaleæ] Leg. *Thalia*, Θάλεια a θάλ-  
λω, vel quod ejus laus semper flo-  
reat, vel quod Plantas florescere fa-

ciat et germinare, unde eam etiam co-  
lebant rustici: ut est apud Plutar-  
chum: vel ut Fulgentius lib. 1. My-  
tholog. 'Quarta' (musa) 'θάλεια, id  
est, capacitas, velut si dicatur, *τιθεῖς  
θάλειαν*, id est, ponens germina.' E-  
menda *τιθεῖσα θάλειαν*. *Idem*.

<sup>m</sup> Themini] Nam Græce *θέμις*, jus  
et fas. Hæc templum habuit ad Ce-  
phissum Bœoticiæ fluvium. *Idem*.

<sup>n</sup> Thiasitas] *Thiasus*, Gr. *θιασος* pro-  
prie Bacchantium turba, hinc *θιασώ-  
ται, χορευταί*, qui una exercent choros.  
Et *Thiasitas*, tripudiantium, Bacchan-  
tium, convivarum, &c. sodalitas. Sed  
mihi in mentem venerat scripsisse  
Festum *Thiasotas*, *sodales*. Quod post-  
ea et Vossio in mentem venisse didi-  
ci. Etsi *Thiasitas* libri omnes. *Idem*.

<sup>o</sup> Thomices] Verba Lucilii ita legi-

et sparto leviter tortæ restes, et quibus<sup>19</sup> funes fiunt. Lucilius: Videmus vinctum Thomice cabina.<sup>20</sup> Opilius Aurelius ait mollem pulvillum, quem in collo habent, restis ne lædat, tomicem vocari.<sup>1</sup>

Thræces<sup>2 p</sup> gladiatores a similitudine palmularum<sup>3</sup> [PAUL. Thraciarum.

Throcum<sup>4 q</sup> genus sellæ habetur apud Plautum.

Thymbræus<sup>r</sup> Apollo a monte Thymbræo dictus, qui est in agro Trojano.

Thymbræum Apollinem Virgilius a monte Thymbræo appellavit, qui est in agro Trojano. [FEST.



19 Ed. Scal. *ex quibus*.—20 Vide Notas infra.—1 Ed. Scal. 'tomicem vocari'.—2 Malit Dac. *Threces*.—3 Vir doct. in marg. ed. Scal. conjicit *parmularum*. Vet. cod. *parcularum*.—4 Vet. cod. *Trachum*. Legendum monet Dac. *Thronum*, sive *Thocum*.

#### NOTÆ

to, *indimus eis tomices canabinas*. Reliqua sunt in Epitoma. Græcum esse ait, *θώμιγγες* scilicet. Veteres dicebant *tuniculas* et *tuniclas*. Apuleius libro VIII. 'Et ilico me tunicla spartea deligatum tradidit Philebo.' Ita legendum, non, ut vulgo, *tumida sparte*: nam *tumex* potius, quam *tomex* dicebant. Plautus Mercatore: 'Quia negotiosi eramus nos nostris negotiis, Armamentis complicandis, componendis tunicibus.' Male hodie in Plauto, *componendis studuimus*. Sed de eo amplius in editione Plautina. Etiam tunicem pro vibice usurpabant. Glossarium: 'Tumex, *σμάδιξ, αίματώδης τύπος*.' Sed tunc Latinum est, a *tumendo* scilicet. *Jos. Scal.*

*Thomices*] *Thomix* a Græco *θώμιγγ* quod Hesychius interpretatur *λεπτόν σχοινίον*, 'minutum funem.' Vitruv. lib. VII. cap. 3. 'Tomice ex sparto Hispanico religentur.' Sed melius *Thomice* cum aspiratione. Locus Lucilii sic corrigendus est, *Vidimus vinctum thomice canabina*. Opilii Au-

relii sententiam secutus Perottus. Sed male *tomicum* vocat: 'tomicus,' inquit, 'restis e canabo sive sparto leviter torta, sive pulvillus apponi solitus e conciso cannarum cannabi, ne restis lædatur.' Illud etiam interest quod Perottus pulvillum intelligit funibus circumdatum ne frequenti collisione lædantur, Aurelius vero pulvillum quem in collo ponunt animalibus, ne reste lædatur. *Dac.*

<sup>p</sup> *Thræces*] Malim *Threces*. Et ab armis dictos Threces gladiatores ait quia *parmæ*, Thracia arma. Gloss. 'Parma, *Θρακικόν ὄπλον*.' Sed potius sic dicti, quia primi ex ea gente erant. *Idem*.

<sup>q</sup> *Throcum*] Lege *Thronum*, ut habent quidam codd. *Thronus*, *θρόνος*, Sella. Sive potius *Thocum* cum Meursio, a Græco *θῶκος*. Suid. *θῶκος, θρόνος, καθέδρα*. *Idem*.

<sup>r</sup> *Thymbræus*] Potius a Thymbra, urbe Troadis, Eustath. in Homer. Vide Hesych. in *θύμβρα*. Locus Virgilii, quem Festus intelligit, est e III.

Tiberis<sup>5</sup> fluvius dictus a Tiberino Rege Albano- [PAUL.  
rum, quod in eo cecidisset: vel Tiberis a Tiberi<sup>5</sup> Rege  
Tuscorum.

Tibicines<sup>†</sup> in ædificiis dici existimantur a similitudine tibiis  
canentium, qui ut canentes sustineant, ita illi ædificia.<sup>6</sup>

Tifata<sup>u</sup> iliceta, Romæ autem Tifata Curia. Tifata etiam  
locus<sup>7</sup> juxta Capuam.

Tigillum sororium.<sup>8 x</sup>

Tignum<sup>y</sup> non solum in ædificiis, quo utuntur, ap- [FEST.  
pellatur, sed etiam in vineis, ut est in duodecim: tignum  
junctum ædibus, vineæque, et concapu,<sup>9</sup> ne solvito.

//////////

5 Vet. lib. *Tibris a Tibri*.—6 Vet. lib. *ædificiorum tecta*.—7 Vet. lib. *lacus*.—  
8 Hoc et sequens caput esse quidem Festi notat Scal. sed non ex vet. lib.  
desumitur.—9 Vir doct. in marg. ed. Scal. conjicit *capulo*. Vet. cod. *concapet*.  
Vide infra.

#### NOTE

Æneid. 'Da propriam, Thymbræe, rectum est, ex antiqua scriptura,  
domum, da mœnia fessis.' *Idem*.

<sup>5</sup> *Tiberis*] Vide 'Albula.' *Idem*.

<sup>6</sup> *Tibicines*] Columellæ quibus tec-  
ta fulciuntur. Juvenal. Sat. III, 'Nos  
urbem colimus tenni tibicine fultam.'  
*Idem*.

<sup>u</sup> *Tifata*] Tifata sunt iliceta, ne-  
mora, *Curia Tifata*, quæ domum Cu-  
rii ornabant. Vide 'Curii fana' et  
'Mancioi fana.' De Tifata monte  
urbi Capuæ imminente Livius lib.  
VII. sect. 29. 'Tifata imminentes Ca-  
puæ colles cum præsidio firmo occu-  
passent, descendunt inde quadrato  
agmine in planitiem, quæ Capuam  
Tifataque interjacet.' *Idem*.

<sup>x</sup> *Tigillum sororium*] Vide 'soro-  
rium.' *Idem*.

<sup>y</sup> *Tignum*] LEX. 12. TIGNOM. IVNC-  
TOM. ÆDIBVS. VINEÆQUE. CONCAPES  
NEL. SOLVITO. Primæ notæ Gram-  
matici multa studiosè in hujus loci  
interpretationem contulerunt. Sed  
omnes, quod libere dicam, pecca-  
runt, priscae Latinitatis non dicam  
ignorantia, sed oblivione. *Concapes*

rectum est, ex antiqua scriptura,  
*Concapet*. *Tignum* recte Theophilus  
*πᾶν ξύλον ἐργάσιμον*. Et tunc junctum  
ædibus ædificiove dicitur: at *conca-  
pes vineæ* tantum dicitur, quia ha-  
beat caput suum cum capite vineæ  
commisum. 'Caput vineæ' est ra-  
dix ipsa, Virgilio, Columellæ. Sig-  
nificat ergo depactum, ac defixum  
terræ ad vineam sustinendam. *Con-  
capes*, ut *Procapes*, de quo supra, a  
quo capite multi descendunt: 'Pri-  
micapes,' 'præcapes,' 'deincapes,'  
'ancapes': Postea dictum, 'Primi-  
cipes': 'Præcipes,' Plauto, et aliis:  
'Deincipes' Apuleio: 'Ancipes'  
Plauto et aliis. Hodie, 'Princeps,'  
'præceps,' 'deinceps,' 'anceps.' Sic  
*formucapes* supra, 'formicipes,' 'for-  
cipes.' Quæ omnia erant *ισοσύλλαβα*,  
quia retinebant formam suam: 'præ-  
cipem,' 'ancipem,' 'deincipem.' At  
*περισσοσύλλαβα* cum sunt, tum non  
formam veterem, sed compositionem  
sequuntur. Sunt enim a simplici *ca-  
put*: 'præcipitem,' 'ancipitem.' Sic  
'Terticapes,' 'quinticapes' dice-

Tinia,<sup>102</sup> vasa vinaria.

[PAUL.

Tippula<sup>a</sup> bestiolæ genus sex pedes habentis, sed tantæ levitatis, ut super aquam currens non desidat.<sup>11</sup> Plautus:

Neque tippulæ levius pondus est, quam fides lenonia.

Titiensis<sup>b</sup> tribus a prænomine Tatii Regis appellata videtur. Titia quoque curia ab eodem Rege est dicta.



10 Malit Scal. *Tinæ*.—11 Vet. lib. *decidat*.

#### NOTE

bant. In sacriis Argeorum: CEROLIENSIS. QUARTICAPES. CIRCA. MINERVIOM. Item: OPIVIS. MONS PREIMICAPES. LYCOM. ESQVILINOM LYCOM. FAGVTALEM. SINISTRA. SVB MOERVV. EST. et cetera. Igitur et hic *concapes* eleganter eadem forma. Non longe ab hoc abludit verbum fictum a Seneca, *grandiscapiæ*. Epistola 88. ‘omnes autem,’ inquit, ‘istas arbores, quæ, ut ita dicam, *grandiscapiæ* sunt, ait aqua adjuvandas cisternina.’ Nam hic *Grandiscapiæ* arbores sunt, quæ grandi capite, hoc est, radice, ut jam diximus. Quæ lectio in vulgarib. Senecæ editionib. non extat; sed in abstrusis et reconditis: quas multas eruit doctiss. Nicolaus Faber ex vetustiss. exemplarib. Quod si quis non capit, quid ei cum 12. Tabulis, ac Romana antiquitate? Sane huic generi hominum ego hæc non scribo. Nequis vero miretur in vetere codice scriptum *concapet*, pro *concapes*, hoc est, *t* pro *s*: sciat sæpius ad hunc modum peccatum esse in eo libro: ut in ‘*Topper*,’ *viret* pro *vires*: et in aliis locis. *Jos. Scal.*

*Tignum*] Sed quicquid ille dicat, *grandiscapiæ* arbores apud Senecam non a grandi capite, sed a grandi scapo. *Dac.*

<sup>a</sup> *Tinia*] Malo *Tinæ*. Vide primum Conjectanenm. *Jos. Scal.*

*Tinia*] Tinas vocat Varro de vita

Pop. R. lib. 1. ‘Antiquissimi in conviviiis utres vini primo, postea tinas ponebant.’ *Dac.*

<sup>a</sup> *Tippula*] Plant. in Persa: ‘Neque levius tippulæ,’ &c. *Ant. Aug.*

*Tippula*] Compiler Glossarum veterum usus est codice depravato. ‘*Timulus*, ἐφυδρῖς, ἐξάπουον ἐπινηχόμενον τῷ νότῳ.’ *Tippulam* enim intelligit. *Jos. Scal.*

*Tippula*] Glossarium: ‘*Tippula*, ἐφυδρῖς, ἐξάπουον ἐπανηχόμενον τῷ νότῳ,’ ‘*Bestiola* aquatica habens sex pedes aquæ superficiæ innatans.’ *Gaza* perperam ἀσκαρίδας vertit *tippullas*. Siquidem *tippullæ* non sunt vermes, sed potius aliud insecti genus, quod semper in rivis et fontibus visitur, summa celeritate superficiem aquæ percurrens; quas vulgus Aquitanum et Accola Garumnæ caprus vocant. Itaque dicta sunt παρὰ τὰ τίφη, τίφεα enim τὰ ἔλη, paludes, lacus. Itaque Varro: ‘*levis Tippula* lymphῶν frigidus transit lacus.’ *Scaliger* in *conjectaneis ad Varronem*. Versus Plauti est e Persa act. 11. sc. 2. ‘Neque tippulæ levius pondus est, quam fides lenonia.’ Sed qui sic emendandus: *Neque tippulæ levius pondus est quam fide lenoniæ*. Nam *fide* antiqui pro *fidei*. *Dac.*

<sup>b</sup> *Titiensis*] Quæ et *Tatiensis* a Tatio Tatio. *Idem*.

Titinnire, et titinnabunt <sup>12</sup> Nævius dixit pro sonitu tintinabuli.

Titinnire <sup>13</sup> <sup>c</sup> est apud Nævium hoc modo: Tantum [FEST. ubi <sup>d</sup> molle <sup>14</sup> crepitum faciebant, titinnabant <sup>15</sup> compedes: et apud Afranium: Ostiarii impedimenta <sup>e</sup> tinnire audio.

Titivillitium <sup>f</sup> nullius significationis est, ut apud Græcos



12 Vet. lib. *Tintinnire et tintinabunt.*—13 Vet. lib. *Tintinnire.* Vide Notas.—14 Vir doct. in marg. ed. Scal. conj. *mollem.*—15 Vet. lib. *tintinabant.*

#### NOTE

<sup>c</sup> *Titinnire*] Afranii versus refertur a Nonio, ex Vopisco. 'Titinnire janitoris impedimenta audio.' *Ant. Aug.*

*Titinnire*] Veteres editiones *Tintinnare*, et ita Catullus in manu scripto: 'Tintinant aures: gemina teguntur Lumina nocte:' et Nævii versus, quem citat, non aliter habet: *Tantum ubi molle crepitum facient, tintinabunt compedes.* Dictum apparet ab eo, qui servis interminabatur vincula et compedes, si vel minimum strepitum edidissent. *Molle crepitum*, ἀρχαϊκῶς mutatum genus. In Afranii versu ostiarii impedimenta quæ sint, aperiet Ovidius: 'Janitor immitis dura religate catena.' *Jos. Scal.*

*Titinnire*] Schedæ *Tintinnare*, vel *Tintinnare*, ut apud Catullum 'Tintinant aures.' *Dac.*

<sup>d</sup> *Tantum ubi*] Hunc versum Nævii sic Scaliger: *Tantum ubi molle crepitum facient, tintinabunt compedes.* Dictum apparet ab eo, qui servis interminabatur vincula et compedes, si vel minimum strepitum edidissent. *Molle crepitum*, pro *mollem*, mutato genere, ut solebant antiqui. Sed mihi commodum aliud in mentem venit, nempe: *Tantum ubi mola crepitum faciebant, tintinabant compedes.* Et sane *mola* in Schedis exaratum. Ait, cum tantillum strepitum edebant

mola, servorum qui illas versabant, compedes tintinabant. Et *crepitum* vocat Nævius, quem *strepitum* Ennius. 'Quo nunc me ducis? Ubi molarum strepitum audibis maximum.' *Idem.*

<sup>e</sup> *Ostiarii impedimenta*] Nonius in *Titinnire* hunc Afranii locum sic laudat: 'Afranius Vopisco: Titinnire janitoris impedimenta audio.' Sed Festum sequi malo: per ostiarii impedimenta Catenas intellige: Ovidius: 'Janitor immitis dura religate catena.' *Idem.*

<sup>f</sup> *Titivillitium*] Græca verba ex Ammonio restituit Fulvius noster. *Plant. in Casina.* Vide Fulgeu. *Placiad. Ant. Aug.*

*Titivillitium*] Inter ea censendum quæ Græci Critici vocant ἐπιφθεγματικά, Latini veteres *effutilla*. *Jos. Scal.*

*Titivillitium*] Vox nullius significationis, quales Græci vocant ἐπιφθεγματικά, Latini veteres *effutilla*. At Fulgentius Placiades 'Titivillitium,' inquit, 'dici voluerunt fila putrida quæ de telis cadunt.' Quare suspicor scripsisse Fulgentium *telvillitium* a *tela* et *villus*. At Turnebus lib. xvi. advers. cap. 3. *Textivillitium*, ut sit compositum ex *textu* et *vilitate*. Versus *Plantii*, quem Festus refert, est e *Casin. act. II. sc. 5.* Sed pro *empsi-*



βλίτυρι et σκινδαψός.<sup>8</sup> Plautus: non ego istud verbum empsitem titivillitio.

Tituli<sup>h</sup> milites appellantur, quasi tutuli, quod patriam tuerentur: unde et Titi prænomen ortum est.

Todi genus avium parvarum. Plautus: Cum ex- [PAUL. tortis talis, cum todillis crusculis.

Todi<sup>i</sup> sunt aves parvæ, et todilli, quarum meminit [FEST. Plautus in Syro, cum ait, cum extritis talis, cum todillis crusculis.

Togatarum<sup>k</sup> duplex est genus, prætextarum hominum fastigi,

## NOTÆ

tem legitur emissim. *Dac.*

<sup>8</sup> *Ut apud Græcos βλίτυρι et σκινδαψός*] Βλίτυρι est χορδῆς μίμημα, ‘chordeæ imitatio,’ adeoque pro nugis et rebus nihili sumitur. Sed τοῦ σκινδαψός non eadem est ratio, est enim vel instrumentum musicum, vel plantæ genus similis hederæ apud Nysam in India, quare inter effutilia reponi non potest. Sed legendum σκινδαλμύς, id est, assula, segmentum ex calamo fisso. Schol. Aristophanis: σκινδαλμύς, τὰ τῶν καλῶν ξύσματα καὶ τὰ λεπτότατα τῶν ξύλων, id est, ‘Calamorum segmenta et lignorum minutissima.’ Et pro nugis apud Aristophanem sumitur in Ranis. *Idem.*

<sup>h</sup> *Tituli*] Quasi *tutuli*, a *tutando*. Sed potius ut *Jnl. Scalig. lib. 1. de Re Poët. cap. 9. a τίω*. Vel ut *Voss. a τῆω*, quod per reduplicationem a τῆω. *Hesych. τῆιαι, τιμῆ.* *Idem.*

<sup>i</sup> *Todi*] Mirum est et hic et superius *Plantum in Sy. . . . citari*, cum alibi citet conjunctim cum illo versu: ‘*Diobolares schænicolæ, miraculæ:*’ quem versum manifesto alii citant ex *Cistellaria*: quod perperam est pro *Clitellaria*. *Jos. Scal.*

*Todi sunt*] Vide ‘*Crocotilum*’ et ‘*Succrotilla*.’ *Dac.*

<sup>k</sup> *Togatarum*] Videtur ostendere *Festus* differentiam inter prætextatas, togatas, et tabernarias comæ-

dias: nisi forte velimus dicere, togatas esse dictas, ut differant a palliatis, quæ sint ex argumentis urbanis; nam palliatæ sunt Græcarum fabularum. *Togatarum* autem alias esse prætextatas ingenuarum personarum; alias vero tabernarias vilium personarum: togis enim prætextis utebantur ingenui pueri ac puellæ: in tabernis vero versabantur servi plagiarii, ut *Festus* ait, et alii humilis conditionis viri, ac mulieres. Vide ‘*Prætextæ.*’ *Ant. Aug.*

*Togatarum*] *Togatarum* privatum argumentum est, quia hominum fastigia quædam sunt. *Prætextatarum* publicum, quod togis prætextis remp. administrant. *Tabernariarum*, quia personis excellentibus etiam humiles mistæ, caupones, plagiarii, servi denique et lenones in tabernis honeste prodeant, mistum argumentum est. Eleganter hæc *Festus*, et dolendum erat nos eis diutius carere. *Jos. Scal.*

*Togatarum*] Quanti momenti sit hic locus hinc existimandum est, quod absque eo in magna fabularum ignorantia versæmur. Nam Grammatici ita perplexæ, intricate earum genera tradidere, ut eorum ope nemo adhuc ex hoc argumento sese extricare potuerit. Immo etiam et per eos viri doctissimi sæpissime in errorem præcipites dati, dum *togatas*

quæ sic appellantur, quod togis prætextis remp. administrarent, tabernariarum, quia hominibus excellentibus etiam humiles permixti, ut sunt plagiarii, servi denique, et cauponæ ex tabernis honeste prodeant persæpe.

Tolerare,<sup>1</sup> patienter ferre. Attius in Neoptolemo: Aut<sup>16</sup> quisquam potis est tolerare acritudinem. Ennius libro secundo: Ferro secedere,<sup>17</sup> quam dictis his toleraret.

Toles,<sup>m</sup> tumor in faucibus, quæ per deminutionem tonsillæ dicuntur.

Tolleno<sup>18 n</sup> est genus machinæ, quo trahitur aqua, alteram partem prægravante pondere, dictus a tollendo.



16 Vir doct. conjicit *Hand.*—17 Vet. cod. *se cæde.* Vir doct. in marg. ed. Scal. conjicit *se cadet.*—18 Vet. lib. *Tollenno.* Ed. Scal. *Tollenno.*

#### NOTÆ

a prætextatis et Tabernariis diversas somniarunt. Prætextatæ et Tabernariæ nihil aliud sunt quam togatæ, ut nos docet hic Festi locus. Neque prætextatæ vere tragodiæ sunt, ut volunt viri docti. Prætextatæ togatæ dictæ, quod magistratus, et patricios, qui togis prætextis utebantur, producerent in scenam. Tabernariæ vero togatæ, quod cum tabernis scenæ disponebantur, ita ut inter viros excellentes, patricios interdum et plebeios, quorum erat toga, plagiarii, servi et cauponæ e tabernis sæpissime prodirent. Ab his diversa aliquatenus atellana, quamvis etiam et togata; quæ Græcorum Satiram imitata, ut et planipes, quæ Græcorum mimos. Sed quia notulas scribimus de singulis, olim pluribus agemus, modo Deum illum Opt. Max. propitium et faventem experiamur. Supra in verbis Festi: *prætextatarum hominum fastigi: (fastigi pro fastigii)* interpretor: 'Prætextatarum quæ sunt hominum fastigii.' Id est, 'hominum qui sunt fastigium, τὸ ἄκρον,

Prima virorum.' *Dac.*

<sup>1</sup> Tolerare] Versus Ennii: *Ferro cædere se, quam dictis his toleraret.* Jos. Scal.

*Tolerare]* *Tolero* ab antiquo *tolo*, quod a τολῶ, *sustineo.* In versu Accii *Aut* est pro *haud.* Ennii versum varie varii emendant: Duza scripturam Festi sequitur, additque eodem modo dictum: 'Aquila rostro pectus seciderat.' *Dac.*

<sup>m</sup> Toles] Glossæ: 'Tolæ, tolia, tonsillæ, παρίσθμια.' Ab eo *Tolarius*, πλεονοτρόφος. Jos. Scal.

*Toles]* Quæ et *Tolæ:* Glossarium: 'Tolæ, παρίσθμια.' Item: 'Tonsillæ, παρίσθμια.' παρίσθμια autem glandulæ faucium, nam ἴσθμος dicuntur *fauces*, quia in modum isthmi inter os et gulam interjectæ sunt. *Dac.*

<sup>n</sup> Tolleno] Vide 'Reciprocare.' *Ant. Aug.*

*Tolleno]* Trabs quæ super alteram humi defixam transversa deligatur, ita ut ab altera parte prægravante pondere modo sustollatur, modo deorsum agatur. Græce κηλώνιον. Un-

**Tongere** nosse est: nam Prænestini tongitionem<sup>19</sup> [PAUL. dicunt notionem. Ennius: Alii rhetorica tongent.

**Tongere**<sup>o</sup> Ælius Stilo ait noscere esse, quod Præ- [FEST. nestini tongitionem dicant pro notione. significat et latius dominari. Ennius: alii Rhetorica tongent: et vincere etiam quandoque videtur significare.

**Tonsam**<sup>p</sup> Ennius significat remum, quod quasi tondeatur ferro, cum ait libro septimo: Poste recumbite,<sup>q</sup> vestraque pectora pellite tonsis: item: Pone petunt, exin referunt ad pectora tonsas: et in Asota:<sup>r</sup> Alius in mari vult magno tenere tonsam.

**Tonsa**, remus, quod quasi tondeatur ferro. En- [PAUL. nius: Pone petunt, exin referunt ad pectora tonsas.

**Tonsilla**,<sup>s</sup> palus delatus in acumen, et cuspidè præferratus, qui navis religandæ causa in littore figitur. Attius: Tacetè, et tonsillas littore in læda edite.<sup>20</sup>



19 Vet. lib. *tongionem*. Vide Notas.—20 Vet. lib. *in littore edite*.

#### NOTÆ

de et Celonia dixit Plautus Pœnulus. act. v. sc. 3. 'Sunt Græca Celonia, sustolli solent.' Estque *tolleno* non a *tollendo* sed ab obliquo κήλωνος, quasi *coleno*. Et c in *toleno*. Dac.

<sup>o</sup> *Tongere*] *Tongere* Ælius Stilo ait noscere esse; cum et Prænestini tongitionem dicant pro notione: significat etiam latius dominari. Ennius: Alii rhetorica tongent: et vincere quandoque videtur significare. Hæc fortasse Festus. Ant. Aug.

*Tongere*] *Tongere* Stilo ait noscere esse: quia Prænestini tongitionem dicant pro notione: ut, *Tongitione* potius dominari. Ennius: Alii rhetoricam tongent, et vincere volunt: norunt videtur significare. Jos. Scal.

*Tongere*] Glossarium Fornerii: 'Tongere, εἶδεν, Ennius in XVIII. Lucilius in XXIII.' Illud non legerat Scaliger qui putavit hoc fragmentum esse ex

Sotadico Ennii. *Tongeo* Vossius ait esse a *teneo*, quod nosco, vinco, et dominor aliquando significat. Dac.

<sup>p</sup> *Tonsam*] Vide in appendice Conjectaneorum. Jos. Scal.

*Tonsam*] Glossarium: 'Tonsæ, κώραι,' id est, remi. Sed a *tundendo*, non a *tondendo*, ut vult Festus, quia illis aqua tunditur. Dac.

<sup>q</sup> *Poste recumbite*] *Lego*, *Pone recumbite vestraque pectora pellite tonsis*. Ita ut mos et gestus remigum exprimat. Sic infra 'pone petunt,' &c. *Idem*.

<sup>r</sup> *Et in Asota*] *Asotam* sive *Asotum* Ennii laudat etiam Varro lib. IV. de L. L. Sed monuit Scaliger legendum non in *Asota*, sed in *Sotadico*. Nam *Sotadicum* scripsit Ennius, *Asotam* vero sive *Asotum* Cæcilius. *Idem*.

<sup>s</sup> *Tonsilla*] Attii carmen mendosum est. Ant. Aug.

*Tonsillam*<sup>1</sup> esse Verrius palum dolatum *in acumen et* [FEST. cuspidē præferratum, ut existimat, quem configi in litore navis religandæ causa. Pacuvius in Medio: <sup>1</sup> Accessi ad eam, et tonsillam pegi læto in littore. Accius in Phinidis: <sup>2</sup> Tacete, et tonsillas littore læda edite. Topper<sup>x</sup> significare ait Artorius cito, fortasse, celeriter,



1 Vir doct. in marg. ed. Scal. conjicit *Medo*.—2 Vet. lib. *Phanissis*. Vide N. infra.

#### NOTÆ

<sup>1</sup> *Tonsillam*] *Tonsillam* ait esse Verrius palum dolatum *in acumen, et cuspidē præferratum, ut existimat quidam, cum figitur in littore navis religandæ causa. Pacuvius in Medo: Accessi ad eam, et tonsillam pegi læto in littore. Idem in Phinidis: Tacete, et tonsillas littore in lævo edite. Jos. Scal.*

*Tonsillam*] Aliter Isidorus lib. x. cap. 11. ‘Tonsillæ,’ inquit, ‘uncini ferrei vel lignei ad quos in littore defixos navium funes religantur.’ Sed melius Festus sive Verrius. *Dac.*

<sup>2</sup> *Accius in Phinidis*] Vera lectio. Non *Phanissis*, ut viri docti. Accii Phinidas sæpe Nonius. Lege, *Tacete et tonsillas littore in lævo edite: vel in læto, ut supra apud Pacuvium. In Mss. erat inleda, vel illeda. Idem.*

<sup>x</sup> *Topper*] Illa videntur mendosa, *Ennius vero sic*; et in veteri libro habent notam R literæ. In Attii carmine mutat Faërus noster: *patris te ejecit foras. Ex Odyssea vetere versus relati senarii sunt magis, quam heroici: ideo suspecti sunt. Ant. Aug.*

*Topper*] Sic in eodem, hoc est, in Nelei carmine, non apud Nævium. Est autem egregia Guome: *Namque neillum pejus macerat humanum, Quamde mare særum. Vires quoi sunt magnæ, Topper confringent importunæ vindæ.* Sed vereor ne sit Livii Andronici ex veteri Odyssea, non Nelei, aut Nævii

vii. Ad verbum enim ex Homero ‘*Ὀδυσ. θ’.* Οὐ γὰρ ἔγωγέ τι φημι κακώτερον ἄλλο θαλάσσης ἄνδρα τε συγχεῖναι, εἰ καὶ μάλα καρτερὸς εἴη. et non dubium est esse ex Odyssea veteri, sunt autem versus Saturnii. Neillum autem pro nihilum. Verba ejusdem veteris Odysseæ: *Topper facit homines veris sueris*, hoc est, verres sues: ex illo: *ἤκεν ἅπαντας ἡ σὺς, ἡὲ λύκος ποιήσεται. Ὀδυσ. κ’.* verres sues dictum conjunctim, ut ‘rete jaculum,’ ‘lapidem silicem,’ et similia. *Veris* non geminato r, qui erat mos illorum temporum, et *facit* pro *faxit*: ita apud Plantum: et in 12. et *PACIT* in iisdem pro *paxit*. *Topper facit*, vel *faxit*: *ποιήσειεν ἔν.* Illa vero: *Topper citi ad ædis venimus Ciræ, simul duonorum portant ad nares milia: alia in iisdem inscriuntur*: potius sententiam, quam verba Homeri exprimit: οὐ δ’ ἄρα Κίρκην Ἔξ αἶδεω ἐλθόντες ἐλήθομεν. ἀλλὰ μάλ’ ὤκα Ἥλαθ’ ἐντυναμένη. ἅμα δ’ ἀμφίπολοι φέρον αὐτῇ Σίτον, καὶ κρέα πολλὰ, καὶ αἴθωπα οἶνον ἔρυσθρον. *Duonorum milia* dixit etiam ex imitatione Homeri, sed aliis locis, *ὄνειατα μυρία*. Quare apparet ita, uti posuimus, legenda esse verba Livii: quæ neque senarii sunt, neque Livius aliis versibus Odysseam vertit, quam Saturnio: tantum abest, ut debeant esse Hexametri, quod tamen videntur sentire doctissimi viri. Nam ante Nævium

temere,<sup>y</sup> cito, sic in Nelei carmine: Topper fortunæ<sup>z</sup> commutantur hominibus: citius. Sic C. Nævius: Capesset flammam Volcani topper:<sup>3</sup> sic in eodem:<sup>a</sup> Namque nullum pejus macerat humanum, quamde mare sævum viret<sup>4</sup> cui sunt magnæ topper confringent importunæ unde:<sup>5</sup> fortasse: sic Cœlius libro septimo: ita uti sese quisque vobis studeat æmulari in statu fortunæ reipublicæ, eadem re gesta, topper nihilo minore negotio acto, gratia minor esset: fortasse. Sic Attius in Io: Topper, ut fit,<sup>b</sup> patris tunc<sup>6</sup> eicit iras. (Ennius vero sic.) topper fortasse valet in Ennii et Pacuvii scriptis: apud Ennium est: Topper, quam nemo melius scit. Pacuvius: Topper tecum sit potestas faxit si mecum velit. At in antiquissimis scriptis celeriter, ac mature: in Odyssia vetere: Topper facit homines utrius fuerint. Topper citi ad ædis<sup>c</sup> venimus Circæ, simul duona eorum portant ad navis milia. Alia in iisdem inveniuntur.<sup>7</sup>



3 Vet. cod. *cito*.—4 Vir doct. in marg. ed. Scal. conjicit *vires*.—5 Id. *ibid. undæ*.—6 Vet. cod. *te*.—7 Vet. cod. *inseriuntur*. Vir doct. conjicit *inseruntur*. Vide Notas.

#### NOTÆ

nemo adhuc Hexametros Latine scripserat, ne ipse Nævius quidem. *Jos. Scal.*

*Topper*] Jnl. Cæsar Scaliger lib. vii. de Re Poët. cap. 1. 'Semper, primam producit natura, fuit enim semiopere, sicut toper, toto opere: nuper, novo opere. Significat enim toper, cito et expedite. Ita ut opera absoluta sit, itaque semper ei contrarium est, propterea quod si quid dimidio tantum opere sit, id non absolvitur, sed continuatur.' Hujus vocis meminit Quintilian. lib. 1. cap. 6. Quod Græci ταχά, Latini topper dicebant. Ταχά enim et cito et fortasse significat Doctissimo Gnyeto, ut a 'nuncper,' 'nuper.' Sic a 'tuncper,' 'tuper,' 'toper.' *Dac.*

<sup>y</sup> *Temere*] Optime Fulvius Ursinus *Mature*. Ex sequentibus. *Idem*.

<sup>z</sup> *Topper fortunæ*] *Fortunæ hominibus, pro fortunæ hominum. Hominibus in dandi casu. Idem*.

<sup>a</sup> *Sic in eodem*] Nævio ascribit Festus quæ sunt Livii Andronici, ut optime monuit Scaliger. In verbis autem Livii *topper* non significat *fortasse*, ut notavit Festus, sed *cito. Idem*.

<sup>b</sup> *Topper, ut fit*] Hunc Accii versus ex Ione sic emendabat Fulvius Ursinus: *Topper, ut fit, patris ten' eicit ira. Vel: Topper, ut fit, pater istanc ejecit foras. Idem*.

<sup>c</sup> *Topper citi ad ædis*] Hæc sunt etiam Livii ex Odysee. Sed infra pro *inveniuntur* Schedæ habent *inse-*

**Topper**, cito: ut illud Nelei: **Topper** fortunæ com- [PAUL. mutantur hominibus.

**Torrens** et participium, et nomen est.

**Torrens**<sup>d</sup> participialiter pro exurens ponitur, ut [FEST. est apud Pacuvium in Antiopa: flammeo vapore torrens terræ fetum exusserit. Significat etiam fluvium subitis imbribus concitatum, qui alioqui siccitatibus exarescit: quamvis † aquam ipsam, quæ fluit, flumen recte dici ait Ælius Gallus libro secundo, quæ ad jus pertinent. Ceterum vulgi consuetudine utrumque jam dici flumen, et perennem fluvium, et torrentem.

**Torrere**<sup>e</sup> a torreo<sup>8</sup> deductum: proprie significat siccare, atque arefacere, sed usurpatum est jam pro eo, quod sit igne urere. **Plautus**: (iii) una eadem<sup>9</sup> opera in furnum calidum condito, atque ibi torreto.



† Vet. cod. *quius*.—8 *Torrere a torro* emend. Dac. ut in Mss. et sic ‘omnino legendum, astipulante v. c.’ ait Gifan. Ind. in Lucret. v. *Scrascere*. Vet. cod. in marg. ed. Scal. *Torreri a torro*.—9 Vet. cod. *elet*.

#### NOTE

*rinuntur*, hoc est, *inseruntur*. Unde Scaliger: *Topper citi ad adis renimus Circa Simul duonorum portarit ad naves milia. Alia in iisdem inseruntur*. Ad-ditque hæc potius sententiam quam verba Homeri exprimere. Quæ sunt *Odys. μ'*. Οὐδ' ἄρα Κίρκην Ἐξ Ἀΐδεω ἐλθόντες ἐλήθομεν· ἀλλὰ μάλ' ἄκα<sup>7</sup> Ἥλαθ' ἐντυναμένη ἄμα δ' ἀμφίπολοι φέρον ἀντὶ Σῆτον, καὶ κρέα πολλὰ, καὶ αἶθρα οἶνον ἐρυθρόν. Id est: ‘Neque vero Circem ex Inferis redeuntes latuimus, sed valde celeriter venit festinabunda, simul autem famulæ ferebant cum ipsa panes et carnes multas et vinum nigrum.’ *Idem*.

<sup>d</sup> *Torrens*] Hæc Pacuvii verba intelligit Varro lib. 1. de R. R. cap. 2. ‘Verum enim est illud Pacuvii, sol si perpetuo sit, aut nox. flammeo vapore, aut frigore terræ fructas omnes

interire.’ Nam Varro sapissime non tam verba ipsa, quam eorum sensum representat. *Torrens* etiam dicitur *Fluvius* subitis imbribus concitatus, et a montibus in valles decurrens, annis hybernis, *χειμάρρους*, non quod siccitatibus exarescat, ut ait Festus, sed quod propter rapiditatem exæstuet. Unde et quilibet alii *Fluvii* torrentes etiam dicti. *Idem*.

<sup>e</sup> *Torrere*] *Plaut.* in *Casina*: *Una adepol opera in furnum, &c.* *Ant. Aug.*

*Torrere a torreo*] *Loge*, *Torrere a torro*. Et ita in Mss. *Torrus* autem sive *Torus*. unico *r*, ut infra, *Veteres* dicebant pro torrido, aridoque. Estque *torus* a *τείρω*, arefacio, sicco. *Locum* *Plauti* infra vide in ‘*Rubidus*.’ *Dac.*

Torrere a torreo deductum proprie significat sic- [PAUL. care, atque arefacere: sed usurpatum est etiam pro eo quod sit ignescere.

Torvitas a ferocia taurorum, quasi tauri acerbitas, est vocata.

Torvitas<sup>f</sup> a ferocia taurorum dicta est. Pacuvius [FEST. in Armorum iudicio: feroci ingenio torvus, prægrandi gradu: et: cum recorder ejus ferocem et torvam confidentiam.

Torum,<sup>g</sup> ut significet torridum, aridum, per unum quidem R antiqua consuetudine scribitur. Sed quasi per duo R scribatur, pronuntiari oportet, nam antiqui nec mutas, nec semivocales literas geminabant, ut fit in Ennio, Arrio, Annio.

Torum, torridum, aridum. [PAUL.

Toxicum<sup>h</sup> dicitur cervarium venenum, quo quidem<sup>†</sup> [FEST. perunguere sagittas soliti sunt. Cæcilius in Gamo: Ut



† Ed. Scal. quidam.

#### NOTE

<sup>f</sup> *Torvitas*] Nam torve Græci ταυρηδόν. Ταυρηδόν επιβλέπειν, ὄρᾶν, torve intueri. *Idem.*

<sup>g</sup> *Torum*] Pro *torrum*. Ut *toris* dicebant pro *torris*. Vide ‘torreo.’ De Ennio qui primus consonantes geminavit jam supra. *Idem.*

<sup>h</sup> *Toxicum*] Toxicum dicitur cervarum venenum, quo quidam perungere sagittas solent. Hoc exemplis Cæciliii et Afranii confirmat Festus. *Ant. Aug.*

*Toxicum*] *Toxicum dicitur cervarium venenum, quo quidam perunguere sagittas solent. Cæcilius in Gamo: ut hominem miserum toxico transegerit. Afranius: πικρὸν τὴν ἰσθμὸν τοξικὸν μετατερεῖ? Cæcilius hellenismo utitur, transigere hominem toxico: τὸν ἀνθρώπου φαρμάκῳ ἐξανύσαι. Fortasse etiam legendum: Afranius Uxore.*

Jos. Scal.

*Toxicum*] Quasi *taxicum* a *taxo* arbore dici putavit Plin. lib. xvi. cap. 10. Sed omnino vera Festi Etymologia a sagittis, quæ Græce τόξα, quia eo sagittas perungerent. De quo more Virgil. ix. ‘quo non felicior alter Ungere tela manus, ferrumque armare veneno.’ Idem Etymon Dioscorid. lib. vi. cap. 20. τὸ δὲ τοξικὸν δοκεῖ μὲν ὀνομάσθαι ἐκ τοῦ τὰ τόξα τῶν βαρβάρων ὑπ’ αὐτοῦ χριέσθαι. Id est, ‘toxicum autem videtur quidem dicitur quod Barbarorum sagittæ ex eo illinerentur.’ Quæ et apud Paulum Æginetam fere ad verbum lib. v. c. 53. *Cervarium* autem venenum vocat, quia de sanguine Cervorum fiet, vel etiam quod olim de sanguine hydræ, quam Hercules confodit, primum factum est. *Dac.*

- hominem<sup>i</sup> miserum toxico transegerit. Afranius in . . .  
 . . . . .  
 uxorium istud toxicum mittite . . . . .  
 Trabica<sup>k</sup> navis, quod sit trabibus confixa. Pacu- [PAUL.  
 vius: labitur trabica in alveos.  
 Trabs<sup>l</sup> proprie dicitur duo ligna compacta.  
 Trachali<sup>m</sup> appellantur muricum ac purpuræ superiores  
 partes: unde Ariminenses maritimi homines cognomen  
 traxerunt Trachali.  
 Tragula,<sup>n</sup> genus teli, dicta, quod scuto infixâ trahatur.  
 Tragus,<sup>o</sup> genus couchæ mali saporis.  
 Transtra,<sup>p</sup> et tabulæ navium dicuntur, et tigna, quæ pro  
 pariete<sup>10</sup> in parietem porriguntur.



10 Vet. lib. per parietem vel ex pariete.

#### NOTÆ

<sup>i</sup> *Ut hominem*] *Toxico* cum dixit Cæcilius, sagittam toxico armatam intelligit. *Transegerit* autem, ut apud Virg. 'Transadigit costas.' Non intellexit Scaliger, qui hic hellenismum cogitavit, quasi *transigere hominem toxico* Græce sit τὸν ἄνθρωπον φαρμάκῃ ἐξάνυσαι. *Idem.*

<sup>k</sup> *Trabica*] Apud Pacuvium legerem in *alveo*. *Labitur* proprie de navi: 'labitur nucta carina:' et 'prolabi.' Accius: 'ruit prolapsa,' &c. *Trabica* autem aliud quam trabs: trabex, τράφης, trabica: ut 'senex,' 'senica,' 'trix,' 'trica,' &c. *Idem.*

<sup>l</sup> *Trabs*] Duo ligna compacta, nam simplicia proprie tigna dicuntur. *Id.*

<sup>m</sup> *Trachali*] Purum putum Græcum est; τράχηλος, et Dorice τράχαλος, collum. Nempe couchæ pars anterior τράχηλος, media μήκων, vel μηκώνιον. Mediæ sunt fances, in quibus purpuræ est flos succi tinctorii. Unde Aristoteles de purpura: τὸ δὲ ἄρθος ὃ ἔχουσι ἀνὰ μέσον τοῦ μήκωνος καὶ τοῦ τραχήλου Hoc est, ut Plin. ait:

'Sed purpuræ florem illum, tingendis expetitur vestibis in mediis habent fancibus.' Voss. Huc referenda verba Hesychii: τραχήλους, τὰς πορφύρας, ἐνιοὶ τοὺς σπονδύλους τῶν κογχυλίων. *Idem.*

<sup>n</sup> *Tragula*] Κερκίς, βολίς, Græci. *Jos. Scal.*

*Tragula*] A trajiciendo, Varro: quasi *traicula*. Nam *tragula*, sive *trahula*, quod a trahendo, aliud est, nempe instrumentum rusticum. Et male confundunt viri docti. *Dac.*

<sup>o</sup> *Tragus*] A fœtore hirci, qui τράγος dicitur. Tragi pisciculi meminit Athenæus lib. viii. Et Plin. lib. ix. cap. 45. Spongiarum genus Tragos vocavit. *Idem.*

<sup>p</sup> *Transtra*] Transtra in navibus sunt scamna remigum. Virg. 'considerare transtris.' At in ædificiis, transversæ trabes quæ *ex pariete* (sic enim legendum, ut in Mss.) *in parietem* porriguntur. Usus Vitruvius lib. iv. cap. 2. *transtra* autem quasi *transitra*. *Idem.*



Trepit,<sup>11</sup> vertit: unde trepido, trepidatio,<sup>12</sup> quia turbatione mens vertitur.

Tributorum<sup>r</sup> collationem cum sit alia in capite, [FEST. alia ex censu, dicitur etiam quoddam temerarium, ut post urbem a Gallis captam collatum est, quia proximis quindecim<sup>13</sup> annis census alius non erat.<sup>5</sup> Item bello Punico secundo M. Valerio Lævino, M. Claudio Marcello coss. cum et senatus, et populus in ærarium, quod habuit, detulit.

Tributum dictum, quia ex privato in publicum tri- [PAUL. buitur.

Trientem<sup>t</sup> tertium pondo coronam auream dedisse [FEST.



11 Vet. lib. *Trepit* vel *Tropit*.—12 Id. *trepidatione*.—13 Vir doct. in marg. ed. Scal. conjicit *quinque*. Dac. legendum monet *quia proximis quinque census alius non erat factus*: vel potius ut Ursinus, *census populus non erat*.

#### NOTÆ

<sup>q</sup> *Trepit*] Quod a Græco *τρέπω*, *verto*. Idem.

<sup>r</sup> *Tributorum*] Lævino 2. Marcello 4. Cos. ex Livio et ceteris, anno 553. in Capitolinis fastis. *Ant. Aug.*

*Tributorum*] *Lege, alia in capita, vel ex capite*. Duplex fuit tributum, unum capitis sive personæ: alterum rei sive soli lib. III. et lib. ult. D. Censibus. Fuit et alterum fortuitum et temerarium quod rebus urgentibus conferebatur: quale fuit aurum illud quod post urbem a Gallis captam collatum est. Livius lib. v. sect. 48. Item illud quod anno nono belli Punico secundo M. Claudio Marcello, et M. Valerio Lævino Coss. An. Urb. Cond. 543. de quo Liv. lib. xxvi. sect. 36. *Dac.*

<sup>s</sup> *Quia proximis quindecim census alius non erat*] Hic deesse videtur aliquid. *Lego, Quia proximis quinque census alius non erat factus*. Vel potius ut Ursinus, *census populus non erat*. Nam quolibet quinquennio census fiebat. *Idem*.

<sup>t</sup> *Trientem*] Liv. lib. vi. 'T. Quinctius, semel acie victor, binis castris hostium, novem oppidis vi captis, Præneste in deditionem accepto, Romam revertit: triumphansque signum, Præneste devectum, Jovis Imperatoris in Capitolium tulit. Dedicatum est inter cællam Jovis ac Minervæ; tabulaque sub eo fixa, monumentum rerum gestarum his ferme incisa literis fuit: Jupiter atque divi omnes hoc dederunt, ut T. Quinctius Dictator oppida novem caperet. Die 20. quam creatus erat, Dictatura se abdicavit.' Omisit Livius, quæ de corona Festus scripsit. Vide 'Sestertii.' Postrema verba ita scriberem: *si tres asses sunt, et quadrans, quartus quadrans dicitur*. Vide Mæcian. de asse, Aruntium et Didymum apud Priscianum, sive quem alium de ponderibus. *Ant. Aug.*

*Trientem tertium pondo coronam*] Vide Livium lib. vi. sect. 29. qui de corona præteruisit, atque signum Præneste devectum Jovis Imperato-

Jovi donum scripsit Quinctius Dictator, cum per novem dies totidem urbes, et decimam Præneste cepisset. Id significare ait<sup>u</sup> Cincius Mystagogicon libro secundo, duas libras pondo et trientem, qua consuetudine hodieque utimur cum lignum bes alterum dicimus, id est, pedem et bessem latitudinis habens: et sestertium, id est, duos asses et semissem tertium: item si tres asses sunt, et quartus quadrans.

Trifax<sup>x</sup> telum longitudinis trium cubitorum, quod [PAUL. catapulta mittitur. Ennius: aut permaceret paries percussus trifaci.

Trisulcum<sup>y</sup> fulgur<sup>14</sup> fuit ab antiquis dictum quia, id [FEST. aut incendit, aut afflat, aut terebrat.

Tritonia<sup>15</sup> Minerva a ripa Tritonis<sup>16</sup> fluminis dicta, [PAUL. quod ibi primitus sit visa.



14 Vir doct. conjicit *fulmen*.—15 Vett. libb. *Tritogenia, Trogenia*.—16 Id. *Trogeonis*.

#### NOTE

ris in Capitolium a Tito Quintio allatum. *Dac.*

<sup>u</sup> *Id significare ait*] *Triens tertius*, id est, libræ duæ cum triente, quod tunc tertius triens numeratur. Vide supra 'sestertius.' Sic lignum bes alterum dicitur quod pedem et bessem latum est, quod tunc secundus bes. In fine supplendum: *Si tres asses sunt et quartus quadrans adjicitur, quartus quadrans tantum numeratur*: hoc est, si tres asses cum quadrante velis dicere, quartum quadrantem tantum numerabis: hæc aperta sunt. *Idem.*

<sup>x</sup> *Trifax*] Eodem modo *Bifax*. Glossarium: 'Bifax, δίχρωμος, διπρόσωπος, διττός.' Ergo compositum a facie. *Jos. Scal.*

*Trisulcum*, trifidum, a tri-na facie. Nam eodem modo *bifax*. Glossarium: 'Bifax, δίχρωμος, διπρόσωπος, διττός.' *Dac.*

<sup>y</sup> *Trisulcum*] *Trisulcum* fulmen fuit dictum, quia id aut incendit, aut findit, aut terebrat. Hæc est Festi, ut arbitror, sententia. Vide 'Manubiæ.' Servius lib. II. Æn. Fulminum tria genera esse dicit; quod afflat, quod incedit, quod findit. *Ant. Aug.*

*Trisulcum*] *Meræ nugæ*: Vide 'sulcum.' *Dac.*

<sup>z</sup> *Tritonia*] Virg. II. Æneid. 'Nec dubiis ea signa dedit Tritonia monstris.' Eadem et *Tritogenia*, a Tritone, amne Lybiæ, unde et Herodotus Tritonis accolas ei sacrificare dicit: sed cur non potius a Tritone, fonte vel fluvio Cretæ sive Arcadiæ, sive etiam Bæotiæ: sive potius ab Æolico, vel Cretensi vocabulo, *τρίτω*, id est, caput, quod e Jovis capite nata sit? Id firmat Schol. Aristoph. in *Nebul. τρίτω γὰρ ἡ Κεφαλή παρ' Αἰολεύσω.* 'Ἐγενήθη δὲ ἡ Ἀθηναῖα ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς. Et in *Lysistrat. τριτω-*

Triumphales<sup>a</sup> coronæ sunt, quæ Imperatori victori aureæ præferuntur, quæ temporibus antiquis propter paupertatem laureæ fuerunt.

Troja,<sup>b</sup> et regio Priami, et lusus<sup>17</sup> puerorum equestris dicitur, et locus in agro Laurente,<sup>c</sup> quo primum in Italia Æneas cum suis constitit.

Tromentina<sup>d</sup> tribus a campo Tromento dicta.



17 Vet. lib. apud Ursin. habet *ludus*.

#### NOTÆ

γενεία δὲ ἡ Ἀθηνᾶ, εἶτε διὰ παρὰ τῷ Τρίτωνι Λιβύης ποταμῷ γενηθῆναι, ἢ παρὰ τὸ τρίτῳ, ὃ παρὰ Κρησὶ τὴν κεφαλὴν σημαίνει· οἱ γὰρ ποιηταὶ τὴν Ἀθηνᾶν ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Δίδος γενηθῆναι μυθεύουσιν. Sed hæc sunt Veterum somnia. Et vere docuit Urbanissimus Chevræus, Tritoniam et Tritogeniam dictam a Tritta, ita enim dicebatur Gnossus. *Idem*.

<sup>a</sup> *Triumphales*] Vocabantur Etruscæ. Tertullianus: ‘Coronant et publicos ordines laureis publicæ causæ. Magistratus vero insuper aureis, ut Athenis et Romæ. Præferuntur etiam illis Etruscæ: hoc vocabulum est coronarum quas gemmis et foliis ex auro quercinis ob Jovem insignes ad deducendas tensas cum palmatis togis sumunt.’ Hæc ille: quæ indicant illum ritum ex antiqua triumphantium consuetudine propagatum. Nam palmata est triumphantium. Sed quia Tertullianus ait, ‘quercinis foliis fingi,’ Festus vero lauream antiquitus fuisse, præstat potius intelligere de ea, quæ ab eodem Tertulliano describitur: ‘Triumphus laurea foliis struitur: hæc adumbratis lemniscis: inauratur lamulis: unguentis delibuitur,’ &c. Non est dubium eam esse, de qua Festus agit. *Jos. Scal.*

*Triumphales coronæ*] Gellius lib. v. cap. 6. ‘Triumphales coronæ sunt

aureæ, quæ Imperatoribus ob honorem triumphus mittuntur: id vulgo dicitur aurum coronarium. Hæ antiquitus e lauro erant: post fieri ex auro cœptæ.’ Et non semper ex auro, sed ad imitationem Veterum ex foliis quibus interponebantur aurei lemnisci. Et sic triumphus lauream concinatum scribit eruditissimus et vetustissimus auctor Tertullianus. ‘Triumphus,’ inquit, ‘laurea foliis struitur, hinc aureis lemniscis inauratur, ac mustis unguentis delibuitur, an lacrymis conjugum ac matrum? fortasse quorundam et Christianorum.’ Sic hunc locum, qui in editis insigniter depravatus, emendavit Salmasius. Porro non tantum ob triumphum coronæ illæ offerebantur, sed ob quamvis aliam pompam: ut ex Veterum lectione constabit. *Dac.*

<sup>b</sup> *Troja*] Ludus puerorum. Virgil. lib. v. Æneid. ‘Trojaque nunc pueri Trojanum ducitur agmen.’ Ubi Servius: ‘Ludus ipse, quem vulgo Pyrrhichiam appellant, Troja vocatur.’ Hanc omnium optime describit Apuleius Miles. x. *Idem*.

<sup>c</sup> *Et locus in agro Laurente*] Sic Antenor locum illum, in quem cum multitudine Venetum primum egressus est, Trojam dixit. Vide Livium lib. 1. initio. *Idem*.

<sup>d</sup> *Tromentina*] Meminit Livius lib.

Trossuli<sup>e</sup> equites dicti, quod oppidum Tuscorum Trossulum sine opera peditum ceperunt.

Truo<sup>18 f</sup> avis onocrotalus. Cæcilius irridens magnitudinem nasi: Pro Di immortales, unde prorepsit truo.

Tryga<sup>19 g</sup> antiqui vinum appellabant, unde trygetus<sup>h</sup> adhuc dicitur.



18 Vide Notas infra.—19 Vet. lib. *Trigon*. Idem pro vinum habet *humum*.

#### NOTE

VI. sect. 5. *Idem*.

<sup>e</sup> *Trossuli*] Vide Junium Gracchanum apud Plinium lib. XXXIII. cap. 2. *Ant. Aug.*

*Trossuli*] Auctor Glossarii: 'Trusulus, ὁ ἐν μικρῷ παχύς.' videtur velle quasi *Torosulos* dictos: quod ego valde amplector. Varro Sesquilyse: 'Nunc emunt trossuli nardo nitido volgo Attico talento equum.' Inde *Trossula trabea* dicta apud Veteres. Tria enim genera Trabearum fuerunt. 'Regia,' 'Quirinalis,' 'Trossula.' Regia tota de sola purpura, quam Græci *δλοπύρφυρον* dicunt. Ea uti solis regibus licebat, vel adulescentibus de stirpe regia. Quirinalis concinnior, præliis apta: hac, cum bellum susciperetur, duces amicti Jani fores aperiebant. Trossula cocco purpuraque pertexta erat, quam etiam Anguralem vocabant, Græci *ἐφεστρίδα*. Cui iccirco cocco adhibebatur: quod russati antea præliabantur propter vulnera et aspersiones sanguinis, nude russati vocabantur, ea non alia est a sago Punico. Inveni etiam in veteribus monumentis, consulem trabeatum Janum Quirini aperire. *Jos. Scal.*

*Trossuli*] Glossæ Isidori: 'Trosuli, equites; Trosulus, equester adolescens.' Glossæ veteres in Persium: 'Trossulum oppidum fuit Hetruriæ, non longe a Volscis. Hoc equites Romani sine peditibus expugnave-

runt, Numio quodam duce, unde equites Trossuli dicti sunt.' Idem Plin. lib. XXXIII. cap. 2. qui etiam illud nomen Trossulorum pro equitibus non diu post Gracchum mansisse auctor est. Jam enim multos pudebat eo nomine appellari propter ambiguitatem vocis *Trossulus*, quæ tunc delicatum et mollem significabat. A Græco vocabulo *τρυσσός*, delicatus, mollis: ut optime Salmasius. Et hanc vocem usurpavit Seneca Epist. 87. 'Idem faciam quod trossuli isti et juvenes.' Ubi *Trossuli*, non *Equites*, sed delicati, luxu difluentes. Item alibi: unde Nonius *trossulos* dictos ait quasi *torosulos*, quo respexit Glossographus: 'Trusulus, ὁ ἐν μικρῷ παχύς.' 'Homo pinguis, habitior.' *Dac.*

<sup>f</sup> *Truo*] De onocrotalo, vidend. Plin. lib. x. cap. 47. *Ant. Aug.*

*Truo*] Compiler Glossarii legit *Truuo*. 'Truuo, Truueuo, ὄνοκροτάλον.' Quanquam in manuscripto, et in editione est, *Tribuo, Tinuuo*. *Jos. Scal.*

*Truo*] Gloss. 'Truo,' sive 'Truuo, ὄνοκροτάλον.' Male in edit. *Tribuo, tinuuo*. Hieronymus ad Psalmum 101. Onocrotalum, Pellicanum vocat. Sed vide Plin. lib. x. cap. 47. *Truo* fortasse a *τρύω*, tundo, tero. Quod rostro arbores tundat. *Dac.*

<sup>g</sup> *Tryga*] *Τρύγα* a recto *τρίξ*. Quod Hesych. exponit, ὁ νέος οἶνος. Item *γλευκὸς ἀνίθθητον*. Vinum recens et vinum nondum percolatum. Sed et

TUBICINES<sup>i</sup> etiam ii appellantur, qui sacerdotes, [FEST. viri speciosi, publice sacra faciunt tubarum lustrandarum gratia.

Tubilustria dies appellabant, in quibus agna tubas [PAUL. lustrabant.

Tubilustria<sup>k</sup> quibus diebus ascriptum in *fastis est*, [FEST. cum in atrio sutorio agna tubæ lustrantur, ab eis tubos appellant, quod genus lustrationis ex Arcadia Pallanteo transvectum<sup>20</sup> esse dicunt.

Tuditantes,<sup>l</sup> tundentes *negotium*, tondentes significare ait Cincius, *id est, agentis*. Ennius libro secundo: Hæc inter se totum *vi tuditantes*: et Lucretius item lib. II. Nec *tuditantia* rem cessant extrinsecus ullam.



20 Ed. Scal. 'translectam.'

#### NOTÆ

quodlibet aliud vinum Græci *τρώγα* dixere. Ut est apud Scholiasten Theocriti et Pollucem. *Idem*.

<sup>h</sup> *Unde trygetus*] *Τρυγητός*. Quod proprie vindemia, neque unquam vinum *τρυγητόν*, dictum me legisse memini. *Idem*.

<sup>i</sup> *Tubicines*] Qui tubas lustrant. Vide infra. *Viri speciosi* abest a Schedis, recte. *Idem*.

<sup>k</sup> *Tubilustria*] Varro lib. v. de Ling. Lat. 'Tubilustrium appellatur, quod eo die in atrio sutorio sacrorum tubæ lustrantur.' Bis autem id fieri docent fasti, 10. Kal. Apr. et 10. Kal. Jun. in quibus TVB. vel TVBIL. ascriptum est: et Ovid. lib. III. Fastor. 'Summa dies e quinque tubas lustrare canoras Admonet, et forti sacrificare Deæ.' Loquitur autem de quinto die post quinquatrus, quæ dies Minervæ sacræ dicebantur: et lib. v. 'Proxima Vulcani lux est, quam lustria dicunt: Lustrantur puræ, quas facit ille, tubæ.' Ex his verba Festi intelliguntur, excepto, quod de Arca-

dia dicit. Tubi vero qui sint omnibus notum est. *Ant. Aug.*

*Tubilustria*] Tubilustria dies, quibus diebus ascriptum, in atrio sutorio agna tubæ ut lustrantur, ab eis tubis appellant, quod genus lustrationis ex Arcadia, Pallanteo eo transferente, venisse dicunt. Apud Ovidium: 'Proxima Vulcani lux est. Tubilustria dicunt. Lustrantur puræ, quas facit ille, tubæ.' Male hodie legitur: *Proxima Vulcani lux est, quam lustria dicunt*. Jos. Scal.

<sup>l</sup> *Tuditantes*] Glossæ: 'Tuditatores, χαλκοτύποι.' Aliud est 'Tudicula, τωρόνη.' Inde *Tudiculare*. Varro Marcip. 'Hæccine nobis tibi que tudiculate?' hoc est, movere: nam *τωρόνη, κινήθριον τῆς χύτρας*. Porro verba Ennii ita lege, hæc inter se tota *vi tuditantes*. Sæpe in hoc exemplari Festi a pro u, et contra u pro a, scriptum erat. Reliqua integra sunt in Epitoma. *Idem*.

*Tuditantes*] A tudes, tuditis, malleus, est *tudito*, id est, proprie, malleo

Tuditantes significat negotium tundentes, id est, [PAUL. agentes. Lucretius: Nec tuditantia rem cessant extrinsecus ullam.

Tudites mallei a tundendo dicti, inde et cuidam cognomen Tuditano fuit, quod caput malleo simile habuerit.

*Tudites*<sup>m</sup> malleos appellant antiqui a tundendo. [FEST. *Quamvis* alii cruribus tudites: inde Ateius *Philologus* existimat Tuditano cognomen *inditum*, quod caput malleoli simile habuerit.

Tuor, video, tueor,<sup>r</sup> defendo. [PAUL.

*Tuor*<sup>n</sup> video; tueor, defendo *in usu olim fuit*, sed [FEST. jam promiscue utuntur et *pouitur tueor pro video*, et *contueor, pro defendo*.

*Tuguria*<sup>o</sup> a tecto appellantur *domicilia rusticorum sordida*.

1 Vir doct. in marg. ejusdem ed. conjicit *Tueor, video, tuor*.

#### NOTE

tundo, impello. Et per metaphoram, negotium tundo, ago, ut in illo Ennii: *Hæc inter se tota vi tuditantes*. (Sic enim legendum docuit Scaliger.) *Tuditantes*, id est, agentes, quo sensu etiam nos dicimus *battre, rebattre*. Sed aliter in illo Lucretii: 'Nec tuditantia rem cessant extrinsecus ullam Corpora conficere.' Gloss. 'Tuditatores, χαλκοτόποι.' Aliud est, 'Tudicula, τορύνη.' Inde Tudiculare. Varro Marcip. 'Hæcine nobis, tibi que tudiculasse?' hoc est, movere. Nam *τορύνη* est *κωνήριον τῆς χύτρας*, trua. *Dac*.

<sup>m</sup> *Tudites*] Tudnani Sempronii dicti, quorum primus, ut arbitror, M. Sempronius Tuditanus Cos. fuit cum C. Claudio Centhone anno P. R. C. D. 13. ex fastis Capitolinis. *Ant. Aug.*

*Tudites*] Infra: *Tudites malleos appellant antiqui a tundendo, quamvis alii e tudibus tudites: inde Ateius Capito ab eis existimat Tuditano cognomen datum, quod caput malleoli simile habuerit. Jos. Scal.*

*Tudites*] Vide 'tuditantes.' Hæc,

*Quamvis alii cruribus*, sic emendabat Fulvius Ursinus, *Quamvis alii a tudibus*. Quasi primo *tudes, tudis*: ut *sudes, sudis*, postea *tudes, tuditis*, dictum sit. *Dac*.

<sup>n</sup> *Tuor*] Lego in fine transpositione voculæ: *tuor pro rideo, contueor, et pro defendo*. Neque enim ait contueor esse defendo, quod falsum est, sed tueor esse video, contueor, et defendo. *Tuor pro video*. 'Tescæ tuor' supra in 'Tescæ:' et 'tuorem' dicebant 'visum.' *Idem*.

<sup>o</sup> *Tuguria*] *Tuguria a tecto appellantur vilia et sordida*. Hæc exemplis Afranii et Cæcili in Hypobolimaëo Festus confirmabat. Quod Virg. in Eclog. ait, 'Pauperis et tuguri congestum cespite culmen.' Servius tugurium a tegendo dictum interpretatur. *Ant. Aug.*

*Tuguria*] *Tuguria a tecto appellantur ædificia rusticorum sordida. Afranius in Virgine: tugurium est turpe. Cæcilius in Hypobolimaëo: Habitat in tugurio sine operculo, quo nomine Valerius*

Afranius in *Virgine*: *Sordidum tugurium est turpe. Cæcilius in Hypobolimæo*: *Habitabat in tugurio, sine operculo. Quo nomine Valerius explanatione 12. ait etiam*  
 . . . . . *significari.*

Tullianum<sup>p</sup> quod dicitur, pars quædam carceris, Ser. Tullium Regem ædificasse aiunt.

Tullios<sup>q</sup> alii dixerunt esse silanos, alii rivos, alii vehementes projectiones sanguinis arcuatim fluentis, quales sunt Tiburi in Aniene. Ennius in *Ajace*: *Ajax, misso<sup>r</sup> sanguine tepido tullii<sup>2</sup> efflantes volant.*

*Tumultuarii<sup>s</sup> milites dicuntur lecti ob subitum timorem:*

//////////

2 Id. ibid. *tulli*. Vide Not.

#### NOTÆ

in *expositione 12. ait etiam . . . ita vocari.* Jos. Scal.

*Tuguria*] Tugurium a *tecto*, nisi potius legendum a *tego*, nam *tugurium*, quasi *tegurium*. Isidor. lib. xv. cap. 12. 'Tugurium casula est quam faciunt sibi custodes vinearum, ad tegimen sui, quasi *tegurium*.' Verba Afranii: *Sordidum tugurium et turpe.* Infra defectum sic supplebat Marcius: *Quo nomine Valerius in explanatione 12. ait etiam tectum in lege 12. tabularum significari.* Et putabat ibi de tugurio legem egisse, ubi de pariete communi. *Dac.*

<sup>p</sup> *Tullianum*] Infra: *Silani*: Glossario, *silvani*: 'Silvanus, *κρονῶς*.' Jos. Scal.

*Tullianum*] Varro lib. iv. de L. L. 'Carcer a coërcendo, quod exire prohibentur. In hoc pars quæ sub terra Tullianum, ideo quod additum a Tullio rege.' De eo vide Sallust. et Marliam. *Dac.*

<sup>q</sup> *Tullios*] Tullii a *tullo*, pro *tollo*, quod aquam sursum tollant. Voss. *Silmi* sunt aquarum tubi sive fistulæ. *Item.*

<sup>r</sup> *Ajax, misso*] Ennii verba sic suis numeris restituit Voss. *Sanguine E-misso tepido tullii efflantes volant.* Illud *Ajax* natum ex præcedenti voce *Ajace*. Et verba sunt nuntii de *Ajace*, postquam sibi manus intulit, et ex illo Sophoclis, cujus fabulam convertit Ennius, ut optime Scaliger: 'Ἐτι γὰρ θερμὰ Σύριγγες ἦν φασῶσι μέλαν Μένος.' 'Adhuc enim calidi tullii sursum efflant atrum sanguinem.' Glossæ Papiæ: 'Tullii, aquarum projectus.' *Item.*

<sup>s</sup> *Tumultuarii* . . .] *Tumultus* causa milites dicuntur lecti ob subitum timorem: unde etiam tumultum dei ait Verrius, qui ab aliis oriatur, quæ ab Italicis et Gallicis hostibus. Alii tantum bellum Galliæ et Italiæ. Itaque nullum alium præterquam Gallicum aut domesticum ita appellant. Hæc vel his similia Festus. Cicero Philip. viii. 'Quid est enim tumultus, nisi perturbatio tanta, ut major timor oriatur? unde etiam nomen ductum est tumultus. Itaque majores nostri tumultum Italicum, quod erat domesticum, tumultum Galli-

unde etiam tumultum dici ait Verrius, quia non aliunde is oriatur,<sup>3</sup> quam ab Italicis, et Gallicis hominib. qui imminant Italiæ: itaque nullum tumultum præterquam Gallicum aut domesticum nominabant.

*Tumulum*<sup>†</sup> Stilo Ælius sic definit: Tumulus est cumulus arenæ editus secundum mare fluctibus in altum elevatas: unde similiter et manu factus, et naturalis proprie dici potest.

Turbellas<sup>4 u</sup> dixisse antiquos, quas nunc turbas appella-



3 Ead. ed. ornatur.—4 Vet. cod. Turbelas.

#### NOTE

cum, quod erat Italiæ finitimus, præterea nullum tumultum nominabant.' *Ant. Aug.*

*Tumu . . . ] Tumultus dicitur timor multus. Tumultu milites dicuntur lecti ob subitum timorem. Unde etiam tumultum dici ait Verrius, quia is non aliter, quam ab Italicis et Gallicis hostibus immincat Italiæ: itaque nullum alium, quam Gallicum, aut domesticum timebant.* Quis negaverit hanc esse ipsam Festi lectionem? quod dico, quia docti viri contra Festi sententiam atque adeo contra veritatem ipsam aliter legunt: ut, si vera est eorum lectio, tumultum alium esse, quam qui timebatur ex Gallis et Italicis, fatendum sit: quod falsum esse, et mediocriter docto palam est. Nul- lum enim alium tumultum dixere, quam Gallicum, et domesticum, hoc est, Italicum: ut aperte Verrinus ipse docet. *Jos. Scal.*

*Tumultuarii]* Iisdem fere verbis Cicero Philip. VIII. 'Quid est enim tumultus, nisi perturbatio tanta, ut major timor oriatur? unde etiam nomen ductum est tumultus. Itaque majores nostri tumultum Italicum, quod erat domesticus, tumultum Gallicum,

quod erat Italiæ finitimus, præterea nullum tumultum nominabant.' Ubi tumultus etymon a timore deducunt; cum potius a tumor duci debuerit; tumor enim pro tumultu apud Ciceronem alicubi. Sed præterea falsum est, Veteres nullum alium tumultum nominasse, quam Italicum et Gallicum, nam de quovis alio bello tumultum dixisse certum est. *Dac.*

<sup>†</sup> *Tumulum]* *Tumulum Ælius sic definit: Tumulus est cumulus arenæ editus secundum mare, fluctibus, ventisque cumulatus: unde similiter, et manufactus, et naturalis proprie dici potest.* Sic fortasse Festus. *Ant. Aug.*

*Tumulum]* *Tumulum Ælius sic definit: Tumulus est mons arenæ editus secundum mare fluctibus sublevatus. Unde similiter et manufactus, et naturalis proprie dici potest.* *Jos. Scal.*

*Tumulum]* *Lege infra, in altum elevata, vel elevatus, nempe cumulus.* *Gloss.* 'Tumuli, Βουνὸι, λόφοι, τῦμβοι, σωροὶ γῆς.' 'Colles, aggeres, tumbi, aggestus terræ.' *Dac.*

<sup>u</sup> *Turbellas]* *Plant. in Psend. Quo pacto, et quantus soleam turbellas dare.* *Ant. Aug.*

*Turbellas]* *Male V. C. Turbela. A*



mus, testis est Plautus in *Pseudolo*: Quales,<sup>5</sup> et quantas solem turbellas dare.

Turbellas apud Plautum turbas significat. [PAUL.

*Turmam equitum*<sup>x</sup> dictam esse ait Curvatus, quasi [FEST. *terimam*; quod terdeni equites ex tribus tribubus Titien- sium, Ramnium, Lucerum, fiebant: itaque primi singula- rum decuriarum decuriones dicti, qui ex eo in singulis turmis sunt etiam nunc terni.

*Turrhenos*<sup>6</sup> Etruscos<sup>y</sup> appellari solitos ait Verrius, a Tur- rheno duce Lydorum, a cujus gentis præcipua crudeli- tate<sup>z</sup> etiam tyrannos dictos.

Tusci a Tusco rege filio Herculis sunt dicti, vel a [PAUL. sacrificando studiose, ex Græco *θυσκόοι*; velut *Tusculum* dictum, quod aditum difficilem habet, id est, *δύσκολον*.<sup>7</sup>

5 Vet. cod. *quo alto*. Vir doct. conjicit *quo pacto*. Vide infra.—6 Vet. cod. *Turannos*.—7 Vet. lib. *θύσκολον*.

#### NOTE

*turba, turbella*; ut a 'populus,' 'po- pellus,' 'umbra,' 'umbella,' &c. *Dac*.

<sup>x</sup> *Turmam equitum*] Varro lib. iv. de L. L. 'Turma terma est. E in U abiit. Quod terdeni equites ex tri- bus tribubus, Tatiensium, Ramnium, et Lucerum, fiebant. Itaque primi singularum decuriarum, Decuriones dicti. Qui ab eo in singulis turmis sunt etiam nunc terni.' *Idem*.

<sup>y</sup> *Turrhenos Etruscos*] Vide 'Sar- di.' Velleius Paterculus lib. i. 'Per hæc tempora, Lydus et Tyrrenus fratres, cum regnarunt in Lydia, sterilitate frugum compulsi, sortiti sunt uter cum parte multitudinis patria decederet. Sors Tyrrenum contigit: pervectus in Italiam et loco et inco- lis et mari nobile ac perpetuum no- men a se dedit.' Aliter paulo Tacit. *Annal. v.* Vide Strab. Herod. Ser- vium. Verum totum hoc fictum esse nimis verisimile est, præsertim cum

apud omnes fere scriptores pro *Tyr- rheni* et *Tirrhentia* *Τυρρήνοι* et *Τυρρηνία* sit exaratum. Ita dicti scilicet a *τύρ- σεis*, turres, muni: quod *Tyrreni* primi muros exstruendi artem inve- nerint. Eos Pelasgici generis fuisse, Lemnumque et Imbrum *Ægei* maris insulas inhabitasse, testantur multi veteres. Ab his igitur Pelasgis dicta est *Tyrrenia* ea pars Italia quam occuparunt, relictis suis sedibus. Vide *Hellanicum Lesbium* apud Dio- nys. *Halicarn.* Vide *Dionys. Per- riæg. Marcianum Heracleot.* et alios. Postea autem Etrusci cum Pelasgis admisti *Tyrreni* etiam dicti sunt. *Idem*.

<sup>z</sup> *A cujus gentis præcipua crud.*] Fal- sum. Tyrannus enim a Græco *τύραν- vos*, qui primo regem et principem notavit, et postea in malam partem sumtus est. Vide quæ apud Hora- tium nostrum Gallicum notavimus *Od. 35. lib. i. Idem*.

*Tuscos*<sup>a</sup> quidam dictos aiunt a *Tusco rege Herculis* [FEST. filio : alii, quod unice studiosi<sup>8</sup> ita *sacrificiorum*, ex Græco velut *θυσκόοι*. Unde *Tusculum* ab eadem causa sacrificiorum, vel quod *aditum*<sup>b</sup> difficilem habeat, id est, *δύσκολον*.

*Tuscum vicum*<sup>c</sup> *ceteri quidam omnes scriptores* dictum aiunt ab eo, quod *Porsena rege* descendente<sup>9</sup> ab *obsidione*<sup>10</sup> remanserint Romæ, locoque his dato, *ibi habitaverint Veientes fratres Cœles, et Vibenna, unde post ejecti quod Tarquinium Romam secum maxime reducere cupierint*. M. Varro quod ex *Cœlio in eum locum deducti* sint.

8 Ed. Scal. *unici studisi*.—9 Vir doct. in marg. ejusdem ed. conjicit *descendente*.—10 'L. m. habet *obsessione* pro *obsidione*, et ita videtur fuisse apud Festum in fragmento.' *Futv. Ursin.*

## NOTÆ

<sup>a</sup> *Tuscos*] *Lege, Alii quod unice studiosi sint sacrificiorum*. Priorem sententiam, quod *Tusci* a *Tusco*, sive *Tusculo*, Herculis filio, secutus Strabo et alii. Posteriorem, nempe quod a sacrificandi ritu, inter alios Plinius lib. iii. cap. 5. 'Umbros inde exegere antiquitus Pelasgi, hos Lydi, a quorum rege Tyrreni, mox a sacrificio, ritu lingua Græcorum sunt cognominati.' Et Servius: 'Tusci a sacrificandi frequentia dicti sunt, ὑπὸ τοῦ θύειν.' Nam *θύω* est sacrificio. Et Eustathium nihil moror, qui ad Dionysium Perieget. notavit *Tuscos Truscos* etiam dictos. *Idem.*

<sup>b</sup> *Vel quod aditum*] Ineptum et Stoico dignum quod ait, *Tusculum dictum quod habeat aditum difficilem*, id est, *δύσκολον*: neque enim *δύσκολος* unquam hoc sensu potuit usurpari. *Idem.*

<sup>c</sup> *Tuscum vicum*] Varro lib. iv. de Ling. Lat. ait *Cœlium montem a Cœle Vibenna Tusco dictum*, qui Romulo auxilio fuit contra Sabinum Regem. Hi, qui cum eo venerunt, post ejus obitum, quod nimis munita loca tenere dicerentur, deducti esse dicuntur in planum, et ab eis esse dictum vicum *Tuscum* idem scribit.

Livius et Dionysius videntur id sequi, quod a Paulo in epitome scriptum est. Festus autem id ipsum initio dicit; duosque fratres nominat Cœlem et Vibennium: postea opinionem Varronis paucis attingit. *Ant. Aug.*

*Tuscum*] *Tuscum vicum coluerunt Tusci*: a quibus eum scriptores dictum aiunt, ab eo quod hi, *Porsena* descendente ab *obsidione*, remanserint Romæ, locoque his dato, novis rebus studentes fratres Cœles et Vibenna reducere Tarquinium Romam secum matraverint. M. Varro, quod ex *Cœle Tusco* orti sint. Habes omnino quod Festus de *Tusco vico* scripsit. *Jos. Scal.*

*Tuscum*] Vide Livium lib. ii. sect. 14. Locus M. Varronis, quem Festus intelligit, est lib. iv. de L. L. 'In Suburanæ regionis parte princeps est Cœlius mons, a Cœlio Vibenna Tusco, duce nobili, qui cum sua manu dicitur Romulo venisse auxilio contra Sabinum regem. Hi post Cœlii obitum, quod nimis munita loca tenerent,' (Cœlium montem scilicet.) 'neque sine suspitione essent, deducti dicuntur in planum. Ab eis dictus vicus *Tuscos*.' *Dac.*

Tuscus vicus Romæ est dictus, quod ibi habitaverunt Tusci, qui recedente ab obsidione Porsena remanserunt.

Tutulum dicebant Flaminicarum capitis ornamentum vitta purpurea innexa crinibus, et in altitudinem exstructum. Ennius: Fictores, Argeos, et tutulatos.

Tutulum<sup>d</sup> vocari aiunt Flaminicarum capitis ornamentum, quod fiat vitta purpurea innexa crinibus, et exstructum in altitudinem: quidam pileum lanatum forma etali figuratum,<sup>11</sup> quo Flamines ac Pontifices utuntur, eodem nomine vocari. Ennius: Libaque, fictores, Argæos et tutulatos.



11 Ed. Scal. 'forma metali figuratum.' Vide Not.

#### NOTÆ

<sup>d</sup> *Tutulum*] Varro lib. vi. de Ling. Lat. Ennii versus refert, qui ad Numam referuntur: Menses constituit, idemque ancilia . . . Libaque, fictores, Argios, et Tutulatos. *Ant. Aug.*

*Tutulum*] Proprie tutulus locus urbis altissimus, unde in muliere notat capillorum in conum congestum; 'suggestum comæ' vocat Papinius, 'Turritam frontem' Juvenalis. In flaminibus autem summum fastigium pilei lanati, hoc est, flamei. Varro l. vi. de L. L. dum exponit illud Ennii e Saturnio carmine: 'Libaque, fictores, Argeos et tutulatos:' 'Tutulati,' inquit, 'dicti qui in sacris capitibus' (leg. *apicibus* Scal.) 'habere solent, ut Metam. Id Tutulus appellatur ab eo quod matrefamilias crines convolutos ad verticem capitis, quos habent uti velatos, dicunt tutulos, sive ab eo quod tuendi causa capilli fiebant, sive ab eo quod altissimum in urbe quod est, ea res tutissima, tutulus vocatur.' Quem locum Varronis, quia turpi mendo deformatus

est, tentavit olim Scaliger, pro *uti velatos* rescribens *elatos*. Infeliciter sane, nam certum est scripsisse Varronem: *quos habent rete velatos*. Rete enim inter mundum muliebrem, proprie vitta crinium. Idem Varr. lib. iv. 'Et quod capillum contineret, dictum a rete reticulum?' restitutionem hanc firmant verba ipsa Festi cum verbis Varronis collata. Ait Festus tutulum esse crines innexos vitta purpurea et in altitudinem exstructos, ubi sane nullum alium quam Varronem ipsum interpretatur, qui scripserat crines convolutos ad verticem capitis, rete velatos, tutulos dictos. Rursus quod dixerat Varro, *habere solent ut Metam*, dixit Festus *forma metali*: sic enim legendum pro *forma e tali* monuit Fulvius Ursinus. Hoc est, *in formam metæ*; nam in Schedis erat *formam e tali*. Inde in veteri inscriptione quæ penes Fulv. Ursin. fuit: APONIÆ. A. TUTUL. ORNATRICI. *Dac.*

Tutum<sup>e</sup> frequenter dicitur maxime: Varro in Europa: Tutum sub sede fuissent.

TYRIA maria<sup>f</sup> in proverbium deductum est; quod Tyro oriundi Pœni adeo potentes maris fuerunt, ut omnibus mortalibus navigatio esset periculosa. Afranius in Epistula: Hunc serrium autem maria Tyria conciet.

Tribunitia<sup>g</sup> rogatione lex curiata fertur, quo Hannibal anno in conspectu Romæ cum esset, nec ex præsidiis discedere liceret, Q. Fabius Maximus Verrucosus, id est, TR. PL. et Marcellus Cos. facere instituerunt, ut notavit Ælius in XII. significationum verborum.

#### NOTÆ

<sup>e</sup> Tutum] Opinor pro tuto. Varronis Europæ solus Festus meminit. Idem.

<sup>f</sup> Tyria maria] De Pœnis, quod maris potentes essent, notum est. Inde Tyria maria proverbio de re valde periculosa dictum. Vide Erasm. Versus Afranii non vacat mendo. Lipsius Epistolicar. Quæst. Ep. 20. legebat, Hunc ferreum Tyria maria conciet: id est, hunc hominem asperum et tangi periculosum ut Maria Tyria. Sed hæc manifesto contra mentem Festi. Lego, Hic seruus maria Tyria conciet: id est, hic servus sibi excitat maria Tyria, rem valde periculosam aggreditur, suo sibi jumento malum quærit. Forsan et sic melius, Hic Syrius maria Tyria conciet: ut proverbium sit de eo qui congreditur cum potentiore: nam Syri olim imbelles andiebant. Idem.

<sup>g</sup> Tribunitia] Locus dignus interprete, sed mihi adhuc obscurus. Ant. Aug.

Tribunitia] Lex Curciata erat potissimum de imperio militari iis ma-

gistratibus mandando, qui superioribus, centuriatis scilicet, comitiis creati fuerant. Neque enim consuli, si curiatam legem non haberet, attingere rem militarem licebat, ut ait Cicer. 11. Rull. Eam legem ferebant consules. Cicer. ibid. 'consulibus curiatam legem ferentibus,' &c. At bello secundo Punico, cum Hannibal portæ Capenæ appropinquasset, ideoque non liceret magistratibus ex præsidiis discedere, Consules, quia ipsi metu Hannibalis imminentis, urbem venire et populum rogare non poterant, id egerunt per Tribunos plebis, atque ita Tribunitia rogatione curiata lex lata. Nunc omnia plana. Verum Q. Fabium Maximum Verrucosum, Cunctatorem dictum, et M. Marcellum consules fuisse invenio an. U. C. 539. At Hannibal ad urbem accessit an. 541. Coss. Q. Fulvio Flacco, Appio Claudio Pulcro. Vel, ut quidam, anno 542. Coss. Cn. Fulvio Centumalo, P. Sulpicio Galba. Igitur vel in tempora peccavit Festus, vel alios annales secutus est. Duc.

# SEX. POMPEII FESTI

DE

## VERBORUM SIGNIFICATIONE

### LIBER XIX. ET XX.

---

---

VACERRAM dicunt stipitem, ad quem equos soleant religare: alii dicunt maledictum hoc nomine significari magnæ acerbitatis, ut sit vecors, et vesanus.

Vacerram<sup>a</sup> Verrius<sup>1</sup> et alii complures vocari dicunt stipitem, ad quem equos solebant religare. Ateius vero Philologus maledictum hoc nomine significari magnæ acerbitatis, ut sit vecors, et vesanus, teste Livio,<sup>b</sup> qui dicat: vecorde, et malefica vecordia.

1 Vet. lib. et Ælius.

#### NOTÆ

<sup>a</sup> Vacerram] A distortionē sæpe vocantur ligna *Vacerra*, *Varus*. Nam utrumque a distortionē crurum hominis. Notum quid sint *Vaciæ*: notum item, quid *Vari*. Livii verba egent castigatione: *Vecors*, et *malefice Vacerra*. Est ex *Odyssea veteri*, ex illo, Μέντορ ἀταρτηρὲ, φρένας ἤλεέ. Nam *vecors*, φρένας ἤλεέ, *malefice*, ἀταρτηρὲ. *Jos. Scal.*

*Vacerram*] *Varus* proprie dicitur

baculus distortus et informis, et inde propter distortionem *vacerra*, stipes: sed per metaphoram *vacerra* homo stupidus et insanus dicitur eadem ratione qua et idem *stipes* vocatur. Inde Augustus pro cerito *vacerosum* assidue posuit, Sneton. cap. 87. Et in Gloss. 'vacerra, παράλληξ.' Nam παράλληξ proprie *vecors*, *vesanus*, mente captus, attonitus. *Dac.*

<sup>b</sup> *Livio*] Livio Andronico. Hujus

Vadem,<sup>c</sup> sponsorem significat datum in re capitali. [PAUL. Vagorem pro vagitu Ennius posuit.

Vagorem<sup>d</sup> pro vagitu Ennius libro sextodecimo: [FEST.

Qui clamor<sup>2</sup> oppugnantis vagore volanti. Lucretius libro secundo: Et superantur, item miscetur funere vagor.

Vagulatio<sup>3e</sup> in lege<sup>4</sup> duodecim tabularum significat quæstionem cum convicio: Cui testimonium defuerit<sup>5</sup> is tertius<sup>6</sup> diebus ob portum obvagulatum<sup>7</sup> ito.

Valgos<sup>f</sup> Opilius Aurelius aliique complures aiunt dici,



2 Id. cui clamas.—3 Id. *Valgulatio*.—4 Id. in libro.—5 Id. *defugerit*.—6 Id. *certis*.—7 Id. *obvagulatum*.

#### NOTE

verba optime correxit Scaliger. *Idem*.

<sup>c</sup> *Vadem*] *Vas*, sponsor erat sistendi aliquem iudicio sive publico, sive privato. Et proprie erat in re capitali, ut in re nummaria *præs.* Anson. 'Quis subit in pœnam capitali iudicio? *vas*. Quid si lis fuerit nummaria, quis dabitur? *præs.*' *Idem*.

<sup>d</sup> *Vagorem*] Nonius: 'Vagor dictum pro vagitus. Lucretius lib. II. Et superantur item: miscetur funere vagor.' Locus Ennii lib. XVI. *annal.* *Qui clamos oppugnantis vagore volanti.* Ubi Ligurum vagor describitur, qui Æmilium oppugnantem, et ab eo nec opinantes impetiti, sublato clamore in castra compulsi sunt. *Idem*.

<sup>e</sup> *Vagulatio*] Ex verbo *Portum* verba 12. tab. emendata sunt: interpretatio Festi mihi non placet. Credere significare ad quærendum testimonium licere tertio die ante domum paulisper vagari: sed non facile antiquorum interpretationes sunt rejiciendæ. *Ant. Aug.*

*Vagulatio*] 'Pipio,' 'Pipilo,' 'Vagio,' 'Vagilo.' *Jos. Scal.*

*Vagulatio*] Ut a 'pipio,' 'pipilo,' sic a 'vagio,' 'vagilo,' seu 'vagulo,' vel 'vagulor,' 'obvagulor.' *Obvagu-*

*lari* autem in 12. est vagitu et clamore, cum testes desint, sua reposcere. *Cui testimonium defuerit*, hoc est, qui certo testimonio confirmare non poterit aliquem sua involasse, postquam uno et altero die sua sibi restitui frustra petierit, tertio die ob portum, id est, ad domum adversarii sui veniat, ibique obvaguletur, i. e. cum clamore et convicio sua repetat. Plantus dicit 'pipulo differre ante ædes.' *Aulul. act. III. sc. 2.* 'Ita me bene amet Laverna, te jam, nisi reddi Mihi vasa jubes, pipilo hic differam te ante ædes.' *Dac.*

<sup>f</sup> *Valgos*] Plaut. in *Mil.* utrumque horum exemplum ponit: initium secundi est. *Ea mihi, &c.* Ideo titulus ille in *Sitelitergo* falsus est. *Ant. Aug.*

*Valgos*] *Μνημονικὸν ἀμάρτημα* Festi, qui citat ex *Scythe liturgo*, quod debebat ex *Milite*. *Scythe liturgo* legendum esse in *Conjectaneis* olim docuimus. *Jos. Scal.*

*Valgos*] Quæ hic de loco suo trajecta, sic ex virorum doctorum emendatione conjungenda: *Valgos Opilius Aurelius aliique complures aiunt dici qui diversas sivas habeant ac talos vitiosos.*

qui diversas suras habeant. Plautus in milite glorioso, qui talos vitiosos habeat: Majorem partem § videas valgis talis: § et (in Sitelitergo):<sup>h</sup> Sit<sup>9</sup> ea mihi insignitos pueros pariat postea, Aut varum, aut valgum, aut compernem, aut pætum, aut brocchum<sup>10</sup> (filium.) e contrario vari dicuntur incurva crura habentes.

Valgos Aurelius intelligi voluit, qui diversas suras [PAUL. habent: sicut e contrario vari dicuntur incurva crura habentes.

Vallescit,<sup>i</sup> perierit, a vallo militari, quod fit circa [FEST. castra, quod qui eo ejiciuntur, pro perditis habentur.

Valvoli, folliculi fabæ. [PAUL.



8 Id. saviis. Vide Notas.—9 Id. Sin.—10 Id. boccum.

#### NOTÆ

Plaut. in milite glor. §c. Valgus, Græce Βλαισός, cui crura ita extrorsum incurvantur, ut Lunæ cornua referant, quo fit, ut genua plus justo conjunctiora habeant, unde et iidem compernes dicuntur. Opponitur varus, ραιβός, cui crura introrsum flexa. De his Pollux: ραιβός, οἷς καμπύλα εἰς τὸ ἐνδόν τὰ σκέλη Βλαισός, οἷς ἀπὸ τῶν γονάτων εἰς τὸ ἔσω ἀπέστραπται. Id est, 'varos vocant quibus inflexa introrsum crura. Valgos, quibus a genibus extrorsum intorta sunt.' *Dac.*

§ *Majorem partem*] Hic locus ex Mil. Glor. act. II. sc. I. 'Itaque hic meretrices labiis dum ductant eum Majorem partem videas valgis saviis.' *Valgis saviis*, id est, labris extrorsum inflexis, ut fit cum aliquem deridemus. Nam *savia* pro labris dixit Plaut. quomodo et Virgil. 'Oscula: dulces circum oscula nati.' *Idem.*

<sup>h</sup> *In Sitelitergo*] Legendum in *Scythe Liturgo*. *Scytha Liturgus* Plauti Comædiæ nomen est. Id est, *Scytha stipator*. *Scythæ* enim apud Græcos eundem ordinem tenere, quem

apud nos Germani in stipandis regum et principum corporibus. Ideoque Δειτουργοὶ dicti. Versus Plauti... *sin ea mihi*, §c. mirum non monuisse interpretes eosdem esse qui leguntur in Mil. Glor. act. III. sc. I. 'Tum ne uxor mihi insignitos pueros pariat postea. Aut varum, aut valgum, aut compernem, Aut pætum, aut brocchum filium.' *Idem.*

<sup>i</sup> *Vallescit*] Optime Doctiss. Salmasius legendum docuit *vallescit*, et errare Festum qui a vallo castrorum deducit. A *vannus* factum *vallus*, ut a 'cinnus,' 'cillus:,' 'vinnus,' 'villus,' &c. A *vallus* factum *vallare*, hinc 'evallefaccere,' ejicere. Varro Prometheo lib. II. 'Retrimenta cibi quæ exierant per posticum, evallefecerunt.' Et 'evallare' Titinius in Prilla: 'Qua ego hodie extorrem hanc domo faciam pilatricem pallia evallavit, o putere.' Quem locum, quia corruptissimus est, sic legere non dubito: *Quando ego hodie extorrem hanc domo faciam pilatricem pallii, extallaro pulere.* *Idem.*

Valvoli<sup>k</sup> folliculi fabæ appellati sunt, quasi vallivoli, [FEST. quia vallo facti excutiantur.

Vapula<sup>l</sup> Papiria, in proverbio antiquis fuit : de quo Sinius Capito sic refert, tum dici solitum esse, cum vellent minantibus significare se eos neglegere, et non curare, fretos jure libertatis. Plautus in Feneratrice :<sup>m</sup> Heus tu, in barbaria quod dixisse dicitur liberta suæ patronæ, ideo dico, liberta salve, vapula Papiria. In barbaria est, in Italia. Ælius hoc loco vapula positum esse ait pro dolo. Varro pro peri, teste Terentio in Phormione : Non tu<sup>n</sup> . . . . . et Plauto in Curculione :<sup>o</sup> Reddin, an non, mulierem prius, quam te huic meæ machæræ objicio, mastigia ? vapula ergo te<sup>11</sup> vehementer jubeo ne me territes.



11 Vir doct. in marg. ed. Scal. conjicit *vapulare ergo*.

#### NOTÆ

<sup>k</sup> Valvoli] Lege, *appellati sunt quasi vallivoli, quia vallo fracti excutiantur*. Valvoli leguminum, præcipue fabarum, folliculi sic dicti, quod vallo, id est, fuste fracti volitent. Margini ascriptum fuit *fustibus* ad interpretationem scilicet vocis *vallo* quæ fustem notat a *varo* detorta. Sed optime Salmas. *Quia vallefacti excutiantur*, id est, evannati, vel evallati. *Idem*.

<sup>l</sup> Vapula] Plauti versus hac animadversione opus habent : *Heus tu : in Barbaria quod dixisse dicitur Liberta suæ patronæ, id ego dico tibi. Liberta salve. Vapula Papiria*. Versus ex Phormione sunt hi : *non manes ? Vapula. Id tibi quidem jam fiet, nisi resistis, verbero*. Latini hoc verbo utuntur, pro quo Græci, οἴμαζε, κλαίειν μακράν σε κελεύω, et similia. *Jos. Scal.*

[*Vapula Papiria*] Ancilla olim ab heræ sua Papiria manumissa, continuo eam cœpit contemnere, jureque libertatis freta se libertam salutavit, heramque jussit abire Morboniam, *Vapula, Papiria*. Sic Horat. dixit :

'Jubeo plorare' 'Jubeas miserum esse.' Et Græci dicunt οἴμαζε, κλαίειν μακράν σε κελεύω. Callimach. Epig. Οἴμαζειν εἴπας πολλά, &c. Vapulo autem est ab ἀπαλώω, contundo, flagris cædo, potius quam ab ἀπολλύω, perdeo, ut quibusdam visum est. Etsi recte quidem Varro *vapula* interpretatur *peri*. Nam et Plautus dixit *Curcul. sc. ult.* 'Ego te vehementer perire cupio, ne me nescias.' Sed 'vapula,' 'peri,' 'dole,' 'plora,' 'miser sis,' unum et idem. *Dac.*

<sup>m</sup> Plautus in *feneratrice*] Plauti versus ex judicio Scaligeri sic legendi : *Heus tu : in Barbaria quod dixisse dicitur Liberta suæ patronæ, id ego dico tibi, Liberta, salve. Vapula, Papiria. Idem.*

<sup>n</sup> Non tu . . . ] Terent. versus sunt hi : *Vapula : id tibi quidem jam fiet, nisi resistis, verbero*. Phorm. act. v. sc. 6. in Schedis scriptum : *Non tu . . . resipis verbero. Idem.*

<sup>o</sup> Plauto in *Curcul.*] Act. iv. sc. reddin', an non, virginem, Priusquam te



Vastum<sup>p</sup> pro magnum: ponitur tamen et pro inani. Attius: Jam hanc urbem ferro vastam faciet Peleus. Pacuvius:<sup>q</sup> Quales, scabres, quod<sup>12</sup> inculta vastitudine? unde vastitas, et vastitudo.

Vastum pro magnum: ponitur tamen et pro inani. [PAUL. Attius: Hanc urbem ferro vastam faciet: unde vastitas, et vastitudo.

Vaticanus collis<sup>r</sup> appellatus est, quod eo potitus sit populus Romanus vatum responso expulsis Etruscis.

Ve victis,<sup>s</sup> in proverbium venisse existimatur, cum [FEST. Roma capta a Senonibus Gallis aurum ex conventionem et pacto appenderetur, ut recederent, quod iniquis ponderibus exigi a barbaris querente Ap. Claudio, Brennus



12 Id. ibid. *quumque*.

#### NOTÆ

*huic meæ machæræ objicio, mastigia? Vapulare ego te vehementer jubeo, ne me territes. Idem.*

<sup>p</sup> *Vastum*] Pacuvius in Teucro apud Nonium: 'Quæ desideria alumnium! pœnitudines Quales, Scapresque inculta vastitudine!' *Ant. Aug.*

*Vastum*] Versus Pacuvii in Teucro ita legi debent: *Quæ desiderio alumnium, pœnitudine Squales, scabresque, inculta vastitudine.* Ait illam desiderio alumnium, pœnitudine, et vastitudine squalere, ac scabrere. *Jos. Scal.*

*Vastum*] Virg. III. Æneid. 'Terra procul vastis colitur Mavortia campis.' *Vastis*, id est, magnis. Et lib. IX. 'Hæc ego vasta dabo.' *Vasta*, id est, inania, sola. Et Servius I. Æneid. 'Vasto pro desolato Veteres ponebant, et etiam pro magno.' Sic Sallust. Livius, &c. *Dac.*

<sup>q</sup> *Pacuvius*] Hujus versus ita legi jubet Scalig. *Quæ desiderio alumnium, pœnitudine Squales, scabresque, inculta vastitudine.* Ait illam desiderio alumnium pœnitudine et vastitudine squa-

lere ac scabrere, hoc est, squalidam et scabram esse. Apud Nonium, qui ter hunc locum adducit, legebatur: *Quæ desiderio alumnium, pœnitudine, Squale, scabreque, inculta vastitudine.* Quæ vera lectio esse potest. Sic squales et scabres nomina conjunxit Varro Manio: 'Ager derelinqueretur ac periret squale scabreque, illuvie et vastitudine.' *Idem.*

<sup>r</sup> *Vaticanus collis*] Vel a Vaticano Deo, qui et *Vatigannus*, quod vagitibus infantium præsideret. *Idem.*

<sup>s</sup> *Ve victis*] Utitur hoc proverbio Plant. in Pseud. et Liv. lib. V. pro Ap. Claudio P. Sulpicium tunc Tr. Mil. quod verisimilius est, cum Brenno de fœdere egisse scribit. *Ant. Aug.*

*Ve victis*] Livius lib. V. sect. 48. 'Rei fœdissimæ per se, adjecta indignitas est. Pondera ab Gallis allata iniqua, et tribuno recusante, additus ab insolente Gallo ponderi Claudius: auditaque intoleranda Romanis vox, væ victis esse.' *Dac.*

rex Gallorum ad pondera adjecit gladium, et dixit, *Ve victis*; quem postea persecutus Furius Camillus cum insidiis circumventum consideret, et quereretur contra fœdus fieri, eadem voce remunerasse dicitur.

*Ve vobis* dicebatur ab antiquis, et *ve nobis*.<sup>13</sup> [PAUL. *Vecors*<sup>t</sup> est turbati ac mali cordis.

*Vecticularia*<sup>u</sup> vita dicitur eorum, qui vectibus parietes alienos perfodiunt furandi gratia. Cato: *vecticulariam vitam vivere, repente largiter habere, repente nihil.*

*Vectigal*, æs<sup>x</sup> dicitur, quod ob tributum, et stipendium, et equestre, et ordinarium populo debetur.

*Vegrande*<sup>y</sup> significari alii aiunt male grande; ut *vecors*,



13 Vet. lib. *vi nobis* vel *vi vobis*.

#### NOTÆ

<sup>t</sup> *Vecors*] Sine corde, particula *ve* minuit: Vide infra '*vegrande*.' Sed hæc sunt ex Epitome Pauli et Festi verba ommissa quia sic in Schedis. *Vecors est turbati et mali cordis. Pacuvius in . . . Iliona qui veloci superstitione cum recordi conjuge et Novius in . . . coactus tristimoniam ex animo deturbat et recordiam. Idem.*

<sup>u</sup> *Vecticularia*] *Vecticularius* est convicium Græcorum, τοιχωρόχος. *Jos. Scal.*

*Vecticularia*] *Vecticularii* qui vecte muros furandi gratia perfodiunt. Perfossores parietum vocat Plaut. Græce τοιχωρόχοι. Idemque *recticulariam facere* dicuntur, et eorum vita *vecticularia*. *Dac.*

<sup>x</sup> *Vectigal, æs, &c.*] *Vectigal* proprie quod pro invectione vel evectione mercium debetur: sed generaliter significat omne ex quo Resp. reditum habet, veluti *vectigal portus, decumarum, vicesimæ, scripturæ, salinarum, metallorum, &c.* Interdum etiam latius patet ac pro tributo ac sti-

pendio sumitur, ideoque *vectigal stipendiarium* dicitur, et *vectigales* provinciæ agrive pro stipendiariis. Cicer. III. in Ver. sect. 6. '*Inter Siciliam ceterasque provincias, judices, in agrorum vectigalium ratione hoc interest, quod ceteris aut impositum vectigal est certum, quod stipendiarium dicitur, ut Hispanis, plerisque Pænorum, quasi victoriæ præmium, ac pœna belli,*' &c. *Idem.*

<sup>y</sup> *Vegrande*] Ex Plauti *Clitellaria*, non *Cistellaria*, citari hunc versum in *Conjectaneis* doenimus. *Jos. Scal.*

*Vegrande*] *Male grande, alii, parvum*: ridiculum! quasi *male grande*, aliud sit quam *parvum*. In *vegrande* autem particula *ve* nunc minuit, ut in '*vecors,*' '*vesanus,*' '*vegrandis gradus,*' '*vegrande frumentum;*' '*Vejo-vis*' Ovid. III. *Fast.* '*Nunc vocor ad nomen: vegrandia farra coloni Quæ male creverunt, vescaque parva vocant. Vis ea si verbi est, cur non ego Vejovis ædem Ædem non magni suspicer esse Jovis?*' Nunc auget, ut

vesanus, mali cordis, maleque sanus : alii parvum, sive minutum, ut cum dicimus, vegrande frumentum : et Plautus in *Cistellaria* :<sup>z</sup> qui nisi iteres nimium is vegrandi gradu.

Vegrande significat male grande : ut vecors, vesanus, mali cordis, male sanus : alii parvum, sive minutum intelligunt, ut vegrande frumentum.

Vehere, portare, vel trahere. [FEST.

*Veia*<sup>14a</sup> apud Oscos dicebatur *plaustrum*, unde [PAUL. *veiarii*<sup>15</sup> stipites in *plastro*, et *vectura*, *veitura*.

Vel, colligatio<sup>16</sup> quidem est disjunctiva, scilicet earum rerum, quæ natura disjunctæ sunt, in quibus aut conjunctione rectius utimur, ut, Aut dies, aut nox : sed earum, quæ non sunt contrariæ, quæ eligatur, nihil interest, ut Ennius : Vel tu Dictator, vel equorum, equitumque Magister Esto, vel Consul.

Velati<sup>b</sup> appellabantur vestiti, et inermes, qui exercitum sequebantur, quique in mortuorum militum loco substituebantur : ipsi sunt et ferentarii,<sup>c</sup> qui fundis ac lapidibus



14 Vir doct. in marg. ed. Scal. conj. *Veha*.—15 Vet. lib. *veiarii*.—16 Vir doct. conj. *velatura*.—17 Vet. lib. *conjunctio* : et mox pro *scilicet*, sed non. Legendum monet *Dac. non scilicet*.

#### NOTÆ

‘vegrandis stilus,’ ‘vegrandi subere.’ Vide infra in ‘vesculi’ et ‘vescus.’ *Dac.*

<sup>z</sup> *Plaut. in Cistellaria*] Immo in *Cistellaria*. Et : qui nisi sic biteris, nimium is vegrandi gradu : biteris, eas : a *beto* vel *bito*, unde ‘combito,’ ‘perbito,’ ‘rebito,’ ‘imbito.’ Janus Guelmus legebat : *Quin is si itura es*, &c. *Idem*.

<sup>a</sup> *Veia*] Varro lib. iv. de Ling. Lat. ‘*Veha* brevis vehiculum est :’ et alio loco : ‘velabrum dicitur a vehendo : velaturam facere etiam nunc dicuntur, qui id mercede faciunt : hinc *vecturæ*.’ *Ant. Aug.*

*Veia*] *Lege* : *Vela* apud Oscos dice-

*batur plaustrum, unde velarii stipites in plastro, et vectura, velatura. Vela a veho, ut ‘tela’ a ‘texo.’ A vela, velatura. Apud Varronem ‘velaturam facere,’ id est, facere vecturam. Dac.*

<sup>b</sup> *Velati*] Ergo a *velare, velites* dicti, hoc est, *velati*, quod vestiti tantum et sine armis exercitum sequerentur. Supra tamen in ‘advelitatio’ legitur : ‘*Velites* dicuntur expediti milites, quasi volites, id est, volantes.’ Sed hæc nobis suspecta sunt, et videntur Paulo potius tribuenda. *Locum adi. Idem.*

<sup>c</sup> *Ipsi sunt et ferentarii*] Et *ascriptivi* et *accensi*. Vide ‘*ascriptivi*’ et ‘*ferentarii*.’ *Idem.*

pugnabant, quæ tela feruntur, non tenentur. Cato eos ferentarios dixit, qui tela ac potiones militibus pugnantibus ministrabant.<sup>d</sup>

Velitatio<sup>e</sup> dicta est ultro citroque probrorum objectio, ab exemplo velitaris pugnae. Plautus: Nescio quid velitati estis inter vos.

Venditiones olim dicebantur<sup>f</sup> Censuram locationes, [FEST. quod velut fructus publicorum locorum veniant.

Venerari<sup>g</sup> verbum compositum ex venia, et orando.

Ventabant<sup>h</sup> dicebant antiqui: unde præpositione [PAUL. adjecta fit adventabant.

Ventabant antiqui dicebant sine præpositione, pro [FEST. adventabant.

Ver sacrum<sup>i</sup> vovendi mos fuit Italis: magnis enim [PAUL. periculis adducti vovebant, quæcumque proximo vere nata essent apud se animalia, immolatueros. Sed cum crudele videretur pueros ac puellas innocentes interficere, perductos in adultam ætatem velabant, atque ita extra fines suos exigebant.

Verberitare idem Cato frequentative ab eo, quod est verbero, dixit.

#### NOTÆ

<sup>d</sup> *Qui tela ac potiones militibus ministrabant*] Ferentarii, ministratores. Nam accensi iidem qui ferentarii, &c. *Idem.*

<sup>e</sup> *Velitatio*] Plaut. in Menæchm. *Nescio quid vos velitati estis inter vos duos.* Ant. Aug.

<sup>f</sup> *Venditiones olim dicebantur*] *Vendere* pro *locare*, sicut 'emere' et 'redimere' pro 'conducere' Veteres dicebant. Cicero I. in Verr. 'Ubi illa consuetudo, in bonis (prædibus prædiisque) vendendis, omnium consulum, censorum, quæstorum, ut optima conditione sit is, cuja res sit, cuius periculum?' Ubi in bonis vendendis, hoc est, in bonis locandis. *Dac.*

<sup>g</sup> *Venerari*] Immo potius a *Venere*, ut proprie *venerari* sit Veneri sacrificare, *Vencrem* adorare. Et inde ad

alios tractatum. *Idem.*

<sup>h</sup> *Ventabant*] Hæc sunt Pauli. Festi verba sic in Schedis: *Ventabant dixisse antiquos verisimile est cum et præpositione adjecta . . . . . adventabant.* Deest dicatur, vel adhuc dicamus, vel quid simile. *Idem.*

<sup>i</sup> *Ver sacrum*] Vide supra in 'Mamertini:' et Nonium in 'Ver Sacrum:' et Euseb. lib. III. de præparatione Evangel. *Ful. Ursin.*

*Ver sacrum*] *Ἐρος ἱερὸν* Strab. Sic dicebatur quicquid intra Kalendas Martias et pridie Kalendas Maias natum, Deo vovebatur. Neque vero primi hunc morem Itali tenuere. Nam tale quid in literis sacris a Veteribus factitatum fuisse legimus. Vide supra in 'Mamertini:' Liv. I. XXII. et XXXIV. et Dionys. lib. I. *Dac.*

Veredis<sup>18</sup> k antiqui dixerunt, quod veherent rhedas, [FEST. id est, ducerent.

Vergiliæ<sup>19</sup> l dictæ, quia earum ortu ver finitur, et æstas incipit.

Vergiliæ dictæ, quod earum ortu ver finem facit. [PAUL.

Vermina<sup>m</sup> dicuntur dolores corporis cum quodam minuto motu, quasi a vermibus scindatur:<sup>20</sup> hic dolor Græce στροφῆς dicitur.

Vernæ appellatur ex ancillis civium Romanorum vere nati, quod tempus anni maxime naturale foeturæ est.

Vernæ,<sup>n</sup> qui in villis vere nati, quod tempus, duce [FEST.

\*\*\*\*\*

18 Vir doct. in marg. ed. Scal. conj. *Veredas*.—19 Alii *Virgiliæ*.—20 ‘Intelligo sane ea tormina, quorum vi crispetur corpus, et undatim fluctuet. Fortassis igitur verba Festi sunt ita emendanda: . . . cum quodam minuto motu, qualis a vermibus cieatur. Committe poetam nostrum ad III. 721.’ *Wakefield*. ad *Lucret.* v. 995.

#### NOTE

<sup>k</sup> *Veredis*] Quasi *veheredis*, quod veherent rhedas. Et hoc Etymon confirmat quod olim cursus publicus erat vehicularis. Sueton. August. 49. Salmasio vero aliud placet, nempe a Græco βέβρης aut βέρης, βέρητος, quod fugitivum, fugacem significat, fieri *veredas*. Sed nimis ambitiose. *Veredus* primo dictus equus cum curriculo, deinde, cum scilicet equis singulis ad cursum publicum uti cœperint, equi *veredi* dicti. Martial. lib. XII. Ep. 14. ‘Parcius utaris moneo rapiente veredo.’ *Idem*.

<sup>l</sup> *Vergiliæ*] Quod extremo vere orientur. Alii *virgiliæ*, quod in modum virgulæ porrigantur. Nam et eodem modo a figura βότρως a Græcis appellantur, quod racematim positæ sint. *Idem*.

<sup>m</sup> *Vermina*] *Vermina* recte στροφῆς vertit. Nam quæ postea tormina, prius *vermina* vocabant: inde verminare, tormina pati. Pomponius hernia Pappi: ‘Decumus mensis est,

cum factum est: ita fit: ita semper solet. Decumo mense demum turgens verminatur, parturit.’ Sane pulsus, qui medicis σφυγμὸς μυρμηκίων dicitur, nulla controversia, *pulsus verminans* dici potest. Martialis: ‘Si tibi morosa prurigine verminat auris.’ *Jos. Scal.*

*Vermina*] *Lucret.* lib. v. ‘*Vermina sæva*’ eadem et tormina. *Vermina* autem et *vermen* a *vertendo*, ut Græcis στροφῆς a στρέφω, verto. Inde *verminare* et *verminari* pro tormina pati. Pomponius hernia Pappi: ‘Decumus mensis est, cum factum est: ita fit: ita semper solet. Decumo mense demum turgens verminatur, parturit.’ *Dac.*

<sup>n</sup> *Vernæ*] Primis temporibus, ut optime notat Festus, *vernæ* dicebantur ipsi Romani quasi eodem loco nati. Quare in Sacris Tiburtibus, quorum carmen affert Servius, Cnric Junonem sic precabatur: ‘Juno Cnricitis, tuo curru clypeoque tuere meos

natura, fœturæ est : et tunc rem divinam instituerit Marti Numa Pompilius, pacis concordiæve obtinendæ gratia inter Sabinos Romanosque, ut vernæ vincerent. Romanos enim vernas appellabant, id est, ibidem natos : quos vincere perniciosum arbitrium Sabinis, qui conjuncti erant cum populo Romano.

Vernisera,<sup>o</sup> mensalia <sup>1</sup> auguria. [PAUL.

Versuram facere,<sup>p</sup> mutuam pecuniam sumere, ex eo dictum est, quod initio, qui mutuabantur ab aliis, non ut domum ferrent, sed ut aliis solverent, velut verterent creditorem.

Versuti<sup>q</sup> dicuntur, quorum mentes crebro ad malitiam vertuntur.

Verticulas <sup>r</sup> cum dixit Lucilius, articulos intelligi voluit.



1 Quidam legunt *messala*.

#### NOTE

curiæ vernulas.' Nempe pro Romanis curialibus suis preces concipiebat. Sed postea de servis domi natis vernæ dici cœptum est. Quæ sequuntur mihi suspecta sunt, neque enim nunquam legas Numam Marti rem sacram instituisse ut Romani Sabinos vincerent. Hoc sentient qui historiam Romanam norunt. Ultima etiam illa : *Quos vincere perniciosum arbitrium Sabinis, &c.* non esse Festi fortunas meas omnes paratus sum ponere et pacisci. Mera balbuties. Lege modo. *Idem*.

<sup>o</sup> *Vernisera*] Mensalia anguria multi generis habes apud Plinium lib. xxviii. cap. 2. *Jos. Scal.*

*Vernisera, mensalia auguria*] Male qui *Messalæ auguria*. Mensalia auguria multi generis habes apud Plinium lib. xxviii. cap. 2. *Dac.*

<sup>p</sup> *Versuram facere*] Cum quis, ut alii solvat, ab alio mutuatur. Cicero etiam dixit *versuram facere*, pro æs

alienum contrahere. Et Donat. in Phormionem. 'Versuram,' inquit, 'facere dicitur qui æs alienum ex ære alieno solvit. Dicitur etiam versuram facere, cum minore fenore acceptam quis pecuniam majore occupat.' *Idem*.

<sup>q</sup> *Versuti*] Cicero III. de Nat. Deor. 'Versutos eos appello, quorum celeriter mens versatur. Callidos autem, quorum, tanquam manus opere, sic animus usu concaluit.' *Idem*.

<sup>r</sup> *Verticulas*] Schedæ aliter: *Verticulas cum ait Lucilius, ita appellavit vertebrae*. Lucilii versum intelligit e IV. Annal. 'Hæret verticulis affixum in posteriore Parte, atque articulis ut nobis talu' genusque.' Turneb. lib. xxviii. cap. 9. scribit Lucilium *verticulas* vocare spondylos spinæ. Et si et articuli etiam recte *verticulæ* dici possint. *Verticulæ* a *vertendo*, quod in iis se vertant membra. *Idem*.

Veruncent,<sup>s</sup> vertant. Pacuvius: Dii monuerint meliora:<sup>t</sup>

atque amentiam averuncassent tuam, id est, avertissent. Veruta pila<sup>u</sup> dicuntur, quod veluti verua habent præfixa.

Vescor, pascor.

Vesculi,<sup>w</sup> male curati, et graciles homines: ve enim syllabam rei parvæ præponebant, unde Vejovem, parvum Jovem; et vegrandem fabam, minutam dicebant.

Vescus,<sup>x</sup> fastidiosus; ve enim pro pusillo utebantur. Lucretius vescum dixit edacem, cum ait: Nec mare quæ impendent vesco sale saxa peresa.

Vespæ,<sup>y</sup> et vespiliones<sup>z</sup> dicuntur, qui funerandis corpori-



2 Vir doct. in marg. ed. Scal. conj. *vespilones*.

#### NOTE

<sup>s</sup> *Veruncent*] Pacuvius in Chryse ex Nonio: *Di monerint meliora: atque amentiam averuncassint tuam*. Vide Varr. lib. vi. *Ant. Aug.*

*Veruncent*] Lege *Verruncent*, ut in Mss. *Verrunco* quidam ab ἐρύκω, prohibeo. Varro cum Festo a *vertendo*. Apud Accium: 'Te, sancte, venerans precibus, invicte invoco Portenta ut populo patriæ verruncent bene:' id est, vertant bene. A *verrunco* est *averrunco*, quod et *aurunco*, *averto*: *averruncus*, qui et *auruncus*, Deus, ἀποτρόπαιος, qui mala avertit. *Duc.*

<sup>t</sup> *Dii monerint meliora*] Pacuvii versus sic ex Varrone lib. vi. de L. L. et Nonio: *Dii monerint meliora atque amentiam averuncassint tuam*. *Monerint* pro *monuerint*. Nonius etiam priorem partem sic adducit in 'moneris:' *Di monerint meliora*, atque esse ex Chryse Pacuvii. Idem in *averruncare* eundem Lucilio tribuit e libro *Annal.* 26. *Dii monerint meliora atque amentiam averuncassint tuam*. Quare e Pacuvio sumserit Lucilius. Nam Pacuvio eum ascribit etiam Varro. *Idem.*

<sup>u</sup> *Veruta pila*] Hæc sunt Pauli. Ver-

ba Festi sic Schedæ: *Veruta pila dicuntur, quod veluti verua habent præfixa*. *Ennius* lib. x. . . . *cursus quingentos sape veruti*. 'Veru Sabellum' vocat Virg. vii. *Æneid.* 'Et tenni pugnant mucrone veruque Sabello.' *Idem.*

<sup>w</sup> *Vesculi*] Glossarium: 'Vescus, vescus, ὀλιγόσπιτος, ὀλιγοδεής.' *Jos. Scal.*

*Vesculi*] Diminutivum a *vescus*. Gracilis, exsiccus, macilentus. Vide in 'vegrande:' et A. Gell. lib. v. cap. 12. *Duc.*

<sup>x</sup> *Vescus*] Gloss. 'Vescus, ὀλιγόσπιτος, ὀλιγοδεής.' Gellius lib. xvi. cap. 5. 'Ve particula, sicuti quædam alia, tum intentionem significat, tum minutionem, &c. vescum autem quod ex ve particula, et esca copulatum est, utriusque diversæ significationis vim capit. Aliter enim Lucretius vescum salem dixit, ex edendi intentione: aliter Lucilius appellat cum edendi fastidio.' Festus et Gellius hunc Lucilii versum respiciunt, quem ex *Annal.* xxvi. laudat Non. 'Quam fastidiosum ac vescum cum elastidio vivere.' *Idem.*

<sup>y</sup> *Vespæ*] Suspectus locus, quo re-

bus officium gerunt, non a minutis illis volacribus, sed quia vespertino tempore eos efferunt, qui funebri pompa duci propter inopiam nequeunt: hi<sup>2</sup> etiam vespilones<sup>3</sup> vocantur. (Martialis: Qui fuerat medicus, nunc est Vespilo Diaulus.)

Vesperna<sup>a</sup> apud Plautum cœna intelligitur.

Vesperugo,<sup>b</sup> vesper stella. Plautus: Nec vesperugo, nec vergiliæ occidunt.

Vespices<sup>c</sup> fruteta densa dicta a similitudine vestis.

Vesticeps puer,<sup>d</sup> qui jam vestitus est pubertate: e contra investis, qui necdum pubertate vestitus est.



3 Vet. lib. *respulæ*. Vide Notas infra.

#### NOTÆ

fertur Martialis, quem non alio loco nominaverat, et Festo fuit, ut arbitrator, posterior. *Ant. Aug.*

[*Vespa*] Finalia illa, *Hi etiam Vespilones, &c.* omnia ab inepto mutilatore huc assuta sunt. *Jos. Scal.*

[*Vespa, et vespilones*] Glossæ Isidori: 'vespillones, fossarii qui mortuos sepeliunt, bajuli.' *Vespa*, vespilio, a vesper. Mnaseas scripsit in Cecrope libro, 'Apollinem, posteaquam a Jove vincus atque interfectus est, a Vespillonibus ad sepulturam elatum esse.' *Dac.*

<sup>2</sup> *Hi*] Hæc finalia unde sunt in fronte pronuntium gerunt. A barbaro mutilatore scilicet, vel ab alio quovis huc assuta, ut volunt viri docti. Sed frustra. Nam deleuda tantum *hi etiam vespilones vocantur*. Nam cetera sunt Festi, qui Martialem laudare potnit, ut et infra Canium laudat qui Martiali contemporaneus fuit. Illa, *hi etiam vespilones vocantur*, ab studioso aliquo ad vocem *Medicus*, quæ in versu Martialis, ascripta fuerant, ut inueneret medicos vespilones etiam dictos. Nihil certius: viris eruditissimis illud insuperavit quod Festum Martiale

antiquiorem putarunt. Quod contra est. Martialis enim Festum multis annis antecessit. *Idem.*

<sup>a</sup> [*Vesperna*] Vide 'Scensas.' *Ant. Aug.*

[*Vesperna*] Vide Donatum in Eunucho. *Jos. Scal.*

[*Vesperna*] Desideratur Plauti locus unde hoc Festus. Vide 'Cœna' et 'scensas.' *Dac.*

<sup>b</sup> [*Vesperugo*] Plaut. in *Amph.* 'Nec jugula, nec vesperugo, neque Vergiliæ occidunt.' *Ant. Aug.*

[*Vesperugo*] Locus Plauti *Amphit.* act. 1. sc. 1. 'Nec jugula, neque vesperugo, neque Vergiliæ occidunt.' *Vesperugo*, aliis *vesper*, et *vesperus*, ἔσπερος. *Dac.*

<sup>c</sup> [*Vespices*] Mihi ignota vox: conjiciebam *Veprices fruteta densa a similitudine veptris*. Tamen nihil temere mutandum. *Idem.*

<sup>d</sup> [*Vesticeps puer*] *Vestis* dicitur pubes et barba. Pro *pube* usus Lucret. lib. v. 'Et impubem molli pubescere veste.' Pro *barba* Virgil. viii. 'Aurea casaries ollis atque aurea vestis.' Inde *vesticeps* puer, *investis* impuber. Nonius: 'investes dicuntur im-



Vestis<sup>e</sup> generaliter dicitur, ut stragula, forensis, muliebris: vestimentum pars aliqua, ut pallium, tunica, penula.

Veteratores<sup>f</sup> callidi dicti a multa rerum gerendarum vetustate. Cannius:<sup>4g</sup> mulieri non astutæ facile veterator persuasit.

Veterinam<sup>h</sup> bestiam jumentum Cato appellavit a vehendo. Opilius veterinam dici putat, quasi venterinam, vel uterinam, quod ad ventrem onus religatum gerat.

Veternosus<sup>i</sup> dicitur qui gravi premitur somno. Cato Veternosum hydropicum intelligi voluit, cum ait: Veternosus quam plurimum bibit, tam maxime sitit.

Vexillum<sup>k</sup> deminutivum est a velo.

Viatores<sup>l</sup> appellabantur, qui magistratibus parebant: eo

//////////

4 Al. Zannius, Sannius, Granius, C. Annius, T. Annius, Conius.

#### NOTÆ

puberes, quibus propter teneram ætatem nulla pars corporis pilat.' Vide *pubes*. *Idem*.

<sup>e</sup> *Vestis*] Ait vestem dici omne id quo quis vestitur, vestimentum partem aliquam vestis, ut tunicam, pallium, &c. Sed discrimen illud non observatur. *Idem*.

<sup>f</sup> *Veteratores*] Donat. 'Veterator est vetus in astutia, et qui in omni re callidus est.' Proprie de servis dicitur qui longo usu et longa servitute astuti et vafri facti sunt. *Idem*.

<sup>g</sup> *Cannius*] Melius *Canius*; qui poëta fuit Gaditanus ætate Domitiani. *Idem*.

<sup>h</sup> *Veterinam*] Glossæ: 'Veterina bestia, ὑποζύγιον.' *Jos. Scal.*

*Veterinam*] Gloss. 'Veterina, κτήνη. Veterinum, jumentum, κτήνος.' *Lucret.* lib. v. 'Ne forte ex homine et veterino sanguine equorum.' *Veterinum* quasi *vehiterinum*, sed prius dictum *veturium*, quasi *vehiterium*. *Dac.*

<sup>i</sup> *Veternosus*] Varro Eumenidibus: 'Nam ut arquatibus et veternosis quæ lutea non sunt, æque ut lutea viden-

tur: sic insanis sani et furiosis videntur esse insani.' Glossæ: 'Veterinosus, φθισικός, ὑδρωπικός.' Pro *Pluthisi* Apuleius lib. ix. 'Totumque corinum veterno atque scabiosa macie exasperati.' At *Virgilinus* pro *lethargo*. *Jos. Scal.*

*Veternosus*] A *Veterno*, id est, *lethargia*, stupore, somno. *Virgil.* i. *Georg.* 'Nec torpere gravi passus sua regna veterno.' *Veternus* etiam morbus intercus, *Hydrops*. Gloss. 'Veterinosus, φθισικός, ὑδρωπικός.' *Dac.*

<sup>k</sup> *Vexillum*] *Idem* *Priscianus* et *Servius*: sed omnino *retum* est a *vexillum*, ut *ala* ab *axilla*, demta litera x. *Cicero* in *Oratore* ad *Brutum*: 'Quinetiam verba sæpe contrahuntur, non usus causa, sed aurium. Quomodo enim vester axilla ala factus est, nisi fuga literæ vastioris? quam literam etiam e maxillis, et taxillis, et vexillis, et paxillo consuetudo elegans Latini sermonis evellit.' *Idem*.

<sup>l</sup> *Viatores*] Glossæ: 'Viator, ὀδοιπόρος, ἀμφοδάρχης, ἀρχιὑπηρέτης.' Vide-

quod plerumque ex agris homines evocabantur a magistratibus, et frequens erat eorum ab agris ad urbem via.

Viatores appellantur, qui magistratibus apparent, [FEST. eo quia initio omnium tribuum cum agri in propinquo erant urbis, atque assidue homines rusticabantur, crebrior opera eorum erat in via, quam urbe; quod ex agris plerumque homines vocabantur a magistratibus, et frequens eorum erat ab agris ad urbem via.

Vibices<sup>m</sup> plagæ verberum in corpore humano dic- [PAUL. tæ, quod vi fiunt.

Vibrissæ<sup>n</sup> pili in naribus hominum, dicti, quod his evulsis caput vibratur.

Vibrisse<sup>s</sup> est vocem in cantando crispare. Titinius: Si erit tibi cantandum, facito, usque exvibrisses.

Vici<sup>p</sup> appellari incipiunt ex agris, qui ibi villas [FEST.



5 Scal. et Dac. legendum monent *Vibrissare*. In Mss. est *vibrissere*.

#### NOTÆ

tur Viatorem pro vici magistro accepisse, cum vocat ἀμφοδάρχην. Eundem postea *Viaculum* vocat: 'Viaculus, ὄδων ἐπιμελητής.' *Jos. Scal.*

*Viatores*] Qui e villis in Curiam magistratus arcessebant. Cicero in Catone Maj. 'A villa in senatum arcessebant Curius et ceteri senes, ex quo qui eos arcessebant viatores nominati sunt.' Columella præfat. lib. 1. 'Illis temporibus proceres civitatis in agris morabantur, et cum consilium publicum desiderabatur, a villis arcessebantur in senatum, ex quo qui eos evocabant, viatores nominati sunt.' *Dac.*

<sup>m</sup> *Vibices*] 'Excitatum verberibus corpus,' Varr. lib. VI. de L. L. Inde 'prægnantes plagas,' vocat Plautus. *Vibices* a Græco ἴβυκες, id est, στυγμοί. Hesych. *Idem.*

<sup>n</sup> *Vibrissæ*] Glossarium: 'Vibrice, τρίχες βινός.' *Jos. Scal.*

*Vibrissæ*] Glossarium: 'vibrissæ, τρίχες βινός.' A verbo *vibrissare* dictæ *vibrissæ*, quod spiritu, qui per nares meat, *vibrentur*, id est, crispentur. *Dac.*

<sup>o</sup> *Vibrisse*] Lege *vibrissare*: in Mss. est *vibrissere*. A 'vibro,' 'vibrisso,' ut a 'peto,' 'petisso.' *Vibro* autem est concutio, projicio, et quia quæ projiciuntur motu tremulo crispantur, inde *vibro* est crispo. De Titinii versu vide in 'succrotilla,' ubi quæ duobus locis distracta sunt non male, ut puto, conjunximus: ubi etiam *ex vibrisses*; lege nunc vocabulo *exvibrisses*, ut hic. *Idem.*

<sup>p</sup> *Vici*] Abundat negatio, *Villas non habent*. Deinde legendum infra: *item magistrum pagi, qui creati quotannis fuerint*: scriptum erat primum archaicis *paci* pro *pagi*, ex quo factum *pauci*. Postea lege: *Altero, cum id genus ædificia, quæ continentia sunt,*

non habent, ut Marsi, aut Peligni. Sed ex vicis partim habent rempublicam, et jus dicitur; partim nihil eorum, et tamen ibi nudinæ aguntur negotii gerendi causa, et magistri vici, item magistri, *pauci*<sup>6</sup> quotannis fuerit. Altero cum id genus ædificii, quæ continentia sunt, iis, oppidisque, itineribus, regionibusque distributa inter se distant, nominibusque dissimilibus discriminis causa sunt dispartita. Tertio cum id genus ædificiorum definitur, quæ in oppido prive in suo quisque loco proprie ita ædificat, ut in eo ædificio pervium sit, quo itinere habitatores ad suam quisque habitationem habeat accessum, qui non dicuntur vicarii,<sup>7</sup> sicut ii, qui aut in oppido vias,<sup>8</sup> aut hi, qui in agris sunt, vicarii<sup>9</sup> appellantur.

Vicinia,<sup>9</sup> vicinorum conversatio.

[PAUL.

6 Vet. lib. *pagi*. Vide Notas inf.—7 Vir doct. in marg. ed. Scal. conj. *vicani*.—8 Id. ibid. *oppidi civis*.—9 Id. ibid. *vicani*.

#### NOTÆ

*viis oppidi, itineribus, &c.* Tertio: diversa sunt a superioribus: nam superius ædificia continentia, hic separata intelligit. In fine lege: *sicut hi, qui aut in oppidi viis, &c.* Jos. Scal.

*Vici appellari incipiunt*] Lego, *Vici appellari incipiunt ex agris qui ibi villas habent, &c.* Nam vici sunt plures villæ conjunctæ. Tria genera vicorum Festus statuit, ‘villaticum,’ ‘urbanum,’ et ‘domesticum,’ atque agrorum vicos alios habere remp. et jus dici, alios non item, et habere tamen nudinas, ibique vici pagique magistros quotannis fieri. Deinde docet vicanos dici qui in oppidorum et agrorum vicis degunt, non vero eos qui in domesticis, qui proprie vicini dicuntur. Hæc est Festi sententia, sed quia ejus verba corrupta et mutila sunt, integrum locum ponam ut eum schedæ repræsentant: *Et tamen ibi nudinæ aguntur negotii gerendi causa et magistri vici, item ma-*

*gistri paci quotannis fiunt. Altero cum id genus ædificiorum definitur quæ continentia sunt his oppidis quæ itineribus, regionibusque distributa inter se distant nominibusque dissimilibus discriminis causa sunt dispartita. Tertio cum id genus ædificiorum definitur quæ in oppido privo, id est, in suo quisque loco proprie ita ædificat, ut in eo ædificio pervium sit quo itinere habitatores ad suam quisque habitationem habeat accessum, qui non dicuntur vicani, sicut ii, qui aut in oppidi vicis, aut hi qui in agris sunt, vicani appellantur.* In his *paci* antiqua scribendi consuetudine pro *pagi*, ut in columna Duillii MA-  
CISTRATOS, ET LECTIONES. *Dac.*

<sup>9</sup> *Vicinia*] Aliter Cornelius Fronto: ‘Vicinia vicorum conjunctio; Vicinitas hominum conversatio est.’ Et apud Terent. ‘Commigravit huc vicinæ.’ Vicinia est locus ubi plures vicini habitant. Et *vicinitas* vicinorum propinquitas: Idem: ‘Virtus

Victimam Ælius Stilo ait esse vitulum<sup>r</sup> ob ejus [FEST. vigorem: alii autem quæ vincita adducatur ad altare: aut quæ ad hostis victos<sup>10</sup> immoletur.

Via<sup>s</sup> sunt<sup>11</sup> et publicæ per . . . . .  
 . . . . . e omnibus licet. privatæ quibus vetitum uti  
 . . . . . prætereorum  
 quorum sunt privatæ . . . . .  
 . . . . . vias muniunt. Dionisam lapides sunt, qua volet jumenta agito.

Vidueritas<sup>t</sup> calamitas dicta, quod viduet bonis.

Viere,<sup>u</sup> alligare, unde vimina, et vasa viminea. [PAUL.



10 Id. ibid. *hostibus victis*. Scribendum monet Gifanius *ob hostis*.—11 Hoc caput in ed. Scal. desideratur.

#### NOTE

tua me vel vicinitas,<sup>7</sup> &c. *Idem*.

<sup>r</sup> *Victimam Ælius Stilo ait esse vitulum*] Inde Glossarium: 'victimarius, *μοσχοθύτης, μοσχοθύμος*,' 'Qui vitulum immolat, caedit.' Sed tertium etymon verum est, *victima* quæ *ob hostes victos*: (sic enim legendum, ut in Schedis.) Ovid, 'Victima, quæ cecidit dextra victrice, vocatur.' Vide 'hostia,' et 'maxima hostia.' Pro *vincita* in Schedis est *victa*. 'Fortasse pro *vitta*,' inquit Ursinus. Nam boves auratis cornibus, vittis ornati et sertis ad aram ducebantur. Præterea Serv. 1. Æn. scribit: 'Solutæ sunt hostiæ, nam piaculum est in sacrificio aliquid esse religatum.' Nihil tamen mutandum. *Idem*.

<sup>s</sup> *Via*] Desideratur hoc caput in aliis editionibus: in eo vero Festus agebat, ut ex reliquiis ejus apparet, de viis publicis et privatis, et antiquam legem referebat de viis muniendis, iisdemque lapide sternendis, ut quæstratæ lapidibus essent, per eas jumenta agere liceret. Extat inscriptio in quodam denario Augusti: QUOD VIE MUNITÆ SUNT. *Fulv. Ursin.* Suppleo: *Via sunt et publicæ per quas*

*ire omnibus licet et privatæ quibus vetitum uti omnibus præter eorum quorum sunt privatæ . . . . vias muniunt, donicum lapides essent, qua volet jumenta agito.* Publicæ viæ sunt quas 'regias' Græci dicunt, Romani 'Prætorias' et 'consulares.' Privatæ sunt agrariæ quæ dupliciter intelligi possunt. Sunt enim quædam agrariæ quibus uti omnibus licet, et quædam quæ ad dominorum utilitatem ducuntur, quibusque aliis interdictum est, nisi id a Dominis concedatur. De his loquitur Festus. Verba legis ab illo relatæ fortasse ad 12. tabulas pertinent, et fortasse ad idem caput ubi scriptum: 'Amsegetes viam muniunt, si via immunita escit, qua volet jumentum agito.' Illa enim, *donicum lapides essent*, idem significant quod ista, 'si via immunita escit.' *Idem*.

<sup>t</sup> *Vidueritas*] A 'viduare,' 'vidueritas,' ut ab 'nberare,' 'nbertas.' *Idem*.

<sup>u</sup> *Viere*] Amplius in Schedis: *Viere alligare significat ut hic versus demonstrat: Ibant Malaci viere veneriam corollam. Unde vimina et vasa viminea, quod vincuntur ligata.* Hunc versum

Victus,<sup>x</sup> languidus, sine vi, et naturalibus privatus viribus. Viget<sup>y</sup> dictum a vi agendo, sed non in agendis<sup>12</sup> hostilibus rebus; verum iis, quæ concitato animo ad bonum tendunt.

Viget dictum videtur a vi agendo, sed non in agendis hostilibus rebus, verum his quæ celerrimo concitatoque animo ad bonam tendunt frugem.

Viginti quinque<sup>z</sup> pœnæ significat viginti quinque asses.

//////////

12 Ead. ed. *sed in agendis*, et mox *qui pro quæ*.

#### NOTÆ

affert etiam Varro lib. iv. 'Viere vincere a quo est in Asoto' (Sotadico, ut Scal.) 'Ennii: ibant malaci viere veneriam corollam.' Ubi Scaliger: *ibant malacam viere veneriam corollam*: aitque esse ex Sotadico Græco qui citatur ab Hephæstione: Πόλης τέρεν ἄνθος μαλακὸν ματεῦσαι, 'Herbæ' (ibant) 'tenerum florem et malacum quærere.' A *viere* autem est *vīnen* quod ante Cannabi usum viticibus et virgultis pro funibus uterentur. Tzetzes: *πρότερον ἀπὸ λύγου σχοίνους ἐποιοῦν πρὸ ἐβρέσεως τῆς καννάβωος*, 'Primum e viticibus funes faciebant ante inventionem cannabi.' Inde Græcis *λυγίζειν*, quod Latinis *viere*. Idem.

<sup>x</sup> *Victus*] Terent. in Eunn. 'Hic est vietus, vetus, veternosus senex.' Plaut. in Mercat. 'Acheronticus, senex, vietus, decrepitus.' *Ant. Aug.*

*Victus*] Proprie Marcidus a *vieo*, ut dicebant pro *vio*, ita ut de virgultis dicatur quæ marcida sunt et flaccida postquam videntur ut funium usum præsentent. Quare optime in Glossis: 'Vietum, *μεμαρασμένον*, marcidum.' Inde homines molles flaccidique *vieti* dicti. Terent. Eunnuch. iv. sc. 4. 'Hic est vetus, vietus, veternosus senex.' Ubi Donatus: 'Vietus, mollis flaccidusque, et flexibilis corpore,

unde et vimina et vimenta, et vites et vietores dicuntur, et viere religare dicitur. Quia vietis virgibus magis religare possumus quidlibet. Lucretius Araneæ dixit vietam vestem, hoc est, putri mollitia præditam.' Sed in originatione fallitur Donatus. Nam a *vio* est vimen, vimentum, vitis, et a *vieo*, vietus, vietores. *Dac.*

<sup>y</sup> *Viget*] Gloss. 'Vigeo, *θάλλω*, ἀκμάζω.' Ut de iis dicatur qui vi et robore præditi sunt. Quare Festus a *vi* et *ago* deducit, quod 'vi agunt,' et quoniam 'vi agere' poterat depravari et in malam partem accipi, adjecit *agere* seu *vi agere* non dici de iis qui per vim omnia perpetrant et hostiliter agunt, sed de iis, qui celerrimo et concitato animo ad egrégia feruntur. *Idem.*

<sup>z</sup> *Viginti quinque*] Schedæ: *Viginti quinque pœnæ in 12. significat viginti quinque asses.* Hanc legem 12. tabularum refert Gellius lib. xx. cap. 1. 'Si injuriam alteri faxit, viginti quinque æris pœnæ sunt.' Ubi delendum τὸ *æris* ex auctoritate Festi. Et viginti quinque esse viginti quinque asses idem Gell. ibid. 'Sed enim ipsum vide, quod in injurias factas quinque et viginti assibus sanxerunt.' *Idem.*

Viminalis porta,<sup>a</sup> et collis appellabantur, quod ibi viminum sylva fuisse videtur, ubi est et ara Jovi Viminio consecrata.

Viminalis porta, et collis appellabantur, quod ibi [PAUL. viminum fuisse sylva videtur.

Vinalia<sup>b</sup> diem festum habebant, quo die vinum novum Jovi libabant.

Vinciam<sup>13 c</sup> dicebant continentem.

Vindex<sup>d</sup> ab eo quod vindicat quominus is, qui [FEST. pressus est, ab aliquo teneatur.

Vindiciæ<sup>e</sup> appellantur res eæ, de quibus controversia est,



13 Vet. lib. *Viciam*. Vide Notas.

#### NOTE

<sup>a</sup> *Viminalis porta*] Aliter paulo Varro lib. iv. de L. L. 'Collis viminalis a Jove Vimineo, quod ibi aræ sunt ejus, aut quod ibi vimineta fuerunt.' Sed a *vimineto* potius. Juvenal. Sat. iii. 'Esquilias dictumque petunt a vimine collem.' Et inde nomen Jovi Vimineo, quod ibi ejus aræ. *Idem*.

<sup>b</sup> *Vinalia*] Miram quam inter se discrepent scriptores de Utrisque Vinalibus, tum iis, quæ 9. Kal. Maii, tum alteris, quæ 14. Kal. Septembris celebrabantur. Quæ non afferam, ne molestus sim. Sed hoc tantum dicam, Vinalia mense Aprili esse Veneris, eique hortos dedicatos: quæ Veneralia Phutarchus vocat: Vinalia mense Sextili esse Jovi. Tamen utrumque contra apud scriptores reperies. *Jos. Scal.*

*Vinalia*] Vide post 'Roscii' et 'Rustica vinalia.' *Dac.*

<sup>c</sup> *Vinciam*] Lege ut in Mss. *viciam*, et infra *continentiam* pro *continentem*. Nam *ricia* est *continentia*. Nisi velit Festus inde *riciam* etiam virginem, vel mulierem continentem dictam. Sed sic etiam non incommode *vin-*

*ciam* retineas a *vincire*, nempe quæ sit vincto pectore, ut fere olim virgines. Nam flocci est quod ait Turnebus, alieni *vinciam* dictam continentem, quia quæ vinctæ sunt, tenuioris et gracilioris sunt abdominis, quam incontinentes quibus propendet aqualiculus. *Idem*.

<sup>d</sup> *Vindex*] Qui vindicat, asserit, unde et assertor dictus. *Idem*.

<sup>e</sup> *Vindiciæ*] Lucilli versus inversus: *Nemo hic vindicias, numen, neque sacra veretur*. Anctor Glossarii accedit ad primam Festi interpretationem: 'Vindicia, τὰ ἐν ἀμφισβητήσει πράγματα.' Lege postea: *At Scr. Sulpitius nomine etiam singulariter formato, vindiciam esse ait rem, qua de re controversia est*. Jam docti viri legem 12. emendarunt: *tulit rei sive litis*. *Jos. Scal.*

*Vindiciæ*] Lege ex Turnebo et Fulvio Ursino, *Vindiciæ appellantur res eæ de quibus controversia est. Aut potius dicuntur vindiciæ inter eos qui contendunt*. Vindicare est manum asserere, injicere, ad aliquid e potestate alterius extrahendum, vel simulata vi adhibita et consertis cum adversatio

quod potius dicitur jus, quia fit inter eos, qui contendunt. M. Cato in ea, quam scripsit L. Furio: De aqua . . .  
 . . . . . Prætores secundum populum vindicias dicunt . . . . . et Lucilius: Nemo hic vindicias neque sacra, neque numen vereretur.<sup>14</sup> De quo verbo Cincius sic ait: Vindicia<sup>e</sup> olim dicebantur<sup>f</sup> illæ, quæ ex fundo sumtæ in jus allatæ erant. At Ser. Sulpicius . . . jam<sup>g</sup> singulariter formato vindiciam esse ait . . . . . qua de re controversia est, ab eo quod vindicatur . . . . .  
 . . . . . et in duodecim: Si vindiciam falsam tulit . . . . . si velit is . . . . .  
 arbitros tres<sup>15</sup> dato: eorum arbitrio . . . . .  
 fructus<sup>16</sup> duplione damnum decidito.†



14 Scal. *Nemo hinc vindicias, numen, neque sacra veretur.* Turneb. *Nemo hic vindicias neque sacra aut numina retur.* Duza: *Nemo hic nec numen, nec vindicias neque sacra veretur.*—† Legendum monet Gifanius, Indice Lucretiano: *At Ser. Sulpicius nomine jam singulariter formato vindiciam esse ait, qua de re controversia est, ab eo quod vindicatur: ut in duodecim: Si vindiciam falsam tulit rei sive litis arbitros tres dato: arbitrariis fructi duplione damnum decidito vel deciditor.*—15 Vet. lib. *tot arbitros aris.*—16 Vet. lib. *fructi.*

#### NOTÆ

manibus, in jure quippiam suum esse dicere. Unde *vindicia* res omnes quæ cui pertineant et vindicentur in jure agitur. *Vindicia* etiam dictæ res quælibet de quibus aliter contendunt inter se. Unde Glossarium: ‘*Vindicia*, τὰ ἐν ἀμφισβητήσει πράγματα,’ ‘res quæ in controversia sunt.’ *Vindicia* etiam dicitur possessio rei controversæ usque ad adjudicatam litem. In illo Catonis, *Prætores secundum populum vindicias dicunt*: id est, populo vindicias dant, Rei controversæ possessionem populo decernunt. *Dac.*

<sup>f</sup> *Vindicia* olim dicebantur] Ursin. et Turneb. *Vindicia* olim dicebantur glebæ quæ ex fundo, &c. Nam olim qui fundum aliquem suum esse dicebat, ex eo glebas aliquas in jus fere-

bat, ut de fundo litem moveret et vindicias peteret. *Idem.*

g *At Ser. Sulpi. . . . jam*] *Lege: At Servius Sulpitius nomine etiam singulariter formato vindiciam ait esse eum, qua de re, &c. Vindicia pro vindicia in 12. Si vindiciam falsam tulit, rei sive litis prætor arbitros tres dato, eorum arbitrio fructus duplione damnum decidito. Sic enim legendum. Nam in Schedis erat: Si vindiciam falsam tulit . . . si velit is . . . tor, arbitros, &c. Vindiciam ferre est decreto rem obtinere, vindiciam dicebat iudex, ferebat is qui rem obtinebat. Sed si vindiciam ille tulerat, qui non debebat, prætor tres arbitros dabat, quorum arbitrio duplione damnum luebat. *Idem.**

Vineæ,<sup>h</sup> ut Verrius præcipit, quod vini feraces sint: etiam militares quædam machinationes a similitudine appellantur.

Vinulus<sup>i</sup> dicitur molliter se gerens, et minime quid [PAUL. viriliter faciens. (Plautus: Oratione vinula ac venustula.)

Viritanus ager dicitur, qui viritim<sup>l7</sup> populo distribuitur.

Viritim<sup>k</sup> dicitur dari, quod datur per singulos viros. Cato: præda, quæ capta est, viritim divisa.

Vitiligo<sup>18 1</sup> in corpore hominis macula alba, quam Græci ἀλφὸν vocant, a quo nos album: sive a vitio dieta, etiam si non lædit: sive a vitulo, propter ejus membranæ candorem, qua nascitur involutus. Lucilius: Hæc odiosa mihi vitiligo est: non<sup>19</sup> dolet, inquit.

Vitulans,<sup>m</sup> lætans gaudio, ut prato<sup>20</sup> vitulus. Ennius: Habet is coronam vitulans victoria.



17 Vet. lib. *virenti*.—18 Ms. *Vituligo*.—19 Vet. lib. *num*.—20 Vet. lib. *ut partu*.

#### NOTE

<sup>h</sup> *Vineæ*] A *vinum* est *vincus*, unde *vinca*, subauditur *terra*. Nam *vinca* est solum vitibus consitum. De vineis militaribus machinis vide ‘sub vitem.’ *Idem*.

<sup>i</sup> *Vinulus*] Plaut. in *Asin*. ‘Oratione vinula, venustula.’ *Ant. Aug.*

*Vinulus*] Glossarium: ‘Vinnicus, *νωχελής*.’ lege: *Vinulus*. Jos. Scal.

*Vinulus*] Mollis, a vini diminutione, nam vinum quod generosum non esset, *vinulum* et *ritlum* appellabant. Apud Plaut. *Asinar. act. i. sc. 3.* ‘Osculando, oratione vinula, venustula.’ Ubi Nonius *vinulum* exponit *illicebrium*. Verum Janus Duza vocem *vinulum* interpretatur flexuosam instar vimini, hoc est, cincinni. Ex Isidoro l. ii. Origin. c. 19. ‘Vinnolata vox est levis et mollis atque flexibilis, et vinnolata dicta a vinno, hoc est, cincinno molliter flexo.’ *Dac.*

<sup>k</sup> *Viritim*] Gloss. ‘viritim, *κατ’ ἕνδρα, καθ’ ἕνα ἕκαστον*.’ *Idem*.

<sup>l</sup> *Vitiligo*] In Ms. *rituligo*. Ita et Gloss. Quod favere videtur etymo a *vitulo*. Sed melius *ritiligo* a *vitio*: de ea sic Celsus extremo lib. v. ‘Vitiligo quamvis per se nullum periculum affert, tamen fœda est, et malo corporis habitu fit.’ Deinde tres ejus species esse ducit, *alphos*, *melas*, et *Leuce*. Sed locum adi. *Idem*.

<sup>m</sup> *Vitulans*] Varro l. vi. ‘vitulantes a vitula.’ Similiter Græci a *μόσχος*, vitulus, dixere *μοσχιᾶν*, vitulare. Sed si a *vitulus*, prima syllaba corripitur debet, quæ manifesto apud Ennium producitur, dicendum igitur a *vita*, quæ interdum lætitiæ et lubentiam signat, esse diminutivum *ritula*. Unde *ritulari* et *ritulare*, pro lubentiis distillare. Nonius: ‘vitulantes Veteres gaudentes dixerunt, dictum a



Vivatus, et vividus a vi magna dicuntur.

Vivatus,<sup>a</sup> et vividus a poëtis dicuntur, a vi magna. [FEST.

Vivissimus, superlativus a vivo. [PAUL.

Uls<sup>o</sup> Cato pro ultra posuit.

Umbrae<sup>p</sup> vocabantur Neptunalibus casae frondeae pro tabernaculis.

#### NOTÆ

bonae vitae commodo, sicuti qui nunc est in summa lætitia, vivere eum dicimus.' Nævius Lycurgo: 'Ut in venatu vitulantes ex suis Locis nos mittant pœnis decoratos feris.' Inde etiam hilaritatis Dea *Vitula* dicta, cujus meminit Macrob. lib. III. Sat. cap. 2. *Idem*.

<sup>a</sup> *Vivatus*] Vividum quidem agnoscimus: sed vereor ne Festus pro *Viriatu vivatu* legerit: Lucilius libro XXVI. 'Ut populus Romanus victus vi, et superatus præliis Sæpe est multis: bello vero nunquam, in quo sunt omnia: Contra flagitium, nescire vinci bello, a barbaro Viriato Hannibale.' *Idem* libro II. 'In viriatum hunc in fauces invasse: animamque Elisisse illi.' At quod Nonius ait Viriatum significare magnarum virium hominem in verbis Varronis, fallitur. Verba Varronis in Meleagris: 'Si non malit viraciam uxorem habere Atalantam.' *Viracia* est ἀντιδραστία. Sed et versus Lucilianos conjunximus: et secundum ejusdem poëtæ testimonium depravatissimum in Nonio legitur *Injuriatum* pro *In viriatum*. Nolo tamen contra veteres Grammaticos quicquam temere a me pronuntiare. Nam quidni *vivatus*, ut et *Sensatus* possit dici? *Jos. Scal.*

*Vivatus*] Non dubium quin *vivatus* sit vera lectio. Lucret. lib. III. 'Ut lacerato oculo circum si pupula mansit Incolomis stat cernendi vivata potestas.' Sed *vivatus* et *vividus* a rivo, non a vi, ut Festus putat. *Dac.*

<sup>o</sup> *Uls*] *Uls*, ultis Pomponius in ori-

gine juris: 'Ultis Tiberim.' Ab *uls*, sive *ultis*, *ultra*, ut a 'cis,' sive 'citis,' 'citra.' Vide 'cis.' *Idea*.

<sup>p</sup> *Umbrae*] Non solum in Neptunalibus, sed etiam aliis solennibus celebritatibus, ut in solenni Annæ Perannæ. Ovidius: 'Plebs venit, ac virides passim disjecta per herbas Potat: et accumbit cum pare quisque sua. Sub Jove pars durat: pauci tentoria ponunt: Sunt, quibus e ramis frondea facta casa est. Pars sibi pro rigidis calamos statuere columnis: Desuper extentas imposuere togas.' Quæ factæ sunt e frondibus *Trichilæ* vocabantur a Veteribus, ut alibi notavimus, et amplius ad Cæsarem dicemus, apud quem in omnibus manu scriptis, quotquot extant (extant autem infiniti) codicibus, tum etiam in veteribus editionibus *Trichilæ* non *trichinia* legitur. Quam inepta lectio sit vulgata, ostendemus in iis, quæ ad ipsum Cæsarem, quem diligentissime cum veteri codice contulimus, annotamus, quia video quibusdam doctis viris commentitiam lectionem placuisse. Primus enim Beroldus censuit *Thericlea* pro *Trichilæ* legendum esse. Postea extiterunt ineptiores illo hac quidem in re, qui *Trichinia* substituerunt. Sed de his suo loco. *Jos. Scal.*

*Umbrae*] Tabernacula sive tentoria ad excipiendos peregrinos qui ad spectandos ludos convenirent. Quæ similiter Græcis σκιάδες dictæ. Athenæus lib. IV. *Dac.*

Unciaria<sup>a</sup> lex dici coepta est, quam L. Sulla et Q. [FEST.

Pompeius Rufus tulerunt, qua sanctum est, ut debitores  
decimam partem . . . . .

Ungulatos ungues magnos<sup>1</sup> atque asperos Cato ap- [PAUL.  
pellavit.

Ungulum Oscorum lingua significat annulum.

Ungulus<sup>1</sup> Oscorum lingua annulus ut . . . . [FEST.

. . . . . siquidem monumenti nacta est,  
qui eorum requireret, est unguulus, quem ei detraxit e  
Lirio. Pacuvius in *Iliona*: Repugnanti ego porro hunc  
vi detraxi unguulum: et in *Atalanta*: Suspensum in lævo  
brachio ostendo unguulum.

Ungustus,<sup>2</sup> fustis uncus. [PAUL.

Volsgram<sup>2</sup> avem<sup>1</sup> quæ se vellit, augures hanc can- [FEST.  
dem fecilitram<sup>3</sup> appellant.

Vola,<sup>4</sup> vestigium medii pedis concavum: sed et palma ma-  
nus vola dicitur.



<sup>1</sup> Legit *Dac.* cum *Vossio* *Ungulatos, qui haberent ungues magnos.* *ſc.*—<sup>2</sup>  
‘*Volsgram.* Antiquè ‘*avolsus*’ pro ‘*avulsus*’: sic *Festus* *volsgram* avem  
dixit: ita enim puto legendum, non *volsgram.*’ *Giffar. Indicæ Lucretiano.*  
*Volsgram* legitur in ed. *Scal.*—<sup>3</sup> *Vet. lib. fucillantem.* Conjecit *Dac.* *Fulici-*  
*tram* a ‘*fulicia.*’

#### NOTÆ

<sup>a</sup> *Unciaria*] Lex mihi omnino in-  
comperta. *Jos. Scal.*

*Unciaria lex*] Putabam infra: ut  
debitores duodecesimam partem credi-  
toribus solverent, vel quid simile. Sed  
nihil audeo, cum hujus legis nemo  
præter *Festum* meminerit. *Dac.*

<sup>1</sup> *Ungulus*] *Plin.* lib. xxxiii. cap.  
1. ‘*Miror Tarquinii ejus statnam sine  
annulo esse. Quanquam et de no-  
mine ipso ambigi video: Græci a di-  
gitis appellavere, apud nos prisca un-  
gulum vocabant, postea et Græci et  
nostri symbolum.*’ Putat *Voss.* non  
*Oscum* sed *Latinum*, ab *uncus*, *uncu-*  
*tus*, postea *ungulus*. Sic infra *ungus-*  
*tus*, pro *uncustus*, fustis uncus. Quæ  
sequuntur usque ad *Pacuvius*, ejus

auctoris sint incertum est. *Schedæ*  
pro *e lirio* habent *ebrio*. *Lego*: . . .  
. . . . *Si quid monumenti nacta est qui*  
*verum requireret, est unguulus quem ei*  
*detraxit ebrio.* *Idem.*

<sup>2</sup> *Ungustus*] *Uncustus*, postea *ungus-*  
*tus.* *Idem.*

<sup>1</sup> *Volsgram avem*] Quæ se vellendo  
malum auspiciam faciebat. *Eas in-*  
*tellexit Statius*: ‘*simul ora recurvo*  
*Ungue secant rabiidæ, plangentque*  
*imitantibus alis Exagitant Zephyros*  
*et plumea pectora cædunt.*’ *Idem.*

<sup>4</sup> *Vola*] *Gloss.* ‘*vola, θέναρ.*’ *θέναρ*  
autem *Hesychio* et τὸ κοῖλον τῆς χει-  
ρὸς καὶ τοῦ ποδὸς, concavitas manus et  
pedis. *Idem.*

Volones<sup>x</sup> dicti sunt milites qui post Cannensem cladem<sup>4</sup> usque ad octo millia, cum essent servi, voluntarie se ad militiam obtulerunt.

Volturnalia<sup>y</sup> Volturno Deo sua sacra faciebant,<sup>5</sup> [PAUL. cujus sacerdotem Volturnalem vocabant.

Vopte<sup>z</sup> pro vos ipsi Cato posuit.

Urbanas<sup>a</sup> tribus appellabant, in qua<sup>6</sup> urbs erat dispartita a Ser. Tullio rege, id est, Suburrana, Palatina, Esquilina, Collina.

Uruat,<sup>b</sup> Ennius in Andromeda significat circumdat, [FEST. ab eo sulco, qui fit<sup>7</sup> in urbe condenda uruo aratri, quæ sit forma simillima uncini<sup>8</sup> curvatione buris, et dentis, cui præfigitur vomer: ait autem: circum sese uruat ad pedesterra occ<sup>9</sup> . . . . . caput.



4 Vet. lib. *plagam*.—5 Videtur scribendum, (sic notat Ursinus) *Volturnalib. Volturno deo suo sacra faciebant*.—6 Ed. Scal. in *quas*.—7 Ead. ed. *sit*.—8 Ead. ed. *uncini a*.—9 Vet. lib. *occultat*.

#### NOTE

<sup>x</sup> *Volones*] Macrobius lib. i. Sat. cap. 2. ‘Bello Punico cum deessent qui scriberentur, servi pro dominis pugnaturos se polliciti, in civitatem recepti sunt, et volones, quia sponte hoc voluerunt, appellati.’ Vide Livium lib. xxiiv. *Idem*.

<sup>y</sup> *Volturnalia*] 6. Kalendas Septembres. *Idem*.

<sup>z</sup> *Vopte*] Vide ‘*suopte*.’ *Idem*.

<sup>a</sup> *Urbanas*] Varr. lib. iv. ‘Ab hoc quoque quatuor partes urbis tribus dictæ: ab locis Suburrana, Esquilina, Collina, Palatina.’ *Idem*.

<sup>b</sup> *Uruat*] *Uruum* vocabatur quicquid ita flexum erat ut rediret sursum versus, et inde Romani aratri curvaturam *uruum* dixerunt. Festus curvationem buris et dentis cui vomer præfixus erat, totum id *uruum* appellatum dicit, et figuram habuisse simillimam uncini. Quo nomine etiam

vomerem comprehendit, ideo dixit ‘sulcum in urbe condenda fieri uruo aratri.’ Ab *uruum* est *uruare*, quod est in urbe condenda uruo aratri circumdare: nam qui urbem erant condituri aratro locum circumscribebant: ut notum est. Deinde *uruare* simpliciter pro *circumdare*. Infra locus Ennii ita in Schedis: *Circum sese uruat ad pedes a terra quadringentos caput*. Scriptum fuerat *aterra cccc caput*. De ceto, cui exposita Andromeda, loquitur Ennius, quod quadringentis pedibus a littore remotum circum sese caput uruat. Doctiss. Salmasius legebat, *circum sese uruat, ad pedes fert occultans caput*. Quod ego ita interpretor, videt Andromeda cetum circum sese uruare, at ipsa præ timore caput ad pedes demittit ut occultet, &c. *Idem*.

Uxorium<sup>c</sup> pependisse dicitur, qui, quod uxorem [PAUL. non habuerit, æs populo dedit.

## NOTÆ

<sup>c</sup> *Uxorium*] ἄγαμιόν δίκη, Atheniensibus: alibi etiam, hoc est, Lacedæmone. ὀψιγαμίον, καὶ κακογαμίον, æs pœnæ nomine a cælibibus primi exegerunt, ut puto, M. Furius Camillus, et M. Postumius censores anno ab U. C. 350. *Jos. Scal.*

[*Uxorium*] Ut *viduivium*, æs quod a viduis pendebatur. Gloss. ‘viduivium, πρόστιμον χηρέας,’ id est, ‘muleta vi-

duitatis.’ Sic apud Athenienses multa indicta in eos qui uxorem non duxerant, quæ ἄγαμιόν δίκη. Apud Lacedæmonios, in eos qui vel sero vel male nupserant, quæ ὀψιγαμίον καὶ κακογαμίον δίκη dicebatur. Vide Pollucem. Apud Romanos autem illud æs primi exegerunt M. Furius Camillus et M. Postumius Censores ann. U. 350. *Dac.*

**SEXTI POMPEII FESTI  
DE VERBORUM SIGNIFICATIONE  
FRAGMENTUM,**

EX VETUSTISSIMO EXEMPLARI BIBLIOTHECÆ FARNESIANÆ  
DESCRIPTUM.

**SCHEDÆ QUÆ FESTI  
FRAGMENTO DETRACTÆ**

APUD POMPONIUM LÆTUM EXTABANT.

EX BIBLIOTHECA FULVII URSINI, CUM EJUSDEM NOTIS IN  
**SEXTI POMPEII FESTI FRAGMENTUM,  
ET SCHEDAS.**



## DE FESTI FRAGMENTO :

EX ED. ROM. 1581.

---

VIGESIMUS agitur annus, ex quo Ant. Augustinus Archiep. Tarraconensis, Festi fragmentum, quod majorum memoria ex Illyrico advectum in bibliotheca Farnesiana servatur, multo quam alii diligentius cum vulgatis contulit, et primus partem alteram ejus libri mutilam exscripsit, commentariisque a se illustratam edidit Venetiis, opera Caroli Sigonii. Sed ut tunc erat Romæ stlitibus judicandis XII VIR, aliisque gravioribus curis impeditus, nonnulla clarissimo viro deque literis optime merito, in eis schedis describendis, exciderunt. Quam quidem editionem doctissimi viri postea secuti, tam multa in ea restituerunt, ut ex iis, quæ Lutetiæ vulgarunt, intelligi facile possit, quid facturi fuissent, si emendatiorem codicem nacti essent. Nos igitur, quibus has antiquitatis reliquias non solum inspiciendi, sed etiam arbitrato nostro tractandi, commoditas sæpe fuit, cum ex locorum aliquot collatione animadvertissemus, si fragmenti hujus schedæ ad fidem archetypi exemplaris repræsentarentur, fore, ut quæ mutila mancaque in iis sunt, omnes antiquitatis studiosi facilius ea certiusque essent divinaturi, curavimus paginas ipsas, eo quo Festus scripsit ordine, numero versuum in singulis pagellis, et literarum in unoquoque versu, nec aucto, nec diminuto, ita ut sunt in exemplari, qua potuimus diligentia, describendas. Hoc amplius, partem paginarum mutilam, habita spatii, quod supplendum fuit, ratione, infinitis locis resarcivimus : multa ex eorum scriptis, quos supra nominavimus, mutuati, multis etiam de nostro additis ; non quod ea vera esse, aut ita Festum scripsisse arbitremur, sed ut doctorum ingenia excitaremus ad bene de hoc fragmento merendum : atque ea quidem supplementa literarum varietate et notis etiam quibusdam ab antiquo distinximus.

Ab eo autem separavimus schedas illas, quas a Marullo habuisse dicitur Pomponius Lætus, quod earum archetypum exemplar non extet, et pars altera paginarum, quæ margini proximior ab igne mutilata fuit, neglecta ab iis, qui tunc fragmentum descripserunt, in præsentia desideretur. Quas autem nos edidimus, sunt illæ quidem e doctissimi viri exscriptæ chirographo, aliis editionibus non modo emendatiores, verum etiam aliquot locis auctiores: ut si qua præter hæc in vulgatis sint, ea plane non esse Festi credendum sit, sed e Pauli epitoma aut aliunde petita. His omnibus ultimo loco addidimus perbreves quasdam notas earum tantum rerum, quæ visæ sunt ab aliis prætermisæ: nam quæ ex epitoma Pauli aut aliorum commentariis suppleta sunt, quia in promptu omnibus, hic notare, nisi si qua imprudentibus nobis irrepserunt, supervacaneum duximus.



## M O N I T U M.

---

**F**RAGMENTI principium fuit vox *Manubiæ* usque ad *Malo cruce* : hæc habentur in schedis pagina CLX. Post *Malo cruce* sequebatur *Mutum*, &c. quod in prima pagina fragmenti positum est usque ad *Ordinarium hominem* pagina XXXII. *Ordinarium* sequuntur ea quæ in schedis habentur usque ad *Peremere* a pagina CLXXII. usque ad CLXXXII. Reliqua integra sunt in fragmento usque ad *Tablinum* pagina CLXIV.\* Post *Tablinum* sequuntur quæ habentur a verbo *Tabem*, usque ad vocem *vindiciæ*, quæ finis fragmenti fuit.

Notæ, quibus usi sumus ad indicanda ea, quæ visa sunt, vel aliter legenda, vel addenda, vel tollenda :

- f. Fortasse.
- Δ. Addendum.
- ( ) Tollendum.

[\* Paginas editionis Ursini uncis inclusimus.]

# SEX. POMPEII FESTI

DE

## VERBORUM SIGNIFICATIONE

### FRAGMENTUM.

mutum dicimus: aut quod nullius fiant vocis, cum in eas literas incidant. Metaphoram, quam Græci vocant, nos tralationem, id est, domo mutuatum verbum: quo utimur, inquit Verrius, *in oratione*, sæpius quidem honesti ac *significantis verbi defectu*, ut speciosiora,<sup>1</sup> atque *eodem etiam significantiore*, quam proprio vocabulo, rem indicemus . . .

redit ad sua . . . . . tralatum manebit quo per-  
venit . . . . . as alieno perinde ac suo ab . . .

. . . Metaplasticos dicitur apud *poetas usurpari id*, quod propter necessitatem metri *mutare consueverunt*, quod item barbarissimus dicitur *in soluta oratione conscribenda*

. . . . . Meta . . . . .  
ca a cariore . . . . . perventura . . . . .

quod . . . . . dicare ait Ennius . . . . . id est

. . . . . Meta . . . . . abus

ut . . . accip . . . . . gratia . . . . .

. . . . . necessitate. Metonymia

est tropus, cum ab eo, quod continet, significatur id, quod continetur, aut superior inferiore, et inferior superiore.



<sup>1</sup> f. speciosiore.

Quæ continet, quod continetur; ut Ennius, cum ait: Africa terribili tremis<sup>2</sup> horrida terra tumultu: ab eo quod continetur id quod continet; ut cum dicitur; epota amphora vini: a superiore inferior, ut Ennius: Cum magno strepitu Vulcanum ventus veberat: ab inferiore superior, ut, persuasit animo vinum Deus, qui multo est maximus. Masculina et fœminina vocabula dici melius est secundum Græcorum quoque consuetudinem, qui non ἀνδρικὰ et γυναικεία ea, [2] sed ἀρσενικὰ dicunt et θηλυκὰ.

Matronis<sup>a</sup> aurum fuisse redditum Simnius Capito ait: quod videtur hoc significare: matronis fuisse restitutum aurum, ex quo P. R. crateram fecerat, et eam Apollini Delphos miserat: ut est testimonio index tabella: quod quidem aurum dederant matronæ ornatui dentum suo, ut votum solveretur Apolloni: quidam dicunt de eo potius esse intelligendum, quod contulerunt olim matronæ ad Capitolium a Gallis Senonib. liberandum: id eis postea redditum est a populo Ro. Magisterare pro regere, et temperare dicebant antiqui. Sed alias magisterare quidam ponunt pro

.	.	.	.	.	.	Muta	.
.	.	.	.	isi voce	.	.	.
.	.	multo	.	.	.	intelle	.
.	.	.	.	rem	.	as dici	.
.	.	.	.	ut cui potius con	.	.	.

Mille<sup>b</sup> singulariter dicebant antiqui, quod nunc non aliter dicimus cum mille nummum proferimus. Municas<sup>c</sup> item,<sup>3</sup> comunicas, dicit Verrius a muniis, id est, operibus ē



<sup>2</sup> f. tremis.—<sup>3</sup> f. id.

NOTE

<sup>a</sup> Matronis] Vide Festum in ‘Pilentis:’ et Liv. lib. v. Apolloni autem antiqua scribendi ratio e Græco fonte ducta, qualis in æreo numismate, APOLLONI SANCTO.

<sup>b</sup> Mille] Agellius lib. i. cap. 16. ‘Quis inventus est, qui L. Antonio mille nummum ferret expensum.’

In his, atque multis aliis, mille numero singulari dictum est.

<sup>c</sup> Municas] Placidus in glossis: ‘Municare, communicare: dictum a mœniis, i. operibus:’ puto autem mœnicare dixisse antiquos; qui æ pro u ponebant, ut ‘æsus’ pro ‘usus,’ ‘mærus’ pro ‘murus.’

. . . ant potius co . . . *Mancipatus*,<sup>d</sup> ita adoptantis ut patri+ sui heres erat. adoptivus. n. ejus qui adoptet, tam heres est, quam si ex eo natus esset. sui patris, quasi in potestate aliena non esset, ita est legitimus et suus heres, ut patet manifeste ex eo, quod ait Ser. Sulpicius in ea oratione, quam scripsit et habuit pro Aufidia. Multifacere antiqui dicebant sicut magnifacere, item et parvifacere, testis est M. Cato in ea, quam scripsit contra Q. Minucium Thermum de x hominibus. Neque fidem, neque jusjurandum neque pudicitium multifacit . . . quod quidem merito ab [3] usu recessit, quia non aestimatur novo quantitas,<sup>5</sup> nec desiderat multitudinem, nec continetur numero. Magistri<sup>e</sup> dicunt in omnibus rebus, qui magis ceteris possunt, ut Magistri equitum, et Magistri populi, item ludorum Apollinis, dixerunt antiqui: quæ nunc aliter dicuntur, velit<sup>6</sup> ostendit Cato in oratione quam dixit contra orationem . . . Maledictores dicebant antiqui, quos nos appellamus maledicos. Cato cum proficisceretur in Hispania<sup>7</sup> removendi maledictores. Mihipte pro mihi ipse, Cato posuit, cum dixit, decuit talenta . . . versia, atque . . . entia item a . . . Mansues, pro, mansuetus dixit Cato in epistola ad . . . mansues ad . . . Meritavere, sæpe meruere dixit Cato in . . . Poenorum, IIII. Suffetes evocaverunt statim omnis cohortes, omnis etiam, qui stipendia meritaverunt. Magnificius,<sup>g</sup> pro magnificentius usurpavit



4 f. patris.—5 f. qualitas.—6 f. velut.—7 f. Hispaniam.

#### NOTÆ

<sup>d</sup> *Mancipatus*] Agellius lib. v. cap. 19. 'Filius adoptivum tam procedere, quam si se natum habeat.'

<sup>e</sup> *Magistri*] Videndus Festus in 'Vici,' Paulus in 'Magisterare,' et inscriptio ludorum sæcularium: MAG. XVIIII. et MAG. XXVIIII. *Magistri* autem, vel contra omnia Pauli exemplaria, scribendum puto.

<sup>f</sup> Cato in oratione cum proficisceretur in Hispaniam citatur infra in 'Navitas.'

<sup>g</sup> *Magnificius*] Agellius lib. XIII. cap. 18. citat Catonem de falsis pugnis contra Thermum: quæ forte oratio indicatur dimidiato verbo . . . gna. De Catonis autem nepote, quem magnificentius pro magnificentius dixisse

Cato in ea, quam *scripsit* . . . . . gna,  
 quis homo . . . . . aut pulchrius purgat  
 aut *magnificius* : nunc *magnificentius* dicimus, cum *magnifice*  
*eius positivus sit* : at nepos ejus, in ea quam *scripsit* . . .  
 Tamen ait, cum *Ædilis Curulis esset*, *Magnæ Matris* ludos  
*magnificentius, quam alii, fecit*. *Magnificior*<sup>8</sup> quoque *idem*  
*deduxisse videtur a munifice*, cum dicamus *nunc munificentior*,  
*quamvis munificens non sit apud nos in usu*. Cato in ea,  
 quam *scripsit*, id . . . . . *nemo munificior* . . .  
 . . . . . *Mediocriculo* [4] usus est in  
 ea quam dixit Cato in consulatu : *Ridibundum magistratum*  
 genere<sup>9</sup> pauculos homines, *mediocriculum exercitum ob-*  
*vium duci Mutini Titini sacellum fuit in Velis*,<sup>10</sup> *adversum*  
*mutum Mustellinum in angiportu de quo aris sublatis bal-*  
*nearia sunt facta domus*. *CN. Domiti. Calvini*, cum man-  
 sisset ab urbe condita *ad principatum Augusti Cæsaris in-*  
*violatum, religioseque et sancte cultum fuisset, ut ex Pontifi-*  
*cum libris manifestum est, nunc habet ædiculam ad miliarium*  
*ab urbe sextum et vicensimum, dextra via juxta diverticulum*  
*viæ, ubi et colitur, et mulieres sacrificant in ea togis prætextis*  
*vlatae*.<sup>11</sup> *Matronæ a magistratibus non summovebantur, ne*  
*pulsari, ne contrectarive viderentur, neve gravidæ concuterentur* :  
*ob quam etiam causam ait Verrius, neque earum viros*  
*sedentes cum uxoribus de essequo*<sup>12</sup> *escendere coactos a*  
*magistratibus, quod communi vehiculo vehitur vir et uxor*.  
*Minuitur*<sup>h</sup> *populo luctus ædis dedicatione* : cum *Censores*

8 f. *Munificior*.—9 f. *gerere*.—10 f. *Velis*.—11 f. *Velatæ*.—12 f. *essedo*.

## NOTE

ait Festus, meminit XII. cap. 18. cum inquit : 'M. Cato. M. F. M. N. vehemens orator fuit, multasque orationes ad exemplum avi scriptas reliquit.'

<sup>h</sup> *Minuitur*] Plinius lib. II. cap. 18. de apib. mortuo rege : 'Subtrahitur,' inquit, 'deducta multitudine :

alias spectantes exanimem, luctum non minuunt.' Arnobius lib. v. 'Quid temperatus fabæ alimonio panis, cui rei nomen dedistis castus? nonne illius temporis imitatio est, quo se numen a Cereris fruge violentia merroris abstinit?'

lustrum condiderunt: cum votum publice susceptum solvitur: privatis autem, cum liberi nati sunt: cum honos in familia venit, cum parens aut liberi, aut vir, aut frater ab hoste captus domum redit, cum desponsa est: cum propiore quis cognatione quam his,<sup>13</sup> qui lugetur, natus est: cum in casto Cereris ē,<sup>13</sup> omnique gratulationi.<sup>14</sup> Maximæ dignationis Flamen Dialis est inter quindecim Flamines, et cum cetera<sup>15</sup> discrimina majestatis suæ habeant, minimæ habetur Pomonalis, quod Pomona levissimo fructui agrorum præsidet pomis. Mundus, ut ait Capito Ateius in L. VII. Pontificali, ter in anno patere solet, diebus his: postridie Volcanali,<sup>1</sup> et ante diem VI. Id. Nov. qui quid ita dicatur sic [5] refert Cato in commentariis juris civilis: Mundo nomen impositum est ab eo mundo, qui supra nos est: forma enim ejus est, ut ex his qui intravere cognoscere potuit,<sup>16</sup> assimilis illæ.<sup>17</sup> ejus inferiorem partem veluti consecratam Dis Manibus clausam omni tempore, nisi his diebus qui supra scripti sunt, majores *cenauerunt*: quos dies etiam religiosos judicaverunt ea de causa, quod quo tempore ea quæ occulte et abdita ea<sup>18</sup> religionis Deorum Manium essent, veluti in lucem quandam adducerentur, et patefierent, nihil eo tempore in rep. geri voluerunt: itaque per eos dies non cum hoste manus conserebant, non exercitus scribebatur, non comitia habebant, non aliud quicquam in rep. nisi quod ultima necessitas admonebat, administrabatur. Mos est *institutum patrium*; id est, memoria veterum pertinens maxime ad religiones *cerimoniasque antiquorum*. Milium



13 f. is.—14 f. tione.—15 f. certa.—16 f. potui.—17 f. illi.—18. f. *occulte et abditæ*.

#### NOTE

<sup>1</sup> Post verbum *Volcanalia*, addendum ex Pauli epitoma, a. d. *tertium Non. Oct.* Macrobius lib. 1. cap. 16. Plutarch. in Romulo. Apu-

leius apolog. 1. 'Quoniam, ut res est, majus piaculum decernis speculum philosopho, quam profano Cereris mundum videre.'

quidam putant cepisse nomen a maxima nummorum summa, quæ est mille, quod ali<sup>19</sup> Græcæ stirpis judicant esse, cum id illi κέγγρον vocent; tam hercules, quam panicum, μελίτην. Municipalia sacra vocantur, quæ ab initio habuerunt ante civitatem Romanam acceptam, quæ observare eos voluerunt Pontifices, et eo more facere, quo affluisent<sup>20</sup> antiquitus. Minora templa fiunt ab Auguribus cum loca aliqua tabulis, aut linteis sæpiuntur, ne uno amplius ostio pateant, certis verbis definita: itaque templum est locus ita effatus, aut ita septus, ut ea una parte pateat, angulusque affixus<sup>1</sup> habeat ad terram. Manalis fons appellatur ab Auguribus puteus perennis, neque tamen spiciendus<sup>2</sup> videtur, quia flumen id spiciatur, quod sua sponte in amnem influat. Manes Di ab Auguribus invocantur, quod i per omnia ætheri [6] terrenæque<sup>3</sup> manare credantur. Idem, Dii superi atque inferi dicebantur: quos ideo invocabant Augures, quod hi existimabantur favere vitæ hominum. Munus, ait Verrius, dicitur administratio reip. (publicæ),<sup>4</sup> item magistratus, aut præfecturæ, inperi, provinciæ: cum multitudinis universæ consensu, atque legitimis in unum convenientis populi comitiis alicui mandatur per suffragia, ut capere eam possit jussu populi demandatam: certove ex tempore ex fide sua; et certum usque at<sup>5</sup> tempus administrare. Monstra dicuntur naturæ modum egredientia: ut serpens cum pedib. avis cum quattuor alis: homo cum duobus capitib. jecur cum distabit in coquendo. Mutu exta dicuntur, quibus nihil divinationis, aut responsi elicitur: ut contra dicuntur adjutoria, quæ certum aliquid eventurum indicant, aut ab incendio ut caveamus, aut a veneno, taliq. re certum aliquid, manifestumq. instare periculum portendunt, aut indicant finium diminutionem. Minora, itemq. majora auspicia, quæ dicantur, docet Messala; nam majora Consulum, Prætorum, Censorumq. dici ait; reliquorum minora: cum illi majores; hi autem minores magis-



19 f. alii.—20 f. adsuessent.—1 f. angulosque affixos.—2. f. spiciendus.—3 f. terrenæque.—4 ( ).—5 f. ad.

tratus dici consueverint. Mensæ<sup>k</sup> in ædibus sacris ararum vicem obtinent, quia legibus earum omnium sacræ quoque mensæ sunt: ut velut in ararum, vel in pulvinaris loco sint: privati quoq. in primis<sup>6</sup> ipsis locis habere solent, ubi sacras<sup>7</sup> habituri sint, cujus modi est parentatio, non sacrificium . . . . . magno cr . . . . . tenebat aram . . . . . [7] Mille urbium populus stetit pro regno dixisse ait . . . . . Veranius in libro quem inscripsit priscarum vocum, quod ei summæ videatur originem dedisse, ac causam Græcus sermo, χιλιάς et χιλιάδεις. eo autem non omnes uti. Mutas literas<sup>1</sup> et semivocales solebant antiqui duplicare scribendo, aut legendo, et ita ait Ennium scripsisse, in eo quem de . . . . . a quo muta duplicata sit primum. Manumitti<sup>m</sup> dicebatur ser. sacrorum causa, cum dominus ejus teneus modo caput, modo membrum aliud ejusdem serui, ita edicite<sup>8</sup> hunc hominem liberum esse volo: ac pro eo auri xx puri, probi, profani mei solvo, ut priusquam digrediar, efficiatur juris sui: dum<sup>9</sup> his seruum verbis e manu hominem liberum mittebat.<sup>10</sup> Mosculis Cato pro parvis (qui)<sup>11</sup> moribus dixit in ea quam scripsit . . . . .



6 f. pravis.—7 f. sacra.—8 f. edicite Ego.—9 f. tum.—10 f. emittebat.—11 ( ).

#### NOTÆ

<sup>k</sup> Mensæ, &c.] Varro lib. v. rerum divinarum apud Macrobinum lib. 111. cap. 2. dicit aras primum ansas dictas: quod esset necessarium a sacrificantibus eas teneri. Inde Virgilius: 'Talib. orabat dictis, ara-que tenebat.' hæc ad fragmentum '... tenebat aram . . . . .'

<sup>1</sup> Mutas literas] Festus in 'Solitaurilia.' Quam consuetudinem, inquit, Ennius mutavisse fertur, utpote Græcus Græco more usus, quod illi æque scribentes ac legentes duplicabant mutas et semivocales.

<sup>m</sup> Manumitti] Hanc manumissionis formulam, vel his quibus erat concep-

ta, in editione Augustiniana omissis aliis, aliis luxatis male acceptam, suæ nos integritati, nisi fallimur, restitimus. Festus in 'Puri,' 'Puri,' inquit, 'probi, profani, sui auri dicitur in manumissione sacrorum causa: ex quibus Puri significat, quod in usu sparco non fuerit: Probi quod recte excoctum purgatumque sit. Profani quod sacrum non sit, et quod omni religione solutum sit. Sui, quod alienum non sit.' Legis Manliæ de vigesima eorum, qui manumitterentur, Livius facit mentionem lib. vii. reliqua Paulus in epitoma suppeditavit.



Migrare mensa<sup>n</sup> quod legib. ejus sacra esset, Dīsque templi posita, inauspicatum apud antiquos habetur, cum sequitur sua migrantem pœna. Mensas aiunt quidam fuisse in triviis poni solitas, quæ sint triviales appellatæ. *Mente captus dicitur, cum mens ex hominis potestate abiit: et idem appellatur demens, qui (quod)<sup>12</sup> de sua mente decesserit, et a mente (mente)<sup>13</sup> abierit. Manare solem tunc solitos esse antiquos dicere ait Verrius, cum solis orientis radii splendorem jacere cœpissent, atque ideo primum diei tempus, mane dictum, quamvis magis addicitur<sup>14</sup> quod manum bonum dicebant, a mane, idem a mature: quod id bonum est, quod maturum est, unde et Matuta dicta quoque videtur Mater. Mamertini<sup>o</sup> appellati sunt hac de causa, cum de toto Sannio [8] gravis incidisset pestilentia, Sthenius Mettius ejus gentis princeps, convocata civium suorum contione, exposuit se vidisse in quiete præcipientem Apollinem, ut, si vellent eo malo liberari, Ver sacrum voverent, id est, quæcumque vere proximo nata essent, immolaturos sibi: quo facto levatis, post annum vicensimum deinde ejusdem generis incessit pestilentia: rusum itaque consultus Apollo respondit, non esse persolutum ab his votum, quod homines immolati non essent: quos si expulissent, certe fore, ut ea clade liberarentur: itaque i jussi patria decedere, cum in parte ea Siciliae consedissent, quæ, nunc Tauricana<sup>15</sup> dicitur, forte laborantibus bello novo Messanensibus auxilio venerunt ultro, eosque ab eo liberarunt. provinciales, quod ob meritum eorum, ut gratiam referrent,*



12 ( ).—13 ( ).—14 f. *id dicitur*.—15 f. *Taurominitana*.

#### NOTÆ

<sup>n</sup> *Migrare mensa*] Mensas Deæ quæ in triviis coleretur, sive Dianæ, sive Hecatæ, poni solitas, quæ triviales inde appellatæ sint, Festi reliquias indicant. Idem ait, curiales dici mensas, in quibus immolabatur Ju-

noni, quæ Curis est appellata; sive potius, ut ait in 'Quirites,' quod in curiis ei Sabini sacrificabant, curiales sunt mensæ appellatæ.

<sup>o</sup> *Mamertini*] Vide infra in 'Ver sacrum:' et Plin. lib. III. cap. 13.

et in suum corpus, communionemq. agrorum invitarunt eos, et nomen acceperunt unum, ut dicerentur Mamertini, quod, conjectis in sortem duodecim Deorum nominibus, Mamers forte exierat: qui lingua Oscorum Mars significatur: cujus historiæ auctor est Alsius libro primo belli Carthaginien- sis. Murrata potione usos antiquos indicio est, quod etiam nunc Ædiles per supplicationes Diis addunt ad pulvinaria, et quod XII. tabulis cavetur, ne mortuo indatur, ut ait Varro in antiquitatum L. I. Muger dici solet a Castrensi-<sup>16</sup> hominibus, quasi mucosus his,<sup>17</sup> qui talis male ludit. Muri,<sup>18p</sup> est quemadmodum Veranius docet, ea quæ fit ex sali sordido, in pila pisato, et in ollam fictilem coniecto, ibique operto, gypsatoque et in furno percocto, cui Virgines Vestales serra ferrea secto, et in seriam coniecto, quæ est intus in æde [9] Vestæ in penu exteriori, aquam jugem, vel quamlibet præterquam quæ per fistulas venit, addent,<sup>19</sup> atque ea demum in sacrificiis utuntur. Mortuæ pecudis corio calceos aut soles fieri Flaminicis nefas habetur . . . sed aut occisæ alioqui, aut immolatae, quoniam sua morte extincta omnia funesta sunt. Me pro mihi dicebant antiqui, ut Ennius, cum ait L. II. si quid me fuerit humanitas, ut teneatis: et Lucilius: Nunc ad te redeo, ut quæ res me impendet, agatur. Minorum Pontificum maximus dicitur, qui primus in id collegium venit: item minimus, qui novissimus. Malevoli Mercurii signum erat proxime Janum; qui item erat in Turdellis M . . os, *malevoli etiam cognomine* appellabatur. Malevoli autem, quod in nullius tabernam spectabat. Malluvium latum,<sup>20</sup> in commentarium<sup>1</sup> sacrorum, significat manus qui<sup>2</sup> lavet, a quo malluviæ di-



16 f. *Castrensibus*.—17 f. *is*.—18 f. *Murics*.—19 f. *addunt*.—20 *datum v. c.*  
—1 f. *Commentario*.—2 f. *quia*.

#### NOTÆ

<sup>p</sup> *Muri*] Ex hoc loco Varro apud Nonium in 'Salis' emendandus. *Murics* fit ex sale, quod sal sordidum

pinsum, et in ollam rudem fictilem coniectum, &c.

cuntur, quibus manus sunt lautæ perinde, ut quibus pedes, pelluviæ. Maximum Prætores<sup>q</sup> dici putant alii eum, qui maximi imperii sit; alii, quia<sup>3</sup> ætatis maximæ: pro collegio quidem Augurum decretum est, quod in Salutis augurio Prætores majores et minores appellantur; non ad ætatem, sed ad vim imperii pertinere. Mortis causa stipulatio existimatur fieri, ut ait Antistius Labeo, quæ ita fit, ut morte promissoris confirmetur, aut, ut quidam dixerunt, cujus stipulationis mors fuit causa. Marspedis, sive sine *r* litera maspedis imprecatorie solita vallium<sup>4</sup> quid significet, ne Messala quidem Augur in explanatione auguriorum reperire se potuisse ait. Majorem consulem L. Cæsar putat dici vel eum, penes quem fasces sint, vel eum, qui prior factus sit. Prætores autem majores, Urbanos: minores [10] ceteros. *Mendicum dici Verrius putat a mente ejus, quam fefellit fortuna, vel quod precetur quemque ut vitæ suæ medeatur cibo. Mater Matuta, manis, mane, matrimonium, mater familiæ, matertera, matrices, materiæ dictæ videntur, ut ait Verrius, quia sint bona: qualia scilicet sint, quæ sunt matura: vel potius a matre, quæ est originis Græcæ, μήτηρ. Modo<sup>r</sup> quodam, id est, ratione, dicuntur ista omnia, a modo fit commoditas, commodus, commodat, accommodat, modice, modestia, moderatio, modificatio.*

*Nænia<sup>s</sup> est carmen, quod in funere laudandi gratia cantatur ad tibiam: quod vocabulum Afranius in Materteris posuit: Nænam autem inter exsequias cantabant: sunt qui eo verbo*

3 f. qui.—4 f. in preccatione solitaurilium.

## NOTE

<sup>q</sup> *Maximum Prætores*] Livius lib. vii. 'Lex vetusta est, priscisque literis verbisque scripta, ut qui Prætor maximus sit, Idibus Septemb. clavum pangat.' Vide supra in 'Majorcos:' et Sueton. in Augusto, de Salutis augurio.

<sup>r</sup> *Modo*] *A modo quodam, id est, ra-*

*tione, dicuntur omnia ista, commoditas, &c. ita puto fuisse scriptum in exemplari.*

<sup>s</sup> *Nænia*] Glossarium: 'Nænia, ἐπιτάφιος ᾠδή.' Quæ in fine Græcæ verba, νέατον et νήτη, addita sunt, ea in exemplari ita plane leguntur, notam autem νήτη quid sit.

*finem significari crediderunt. Plautus in . . . abi ergo . . . . Idem Trucul. Huic nomini<sup>5</sup> amanti mea hera dixit domi, et apud nos de bonis nœniam esto.<sup>6</sup> Quosdam dicunt velle ideo dici nœniam quod et<sup>7</sup> voci similior querimonia flentium sit: quidam aiunt nœniæ ductum nomen ab extremi intestini vocabulo, ad quod probandum testimonio utitur Plautus<sup>8</sup> in Bacchidib. si tibi est machæoem, ad<sup>9</sup> nobis veruina est domi, qua quidem ego te reddam, ubi me irritaveris, confossioem soricina nœnia: sive quod extremam flendo efflerimus eam vocem, querendoque, nam Græci *ἄκρον* extremum dicunt; sive quod chordarum ultima *ῥήτη* dicitur, appellarunt extremam cantionis vocem, nœniam. Nœniæ Deæ<sup>†</sup> sacellum ultra portam Fiminalem fuerat [II] dedicatum, nunc habet tantum ædiculam.*

*Navali<sup>u</sup> corona donatur, qui primus in hostium avem armatus transilierit: cujusve opera, manuve navis hostium capta fuerit: adeptus est eam M. Terentius Varro, bello Piratico, donante CN. Pompeio Magno. Item alii, inter quos A. Atilius<sup>10</sup> bello quod gestum est contra Nabin, ut scriptum est in carmine Saturnio, quod quidem duces ipsi sunt consueti in tabellis publice ponere, in quo nominabantur qui navali corona donati erant. Neunquam<sup>\*</sup> ponitur pro nullatenus, pro non ita: et non, etiam significat, ut nec. Nefrendes<sup>‡</sup> dictos asserit Q. Mucius Scævola arietes, quod dentibus frendere non pos-*

//////////

<sup>5</sup> f. homini.—<sup>6</sup> f. mesto.—<sup>7</sup> f. ei.—<sup>8</sup> f. utuntur Plauti.—<sup>9</sup> f. chæra ut.—<sup>10</sup> f. Atilius.

#### NOTÆ

<sup>†</sup> *Nœniæ Deæ*] Videndus Augustinus de Civitate Dei lib. vi. cap. 9.

<sup>u</sup> *Navali*] Atilius Fortunatianus de Saturnio metro: 'Apud nostros autem in tabulis antiquis, quas triumphaturi duces in Capitolio figebant, victoriæque suæ titulum Saturniis versibus prosequabantur, talia reperi exempla, ex Regilli tabula. Duello magno dirimendo, regibus subigendis,' &c.

<sup>\*</sup> *Neunquam*] Placidus in Glossis: 'Neunquam, et non significat, et non ita, et non adeo.'

<sup>‡</sup> *Nefrendes*] Terent. Scarnus de Orthographia: 'Ne pro non, antiqui ponere, ut nefrendes porcos, qui sunt sine dentibus, i. qui fabam frendere non possunt.' Placidus in Glossis: 'Nefrendem, infantem nondum dentatum, qui frendere cibum non queat infringere.'

sint. Ateius Capito, *infantes esse nondum frendentes, id est, frangentes, Livius in Odyssea veteri: Quem ego nefrendem alui lacteam immulgens opem . . . et . . . . Pro nefrendibus autem, ut antiqui dicebant, rienes nunc dicit usus recens: sunt qui nefrendes dici putent testiculos, quos Lanuvini appellant nebrundines; Græci νεφρούς; Prænestini, nefrones. Necerim, nec eum. Nemora, significat sylvas amœnas: valet enim idem. ejus autem vocabuli auctor Homerus, qui dixit in Iliade, ἐν νέμει σκιερῶν ἐπί τε λῆν ἔμβραλε δαίμων, dubium non est, quin eum designet locum, qui campos et pascua habeat: νέμος a Græcis διὰ τὸ νομάς εἶναι ἐν αὐτῶν appellatum. Nemut, nisi etiam vel nempe: usus est Cato de potestate Tribunici,<sup>11</sup> cum ait . . . . ærumnas. Neminis genitivo casu usus est Cato, cum dixit: et quis diceret cum sit neminis. Idem de magistratib. vitio creatis, neminisq. . . . Ennius in Erechtheo lapideo sunt [12] corde multi, quos non miseret neminis. Nemo compositum videtur ex ne, et homo: quod confirmatur magis, quia in persona semper ponitur, nec pluraliter formari solet, quia intelligitur pro nullo. Neci datus proprie dicitur, qui sine vulnere interfectus est ut veneno, aut fame. Necessarium ait esse Opillus<sup>12</sup> Aurelius, in quo non sit cessandum, aut sine quo vivi non possit: aut sine quo non bene vivatur: aut quod non possit prohiberi, quin fiat. Necessarii sunt, ut Gallus Ælius ait, qui aut cognati, aut affines sunt, in quos necessaria officia conferuntur præter ceteros. Neglegens dictus est, non legens, neque dilectum habens, quid facere debeat, ommissa ratione officii sui. Nec conjunctionem Grammatici fere dicunt esse disjunctivam, ut nec legit, nec scribit, cum si diligentius inspiciatur, ut fecit Sinius Capito, intelligi possit, eam positam esse ab antiquis pro non, ut et in XII. est: ast ei custos nec escit:<sup>2</sup> item, si adorat furto, quod nec*

11 f. Tribunicia.—12 f. Opilius.

## NOTÆ

<sup>2</sup> Nec] Nec escit scribendum pro escibant, et superescit pro supererit.  
nec escit. nam escit pro erit antiqui di-

manifestum erit : et apud Plautum in *Fasmate* : nec recte si illi dixeris : et Turpilius in *Demetrio* : nec recte dici mihi, quod jam dudum audio. Nec unquam, necunquam, quemquam. Nequalia, detrimenta. Nequinont, pro nequeunt, ut solinunt, et ferinunt, pro solent, et feriunt dicebant antiqui. Livius in *Odissia* : partim errant, neque nunc<sup>13</sup> Græciam redire. Nequitum et nequitur, pro non posse dicebant, ut Pacuvius, cum ait : Sed cum contendi nequitum, ut<sup>14</sup> clam tendenda est plaga. Plautus in *Satyrione* : retrahi nequitum, quoquo progressa est semel : et Cato *Originum* L. 1. Fana in eo loco complura fuere : ea exauguravit, præterquam quod *Termino* fanum fuit ; id nequitum exaugurari. Nequiquam significare [13] idem pro frustra, plurimis auctorum exemplis manifestum est. Nectere, ligare significat, et est apud plurimos auctores frequens, quin etiam in commentario sacrorum usurpatur hoc modo. Pontifex minor ex stramentis naturas<sup>15</sup> nectito, id est, funiculos facito, quibus sues annectantur. Nectar Græce significat Deorum potionem. Unde Virgilius ait : Stipant et dulci distendunt nectare cellas ; item Lucretius L. 11. Et nardi florem, nectar qui floribus<sup>16</sup> halet. Non pridem, æque, et recte, et frequenter dicitur, ac jam pridem, quam pridem. Nequam aurum est, auris quod vis vehementius ambit, hoc versu Lucili significari ait Sinnius Capito, nequam esse aurum quod auris lædat ; vel pondere inaurium, cum mollissima pars auris inciditur ; vel ex auro intelligi pecuniam, cujus respectu, et nimia cupiditate homines ad peccandum adduci. Nec mulieri, nec gremio credi oportere : proverbium est, quod et illa incerti et levis animi est, et plerumque in gremio posita, cum in oblivionem venerunt pro<sup>17</sup> exsurgentium, procidunt. Nexum est, ut ait Gallus *Ælius*, quodcumque per æs et libram geritur idque necti dicitur : quo in genere sunt hæc, testamenti factio, nexi dando,<sup>18</sup> nexi liberantio.<sup>19</sup> Nervum appellamus etiam fer-



13 f. nequinont.—14 f. tum.—15 f. napwas.—16 f. naribus.—17 f. propepe.  
—18 f. datio.—19 f. liberatio.

reum vinculum, quo pedes impediuntur. quanquam Plautus eo etiam cervices vinciri ait: perfidiose captus eo epol<sup>20</sup> nemo cervices probat. Nexum æs, apud antiquos dicebatur pecunia, quæ per nexum obligatur. Negumate in carmine c n. Marci vatis, significat, negate: cum ait: quamvis moventium duonum negumate. Negritu in auguriis significat ægritudo. Nebulo dictus est, ut ait Ælius Stilo, qui non pluris est, quam nebula, aut quam non facile perspici possit, qualis sit; nequam, nugator. [14] Negibundum antiqui pro negantem dixerunt. Cato in ea, quam scripsit . . . . . negibundus . . . . . Neutiquam<sup>a</sup> pro nullo modo dici, testis est . . . . . cum ait: Sed mihi neutiquam cor consentit, cum oculor. aspectu. Cice. Indissolubiles quidem esse non potestis, neutiquam tamen dissolvemini. Nepos,<sup>b</sup> luxuriosus a Tuscis dicitur: nam nepotes sunt luxuriôsæ vitæ homines appellati; quod non magis his res sua familiaris curæ est, quam iis, quibus pater avusque vivunt: quod nomen ductum ab eo, quod natus post patri sit, quam filius. Quidam, inter quos Aristarchus interpres Homeri, Græcum esse volunt, ad quod τεῖσι νεπόδεσσιν ἐτοίμη, afferunt ex Apollonio. Nephasti<sup>c</sup> dies notabantur N litera quod iis nephas est Prætori aput<sup>1</sup> quem lege agitur, fari tria verba, do, dico, addico. Nep. nota designari solent qui nephasti priores sunt, quorum pars anterior fas: his servi liberati sunt, delectus habentur, exercitus scribuntur, et in provinciis ire licet, sacra quoque instituta fiunt, et vota nuncupata solvi, et ædes sacrari, solent. Nepa Afrorum lingua sidus, quod dicitur a nostris cancer, vel ut quidam volunt scorpious.

20 f. ædepol.—1 f. apud.

## NOTÆ

<sup>a</sup> Neutiquam] Hic idem versus citatur a Cicerone, sine poëtæ tamen nomine, in Academicis. Ciceronis autem locus qui adducitur a Festo, extat in lib. de Universitate.

<sup>b</sup> Nepos] Placidus in Glossis: ‘Ne-

pos, luxuriosus.’

<sup>c</sup> Nephasti] Nefasti in veteri Calendario N litera indicantur, ut FER. VOLK. N. XV. KAL. JUN. Nefasti autem priores hac nota significantur. N. P.

Plautus in *Casina*, *Recessim dabo me ad parietem, imitabor nepam. Nepus, non purus. Nesi*<sup>d</sup> pro sine positum est in lege dedicationis aræ Dianæ Aventinensis. *Nauteam ait Opilius Aurelius, herbæ genus esse granis nigris, qua coriarii utuntur, cujus videri a nausea ductum nomen, quia nauseam facit, permutatione T et S literarum intermedia antiquis consueta.* Plautus in *Artemone*: *Unguentum quod naribus mulionum nauteam fecisset . . . [15] . . . lem atque aromaticum. Idem Curculione: Nam odor unguentum omnium præ tuo nautea est. In Casina: ei pro scorto supponetur hircus unctus nautea. Labeo*<sup>e</sup> in commentario juris pontificii ait, *nauteam rubidum quiddam esse, quo Pontificum vestimenta quædam colorant. Nationem, item apud antiquos, natum, Cincius, genus hominum, qui non aliunde venerunt, sed ibi nati sunt, significare ait: qui et nationem ait non tantum univèrsim de omnibus, set*<sup>2</sup> *et de singularibus quoque hominibus sejunctim dici solere. Sinnius autem Capito, omnia fere genera hominum per nationes dividi, ut Cures Sabinos Hernicòs, Æquos, item Volscos. In pecorib. quoque bonus proventus féturæ, bona natio dicitur. Nautiorum familia a Trojanis oriunda est: nam fuit eorum princeps Nautes, qui Romam detulit simulacrum æneum Minervæ, cui postea Nautii sacrificare soliti sunt. Unde ipsa quoque Dea Nautia vocabatur*<sup>3</sup> *de causa. Alii quod duce Naute acciti conductiq. a Brutiis milites fuerint ad Messanam oppugnandam, contra quos a Senatu sit missus L. Cæcilius Metellus: qui cum ab illis interfectus esset, missi ad eos fuerunt expostulatum de fœdere violato legati . . . us, P. Veturius, qui cum*

//////////

2 f. sed.—3 f. A hac trium enim literarum spatium in exemplari relictum est.

#### NOTE

<sup>d</sup> Nesi] Lex dedicationis aræ Dianæ Aventinensis, de qua hic Festus, extat in schedis veterum inscriptionum, in quibus est: CETERVM. LEGES HVIC. ARÆ. EAEDEM. SVNTO. QVÆ

ARÆ. DIANÆ. SVNT. IN. AVENTINO MONTE. DICTÆ.

<sup>e</sup> Labeo] Antistius Labeo in Commentario juris Pontificii citatur infra in 'Sphærum.'



*aliquantisper, ob refectionem corporis in oppido quodam in-*  
*dissent, Brutii, quibus fœdus tunc cum Romanis erat, bello*  
*statim eo destiterunt: inde a principe Naute, familia Nautia*  
*appellata est. Natinatio, dicebatur negotiatio: et Natina-*  
*tores ex eo, seditiosi, negotia gerentes. M. Cato in . . .*  
*. . . tumultu Macedoniae, [16] Etruriam, Samuities, Luca-*  
*nos, inter se natinari, atque factiones esse. Naccæ appel-*  
*lantur vulgo fullones, ut ait Curiatius, quod nauci non sint,*  
*id quod est nullius preti. Idem sentit et Cincius: quidam*  
*aiunt, quod omnia fere opera ex lana, naccæ dicantur a*  
*Græcis. Naucum<sup>4</sup> ait Ateius Philologus poni pro nugis.*  
*Cincius, quod in oleæ nucis, quod intus sit. Ælius Stilo*  
*omnium rerum putamen. Glossematorum autem scriptores,*  
*fabæ grani quod hæreat in fabulo.<sup>5</sup> Quidam ex Græco ναὶ*  
*καὶ οὐχὶ, levem hominem significari. Quidam nucis juglan-*  
*dis, quam Verrius jugulandam<sup>6</sup> vocat, medium velut dis-*  
*sepimentum. Plautus in parasito pigro: ambo magna laude*  
*lauti, postremo ambo sumus non nauci: item in Mostella-*  
*ria: Quod id esse dicam verbum nauci, nescio: et in Tru-*  
*culento: Amas hominem non nauci: et Nævius (et)<sup>7</sup> in Tu-*  
*nicularia. Ejus noctem nauco ducere. Sed Ennius, illuc<sup>8</sup>*  
*est nugator nihili non nauci homo. Nares appellari putant,*  
*quod per ea nasi foramina odoris cujusque nari flamus.<sup>9</sup>*  
*Narica est genus piscis minuti. Plautus: Muriaticam au-*  
*tem video in vasis stagnicis naricam bonam et canutam et*  
*taguma quinas factas conchas piscinarias. Nancitor in*  
*XII. nactus erit, præno<sup>10</sup> erit. Item in fœdere Latino:*  
*pecuniam quis<sup>11</sup> nancitor, habeto: et si quid pignoris nas-*  
*ciscitur,<sup>12</sup> sibi habeto. Nare a nave ductum Cornificius*  
*ait, quod aqua feratur natans, ut avis.<sup>13</sup> Ennius L. VII.*  
*alter nare cupit, alter pugnare paratust. Plautus in Aulu-*  
*laria. Quasi pueri, qui nare discunt, scirpea induitur ra-*  
*tis: natate igitur est, sæpius nare, ut dicitare, factitare.*  
*Navus, celer, ac strenuus, a navium velocitate videtur dic-*

//////////

4 f. Nauci.—5 f. fabæ hilo.—6 f. juglandom.—7 ( ).—8 f. illic.—9 f. flamus.  
 —10 f. prædatus.—11 f. qui.—12 f. nancitor.—13 f. navis.

tus. [17] Ennius L. VI. Navus repertus homo Graio patre Graius homo rex : et L. XVI. Navorum imperium servare est insuperantum. Plautus in Frivolaria. Nave agere oportet, quod agas, non ductarier. Navalis<sup>f</sup> scriba, qui in nave apparebat, inter aliud genus scribarum minimæ dignitatis habebatur, quod periculis quoque ejus ministerium esse<sup>14</sup> objectum. Plautus: non ego te novi navalis scriba columbari impudens: sive quod columbaria in nave appellantur ea, quibus rem geminent<sup>15</sup> sive quod columbariorum quæstus temerarius incertusque. Nassiterna est genus vasis aquari ansati, et patentis, quale est quo equi perfundi solent. Plautus in Bacchidib. hæc quis<sup>16</sup> evocat cum nassiterna, et cum aqua istum impurissimum? et in Nervolaria. Ecquis huc effert nassiternam cum aqua sine suffragio? et Cato in ea oratione, quam composuit in Q. Sulpicium. Quoties vidi truilos nassiternas perfusos<sup>17</sup> aqualis matellas sine ansis. Nassa est piscatoria<sup>18</sup> vasi<sup>19</sup> genus, quo cum intravit piscis, exire non potest. Plautus: Nunquam hercule ex ista nassa hodie ego escam petam. Napuras nectito, cum dixit Pontifex, funiculi ex stramentis fiunt. Naustibulum vocabant antiqui vas alvei simile vide<sup>20</sup> a navis similitudine. Navia est uno ligno exculpto, ut navis, quo utuntur alveo in vindemia: ficus quoque in comitio appellatur Navia ab Attio Navio augure. Nam cum Tarquinius Priscus institutas trib. a Romulo mutare vellet, deterrereturque ab Attio per augurium, ut eluderet ejus prudentiam, interrogavit eum, an fieri possit id, quod animo proposuisset suo; cui illo<sup>1</sup> permittente augurio cum respondisset effici posse; jussit Rex eotem, ac [18] novaculam proferri qua prolata, interrogatus augur an

//////////

14 f. esset.—15 f. remi eminent.—16 f. Ecquis.—17 f. pertusos.—18 f. piscatorii.—19 f. vasis.—20 f. videlicet.—1 f. ille.

#### NOTÆ

<sup>f</sup> Navalis] Quid si remi eminent veterem scripturam propius accedemus, pro remi eminent? certe ad mus, quæ est, rem geminent.

cos illa posset præcidi, respondissetque posse : novaculam subito præcidit : quo facto statim Navium ex eo, Tarquinio nihil auso contra amplius facere, novaculam illam ac cotem sub locum consecratum, defodi jussisse : et ficum ab eo satam ibi esse intra id spatium loci, qui contentus fine sacro sit : eamque si quando arescere contigisset, subseri, sumique ex ea surculos jussisse : quo facto, tantos intra temporis tractus, cum aliæ in eo loco complures ficus enatæ essent, atque eæ evulsæ deinde de sacro illo loco radicibus removerentur : omnes quæ inibi tunc temporis erant, ficum præter unam illum, ejectas fuisse, admonitu fatali, ac jussu in primis aruspicum, et divinis etiam responsis promittentibus quandiu ea viveret, libertatem populi R. incolumem mansuram, ideoque coli et subseri ex illo tempore captam. Nascitur cum granum fabæ se aperit nascendi gratia, quod non sit dissimile navis formæ. Navitas secundum incorruptam consuetudinem dictos, quos nunc nos nautas dicimus, testis est Cato in ea, quam scripsit, cum in Hispaniam proficisceretur, cum ait: Navitæ quod secum portaverant vinum atque oleum, usus tantum eo sum. Næviam sylvam vocitatum extra urbem ad miliarium quartum, quod Nævii cujusdam ibi domus fuerit, a quo nemora Næviam<sup>s</sup> appellata etiam fuisse, Verrius ait : quam opprobrii loco objici ab antiquis solere, quod in ea morari adsuessent perditæ ac nequam homines, testis est M. Cato in ea, quam scripsit in M. Cælium si se appellavisset. Orsus iter eram a porta Næviam, atque exinde in nemora Næviam [19] a domo procul Næviam. Unde dicunt proverbium natum esse, a domo Næviam, quod refertur a Verrio. Nudius tertius videtur compositum ex nunc et die tertio . N . . dicuntur in agro quos . . . alio nomine appellant a parte totum, significantes quasi inde appellati sint . . . dicantur pa . . . <sup>s</sup> dicitur cælum cavum . . . dicatur dam . . . Nuptam novam, sponsam (ut etiam mulieres quibus in nuptiis

## NOTÆ

<sup>s</sup> Quod sequitur fragmentum . . . 'cavum a chao, unde omnia orta, et tur cælum ca . . . quo pertineat, igno- a cavo cælum dictum.'

ro. Varro lib. 1. de Ling. Lat. ait,

Delph. et Var. Clas.

Pomp. Fest.

3 U

utuntur, pronubæ ab eadem causa hoc est a nubendo dicuntur)<sup>2</sup> aliqui appellatam esse volunt: nec defuerunt tamen qui dicerent, sic appellatam, ab eo quod νέαν νόμφην Græci noxam nuptam vocent: alii quod appellat uxorem νόον Homerus, loquendi quadam consuetudine, quæ est antiqua Græcorum, cum ait: ἕξ ἀπίης γαίης νόον ἀνδρῶν αἰχμητῶν. Numere, et numero<sup>h</sup> dicitur, sed numere sunt, videtur esse præsentis temporis, et prorsus alienum numero fuerunt, quod de præterito usurpatur, sive eo ordine usurparunt antiqui quadam consuetudine loquendi, qua solebant proferre verba ejusmodi: sive certa fine extremarum vocalium, quemadmodum videtur in suis scriptis usus Pompeius Sextus, apud quem reperitur extrema syllaba vocativi casus producta, et ejusdem casus eadem correpta, terminataque in e, temporis præsentis. Numero autem dixisse antiquos, nimium quod significare, ait Sinius Capito; esse enim ita locutum . . . . . ū: vos estis minime . . . . . nisi numero perbiterint, nisi cito . . . . . id est, nimium si isso,<sup>3</sup> qui exeam [20] numero estis mortui, hoc exemplo, ut pingeretis, id est, cur cito mortui estis? Item in Nelei. Nunquam numero matri faciemus volui.<sup>4</sup> Idem<sup>5</sup> est, nunquam nimium faciemus. Apud Nævium. Neminem vidi, qui numero sciret, quique scit, id est, opus, id est, nimium sciret. An Panurgus Antonius hæc ait numero nimium cito? celeriter nimium: ut Plautus in Casina: Ere mi? quid vis, mea ancilla? nimium sæpius numero dicis, nimium cito. Attius in CEnomao: Ego ut essem affinis tibi, non ut te extinguerem, tuam peti gnatam, numero te expurgat timor. Afranius in Suspecta: Per falsum et abste creditum numero nimis: celeriter. Cæcilius in Æthinne:<sup>6</sup> Ei peri, quid ita? numero: venit fuce<sup>7</sup> domum. Afranius in Simulante: E<sup>8</sup> misera numero, ac ne quicquam

2 ( ).—3 f. cito.—4 f. volup.—5 f. id.—6. f. Æthinne.—7 f. fuge.—8 f. Ei.

## NOTE

<sup>h</sup> Numero] Turpilii in Demetrio mero quemquam vidi facere, quam apud Nonium: 'Nunquam nimis numero quemquam vidi facere, quam facto opus est.'

egi gratias. Numera Senaturn ait quivis Senator consuli, cum impedimento vult esse quo minus faciat. S. C. postulatque ut aut res, quæ afferuntur,<sup>9</sup> dividantur; aut singuli consulantur: aut si tot non sint Senatores, quo numero liceat præscribi<sup>10</sup> S. C. Nupta verba dicebantur ab antiquis, quæ virginem dicere non licebat, ut Plautus in *Dyscolo*: *Virgo sum; nondum didici nupta verba dicere. Nuptias dictas esse ait Santra ab eo, quod nymphæa dixerunt Græci antiqui γάμον, inde novam nuptam νέαν νόμφηγν. Cornificius, quod nova petantur conjugia. Curiatius, quod nova ratio<sup>11</sup> fiat. Ælius et Cincius, quia flammeo caput nubentis obvolvatur, quod antiqui obnubere vocarint<sup>12</sup> obquam causam legem quoque Parenstam<sup>13</sup> i jubere caput ejus obnubere, qui parentem necavisset, quod est obvolvère. Numerius pronomen nunquam ante fuisse in patricia familia dicitur, quamvis<sup>14</sup> Fabius, qui [21] unus post sex et trecentos ab Etruscis interfectos superfuit, inductis<sup>15</sup> magnitudine divitiarum, uxorem duxit Otacili Maleventani, ut tum dicebantur, filiam, ea conditione, ut qui primus natus esset, pronomine avi materni, Numerius appellaretur. Non omnibus dormio: proverbium natum a Cipio quodam, qui Pararhencon dictus est, quod simularet dormientem, quo impunitius uxor ejus mœcharetur: ejus meminit Lucilius. Nucupata<sup>16</sup> pecunia est, ut ait Cincius in L. II. de officio jurisconsulti, nomina,<sup>17</sup> certa, nominibus propriis pronuntiata: cum nexum faciet, mancipiumque uti lingua nun-*



9 f. referantur.—10 f. perscribi.—11 f. pactio.—12 f. vocarunt.—13 f. funestam.—14 f. quum is.—15 f. inductus.—16 f. Nuncupata.—17 f. nominata.

## NOTÆ

<sup>i</sup> Parenstam] Videtur legendum, *legem quoque funestam*, pro corrupto verbo, *parenstam*. Livius lib. I. 'caput obnubito.' Vide in Parici Quæstiones.

<sup>k</sup> Nucupata] Ita in exemplari, pro *Nuncupata*, antiqua scribendi consue-

tudine: cui contraria, 'formonsus' et 'gnefonsus.' Reliqua ita legenda, ut in ora paginæ notavimus: *nominata certa, &c. cum nexum faciet, mancipiumque, uti lingua nuncupavit, ita jus esto, id est, uti nominavit.*

cupasset,<sup>18</sup> ita jus esto : ita,<sup>19</sup> uti nominarit, locutusve erit, ita jus esto. vota nuncupata dicuntur, quæ Consules, Prætores, cum in provinciam proficiscuntur, faciunt, ea in tabulas præsentibus multis referuntur. At Santra L. II. de verborum antiquitate, satis multis nuncupata colligit non de recto nominata significare, sed promissa, et quasi testificata, circumscripta, receptaque<sup>20</sup> etiam in votis nuncupandis esse convenientius. Nusciosum Ateius Philologus ait appellari solitum, qui propter oculorum vitium parum videret. At Popilius<sup>1</sup> Aurelius nusciciones esse cæcitudines nocturnas. Ælius Stilo quod plus videret vesperi, quam meridie, nec cognosceret, nisi quod usque ad oculos admovisset. Nonas quidam a nova Luna, quod in eas concurreret principium Lunæ : alii, quod semper ante diem Iduum nonum essent, scribique ideo debere primam appellationis ejus syllabam adjecta u litera. Nundinas<sup>1</sup> feriarum diem esse voluerunt antiqui, ut rustici convenirent mercandi vendendique causa, cumque nefastum, ne si liceret cum populo agi, interpellarentur nundinatores. [22] Nundinalem cocum Plautus dixit in *Aulularia*. *Cocus nundin* ille est,<sup>2</sup> in nonum diem solet ire coctum : *cocum*, qui novendialis alias appellatur, manifesto significat, quem dixit nundinalem, quod in nonum diem coqueret. *Nuculas*, Prænestinos antiqui appellabant, quod inclusi a Pænis Casilini, famem nucibus sustentaverunt : vel quod in eorum regione plurima nux minuta pascitur.<sup>3</sup> *Nummum*<sup>m</sup> ex Græco vocabulo νοῦμμος existimant dictum, et tantundem apud nos, et apud illos valere : quia pleraq. nomina a Græcis accepimus, quorum hoc proprium est. *Nuntius* et persona dicitur, et res ipsa. in persona dicitur, ut,

~~~~~

18 f. nuncupavit.—19 f. id est.—20 f. quod.—1 f. Opilius.—2 f. cocus ille nundinalis est.—3 f. nascitur.

#### NOTÆ

<sup>1</sup> Nundinas] Lege deinde Hortensia factum est, ut is dies fastus esset. Macrobius lib. I. cap. 16.

<sup>m</sup> Nummum] Julius Pollux. lib. IX.

ὁ δὲ νοῦμμος δοκεῖ μὲν εἶναι Ῥωμαίων τοῦνομα τοῦ νομίσματος. ἔστι δὲ Ἑλληνικὸν τῶν ἐν Ἰταλίᾳ καὶ Σικελίᾳ ὄριων.

*nuntius advenit: in re, ut, nuntius allatus est: quam differentiam C. Cæsar in Commentariis fecisse videtur. Nuper, quasi noviper, tanquam dicamus novissime: estque præteriti temporis, id autem* . . . . . *sa erant, qui ni*

*. . . . . Numen quasi nutus Dei ac potestas dicitur. Numella<sup>n</sup> genus vinculi quo quadrupedes alligantur: solent autem ea fieri nervo, aut corio crudo bovis ut plurimum. Numidas dicimus quos Græci Νομάδας, sive quod id genus hominum pecorib. negotiatur: sive quod herbis, ut pecora aluntur. Nuces flagitantur nuptis, et jaciuntur pueris, ut novæ nuptæ intranti domum novi mariti auspiciam fiat secundum et solistimum.*

*Numam Pompilium Janiculum montem habitavisse ferunt, in quo arcam ejus inventam, cum libris Numæ nominis, a Terentio quodam scriba repastinante agrum. Nonuncium quod vulgo Magistri ludi appellant, significat novem uncias: at teruncium, quod singula sexuncia dimidium unciarum trium sit. Nomen sive ex Græco ὄνομα dictum est, [23] quasi novimen, quod notitiam faciat: sive familiæ est: ut Terentius: ponitur etiam pro debito: ut exactum dicimus fuisse nomen, cum a debitore exacta pecunia sit. Noctua videtur dicta a noctis tempore eo, quo canere solet, aut volare: ab ea γλαυκῶπις appellatur Minerva a Græcis, quia noctua oculis est cæsis<sup>4</sup> .*

*. . . . . Noneolæ vocantur papillæ, quæ ex faucibus caprarum suppendunt. Noctilucam cum dixit Lucilius L. II. obscenum significat . . . noctiluca . . . medica. Noverca<sup>o</sup> dicitur, quam quis liberis sublatis, novam uxorem ducit, arcendæ familiæ gratia, id est, coërcendæ, prima autem memoratur apud veterannia,<sup>5</sup> quæ nupsit . . . .*



4 f. cæsiis.—5 f. veteres Annia.

#### NOTÆ

<sup>n</sup> Numella] Placidus in Glossis: veterannia, non, ut alii descriperunt, ceterannia, ex ea scriptura fecimus, veteres Annia: cui autem nupsit hæc

<sup>o</sup> Noverca, &c.] Cum in fragmento sit, Annia, quærendum.

*Nāvib.*<sup>p</sup> *regnante Ser. Tullio: quod in Aventinum montem paludib. disclusum ascenderetur, ab advectu sic dictum aiunt, vel quod Aventinus in Aventino rex Albanus sit sepultus. Novalem agrum Ælius Gallus, et Opilius item Aurelius eum aiunt esse, quem νεῖον dicunt: ad quod Homero quoque teste utuntur, qui dixit: νεῖοιο βραθείης πέλασον<sup>6</sup> ἰκέσθαι. Sed Cincius eum esse, ubi glæba proscissa ad novam sementem sit relicta. Nauti consulatu, et T. Sicini, Volsci populi, cum atrox prælium inissent adversus Romanos: Trib. Mil. in Circo combusti feruntur et sepulti in crepidine, quæ est proxime Circum, qui locus postea fuit lapide albo constratus, qui pro rep. in eo prælio occubere, Opiter Verginius Tricostus . . . . Valerius Lævinus. Postumus Cominius Auruncus. Mallius Tolerinus. P. Veturius Geminus. A. Sempronius Atratinus. Verginius Tricostus. Mutius Scævola. Sex. Fusius Medullinus. Noxa ut Ser. Sulpicius Rufus ait, damnum significat apud poëtas autem et [24] oratores ponitur pro culpa: ad<sup>7</sup> noxa peccatum, aut pro peccato pœnam,<sup>8</sup> ut Accius in Melanippa:<sup>9</sup> Tete esse huic noxæ obnoxium. Item, cum lex jubet noxæ dedere, pro peccato dedi jubet. Cæcilius in Hypobolimæo cherestato.<sup>10</sup> Nam ista quidem noxa muliebrem, et<sup>11</sup> magis quam viri. Novæ curiæ<sup>9</sup> proximæ<sup>12</sup> compitum Fabricium ædificatæ sunt, quod parum amplæ erant veteres a Romulo factæ, ubi<sup>13</sup> is populum, et sacra in partis triginta distribuerat, ut in iis ea sacra curarent, quæ cum ex veterib. in novas evocarentur, septem<sup>14</sup> curiarum per religiones evocari non potuerunt: itaque Forien-*

//////////

6 f. πέλασον.—7 f. at.—8 f. pœna.—9 f. Melanippo.—10 f. Cherestato.—11 f. muliebris est.—12 f. proxime.—13 f. ubi.—14 f. IIII.

#### NOTE

<sup>p</sup> *Nāvibus*] Varro lib. iv. de Ling. Lat. 'Aventinum alii ab rege Aventino Albano, quod ibi sepultus sit. Ego maxime puto ab advectu; nam olim paludib. mons erat ab reliquis disclusus: itaq. eo ex urbe advehebantur ratibus.'

<sup>9</sup> *Novæ curiæ*] Ulpianus Dig. lib. i. tit. 8. Sacrarium etiam in ædificio privato esse potest: et solent qui liberare eum locum religione volunt, sacra inde evocare.



sis, Raptæ, Vellensis.<sup>15</sup> Velitiæ res divinæ fiunt in veteribus curis.<sup>16</sup> Nothum Græci natum ex uxore non legitima vocant, qui apud nos spurio patre natus dicitur, quod Ser. Tullius, qui Romæ regnavit, natus est ex concubina Spurius Tulli<sup>17</sup> tributis<sup>18</sup> nisi forte malumus cedere<sup>19</sup> Oclisiam corniculam captiva<sup>20</sup> eum susceptum matre servientem.<sup>1</sup> Nota, alias significat signum; ut in pecoribus, tabulis, libris literæ singulæ, aut binæ: alias ignominiam. Nobilem antiqui pro noto ponebant, et quidem per c literam,<sup>2</sup> ut Plautus in Pseudolo: Peregrina facies videtur hominis, atque ignobilis:<sup>3</sup> et, Oculis meis obviam ignobilis<sup>4</sup> objicitur. Accius in Diomede: Ergo me Argos referam, nam hic sum nobilis<sup>5</sup> Livius in Virgo:<sup>6</sup> ornamentum incendunt nobili<sup>7</sup> ignobiles. Nœgeum quidam amiculi genus prætextum purpura: quidam candidum ac perlucidum, quasi a navo, quod putamen quorundam pomorum est tenuissimum, non sine candore, ut Livius ait in Odysia: Simul ac lacrymas de ore nœgeo detersit, id est, candido. Nixi di appellantur tria [25] signa in Capitolio ante cellam Minervæ genibus nixa, velut præsidentes parientium nixib. quæ sua<sup>8</sup> sunt qui memoriæ prodiderint, Antiocho rege Syriæ superato, M. Accillum<sup>9</sup> subtracta a Populo R. apportasse, atque ubi sunt, posuisse: etiam qui<sup>10</sup> capta Corintho advecta huc, quæ ibi subjecta fuerint mensæ.<sup>1</sup> Nictare et oculorum, et aliorum membrorum nisu sæpe aliquid conari, dictum est ab antiquis, ut Lucretius in L. IIII. Hic ubi nexari<sup>11</sup> nequeunt insistereque alis. Cæcilius in Hymnide: Garrulis medentes jactent sine nictentur perticis. Novius in Macchoco pone:<sup>12</sup> Actutum scribere:<sup>13</sup> cum in nervo

//////////

15 f. Veliensis.—16 f. Curiis.—17 f. sp. Tulli.—18 f. Tr.—19 f. credere.—20 f. Oclisia corniculana captiva.—1 f. serviente.—2 f. per G literam.—3 f. gnobilis.—4 f. gnobilis.—5 f. suam gnobilis.—6 f. Virgine.—7 f. ornatu incendunt gnobili.—8 f. signa.—9 f. M. Acilium.—10 f. etiamque.—11 f. nictari.—12 f. Maccho Copone.—13 f. scribes.

#### NOTÆ

<sup>1</sup> Mensæ] Post verbum mensæ, in alia manu: quod puto adjectum esse exemplari additum est, tripodis, sed σχολιαστικῶς.

nectabere.<sup>14</sup> unde quidam nictationem : quidam nictum, ut Cæcilius in pugilem:<sup>15</sup> Tum inter laudandum hunc timidum tremulis palpebris percutere nictum : hic gaudere, et mirarier. Nictit canis in odorandis ferarum vestigiis leviter ganniens, ut Ennius in L. x. Veluti si quando vinclis venatica venenox<sup>16</sup> apta solet, si forte ex nare sagaci sensit, voce sua nictu,<sup>17</sup> ululatque ibi acuta et:<sup>18</sup> unde<sup>19</sup> et ipsa gannitio. Niquis scivit centuria est, quæ dicitur a Servio Tullio rege constituta, in qua liceret ei suffragium ferre, qui non tulisset in sua, nequis civis suffragii jure privaretur, nam sciscito<sup>20</sup> significat sententiam dicito,<sup>1</sup> ac suffragium ferto,<sup>2</sup> unde scita plebis : sed in ea centuria, neque censetur quicquam,<sup>3</sup> neque centurio præficitur, neque centurialis potest esse, quia nemo certus est ejus centuriæ : est autem nequis<sup>4</sup> scivit, nisi quis scivit. Ningulus, nullus, ut Ennius L. II. qui ferro minitere, atque<sup>5</sup> inte<sup>5</sup> ninculus<sup>6</sup> mederi queat. Niger lapis in Comitio locum funestum significat, ut ali,<sup>7</sup> Romuli morti destinatum. [26] Sed non usu obvenit, ut ibi sepeliretur, sed Faustulum nutricium ejus ibi sepultum fuisse, et Quintilium<sup>1</sup> avum ti . . . . qui Romuli partes sequebatur cujus familia dicta Quintilia, juxta appellationem ejus. Nanum Græci vas aquarium dicunt humile<sup>8</sup> et concavum, quod vulgo vocant situlum barbatum, unde nani, pumiliones appellantur.

Necem suspicatur Verrius a Græco duci : nam illi necyn, mortuum dicunt. Inde nos dicimus, necida. Nivem Verrius interpretatur novum ex Græco, qui id neon dicunt. N . . . . significat da . . . . . Nequi-

//////////

14 f. nictabere.—15 f. pugile.—16 f. venox.—17 f. nictit.—18 f. est.—19 f. inde.—20 f. scisco.—1 f. dico.—2 f. fero.—3 f. quisquam.—4 f. niquis.—5 f. nite.—6 f. ningulus.—7 f. ali.—8 f. humile.

#### NOTÆ

<sup>5</sup> Atque, &c.] Versus Ennii potest indicari Quintilium enim, a quo Luperci Quintiliani dicti sunt. Vide in

<sup>1</sup> Quintilium] Opinor hic a Festo 'Quinctiliani.'

nates dicti sunt Narnensis,<sup>9</sup> qui e Nequino oppido ejectis colonis veterib. ibi habitaverunt. Cato in ea adversus<sup>10</sup> x hominib.  
 . . . . . Negotium, quod non sit otium. Navos a navis celeritate, quæ velocissima est, dicimus. Numidæ dicuntur Nomades, qui diutius vivere dicuntur, unde Cato in . . . . . Numidas vivaces quod multam vivunt ætatem, dixit. Nuces mitti<sup>11</sup> Cerialib. Capito Sinius solitum esse dici ait, cum vellimus<sup>11</sup> significare, missilia Cerialib. in Circo mitti, quod cum mitti nuces mos esset, plane volumus a parte totum designare, quia adeo deligantur supra omnia alia missilia præ flamma cum sint ustæ, quæ sparguntur nuces. Novendiales feriæ dicuntur institutæ a Tullo Hostilio<sup>12</sup> rege, ex monitu procurandis prodigiis nono die in feriis Latinis: sive quod in more<sup>13</sup> Albano lapidib. pluisset: sive quod vox esset exaudita, ut Albani suo ritu facerent, quæ omiserant sacra, nam ab his illa sunt tunc revocata, quæ missa crate<sup>14</sup> a pœne funditus deleta [27] negligere temporib. sequentibus cœpissent: N . . . . dicuntur inventæ a Marcello cos. operæ quib. admotis Syracusæ facilius expugnari possent. Navalis porta, item navalis regio, videtur utraq. ab navalium vicinia, ita appellata fuisse. Nonarum<sup>\*</sup> postridie, Iduum, Kalendarum dies alieni habentur: item novæ nuptæ a. d. IIII. Kalend. nonas, Idus diem atrum illucescere, quoniam decreto Pontificum atri hi dies esse judicati sunt, quod quotiescunq. Romani duces belli gerendi gratia his dieb. sup-

//////////

9 f. Narnienses.—10 f. a Thermunde.—11 f. vellimus.—12 f. Hostilio.—13 f. monte.—14 f. amissa civitate ac.

#### NOTÆ

<sup>11</sup> Nuces mitti] Mos hic spargendum nucum habetur in veteri inscriptione, reperta prope Ferentinum via Latina: in ea sic est: A. QVINCTILIO A. F. PAL. PRISCO. et post. HIC. EX. S. C. FUNDOS. CEPONIAN. ET. ROIANVM. ET. NAMIAN. ET. PRATVM. EX OSCO. AB. R. P. REDEM. EX. QVOR. REDITV. QVOD. ANNIS. VI. ID. MAI.

DIE. NATAL. SVO. PERPET. DARETVR PRÆSENTIB. MVNICIP. ET. INCOLIS ET. MVLIERIB. NVPTIS. CRVSTVL. P. I. MVLSI. HEMIN. et post NVCVM SPARSION. MOD. XXX.

<sup>\*</sup> Nonarum] Vide locum Verrii apud Agell. lib. v. cap. 17. in quo legendum, rempublicam male gestam esse.

*plicavere, male remp. gessere. SEX. POMPEII FESTI. DE VERBOR. SIGNI. LIB. 16. INCIPIT. FELICITER. OB PRÆPOSITIO ALIAS PONITUR pro circum, ut cum dicimus urbem obsideri, obsignari, obvallari: alias ponitur in vicem præpositionis, quæ est propter, ut ob merita, ob superatos hostes. Unde obsides, pro obfides, quod ob fidem patriæ præstandam dantur: alias pro ad ponitur, ut Ennius: Ob Romam noctu legiones ducere cæpit: et alibi: ob Trojam duxit. Oculissimum,<sup>y</sup> carissimum. Plau. Oculissimum ostium amicæ. Idem in Curculione oculissime dixit, significatq. qui clare aspicit. Idem, in Pseudolo, osculatum<sup>15</sup> pro præsentis posuit, cum dixit: Emito die cæca hercule olivum, id vendito oculata die. Idem alibi oculatum Argum dixit: quod per totum corpus oculos habet. Idem: Pluris est oculatus testis unus, quam auriti decem, id est, qui se vidisse dicat: ductam autem ait Ferrius hanc formam ab oculi appellatione. Oculitus dicitur, ut funditus, penitus, significatq. tam carum esse, quam oculum, vel instar oculi esse. Odefacit dicebant antiqui ab odore, pro olefacit, vetere quadam consuetudine inmutandi literas, quæ sunt, ut sæpe alias, tum in [28] hoc quoque libro contentæ: quæ vox, ut quibusdam videtur, ex Græca ὄσμη tracta est. Octaviæ porticus duæ appellantur, quarum alteram, theatro Marcelli propiorem, Octavia soror Augusti fecit; alteram theatro Pomp. proximam CN. Octavius, CN. filius, qui fuit Æd. cur. PR. cos. decemvirum<sup>16</sup> sacris faciendis, triumphavitq. de rege Perse navali triumpho: quam combustam reficiendam curavit Cæsar Augustus. Ogygia mœnia Accius in Diomede appellans significat Thebas, qui eam urbem Ogygus<sup>17</sup> condidisse traditur. Occasio, opportunitas temporis casu*

//////////

15 f. *oculatum*.—16 f. *x vir*.—17 f. *Ogyges*.

#### NOTE

<sup>y</sup> *Oculissimum*] In editione Augustiniana locus hic mendosus adeo, luxatusq. habetur, ut Festi sententia

vix in eo appareat. ‘Argum oculatum’ Plautus dixit, Græcos imitatus, qui *πρόπτην* illum appellant.

quodam provenientis est, Occasus, interitus vel Solis, cum decidit a superis infra terras, quo vocabulo Ennius pro occasione est usus in lib. II. Hic occasus datus est, at Oratius inclutus saltu: item in L. V. Inicit irritatus, tenet, occasus juvat res. Item in L. VIII. Aut occasus ubi, tempusve audere repressit. Occisum a necato distingui quidam, quod alterum a cædendo, atq. ictu fieri dicunt, alterum sine ictu: itaq. in Numæ Pompili regis legibus scriptum est: Si hominem fulminib.<sup>18</sup> occisit, ne supra genua tollito. Et alibi: Homo si fulmine occisus est, ei justa nulla fieri oportet. October equus appellatur, qui in campo Martio mense Oct. immolatur quod annis<sup>19</sup> Marti, bigarum victricum dexterior: de cujus capite non levis contentio solebat esse inter Suburanenses, et Sacravienses, ut hi in regię<sup>2</sup> pariete, illi ad turrim Mamiliam id figerent; ejusdemq. coda tanta celeritate perfertur in regiam, ut ex ea sanguis destillet in focum, participandæ rei divinæ gratia: quem hostiæ loco quidam Marti bellico Deo sacrari dicunt, non ut vulgus putat, quia velut supplicium de [29] eo sumatur, quod Romani Ilio sunt oriundi, et Trojani ita effigie in equi sint capti. Multis autem gentibus equum hostiarum numero haberi testimonio sunt Lacedæmonii, qui in monte Taygeto equum ventis immolant, ibidemq. adolent, ut eorum flatu cinis ejus per finis quam latissime differatur: et Sallentini, apud quos Menzanæ Jovi dicatus vivos<sup>1</sup> conicitur in ignem: et Rhodi, qui quod annis<sup>2</sup> quadrigas soli consecratas in mare jaciunt, quod is tali curriculo fertur circumvehi mundum. Occidamus Plautus ponit pro contra cedamus: cum plurimæ aliæ præpositiones familiariores huic verbo sint. Occentassint antiqui dicebant, quod nunc

//////////

18 f. fulminis.—19 f. quotannis.—1 f. rivus.—2 f. quotannis.

#### NOTÆ

<sup>2</sup> Regiæ] Videndus Plutarch. in Sacra, inquit, 'via est regiæ,' &c. probl. et Asconius pro Milone. 'In

convicium fecerint dicimus, quod id clare, et cum quodam canore fit, ut procul exaudiri possit: quod turpe habetur, quia non sine causa fieri putatur: inde cantilenam dici, quia illam non cantus jucunditatem, puto. Ocrem antiqui, ut Ateius Philologus in libro Glossematorum refert, montem confragosum vocabant, ut apud Livium: Sed qui sunt hi, qui ascendunt altum ocrim? et, Celsosq. ocris, arvaq. putria,<sup>3</sup> et mare magnum. Namq. Tænari celsos ocris. et, Haut ut quem Chiro in Pelio docuit ocri. unde fortasse etiam ocriæ<sup>4</sup> sint dictæ inæqualiter tuberatæ. Occare et occatorem Verrius putat dictum ab occædendo, quod cædat grandis globos terræ: cum Cicero venustissime dicat ab occæcando fruges satas. Ocyus secundæ collationis et deinde tertię occissime frequentata sunt. Alii dictas nostras tracta<sup>5</sup> ex Græco, id est, *ὠκείως*, cujus prima significatio, ex qua procedere in comparisonem debet, apud nos non est tertię vero consolationis,<sup>6</sup> cujus majora exempla sunt, auctor est Plautus in Nervolaria: Ocissime nos [30] liberi possimus fieri . . . . . quicquam occissi . . . . . Cælius historiarum libro . . . . . concitantur occissime . . . . . Ælius Lamia apud . . . . . Lamiam oport . . . . . Ocimum, Græcum, et a celeritate nascendi est dictum. Occupaticius<sup>a</sup> ager dicebatur ab antiquis, qui desitus a cultorib. frequentari propriis, ab aliis est occupari cœptus: quod in agro Campano factum est. Nam cum Hannibal Capuanos, qui de Punica rep. bene meriti fuerant, remunerare vellet, atq. eorum agros, qui essent oc-



<sup>3</sup> f. patria.—<sup>4</sup> f. ocreæ.—<sup>5</sup> f. Alii non dicta s. nostro, sed tracta.—<sup>6</sup> f. collationis.

#### NOTÆ

<sup>a</sup> Occupaticius ager] De agris occupaticis vide scriptores de limitib. agrorum.

*cupati, devastatique tanquam ex hoste receptos, restituere: nominandos publice edixit: sed cum querelam audiret communem eorum, quorum ager occupatus est a privatis, jussit dari agros, non quos illi acceperissent, sed occupaticios. Orchitin Accius<sup>7</sup> Philologus in collectaneis ait esse genus oleæ ductum ex Græco ὄρχις, quod testiculorum sit magnitudinis, itaq. vocari ex eo orchitin . . . . . to grandiore: Orchestra, locus in scæna, quo antea, qui nunc planipedes appellantur, non admittebantur histriones, nisi tantum interim dum fabulæ explicarentur, quæ sine ipsis explicari non poterant. Ricinia autem portabant, quo æquiore habitu prodirent, atque ut inde nomen ducerent. Orca genus marinæ beluæ maximum dicitur, ad cujus similitudinem vasa quoque ficaria, orcæ dicuntur: sunt enim teretia, atq. informi specie . . . . . malæ et ante . . . . . quantæ ne . . . . .*

[31] *Oriri, nasci, vel surgere. Orba apud poëtas significat privatam aliqua persona cara: apud oratores, quæ patrem amisit, aut matr.<sup>8</sup> ut Ser. Sulpitius ait, quæ liberos quasi oculos: orba est . . . . . tris est ante . . . . . Gallus Ælius . . . . . O . . . . . stantior . . . . . in eo libro . . . . . pontificatu . . . . . puella sine . . . . . sacræ . . . . . nupta alicui fuisset . . . . . Cornificius in . . . . . on Uginus . . . . . interserunt . . . . . nactos . . . . . sse. Ortygia dicta est insula, quæ vocitatur nunc<sup>b</sup>*

7 f. Ateius.—8 f. matrem.

## NOTÆ

<sup>b</sup> *Nunc*] Cum in exemplari adverbium *nunc* a librario duab. literis superimposita linea n̄c scriptum fuisset, error inde fluxit, ut pro *nunc*,

in libro Augustiniano, *non*, editum sit; atque unius literæ lapsu tota sententia inmutata sit.

Delos. *Orbius clivus*<sup>c</sup> videtur appellatus esse ab orbibus per cuius flexuosos orbis Tullia filia Ser. Tullii regis, et L. Tarquinius Superbus gener, interfecto rege, properaverat<sup>9</sup> tendentes una in regiae domus possessionem: coeptus est autem is clivus appellari *Orbius*, quod pronus cum esset per orbis in exquiliarum collem ducere,<sup>10</sup> unde *Orbius* ab ipsis orbibus sic appellatus est. *Oratores*<sup>d</sup> ex Græco ἀρητῆρ-ες dictos existimant, quod ad reges et gentes, qui missi erant pro republica nostra a populo R. ii conceptis verbis solerent Deos ἀρᾶσθαι id est testari . . . qui . . . cit [32] eos nostri alii<sup>11</sup> pro legatis appellant, ut Cato in ea quam scripsit de suis virtutibus contra Thermum: M. Fulvio consuli le-

//////////

9 f. properaverant.—10 f. duceret.—11 f. alius.

#### NOTÆ

<sup>c</sup> *Orbius clivus*] Livius lib. 1. habet *Urbicus*, et ita etiam Solinus cap. 1. in editionib. vulgatis, manuscripti: *Urbicus*; præter unum apud me vetustissimum, in quo est *Orbius*: quæ quidem scriptura vera est, nam, ut Festus infra in ‘*Orcus*’ inquit, antiqui u literæ sonum per o efferebant, ut contra, o per u. Testimonio sunt ea, quæ in hoc fragmento habentur: ‘*Putitius*’ pro ‘*Potitius*,’ ‘*smnus*’ pro ‘*sonnus*,’ ‘*rutundus*’ pro ‘*rotundus*:’ et in columna rostrata Dui-lii ‘*macistratos*’ pro ‘*magistratos*,’ ‘*navebos*’ pro ‘*navibus*.’ Varro lib. v. de Ling. Lat. *omnes Quirites, equites, peditesq. magistratos, privatosq.* &c. ita enim legenda sunt verba Varrouis, non ut vulgo leguntur: *Omnes Quirites, pedites, armatos, privatosq.* &c. *magistratos* enim libarius mutavit in *armatos*, omissa voce *equites*, quam habet Livius lib. 1. in quo ita scribit: ‘*Edixit, ut omnes cives Romani, equites, peditesq.*’ &c. Ad has autem intermortuas antiquitatis reliquias in lucem revocandas, præ-

ter ea, quæ supra indicavimus, Livii et Solini loca, unde de Urbio clivo, vel *Orbio*, ut antiquiores dicebant, accepimus; adjumento nobis fuerunt, quæ in ‘*Sceleratus vicus*,’ infra habentur. *Sceleratus vicus*, Festus inquit, Romæ appellabatur, quod cum Tarquinius Superbus interficiendam curasset Servium Tullium regem so-cerum suum, corpus ejus jacens filia carpento supervecta sit, properans in possessionem domus paternæ. Livii verba sunt hæc: ‘*Tullia cum se domum reciperet, pervenissetque ad summum Cyprium vicum, ubi Dianium nuper fuit, flectente carpento dextra in clivum Urbium, ut in collem Exquiliarum veleretur.*’ Solini autem hæc: ‘*Servius Tullius Exquiliis supra clivum Urbium.*’

<sup>d</sup> *Oratores*] Multa hic restitimus exemplari diligentius inspecto, quæ desiderantur in editione Augustiniana: præterea, corruptam vocem *propte*, mutavimus in *propterea*, et *decretorib.* in *depreicatorib.*



gatus sum in Ætoliā, propterea quod ex Ætoliā complures venerant Ætolos pacem velle: de ea re oratores Romam profectos: et in originum L. I. Propte<sup>12</sup> id bellum cœpit Cœlius PR. Albanus, oratores misit Romam cum . . . alias pro deprecatoribus,<sup>13</sup> ut Terentius: orator venio, facite exorator sim. Item et Afranius in Emancipato . . . si . . . tum si quod oritur . . . alias pro disertis et eloquentibus ab eo quod antiqui orare, dicebant pro agere: ob quam causam, orationes quoque eorum vocantur. Orata genus piscis appellatur a colore auri, quod rustici orum dicebant, ut auriculas, oriculas: itaq. Sergium quoque quendam prædivitem, quod et duob. anulis aureis, et grandibus. uteretur, Oratam dicunt esse appellatum. Oræ<sup>e</sup> extremæ partes terrarum, id est, maritimæ dicuntur, unde et vestimentorum extremæ partes, quæ quidem et primæ dici possunt. Cæcilius in Æthione usus est pro initio rei, cum ait: Oram reperire nullam quam<sup>14</sup> expediam, queo. Oreæ, freni quod ori inferuntur. Titinius in Setina: Et si tacebit, tamen gaudebit sibi promitti oreæ<sup>15</sup> et Nævius in Hariolo: Deprandi autem Leonis<sup>16</sup> obdas oreas. Cato originum L. III. Equos respondit: oreas mihi inde, tibi cape flagellum. Cœlius pro se apud populum: Equusq.<sup>17</sup> mihi sub feminibus occisus erat, oreas detraho inspectante Lucio Stertino. Oreos Liber pater, et oreades Nymphæ appellantur, quod in montibus frequenter apparent. Ordinarium<sup>f</sup> hominem Oppius ait dici solitum scurram<sup>18</sup> [33] est, cum ait, cum magistratus nihil audent imperare, ne quid consul auspici peremat. Perihodos dicitur et in carmine lyrico pars quædam, et in soluta oratione verbis circumscripta sententia, et in

//////////

12 f. *propterea*.—13 f. *deprecatoribus*.—14 f. *qua me*.—15 f. *permittere oreas*.—16 f. *Leoni si*.—17 f. *equo qui*.—18 Quod hic desideratur habes in Schedis.

#### NOTÆ

<sup>e</sup> Oræ] Pro quam expediam, in ora paginæ emendavimus, qua me expediam, et veram eam emendationem existimamus.

<sup>f</sup> Ordinarium] Post verbum scurram,

quæ sequuntur, in schedis habentur, item principium sequentis fragmenti, est, cum ait, quod est verbi 'Peremere.'

gymnicis certaminibus perihodon vicisse dicitur, qui Pythia, Isthmia, Nemea, Olympia vicit a circumitu eorum spectaculorum. Peremta et interemta pro imperfectis<sup>19</sup> poni solet a poëtis. Lucretius, Cum corpus simul, atq. animi natura peremta. Perpetem, pro perpetuo dixerunt poëtæ. Pacuvius Iliona: Fac, ut cœpisti, hanc operam mihi des perpetem: oculis traxerim. Persillum vocant sacerdotes rudiculum picatum, quo unguine Flamen Portunalis<sup>20</sup> arma Quirini unguet. Persicum portum, Plautus cum ait, mare Euboicum videtur significare, quod in eo classis Persarum dicitur stetisse, non procul a Thebis. Personata fabula quædam Nævii inscribitur, quam putant quidam primum  $\Lambda^1$  a personatis histrionibus: sed cum post multos annos comœdi, et tragœdi personis uti cœperunt, verisimilius est eam fabulam propter inopiam comœdorum actam novam per Atellanos, qui proprie vocantur personati, quia jus est is<sup>2</sup> non cogi in scœna ponere personam, quod ceteris histrionibus pati necesse est. Persicus<sup>3</sup> peracutum significare videtur, ut Plautus: nihil de conciliare sibus,<sup>3</sup> nisi qui persib<sup>4</sup> sapis. Nævius: et qui fuerit persicus carpenti ad stratio.<sup>5</sup> Perpertrat<sup>h</sup> peragit, perficit. Pacuvius in Teucro: Neq. perpetrare precibus, imperia qui detinui patris<sup>6</sup> Spartam reponare<sup>7</sup> instat, id si perpertrat: quo etiam sine præpositione usi sunt, quod [34] conversum jam in consuetudinem est: *perpulit, persuasit, impulit* . . . .  
*dicendo me perpulit* . . . . *scilicet compulit* . . . .  
 . . . . *Pertisum, pro, pertesum dixerunt antiqui*



19 f. *interfectis*.—20 f. *Quirinalis*.—1 f. *actam*.—2 f. *iis*.—3 f. *sibi*.—4 f. *persicus*.—5 f. *adest ratio*.—6 f. *nec pretio quit, et in Niptris*.—7 f. *repedare*.

#### NOTE

<sup>3</sup> *Persicus*] Plauti versus in exemplari habet *persibus* pro *persicus*: et ita Varro lib. vi. de Ling. Lat. ‘*Persibus*,’ inquit, ‘a perite:’ glossemata subscribunt, callide. Vide in ‘*Sibus*.’

<sup>h</sup> *Perpertrat*] Versus Pacuvii legendi, ut in margine. *Neque perpetrare precibus, nec pretio quit, et in Niptris: Spartam repedare instat; id si perpertrat.*

qui paul . . . . . Persuasit,  
*impulit.* Puteum<sup>i</sup> antiqui dixerunt unde sumi potest: inde  
 Puticulos, antiquissimum genus sepulturæ appellatos, quod ibi  
 in puteis sepelirentur homines: qualis fuerit locus, quo nunc ca-  
 davera projici solent extra portam Exquilinam: quæ quod ibi  
 putescerent inde potius appellatos existimat puticulos Ælius  
 Gallus: quia antiqui moris fuisse, ut patres familias in locum  
 publicum extra oppidum mancipia vilia projicerent, atque ita  
 projecta, quod ibi ea putescerent, nomen esse factum Puticulis.  
 Putum antiquos pro puro dixisse ait: inde putatas vites, quib.  
 decisum<sup>8</sup> est id, quod impedimento erat, dici Cornifici<sup>9</sup> ait,  
 neq. aliter accepit Ennius, cum dixit in Alexandro . . . .  
 amidio<sup>10</sup> purus putus: et Plautus: Purus putus hic sycophan-  
 ta est . . . . . quo certior se . . . . .  
 aurum quoq. putatum dici solet, quod est, expurgatum: et  
 ratio putata, id est, pura facta, ut . . . . . here-  
 dib. rettulit. Putitium<sup>k</sup> Plautus dixit stultum Putitio stul-  
 tior est barbaro. Id autem ex hac causa. Potitius cum ad<sup>11</sup>  
 Hercule ritum sacrificandi accepisset, eum millib. æris gratis  
 quinquaginta edocuisse dicitur servos publicos<sup>12</sup> P. R. quo  
 facto Potitii intra diem 30. cum ejus familiæ 12. fuissent,  
 omnes interierunt. Pubes, adulescens, qui jam generare po-  
 test, vocatur, cui contrarium est impubes. Pubes etiam et  
 [35] plurimum numerus ejusdem ætatis dici solet. Puteolos qui-  
 dem dictos aiunt ab aquæ caldæ putore: quidam a multitudine  
 puteorum earundem aquarum gratia factorum . . . . .  
 ver . . . . . cum autem . . . . .



8 f. decisum.—9 f. Cornificius.—10 f. dimidio.—11 f. ab.—12 f. publicos.

#### NOTE

<sup>i</sup> Puteum] Hujus loci restitutionem debemus M. Varroni, qui lib. iv. de Ling. Lat. sic scribit. 'Extra oppida a puteis puticulæ, quod ibi in puteis obruebantur homines: nisi potius, ut Ælius scribit, putientæ, quod ibi putescerent cadavera projecta: qui lo-

cus publicus ultra Exquilias.

<sup>k</sup> Putitium] Antiqua scribendi consuetudo, pro Potitium, ut 'summus' pro 'somnus;' cui contraria, 'Orbius' pro 'Urbius.' Vide supra in 'Orbius clivus;' et infra in 'O:cus.'

is vio . . . . . illius tra . . . . .  
*Pugnis a punctione, id est, percussione dictus. Pegasus<sup>1</sup>*  
*equum alatum fuisse tradunt poëtae: cujus quidem ungulam*  
*suscitasse fontem, qui Hippocrene dictus est, traditur: sed*  
 . . . . . ersus alia . . . . . Lucina  
 Juno sa . . . . . formon . . . . .  
 Prospera quaedam nomina usurpabant antiqui in e declinata,  
 ut praefiscine, extrema producta syllaba, videlicet ut occurre-  
 rent fascino, ut ait L. Cincius: quod etiam fieri consuevit in  
 familiae purgandae sacro. Porca praecidanea<sup>m</sup> dicitur, quae  
 ante immolari solet: quod genus hostiae, quod ante novam  
 frugem praecideretur, praecidarium appellabant. Placenta<sup>n</sup>  
 tibi quoddam genus vocatur ex trib. pultibus factum: alii di-  
 cunt genus pultis, cum trib. libamentis. Porriciam, pro porro  
 jaciā, maxime de extis dicebant antiqui. Plant. in Pseu-  
 dolo: atq. in manib. exta teneam, ut porriciam intebea<sup>13</sup> loci:  
 porricitur autem foculo, arisq. quod consecrandum est Deo,  
 dicandumque contra it<sup>14</sup> consumitur in sacro, quod est profa-  
 natum,<sup>o</sup> ut Verrius eodem libro de significatione verborum: sint  
 dicta libere, si qua contra dixerō: nam arbitratur ob eam cau-  
 sam porrici exta aris et foculo, quia profana<sup>15</sup> ea [36] quoq.

//////////

13 f. interea.—14 f. id.—15 f. profanata.

#### NOTÆ

<sup>1</sup> *Pegasus*] Vide infra in ‘Pegasides:’ ibi enim habes, ‘Pegasus ungulae ictu Hippocrenem fontem aperuisse:’ quod a Graecis poëtis tractum est.

<sup>m</sup> *Porca praecidanea*] Verum est, quod Festus ait, hoc genus hostiae praecidarium appellatum esse: nam et Marius Victorinus praecidariam legit, et a praesentanea differre dicit, de qua forte agitur in fragmento praesen . . . nam, inquit, praesentanea porca, quae praesente mortuo, quem condituri erant, immolabatur.

<sup>n</sup> *Placenta*] Placenta, sive libum,

ex farre. oleo et melle fiebat. Servius in VII. Æn. ‘Liba sunt placenta de farre, et melle, et oleo sacris apta.’

<sup>o</sup> *Profanatum*] Varro l. v. de Ling. Lat. ‘Profanatum,’ inquit, ‘quod in sacrario polluctum: itaque olim in fano consumebatur omne, quod profanatum erat.’ Hæc ad verbum profanata, quod fecimus ex duobus profanu ea, reliqua in editione Augustiniana cum sint suo loco mota, nos ad fidem exemplaris reposuimus, et multa multa restituimus.

id est, Deo dicta consume<sup>16</sup> est necesse, cujus opinionem, neq. in hoc, neq. in aliis complurib. refutare minime necesse est, cum propositum habeam ex tanto librorum ejus numero intermortua jam, et sepulta verba, atq. ipso sæpe confitente nullius usus aut auctoritatis, præterire, et reliqua quam brevissime redigere in libros admodum paucos: ea autem, de quib. dissentio, et aperte et breviter, ut sciero, scripta in his libris meis invenientur: inscribuntur, priscorum verborum cum exemplis. Porrigam dixisse antiqui videntur, pro porrigam, propter morem non ingeminandarum literarum: ducto verbo a porro regam, aut si id frivolum videtur, cum aperte e civo regit<sup>17</sup> tractum sit: sed antiqui etiam porgam dixerunt pro porrigam. Porcæ appellantur rari sulci, qui dicuntur<sup>18</sup> aquæ derivandæ gratia: dicti quod porcant,<sup>19</sup> id est, prohibent<sup>20</sup> aquam frumentis nocere: nam crebriores sulci, limi<sup>1</sup> vocantur. Postliminium<sup>2</sup> receptum, Gallus Ælius in libro primo significatum, quæ ad jus pertinent, ait esse eum, qui liber ex qua civitate in aliam civitatem abierat, in eandem civitatem redit eo jure, quod constitutum est de postliminis, itemque servos<sup>3</sup> a nobis in hostium potestatem pervenit, postea ad nos, redit in ejus potestatem, cujus antea fuit jure postlimini: equi, et muli, et navis eadem ratio est post liminium receptum is<sup>4</sup> quæ servi: quæ genera rerum ab hostibus ad nos postliminium<sup>5</sup> redeunt, eadem genera rerum a nobis ad hostis redire possunt: cum populis liberis, et confœderatis, et cum regibus postliminium nobis est ita, uti cum hostibus. quæ nationes in opinione<sup>6</sup> nostra sunt, cum his [37] procul

16 f. *consumere*.—17 f. *rivo regam*.—18 f. *ducuntur*.—19 f. *porcent*.—20 f. *prohibeant*.—1 f. *liræ*.—2 f. *postliminio*.—3 f. *qui servus*.—4 f. *iis*.—5 f. *postliminio*.—6 f. *dicione*.

## NOTÆ

v *Prohibent*] *Prohibeant* videtur legendum ex epitoma Pauli pro *prohibent*, et *liræ* pro *limi*.

1 *In opinione*] Verbum *opiuione* mihi suspectum est, et pro eo, *dicione*

scribi debere opinor. In fragmento Serviliæ legis sic est: *QVIVE. IN. ARBITRATV. DICIONE. POTESTATE. AMICITIA. &c.*

sint. Provorsum fulgur appellatur, quod ignoratur noctu, an interdiu sit factum: itaq. Jovi fulgurit,<sup>7</sup> et Summano fit, quod diurna Jovis, nocturna Summani fulgura habentur. Propatulum late patens, atq. apertum, et patuli boves, quorum cornua in diversum super<sup>8</sup> modum patent. Propri-assit, proprium fecerit. Properus antiquos dixisse pro-celer, testimonio est qualitatis adverbium, quod est pro-pere. Prophetas in Adrasto Julius nominat antistites fa-norum, oraculorumq. interpretes: cum capita viridi lauro velare imperant prophetæ, sancta ita caste qui purant<sup>9</sup> sacra. Propter viam<sup>r</sup> fit sacrificium: quod est proficis-cendi gratia Herculi, aut Sanco,<sup>10</sup> qui scilicet idem est Deus. Prodigia quod prædicunt futura: permutatione g literæ: nam quæ nunc c appellatur, ab antiquis g voca-batur. Produit, porro dederit, ut est in lege Censoria. porticum sartam, tectamq. habeto, prodito: alias prodide-rit. Prodegeris, consumseris, prodideris, ut Cæcilius in hymni<sup>11</sup> prodigere est, cum nihil habeas, te irridier, et Plautus in Nervolaria: productæ prodigium<sup>12</sup> esse in<sup>13</sup> amatorem addecet. Prodinunt, prodeunt, ut Ennius An-nali. L. III. Prodinunt famuli tum candida lumina lucent. Probrum, stuprum, flagitium, ut Accius in Hellenib. qui nisi probrum, omnia alia indelicta æstiment. Cæcilius in Davo: Ea tum compressa parit huic puerum, sibi probr. Probrum,<sup>14</sup> velut, prohibi, qui se a<sup>15</sup> delinquendo prohi-bent. Prodigiatores haruspices, prodigiorum interpretes. Prodit,<sup>16</sup> memoriæ porro dat, et fallit: item ex interiore loco procedit: item perdit, ut Eunius L. XVI. Non in spe-rando cupide<sup>17</sup> rem prodere summam. Punicum<sup>s</sup> quod

7 f. Fulguratori.—8 f. supra.—9 f. purant.—10 f. Sango.—11 f. Hymnide.  
—12 f. producte prodigum.—13 f. me.—14 f. Probi.—15 f. a.—16 f. prodit.—  
17 f. cupidi.

## NOTE

<sup>r</sup> Propterviam] Plautus in Rudente:  
' Ut mea est opinio, propterviam illi  
vocati sunt ad prandium: qui? quia  
post cænam credo laverunt.'

<sup>s</sup> Punicum] Horatius epodon ode  
IX. ' Punico lugubre mutavit sagma:  
est enim apud Horatium vestis no-  
meu.

appellatur, [38] genus *libi translatum a Panis*: idem appellatum fuit *probum*, ceteris libis suavissimum quia videbatur. *Punicum* dicitur etiam *vestis nomen* . . . Pro significat in, ut pro *rostois*,<sup>18</sup> pro *æde*, pro *tribunali*. Progenerum appellat *avus neptis suæ virum*. Profanum quod non est *fanum* appellatur. *Plautus*, *sacrum*, an profanum habeas, *parvi penditur*. *Livius* in . . . publici . . . *Pacuvius* in *Peribœa* . . . inde profanationem dici ait *Verrius*. Pro, ponitur, pro amplificando, ac palam faciendo: ut *prodi*, *provoca*, *propelle*, ponitur alias pro *privandi facultate*, ut in *propudio*, *prohibendo*, quia utrumq. abnuat in his esse  *pudorem*, *potestatemq.* alias *aliud alio*,<sup>19</sup> ut pro *pecunia*, pro *prædio*,<sup>20</sup> pro *consule*,<sup>1</sup> alias pro *admiratione*, ut, pro *Jupiter*. *Accius* in *Melanippa*,<sup>2</sup> pro *Jupiter* . . . manu *omnium*<sup>3</sup> . . . *Plautus* in *Condalio* . . . alias pro *ante*, ut, pro *hostio*: alias pro *in*, ut dicimus *promittere barbam*, et *capillum*. *Profundum* dicitur id, quod est *altum*, ac *fundum longe habet*. *Pacuvius* in *Medo*: *Neq. profundum* . . . *Profesti* dies dicti, quod sint *procul a religione nominis divini*. *Cæcilius* in . . . quod facimus *profesto*, *fecisti tantundem festivo die*: item *Afranius* in *Privigno*: *æque profesto*, *contra cum celebras*. *Profusus* super modum *sumtuosus dicebatur*. *Terentius* in *Adelphis*: *profundat*, *perdat*, *pereat*, *nihil ad me*: alias *objectus*, *jacens*: et *Pacuvius* in *Teucro*, *profusus*<sup>t</sup> *gemitu murmuto*, *occistians*<sup>4</sup> *ruat* . . . [39] . . . cant . . . rta. *Plauti* appellantur *canes*, quorum *aures languidæ sunt*, ac *flaccidæ*, ut *latius videantur patere* . . . quæ . . . e . . . uni . . . vi . . .

//////////

18 f. *rostris*.—19 f. *apud ob ab*.—20 f. *præde*.—1 f. *consilio*.—2 f. *Menulippo*.—3 f. *omnium*.—4 f. *oscitans*.

## NOTE

<sup>t</sup> *Profusus*] Vide in 'Occisitantur.'

cis. *Plantæ appellantur semina olerum, quod planæ sunt, ut appellantur plantæ nostrorum pedum ex causa simili. Plantæ dicebantur tabulæ planæ, ob quam causam et Planci appellantur, qui supra modum pedib. planis sunt. Plaustrum perculi antiqui dicebant ab eo, qui pede onusta plaustra perculit: id est, evertit: quod postea abiit in proverbium id, quod a Plauto in Epidico Comædia relatum est: Epidicus mihi magister fuit; perii: pene plaustrum perculi. Plebeium magistratum neminem licet capere, nisi qui ex plebe est: cujus generis est omnis magistratus, qui appellaturi isto nomine. Plutei dicuntur crates corio crudo intentæ,<sup>5</sup> quæ solebant opponi militibus opus facientib. et appellabantur militares: nunc etiam tabulæ, quib. quid præsepitur, eodem nomine dicuntur. Plebei *Ædiles*<sup>u</sup> non minus populique plebeiscito, quæ de eo magistratu creando suffragium tulit, ut sacris ædibus præessent, sunt constituti: quos Tribu. pl. ministros fuisse dicunt: qui una cum Plebeis *Ædilib.* sunt creati, dissidente plebe a Patrib. ii tabernas fecerunt, quas novas vocant: nos autem quinque dicimus eas esse et septem feruntur, et plebeios quidem appellamus a genere [40] magistratus: eas enim faciendas curaverunt M. Junius Brutus. Q. Oppius *Ædiles pl.* Plexa colligata significat ex Græco, cui nos etiam præpositionem adicimus, cum dicimus perplexa. Plentur antiqui etiam sine præpositionibus dicebant. Plera dixisse antiquos testis est Pacuvius, cum ait: Plera pars pessumdat. Ploximum appellari ait Catullus, capsam in cisio, capsave<sup>6</sup> cum dixit, gingivas vero ploxiimi habet veteris. Plorare,<sup>s</sup> flere, incla-*

//////////

5 f. *intectæ*.—6 f. *capsamve*.

#### NOTÆ

<sup>u</sup> *Plebei Ædiles*] Dionysius lib. vi. *Ædiles plebeios*, ut Tribunorum plebis essent ministri, et ut sacris ædibus præessent, dicit creatos fuisse. Digest. lib. i. tit. 2. 'Itemque ut essent, qui ædibus præessent, in quibus omnia scita plebs deferebat,

duos e plebe constituerunt, qui *Ædiles* appellati sunt.'

<sup>s</sup> *Plorare, &c.*] *Estod* in lege Numæ habet exemplar: et ita antiquos scripsisse tradit Quintilianus adducto testimonio ex basi columnæ rostratæ Duilii, in qua est. ALTOD. MARID, et,



mare nunc significat, et cum præpositione implorare, id est, invocare : et apud antiquos plane inclamare : in regis Romuli, et Tatii legibus : si nurus sacra divis parentum estod. in Ser. Tulli, hæc est, si parentum puer verberit, astolle plorassit, (pareri.) puer divis parentum sacer esto.<sup>7</sup> id est, clamavit, dixit . . . Pedulla quæ dicimus nea<sup>8</sup> .

Græcos appellare manifestum est. Pacem a pactione conditionum putat dictam Sinnius Capito, quæ utriq. inter se populo sit observanda. Penem, antiqui codam vocabant, a qua antiquitate etiam nunc offa porcina cum cauda in cenis puris.<sup>9</sup> offa penita vocatur : et peniculi, quis calciamenta terguntur, quod e codis extremis faciebant antiqui, qui, tergent<sup>9</sup> ea : dictum est forsitan, a pendendo. Nævius in Tunicularia :<sup>10</sup> Theodotum compellas, qui aras compitalibus sedens in cella, circumtectuas tegetibus Lares ludentis peni pinxit bubulo, significat peniculo grandi, id est, coda. Proprius sobrino mihi est consobrini mei filius, et consobrinnæ meæ filia,<sup>11</sup> et patris mei consobrini, et matris [41] meæ consobrini. Possessio<sup>2</sup> est, ut definit Gallus Ælius, usus quidam agri, aut ædifici, non ipse fundus, aut ager : non enim possessio est  $\Lambda$ <sup>12</sup> reb. quæ tangi possunt . . . qui dicit, se possidere, his<sup>13</sup> vere potest dicere : itaque in legitimis actionibus nemo ex his qui possessionem suam vocare audent, sed ad interdictum venit, ut Prætor his verbis utatur. Uti nunc possidetis, eum fundum Q. D. A.



7 f. estod.—8 f. nos, ea πένδαλα.—9 f. terget.—10 f. Cunicularia.—11 f. filius.—12 f. de.—13 f. is.

## NOTE

PUGNANDOD. totus autem hic locus ita legendus : *In regis Romuli, et Tatii legibus : Sei parentem puer verberit, ast ole plorasit, puer divis parentum sacer estod.* Reliqua videntur adjecta.

<sup>7</sup> Puris] Glossar. 'Cæna pura, παρασκευή, προσέββατον.' Augustin. in Joan. 'Acceleratam,' inquit, 'vult intelligi sepulturam, ne advesperas-

ceret, quando jam propter parasceven, quam cenam puram Judæi Latine usitatius apud nos vocant, facere tale aliquid non licebat.'

<sup>2</sup> Possessio, &c.] Petronius Arbiter : 'Ut si nollet alienam rem domino reddere, ad interdictum veniret.' i. ad jus, ad Prætorem.

quod nec vi, nec clam, nec precario alter ab altero possidetis ita possideatis, adversus ea vim fieri, veto. Præfecturæ eæ appellabantur in Italia, in quib. et jus dicebatur, et nundinæ agebantur, et erat quædam earum R. P. neq. tamen magistratus suos habebant: in qua<sup>14</sup> his legibus præfecti mittebantur quotannis, qui jus dicerent: quarum genera fuerunt duo: alterum, in quas solebant ire præfecti quatuor viginti sex virum nu<sup>15</sup> pro populi suffragio creati erant, in hæc oppida: Capnam, Cumas, Casilinum, Volturnum, Linternum, Puteolos, Acerras, Suessulam, Atellam, Calatium:<sup>16</sup> alterum, in quas ibant, quos Prætor urbanus quod annis<sup>17</sup> in quæq. loca miserat legibus, ut Fundos, Formias, Cære, Venareum,<sup>18</sup> Allieas<sup>19</sup> Privernum, Anagniniam, Frusinonem, Reate, Saturniam, Nursiam, Arpinum, aliaq. complura. Parret, quod est in formulis, debuit et producta priore syllaba pronuntiari, et non gemino r scribi, ut fieret paret, quod est, inveniatur, ut comparet, apparet. Portum in I2. pro domo positum omnes fere consentiunt: cui testimonium defuerit, his<sup>20</sup> tertiis diebus ob portum obvagulatam ito. Patrocinia appellari cœpta sunt, cum plebs distributa est inter patres, ut eorum opib. tuta esset. Posticam lineam in agris dividendis Ser. Sulpicius appellavit ab [42] exoriente sole ad occidentem, quæ spectabat qua . .

|      |   |   |   |     |   |       |   |   |
|------|---|---|---|-----|---|-------|---|---|
| .    | . | . | . | tur | . | .     | . | . |
| riq  | . | . | . | .   | . | abd   | . | . |
| .    | . | . | . | tab | . | .     | . | . |
| frum | . | . | . | .   | . | danto | . | . |

*Pontina tribus a Pontia urbe dicta, a qua et palus quoque Pontina appellata est juxta Terracenam. Papiria<sup>a</sup> tribus a Papirio appellata est, vel a nomi<sup>1</sup> agri, qui circa Tus-*

//////////

<sup>14</sup> f. quas.—<sup>15</sup> f. numero qui.—<sup>16</sup> f. Calatiam.—<sup>17</sup> f. quotannis.—<sup>18</sup> f. Venaurum.—<sup>19</sup> f. Allifas.—<sup>20</sup> f. is.—<sup>1</sup> f. ne.

#### NOTÆ

<sup>a</sup> *Papiria*] *Papiria* tribus in agro Tusculano. Liv. viii. 37. 'Nec quenam ferme ex Pollia tribu candidatum *Papiriam* ferre solitum,' quod Tusculani a tribu *Pollia* una condempnati essent.

*culum est. Huic Pupinia trib. ita conjuncta fuit, ut de finib. aliquando suscepit bellum, quod indictum per fetiales cum esset, duce . . . infertur: bellum itaq. initurae, cum utraque tribus instructos exercitus haberent ad dimicandum, quia alterius dux discesserat jam ab armis, caduceatorib. ante quam signum conferrent, utrimque ad exercitus missis, rem in ipsorum arbitrio futuram denuntiarunt, ac potestate, (ac potestate)<sup>2</sup> ita sine ulla dimicatione utriusq. exercitus suffragio pax facta. Pupinia Tribus ab agri nomine dicta, qui Pupinus appellatur circa Tusculum urbem . . . . . meminit invictum . . . . . ē. Popillia tribus una quinque et triginta tribuum, tot enim fuerunt, a Popilliae feminae felici nomine appellata, quomodo tribus quoque Pinaria a sororis Pinarii dicta, sive ab ejus nomine. Populi commune est in legibus ferendis cum plebe suffragium: nam comitia centuriata ex patribus, et plebe constant in centurias divisas: at cum plebes sine patrib. tributis comitiis convenit, quod plebes scivit, plebiscitum id ea de causa appellatur. Patrum commune cum populo [43] suffragium; quibus suffragantibus fit populi scitum. Prorsi limites appellantur in agrorum mensuris, qui directi sunt ad orientem. Pugio dictus videtur eo quod punctim pugnat.<sup>3</sup> Propilia<sup>4</sup> tribus a nomine progenetricis traxit vocabulum: nam consueverunt non solum a viris, sed a feminis quoq. tribus nominare. Præbia dicuntur curandi mali remedia, videlicet, quæ curationis causa præbeantur. Parare<sup>b</sup> inter se munus dicebatur, cum sortitio fiebat a ma-*

2 ( ).—3 f. pugnat.—4 f. Popillia.

## NOTÆ

<sup>b</sup> Parare] Parare munus quid sit, notum ex Livio, et aliis. Sallustius in Jugurth. 'Post Auli fœdus, et exercitus nostri fœdam fugam, Metellus et Silanus eos. des. provincias inter se paraverunt.' Cicero lib. 1. ad Atticum: 'Se paraturnin cum collega:' licet Servius in lib. 1. Æn. par-

titurum legat: Livius: 'Decreeverunt patres, ut Consules inter se compararent, sortirenturque provincias.' Item: 'Decreeverunt patres, ut provincias Macedoniam atque Italianam Consules compararent inter se, sortirenturque.' Provincias autem inter se parabant, sive sortiebantur non

*gistratib. P. R. uter magistratus, utram rem acere<sup>5</sup> deberet: aut inter se comparabant de reb. lege mandatis. Itaque in senatu, et in comitio quoq. sortiri, aut inter se parare solebant, utrum exire, utrum domi manere oporteret: nam Consulib. æque ac Prætoribus novis in provinciam ire, atq. ex ea rem gerere: contra abire, anni prioris magistratib. opus erat: lege etiam cavebatur, ut certos intra dies designati magistratus provincias inter se pararent. Peregrinos<sup>c</sup> inter Pr. dicitur quod aliter Inter civis, aliter inter peregrinos jus dicebatur a Præ-tore: ideoq. lege primum fus<sup>6</sup> cum unus tantum fuisset, postea duo idcirco sunt creati Prætores. Præmetium dicitur, quod ante metitur, quasi præmessum, prælibationis causa. Prote-lare dicitur longe propellere, ex Græco videlicet, quod est The,<sup>7</sup> et significat longe. Privato sumtu se alebant milites Romani antequam stipendia mererentur, quod in consuetudine fuit pæne ad id tempus, quod fuit paulo antequam Romana civitas capta est a Gallis, a quo tempore sine publico stipendio milites non fiebant. Porci effigies inter militaria signa quin-tum locum obtinebat, quia confecto bello, inter quos populos pax fiebat ea casa porca fædere firmari solet. Polimenta,<sup>d</sup> ait*



5 f. agere.—6 f. fœus—7 f. τῆλε.

#### NOTE

modo Consules, sed etiam Prætores. Livius: 'Idibus Martiis, quo die Consules magistratum inierunt, Italia ambobus provincia decreta.' Prætores sortiti provincias sunt. Item Consules, Prætoresque cum Idibus Martiis magistratus inissent, provincias sortiti sunt: *acere*, pro *agere*, in exemplari scriptum est, antiqua illa consuetudine, qua c pro g ponebant. Vide in 'Orens.'

<sup>c</sup> *Peregrinos*] Digest. 1. tit. 2. 'Cum Consules avocarentur bellis finitimis, neque esset in civitate, qui jus reddere posset: factum est, ut Prætor quoque crearetur, qui Urbanus ap-

pellatus est, quod in urbe jus dicebat: post aliquot deinde annos, non sufficiente eo Prætore, quod multa turba etiam peregrinorum in civitatem veniret, creatus alius Prætor, qui Peregrinus appellatus est, quod plerumque inter peregrinos jus reddebat.' Ex his verbis locum Festi resarcivimus, qui in editione Augustiniana cum verbo *Parare* male conjunctus est.

<sup>d</sup> *Polimenta*] Arnobius lib. vii. 'Polimina sunt ea, quæ nos proles veracundius dicimus testes.' Plautus Menæch. 'Polimenta porcina.'

*Verrius, antiqui dicebant testiculos [44] porcorum, cum eos castrabant, a politione segetum, aut vestimentorum, quod similiter atq. illa, curentur. Pater patrimus dicebatur apud antiquos, qui cum jam ipse pater esset, habebat etiam tum patrem. Portisculus est, ut scribit Ælius Stilo, qui in portu modum dat classi: id autem est malleus, cujus meminit Cato in dissuasiōe de rege Attalo, et vectigalibus Asiæ: C. Licinio Pr. remiges scripti cives Romani sub portisculum sub flagrum conscripti venire passim. Pro scapulis cum dicit Cato, significat pro injuria verberum: nam complures leges erant in cives rogatæ, quibus sanciebatur pœna verberum: his significat prohib. se<sup>8</sup> multos suos civis in ea oratione, quæ est contra M. Cælium: Si em percussi, sæpe incolumis abii: præterea pro rep. pro scapulis, atque ærario multum R. P. profuit. Primanus<sup>e</sup> Tribunus apud Catonem in ea, quæ est contra Thermum de suis virtutib. Aliud est properare, aliud festinare: qui unum quodq. mature transigit, is properat: qui multa simul incipit, neq. perficit, is festinat. Prorsus porro versus, nisi forte ex Græco Πρός.<sup>9</sup> Cato de feneratione legis Juniæ: Camerni<sup>10</sup> cives nostri oppidum pulchrum habuere, agrum optimum, atque pulcherrimum, rem fortunatissimam: cum Romam veniebant, prorsus devertebantur pro hospitibus ad amicos suos. Prohibere comitia, dicitur vitiare diem morbo, qui vulgo quidem major, ceterum ob id ipsum comitialis appellatur. Cato in ea oratione, quam scripsit de sacrilegio commisso: Domi cum auspiciamus, honorem me dium<sup>11</sup> immortalium velim habuisse: servi, ancillæ, si quis eorum sub centone crepuit, quod ego non sensi, nullum mihi vitium facit: si cui ibidem servo, aut ancillæ [45] dormienti evenit, quod comitia prohibere solet, ne is quidem mihi*

8 f. *prohibuisse.*—9 f. *πρός.*—10 f. *Camerini.*—11 f. *Deum.*

## NOTÆ

<sup>e</sup> *Primanus*] Ita plane est in exemplari: reliqua fortasse vel Paulus addit, vel alius, qui locum exemplo et explicatione illustrare voluit.

vitium facit. Penatores<sup>f</sup> qui penus gestant. Cato adversus M. Acilium quarta: Postquam nativitas<sup>12</sup> ex navib. eduxi, non ex militib. atq. nautis piscatores penatores fici sedarum<sup>13</sup> dedi. Pilates lapidis genus, cujus M. Cato originum L. v. lapis candidior quam pelastes.<sup>14</sup> Peregrina sacra appellantur, quæ aut evocatis dis in oppugnandis urbibus Romam sunt conara,<sup>15</sup> aut quæ ob quasdam religiones per pacem sunt petita, ut ex Phrygia Matris Magnæ: ex Græcia Cereris: Epidauro Æsculapi: quia coluntur eorum more, a quibus sunt accepta. Peculatus furtum publicum dici cœptus est a pecore, quia ab eo initium ejus fraudis esse cœpit: siquidem ante æs, aut argentum signatum ob delicta poena gravissima erat duarum ovium, et xxx. bovum: ea lege<sup>16</sup> sanxerunt T. Menenius Lanatus et P. Sestius Capitolinus cons. quæ pecudes, postquam ære signato uti cœpit P. R. Tarpeia lege cautum est, ut bos centusib. ovis decusib. æstimaretur. Potitium, et Pinarium Hercules, cum ad aram, quæ hodieque maxima appellatur, decima bovum,<sup>g</sup> quos a Geryone abductos abigebat, Argos in patriam profanasset, genus sacrifici edocuit: quæ familia, et posteri ejus non defuerunt decumantib. usq. ad Ap. Claudium Censorem, qui quinquaginta millia æris gravis his dedit, ut servos publicos edocerent ritum sacrificandi: quo facto Potiti, cum essent ex familia<sup>17</sup> numero duodecim, omnes intererant<sup>18</sup> intra diem xxx. Pinarius quod



<sup>12</sup> f. *navitas*.—<sup>13</sup> f. *feci, sed cibum*.—<sup>14</sup> f. *pilates*.—<sup>15</sup> f. *coacta*.—<sup>16</sup> f. *eam legem*.—<sup>17</sup> f. *ex familia*.—<sup>18</sup> f. *interierunt*.

#### NOTE

<sup>f</sup> *Penatores*] Horatius: 'Portes frumenta, penusque.' Infra legendum est: *Non ex militibus atque nautis piscatores et penatores fici, seu cibum dedi*.

<sup>g</sup> *Decima borum*] In exemplari est, *decimam borum*, antiqua scriptura, ut 'foro Bovario,' infra. Tertullian. in apolog. cap. 14. 'Cum de decima

Herculis nec tertiam partem in aram ejus imponitis.' Varro lib. v. de Ling. Lat. 'Hinc profanum, quod in sacratio polluctum, atque ideo Herculi decima data ab eo est, quod sacrificio quodam fanatur: id est, ut fani lege sit, dicitur.' Plutarch. probl. In fine, *ex familia*, scribendum.

non affuit sacrificio, postea cautum est, ne quis Pinariorum ex eo sacrificio vesceretur. Plebeia<sup>s</sup> Pudicitia<sup>s</sup> sacellum in vico Longo est, quod cum Verginia patrici generis foemina, convivio<sup>19</sup> facto inter patres et [46] plebem, nam patricia plebeio homini L. Volumnio consuli nupserat . . . . .  
 . . . . . qui . . . . . bit . . . . .  
 . . . . . sere . . . . .  
 eo jure . . . . . Portorium dictum est vectigal id, quod solvitur portitoribus, qui conduxerint . . . . .  
 dimidiato . . . . . in vectigalibus autem portoria fruenda locantur duabus . . . . .  
 lius q. . . . . et Ti. Coruncanius Ti. F. censores . . . . . intra temporis spatium certum . . . . .  
 . . . . . quid æ. . . . . censoria majestate spreta . . . . . dam propib.<sup>20</sup> et . . . . .  
 . . . . . sint. Primigenius sulcus dicitur, qui in nova urbe condenda tauro et vacca imprimitur, quod genus jumenti velut exercitum adhibebatur . . . . . utrimq.  
 media p. . . . . lari iudicio qui et ipse . . . . .  
 . . . . . Parilib. urbem condidit Romulus, quem diem festum praecipue habebant juniores. Prætexta<sup>h</sup> pulla nulli alii licebat uti, quam ei, qui funus faciebat. Idem jus magistratus habebat, qui in aliquo loco publicos ludos faciebat: nam si prætexta utitur, et scribam habere solet, propter eos, quos facit, ludos: prætextæ jus datum est item Consulib. et Prætorib. vota nuncupantibus ob ignorantiam sacra novorum<sup>1</sup> ascitorum. Isdem datum est uti emit<sup>2</sup> votum aliquod solventibus: quod item Valerius vicanus cum uteretur pura ex senatu, improbari captus est. Pila [47] et viriles et muliebres effigies in compitis suspendebantur Compitalib. ex lana, quod esse deorum

19 f. convivio.—20 f. prædib.—1 f. sacrorum novorum.—2 f. item.

## NOTE

<sup>h</sup> Prætexta] Vide Verrium apud Macr. lib. 1. cap. 7. Atque ita peste sedata puerum, qui antiquitatem sortis absolverat, togæ prætextæ usum

munus impetravisse: scio hic agi de prætexta pulla, sed apud Verrium ambiguitatem pro antiquitatem legendum esse, volui admonuisse.

*inferorum hunc diem festum, quos vocant Lares, putarent, quib. eo die tot pilæ, quot capita servorum; tot effigies, quot essent liberi, ponebantur: ut vivis, sic enim invocantur, parcerent; et essent his pilis et simulacris contenti. Punicæ fortunæ ædem vorisse dicitur Cornelius Scipio cum Carthaginem obsideret: ne adversa ea Fortuna uteretur. Idem quoq. vovit ædem Veneris, quæ cognomentum habuisse dicitur Genitricis, quam dedicavit, ubi primum æmulam Romanæ civitatis Carthaginensem urbem expugnavit: quamvis alii dicant, aliquot post annis dedicavisse . . . . . cos. cum Punicæ Fortunæ ædem, quam ex voto debebat primam dedicare, locandam non curasset. Pueri, inpuberes dicuntur, in quo significatu utitur Atta in . . . . . plurib. versib. docet . . . . . Pueri inpuberis æneum signum ad salinas olim a . . . . . positum fuit, quod signum allatum e . . . . . fuisse ferunt, quod sunt conati quidam auferre, sed avellere nemo umquam potuit. Alii dicunt avulsam basim præter ipsum signum a quibusdam fuisse, quiq. abstulerint, sub<sup>3</sup> signo abierunt, basi sola potiti. Alii tamen tradunt, simul ut signum ipsum abstulerint, in agro Tiburti erexere ad quintum ab urbe miliarium. Plena sue Telluri Matri sacrificabatur, quod pecudis id genus cum seretur<sup>4</sup> satis inimicum, quia rostro semen fodiendo corrumperet. Ploti appellati sunt Umbri, pedib. planis quod essent: unde soleas dimidiatas quib. utuntur in venando, quo planius pedem ponerent, vocant semiplotia, et ab eadem causa M. Accius poëta, quia Umber [48] Sarsinas erat, a pedum planicie initio Plotus, postea Plautus cœptus est dici. Postumus cognominatur post patris mortem natus. Plautus in Aulularia: Post mediam ætatem qui mediam ducit uxorem domum si eam senex anum prægnantem fortuito fecerit; quid dubitas, quin sit paratum his nomen pueris Postumi? Porcas,<sup>1</sup> quæ inter duci<sup>5</sup>*



3 f. sine.—4 f. censeretur.—5 f. duos.

NOTE

<sup>1</sup> Porcas] Varro lib. 1. de Re Rustica cap. 29. 'Quod est inter duos



sulcos fiunt, ait Varro dici, quod porrigant frumentum .

. . . Parmulis pugnare milites soliti sunt : quarum usum sustulit C. Marius datis in vicem earum Bruttianis. Porcam auream et argenteam dici ait Capito Ateius, quæ et si numero hostiarum non sint, nomen tamen earum habere, alteram ex auro, alteram ex argento factam adhiberi sacrificio Ceriali. Pulcher bos appellatur ad eximiam pinguitudinem perductus. Propudi ait<sup>6</sup> porcus dictus est, ut ait Capito Ateius, qui in sacrificio gentis Claudiae velut piammentum, et exsolutio omnis contractæ religionis est .

. Parum cavisse<sup>7</sup> videri pronuntiat magistratus, cum de consilii sententia capitis quem condemnaturus est. Piscatorii ludi vocantur qui quod annis<sup>8</sup> mense Junio trans Tiberim fieri solent a PR. Urbano pro piscatorib. Tiberinis, quorum quæstus non in Macellum pervenit, sed fere in aream Volcani, quod id genus pisciculorum vivorum datur ei Deo pro animis humanis. Publicius clivus appellatur quem duo fratres L. M. Publici Malteoli<sup>9</sup> Ædiles Cur. pecuariis condemnatis ex pecunia, quam cœperat,<sup>10</sup> munierunt, ut in Aventinum vehiculi,<sup>11</sup> Vel<sup>12</sup> venire possit.<sup>13</sup> Prædia<sup>14</sup> rursus Verrius vocari ait ea remedia, quæ data<sup>15</sup> Cæcilia uxor Tarquini Prisci invenisse [49] existimatur, et immiscuisse on<sup>16</sup> suæ, qua præcincta statua ejus est in æde sanctus<sup>17</sup> qui deus dius fidius vocatur: ex qua zona periclitantes ramenta sumunt: ea vocari ait prædia,<sup>18</sup> quod mala prohibeant. Priscæ Latinæ coloniæ appellatæ sunt, ut distinguerent a novis quæ postea a populo dabantur. Prætor ad portam nunc salutatur his,<sup>19</sup> qui in provincia Propræto, aut Proconsule exit: cujus rei morem ait fuisse Cincius in libro de Consulum potestate talem. Alba-

//////////

6 f. *Propudianus*.—7 f. *patrarisse*.—8 f. *quotannis*.—9 f. *Malteoli*.—10 f. *ceperant*.—11 f. *vehiculis*.—12 f. *velia*.—13 f. *possint*.—14 f. *præbia* vel *præbia*.—15 f. *Caia*.—16 f. *zonæ*.—17 f. *Sancti*.—18 f. *præbia* vel *præbia*.—19 f. *is*.

#### NOTÆ

sulcos elata terra, dicitur porca, quod quoque exta Deis cum dabant, porri- ea seges frumentum porricit. Sic cere dicebant.<sup>2</sup>

nus<sup>20</sup> rerum potitos usque ad Tullum regem: Alba deinde diruta usque ad poectum<sup>1</sup> Murem eos populos Latinos ad capud cetentinae,<sup>2</sup> quod est sub monte Albano, consulere solitos, et imperium communi consilio administrare: itaque quo anno Romanos inprimis ad exercitum mittere oporteret jussu nominis Latini, complures nostros in Capitolio a sole oriente auspiciis operam dare solitos: ubi aves addixissent, militem illum qui a communi Latio<sup>3</sup> missus esset (illum quem aves addixerant,)+ Prætozem salutare solitum, qui eam provinciam optineret Prætoris nomine. Patricios, Ciacius ait in libro de comitiis, eos appellari solitos, qui nunc ingenui vocentur. Possessiones<sup>k</sup> appellantur agri late patentes, publici privatique: quia non mancipatione, sed usu tenebantur, et ut quisquam occupaverat, collidebat.<sup>5</sup> Potestur, Scipio Africanus in ea, quæ est de imperio D. Bruti: et, poteratur, C. Gracchus in ea qua vocis<sup>6</sup> est cum<sup>1</sup> circum conciliabula iret. Probrum virginis Vestalis, ut capite puniretur: vir qui eam incestavisset, verberibus necaretur: lex fixa in atrio Libertatis cum multis aliis legibus incendio consumpta est, ut ait M. Cato in ea oratione, quæ de Auguribus inscribitur: adicit quoque virgines Vestales sacerdotio [59] exauguratas, quæ incesti damnatæ, vivæ defossæ sunt, quod sacra Vestæ matris polluissent: nec tamen, licet nocentes extra urbem obruebantur, sed in campo proxime portam Collinam, qui Sceleratus appellatur. Privilegium sunt qui dicant esse privatam legem. Cicero in oratione quam scripsit pro domo sua ad Pontifices . . . . .  
viri . . . . . cons. . . . .



20 f. Albanos.—1 f. ad P. Decium.—2 f. caput Ferentinæ.—3 f. Latii.—4 ( ).—5 f. colebat.—6 f. usus.

#### NOTÆ

<sup>k</sup> Possessiones] Ant. Augustinus pro collidebat, corrupto verbo, reposuit colebat: placeret, possidebat. Isidorus lib. xv. cap. 13.

<sup>1</sup> Vocis est cum] In exemplati plane

est, in ea qua vocis cum, ut forlasse emendandum sit, in ea quæ est, cum. Nam verbum, est, alia manu videtur adjectum.

. . . . . in eo . . . . . licto  
*res* . . . . . *existimate* . . . . .  
*cons* . . . . . *uos autem* . . . . .  
 . . . . . *nemo* . . . . . *judicant*  
*Senatores, Equites, Trib. Ararii, condemnant trib. XXXV. quo*  
*jure, quo more, quo exemplo nominatim legem de capite civis*  
*indemnati tulisti? vetant leges sacratae, vetant XII. tabularum*  
*leges privatis hominib. irrogari. Veneficos quinq. et triginta*  
*trib. omnino non condemnant, quia ipsi indicta causa occiduntur.*  
*Punici<sup>m</sup> dicuntur non Pœni, quamvis, ut ait Verrius, a*  
*Phœnicib. oriuntur; et Punicum bellum, non Pœnicum, quam-*  
*quam Pœni appellantur: nam quæ solebant antiqui efferre*  
*per Pu syllabam loqam<sup>7</sup> Ennius in Pæ extulit, Pœnos di-*  
*cens, sed est culpa librariorum, qui ea, quæ fœminino ge-*  
*nerè dicuntur, scribunt masculino: etiam ipsi Graeci ita lo-*  
*quuntur, qui solent philologos, philargyros, fœminas dicere.*  
*Pœnos putans viros librarius appellari, mutavit quæ per ad-*  
*jectionem ab Ennio ea vox explanata non fuerit, cum tamen*  
*ejusmodi fere nomina etiam in virili, non tantum in fœmineo*  
*sexu proferantur: dicimus tam hic lapis,<sup>8</sup> quam hæc lupus:*  
*quinetiam ea quæ participia appellantur, quæ ut plurimum*  
*aliquem ordinem rerum significant, et quæ casus, numeros,*  
*species, tempora, personas recipiunt, utroq. genere enuntiantur*  
 . . . . . [51] Por-  
*tumnus qui et Palæmon alio nomine dicitur, inter deos, qui*  
*præsunt mari a Romanis colebatur. Penas pendere in eo*  
*proprie dicebant, qui pecuniam ob delictum solvit; quia penso*  
*ære olim utebantur. Pullariam manum dexteram dixisse vide-*  
*tur Plautus in . . . . . Procedere,*  
*interdum succedere, interdum pone cedere, Pertusum dolium*  
*cum dicimus, venenum significamus. Pes dicitur . . . .*  
 . . . . . pede ruit . . . . .

7 f. longum.—8 f. lupus.

## NOTE

<sup>m</sup> Punici] At in columna rostrata et in fragmentis legum, BELLUM PÆ-  
 Duillii incisum est, CLASEIS PÆNICAS. NICIUM.

Delph. et Var. Clas.

Pomp. Fest.

3 Y

Ennius lib. 1. *Annolium* . . . . .  
*Polit, pro pila ludit* . . . . . dixit  
*Petreaia*  
*vocabatur, quæ pompam præcedens in coloniis, aut municipiis,*  
*imitabatur anum ebriam, ab agri vitio, scilicet petreaia appel-*  
*lata. Procilli sive præcilli. Cato dixit in* . . . . .  
*converterat ad illam* . . . . .  
*impudentior* . . . . . ntur  
*legationes* . . . . . test. *Pelli-*  
*culationem,*<sup>n</sup> *pro inductionem, a pelliciendo, quod est inducen-*  
*do, dixit Cato in ea oratione, quam scripsit de* . . . . .  
 . . . . . *r, loco s, Cato sæpe dicit, ut Contra, s, robosem, et*  
*arbosem, loco, r, dicebant antiqui* . . . . . pro-  
 perie mari opus est. *Præmiosam pro pecuniosam dixit Cato*  
*in oratione, quam scripsit* . . . . . im-  
 pudentiam præmiosam. *Pascales*<sup>o</sup> *oves pro pascuales, inscien-*  
*ter dixit in ea quam scripsit* . . . . . pas-  
 calis ovis vetuit. *Idem: pellitam ovem Tarentinam appellat*  
*in ea oratione, quam scripsit* . . . . . pretio  
 Tarenti plus. *C. sestertiis pellitam ovem, quam ignaro*<sup>9</sup> *Ta-*  
*rentino quod pasceretur, Tarentinam dicunt. Periculatus*  
*sum, Cato ait in [52] ea oratione, quam scripsit ad litis*<sup>10</sup>  
*Censorias. Parsi non peperci, ait Cato in eadem ora-*  
*tione. Scio fortunas secundas negligentiam prendere so-*  
*lere: quod uti prohibitum irem, quod in me esset, meo*

9 f. in agro.—10 f. notus.

#### NOTE

<sup>n</sup> *Pelliculationem*] Velius Longus in libro de Orthographia. Nec aliter apud Lucilium legitur, in præpositione pelliciendo, quod est, inducendo, geminata *l*, pellicere malunt, quam pellicere: et apud Virgilium non aliter legimus, Pellacis Ulyssis. Quæ sequuntur alio pertinent: desiderantur autem verba Catonis, in quibus usus erat *r*, loco *s*, ut *Valerios* et *Furios* dixerunt juniores, quos au-

tiqui, *Valesios* et *Fusios*. Vide supra in 'Arbosem.'

<sup>o</sup> *Pascales*] In exemplari erat prius *Tarentino*: deinde in litura scriptum fuit *Terentino*: nec dubium quin Festi verba ad Tarentinum pecus pertineant, quod pascales opponitur, et tectum etiam vocatur. Columella lib. VII. cap. 4. vide in 'Solox lana.'

labori non parsi. Prædonulos Cato hypocoristicos dixit in epistularum: Quia sæpe utiles videntur prædonuli. Præcem<sup>11</sup> singulariter idem in ea, quæ est de conjuratione. Pulchralibus atque cupidus<sup>12</sup> idem in ea, quæ est de fundo oleario. Punctatoriolas levis pugnas appellat Cato in ea, quam dixit de re Histriæ militari. Proædificatum dicitur, quod ex privato loco processit in publicum solum. Percunctatum patris familiæ nomen, nequis servum mitteret, lege sanctum fuisse ait Cato in ea, qua legem Orchiam dissuadet. Prodidisse non solum in illis dicitur, qui patriam hostibus prodiderunt, sed etiam tempus longius fecisse: ut Cato: Te, C. Cæcili, diem prodisse<sup>13</sup> militibus legionis III. cum proditionem non haberent. Pavimenta Pœnica marmore Numidico constrata significat Cato, cum ait in ea, quam habuit nequis cos. bis fieret: Dicere possum, quib. villæ atq. ædes ædificatæ, atque expolitæ maximo opere, citro, atq. ebore, atq. pavementis Pœnicis stent. Prolato ære astitit, Ennius Achillæ in Aristarchi<sup>14</sup> cum ait, significat clypeo ante se protento. Pœnitam<sup>15</sup> offam Nævius appellat absegmen carnis cum coda: antiqui autem offam vocabant abscisum globi forma, ut manu glomeratam pultem. Privatæ feriæ vocantur sacrorum priorum, velut dies natales, operationis, denecales. Pronubæ<sup>p</sup> adhibentur nuptiis quæ semel nupserunt, ut matrimonia paupertatem<sup>16</sup> auspicantes. Pudicitæ signum in foro Bovario est, ubi familiaria ædisset<sup>17</sup> Herculis: eam quidam Fortunæ esse existimant. Item via Latina ad miliarium illi<sup>18</sup> Fortunæ Muliebris, nefas [53] est attigi, nisi ab ea, quæ semel nupsit. Patrimi et matrimi pueri prætextati



11 f. *precem.*—12 f. *cupidiis.*—13 f. *prodidisse.*—14 f. *in Achille Aristarchi.*  
—15 f. *penitan.*—16 f. *matrimonii perpetuitatem.*—17 f. *adis est.*—18 f. *III.*

## NOTÆ

<sup>p</sup> *Pronubæ*] Tertullianus in exhortatione ad castitatem: ‘Monogamia univira pronuba adhibeatur, et sic apud Ethnicos in summo honore est, auspicii initium sit.’

tres nubentem deducunt; unus, qui facem præfert ex spina alba, quia noctu nubebant; duo, qui tenent nubentem. Pilentis et carpentis per urbem vehi matronis concessum est, quod cum aurum non reperiretur, ex voto, quod Camillus voverat Apollini Delphico, contulerunt. Prima<sup>1</sup> aut secunda hora ducant<sup>19</sup> sponsalib. ominis causa, ut optima ac secundissima eveniant. Prætextum<sup>20</sup> sermonem quidam putant dici, quod prætextatis nefas sit obsceno verbo uti: ali<sup>1</sup> quod nubentib. depositis prætextis a multitudine puerorum obscœna clamentur. Palatualis Flamen constitutus est, quod in tutela ejus deæ Palatium est. Portenta existimarunt quidam gravia esse, ostenta bona: alii portenta quædam bona, ostenta quædam tristia appellari: portenta, quæ quid porro tendeat indicent; ostenta, quæ tantummodo ostendant monstra: præcipiant quoque remedia. Postularia fulgura, quæ votorum ut<sup>2</sup> sacrificiorum spretam religionem desiderant.<sup>3</sup> Pestifera, quæ mortem, aut exilium ostendunt. Peremtalia, quæ superiora fulgura, ut<sup>4</sup> portenta peremunt, id est, olunt.<sup>5</sup> Pullus<sup>6</sup> Jovis dicebatur Q. Fabius, cui Eburno cognomen erat propter candorem, quod ejus natis fulmine icta erat: antiqui autem puerum, quem quis amabat, pullum ejus dicebant. Peregrinus ager est, qui neque Romanus, neque hostilis habetur. Publica sacra, quæ publico sumtu, pro populo fiunt, quæq. pro montibus, pagis, curiis, sacellis: ad<sup>6</sup> privata, quæ pro singulis hominibus, familiis, gentibus fiunt. Perenne dicitur auspicari, qui amnem, aut aquam, quæ ex sacro oritur, auspicato transit. Puls<sup>c</sup> potissimum datur pullis in auspiciis, quia ex ea

19 f. dicata.—20 f. prætextatum.—1 f. alii.—2 f. aut.—3 f. designant.—4 f. aut.—5 f. tollunt.—6 f. at.

## NOTÆ

<sup>a</sup> Pullus] Placidus in Glossis: 'Pullum, puerum in amoribus:' unde Q. Fabius Eburnus, 'quod natis fulguratus erat, pullus Jovis dictus est.' Sic enim legi debet, pro figuratus. Arnobius lib. iv. 'Catamitus rapitur,

deliciarum futurus et poculorum custos, et, ut Jovis dicatur pullus, in partibus Fabius adurit mollibus, obsignaturque posticis.'

<sup>r</sup> Puls] Vide infra in 'Tripudium.'

[54] *necesse decidere in terram aliquid, quod tripudium faceret, id est, terripavium (pavire enim ferire est)*<sup>7</sup> *ex quo notionem caperent futuri: nam si pulli, per quos auspicabantur, non edissent, periculum imminere arbitrabantur: at qui pavissent, bonum augurium esse putabant, si tum ex ore eis edentib. aliquid deciaisset. Portenta rerum fieri dicuntur, cum solida corpora raro se ostendunt; ut cometæ, turbines, barathra, tonitrua sereno cælo facta. Pedestria auspicia arbitrabantur a vulpe, lupo, serpente, equo, ceterisque animalibus quadrupedibus. Proptervia appellabantur auspicia, quæ sese propter viam ostentabant . . . . . infirm . . . . .*  
*Piacularia appellabant auspicia, id est, sacrificia, antiqua loquendi consuetudine, cum aut hostia ab ara effugit, aut percussa mugitum dedit, aut in aliam quam oportuit partem corporis decidit. Pestifera auspicia sunt, cum cor in extis, aut caput non fuisset in jocinore. Pullarium<sup>8</sup> a pullis appellatum quidam putant, quia non aliud, sed hoc ei peculiare est, avem auspicando observare. Præpetes aves dicuntur, quæ se ante auspicantem ferunt: nam antiqui præpetere dicebant pro anteire. Pecunia sacrificium fieri dicebant, cum frugum fructumque<sup>8</sup> causa mola pura offerebatur in sacrificio, quia omnis res familiaris, quam nunc pecuniam dicimus, ex his rebus constabat. Projecta sacra appellantur, quæ fulgurante cælo fiunt; tunc n. projecta depellendorum malorum fulgurum, vel procurandorum bonorum causa fiunt. Parilia festa sibi observanda judicant privatim ipsæ quoque puerperæ administratis,<sup>9</sup> uti pariendo, ab eis quasi stabillantur<sup>10</sup> Parilia festa . . . . .*  
 . . . . .

//////////

7 ( ).—8 f. fructuumque.—9 f. domi in stratis.—10 f. stabillantur.

#### NOTÆ

<sup>8</sup> Pullarium] Liv. lib. ix. 'Auspicia servanda esse pullarius nuntiati:' et lib. x. 'Pullarium in auspicium mittit,' &c. 'Nam cum pulli non pascerentur, pullarius mentiri ausus,' &c.

Valer. Max. lib. i. cap. 4. 'Et pullarius non exire pullos cavea nuntiasset.' Pro verbo *auspicando*, quod supplevimus, placeret magis, *auspicandi gratia*.

[55] *parilia* . . . . . um in .  
 . . . . . *Publici Augures* <sup>t</sup> *eodem jure*  
*cum ceteris Auguribus non erant: nam cum essent Augures*  
*numero plures, publici majestate ceteros anteibant: origo ve-*  
*tusta, ideoque obscura: illud manifestum, ductu sortis deligi*  
*solitos, qui Augures publici P. R. Quiritium in Auguralibus*  
*dicerentur. Captabant auspicia, templo cæli regionib. desig-*  
*nato, quod lituo, qui Quirinal appellatur, designabant, in*  
*pomærio extra urbem* . . . . . *es faci*  
 . . . . . *fecisti. Picus rex* <sup>u</sup> *pico*  
*ave utebatur, ut Verrius ait, ob augurium, a quo sic dictus: is*  
*regem Fatuum, Faunum alii quem vocant, et Fatuam procrea-*  
*vit: et ex eis Latinus ortus, Trojanos summo honore adfecit:*  
*ut etiam eorum regem fugientem Argivos Ænean hospitio sus-*  
*cepit, dedit civitatem, junxit natam connubio. Polubrum* <sup>x</sup>  
*esse existimant quam nos pelvim vocamus, cujus eadem for-*  
*mula, quæ est polubri, teneturque manu sinistra, ut ejus sig-*  
*nificatio docet. Patres appellantur, ex quibus Senatus con-*  
*stat, quos initio urbis conditæ Romulus C. delegit, et sic*  
*appellavit, quorum consilio atque prudentia respublica ad-*

## NOTE

<sup>t</sup> *Publici augures*] Vide in 'Publicus ager,' et in 'Quinque genera signorum.' Videndus Cicero lib. II. de legibus, et vetus inscriptio, in qua est: EGNATIVS FAVENTINVS. V. C. AVGR. PVB. P. R. Q. PATER. ET. HIEROCERYX. D. S. I. M. ARCHIBVOLVS DEL. LIBERI. HIEROPHANTA. HECATE SACERDOS. ISIDIS. Servius in lib. I. Æn. 'Templum dicitur locus manu designatus in aëre, post quem factum illico captatur augurium.' Idem in lib. VI. Æn. 'Ager post pomærium, ubi captabantur anguria, dicebatur effatus. Varro. Hinc effari templa dicuntur ab auguribus.' Idem in Eclog. IX. 'Augures designant spatia lituo, et eis dant nomina, ut prima pars dicitur antica, posterior, postica: item a dextra et sinistra.' Ex his Servii

locis, et iis, quæ supra citavimus, de Publicis Auguribus Festi fragmentum resarcimus.

<sup>u</sup> *Picus rex*] Vide Paulum in 'Picus.' Lactantius lib. I. 'Faunos,' inquit, 'in Latio, qui et Saturno avo nefaria sacra constituit, et Picum patrem inter Deos honoravit, et sororem suam Faunam, eandemque conjugem sacravit: quam C. Bassus Fatuam nominatam tradit, quod mulieribus fata canere consuevisset, ut Faunus viris.' Reliqua non indigent interpretatione.

<sup>x</sup> *Polubrum*] Fabius Pictor lib. XVI. apud Nonium: 'Aquam manibus pedibusque dato, polubrum sinistra manu teneto, dextra vasum cum aqua.' Ex his verbis locum Festi restituimus.



ministraretur, atque gubernaretur; quique agrorum partes adtribuerent tenuioribus perinde ac liberis, ac pecunias dividerent, etenim solebant jam inde a Romulo nummis auri atque argenti signati ultramarinis uti: id quod publicæ et privatæ rationes commentariorum docent. Publica pondera<sup>y</sup> quibus populus Rom. uti solet, ex ea causa Junius in . . . . . dicta sic ait, quod duo Silli<sup>11</sup> P. et M. [56] Trib. pleb. rogarint his verbis. Ex ponderibus publicis, quib. hac tempestate populus œtier (qui)<sup>12</sup> solet, uti coæquetur sedulum, ut hi<sup>13</sup> quadrantal vini octoginta pondo siet: congius vini decemp. is<sup>14</sup> sex sextari congius siet in<sup>15</sup> duo de quinquaginta sextari quadrantal siet vini. Sextarius æquus æquo<sup>16</sup> cum librario<sup>17</sup> siet: sex de quiq.<sup>18</sup> libræ in medio sient: si quis magistratus adversus hac.<sup>19</sup> d. m. pondera, modiosq. vasaq. publica, modica, minora, majorave faxit, jussit vere fieri, dolumve adduit, quod ea fiant, eum quis volet magistratus multaretur,<sup>20</sup> dum minore patri<sup>1</sup> familias taxat, liceto; sive quis in<sup>2</sup> sacrum judicare voluerit, liceto. Pecuum,<sup>z</sup> cum dixit M. Cato per casum genitivum,



11 f. Silli.—12 ( ).—13 f. uti.—14 f. siet.—15 f. vini.—16 f. atque.—17 f. vinario.—18 f. sexdecimque.—19 f. hæc.—20 f. multare, uti.—1 f. parte.—2 f. in.

## NOTÆ

<sup>y</sup> Publica pondera] Ætier, an oitier in exemplari scriptum sit, difficile est affirmare, propterea quod literæ fugientes sunt. Sed utroque modo scripsisse antiquos, testimonio nobis sunt vetusta monumenta, in quibus COERATOR pro CURATOR, et OESUS pro USUS, reperitur: oisum etiam, non æsum, et Oionem, non Ænonem antiquos dixisse, testis est Martianus, et vetustissima tabella apud me, in qua ORILE, pro utile, incisum est. Quod autem in ora paginæ parte familias, pro patri familias emendavimus, fecimus adducti loco simili ex oratione Catonis pro Rhodiensibus, in qua ita scriptum est, apud Agellium lib. vii.

cap. 3. 'Siquis illud facere voluerit, dimidium familiæ multa esto:' nam verba, mille nummis, sunt adjecta. Infra etiam in 'Sacratæ leges' sic habetur: 'Sacer alicui Deorum sit cum familia:' ita enim legendum, pro sicut. Error autem ut patri pro parte scriptum fuerit, inde fluxit, quod antiqui parte dicebant pro parti, unde facta literarum transpositio, et patri scriptum fuit. DE MAJORE PARTI. CONSILI. est in fragmentis legum apud me.

<sup>z</sup> Pecuum] Locus Catonis ex oratione pro Rhodiensibus extat apud Agellium lib. vii. c. 3. 'Siquis majorem pecuum numerum habere volue-

a singulari casus recti formavit, quo utebantur antiqui, id est, pecu, ac testu, tonitru, genu, veru, quorum omnium genitivus pluraliter geminat u literam, non quia dicimus pecus, ut pectus, eam, quæ in usu est, formam in declinationib. sequimur. Præteriti Senatores quondam in opprobrio non erant, quod ut reges sibi legebant, sublegebantque, quos in consilio publico haberent, ita post exactos eos, Consules quoq. et Tribunos<sup>3</sup> Militum consulari potestate conjunctissimos sibi quoq.<sup>4</sup> patriciorum, et deinde plebeiorum legebant; donec Ovinia Tribunicia intervenit, qua sanctum est, ut Censores ex omni ordine optimum quemque curiati<sup>5</sup> in senatu legerent: quo factum est, ut qui præteriti essent, et loco moti, haberentur ignominiosi. Pro censu classis juniorum Ser. Tullius cum dixit in descriptione centuriarum, accipi debet in censu, ut ait M. Varro in L. vi. rerum humanarum: sicuti pro æde Castoris, pro tribunali, pro testimonio. [57] Procum (patricium)<sup>6a</sup> in descriptione ceassium quam<sup>7</sup> fecit Ser. Tullius, significat procerum: ii enim sunt principes: nam proci dicuntur, qui poscunt aliquam in matrimonium, Græce  $\mu\nu\eta\sigma\tau\tilde{\eta}\rho\epsilon\zeta$ . est enim procare, poscere: ut cum dicitur in iudice conlocando, si alium procas, nive eum procas, hoc est poscis; unde etiam meretrices procaces. Prærogativæ<sup>b</sup> centuriæ dicuntur: ut docet Varro rerum humanarum l. vi. quæ rus . . .<sup>8</sup> Romani, qui ignorarent petitores, facilius eos animadvertere possent. Verrius probabilius ju-

//////////

<sup>3</sup> f. Tribuni.—<sup>4</sup> f. quosque.—<sup>5</sup> f. curiatim.—<sup>6</sup> ( ).—<sup>7</sup> f. classium quam.—<sup>8</sup> f. quo rustici.

#### NOTE

rit, tantum damnas esto.' Sic enim legitur in vetustissimo libro, pro eo quod est in vulgatis, *pecudum*, et *danni*.

<sup>a</sup> *Procum patricium*] Opinor vocem, *patricium*, adjectam esse. Ad illa autem verba, in *iudice conlocando*, faciunt quæ S. Gregorius scribit: 'Pos-

sumus' inquit, 'et rei inexpertæ arbitrium collocare: est autem inter arbitros, aut iudices prodire.'

<sup>b</sup> *Prærogativa*] Ansonius in *Gratiarum actione*: 'Valete, classes populi, et urbanarum tribuum prærogativæ, et centuriæ jure vocatæ.'

dicat esse, ut cum essent designati a prærogativis, in sermonem res veniret populi de dignis, indignisve, et fierent ceteri diligentiores ad suffragia de his ferenda. Peculium servorum a pecore item dictum est, ut ex<sup>9</sup> pecunia patrum familiæ. Puelli per diminutionem a pueris dicti sunt: itaque et Ennius ait: Pœni soliti suos sacrificare puellos: et Lucilius: Cumque hic tam formosus homo, ac te dignus puellus. Et Plautus: Olim huic puello sese venum ducier. Præciamitatores<sup>10</sup> dicuntur qui Flaminib. Diali, Quirinali, Martiali antecedent<sup>11</sup> exclamant feriis publicis, ut homines abstineant se opere,<sup>c</sup> quia his opus facientem videre religiosum est. Pedum est quidem baculum incurvum, quo pastores utuntur ad comprehendendas oves, aut capras, a pedibus: cujus m.<sup>12</sup> etiam Virgilius in Bucolicis, cum ait: At tu sume pedum: sed in eo versu, qui est in Iphigenia Enni: Procede gradum, proferre pedum, nitere, cessas? id ipsum jaculum<sup>13</sup> significari, cum ait Verrius, mirari satis non possum: cum sit ordo talis, et per eum significatio aperta, gradum proferre pedum cessas? nitere. Pone gravi sono antiqui utebantur prologi<sup>14</sup> significatione. Sed præcipientes [58] vocabuli . . . . .

. . . . .  
 . . . . . *Perimit, adimit, tollit. Unde et peremptus, interfectus. Pure lautum antiqui dicebant, aqua pura lavatum*

. . . . . *iti* . . . . .  
 . . . . . *Pura vestimenta sacerdotes populi Romani, cum sacrificabant, habere soliti erant, id est, non obsita, non fulgurata, non funesta, non maculata, ex hac causa* . . . . .

. . . . . *voca* . . . . .  
 . . . . . *tiata* . . . . . *Procolato, provocato, et pro*  
*citato etiam usurpari solet. Præfericulum vas æneum sine*



9 f. et.—10 f. præclamitatores.—11 f. antecedentes.—12 f. meminit.—13 f. baculum.—14 f. loci.

## NOTE

<sup>c</sup> *Ut homines abstineant se opere] In opere se abstineant.*  
 exemplari plane est, ut homines ab

*ansa appellatur, patens summum, velut pelvis: quo ad sacrificia utebantur in sacrario Opis Consivæ. Patellæ, vasula parva picata, item sacris faciendis apta: quæ erant forma velut capidula quædam. Pautices dicebant frus ventris . . . . . appellat a quo . . . . .*

*lus. Procincta<sup>d</sup> classis dicebatur exercitus ad proelium instructus, et paratus: quem Diali Flamini videre non licet: antiqui enim procinctum militem dixerunt, ut nunc quoq. cum exercitus instructus est: procincta autem ideo, quod togis incincti ad pugnam ire soliti fuerint. Unde et testamenta in procinctu fieri dicta, quod faciunt ad pugnam ituri. Prosimurium<sup>e</sup> esse ait Antistius in commentario juris pontificalis, pomœrium, id est, locum proximum muro. Cato: Olim quidem omnes auspicabantur extra Aventinum, nunc etiam intra ædificia: dictum autem pomœrium quasi promœrium: solet autem iis potissimum dari rus<sup>15</sup> pomœrii proferendi, qui Populum Romanum [59] agro de hostibus capto auxerunt. Antiquissimum Romuli pomœrium Palatini montis radicibus terminabatur: protulit id Ser. Tullius rex: item L. Cornelius Sulla Dictator imitatus, ut videtur, Tullium regem, proferre tentavit: sed pomœrium cum locus sit, qui finem urbani auspicii faciat intra agrum effatum certis regionib. terminatus, ad captanda auspicia, quem liceat proferre, nemo tamen Aventinum, cum pomœrium protulit, intra mœnia inclusit: cujus rei causa illi probatur, quod Remus in eo auspicaverit, avesq. irritas habuerit: in sequenti autem ætate inclusum aiunt. Pomœrium si tactum a privatis fuisset, pœna statuta erat.*



15 f. jus.

#### NOTÆ

<sup>d</sup> *Procincta*] Vide supra in ‘Endo-procinctu:’ ex eo enim loco hunc rescivimus.

<sup>e</sup> *Prosimurium*] De Aventino monte, primum extra pomœrium, deinde a D. Claudio intra pomœrium recepto, vide Tacitum lib. II. de Servio

rege, et aliis qui pomœrium auxerunt, videndus Livius lib. I. et Aurelianus in Vopisco. Varro lib. IV. de Lingua Lat. ‘Quod erat post murum, pomœrium dictum, ejusque ambitu auspicia urbana finiuntur.’

*Pontificale pomærium appellabant locum illum, agrumq. pone murum, in quo Pontifices sua constituerent auspicia: cum autem pomærium proferretur, tum Augures publicos P. R. hæc verba præire solitos: Di tutelares urbis pomærium hoc ne minus majusve faxitis: sed iis quib. terminatum est regionibus, effereatis: dictum autem videtur pomærium, veluti post mœros, id est, quod esset retro et intro muros urbis. Promptum pro eo quod quis ære paravit suo, videri ait positum . . . de cujus ære tute . . . . . promptum triticum in commentario tuo retulisti: at quidam prolatum significare aiunt idem quod promptum: sed proprium<sup>16</sup> ait id dici promptum, quod in futurum factum sit; cui significationi penus contrarium est, cum præsertim aliud penus, aliud promptuarium pantoleium<sup>17</sup> appelletur, ut est apud Plautum in Trinumo: Potitus servitute ab antiquis dicebatur, qui, ut ait Labeo, servitutem servit: tales consuetudines proxime Græci noris<sup>18</sup> sunt: eodem modo dicebatur ab antiquis potitus hostium. Penus<sup>f</sup> vocatur locus intimus in [60] æde Vestæ segetib. sæpius,<sup>19</sup> quod certis dieb. circa Vestalia aperitur: ii dies religiosi habentur. Planta oliaginea est virga foliata ex olea deplantata. Pomonal est in agro Solonio, via Ostiensi ad duodecimum lapidem diverticulum<sup>20</sup> a miliario octavo. Pubes et<sup>1</sup> qui pubem generare potest his<sup>2</sup> incipit esse a quatuordecim annis: fœmina a duodecim viri potens, sive patiens, ut quidam putant. Prandicula antiqui dicebant, quæ nunc jentacula. Prodiguæ hostiæ vocantur, ut ait Veranius, quæ consumuntur, unde homines quoq. luxuriosi, prodigi. Petronia annis est in Tiberim perfluens, quam magistratus auspicato trans-*



16 f. proprie.—17 f. panis, olei, vini.—18 f. moris.—19 f. tegetibus sæptus.—20 diverticulo.—1 f. etiam.—2 f. is.

## NOTE

<sup>f</sup> Penus] In ora paginæ emendavimus, tegetibus sæptus: et ita legendum, Ovidii versu lectionem confirmante in lib. iv. Fastorum: 'Et paries lento vimine textus erat,' de æde Vestæ.

eunt, cum in campo quid agere volunt: quod genus auspici peremne vocatur: annem autem foemine antiqui enuntiabant. Penetrale sacrificium dicitur, quod interiore parte sacrari conficitur: unde et penetralia cujusque dicuntur; et penes nos, quod in potestate nostra est. Puri, probi, profani, sui auri dicitur in manumissione sacrorum causa: ex quib. puri significat, quod in usu porco<sup>3</sup> non fuerit: probique recte excoctum pugnatumq. sit: profani, quod sacrum non sit, et quod omni religione solutum sit: sui, quod alienum non sit. Pacionem antiqui dicebant, quam nunc pactionem dicimus: unde et pacisci adhuc, et paeo in usu remanet. Presan.<sup>4</sup> . . . porca dicitur, ut ait Veranius, quæ familiae purgandæ causa Cerei immolatur, quod pars quædam ejus sacrifici fit in conspectu mortui ejus, cujus funus instituitur. Pateram perplovere<sup>5</sup> in sacris cum dicitur, significat pertusam esse. Pastillum est in sacris libi genus rutundi. Puilia saxa esse ad portum, qui sit secundum Tiberim, ait Fabius Pictor, quem locum putat Labeo dici, ubi fuerit Ficana, via Ostiensi ad lapidem undecimum. [61] Paveri frumenta dicebant antiqui, quæ de vagina non bene exhibant. Paludati in libris auguralibus significat, ut ait Veranius, armati, ornati: omnia enim militaria ornamenta, paludamenta dici. Purimenstrio<sup>6</sup> esse dicuntur, qui sacrorum causa toto mense in caerimoniis sunt, id est, puri sint certis diebus carendo. Prox bona vox, velut quidam præsignificare<sup>6</sup> videtur, ut ait Labeo de jure pontificio L. XI. Penatis singulariter Labeo Antistius posse dici putat, quia pluraliter Penates dicantur, cum patiatur proportio etiam Penas dici, ut optimas, primas, Antias. Proculiunt promittunt ait



3 f. *spureo*.—4 f. *prasentanea*.—5 f. *perpluere*.—6 f. *putant*, *significare*.

#### NOTÆ

<sup>3</sup> *Purimenstruo*] Suidas Μητρωακαί, Φρυξί σπουδασθείσας καστειὰς ἐκάστου ἡμέραι τιτὲς ἱεραὶ τὰς δὲ μητρωακὰς παρὰ Ῥωμαίους, ἢ καὶ πρότερον παρὰ

significare Antistius de jure pontificali L. VIII. Popu-  
laria sacra sunt, ut ait Labeo, quæ omnes cives faciunt,  
nec certis familiis adtributa sunt. Fornacalia, Parilia, La-  
ralia, porca præcidania. Pollucere merces<sup>h</sup> . . . .  
liceat sunt far, polenta, vinum, panis fermentalis,<sup>7</sup> ficus  
passa, suilla, bubula, agnina, casei, ovilla, alica, sesama,  
et oleum, pisces, quib. est squama, præter squarum.<sup>8</sup> Her-  
culi autem omnia esculenta, poculenta. Profestum est fa-  
cere, tamquam, profanum facere, id est, quod eo die, qui  
dies feriarum non est, facere: vel, ut quidam dixerunt; pro  
eo facere velut feriæ non sint; aut id facere, quod feriis fie-  
ri non liceat. Itaque diem profestum, diem sine feriis esse.  
Profanum est, quod fani religione non tenetur. Procubito-  
res dicuntur fieri vetites,<sup>9</sup> qui noctu custodiæ causa ante  
castra excubant, cum castra hostium in propinquo sunt,  
ut M. Cato in eo, quæ de re militari scripsit. Properam  
pro celeri ac strenua dixisse antiquos, testimonio est Cato,  
cum ait in libro de re militari: Tertia e fastris<sup>10</sup>eductio ce-  
leris prosperaq.<sup>11</sup> est. Pro . . . sta dolia ait dici  
Labeo [62] quod . . . r . . .  
. . . tur . . . do . . .  
. . . *Priveras mulieres privatas dicebant* . . .  
. . . tur pro . . . *Pube præ-*  
*sente, est populo præsentē, συνεκδοχικῶς ab iis, qui puberes sunt,*  
*omnem populum significant* . . . qua  
. . . . . susc . . . . . dem  
. . . . . decidit . . . . . conc



7 f. fermentatus.—8 f. scarum.—9 f. fere velites.—10 f. castris.—11 f. pro-  
peraque.

## NOTÆ

<sup>h</sup> *Pollucere merces*] Cassius Hemina apud Plinium l. xxxii. c. 2. 'Noma constituit, ut pisces, qui squamosi non essent, ni polluerent patrimonia, commentus ut convivia publica et privata, cœnæque ad pulvinaria facilius compararentur, ni qui ad pol-

luctum emerent, pretio minus parcerent, eaque præmercerentur.' Varro lib. v. de Ling. Lat. 'Cum enim ex mercibus libamenta porrecta sunt Herculi in ara, tum polluctum est.' Tertullian, in apolog. c. 39.

. . . . . agor . . . . . eadem  
 . . . . . cetera loca . . . . .  
 fulgura sacra . . . . . Pecunia<sup>1</sup> quæ erogatur in ludos, et spectacula, appellatur lucarie,<sup>12</sup> dicta quod e lucis captetur . . . . . in eodem libro . . . . .  
 . . . . . dixi<sup>13</sup> existimat, *cujus opinionis est et Valerius Messala in explanatione XII. Pipulum dicebatur ploratus. Promellere, Verrius aut significari lituum provere.*<sup>14</sup> *Purime tetinero, positum est pro purissime tenuero. Publicus ager dictus, quia Augurum publicos<sup>15</sup> est: ut Oscus in Veienti: is enim usu et jure Augurum est. Prodicere diem est, prodere: prodictio namq. proditio est, quæ, ut ait Ferrius, in præsens valet. Patronus ab antiquis cur dictus sit, manifestum: quia ut patres filiorum, sic hi numerari inter dominos clientum consueverunt. Pristina, velut pristina:<sup>16</sup> sic prior, et alia ejus modi dictitabant, ab eo quod est prius [63] . . . . .  
 . . . . . e . . . . .  
 s . . . . . nte . . . . .  
 . . . . . rum . . . . .  
 qui . . . . . Præsagitio dicta est, quod præsigire est acute sentire, unde et sagæ anus dictæ, quæ multa sciunt, et sagaces canes, quod ferarum cubilia præsentiant.*

## LIBER. XVI. SEX. POMPEI FESTI

## INCIPIT LIBER XVII. FELICITER.

Quirinus ex hac causa Romulus est appellatus, quod curi, id est, hasta uteretur, a qua Romani eo nomine Romulum appellaverunt. Quirinalis porta eadem quæ et Collina dicebatur, ut legimus apud antiquos scriptores: positum autem unius nomen pro alterius nomine reperitur, quod initio ita conjunctæ fuerunt, ut unam tantum fuisse quasi id suffragetur: quam ideo nominari ait

//////////

<sup>12</sup> f. lucar, inde.—<sup>13</sup> f. dici.—<sup>14</sup> f. significare litum promovere.—<sup>15</sup> f. publicor.—<sup>16</sup> f. priustina.

## NOTÆ

<sup>1</sup> Pecunia] Vide in 'Lucaris.' In *cisum est: Cos. V. F. DE. LVCARI. LVSENATUSCONSULTO apud me de ludis sæcularibus in tabella marmorea ita in-*

*DORVM. SÆCVLARIVM.*



*Collinam Santra, proxime eam quod collis Quirinalis est: portam rursus Quirinalem ideo appellant, sive quod ea in collem Quirinalem itur: sive quod proxime eam sacellum est Quirini: unde, ut videtur, usurpatio facta, et duplex nomen uni eidemq. rei impositum est. Quirites, dicti Sabini a Curi dea, cui aqua et vino sacra facere soliti erant: quos tamen quidam<sup>17</sup> curis dictos volunt, in quib. ab his ei sacra fiant; cui opinioni Verrius adversatur: ab ejusdem autem deæ nomine videntur item Curres<sup>18</sup> Sabinæ hastæ appellatæ quib. ea gens armis erat potens: nunc et Sabini et Romani populi singulare usurpatur nomen, ut indicio est preco, qui in funeris<sup>19</sup> indictivis ita<sup>k</sup> pronuntiare solet, illius<sup>20</sup> Quiris leto datus. [64] Quirites autem dicti post fœdus a Romulo et Tatium percussum communionem et societatem populi factam indicant. Quirinalia mense Februario dies, quo Quirini fiunt sacra: idem stultorum feriæ appellantur (antequam in eum commigrarent fere Sabini Curib. venientes post fœdus inter Romulum et Tatium)<sup>1</sup> quod quidem<sup>2</sup> suorum fornacalium sacrorum cognominant;<sup>3</sup> eo potissimum  $\Delta$ <sup>4</sup> rem divinam faciunt. Quirinalis collis, qui nunc dicitur, olim egonus<sup>5</sup> appellabatur ante quam in eum commigrarent (fere)<sup>6</sup> Sabinis<sup>7</sup> Curib. venientes post fœdus inter Romulum et Tatium ictum: a quo hanc appellationem sortitus est: quamvis existiment quidam, quod in eo factum sit templum Quirino, ita dictum. Quirina Tribus a Curensibus Sabinis appellationem videtur traxisse. Quiritium fossæ dicuntur, quibus Ancus*

//////////

17 f. quidam a.—18 f. Cures.—19 f. funerib.—20 f. ollus.—1 ( ).—2 f. quidam.—3 f. cum ignorant.—4 f.  $\Delta$  die.—5 f. Agonus.—6 ( ).—7 f. Sabini.

#### NOTÆ

<sup>k</sup> In exemplari ita plane est, . . . o est preco, qui in funeris . . . ut videatur sine dubio legendum, *indicio est preco, qui in funeribus indictivis, &c.* Supra in 'Indictivum: 'Funus indictivum, ad quod per preconem evocabantur.' Varro lib. vi. de

Ling. Lat. 'In funeribus indictivis quando dicitur, ollus letho datus est: in quibus verbis decesse vocem *Quiris*, ex Festi fragmento apparet manifesto: itaque legendum apud Varronem, *Ollus Quiris letho datus est.* Vide infra in 'Simpludiarea.'

Marcus circumdedit urbem, quam secundum ostium Tiberis posuit, ex quo etiam Ostiam: et quia populi opera eas fecerat, appellavit Quiritium. Quincentum et producta prima syllaba, et per e literam usurpant<sup>8</sup> antiqui, quod postea levius visum est ita ut nunc dicimus pronuntiari. Qui patres, qui conscripti vocati sunt in Curiam: quo tempore regibus urbe expulsis, P. Valerius Cons. propter inopiam patriciorum ex plebe adlegit in numerum senatorum c. et lx. et lxxxiii. ut expleret numerum senatorum trecentorum, et duo genera appellaret esse.<sup>9</sup> Quispiam quin significet aliquis, et quæpiam aliquæ<sup>10</sup> similiter qui<sup>11</sup> alia ejusdem generis, ut dubium non est, ita (ut)<sup>12</sup> unde sequens pars ejus cœperit, inveniri non potest. Quinquatrus appellari quidam putant a numero dierum, qui fere his<sup>13</sup> celebrantur: qui scilicet errant tam hercule, quam quadriduo Saturnalia, et totidem [65] dieb. Compitalia: nam omnibus his singulis diebus fiunt sacra: forma autem vocabuli ejus exemplo multorum populorum Italicorum enuntiata est, quod post diem quintum iduum est his<sup>14</sup> dies festus, ut apud Tusculanos Triatrus, et Sexatrus, et Septematrus, et Faliscos Decimatrus. Minervæ autem dicatum eum diem existimant, quod eo die ædis ejus in Aventino consecrata est. Quinquentium vocabant antiqui, quem Græci πέιταθλον, ut indicat versus hic: Omnis æqualis vincebat quinquentio. Livius quoque ipsos athletas sic nominat: quinquentiones prece in medium vocat. Quisquiliæ dici putantur, quicquid ex arboribus minutis surculorum foliorumve cadit: velut quicquid cadit.<sup>15</sup> Cæcilius: quisquilias volantis venti spolia memoranti modo: et Novius in Togularia: Abi, deturba te saxo, homo non, quisquiliæ: quid est? Quintipor<sup>1</sup> servile nomen frequens apud antiquos erat, a præno-

//////////

8 f. *usurpabant*.—9 f. *appellata sunt*.—10 f. *aliqua*.—11 f. *que*.—12 ( ).—13 f. *feriis*.—14 f. *is*.—15 f. *cadit*.

#### NOTÆ

<sup>1</sup> *Quintipor*] Plinius lib. xxxiii. Marcipores Lucipedes dominorum cap. 1. 'Aliter apud antiquos singuli gentiles.

mine domini ductum, ut Marcipor, gripor<sup>17</sup> quamvis sint, qui a numero uatorum ex ancilla quinto loco dictum putent. Quippe significare quid ni, testimonio est Ennius L. XL.<sup>18</sup> quippe solent reges omnes in rebus secundis: idem L. XVI. Quippe vetusta virum non est satis bella moveri: item alii complures. Quianam pro quare et cur positum et<sup>19</sup> apud antiquos, ut Nævium in carmine Punici belli: Summe Deum regnator quianam genus isti: et in satyra, (Quia nam genus isti: et in satyra)<sup>20</sup> Quia nam Saturnium populum pepulisti: et Ennium in L. VII. Quianam dictis nostris sententia flexa est. Quid nisi usurparise<sup>1</sup> antiquos testis est Afranius in epistula: Me auctore mater abstinerebis quid nisi? Quietalis<sup>2</sup> ab antiquis dicebatur orcus.

[66] *Quintia prata dicta sunt a Quintio Cincinnato, qui sibi damnato filio, venditis omnibus, quatuor jugerum agrum trans Tiberim paraverat: quem agrum colentem Senatus Dictatorem, per viatorem, salutavit Cincinnatum; qui de re bene gesta acto triumpho, ad privata negotia confestim rediit, deposita Dictatura: pecuariamq. rem et agrariam exercens Romanis ipsis æmulationi fuit* . . . . . uos . . . . .  
 quod eo . . . . . *Quinctiliani Luperci appellati videntur a Quinctilio: qui præpositus est Lupercis; ut a Fabio Fabiani dicti sunt: item Luperci, quib. is præpositus fuerit: fuisse autem Romuli temporibus institutos utrosque, et Fabianos et Quinctilianos, multi sunt qui existiment: quorum numerum postea sæpe auctum fuisse, quia honoris gratia multi in lupercis adscribebantur. Quintanam classem ait Verrius dictam, quod in ea Ser. Tullius rex distributa capite censorum multitudine, quinque fecit, cum eas ordinavit, hanc autem afferri causam de capite censorum nomine, quod ù quo censeverentur, nihil præter se haberent, suumque caput. Lucilius sic meminit, quod* . . . . . adeptus. Querquam febrem, gravem et magnam: nam quidam quercum



17 f. Caipor.—18 f. XI.—19 f. est.—20 ( ).—1 f. usurpavisse.—2 f. Quietalus.

*dictam volunt, quod id genus arboris, cum grave sit, ac durum, tum etiam in ingentem evadat altitudinem. Aurelius autem Opilius frigidam ait dici, et cum horrore trementem. Santra eam ex Græco deducit: qui tremorem ejusmodi κάρχαρον dicunt. Unde dici etiam carcerem. Plautus in Fivolaria: Is mihi erat bilis querquera tussis. Lucilius libro . . jactans me ut febris querquera terret: alibi: Querquera consequitur febris, capitisque [67] dolores . . . ius . . . quæ . . . quarum ex legib. quadrupli erat actio . . . ibus . . . ata . . . oē . . . abant . . . in . . . ab eo . . . tis . . . q. licto . . . populo . . . curia Calabra . . . men legum . . . in populi dominatu. Quando Rex<sup>m</sup> comitia sic<sup>3</sup> fas: sic notatum esse diem in fastis in honorem Regis sacrorum, aiunt, qui de feriis menstruis scripserunt, quæ nonis februarii in Curia a Rege dicuntur: + eæ vero a multis scriptoribus traditæ sunt; nam quo die Rex in Comitium venit, ejus pars anterior nefas habetur: contra autem posterior fas: quia sacris peractis inde abit: quod si quis alius pro Rege eo die in Comitio fecerit, puta Pontifex, tum his<sup>5</sup> dies totus est fastus. Quando stercus<sup>n</sup> delatum, fas: eodem modo*



3 f. comitia sit.—4 f. edicuntur.—5 f. is.

#### NOTÆ

<sup>m</sup> Quando Rex] Edicuntur pro dicuntur videtur scribendum, ut in margine notavimus; nam Varro lib. v. de Ling. Lat. sic habet: 'Rex cum ferias menstruas nonis Februariis edicit, tunc diem februatum appellat;' et paulo post: 'Harum rerum vestigia apparent in sacris Nonalibus in arce, quod tunc ferias primas menstruas, quæ futuræ sint eo mense, Rex edicit populo: puto autem Q.

R. C. F. id est, Quando Rex comitiasit, Fas, a Festo scriptum fuisse, quia sic in Fastis hic dies notatur.

<sup>n</sup> Quando stercus] Hic quoq. opinor desiderari quatuor illas notas, quæ in Fastis habentur, Q. ST. D. F. et Festum ita scripsisse: Q. ST. D. F. id est, Quando stercus delatum fas: clium autem pro alium reposuimus ex Varronis lib. v. de Ling. Lat. Vide in 'Stercus.'

in fastis notatur dies, qui talis est, ut *ædis vestis*<sup>6</sup> eo die purgetur, stercusq. in alvum<sup>7</sup> *Capitolinum ex æde Vestæ defertur*: cum id factum sit, tunc prætori liceat fari tria verba. Quæstores dicebantur, quod quærent de reb. capitalib. unde qui talia quærent, Quæstores paricidi appellantur. Quando cum gravi voce pronounciatur, significat quod, quoniam, et est conjunctio, ut Plautus in *Menæchmis*: Ideo quia mensam, quando edo, [68] detergeo: et in *Pseudolo*: Dabo, quando erit: ducito, quando habebis: et Ennius lib. XVI. Nox quando mediis signis præcincta volabit: in 12. quidem cum c<sup>8</sup> litera ultima scribitur, idemque significat. Quadrata Roma in Palatio ante templum Apollinis dicitur, ubi reposita sunt, quæ solent boni ominis gratia in urbe condenda adhiberi, quia saxo munitus est initio in speciem quadratam: ejus loci Ennius m.<sup>9</sup> cum ait: Et quis est erat<sup>10</sup> Romæ regnare quadratæ. Quadrurbem Athenas Accius appellavit, quod scilicet ex 4. urbibus in unam domicilia contulerunt, Braurone, Eleusine, Pireæo, Sunio. Quæso, ut significat idem, quod rogo, ita quæsere ponitur ab antiquis pro quærere, ut est apud Ennium, lib. 11. Ostia munita est idem loca navibus pulchris mundo<sup>11</sup> facit, nautisque mari quæsentibus vitam: et in *Chresponte*.<sup>12</sup> ducit me uxorem liberorum sibi quæsendum gratia: et in *Andromeda* liberum quæsendum causa familiæ matrem tuæ. Quadrantal vocabant antiqui, quam ex Græco amphoram dicunt, quod vas pedis quadrati octo et XL. capit sextarios. Plautus in *Curculione*: Anus hæc sitit, quantillum sitit? modica est, capit quadrantal: et Cato contra Oppium: Vinum redemisti, prædia pro vini quadrantilib. sexaginta in pulli<sup>13</sup> dedisti, vinum non dedisti. Quaxare<sup>14</sup> ranæ dicuntur, cum vocem mittunt. Quartarios appellabant antiqui muliones mercennarios, quod quartam partem quæstus capiebant. Lucilius: Porro homines nequam malus



6 f. *ædes Vestæ*.—7 f. *clivum*.—8 f. *E*.—9 f. *meminit*.—10 f. *extiterat*.—11 f. *Munda*.—12 f. *Cresponte*.—13 f. *publicum*.—14 f. *Quoaxare*.

quartarius cippos colligere omnes. Quatenus significat, qua fine, ut haecenus, hac fine. At quatinus, quoniam: sed antiqui quatenoc<sup>15</sup> dicebant, ut [69] Scipio Africanus in ea oratione, quam scripsit postquam ex Africa rediit uti negotium natum erat, quatenoc<sup>16</sup> castra nostra ita munita erant, ut posses partem exercitus abducere. Quande pro quam usos esse antiquos, cum multi veteres testimonio sunt, tamen hujus<sup>17</sup> in primo: Jupiter, ut muro fretus magis quande manus impe<sup>18</sup> . . secundo: Quande tuas omnes legiones, ac populatis: et Lucretius: Clarus ob obscuram linguam magis inter inanes: quande gravis tergaio,<sup>19</sup> qui vera requirunt. Quam mox, significat quam cito: sed si per se ponas mox, significabit paullo post, vel postea. Quatere, suspensum, et vicinum rei alicujus motum significat, non, ut Verrius putat, ferire, cum id ipsum verbum concutere ex præpositione, quæ est con, et quatere sit compositum: quassare autem est sæpe quatere. Querquetulanæ ut re<sup>20</sup> putantur significari nymphæ præsidentes querqueto virescenti, quod genus silvæ indicant fuisse intra portam, quæ ab eo dicta sit Querquetularia, sed fœminas antiqui quas sciens<sup>1</sup> dicimus, viras appellabant: unde adhuc permanent virgines et viragines. Ques antiqui dixerunt, inde declinatum remanet dativo casu, quib. nam qui adhuc item qui<sup>2</sup> facit, ut isti istis, illi illis. Quiho cense-tis illuc transite, qui alia omnia, in hanc partem: his verbis perit omnis videlicet causa, ne dicat, qui non cense-tis. Quot servi,<sup>o</sup> tot hostes, in proverbio est, de quo Sinius Capito existimat errorem hominib. intervenisse præpostere plurimis enuntiantib. vero enim similis esse dictum initio,



15 f. quatenos.—16 f. quatenos.—17 f. tum Ennius, vel tum et Livius.—18 f. manu sui Idem in.—19 f. inter Graios.—20 f. viræ.—1 f. sagas nos.—2 f. quis.

#### NOTE

[Quot servi] Ad vocem quæ in fragmento est . . . benefica . . . fa-  
ciunt quæ scribit Macrob. lib. 1. Sa-  
turn.

quot hostis, tot servi, tot<sup>3</sup> captivi fere ad servitutem adducebantur: unde etiam mancipia, nec [70] san . . .

. . . ser . . . . . epti . . .  
 . . . ruti . . . . . gia . . .  
 . . . turbat . . . . . rent . . .  
 . . . uncia . . . . . Sinnius Capito

. . . . . ut perhibent . . . . .

. . . Benificæ virtutis . . . . .

omnibus . . . . . ancillæ . . . . .

. . . omnis un . . . . . me part . . . . .

. . . regula, sed v . . . . . s altius fixa

. . . . . ferrendum qui . . . . .

. . . Quoniam significat non solum id quod quia, ut ait Verrius apud antiquos, sed etiam id quod postquam, hac scilicet de causa, quod Græcum ἐπει, utriusque significationem optinet. Quod significat etiam aliquid præter quam quod in usu fere est, et Græci dicunt πρὶ. Quinquennales Censores appellabantur, qui Iustrum conderent quinto quoque anno a quo nominari cœptos. Quinque genera signorum observabant Augures publici, ex caelo, ex avibus, ex tripudiis, ex quadripedibus, ex diris, ut est in Auguralibus. Rufuli Tribuni militum appellabantur, quos Consul faciebat, non populus: de quorum jure, quod Rutilius Rufus legem tulerat, qua eis cavebatur multis modis (sic enim elevaverant eorum jus, ac tunc elevabant, qui populi suffragio creabantur,) Rufuli a cognomine Rutili, ac post Rutili appellati sunt,

. . . [71] nas . . . . . æ . . . . .

. . . Nævius . . . . . uit . . . . .

. . . r . . . ad . . . . . esen . . . . .

. . . Ructare non ructari, dicendum ait Verrius,

ut pro . . . . . os igitur . . . . .

. . . scrib . . . . . Valerius Flaccus



3 f. quod.—4 f. πρὶ.—5 ( ).

#### NOTÆ

<sup>p</sup> Rufuli] Videndus Asconius in Verrina 2.

Videres alios ructare, ac respuere pulcherrima superbia. M. Cicero tamen, in libro II. Philippicarum, ructaretur dixit. Respersum vinum significat apud antiquos: quia in sacris novendialib. vino mortui sepulchrum spargebatur. . . . . Romani<sup>a</sup> videntur ab initio nulla usi esse artificum opera, sed ubi primum ludos facere cœperunt, tunc asciti artifices ab Etruscis civitatibus fuerunt: sero autem ludi omnes, qui nunc a Romanis celebrari solent, sunt instituti. Quidam primos ponunt Romanos. Alii aiunt Megalenses, id est, Matris Magnæ ac populares Cereris. Alii aiunt in conferendis equis Trojam lusitasse pueros Romanos. Alii institutum, ut luderent equitando, jactu, saltu, cursu festis Parilibus: paribusq. etiam ut ludicræ certationes a ludentibus fierent. Rubidus panis<sup>r</sup> appellatur parum coctus, cum rubro colore, rubefactus. Plautus in Casina: In furnum condito, atque ibi torreto pro pane rubido. Item: Scortæ ampullæ [72] vetustate rugosæ, et coloris ejusdem, rubidæ dici solent. Romanam<sup>s</sup> portam vulgus appellat, ubi ex epistylis defluit aqua: qui locus ab antiquis appellari solitus est statuæ Cinciæ, quod in eo fuit sepulchrum ejus familiæ: sed porta Romana instituta est a Romulo infimo<sup>6</sup> clivo Victoriæ, qui locus gradibus in quadram formatus est: appellata autem Romana a Sabinis

6 f. in imo.

#### NOTE

<sup>a</sup> Romani] Artificum est in exemplari, pro eo quod alii ediderunt, artificium: notum autem est qui τεχνιται dicantur a Græcis. Parilib. festis Romanos equorum cursu lusitasse tradit Dio lib. XLIII. videndum etiam an vox, parib. accipienda sit, ut apud Virgilium lib. v. 'Prima pares inuenit,' &c.

<sup>r</sup> Rubidus panis] Isidorus lib. xx. cap. 2. 'Rubidus panis recoctus, et rubefactus:' et certe rubidus color

pani parum cocto non convenit: itaque videndum, an percoctus legi debeat, licet in exemplari sit parum coctus.

<sup>s</sup> Romanam] Varr. lib. iv. de Ling. Lat. 'Romanula porta dicta est ab Roma, quæ habet gradus in Navaliam ad Volupæ sacellum.' In infimo autem scriptum est pro eo quod in manuscriptoris erat infimo, hoc est, in imo, quæ scriptura sæpius invenitur in veteribus monumentis.



præcipue, quod ea proximus aditus erat Romam. Rutabulum est, quo rustici in prouendo igne, panis conquendi gratia. <sup>7</sup> Novius in Pico: Quid ego facerem, otiosi,<sup>8</sup> rodebam rutabulum. Navius<sup>9</sup> obscenam viri partem describens: vel quæ sperat se nupturam viri<sup>10</sup> adolescentulos,<sup>11</sup> ea licet senile tractet retritum rutabulum. Ruta cæsa dicuntur, quæ venditor possessionis sui usus gratia concidit, ruendoq. contraxit.<sup>12</sup> Rutilium<sup>13</sup> t rufum significat, cujus coloris studiosæ etiam antiquæ mulieres fuerunt, unde traxerunt cognomina rutilias,<sup>14</sup> ut indicat frequenter Afranius. Rutrum tenentis juvenis est effigies in Capitolio ephebi, more Græcorum harenam ruentis, exercitationis gratia: quod signum Pompeius Bithynicus ex Bithynia supellectilis regiæ Romam deportavit. Rutundam ædem Vestæ Numa Pompilius rex Romanorum consecrasse videtur, quod eandem esse terram, qua vita hominum sustentaretur, crediderit: eamq. pilæ forma esse, ut sui simili templo Dea coleretur. Ruscum est, ut ait Verrius, amplius paullo herba, et exiruis<sup>15</sup> virgultis, fructibusq.<sup>16</sup> non dissimile junco, cujus coloris reb. uti mulieres solitæ,<sup>17</sup> commemorat Cato [73] originum lib. VII. Mulieres opertæ auro, purpuraq. ars<sup>18</sup> inhæret diadema, coronas aureas ruscea facile,<sup>19</sup> galbeos<sup>20</sup> lineas, pelles, redimicula. Rupitias in XII. significat damnum dederit.<sup>1</sup> Rodus, vel raudus significat rem rudem, et imperfectam: nam saxum quoque raudus appellant poëtæ, ut Accius in Melanippa:<sup>2</sup> Constituit<sup>3</sup> cognovit, sensit<sup>4</sup> conlocat sese in locum cel-



7 f. *utuntur*.—8 f. *otiosus*.—9 f. *Navius*.—10 f. *viro*.—11 f. *adolescentulo*.—12 f. *extraxit*.—13 f. *Rutilius* vel *Rutilus*.—14 f. *Rutilæ*.—15 f. *exilius*.—16 f. *fructibusque*.—17 f. *solitas*.—18 f. *auri*.—19 f. *facie*.—20 f. *galbeas*.—1 f. *dederis*.—2 f. *Menalippo*.—3 f. *constitit*.—4 f. *sensim*.

## NOTE

† *Rutilus*] Varro lib. IV. ‘Aurei ronis loco possunt Festi verba emendari. rutili, et inde etiam mulieres valde rufæ, rutiliæ dicuntur.’ Ex hoc Var-

sum: hinc manib. repete roudus saxeum grandem et gravem: et in Chrysippo: Neq. quisquam a telis vacuus, sed uti cuiq. obviam<sup>5</sup> fuerat, ferrum saxio rudem.<sup>6</sup> Vulgus quidem in usu habuit, non modo pro ære imperfecto, ut Lucilius, cum ait: Plumbi paxillum<sup>7</sup> rodus liniq. matexam:<sup>8</sup> sed etiam pro signato, quia in mancipando, cum dicitur, rudusculo libram ferito, asse tangitur libra. Cincius de verbis priscis sic ait: Quemadmodum omnis fere materia non deformata, rudis appellatur, sicut vestimentum rude, non perpolitum: sic æs infectum rudusculum apud ædem Apollinis æs conflatum jacuit, id adrudus appellabant . . . in æstimatione Censoria æs infectum rudus appellatur. Rudiarii ab eodem dicuntur, qui saga nova poliunt. Hominem imperitum rudem dicimus. Rudentes restes nauticæ, et asini, cum voces mittunt. Ruspari est quærere cribro,<sup>9</sup> ut hoc versu indicatur: Et ego ibo, ut latebras ruspans rimarem optimas. Rustica vinalia appellantur mense Augusto XIII. Kal. Sept. Jovis dies festus, quia Latini bellum gerentes adversus Mezentium, omnis vini libationem ei Deo dedicaverunt: eodem autem die Veneri templa sunt consecrata, alterum ad Circum Maximum, alterum in luci libitia densi,<sup>10</sup> quia impius<sup>11</sup> Deæ tutela sunt horti. Rustum ex rubus [74]

|   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| . | . | . | . | . | . | . | . | . | . |
| . | . | . | . | . | . | . | . | . | . |
| . | . | . | . | . | . | . | . | . | . |
| . | . | . | . | . | . | . | . | . | . |
| . | . | . | . | . | . | . | . | . | . |
| . | . | . | . | . | . | . | . | . | . |
| . | . | . | . | . | . | . | . | . | . |
| . | . | . | . | . | . | . | . | . | . |
| . | . | . | . | . | . | . | . | . | . |
| . | . | . | . | . | . | . | . | . | . |



5 f. obvium.—6 f. saxum rodum.—7 f. paxillum.—8 f. metexam.—9 f. cribro.—10 f. Luco Libitinensi.—11 f. in ipsius.



[76] ubi incubare posset auspicii repetendi causa. Rogatio est, cum populus consulitur de uno plurib.ve hominibus, quod non ad omnis pertineat, et de una, plurib.ve reb. de quib. non omnib. sanciat: nam quod in omnes homines, resve populus scivit, lex appellatur. Itaq. Gallus Ælius ait, inter legem et rogationem hoc interest: rogatio est genus legis, quæ lex non continuo ea rogatio est:  $\Lambda$ <sup>12</sup> non potest non esse lex, si modo justis comitiis rogata est. Romulum quidam a ficu ruminali, alii quod lupæ ruma nutritus est, appellatum esse ineptissime dixerunt: quem credibile est a virium magnitudine, item fratrem ejus, appellatos. Romam appellatam esse Cephalon Gergithius (qui de adventu Æneæ in Italiam videtur conscribisse)<sup>13</sup> ait ab homine quodam comite Æneæ: eum enim ocupato monte, qui nunc Palatius<sup>14</sup> dicitur, urbem condidisse, atq. eam Rhomen nominasse. Apollodorus in Euxenide ait, Ænea et Lavinia natos Mayllem, Mulum, Rhomumque; atque ab Rhomo urbi tractum nomen. Alcimus ait Tyrrhenia Æneæ natum filium Romulum fuisse, atq. eo ortam Albam Æneæ neptem, cujus filius nomine Rhodius<sup>15</sup> condiderit urbem Romam. Antigonus Italicæ historiæ scribtor ait, Rhomum quendam nomine, Jove conceptum, urbem condidisse in Palatio Romæ, eique dedisse nomen. Historiæ Cumanæ compositor Athenis quosdam profectos Sicyonem Thespiadasq.<sup>16</sup> ex quib. porro civitatib. ob inopiam domiciliorum, compluris profectos in exteris regiones, delatos in Italiam, eosq. multo errore nominatos Aborigines, quorum subjecti qui fuerint Cæximparum viri, unicarumque virium imperio montem Palatium, in quo frequentissimi condescerint, appellavisse a viribus regentis Valentiam: quod [77] nomen adventu Evandri Æneæque in Italiam cum magna Græce loquentium copia interpretatum, dici cœptum Rhomen. Agathocles Cyzicenarum rerum conscribtor ait, vaticinio Heleni impulsus Æneam, Italiam peti-



<sup>12</sup> f.  $\Lambda$  rogatio.—<sup>13</sup> ( ).—<sup>14</sup> f. Palatinus, vel Palatium.—<sup>15</sup> f. Rhomus.—<sup>16</sup> f. Thespiasque.

visse portantem suam secum neptem Ascani filiam nomine Rhomen, eamq. ut Italia sint Phryges potiti, et his<sup>17</sup> regionibus maxime, quæ nunc sunt vicinæ urbi, prima<sup>18</sup> omnium consecrasset in Palatio Fidei templum, in quo monte postea cum conderetur urbs, visam esse justam vocabuli Romæ nominis causam, eam, quæ priore, unde ea locum dedicavisset Fidei. Ait quidem Agathocles complures esse auctores, qui dicant Ænean sepultum in urbe Berecynthia proxime flumen Nolon, atq. ex ejus progenie quendam nomine Rhomum venisse in Italiam, et urbem Romam<sup>u</sup> nominatam, condidisse; Caltinus<sup>19</sup> Agathoclis Siculi qui res gestas conscripsit, arbitratur e manu Trojanorum fugentium Ilio capto, cuidam fuisse nomen Latino, eumq. habuisse conjugem Rhomam, a quo ut Italia sit potitus, urbem condiderit, quam Romam appellavisse. Lembus, qui appellatur Heraclides, existimat, revertentibus ab Ilio Achivis, quendam<sup>20</sup> tempestate dejectos in Italiæ regiones secutos Tiberis decursum pervenisse, ubi nunc sit Roma, ibiq. propter tædium navigationis, impulsas captivas auctoritate virginis cujusdam tempestivæ nomine Rhomes, incendisse classem, atque ab ea necessitate ibi manendi urbem conditam ab his, et potissimum ejus nomine eam appellatam, a cujus consilio eas sedes sibi firmavissent. Galitas scribit, cum post obitum Æneæ imperium Italiæ pervenisset ad Latinum Telemachi Circesq. filium, hisq. ex Rome suscepisset filios, Romum, Romulumq. urbi conditæ in Palatio causam fuisse appellandæ potissimum [78] Rhomæ. *Diocles Peparethius ait Iliam Numitoris Albani regis filiam, gemellos edidisse, quos in ima Tiberis ripa a Faustulo, regio ministro, expositos, juxta ficum appella-*

17 f. iis.—18 f. primam.—19 f. Callias.—20 f. quosdam.—1 f. isq.

## NOTÆ

<sup>u</sup> Romam] Videndus Plutarchus in Romulo, in cujus vita citat Dioclem Peparethium, et totam hanc de Romæ vocabulo, Romuliq. incunabilis historiam, ex iisdem prope scriptoribus quibus Festus usus est, narrat.

tam postea a **Romulo Ruminalem**, sic jacentes lupam lactasse, et picum Martium nutrisse: post repertos Accam Larentiam, Faustuli uxorem, educasse: plerique tamen, conscio, et alimenta præbente Numitore, nutritos aiunt, quod Ilia ex Marte se peperisse eos asseverabat, ac secreto literis, omni deniq. liberali disciplina Gabiis institutos atq. excultos fuisse: atque ita in musicis primam pueritiam traduxisse, cum inter æquales omnes præstarent corporis proceritate, et forma, nominatos, alterum Romulum, Remum alterum. Eos ubi ex compressu Iliæ natos se cognoverint, et quod expositos in ripa Tiberis lupa lactaverit, præbens rumam, monte vicino descendens, et quod reperti a Faustulo sunt educati, Romulusq. et Remus a ruma nominati potissimum: præterea quo patre essent procreati intellexerint, Numitori avo primum restituisse regnum, deinde de urbe condenda per auguria decrevisse, uter eam conderet, nominaretq. ac Deorum manifesta approbatione, Romulum urbem condidisse, eamq. nominasse Romam potius, quam Romulam de suo nomine, ut ampliore vocabuli significatione prosperiora patriæ suæ ominaretur. Romam antea Romulam<sup>x</sup> appellatam Terentius quidem Varro fuisse ait ab Romulo; deinde detortam vocalem, detritasq. literas fuisse credibile: ceterum causam ejus appellationis invenisse ait Verrius vetitam esse publicari. Romanam portam<sup>y</sup> antea Romulam vocitatam ferunt, quæ fuerit ab Roma appellata. [79] Romuliam Tribum appellatam ait Dionysius ab Romulo, quod in agro ab eo capto de Veientibus populis, ea Tribus censebatur. Terentius Varro dictam ait, quod proxima Romæ esset . . .

. . . . . quæ . . . . . cuidam  
 . . . . . ep . . . . . ruma, id est,  
 mamma . . . . . Capitolio . . . . .

## NOTÆ

<sup>x</sup> *Romam antea Romulam*] Solinus cap. 1. 'Traditur etiam proprium Romæ nomen, verumtamen vetitum publicari, quandoquidem quominus enuncicaretur, carimoniarum arcana sanxerunt, ut hoc pacto notitiam ejus aboleret fides placitæ taciturnitatis.

Valerium deniq. Soranum, quod contra interdictum eloqui id ausus foret, ob meritum profanæ vocis neci datum.'

<sup>y</sup> *Romanam portam*] Varro lib. iv. de Ling. Lat. 'Romanula porta dicta est ab Roma,' &c.

. . . . . nium . . . . . de . . .  
 . . . . . que . . . . . requisi . . .  
 . . . . . appellatam . . . . . est quæ  
 . . . . . Rumex genus teli simile spari Gal-  
 licæ, cuius mem. Lucilius: *Tum spara, tum rumices portan-*  
*tur tragula porro. Rumitant,*<sup>2</sup> *significat rumigerant, ut Næ-*  
*vius: Simul alius aliunde rumitant inter se.*<sup>2</sup> *Ruminalem*<sup>a</sup>  
*ficiam appellatam ait Varro prope Curiam sub Veteribus,*  
*quod sub ea arbore lupa rumam dederit Remo et Romulo,*  
*id est, mammam. Mamma autem rumis dicitur: unde rustici*  
*hædus lactentes subrumios vocant, qui adhuc sub mammis*  
*habentur: alibi*<sup>3</sup> *autem sunt qui putent; quod sub ea pecus*  
*ruminari solitum esset. Rumen est pars colli, qua esca devo-*  
*ratur, unde rumare dicebant, quod nunc ruminare. Rumentum*<sup>b</sup>  
*in Auguralib. significare videtur interruptio, abruptio-*  
*ve: Dum verba ancilib. movendis præit, si interim vis*<sup>4</sup> *cane-*  
*rit, tum aque atq. auspicio, augurio rumentum estod. Rhe-*  
*gium significare oportere ait [80] Verrius id municipium,*  
*quod in freto e regno*<sup>5</sup> *Siciliæ est: quoniam id dictum est a*  
*rumpendo, quod est Græce* *ῥατᾶται,*<sup>6</sup> *eo quidem magis, quia*  
*in Gallia Cisalpina ubi forum Lepidi fuerat, Regium voca-*  
*tur. Rhondescadionq.*<sup>7</sup> *cum dixit Lucilius, quo nomina*  
*riparum*<sup>8</sup> *posuit, tam infestum sibi corpus, et valitudinem*  
*referens, quam levis sed*<sup>9</sup> *saluti navigantium. Rhinocero-*  
*tem quidam esse aiunt bovem Ægyptium. Redemptores*

2 f. sese.—3 f. alii.—4 f. aris.—5 f. regione.—6 f. ῥῆται.—7 f. Rhondou,  
 Icadionq.—8 f. cognomina piraturum.—9 f. illa essent.

## NOTÆ

<sup>2</sup> *Rumitant]* Nævii versus in epi-  
 toma relatus a Paulo habet *interse*,  
 ut fortasse apud Festum legendum  
 sit, *inter sese*.

<sup>a</sup> *Ruminalem]* Videndus Varr. lib.  
 II. de Re Rustica, cap. ultimo: et  
 Nonius in 'Ruma,' qui affert exem-  
 plum Varronis, ex Catone de liberis  
 educandis: 'Propter rumam, i. pris-

co vocabulo mammam, a quo subru-  
 mi etiam nunc dicuntur agni.'

<sup>b</sup> *Rumentum]* In exemplari est . . .  
*erim vis canerit*, non ut habet editio  
 Augustiniana . . . *erimen vis canerit*:  
 unde nos supplevimus, *si interim aris*  
*canerit*. Hic sane lapsus locum anti-  
 quitatis subobscurum reddidit ob-  
 scuriorem.

proprie, atque antiqua consuetudine dicebantur, qui cum quid publice faciendum, ut<sup>10</sup> præbendum condixerant, <sup>11</sup> effecerantque, tum demum pecunias accipiebant: nam antiquitus emere pro accipere ponebatur: at hi nunc dicuntur redemptores, qui quid conduxerunt præbendum, utendumq. Redibitur tum<sup>12</sup> id proprie dicitur, quod redditum est, improbatumq. et<sup>13</sup> qui dedit, idemq. rursus coactus est habere id, quod ante habuit. Rediviam quidam, alii reluvium appellant, cum circa unguis cutis se resolvit, quia ruere<sup>14</sup> est solvere. Titinius in setina: Lassitudo conservum redivia, et flagri: et Livi: Scabra in legendo, reduviosave offendens. Redhostire, referre gratiam. Navius<sup>15</sup> in Lupo: Vel Veiens regem salutant jubæ<sup>16</sup> Albanum mulium<sup>17</sup> comitem senem sapientem contra redhostis Menalus: et Accius in Amphitryone: cedo ecquid te redhostitium<sup>18</sup> cum eas sem objectet<sup>19</sup> facilius: nam et hostire pro æquare posuerunt. Ennius in Cresphonte: Audis, atque auditis hostimentum adjungito: et in Hectoris lytris: quæ mea cominus machæra, atq. hasta hospius<sup>20</sup> manu: et Pacuvius in Teucro: Nisi coërcco protervitates, atq. hostio ferociam. Redantruare<sup>1</sup> dicitur in Saliorum exultationibus, cum præsul ampiruavit,<sup>2</sup> quod est, motus edidit, ei<sup>3</sup> referuntur invicem iidem motus. Lucilius: præsul [81] ut ampiruet, inde vulgus redamplavit<sup>4</sup> at Pacuvius: Proærtrenda<sup>5</sup> gratia. Simul cum videam Graios nihil mediocriter redantruare,<sup>6</sup> opibusq. summis persequi. Redivivum est ex vetusto renovatum. Cicero lib. i.7 in Verrem: Utrum existimatis minus operis esse vanam columnam efficere ab integro novam nullo lapide redivivo. Redarguisse<sup>8 c</sup> per e literam



10 f. aut.—11 f. conduxerant.—12 f. Redibitum.—13 f. ei.—14 f. luere.—15 f. Norius.—16 f. salvere jubet.—17 f. Amulium.—18 f. redhostitium.—19 f. cum in ea se oblectet.—20 f. hostiris.—1 f. Redamptuare.—2 f. amptuavit.—3 f. et.—4 f. redantruavit.—5 f. Promerenda.—6 f. redamptuare.—7 f. III.

#### NOTE

<sup>c</sup> Redarguisse] Videtur scribendum, Redargucsse.



Scipio Africus Pauli filius dicitur enuntiasse, ut idem etiam pertisum: cujus mem. Lucilius, cum ait: Quo facitior videre, et scire plusquam ceteri, pertisum hominem, non pertisum dicere ferum,<sup>9</sup> nam genus. Redimiculum vocant mulieres catellam, qua maxime utuntur ornatus causa. Reus nunc dicitur, qui causam dicit: et item qui quid promisit sponditve, ac debet: at Gallus Ælius lib. 11. significationum verborum, quæ ad jus pertinet, ait: Reus est, qui cum altero litem contestatam habet, sive his<sup>10</sup> egit, sive cum eo actum est. Reus stipulando est idem qui stipulator dicitur: quippe suo nomine ab altero quibus populatus<sup>11</sup> est, non his<sup>12</sup> qui alteri adstipulatus est. Reus promittendo est, qui suo nomine alteri quid promisit, qui<sup>13</sup> pro altero quid promisit: at Capito Actus<sup>14</sup> in eadem quidem opinione est: sed exemplo adjuvat interpretationem. Numa<sup>15</sup> in secunda tabula, secunda lege, in qua scriptum est: quod horum fuit unum<sup>16</sup> iudici arbitrove, reove, eo die diffensus<sup>17</sup> esto: nunc uterq. actorum reiquæ<sup>18</sup> in iudicio me<sup>19</sup> vocatur, itemq. accusator de vi accitur<sup>20</sup> more vetere, et consuetudine antiqua. Rivus vulgo appellatur tenuis fluor aquæ, non spe consiliove<sup>1</sup> factus, verum naturali suo impetu: sed hi<sup>2</sup> rivi dicuntur, qui manu facti sunt, sive super terram fossa, sive super<sup>3</sup> specu, cujus vocabuli origo ex Græco pendet. Repanda<sup>4</sup> locantur Pompina<sup>5</sup> [82] flumina, id est, purganda: retæ enim vocantur arbores, quæ aut ex ripis fluminum eminent, aut in alveis extant. Ritus est mos, vel consuetudo. Rite autem bene ac recte significat . . . . .  
 . . . . . istic. Plautus Menæchmis: Certe hæc mulier canterino ritu astans somniat . . . . . homi  
 . . . . . ina . . . . .  
 telo . . . . . alio . . . . .  
 facit mentionem . . . . . telorum . . . . .



8 f. Redarguesse.—9 f. ferunt.—10 f. is.—11 f. qui stipulatus.—12 f. is.—13 f. quire.—14 f. Ateius.—15 f. Nam.—16 f. vitium.—17 f. dies diffensus.—18 f. actor, reusq.—19 f. rei.—20 f. de via citur.—1 f. specu, inciliove.—2 f. ii.—3 f. subter.—4 f. Retanda.—5 f. Pomptina.

solitum est . . . . .  
 remo . . . . . *Retractare est rursus tractare.*  
**Rabidus** a *rabie* dictus, qui morbus caninus est. **Catullus** de *Berecynthia*, et *Atti*. *Abit in quiete molli rabidus furor animi. Ravi coloris, ravistelli* appellantur a *Plauto*, qui sunt inter *flavos* et *cæsios*: *ravo* sub con<sup>6</sup> . . . . .  
 quod genus hominum *pessimum* est. *Idem* in *Epidico*: *Sed quis hæc est muliercula, et ille ravistellus, qui venit. Rates* vocantur *tigna* inter se colligata, quæ per aquam agantur: quo quidem vocabulo interdum etiam *naves ipsæ* significantur. *Afranius* in *epistula* . . . . . *Vento percussam ratem: item eodem nomine significarint*<sup>7</sup> etiam *remos*. *Attius* in *Neoptolemo*: *Atq. ego repercutio ratibus mare: et alio loco: Sed jam propellunt caeruleum rates salum. Radere*<sup>d</sup> *genas vetitum* est in lege *XII*. id est, unguib. scindere. *Rabula* dicitur in multis *intus*<sup>8</sup> *negotiis, paratusq. ad radendum quid, auferendumq. vel est ita dictus, quia acrior sit in negotiis agendis, et quasi rabiosus* . . . . .  
 [83] *Rodusculana porta* videtur appellata, quod *rudis* et *impolita* sit relicta; vel quia *ære* *vineta* fuit: nam *æs*, ut *Varro* ait in *lib. antiquitatum*, *raudus* dicebatur: atque ex eo dici in *mancipando*, *Raudusculo* *libram* ferito. *Runa* genus *teli*. *Ennius*: *runata* *recedit*, id est, *pilata*: est genus etiam . . . . .  
 . . . . . *enim* . . . . . *m*, atque. . . . .  
 . . . . . *quod veneno tingeabant* . . . . .  
*us. M.* . . . . . *Valerio* . . . . .  
*Rasores antiqui fidicines* appellabant, qui, ut ait *Verrius*, *ita appellati videntur, quia radere ictu chordas videantur artificio quodam. Ratitum quadrantem Tarquinius* in *libro* quem *inscripsit de* . . . . . *et Oppius*<sup>9</sup> *Aurelius, dictum* putant.

6 f. colore.—7 f. significarunt.—8 f. intentus.—9 f. Opilius.

#### NOTÆ

<sup>d</sup> *Radere*] *Servius* in *XII. Æn.* ‘*Tamen, inquit, sciendum, cautum lege 12. tabularum, ne mulieres carpe-*

*rent faciem, his verbis: Mulier faciem: ne carpito.* Sed puto *Servii* verba non carere mendo.

quod in eo, et triente, ratis fuerit effigies, ut navis in asse, a qua quidem re appellatum quoq. ratitum dicunt. Meminit trientis ratiti Antonius, qui ratitos ex hac causa dici trientes putat, quod ratis appellatio tertiæ partis assis sit, quinæ autem, aut alius partis in illa sic,<sup>10</sup> sed secundum numerum, ut sextans: nec hac re ratem dici solere, nisi de terna: ac legionum unam<sup>11</sup> unam ratem triente significat: quod hi penderentur trientes, cum ratio cum his putaretur, quib. solvendæ res essent. Ravim antiqui pro raucitate dicebant. Plautus: Ubi si quid poscamus, ad ravim poscamus. Item: Experjuravi<sup>12</sup> hercle omnia ad raucam ravim: et in Artemone: et . . . . Cæcilius in Hypobolimæo: Prius ad ravim poscaris, quam placentam feceris. Ratus sum, [84] significat putavi, sed alioqui, pro firmo, certo ponitur ratus, et ratum. Ennius: Occiduntur, ubi potitur ratus Romulus prædam: et Accius in Menalippo: Neque ratum est, quod dicas, neq. quæ agitas, dicendi est locus. R. duobus in complurib. orationib. cum de actis disserti cujus etiam<sup>13</sup> perscribi solet, id est, rationum relatarum, quod his<sup>14</sup> tabulis docentur iudices, quæ publice data, atq. accepta sint. Raviliæ<sup>15</sup> a ravis oculis: quemadmodum a cæsiis cæsullæ. Ratumena<sup>e</sup> porta a nomine ejus appellata est, qui ludicro certamine quadrigis victor, clarusci<sup>16</sup> generis juvenis vehis<sup>17</sup> consternatis equis excussus Romæ periit, qui equi feruntur non ante constitisse, quam pervenirent in Capitolium, conspectumq. fictilium quadrigarum quæ erant in fastigio Jovis templi, quas faciendas locaverant Romani vegenti<sup>18</sup> cuidam artis figulinæ prudenti: quæ bello sunt recuperatæ: quia in fornace adeo creverant, ut eximi nequirent: idq. prodigium portendere videbatur, in qua civitate cæ fuissent, omnium eam futuram potentissimam. Recuperatio est (ut

\*\*\*\*\*

<sup>10</sup> f. nulla sit.—<sup>11</sup> f. legib. Numa.—<sup>12</sup> f. expurgabo.—<sup>13</sup> f. disseritur cujuspiam.—<sup>14</sup> f. iis.—<sup>15</sup> f. Ravillæ.—<sup>16</sup> f. Etrusci.—<sup>17</sup> f. Veüs.—<sup>18</sup> f. Veienti.

#### NOTÆ

[Ratumena] Vide Plinium lib. VIII. cap. 43. et lib. XVIII. cap. 2.  
D. Alph. et Var. Clas. Pomp. Fest.

ait Gallus Ælius)<sup>19</sup> cum inter populum, et reges, nationesq. et civitates peregrinas lex convenit, quomodo per recipitatores reddantur res, recipenturque, resq. privatas inter se persequantur. Reciprocare pro ultro citroq. poscere usi sunt antiqui, quia procare est poscere. Pacuvius in Teucro: Rapido, reciproco, percito, augusto, citare, rectem, reciprocare: unde eq. gremiis subjectare, adfigere. Plautus in Astraba: Quasi tollenono,<sup>20</sup> aut pilum Græcum reciproceis plana uta. Recellere, reclinare, et excellere, in altum extollere. Recinium omne vestimentum quadratum: hi<sup>1</sup> qui. XII. interpretati sunt, esse dixerunt vir toga<sup>2</sup> mulieres utebantur, prætextum<sup>3</sup> clavo purpureo: [85] unde reciniati mimi planipedes: quam rem diligenter exsequitur Santra lib. II. de antiquitate verborum. Reconductæ<sup>4</sup> fecerit<sup>5</sup> et condere urbem, facere, ædificare, ut Cincius testatur in libro de verbis priscis. Ricæ, et riculæ vocantur parva ricinia, ut palliola ad usum capitis facta: grane<sup>6</sup> quidem ait esse muliebre cingulum capitis, quo pro vitta Flaminica redimiatur. Rectæ appellantur vestimenta virilia, quæ patres liberis suis conficienda curant ominis causa: ita usurpata, quod a stantibus et in altitudinem texuntur. Remancipatam Gallus Ælius esse ait, quæ mancipata sit ab eo, cui in manum convenerit. Rienes (quos nunc vocamus)<sup>7</sup> antiqui nefrundines appellabant: quia Græci νεφρῶδες eos vocant. Plautus in Satyrione: Male tibi evenisse video, glaber erat tanquam rien.

Refriva fabra<sup>8</sup> dicitur, via<sup>9</sup> ait Cincius quoq. quæ ad sacrificium referri solet domum ex segete auspicii causa, quasi revocant<sup>10</sup> fruges, ut domum datantes tevirtico<sup>11</sup> ad



19 ( ).—20 f. *tollenonem*.—1 f. *ii*.—2 f. *virilem togam, qua*.—3 f. *prætextam*.—4 f. *Reconderit*.—5 f. *refecerit*.—6 f. *Granius*.—7 ( ).—8 f. *faba*.—9 f. *ut*.—10 f. *revocent*.—11 f. *e tritico*.

#### NOTÆ

<sup>f</sup> *Reconductæ*] Amicus meus homo alii reposuerunt, e tritico: forte scribendum, *revertantur*.

<sup>s</sup> *Tevertico*] Vox mendosa; pro qua

rem divinam faciendam. Ælius dubitat, an ea sit, quæ prolata in segetem domum referatur, an quæ refrigatur, quod est, torreatur: sed opinionem Cinci adjuvat, quod in sacrificiis publicis, cum puls fabata Dis datur, nominatur refriva. Remeare, redire: ut commcare, ultro, citro<sup>12</sup> ire: unde commeatus dari dicitur, id est, tempus, quo ire, redire cum<sup>13</sup> possit. Afranius (ut in ea mancipato:<sup>14</sup> Vetuit me sine mercede prosum paucius<sup>15</sup> remeare in ludum. Remeligenens,<sup>16</sup> et remoræ memorando<sup>17</sup> dictæ sunt in<sup>18</sup> Plauto in Patina: Nam quid illæ nunc tam divinitus<sup>19</sup> remorantur remeligenes: ab Afranio in Prodito: Remeligo a Laribus missa sum hanc,<sup>20</sup> quæ cursum [86] cohibeam navis. Remora<sup>h</sup> alias tarditas n̄mantur,<sup>1</sup> ab eo quod moram facit. Plautus Trinunno:<sup>2</sup> Quæ in rebus multis obstant, odiosæq. sunt, remoramque faciunt rei privatae, et publicæ. Lucilius: Quænam vox ex te resonans meo gradu remoram facit. Remurinus<sup>i</sup> ager dictus, quia possessus est a Remo: et habitatio Remi, Remuria item in Aventino dicta: namque Aventinum, in quo habitaret, elegisse Remum dicunt. Unde vocitatam aiunt Remuriam, locum in summo Aventino, ubi de urbe condenda fuerat auspicatus: alias Remorum<sup>3</sup> quondam eum locum appellatum fuisse . . . . . testis est . . . . .

Remores item in uspicio<sup>4</sup> aves dicuntur, quæ acturum aliquid remorari compellunt . . . . . Rimari, quæ-  
rere valde, ut in rimis quoq. . . . . qui te rimatur  
. . . . . Ennius lib. xi. . . . .  
. . . . . viriq. Remillum dicitur, quasi repandum . . . .  
Lucilius Suda . . . . . remilium et  
Afranius in . . . . . coxendice pergam . . . .

12 f. citroq.—13 f. redireq.—14 f. in Emancipato.—15 f. Paucius, vel Paucius.—16 f. Remeligenens.—17 f. a morando.—18 f. a.—19 f. tandiu intus.—20 f. huc.—1 f. nominatur.—2 f. Trinunno.—3 f. Remorium vel Remonium.—4 f. auspicio.

## NOTÆ

<sup>h</sup> Remora] Lucilli versum accepimus ex epitoma. Plantinum, cuius vix apparebant vestigia in fragmento, restitimus ex Trinunno.  
<sup>i</sup> Remurinus] Videndus Dionysius lib. i. et Plutarchus in Romulo.

Remorbescat Ennius posuisse videtur, pro in morbum recidat. Refutare significat redarguere, Pacuvius in *Hemiona*<sup>5</sup> . . . . . quas gloria et . . . . . rictas humanum . . . . . compositum a jando versa a litera in u. ut item in cludo factum est, a quorecludere. Renanciscitur, Verrius quidem significare ait reprehendit. Unde adhuc nos dicimus, nanciscitur; et nactus, id est, adeptus. Reor, existimo, et quæcunq. ab eo declinantur, quorum passiva auctoritas est. [87] Remulco est, cum scaphæ remis navis magna trahitur. Rigidum et præter modum frigidum significat, et durum . . . . . ugi<sup>6</sup>

. . . . . rigido . . . . .

rigido ferro . . . . . Regifugium<sup>k</sup> dies notatur in Fastis VI. Kal. Martius, ut ait Verrius, ita dictus, quia eo die rex Tarquinius Roma fugerit; quod falsum esse arguit Cincius in libro Fastorum, et Tullius<sup>7</sup> de feriis, qui Saliares virgines, et Salios adesse dicant Regi sacrorum, cum facit sacrificium in Comitio, quo facto, statim fugit: quod verum cognoverit esse, qui legerit in Fastis dies tales, quales notantur sic: Q. REX. C. F. id est, quando Rex comitiavit, Fas; id est ad comitium itat: his enim tantum feriis Regi sacrorum in Comitium, nec in aliis ire licet: qui mos videtur ascitus ex Etruria. Regifu-



5 f. *Hemiona*.—6 f. *rigido*.—7 f. *Julius*.

#### NOTÆ

<sup>k</sup> *Regifugium*] Julius de feriis citatur a Macrobio in *Saturnalib.* Vide in ‘*Salias virgines*,’ ex eo enim loco partem fragmenti supplevimus, reliqua ex Varronis lib. v. de Ling. Lat. in quo est: ‘Dies, qui notatur sic: Q. REX. C. F. sic dictus ab eo, quod eo die Rex sacrificulus itat ad Comitium, ad quod tempus est nefas, ab eo fas: itaq. post id tempus lege actum sæpe.’ &c. Sic enim legendus Varro, non ut amicus meus, quod eo die Rex sacrificat ad Comitium: nam

Plutarchus sic habet in probl. ἔστι γοῦν τις ἐν ἀγορᾷ θυσία πρὸς τῷ λεγομένῳ Κομιτίῳ πάτριος, ἣν θύσας ὁ βασιλεὺς κατὰ τάχος ἕπεισι φεύγων ἐξ ἀγορᾶς. Ovid. in Fastis: ‘Quatuor inde notis locus est, quib. ordine lectis, Vel mos sacrorum, vel fuga Regis inest.’ Fuga Regis e Comitio, id est, ἐκ τῆς ἀγορᾶς, ut ait Plutarchus, quia Comitium erat in Foro: ex Festi autem fragmento...*lat*, satis patet apud Varronem itat legendum esse pro *dicat*.

giam item dies notatur in Fastis, Kal. Juniis: qui dies, quia totus nefastus non est, legi debet cum nota N'. non N. quod ille dies sit e nefasto fastus. Regia dicta, vel quod sacrorum causa tanquam in sanum a Pontifice convocati, in eam convenirent: aut quod in ea, sacra a Rege sacrificio erant solita usurpari. Regiæ feriæ dictæ videntur, quæ fiunt fori, conventus, et nundinarum causa in civitate aliquem per sacerdotem, qui sit regia majestate: sed non semper ob hanc unam causam tantum, qui<sup>8</sup> homini talis majestatis cura datur etiam, cum expiatio ictus fulguris fit, aut in procurando portento simili, quo regiæ feriæ fieri etiam solitæ sunt. Reglescit,<sup>1</sup> cum dixit Plautus, significat crescit, hoc versu: Vix supersum dolori, qui indies vae misero mihi ac perdito, reglescit magis, magisque: inde etiam glires [88] dicti videntur, quibus corpus pinguitudine ad crescit. Reapse est reipsa. Pacuvius in Ar morum judicio: Si non est ingratum reapse quod feci bene. Regimen pro regimento usurpant poetæ. Ennius lib. XVI. Primus senex bradyn (in)<sup>9</sup> regimen belliq. peritus. Relegati<sup>m</sup> dicuntur proprie, quib. ignominie aut pœnæ causa necesse est ab urbe Roma, aliove quo loco abesse lege, Senatuq. consulto, aut edicto magistratus, ut etiam Ælius Gallus indicat. Religiosus<sup>n</sup> est non modo Deorum sanctitatem magni æstimans, sed etiam officiosus adversus homines: dies autem religiosi, quib. nisi quod necesse est, nefas habetur facere: quales sunt sex et triginta atri, qui appellantur, et alii senes; <sup>10</sup> atq. hi,<sup>11</sup> quib. mundus patet. A <sup>12</sup> esse Gallus Ælius, quod homini ita facere non liceat,

//////////

8 f. quia.—9 ().—10 f. et Alliensis.—11 f. ii.—12 f. A Religiosum.

#### NOTÆ

<sup>1</sup> Reglescit] In epitoma manuscrip-  
ta est, Reglescit, et id quod infra de  
glivib. dicitur, indicat scribendum  
esse Reglescit.

<sup>m</sup> Relegati] Cum in exemplari sit,

Senatuq. consulto, pro Senatus; pla-  
cet ut pro magistratus, legatur magis-  
tratus.

<sup>n</sup> Religiosus] Livius lib. vi. Alien-  
sem diem 15. Kal. Sept. esse ait.

ut si id faciat, contra Deorum voluntatem videatur facere: quo in genere sunt hæc; in ædem Bonæ Deæ virum introire: adversus mysticæ<sup>13</sup> legem ad populum ferre: die nefasto apud Prætorem lege agere. Inter sacrum autem, et sanctum, et religiosum differentias bellissime refert: sacrum ædificium, consecratum Deo: sanctum murum, quod sit circum oppidum: religiosum sepulcrum, ubi mortuus sepultus, aut humatus sit, satis constare ait: sed ita portione quadam, et temporib. eadem videri posse: siquidem quod sacrum est, idem lege, aut instituto majorum sanctum esse putant,<sup>14</sup> violari id sine pœna non possit: idem religiosum quoque esse, qui non jam<sup>15</sup> sit aliquid, quod ibi homini facere non liceat; quod si faciat, adversus Deorum voluntatem videatur facere: similiter de muro, et sepulcro debere observari, ut eadem [89] et sacra, et sancta, et religiosa fiant, sed quo<sup>16</sup> modo, quod<sup>17</sup> supra expositum est, cum de sacro diximus. Repotia postridie nuptias apud novum maritum cenatur, quia quasi reficitur potatio. Pacuvius in *Iliona*: Ab eo depulsum mamma pædagogandum accipit appot. . . talis<sup>18</sup> libet. Repagula sunt, ut Verrius ait, quæ patefaciundi gratia (qua)<sup>19</sup> ita figuntur, ut ex contrario quæ oppanguntur. Cicero in *Verrem* lib. IIII. Postea convolsis repagulis, effractisq. valvis demoliri signum, ac vectib. labefactare conantur: quæ poëtæ interdum repages appellant. Repudium Verrius ait dictum, quod fit ob rem pudendam. Accius: Repudio ejecta ab Argis jam dudum exsulo. Repedare, recedere. Pacuvius: Paulum recede<sup>20</sup> gnate a vestibulo gradum. Repastinari ager is dicitur, ut Verrius existimat, cujus natum<sup>1</sup> mutatur fodiendo, cum aut sylvester ex quo dicatur,<sup>2</sup> aut lapis mollitur frangendo, ut fiat pascui,<sup>3</sup> vel pecoribus herba, vel hominibus satione. Cato in ea, quam scribit de suis virtutibus contra *Thermum*: Ego jam a principio in parsimonia, atq. in duritia,



13 f. *auspicia*.—14 f. *putat, ut*.—15 f. *quoniam*.—16 f. *co*.—17 f. *quo*.—18 f. *repotialis*.—19 ( ).—20 f. *repeda*.—1 f. *natura*.—2 f. *excodicatur*.—3 f. *pascuus*



atq. industria omnem adolescentiam meam abstinui,<sup>4</sup> °  
 agro colendo, saxis Sabinis, silicib. repastinandis, atq.  
 conserendis. Afranius in Repudiato: Repastina serati  
 senex<sup>5</sup> fugis. Reluere, resolvere, repignerare. Cæci-  
 lius in Carine: Ut aurum, et vestem, quod matris fuit,  
 reluat, quod viva ipsi<sup>6</sup> opposuit pignori. Resignare,  
 antiqui pro rescribere ponebant, ut adhuc subsignare  
 dicimus pro subscribere. Cato de spoliis, ne figerentur,  
 nisi quæ de [90] hostib. capta essent: *Sed tum ubi indi  
 visi sunt, revertantur resignatis vectigalibus* . . . .  
 nar . . . . . requi . . . . .  
 alia a . . . . . quod n . . . . .  
 reb . . . . . indi . . . . .  
 . . . . . tertium . . . . . ranorum . . . . .  
 . . . . . positi . . . . . nisi a  
 . . . . . vocabu . . . . .  
 cretum . . . . . Resultare, sæpe resilire.  
*Restibilis* ager dicitur, qui biennio continuo seritur farreo  
 spico, id est, aristato: quod ne fiat, solent qui prædia locant,  
 excipere. *Reses*,<sup>p</sup> et *residuus* dicitur ignavus, quia residet.  
*Accius* in . . . . . Odi residuos, sumno  
*deditos, atq. inertes.* Afranius in Rosa: Præterca *resides* multi  
 . . . . . Pacuvius in armorum iudicio . . . . .  
 . . . . . Tuq. te desiderare mavis *residem*, at contra nos  
 hic esse in labore . . . . . Resecrare, resol-  
 vere religione: utiq. cum reus populum comitiis oraverat per  
 Deos, ut eo periculo liberaretur, jubebat magistratus eum



<sup>4</sup> f. *obstinui*.—<sup>5</sup> f. *Repastinare sero tu senex*.—<sup>6</sup> f. *ipsa*.

## NOTÆ

° *Abstinui*] *Obstinui* videtur legendum pro *abstinui*, ut in margine notavimus. Vide supra in 'Obstinato.'

<sup>p</sup> *Reses*] Placidus in Glossis: 'Residuus, quasi tardus: unde in Accii

versu magis placet ut *residuos* legamus, ita enim est in exemplari. *Sumno* autem est antiqua scriptura, ut *fruns*, pro *frons*. Item *Pacuvius* pro *Pacuvius*; ut *fluvius* pro *fluvius*.

resecrare. *Rursus autem idem uti se liberarent, insistebat, et quod insons innocensq. esset, causabatur: et quod caput est, ne eidem iterum dies diceretur, neve iterum animadverti starent in eum, deprecabatur: cumq. comitia essent dimittenda . . . . . [91] aut . . . . .*  
*. . . . . jure . . . . . ut . . . . .*  
*. . . . . ica . . . . . Plautus: Resecroq. mater quod dudum obsecraveram . . . . .*  
*resecror . . . . . Res conperendinata dicitur, ut Verrius ait, iudicium in diem tertium constitutum. Ravam vocem significare ait Verrius raucam, et parum liquidam, proxime canum latratum sonantem. Unde etiam caudicus pugnaciter loquens, rabula appellabatur, ut est apud Lucilium . . . . . t ravilla . . . . .*  
*. . . . . ravistelli, nisi a ravi potius dictos velimus, ut est apud Plautum, qui ait in Aulularia: Ubi si quid poscamus, (quod)<sup>7</sup> ad ravim poscamus prius. Et alibi: Expurgabo hercle omnia ad raucam ravim. Rosea in agro Reatino campus appellatur, quod in eo arva rore humida semper serent. Rediculi fanum extra portam Capenam Cornificius ait fuisse: qui Rediculus propterea appellatus est, quia accedens ad urbem Hannibal, ex eo loco redierit, quibusdam visis perterritus. Reserari Verrius ait dici ab eo, quæ<sup>8</sup> demota sera a januæ cardine patefiant fores: inule, quæ patefacta et declusa sint, reserata dici: seræ neq. dicantur<sup>9</sup> fustes, qui opponuntur clausis foribus. Pacuvius in Armorum iudicio: Nunc pandite valvas, remove te seras, ut complectar. [92] Remanant,<sup>10 9</sup> reptant.<sup>11</sup> Ennius lib. I. Desunt<sup>12</sup> rivos camposque remant.<sup>13</sup> Refert cum dicimus, errare nos ait Verrius: esse enim rectum rei fert, dativo scilicet, non ablativo*

//////////

7 ( ).—8 f. quod.—9 f. namq. dicuntur.—10 f. Revertant.—11 f. reptant.—12 f. descrunt.—13 f. revertant.

#### NOTE

<sup>9</sup> Remanant] Legendum, Revertant. Ennii versus ita emendandus: De Plautus Captivis: 'Si huc revertet, scrunt clivos, camposq. revertant.'

casu: sed esse jam usu possessum. Ridiculus proprie dicitur, qui in reb. turpib. ridetur. LIBER XVII. SENTI POMPEI FESTI LIBER XVIII.

RIDEO, INQUIT GALBA CANTERIO, PROVERBIUM EST, quod Sinius Capito ita interpretatur, nisi,<sup>14</sup> qui principio rei alicujus inchoatæ deficiunt animo. Sulpicius Galba, cum in provinciam exiens, ad portam ipsam canterium suum animadvertisset cecidisse, Rideo (inquit)<sup>15</sup> canteri te jam lassum esse, cum tam longum iter iturus, vix id sis ingressus. Retricibus cum ait Cato in ea, quam scripsit, cum edissertavit Fulvi Nobilioris Censuram, significat aquam eo nomine, quæ est supra viam Ardeatinam inter lapidem secundum, et tertium: qua inrigantur horti infra viam Ardeatinam, et Asinariam usque ad Latinam. Recepticium servum, Cato in suasionem legis Voconia cum ait, significat, qui ob vitium redhibitus sit: ubi irata facta est, servum recepticium sectari, atq. flagitare virum jubet. Rogat, id est, consulit populum, vel petit ab eo, ut id scisciat, quod ferat: unde nos quoque in consuetudine habemus pro petere, et orare. Cato in dissuasionem, ne lex Bæbia derogaretur, ait: Hoc potius agam, quod hic rogat. Restat [93] pro distat ait Ennius<sup>16</sup> ponere, cum his<sup>17</sup> dicat: Impetus aut<sup>18</sup> longe mediis regionibus restat. Ruri esse, non rure dicendum, testis est Terentius in Phormione, cum ait: Ruri se continebat, ibi agrum de nostro patre. Religioni est quibusdam porta Carmentali egredi; et in æde Jani, quæ extra eam, Senatium haberi:<sup>19</sup> quod ea egressi sex et trecenti Fabii apud Cremeram omnes interfecti sunt, cum in æde Jani S. C. factum esset, uti proficiscerentur. Retiario pugnanti adversus murmillonem cantatur: Non te peto, piscem peto: quid me fugis Galle? quia murmillonicum genus armaturæ Gallicum est, ipsique murmillones ante Galli appellabantur, in quorum galeis piscis effigies inerat. Hoc autem genus pugnae institutum videtur a Pit-

//////////

14 f. de iis.—15 ( ).—16 f. Ennium.—17 f. is.—18 f. haud.—19 f. habent.

taco, uno ex septem sapientibus, qui adversus Phrynonem dimicaturus propter controversias finium, quæ erant inter Atticos, et Mytilenæos, rete occulte lato impeditur Pærynonem. Resignatum æs dicitur militi, cum ob delictum aliquod jussu. TR. Militum,  $\Lambda^{20}$  in tabulas refertur: resignare enim antiqui pro scribere interdum ponebant. Rituales nominantur Etruscorum libri, in quibus præscriptum est, quo ritu condantur urbes, aræ, ædes sacrentur, qua sanctitate muri, quo jure portæ, quomodo tribus, curiæ, centuriæ distribuuntur, exercitus constituentur, ordinentur, ceteraq. ejusmodi ad bellum ac pacem pertinentia. Rutilæ canes, id est, non procul a rubro colore, immolantur, ut ait Ateius Capito, canario sacrificio pro frugibus deprecandæ sævitæ causa sideris caniculæ. Religionis<sup>r</sup>

20 f.  $\Lambda$  ne stipendium ei detur.

## NOTE

<sup>r</sup> *Religionis*] Opinor hic a Festo referri Varronis verba ex libro rerum humanarum, vel de vita populi Romani, in quo de Censoria majestate agebat. Censores autem in iis nominantur continuatis quinquenniis ab anno DLXXIV. ad annum DCXXII. nam prima censura refertur M. Æmili Lepidi, et M. Fulvi Nobilioris, qui lustrum fecerunt L. anno DLXXIV. Secunda Q. Fulvi Flacci et A. Postumi Albini, qui L. F. LI. A. DLXXIX. Tertia C. Claudii Pulchri et Ti. Sempronii Gracchi, qui L. F. LII. A. DXXXIV. Quarta L. Æmili Pauli et Q. Marci Philippi, qui L. F. LIII. A. DXXXIX. Quinta P. Cornelii Scipionis Nasicæ et M. Popilli Lænatiss, qui L. F. LIV. A. DXCIV. Sexta M. Valeri Messalæ et C. Cassi Longini, qui L. F. LV. A. DXCIX. Septima L. Cornelii Lentuli Lupi, et C. Marci Censorini, qui L. F. LVI. A. DCVI. Octava P. Cornelii Scipionis Africani Æmilianii, et L. Mummi Achaici, qui

L. F. LVII. A. DCXI. Nona Q. Fulvi Nobilioris et T. Anni Lasci, qui L. F. LIX. A. DCXVII. Decima Q. Cæcili Metelli Macedonici et Q. Pompei, qui L. F. LIX. A. DCXXII. De M. Æmili et M. Fulvi censura Valerius Maximus lib. IV. c. 2. sic scribit: 'M. Æmilins Lepidus, bis consul, diutinas ac vehementes inimicitias cum M. Fulvio Nobiliore gessit: quas, ut simul censores renuntiati sunt in campo, deposuit; existimans non oportere eos privato odio dissidere, qui publice summa victi essent potestate. Id judicium animi ejus et præsens ætas comprobavit, et nobis veteres Annalium scriptores laudandum tradiderunt.' De Q. Flacco et A. Albino cens. Liv. l. XLIII. sic: 'Censor Fulvius ex Junonis Lacinia templo marmoreas tegulas cum abstulisset, quibus ædem Fortuna Equæstris, quam Romæ fecerat, tegetet, et mente captus est, et amissis duobus filiis in Illurico militantibus summo animi

præcipuæ habetur [94] *Censoria majestas, cujus in libris de vita P. R. Varro exempla hæc profert: M. Fulvius Nobilior, cum M. Emilio Lepido Censor factus, cum ei admodum inimicus antea extitisset, sæpeque judicia cum eo sibi fuissent, publicæ rei causa, quæ in primis spectatur, statim eo delato munere homini inimicitias remisit: quod ejus animi judicium fuit omnib. gratum et probatum. A. Postumius, Q. Fulvius Censores facti, quia Fulvius duos filios amiserat in Illyrico militantes, et propter gravem morbum oculorum censuram gerere non poterat, ut libri Sibyllini adirentur, auctor fuit: et ut publice supplicaretur pro valetudine collegæ. Ti. Sempronius, cum a Rutilio Tr. pl. Censoria*

## NOTÆ

mærore consumtus est.' De Ti. Graccho et C. Claudio ita scribit Val. Maximus lib. vi. cap. 5. 'Diem his P. Rutilius Trib. pl. perduellionis ad populum dixit.' post: 'quo in judicio primæ classis permultæ centuriæ aperte Claudium damnabant.' Cicero lib. vi. de Rep. 'Claudii invidiam Gracchi caritas deprecabatur.' Videndus Agellius lib. vi. De L. Paulo et Q. Philippo Livius in epitoma lib. XLVI. et Plutarchus in Paulo meminerunt, traduntq. hos censores in recensendis equitibus Romanis tres et Senatu movisse; Paulumque, censura magna ex parte gesta, in morbum incidisse. De M. Popillio et P. Scipione meminit Plin. lib. xxxiv. Idemq. lib. xvii. cap. 26. inquit: 'Romæ in Capitolio in ara Jovis bello Persei enata palma victoriam triumphosq. portendit: hac tempestate prostrata, eodem loco ficus enata est M. Messalæ, C. Cassi censorum lustro: a quo tempore pudicitiam subversam Piso gravis auctor prodidit,' &c. cum autem in vulgatis editionibus scriptum sit, *in capitebis*, nos emendavimus, *in ara Jovis*, quod in libro apud me collato cum

vetustissimis exemplaribus sit *in ara Jobis*, et Festi fragmentum habet plane *in ara*. . . . quo sane testimonio mirifice comprobatur emendatio nostra. De L. Lentulo et L. Marcio censorib. ita Val. Maximus scribit lib. v. 'L. Lentulus consularis, lege Cæcilia repetundarum crimine oppressus, Censor cum L. Censorino creatus est.' De L. Africano, et L. Mummi meminit Cicero lib. ii. de oratore, in quo scribit, 'Claudio Asello equum a P. Scipione fuisse ademtum, eumq. in ærariis relatum, sed a L. Mummi statim ex ærariis exemptum:' cujus quidem Mummi in agendo segnitiem notat Plutarchus in Apophth. Q. Nobilioris, et T. Lusci censuræ nulla extat memoria in veterib. monumentis: ex fragmento tamen Capitolino, et hoc Festi, constat censorem fuisse Q. Nobiliorem; cui collega quærendus cum sit, extrema illa cognominis syllaba. . . . *ci*, indicat T. Annium Luscum, qui eos. creatur anno DCXXV. cum Q. Nobiliore censuram gessisse. De Q. Metelli Macedonici et Q. Pompei censura videndus Plinius libror. ii. cap. 43.

fides labefactaretur, qui ob parietem dirutum iratus cum esset ædis privatae, die dicta collegam Claudium condemnauerat, fecit ut eadem illæ, eodem quæ in loco erant, condemnatum absolverent centuriæ. L. Æmili Paulus<sup>1</sup> et Q. Philippi religiosa censura fuit. Laboravit Paulus morbo gravi, et pæne amissione capitis in eo honore. Religiosa item et P. Corneli Scipionis Nasicæ, cui collega M. P. opilius, post consulem qui fratrem vidit, censura fuit; vadatus enim cum esset . . . s. a P. R. liberatum constat. M. Valerius Messala, C. Cassius Longinus Censores, quorum in magistratu subversa pudicitia fuerat, famosi extiterunt: nam palmam, quæ in Capitolio in ara ipsa Jovis optimi maximi bello Persico nata fuerat, tunc prostratam ferunt, et ibi enatam ficum, infames quæ rursus fecit, qui sine ullo pudicitiae respectu fuerant Censores. L. Corneli Lentuli C. Censorini sequitur censura: Lentulus iudicio publico repetundarum damnatus fuerat: plurimi itaq. censuram adepti [95] damnationis pœnam remiserunt. P. Africani, L. Mummi Censura insignis: sed in qua segnitiae in agendo notetur Mummius. Is Asellum nulla soluta pœna ex arariis exemit, Africani irrita severitate, qui illum fecerat ararium. Sed et Q. Fulvi Nobilioris, et ejus collegæ T. Anni Lusci fuit nobilissima Censura: nobilitati tribus notis iniustis severissimis. Q. Pompei et Q. Cæcili Metelli Macedonici Censura lectus senatus; ad summum senatores amoti sunt tres, et eo lumine, qui aliorum offunderent claritatem. Rediunt, significat, redeunt, Ennius . . . . . rediunt in patriam . . . . . cunt feri . . . . . Regium est, quod est, aut fuit Regis, ut servus regius, et domus regia, qualis est Numæ Pompili: at regale facinus, quod est dignum rege. Romanos in lib. xi. Græcos appellat Ennius, cum ait: Contendunt Græcos, Graios memorare solent sos, quod Græca lingua longos per temporis tractus gentibus Hispani.<sup>2</sup> Non Romanos ait Græce locutos, cum Romulus urbis conditor



1 f. Pauli.—2 f. Hesperiae.

verbis Linguae Latinæ locutus sit; sed quod olim Lingua Græciæ gentis fuerit eadem cum Latina, parum prolatione mutata: hoc autem verum esse indicat origo ejus, quæ videtur quasi Græcæ usurpatio. Rigido<sup>1</sup> tum cærulea suro, cum ait Ennius, locutus<sup>2</sup> videtur super etymo verbi cærulei: est enim a matris<sup>3</sup> nomine: eodem verbo de eadem re usus est: et L. II. Fert sese per læta campi cærulea prata. cærulea, mare ipsum dixit et alibi: Inde Parum per cærulea navib. ambulabant.<sup>5</sup> Parum insulam [96] refert. Item: Unum surum surus ferre, tamen defendere possunt:<sup>6</sup> suri autem sunt rustes,<sup>7</sup> et hypocoristicos surculi. Reque eapse Scipio Africanus, Paulli filius, cum pro æde Castoris dixit, hac compositione usus est: Quib. de hominib. ego sæpe, atq. in multis locis opera, factis, consiliis, reque eapse (sæpe)<sup>8</sup> benemeritus spem,<sup>9</sup> id est, re ipsa. Resp.<sup>10</sup> multarum civitatum pluraliter dixit C. Gracchus in ea quam conscripsit de lege p. Enni<sup>10</sup> et peregrinis, cum ait: Eæ nationes, cum aliis reb. per avaritiam, atq. stultitiam, res publicas suas amiserunt. Recto fronte ceteros sequi si norit. Cato in dissertatione consulatus: antiquæ id consuetudinis fuit, ut cum ait Ennius quoq. a stirpe supremo, et, Iliæ dia nepos: et, lupus fœta:<sup>11</sup> et, nulla metus: etiam in commentariis sacrorum pontificalium frequenter est hic ovis, et hæc agnus, ac<sup>12</sup> porcus. quæ non ut vitia, sed ut antiquam consuetudinem testantia, debemus accipere. Re-



3 f. *jocatus*.—4 f. *maris*.—5 f. *ambullabant*.—6 f. *possent*.—7 f. *fustes*.—8 ( ).—9 f. *siem*.—10 f. *Penni*.—11 f. *fœmina*.—12 f. *hæc*.

## NOTE

<sup>5</sup> *Romæros*] Videndus Dionysius lib. I. Antiquitatum Romanarum.

<sup>1</sup> *Rigido*] Cato de Re Rustica cap. I. ‘Bonum aquarium, oppidumq. validum siet, aut mare, aut amnis, qua naves ambulant.’ Cicero etiam ‘maria ambulavisse’ dixit, Xenophonem imitatus. In Ennii autem versu metri causa *ambullabant* scribendum

putamus: nam Ennium primum geminasse semivocales, consonantes, et mutas, habemus supra in Solitanrilia.

<sup>10</sup> *Republicus*] Cicero in Bruto: ‘C. Gracchum tuus gentilis, Brute, M. Pennus agitavit in Tribunatis patulium ætate antecedens.’

cipie<sup>x</sup> apud Catonem, pro recipiam, ut alia ejusmodi complura. Redemptitavere item, ut clamitavere, Cato (idem)<sup>13</sup> in ea qua egit de signis et tabulis: Honorem temptavere,<sup>14</sup> ait, l. efecta<sup>15</sup> benefactis non redemptitavere. Repulsior secunda conlatione dixit Cato in ea quæ est contra Cornelium apud populum: Hæc<sup>16</sup> quis incultior, religiosior, desertior, publicis negotiis repulsior. Ratisissima quoq. ab his,<sup>17</sup> quæ rata dicimus: unde etiam rationes dictæ. Cato in quam<sup>18</sup> Thermum: Erga remp. multa beneficia ratisissima atq. gratissima. Regillis, tunicis albis, et reticulis luteis utrisque . . . ctis,<sup>19</sup> textis [97] susum versum a stantib. pridie nuptiarum diem virginis<sup>20</sup> indutæ cubitum ibant ominus causa, ut etiam in totis virilib. dandis observari solet. Rapi simulatur virgo ex gremio matris: aut, si ea non est, ex proxima necessitudine, cum ad virum traditur,<sup>1</sup> quod videlicet ea res feliciter Romulo cessit. Rapi solet fax, qua prælucente nova nupta deducta est ab utrisq.<sup>2</sup> amicis, ne aut uxor eam sub lecto viri ea nocte ponat, aut vir in sepulcro comburendam curet, quo utroq. mors propinqua alterius utrius<sup>3</sup> captari putatur. Ritus est mos comprobatus in administrandis sacrificiis. Receptus mos est, quem sua sponte civitas alienum adscivit. Religiosi dicuntur, qui faciendarum, prætermittendarumq. rerum divinarum secundum morem civitatis delectum habent, nec se superstitionibus implicant. Renovativum fulgur vocatur, cum ex aliquo fulgure functio fieri cœpit, si factum est simile fulgur, quod idem significet. Referri diem predictam, id est, anteferri, religiosum [98] est, ut ait Veranius in eo qui est auspiciorum de comitiis, idq. exemplo comprobatur L. Juli et P. Licini Censorum, qui id fecerunt sine ullo decreto Augurum, et ob id lustrum parum felix fue-

13 ( ).—11 f. *emplitavere*.—15 f. *malefacta*.—16 f. *ce*.—17 f. *iis*.—18 f. *Q. M. i. Minucium*.—19 f. *rectis*.—20 f. *virgines*.—1 f. *traducitur, vel trahitur*.—2 f. *utriusq.*—3 f. *alterutrum*.

## NOTE

<sup>x</sup> *Recipie*] In exemplari est *Recipiem*.



rit. Regalia exta appellantur, quæ potentibus insperatum honorem pollicentur: privatis et humilioribus, hereditates; filio familiæ, dominationem. Respicere autem et <sup>4</sup> in auspicando, unde quis avem prospexit, cum eodem revertitur. Religiosum ac sacrum est, ut templa omnia, atq. ædes, quæ etiam sacratæ dicuntur: ad <sup>5</sup> quod per se religiosum est, non utiq. *sacrum est, ut sepulcra*, quod ea non *sacra, sed religiosa sunt*. Reus, cum pro utroque ponatur, ut ait *Sinius in eo quem de reo inscribit, et cum dicit pro se, aut cum contra te agit juramento tuo uti potest. Roscii vulgo appellari solent in omni arte ita perfecti, ut Roscius comædus in arte sua perfectus fuerit, cui nihil deesset ad perfectionem, ut libro 1. de oratore ait Cicero. Rustica* <sup>5</sup> *Vinalia mense Augusto, ut est in Fastis, Veneri fiebant, quod eodem illo die adis ei Deæ consecrata est, jumentaq. et olitores ab opere cessant, quia omnes horti in tutela Veneris esse dicuntur. Raucos appellatos esse ait Verrius videri ab ariditate, sive a similitudine quadam spicarum aristæ: in spicis namq. flava frumenta rava appellari idem Verrius docet. Rica est vestimentum quadratum, fimbriatum, purpureum, quo Flaminicæ pro palliolo, mitrave utebantur, ut Verrius existimat. Titinius: Rica ex lana sucida, alba vestitus. Alii dicunt, pallium esse triplex, quod conficiant virgines ingenuæ, patrimæ, matrimæ, quod cæruleo colore infectum lavetur aqua pura. Alii, quo Flaminica cingat pileum. Respici avis tunc dicebatur, cum peracto sacrificio, quasi finis impetratus esset, et quasi forent comitia perfecta, sumi tunc reum jubebant sacerdotes suo more, aliisq. peractis juxta consuetudinem luci, in quo sacra faciebant, reo a calatorib. ingeniculato,*



4 f. avem, est.—5 f. at.

#### NOTÆ

<sup>5</sup> *Rustica*] Varro lib. v. de Ling. signantur, ac tum sunt feriatî olitores. Plinius lib. ix. cap. 4. Plutarch. Lat. <sup>4</sup> *Vinalia Rustica* dicuntur a. d. Problem.  
12. Kal. Sept. quod tum Veneri dedicata ædes, et horti ejus tutelæ as-

atque ita inclinato vinum in caput infundebant solemnè cum precatone. Remisso exercitu, simul etiam [99] Augur, quo consul in bello usus est in auspicando, discedere una jubetur, quod tunc illo discedente certum est, exercitum etiam esse remissum, ut cum opus sit, tunc si velit, discedere possit: nam Consules et Censores non in perpetuum Auguribus presentibus utuntur, ut ait Ap. Pulcher, sed tantum in auspicio, quas<sup>6</sup> postea dimittat is, a quo lege secures habitæ sunt prius; quem et priorem esse ait Antistius Labeo, quiq. eadem quoq. lege significari, ut prior sit in auspicando dicitur, ut ait idem Labeo in libro de officio Auguris. Potest autem Augur id et in consilio facere; vel in alio, quo sedet loco; pullisque pultem edentibus solistimum facit auspiciam: potest etiam, si velit, intra pomœrium: sin autem, in templo consistit. Repertum dicitur idem quod amissum recipere, quasi repartum et reparatum. Rictus, rixæ, rixosæ, ringitur dici videntur, quia in diversum rumpantur, contrariaq. sint recto, quod vocabulum a regendo, ut commodius deductum videatur, dictum videri potest.

Sesopia in Augurali et Saliari carmine appellantur, quæ alias esopia pro sedilib. dicere habemus nunc adhuc in consuetudine. Susq. deq. frequens est, pro plus minusve: significat autem id quod antiqui usq. dicere soliti erant. Sonivio significat in carmine Saliari et Augurali, sonanti.

Sine sacris hereditas in proverbio dici solet, cum aliquid obtenerit sine ulla incommodi [100] appendice: quod olim sacra non solum publica curiosissime administrabant, sed etiam privata: relictusq. heres sic<sup>7</sup> pecuniæ, etiam sacrorum erat; ut ea diligentissime administrare esset necessarium. Suppum<sup>2</sup> antiqui dicebant, quem nunc supinum dici-



6 f. quos.—7 f. sicut.

#### NOTÆ

<sup>1</sup> Suppum] Suppam jactum quen- lib. XVIII. cap. 65.  
dam in tesseriis vocari tradit Isidorus

mus ex Græco, videlicet pro adspiratione ponentes literam, ut cum idem hylas dicunt, et nos sylvas: item ἕξ, sex: et ἑπτὰ, septem: ejus vocabuli meminit etiam Lucilius. Si vero das, quod rogat, et si suggeri<sup>8</sup> suppus. Sempronia horrea, qui locus dicitur, in eo fuerunt lege Gracchi, ad custodiam frumenti publici.

Statua est ludi<sup>9</sup> ejus, qui quondam fulmine ictus in Circo, sepultus est in Janiculo: cujus ossa postea ex prodigiis, oraculorumq. responsis Senatus decreto intra urbem relata in Volcanali, quod est supra Comitium, obruta sunt: superq. ea columna, cum ipsius effigie, posita est. Servilius lacus appellabatur <sup>Λ</sup><sup>10</sup> eo, qui eum faciendum curaverat in principio vici Jugari continens basilicæ Juliæ, in quo loco fuit effigies hydræ posita a M. Agrippa. Sonticum morbum in XII. significare ait Ælius Stilo certum cum justa causa, quem nonnulli putant esse, qui noceat, quod sontes significat nocentes. Nævius ait: Sonticam esse oportet causam, quam ob rem perdas mulierem.

Sacram viam quidam appellatam esse existimant, quod in ea foedus ictum sit inter Romulum ac Tatium: quidam, quod eo itinere utantur sacerdotes idulium sacrorum conficiendorum causa: itaq. ne eatenus [101] quidem, ut vulgus opinatur, sacra appellanda est a regia ad domum Regis sacrificuli, sed etiam a Regis domo ad sacellum Streniæ, et rursus a regia usq. in arcem: nec<sup>11</sup> appellari debere ait Verrius, sed disjuncte, ut ceteras vias Flaminiam, Appiam, Latinam.

Ut ne Novamviam quidem, sed Novam viam Scita plebei appellantur ea, quæ pleps suo suffragio sine patribus jussit, plebeio magistratu rogante. Solitaurilia hostiarum trium diversi generis immolationem significant, tauri, arietis, verris, quod omnes eæ solidi, integriq. sint corporis; contra aci<sup>12</sup> . . . verbices<sup>13</sup> maiales qui<sup>14</sup> quia sollum



8 f. *suggeris*.—9 f. *ludionis*.—10 f. *Λ ab*.—11 f. *nec ita*.—12 f. *contrari*.—13 *verveces*.—14 f. *maialesq.*

Osce totum, et solidum significat: unde tela quædam solufferrea<sup>15</sup> vocantur tota ferrea, et homo bonarum artium sollers, et quæ nulla parte laxata, cavaq. sunt, solida nominantur: atq. harum hostiarum omnium inviolati sunt tauri, quæ pars scilicet creditur<sup>16</sup> in castratione, sunt quidem qui portant,<sup>17</sup> ex trib. hostiis præcipue nomen inclusum cum solido tauri, quod amplissima sit earum: quidam dixerunt omnium trium vocabula confixa<sup>18</sup> suis, ovis, tauri adfecticisse id, quod uno modo appellarentur universæ: quodsi<sup>19</sup> a sollo, et tauris earum hostiarum ductum est nomen, antiquæ consuetudinis<sup>20</sup> per unum enuntiari non est mirum, quia nulla tunc geminabatur litera in scribendo: quam consuetudinem Egnius mutavisse fertur, utpote Græcus Græco more usus, quod illi æque scribentes ac legentes duplicabant [102] mutas semivocales, et liquidas. *Secordiam* quidam pro *ignavia* posuerunt.

M. Cato pro *stultitia* posuit, *Originum* lib. VII. cum ait  
 . . . . . ob immensam timiditatem, ac  
*secordiam* causa erat, ne quid negotii publici, vel privati gereretur: compositum autem videtur ex se, quod est sine, et corde.

Semis semodius, *semuncia*: qua ratione ex Græco trahuntur alia; quæ, 'ς, literam pro aspiratione eorum habent, ut ἐπτὰ septem, ὕλαι sylvæ, sic ista ab eo, quod illi ἡμισυ dicunt, *declinata* videntur.

Sublicium<sup>a</sup> pontem quidam putant appellatum esse a sublicibus, peculiari vocabulo Volscorum, quæ sunt tigna in latitudinem extensa, quæ non aliter Formiani vocent, quam a



<sup>15</sup> f. solliferrea.—<sup>16</sup> f. caditur.—<sup>17</sup> f. putent.—<sup>18</sup> f. confusa.—<sup>19</sup> f. sc. i. scilicet.—<sup>20</sup> f. antiqua consuetudine.

#### NOTÆ

<sup>a</sup> *Sublicium*] *Sublices* dicuntur a πηγες, οἱ ἐν ποταμῷ τὴν γέφυραν ὑποβαστάζοντες. Sed 'sublicibus cavatis' dixisse videtur Sallustius in lib. IV. histor. adigantur. Glossar. 'sublicæ, κατα-

*nomine librorum : et quæ ab aliis auctoribus sublices vocantur quod sub eis aqua liquens laberetur, dictæ : in qua opinione fuit . . . . . qui et meminit Sublici pontis : et Nævius, qui ait in belli Punici libro . . . . . quam liquidum Sublicio tranat ponte amnem, et ali<sup>1</sup> tabulis qui adhuc nomen retinet . . . . . Sallustius libro quarto historiarum, ne inrumiendi pontis Sublici . . . . . sublicibus cavata . . . . . essent.*

*Supervacaneum : ut videtur, secludit Verrius ab vacuo, quod [103] vacuum quidem dicatur id tantummodo, quod sufficiat, satisq. sit familiæ : quod autem supersit, supervacaneum id dicitur.*

*Strufertarios appellabant antiqui ut ait homines conductos mercede, qui ad arbores fulguritas piacularium commissarum causa, sacrificia quædam struæ.<sup>2</sup> et ferto sollempnibus verbis faciant. PRECOR TE JUPPITER UTI MIHI VOLENS PROPITIUS SIES, quod et nullo, etiam fiebat adhibito strufertario.*

*Suberies,<sup>b</sup> arboris genus, ex qua cortex : natatorius detrahitur. Lucilius . . . . . ti hibernaculi. Silicernium<sup>c</sup> dicitur cæna funebris, quam alio nomine exsequium scriptores vocant : sed . . . . . et Verrius existimant silicernium dici quod nos farcimen dicimus, quo fletum<sup>3</sup> familia purgabatur : quia cujus nomine ea res instituebatur, is jam silentium cerneret. Cæcilius, Obolostate. Credidi silicernium ejus messe esurum.*

*Sudum Verrius ait significare subudum : sed auctorum om-*



1 f. ab.—2 f. struc.—3 f. fletu.

#### NOTÆ

<sup>b</sup> *Suberies*] Isidorus lib. xvii. cap. 7. ‘Suberies arbor, ex qua validissimus cortex natatorius extrahitur.’ Vide in ‘Suber.’

<sup>c</sup> *Silicernium*] Placidus in Glossis :

‘Silicernium, Exsequium.’ Varro Meleagris apud Nonium : ‘Fumus exsequiati laute ad sepulchrum anti-quo more silicernium confecimus.’

nium <sup>1</sup>fere exempla volunt, ut sudus siccum significet: sudum enim quasi seudum, id est, sine udo, ut securus, sine cura dictum est.

*Sublesta*, antiqui dicebant infirma, et tenuia. Plautus in *Persa*: Ad [104] paupertatem si immigrant infamiæ, gravior paupertas fit, fides sublestior: id est, infirmior. Idem in *Nervolaria* vinum ait sublestissimum, quia infirmos faciat vel corpore, vel animo.

Satur, et vir, et caro non habent. Supellectilis recto casu, et senis ratione dicebantur, quæ nunc contraria videntur esse finitioni portionis: <sup>4</sup> quia omnia vocabula, x litera finita, per declinationes obliquorum casuum syllabam accipiunt: hæc autem duo desciverunt ab ea, ut alta compium, <sup>5</sup> quæ non ideo infirmare debent præceptum.

Scurræ vocabulum Verrius ineptissime aut ex Græco tractum ait, quod est schypoazain, aut a sequendo, cui magis adsentitur, quod et tenuiores fortunæ homines, et ceteri alioqui: qui honoris gratia prosequerentur quempiam, non antecedere, sed sequi sint soliti: quia videlicet dicat Lucilius. Cornelius P. noster Scipiadas dicto, tempusq. intorquet in ipsum oti, et deliciis, luci effictæ, atq. cinædo: et sectatori adeo ipsi suo, quo rectius dicas. Ibat forte domum, sequimur multi, atq. frequentes: cum secutos videri velit, ob eorum jurgia, non ob adsuetum officium.

[105] Secus, Valgius putat ex Græco, quod est, ἐκὰς dictum: absurde scilicet: significat enim aperte aliter, exemplis omnium fere, qui eam vocem usurpant. Stipem esse nummum signatum, testimonio est et de eo quæ <sup>6</sup> datur stipendium militi, et cum spondetur pecunia, quod stipulari dicitur. Sobrinus est, ut ait Gallius Ælius, patris mei consobrini filius, et matris meæ consobrinx filius: fœmina iisdem de causis appellat fratrem, et fratrem patruelem, et consobrinum, et propius consobrino, <sup>7</sup> et sobrina: iidem gradus in sobrina quoq. sunt. Sororium tigillum appella-

~~~~~

1 f. proportionis.—5 f. alia compluru.—6 f. id, quod.—7 f. sobrino

tur hac de causa: ex conventione Tulli Hostili regis, et Metti Fufitii<sup>8</sup> ducis Albanorum, Trigemini Horatii, et Curatii<sup>9</sup> cum dimicassent, ut victores sequeretur imperium, et Horatius noster exsuperasset, victorq. domum revertetur, obvia soror, cognita morte sponsi, sui fratris manu occisi, aversata est ejus osculum, quo nomine Horatius interfecit eam: et quanquam a patre absolutus sceleri<sup>10</sup> erat, accusatus tamen parricidi apud Duumviros, damnatusq. provocavit ad populum cujus judicio victor, duo tigilla tertio superjecto, quæ pater ejus constituerat, velut sub jugum missus subit, consecratisq. ibi aris Junoni Sororiæ, et Jano Curiatio, liberatus omni noxia sceleris est auguriis adprobantibus: ex quo sororium id tigillum est appellatum. Sororiæ<sup>11</sup> mammæ dicuntur puellarum, cum primum tumescunt, ut fraterculare puerorum. Plautus in [106] Fribolaria: *Tunc sororiabant papillæ primulum, sed illud volui dicere, fraterculabant: quid opus est verbis multis. Surregit et sortus antiqui ponebant pro surrexit et ejus participio, quasi sit surrectus, quibus L. Livillus frequenter usus est. Sors et patrimonium significat, unde consortes dicimus; et Deis<sup>12</sup> responsum; et quod cuiq. accidit in sortiendo. Soracum dicitur, quo ornamenta portantur scænicorum. Plautus in Persa: *librorum icillum plenum soracum habeo. Sobrium vicum dictum putant Cloatius et Ælius, quod in eo nullus tabernæ locus, neq. cauponæ fuerit: alii, quod in eo Mercurio non lacte, sed vino solitum sit supplicari. Sonivium tripudium, ut ait Appius Pulcher, quod sonet, cum pullo excidit plus<sup>13</sup>, quadrupedive ex ore. Sons, nocens, ut ex contrario insons, innocens. Sodalis quidam dictos putant, quod una sederent, essentq. alii quod ex suo dapib. vesci soliti sint: alii, quod inter se invicem suaderent, quod utile esset: eosdem, quod cœant crebro, congre<sup>14</sup> vocari a Græco vocabulo, quod est γέγρα.**

8 f. Metii Suffetii.—9 f. Curiatii.—10 f. sceleris,—11 f. Sororiare.—12 f. Dei.—13 f. puls.—14 f. congeras.

Sodes, si audes, uti sis, *pro si vis, et illico pro in loco.* Terentius in *Andria*: Dic sodes, quis heri Chrysidem habuit. Surum<sup>d</sup> dicebant, ex quo per [107] deminutionem surculus factum est. Plautus in . . . surum non est tibi: surum dicebant palum item: nam quia scapiebatur Circus surculis, longum deligebant surum, tum poliebant ascia . . . aut asulæ . . . Ennius: unus surus surum ferre, tamen defendere possent.

Suremit, sumpsit, inq. manum suremit hastam. Idem: surempsit, usurpavit, pro puerum sustulerit. Surium . . . cum dixit: qui ita appellatus est, quod cum in Academia et Lycio nobilissimos inter excelleret, atq. ob eam causam præstantissimus semper habitus fuisset: instituit, cum disputaretur, ut primus sumeretur is, qui esset ipso dignior: unde . . . Σκύριον καὶ οὐκέτι Σύριον, illum nominavit: quod si monitus esset, disputantem non nunquam refellebat Socratem: quas . . . conjecerat in librum a se scriptum, quem inscripserat Scyrium,<sup>e</sup> ob eum, cujus gratia id appellaverat opus. Summussi<sup>f</sup> dicebantur murmuratores. Nævius, odi, inquit Summussos, proinde aperte dice quid sit, quod times. Ennius in sexto *Annalium*. Quintus in occulto mussabat: et Accius in *Andromacha*: dice jam mater non est: nam<sup>15</sup> mussare sine. Cæcilius in

15 f. jam.

#### NOTÆ

<sup>d</sup> Surum] Vide supra in 'Crebrisuro.'

<sup>e</sup> Scyrium] Quantum in his tenebris videre possumus, agebat hic Festus de philosopho quodam, qui natione Syrus cum esset, ne eo nomine male audiret, ut Syri, Varro, sive alius, Syrium illum dixerat: huc enim pertinent Græca verba Σκύριον, καὶ οὐκ ἔτι Σύριον. De eo autem compositum librum ea de causa Σκύριον inscriptum esse. Querendum philosophi nomen, vel potius historia.

<sup>f</sup> Summussi] Servius in fragmentis apud me addit Ennii exemplum ex l. xvii. in quo 'mussare,' pro tacere positum sit: 'Non possunt mussare boni, qui facta labore Nixi militiam peperere:' item pro dubitare: 'Mussat rex ipse Latinus, Quos generos vocet.' item pro murmurare in lib. x. 'Spectabat virtutem legionis, sive spectans si mussaret, quæ denique causa pugnandi fieret, aut duri laboris.' Sed Ennii versus non vacat mendo.



Agnorizomene.<sup>16</sup> [108] quod potes, sile, cela, occulta, tege, tace, mussa, mane. Sum, pro eum usus est Ennius lib. I. At tu non ut sum summa<sup>17</sup> servare decet rem : et lib. II. At sese sum quæ dederat in luminis oras. Sollo Osce dicitur id, quod nos totum vocamus. Lucilius : Suasa<sup>18</sup> quoq. omnino dirimit, non sollo<sup>19</sup> dupundi, id est, non tota : idem Livius : Sollicuria, in omni re curiora :<sup>20</sup> et solliferreum genus teli, totum ferreum. Sollers etiam in omni re prudens ; et solemne, quod omnibus annis præstari debet. Solla<sup>1</sup> appellantur sedilia, in quibus non plures singulis possint sedere, ideoq. solia sternere dicuntur, qui sollisternium habent, et solaria vocantur Babylonica, quibus eadem sternuntur : quæ, ut ait Verrius, omnia ducta sunt solo.<sup>2</sup> alvei quoq. cavandi<sup>3</sup> gratia instituti, quo singuli descendunt, solia dicuntur : quæ ascendendo<sup>4</sup> potius dicta videntur, quam a solo.<sup>5</sup> Sollistimum Ap. Pulcher in Auguralis disciplinæ lib. I. ait esse tripudium, quod aut<sup>6</sup> excidit ex eo, quod illa fert : saxumve solidum, aut arbos viviradix ruit, quæ nec præ vitio, humani<sup>7</sup> cædanturve, jacianturve, pellanturve. Solum, terram. Ennius lib. III. Tarquinio dedit imperium [109] simul et sola regni : et aliubi :<sup>8</sup> Sed sola terrarum postquam permensa parumper. Solca, ut ait Verrius, est non solum ea, quæ solo pedis subicitur, sed etiam pro materia robustea,<sup>9</sup> super quam paries craticius extruitur. Solox, lana crassa, et pecus, quod passim pascitur non tectum. Titinius in Barrato :<sup>10</sup> Ego ab lana soloci ad purpuram data : et Lucilius : Pastali<sup>11</sup> pecore, ac montano, hirtio, atq. soloce. Sos pro eos antiqui dicebant, ut Ennius, lib. I. Constitit inde loci propter sos dea diarum. lib. III. Circum sosque sunt magnæ gentes opulentæ. lib. VII. Dum censent terrere minis, hortanturve sos. lib. XI. Contendunt Graios Græcos memorare solent sos : interdum pro suos ponebant, ut cum per dativum casum idem Ennius

16 f. *Anagnorizomene*.—17 f. *summam*.—18 f. *vasa*.—19 f. *solla*.—20 f. *curiosa*.—1 f. *Solia*.—2 f. *a sollo*.—3 f. *lavandi*.—4 f. *a sedendo*.—5 f. *sollo*.—6 f. *avi*.—7 f. *humanare vi*.—8 f. *alibi*.—9 f. *robusta*.—10 f. *Barbato*.—11 f. *Pastali*.

effert: Postquam lumina sis oculis bonus Ancus reliquit. Sultis, si voltis. Plautus in *Frivolaria*: Sequimini me hac sultis legiones omnes lavernæ: et in *Rudente*: Curate hæc sultis magna diligentia. M. Cato pro L. Cæsetio: Audite sultis milites, si quis vestrum in bello superfuerit, si quis non invenerit pecuniam, egebit. Solari sine præpositione dixisse antiquos testis est Pacuvius, cum ait: Solatur, auxiliatur, hortaturq. me. Solatum<sup>g</sup> genus morbi maxime a rusticantibus dicitur, cujus meminit [110] etiam Afranius in . . . . . arquato mederi, cujus nomen ab antigine.<sup>12</sup> Solipunga genus bestiolæ maleficæ, quod acrius, concitatusq. fit fervore solis, a quo nomen traxit. Sospes<sup>h</sup> significat apud omnes ferre<sup>13</sup> auctores salvum; Afranius in epistola: Di te sospitem servent tuis. Virgil. lib. VIII. *Aeneid.* Maxime Teucrorum ductor, quo sospite nunquam. Ennius in . . . . . parentem et patriæ di servate sospitem. Accius in . . . . . si rite ad patriam sospes pervenisset. Ennius videtur servatorem significare, cum dixit: Quo sospite liber: cæterum sospitare, Verrius ait esse bonæ spe afficere, aut bonam spem non fallere. *Succrotilla*<sup>i</sup> tenuis dicebatur, et alta vox.

Titinius in . . . . . *Fæminea* fabulare *succrotilla* vocula. Afranius in epistola: loquebatur *succrotilla* voce serio. Plautus in describendis mulierum *cruribus* gracilibus in *Syro*: Cum extortis talis, cum sodellis<sup>14</sup> *crasculis*:

//////////

12 f. aurigine.—13 f. fere.—14 f. todellis.

#### NOTE

<sup>g</sup> *Solatum*] In exemplari est, *arquato*: ut videatur ictericos dixisse *arquatos* a colore auri, qui a rusticis dicuntur solati a colore Solis: nam illud . . . . . *rigine*, aurigine plane est.

<sup>h</sup> *Sospes*] In editione Augustiniana hoc fragmentum adeo luxatum est, ut suus ex eo sensus elici non possit. Ennii exemplum, quod est primo loco positum, respicere videtur ad titulum, quo Cæsar usus est, qui in argenteis denariis PARENS PATRIÆ di-

citur: quod autem secundo loco *hemistichium* ponitur, id Paulus pæne suppediavit, cum inquit: 'Videtur tamen Ennius,' &c. Accii versus videtur ex illo Homeri translatus: εὖ δ' οἴκαδ' ἰκέσθαι.

<sup>i</sup> *Succrotilla*] Vide in 'Todi,' et in 'Crocotilum.' Varro lib. vi. de Ling. Lat. 'cum crocotilis' legit, ut hic quoq. pro *todillis* videatur fortasse scribendum *crocotilis crasculis*.

belle, quæ non pedibus irent. *Sucula* est machinæ *genus teretis* materiæ, et foratæ, ac crassæ, quam ut uber scrofæ porci circumstant sic, versantesque ductario fune volunt: <sup>15</sup> eodem nomine stellas ruintque <sup>16</sup> dicunt, quas aliter [111] appellarunt a pluvia hyadas. Græci ὑάδα; nostri, existimantes a subus dici, modo Latine loquenti, dixerint <sup>17</sup> eas *Suculas*.<sup>k</sup> *Succingulum* appellabant antiqui balteum. *Plantus*: *Ab Hippolyta succingulum Herculis* <sup>18</sup> æque magno neutiquam abstulit periculo. *Succerdæ* stercus suillum dicebatur . . . . . us. sinus *succerdæ*. *Titinius*: Quid habes, nisi unam arcam sine clavi, eo condis succerdas: alio nomine succerda dicitur opicerda . . . . . homo opicerda . . . . . hominem, quem Sol in opicerdis aspicit. *Suburanam*<sup>1</sup> *tribum* antea *succisanam* <sup>19</sup> per c appellabant ex nomine regionis; nam partem imam illam quoq. tradunt fuisse *succusanam* dictam. *Verrius* autem ait se miratum esse, cur non a nomine pagi *Succusani*, in quo milites exercerentur. *Succidanea*<sup>m</sup> *hostia* appellatur, quæ secundo loco cædebatur, quod quasi succideretur, dicta: quidam a succedendo, non a succidendo dictam putant. *Sugillatum* dici existimant ex Græco vocabulo, quod ea pars quæ est sub collo, κύλον ab iis dicitur. *Sycophantas* quidam ex hac causa



<sup>15</sup> f. volunt.—<sup>16</sup> f. quinque.—<sup>17</sup> f. loquenti, dixerunt.—<sup>18</sup> f. Hercules.—<sup>19</sup> *Succusumam*.

## NOTE

<sup>k</sup> *Suculas*] Hic quoque locus in editione Augustiniana male nimis est acceptus: nos ad fidem exemplaris edidimus, et ex corrupta voce ruintque, fecimus quinque: et pro loquenti, emendavimus loquenti: quæ scribendi consuetudo invenitur cum in veteribus monumentis, tum in hoc ipso fragmento persæpe; in quo set, pro sed: adque pro atque, quodannis, pro quotannis, et alia hujusmodi reperuntur infinita.

<sup>1</sup> *Suburamam*] Vide in 'Suburam.'

<sup>m</sup> *Succidanea*] *Agellius* lib. iv. cap. 7. 'Succidaneæ hostiæ, quasi succidaneæ appellatæ, quoniam si primis hostiis litatum non erat, aliæ post easdem ductæ hostiæ cædebantur, quæ prioribus jam cæsis, luendi piaculi gratia subdebantur, et succidebantur: ob id succidaneæ nominatæ, litera i scilicet tractim pronuntiata.' *Festus* priore loco *Agellii* opinionem ponit: posteriore aliorum refert sententiam.

*dictos putant.* Atticos quondam<sup>20</sup> *juvenes solitos* aiunt in hortos *quorundam irrupere, fiscosq. deligere, quam ob causam lege factum*<sup>1</sup> [112] qui id fecisset, capite<sup>2</sup> esset ei: quam pœnam qui persequerentur ob parvola detrimenta, sycophantas appellatos. Sulci appellantur, qua aratrum ducitur, vel sationis faciendæ causa, vel urbis condendæ: vel fossura rectis lateribus, ubi arbores serantur: fulmen quoq. qua ejus vestigium, similiter appellatur, quod vocabulum quidam ex Græco fictum,<sup>n</sup> quia illi dicant *ὄλακόν*. Suasum, colos appellatur, qui fit ex stillicidio fumoso in vestimento albo. Plautus: Quia tibi suaso infecisti propudiosa pallulam: quidam autem legunt in suaso: nec desunt, qui dicant, omnem colorem, qui fiat inficiendo, suasum vocari, quod quasi persuadetur<sup>3</sup> in alium ex albo transire. Saltum Gallus Ælius lib. 11. significationum, quæ ad jus pertinent, ita definit: Saltus est, ubi sylvæ et pastiones sunt, quarum causa casæ quoq. si qua particula in eo saltu pastorum, aut costodum causa aratur, ea res non peremit nomen saltui, non magis, quam fundi, qui est in agro culto, et ejus causa habet ædificium, si qua particula in eo habet sylvam. Superescit, significat supererit. Ennius: Dum quidem unus homo Romanus<sup>4</sup> toga superescit: et Acer<sup>5</sup> in Chrysippo: Quin hinc<sup>6</sup> superescit, Spartam atq. [113] Amyclas trado: sed per se super significat quidem supra, ut cum dicimus, super illum cedit:<sup>7</sup> verum ponitur etiam pro de, Græca consuetudine, ut illi dicunt, *ὑπέρ*. Plautus in Milite glorioso: Mea opera super hac vicina, quam ego nunc concilio tibi. In Phasmate: Ehe . . . tandem



<sup>20</sup> f. *quosdam*.—<sup>1</sup> f. *cautum*.—<sup>2</sup> f. *capital*.—<sup>3</sup> f. *persuadeatur*.—<sup>4</sup> f. *Romæ*.—<sup>5</sup> f. *Accius*.—<sup>6</sup> f. *si*.—<sup>7</sup> f. *sed*.

#### NOTÆ

<sup>n</sup> *Fictum*] Vide num melius sit *dictum*, pro eo quod est in exemplari, *fictum*.

<sup>o</sup> *Persuadetur*] Scribendum fortasse

*persuadeatur*, pro *persuadetur*: nam in epitoma manuscripta est *persuadetur*, ut ibi quoque *persuadeatur* fuisse scriptum appareat.

percipio, super rebus nostris loqui te. Pacuvius in Medo : qua super re interfectum esse Hippotem dixisti? Cato contra Annium : Nemo antea fecit super tali re cum hoc magistratu utiq. rem. Afranius in Virgine : Alis<sup>8</sup> de rebus in qua coepisti super  $\Lambda$ <sup>9</sup> Supercilium dicitur, quod supra cilium sit, id est, integumentum oculi superius. Sub jugum mitti dicuntur hostes victi, ereptis omnibus armis, telisque cum hastis defixis duabus in terra, tertiaq. ad summum earum deligata; speciei am<sup>10</sup> jubentur subeuntes transire. Subices Ennius in Achille pro subjectis posuit, cum dixit : Nubes per ego Deum subices humidas, inde<sup>11</sup> oritur imber sonitu sævo spiritu. Superstites<sup>p</sup>  $\Lambda$ ,<sup>12</sup> testes præsentis significat: cujus rei testimonium est, quod superstitibus præsentibus, ii, inter quos controversia est, vindicias sumere jubentur. Plautus in Artemone : Nunc mihi licet quid vis loqui, nemo hic adest superstes : vulgari quidem [114] consuetudinem<sup>13</sup> ponitur pro iis, qui satis superq. sint. *superstites etiam liberi parentibus dicuntur* . . . . . quamobrem progredi cuperem ulterius vivendo, quanquam omnes superstites mihi velim. *Supervaganea avis vocatur ab Auguribus, quæ ex summo cacumine vocem emisit, quia quasi in altissimis, superq. omnia vagatur, appellata. Supercilia in Junonis tutela putabant, in qua dicuntur mulieres etiam, quod iis protegantur oculi, per quos luce fruimur, quam tribuat Juno. Unde ipsa Dea lucina quoq. dicta videtur. Suppernati dicuntur, quibus femina sunt succisa in modum suillarum pernarum. Ennius in Annalib. is<sup>14</sup> pernas succidit iniqua superbia Pœni: et Catullus ad Coloniam: In fossa Ligari jacet suppernata<sup>q</sup> securi. Suppernum modo significat*



8 f. *Alis*.—9 f.  $\Lambda$  *re*.—10 f. *ipsi eam*.—11 f. *unde*.—12 f.  $\Lambda$  *præsentes*.—13 f. *consuetudine*.—14 f. *His*.

## NOTÆ

<sup>p</sup> *Superstites*] Servius in lib. III. Æn. 'Suis utrisque superstitibus i. præsentibus.' Vide supra in 'Pube præsentē.'

<sup>q</sup> *Suppernata*] Politianus in Miscellaneis cap. 73. Festi scripturam agnoscit, et *suppernata* exscripsit: ut mirer Antonium Augustinum scrip-

summum, ut cum dicit . . . pater supreme belli et armorum *Mavors* potens.<sup>r</sup> Plautus: *Me certe suppressum habuisti semper in rebus tuis: alias extremum significat, ut in legib. XII. Solis occasus suprema tempestas esto* . . .  
 . . . *supremo crimine necte tuo. Unde dicimus ab illo sepeliri die supremo* . . . et quasi *supremo lugentes tempora* voltu. Cato de . . . *dolentis nunquam cuiquam: reo apud [115] Prætozem denegasse suppressam advocationem: alias pro maximo, cum duas oves, et triginta boves suppressam multam dicerent. Subsidium*<sup>s</sup> dicebatur quando milites subsidebant in extrema acie, labentiq. aciei succurrebant: quod genus militum constabat ex iis, qui emeruerant stipendia; locum tamen retinebant in exercitu: quæ erat tertia acies *Triariorum*, ut Plautus in *Frivolaria: Agite nunc, subsidite omnes, quasi solent triario*.<sup>15</sup> simili modo dicti præsiarii, ante eos collocati qui erant, aut in alio loco præpositi. *Subsolaneæ* quæ sunt sub solo res appellantur; nec ad unius nomen rei solum conferunt: *subsolanei* enim dicuntur qui infimum solum colunt: ut qui in terram, *supersolanei*: dicitur inde *solidum, imum solum*; rursus quo planta pedis innititur. *Subsilles*<sup>t</sup> sunt, quas aliter *ipsijlles*<sup>16</sup> vocant, lamellæ necessariæ sacris, quæ ad rem divinam conferre dicuntur maxime, specie virum et mulierum. *Substillum* antiqui appellabant tempus ante pluviam, jam pæne uvidum, (dum)<sup>17</sup> et post pluviam, non persiccum, quod jam stillaret, aut nondum desisset.<sup>18</sup> *Subscudes* appellantur cunctæ<sup>19</sup> tabellæ, quib. tabulæ inter se configuntur, quia quo eæ immittuntur, succuditur.

//////////

15 f. triarii.—16 f. ipsulices.—17 ( ).—18 f. desisset.—19 f. cunctæ.

#### NOTÆ

sis-e, Politianum a Marullo irrisum, quod *expertata* pro *supperata* apud Catullum reposuerit.

<sup>r</sup> *Potens*] ‘Belli potens’ ab incerto poeta dictus Mars, ut ‘Cypri potens’ Venus ab Horatio.

<sup>s</sup> *Subsidium*] Vide in ‘Præsidium,’ ex eo enim loco partem hujus fragmenti restituimus, quæ agit de præsiariis.

<sup>t</sup> *Subsilles*] Vide in ‘Ipsulices.’

*Pacuvius* in *Niptris*: Nec [116] ulla subscus cohibet compagem alvei. *Plautus* in *Astraba*: *Terebratus* multum sit et subscudes addite. Sub corona venire dicuntur, quia captivi coronati solent venire, ut ait *Cato* in *co*, qui est de re militari: Ut populus suus sua opera potius ob rem bene gestam coronatus supplicatum eat, quam re male gesta coronatus veniat.<sup>20</sup> id autem signum est nihil præstari a populo.<sup>1</sup> quod etiam *Plautus* significat in *Hortulo*: *Præco* ibi adsit cum corona, cuiq. liceat veniat.<sup>2</sup> *Sublimen* est in altitudinem elatum, ut *Ennius* in *Thyeste*: *Aspice* hoc sublime candens, quem vocant omnes *Jovem*. *Virgilius* in *Georgicis* lib. I. *Hic* vertex nobis semper sub.<sup>3</sup> *Sublimavit* dixit  $\Lambda$ <sup>4</sup> id est, in altum extulit, *Originum* lib. II. In maximum decus atq. in excelsissimam claritudinem sublimavit: id autem dicitur a limine superiore, quia supra nos est. *Succenturiare* est explendæ centuriæ gratia supplere, subicere. *Plautus* in *Saturione*: *Subcenturia* centum, require, qui te delectet domi: et *Cæcilius* in *Triumpho*: *Nunc* meæ militiæ<sup>5</sup> astutia opus est subcenturia.<sup>6</sup> *Subrumari* dicuntur hædi, cum ad mammam admoventur, quia ea [117] his vocabantur,<sup>7</sup> vel quia rumina trahunt lacte sugentes. *Subulo Tusce* tibicen dicitur: itaq. *Ennius*: *Subulo* quondam marinas propter adstrabat<sup>8</sup> plagas. *Suburam* *Verrius* alio libro a pago *Succusano* dictam ait. Hoc vero maxime probat eorum auctoritate, qui aiunt, ita appellatam et regionem urbis, et tributum a stativo præsidio, quod solitum sit succurrere *Exquiliis*, infestantibus eam partem urbis *Gavinis*: indicioq. esse, quod adhuc ea tribus per c literam non b scribatur. *Subverbustam*, *veribus*<sup>9</sup> u<sup>u</sup> *ustam* significat *Plautus* cum ait: *Ulcerosam*, *compeditam*, sub-

//////////

20 f. *veneat*.—1 f. *ab ullo*.—2 f. *veneat*.—3 f. *sublimis*.—4 f.  $\Lambda$  *Cato*.—5 f. *malitiæ*.—6 f. *subcenturiata*.—7 f. *rumis* vocabatur.—8 f. *adstrabat*.—9 f. *verberibus*.

## NOTÆ

<sup>1</sup> *Subverbustam, veribus*] In margine Horatius dixit 'Uri virgis,' scripsimus *verberibus* pro *veribus*, nam

verbustam, sordidam. Suboles ab olescendo, id est, crescendo, ut adolescentes quoq. et adultæ,<sup>10</sup> et indoles dicitur. Lucretius lib. v. Sive virum suboles, sive est muliebris origo. Virgilius: Cara Deum suboles, magnum Jovis incrementum. Subuculam Ælius Stilo, et Cloatius iisdem fere verbis demonstrant vocari, quod Diis detur ex ablica<sup>11</sup> et oleo, et melle: nam de tunicæ genere notum est omnibus. Sub vos placo, in precibus fere cum dicitur, significat id, quod supplicio,<sup>12</sup> ut in legibus: Transq. dato, edendoque<sup>13</sup> plorato. Suffiscus dicebatur folliculus testiculorum arietinorum, [118] qui celebris usus erat pro marsupio, forsitan dictus suffiscus a fisci similitudine. Subacti: molliti: alias compulsi, et coacti: ut cum dicimus pecus sub arbore subactum: alias victi. Supplicium a suppliciis differt, ut usus arguit, quod in usu sit, ut dicimus hæc Deorum, illud hominum: cum sumatur supplicium de aliquo, id est, de pœna agatur ejus, qui jubetur cædi. Supplicia<sup>x</sup> sunt, quæ caduceatores portent ea sumebantur ex verbena falici<sup>14</sup> arbore, nec enim ex alia supplicia fas erat, quam de verbonis<sup>15</sup> sumi. Sinius Capito ait, cum civis necaretur, institutum fuisse, ut Semoniæ res sacra fieret vervece bidente, ut eo sacrificio pœna salutis<sup>16</sup> civibus, caput ipsum damnati, patrimoniumq. cui delibatum esset, id fieret sacrum Deo: indeq. fuisse solitum, ut quia tunc in Forum supplicandi causa prodiret Rex sacrorum, ut id vocaretur supplicium: hoc vero semper elatum<sup>17</sup> a multis: quo exemplo docet supplicia dici supplicamenta: nunc

//////////

10 f. adulti.—11 f. halica.—12 f. supplico.—13 f. endoque.—14 f. felici.—15 f. verbenis.—16 f. solutis.—17 f. sæpe relatum.

#### NOTÆ

<sup>x</sup> Supplicia] Sallust. in Jugurth. 'Legatos cum suppliciis mittit.' Soph. in Œdip. Tyr. 'ἱερηλοῖς κλάδοισιν ἐξεστυμένοι.' Isidorus lib. v. cap. 27. 'Supplicium proprie dicitur, non quo quis punitur, sed qui ita damnatur, ut bona ejus consecrentur, et in publico redigantur: nam supplicia dice-

bantur supplicamenta, et supplicium dicitur, de ejus damnatione delibatur aliquid Deo.' Et lib. vi. cap. 18. ex Serv. in lib. I. Æn. 'Unde supplicia dicuntur supplicationes, quæ fiunt de bonis passorum supplicia: sacræ enim res de rebus execrandorum fiebant.' Siniî Capitonis testi-



fere supplicia pro pœnis dicuntur. Sufes<sup>y</sup> dictus Pœnorum magistratus, ut Oscorem Mediastuticus. Calidius in oratione in Q. Cœcilium: Non ne vobis Judices ignem et fumus prosequi et flamma videtur. Sinatus<sup>18</sup> censuit referentibus sufetis. Sub<sup>z</sup> vitem hastas jacere [119] dicitur veles, cum eas sub manu sursum mittit. Lucilius: Ut veles bonus sub vitem qui subsit<sup>19</sup> hastas. Sub vitem præliari dicuntur milites, cum sub vinea militari pugnant, Lucilius: Æq. prodire in altum, præliari procul sub vite. Sub vineam jacere dicuntur milites, cum adstantibus centurionibus, jacere coguntur sudes. Supparus, dicebatur puellare vestimentum lineum, quod et subucula appellabatur. Pomponius in Fullonia . . . . .  
Velum omne quod ex lino est, dicitur supparum: puniceum vestimentum ita vocat Nevi<sup>20</sup> de bello Punico. Et in Nautis, vocat Neptuno vestem consecratam, supparum: at nunc supparos appellamus vela lina jam<sup>1</sup> crucem expansa. Mulier videtur puella supparo induta, ut Afranius ait: Puella non sum, supparo si induta sum. Supa,<sup>2</sup> significat, jacit: unde dissipat, disjicit: et obsipat, obicit: et insipat, insipit . . . .  
. . . . . inicit far in olam.<sup>3 a</sup> Sutelæ, dolosæ astutiæ, a similitudine suentium dictæ sunt. Suspectus, est diversæ significationis: a suspicor enim, et suspicio partim venit: itaq. non mirum, si non una significatio dari potest. Sutrium quasi eant, utiq. in proverbium abiit ex hac causa. Gallico tumultu quondam edictum est [120] legiones Sutrii ut præsto essent cum cibo suo: quod usurpari cœptum est in iis, qui suis rebus, opibusq. officii id præstarent, quibus debe-

//////////

18 f. Senatus.—19 f. submisit.—20 f. Nævius.—1 f. linea in.—2 f. Sipat.—3 f. ollam.

#### NOTÆ

monium in fragmento apparet: reliqua ipsæ nobis antiquitatis reliquiæ suggererunt, a quibus de Rege sacerorum in Forum supplicandi causa prodente accepimus.

<sup>y</sup> Sufes] Vide supra in 'Maritare.'  
<sup>z</sup> Subsit] Lucius in exemplari ha-

bet subsit, ut nos edidimus, non autem subit: pro quo Paulus submisit, in epitoma.

<sup>a</sup> Olam] Olam pro ollam dicebant antiqui, ut ole pro olle: nam semivocales, consonantes, et mutas non geminabant. Vide in 'Solitaurilia.'

rent. Plautus : Sed facito dum merula per <sup>4</sup> versus, quod <sup>5</sup> cantat colas cum suo cuiq.<sup>6</sup> facito veniant, quasi cant Suetrium. Suopte, <sup>7</sup> ipsius, ut meopte, meo ipsius, tuopte, tuo ipsius. Suillum genus invisum Veneri prodiderunt poëtæ ob interfectum ab apro Adonim, quem diligebat Dea : quidam autem, quod immundissimi sint sues ex omni mansueto pecore, et ardentissimæ libidinis : ita, ut opprobrium mulieribus inde tractum sit, cum subare, et subire dicuntur. Sus Minervam in proverbio est, ubi quis id docet alterum, cujus ipse inscius est : quam rem in medio, quod aiunt, positam Varro et Euhemerus ineptis mythis involvere maluerunt, quam simpliciter referre. Strues genera liborum sunt, digitorum conjunctorum non dissimilia, qui superjecta panicula in transversum continentur. Struices antiqui dicebant extruções omnium rerum. Plautus : Cerialis cænas dat : ita mensas extruit, tantas struices concinnat patinarias. Et Livius : quo Castalia per struices saxeas lapsu accidit. Struere, [121] antiqui dicebant pro adicere,<sup>b</sup> augere, unde industrios quoque M. Cato jure, lege, libertate, Rep. communiter uti oportet : gloria atq. honore, quomodo sibi quisq. struxit : aut <sup>8</sup> in XII. quod est : si calvitur, pedemve struit ; manum endo jacito. Alii putant significare retrorsus ire ; alii in aliam partem ; alii fure ;<sup>9</sup> alii gradum augere ; alii minuere ; ac vix pedem pedi præfert, otiose it, remoratur. Scoppus est, ut Adeius <sup>10</sup> Philologus existimat, quod Græce *στροφάλιον* <sup>11</sup> vocatur : et quod sacerdotes pro insigni habent in capite : quidam coronam esse dicunt, aut quod pro corona insigne in caput imponatur, quale sit strophium : itaq. apud Faliscos idem <sup>12</sup> festum esse, qui vocetur Struppearia, quia coronati ambulent : et a Tusculanis, quod in pulvinari imponatur Casto-

//////////

4 f. meminervis.—5 f. quos.—6 f. colax, cum cibo tum quoque eos.—7 f.  $\wedge$  suo.—8 f. at.—9 f. fugere.—10 f. Ateius.—11 f. *στροφάλιον*.—12 f. diem.

#### NOTÆ

<sup>b</sup> Adicere] Adicere pro adjicere, an-emplari exaratum est, tiqua scribendi consuetudine in ex-

ris, struppum vocari. Strutheum in mimis præcipue vocant obscenam partem virilem s, a salacitate videlicet passeris, qui Græce struthos dicitur. Strenam vocamus, quæ datur die religioso, ominis boni gratia a numero, quo significatur alterum, initiumq.<sup>13</sup> venturum similis commodi veluti trenam, præposita s litera, ut in loco, et lite solebant antiqui. Strebula Umbrico nomine Plautus appellat coxendices [122] hostiarum, quas Græci *μυρία* dicunt, quæ in altaria imponi solebant, ut Plautus ait in *Frivolaria Strebula* agnina tene . . . . . bulis. Stlata genus erat navigii, latum magis, quam altum, sic appellatum a latitudine, sed eu consuetudine, qua stlocum pro locum, et stlitem antiqui pro litem dicebant. Stlembus, gravis, tardus, sicut Lucilius . . . . . Apulidæ pedibus stlembum dixit, cum refert equum pigrum et tardum. Stelionem<sup>14</sup> genus aiunt lacertæ, quod Verrius dictum at, quia virus stillet cibo, potius, quam quod alibi<sup>15</sup> a stellarum similitudine, quia varium est. Stipem<sup>c</sup> dicebant pecuniam signatam, quod stiparetur: ideo stipulari dicitur is, qui interrogatus, spondet stipem, id est, æs. Stirpem<sup>d</sup> in masculino genere antiqui usurparunt pro eo quod est, semina, metaphoricè dicentes, ποῖτæ quæ nunc in fæmineo proferunt genere. Livius: Tradunt familias quorundam Romanorum Trojano stirpe ante conditam Romam procreatas. Idem Livius: Ostrymon quendam memorant Graio stirpe extitisse. Ennius *Annal.* nomine Pyrrhus uti memorant a stirpe supremo . . . . . est, revocavit fratrem eodem stirpe prognatum, plaudite: quam Gallus Ælius definit: Stirpest<sup>16</sup> gentis propagatio, ut qui<sup>17</sup> a quoq.



13 f. tertiumq.—14 f. Stellionem.—15 f. alii.—16 f. stirps est.—17 f. quis.

#### NOTÆ

<sup>c</sup> *Stipem*] Antiqua inscriptio in schedis apud me sic habet: IMP. CÆSAR DIVI. F. AVGVSTVS. PONTIFEX. MAXIMVS. EX. STIPE. QVAM. POPVLVS ROMANVS. ANNO. NOVO. APSENTI CONTVLIT. VOLKANO. *Stipem* scili-

*Delph. et Var. Clas.*

-cet, quam Glossarium interpretatur, ἐλεημοσύνην.

<sup>d</sup> *Stirpem*] Vide in 'Nautiorum.' Charisius lib. I. addit exemplum Pacuvii: 'Qui stirpem occidit meum.'

*Pomp. Fest.*

4 C

est prognatus : stirpes autem [123] per translationem dicuntur ab stirpibus iis, quæ sub imis arboribus nascuntur. Stipatores appellabantur corporis custodes, quos antiqui latrones dicebant, i. mercenarios; qui cum ferro velut circumdabant Regum corpora. Stipes fustis terræ defixus : Afranius in . . . Porro honeste quam fecerit, qui stipite hostium<sup>18</sup> e impulit, vostram imploro fidem, qui adestis . . . eam sylvam, et . . . us in . . . hostili in me lactu<sup>19</sup> percussit latus, ut revolso stipite miles, qui jactu valido percussit parmam : nisi si stipitem ponere voluit pro telo, vel hasta. Accius in Bacchis : Ecquem stipitem abiegum,<sup>20</sup> aut abneum . . . us. Ennius . . . stipites abiegno<sup>1</sup> . . . e stipitem . . . interemit eum, qua . . . stipitem arripit. Strittavum antiqui dicebant pro tritavo, qui est pater atavi, et ataviæ; ut stitem, pro lite. Strigores in Nelei carmine pro Strigosis positum invenitur, id est, densarum virium haminibus.<sup>2</sup> alias, strigores, exerciti. Strigæ appellabantur ordines rerum inter se continuatæ<sup>3</sup> collocatarum, a strigendo dictæ. Strigas (ut ait Verrius)<sup>4</sup> Græci syrnia appellant, quod maleficis mulieribus [124] nomen inditum est, quas volaticas etiam vocant. Itaq. solent his verbis eas veluti avertere Græci : ΣΤΡΠΙΝΤΑΡΟΜΠΕΙΕΝ ΝΥΚΤΙΚΟΜΑΝ ΣΤΡΠΙΝΤΑΤΟΜΑΟΝ ΟΡΝΙΝ ΑΝΩΝΤΜΙΟΝ ΩΚΥΡΟΡΟΤΣ ΕΠΙ ΝΗΑΣ. Statuliber est, qui testamento certa conditione proposita jubetur esse liber : et si per heredem est,<sup>5</sup> quo minus statuliber præstare possit, quod præstare debet, nihilominus liber esse videtur. Status dies vocatur qui iudicii causa est constitutus cum peregrino<sup>6</sup> ejus enim generis ab antiquis hostes<sup>7</sup> appellabantur,

//////////

18 f. ostium.—19 f. jactu.—20 f. abiegnum.—1 f. abiegnos.—2 f. hominibus.  
—3 f. continue.—4 ( ).—5 f. stet.—6 f. peregrini.—7 f. hoste.

#### NOTÆ

<sup>e</sup> Hostium] Ostium sine nota aspi- plari sit hostium, ut hostreis supra in  
rationis scribendum, licet in exem- 'Scrupi,' pro ostreis.

quod erant pari jure cum populo R. atq. hostire ponebatur pro æquare. Plautus in *Curculione*: Si status condictus cum hoste intercedit dies, tamen est eundem, quo imperant ingratis. Stagnum quidam dici putant, quod in eo aqua perpetuo stet: alii, quod is locus a Græcis *στυγνός*<sup>8</sup> dicitur, quia bene contineat aquam. Satura,<sup>f</sup> et cibi genus ex variis rebus conditum est, et lextis alis<sup>9</sup> legibus conferta: itaque in sanctione legum adscribitur: Neve per Saturam abrogato, aut derogato. T. Annius Luscus in ea, (quam)<sup>10</sup> quam dixit adversus Ti. Gracchum: Imperium quod plebes per Saturam dederat, id abrogatum est: et C. Lælius in ea, quam pro se dixit: Dein postero die, quasi per Saturam [125] sententiis exquisitis in deditionem accipitur. Statæ Matris simulacrum in Foro colebatur, postquam id collastravit,<sup>11</sup> ne lapides igne corrumperentur, qui plurimus ibi fiebat nocturno tempore, magna pars populi in suos quiq. vicos rettulerunt ejus Deæ cultum. Stalagmium genus inaurium videtur significare Cæcilius in *Carine*, cum ait: Tum ex aure ejus stalagmium domi habeo. Stolidus, stultus. Ennius l. i. Nam vide pugnare sues stolidi solidi<sup>12</sup> sunt: et in *Alexandro*: Hominem appellat, quia lascivi stolide non intellegit: et Cæcilius in *Hypobolimæo*: Abi hinc tu stolide, illi<sup>13</sup> ut tibi sit pater? et in *Andronico*:<sup>14</sup> Sed ego stolidus, gratulatum me oporteat<sup>15</sup> prius. Stuprum pro turpitudine antiquos dixisse apparet in *Nelei carmine*: fœde, stupreque castigor cotidie: et in *Appi sententiis*: qui animi . . . compotem esse, nequid fraudis, stupriq. ferocia pariat. Nævius: Se seq. ii perire mavolunt ibidem, quam cum stupro redire ad suos popularis: item: Sin illos deserant fortissimos viros, magnum stuprum po-



8 f. *στυγνός*.—9 f. *multis aliis*.—10 ( ).—11 f. *collustravit*.—12 f. *soliti*.—13 f. *illic*.—14 f. *Androgyno*.—15 f. *oportuit*.

## NOTÆ

<sup>f</sup> *Satura*] In fragmento legis Ser- IN. SATVRAM. FERETVR.  
vilie sic est: EXTRA. QUAM. SEL. QVID

pulo fieri pergentis.<sup>16</sup> Stuppam linum impositum appellant Græci Dorii. Stura flumen in agro Laurenti est, quod quidam [126] Asturam vocant. *Suber*<sup>5</sup> arbor, ac suberies, qua natabant in thermi.<sup>17</sup> *Sterilem*<sup>h</sup> mulierem appellabant, quam Græci στειγαν dicunt; quæ non cipit<sup>18</sup> semen genitale. *Seplasia*, aut *Seplasium*, ubi unguentum memorabatur pretiosum. Pomponius in Adelphis: *Di te perdant inferi Antipho*, quia unde hoc unguentum sit, quæris; atqui lepidum unde unguentum, nisi ex *Seplasia* est? *Stultorum feriæ* appellabantur *Quirinalia*, qui erat dies festus *Qui primi*<sup>19</sup> quod eo die *Quirino* sacrificant ii, qui solemnibus die aut non potuerunt rem divinam facere, aut ignoraverunt suorum fornacalium sacrorum diem, commissumque piaculum expiabant moræ: atque quod suis non fecerant, quibus permittebatur feriis, sacrum faciebant. *Sanctum*<sup>i</sup> ait dici *Opilius Aurelius*, quod nec sacrum est, nec religiosum. At *Ælius Stilo*, quod utrumque esse videatur, et sacrum scilicet, et religiosum: plerique autem, quod ei, qui id violavit, poena sit, multave sancita; se ponetur<sup>20</sup> pro sacro tantum. Unde et sanctio dicta legum: sancta item et rogatio: qui<sup>1</sup> contionem rogavit; *Tr. pl. Sanqualis avis* appellatur, quæ in commentariis auguralibus *ossifraga* dicitur, quia in *Sangi Dei* tutela est. *Saccomorum*<sup>k</sup> genus est [127] arboris, quam dictam Pomponius ait ex *fico*, et *morus*,<sup>2</sup> quod *ficus* ea sit et *morus*: unde nomen per *moron* et *sycon* deductum est. *Solem*<sup>3</sup> dici ait, quod solus sit. Eundem modo *Solem*, modo *Apollinem* vocari: tu es *Apollo*, ut est in carmine *Sæculari*. *Sacrem*<sup>l</sup> porcum dici ait *Verrius*, ubi jam a partu habetur



<sup>16</sup> f. pergetis.—<sup>17</sup> f. thermis.—<sup>18</sup> f. concipit.—<sup>19</sup> f. Quirini.—<sup>20</sup> f. sed ponitur.—<sup>1</sup> f. quique.—<sup>2</sup> f. moro.—<sup>3</sup> Solem.

#### NOTÆ

<sup>5</sup> *Suber*] Vide in 'Suberies.'

<sup>h</sup> *Sterilem*] Verbum *cipit*, quod est in exemplari, potest ferri, si id majus, quam *concipit*.

<sup>i</sup> *Sanctum*] Videndus Macrobius in Saturnalibus, unde hæc suppleta sunt.

<sup>k</sup> *Saccomorum*] Isidorus lib. xvii. cap. 7. 'Sycomorus, ficus et morus sunt Græca nomina: in vulgatis tamen sicut pro *ficus* corrupte scriptum est.

<sup>l</sup> *Sacrem*] Cato adversus Q. Minucium Thermum citatur in hoc frag-

*purus, a qua re appellatum esse sacrem dicit: ita id adjicit, quod parum opus est; omisit vocabuli etymon. Plautus: Adolescens quibus hic pretiis porci veniunt sacres, sinceri? nummum unum en a me accipe, jube te plari<sup>4</sup> de mea pecunia: et in Rudente: Sunt domi agni et porci sacres. Cato adversus Q. Minucium Thermum, post . . . . . sacrem in sinu mactavit, ponitur aliquando pro hostia. Ennius: Fuso sanguine sacrem. Sacrificium quod pro uvis primis fiat, appellabatur ab antiquis sacrima: est autem, ut Ælius Stilo et Cloatius dicunt, mustum inditum in amphoram Liberalibus sacrificii causa, pro uvis et vino, quæ quasi sacra sunt, cum libero fit, ut præmetium, cum Cereri. Sacrificulus<sup>m</sup> Rex appellatur, qui ea sacra, quæ facere Reges sueverant, facit: primus memoratur post reges exactos Sicinius Bellutus. Sacella dicuntur loca Diis sacrata sine [128] tecto. Sacrosanctum dicitur, quod jure jurando interposito est institutum: si quis id violasset, ut morte pœnas penderet: cujus generis sunt TR. PL. Ædilesq. ejusdem ordinis: quod adfirmat M. Cato in ea, quam scripsit, Ædilis plebis sacrosanctos esse. Sacratæ leges sunt, quibus sanctum est, qui quid adversus eas fecerit, sacer alicui Deorum sicut<sup>5</sup> familia, pecuniaque: sunt qui esse dicant sacratas, quas plebes jurata in monte Sacro sciverit. Seclusa sacra dicebantur, quæ Græci mysteria appellant. Scæna ab aliis; a quibusdam sacena appellatur, dolabra*



4 f. plari.—5 f. sit cum.

#### NOTÆ

mento, ut ex ejus reliquiis apparet. Plautus manuscriptus in Menech. habet *synuri*, ut fortasse ad Aristophanis versum respexerit in Acharn. ἄλλ' οὐδὲ θύσιμός ἐστιν αὐτή. Με. σαμάν; πᾶ δ' οὐχὶ θύσιμός ἐστιν; Δι. κέρκον οὐκ ἔχει. In exemplari plane est . . . *ine.* ex quo fecimus *sanguine.*

<sup>m</sup> *Sacrificulus*] Opinor extremis illis literis, quæ sunt in exemplari . . .

*utus*, indicari nomen Sicini, qui dicitur est Bellutus: fieri enim potest, ut Verrius non eos, quos Livius et Dionysius, qui Manium Papirium primum sacrificulum produunt, sed alios historicos fuerit secutus.

<sup>n</sup> *Deorum sicut*] Pro sicut scribendum, *sit cum.* Vide in 'Publica pondera.'

pontificalis. Sarissa est hastæ Macedonicæ genus. Sacer mons appellatur trans Anienem, paulo ultra tertium miliarium; quod eum plebes, cum secessisset a patribus, creatis TR. plebis, qui sibi essent auxilio, discedentes Jovi consecraverunt. At homo sacer is est, quem populus judicavit ob maleficium, neq. fas est eum immolari; sed, qui occidit, parricidii non damnatur: nam lege tribunicia prima caveatur, si quis eum, qui eo plebei scito sacer sit, occiderit, parricida ne sit: ex quo quivis homo malus, atq. improbus sacer appellari solet. [129] Gallus Ælius ait sacrum esse quocunque modo atq. instituto civitatis consecratum sit, sive ædis, sive ara, sive signum, sive locum,<sup>6</sup> sive pecunia, sive quid aliud quod Dis dedicatum, atq. consecratum sit: quod autem privati, suæ religionis causa, aliquid earum rerum Deo dedicent, id Pontifices Romanos non existimare sacrum: at si qua sacra privata suscepta<sup>7</sup> sunt, quæ ex instituto Pontificum stato die, aut certo loco facienda sint, ea sacra appellari, tamquam sacrificium: ille locus, ubi ea sacra privata facienda sunt, vix videtur sacer esse. Sacra ni appellati sunt Reate orti, qui ex Septimontio Ligures, Siculosq. exegerunt, nam vere sacro nati erant. Sagmina<sup>o</sup> vocantur verbenæ, id est, herbæ puræ, quia ex loco sancto arcebantur a Consule, Prætoreve, legatis proficiscentibus ad fœdus faciendum, bellumq. indicendum vel a sanciendo id est, confirmando. Nævius  $\Lambda$ <sup>8</sup> Jus sacratum Jovis jurandum sagmine. Sagaces appellantur multi ac sollertis acuminis. Afranius in Brundisina: Quis tam sagaci corde, atq. ingenio unico. Lucretius l. 11. Nec minus hæc animum [130] cognoscere posse sagacem. *Sagacem etiam canem dixit . . . . . invictus canis, sagax, validis viribus fretus. Saga quoque dicitur mulier perita sacrorum,*

//////////

6 f. locus.—7 f. suscepta.—8 f.  $\Lambda$  Scapos, atq. verbenas sagmina sumpserunt.

#### NOTE

<sup>o</sup> *Sagmina*] Versum Nævii, qui fides alma, apta pinnis, et jusjurandum Jovis.<sup>7</sup>  
dimus ex Pauli epitoma. Cicero: 'O



et vir sapiens producta prima syllaba, forsitan propter ambiguitatem evitandam. *Sanates*<sup>p</sup> quasi *sanati* appellati, id est, *sanatæ mentis*. *Sulpicius autem Rufus, Sanates, et Opillus*<sup>q</sup> *Aurelius existimant* dici inferioris loci gentes, ut *Tiburtes, et alios, qui cum populo Tiburte habitarent in agro Tiburti, id est, peregrinos, inferiorisq. loci gentes: itaq. scriptum est in XII. Nexo, solutoque, forti, sanatiq. idem jus esto: id est, bonorum, quod et peregrino, qui et inferiorum coloniarum, quæ sunt deductæ in Priscos Latinos, quas Priscus rex inegerit secundum mare, supra et infra Romam, in civitates Latinorum, eosq. sanatis, propterea quod præter opinionem eos paravisset, sanavissetq. et cum eis pacisci potuisset, nominavit; ut ait Cincius l. II. de officio jurisconsulti: ne Valerius quidem Messala in XII. explanatione id omisit: qui tamen in eo libro quem de dictis involute inscribit,<sup>10</sup> fortis et sanatis duas gentes finitimas esse ait, [131] de quibus legem hanc scriptam esse, qua cautum, ut id jus manifesto, quod populus R. haberent: neq. alios, quam fortios, et sanates eam legem significare existimat, hoc intellectu: multi sunt, quib. quod alias placuit, displiceat postea: ideoq. ait, sant fortii,<sup>11</sup> significare sanati insani.*

*Sarpta*<sup>a</sup> vinea putata: id est, pura facta: virgulæ enim relictae impedimento vitibus solent esse, quæ ideo abscinduntur: inde etiam sarmenta scriptores dici putant: sarpere enim antiqui pro purgare dicebant. *Sarte* in *Auguralibus* pro integro ponitur; sane, *sarteque* audire, videreq. . . ob quam causam opera publica, quæ locantur, ut integra præstentur, *sarta tecta* vocantur: etenim *sarcire* est integrum facere.

//////////

9 f. *Opilius*.—10 f. *inscribit*.—11 f. *sanati facti*.

#### NOTÆ

<sup>p</sup> *Sanates*] Videndus Festus in 'Foretis,' et in 'Sanates.' In 'Marspedis' autem simili modo dixit, 'ne Messala quidem Augur in explanatione auguriorum reperire se potuisse ait,' quo hic, 'ne Valerius quidem

Messala in 12. explanatione id omisit.' Extrema verba hujus fragmenti, quibus opinio Messalæ refertur de Fortibus et Sanatibus male in aliis editionibus accepta sunt.

<sup>a</sup> *Sarpta*] Vide in 'Sarpiuntur.'

*Sarra dicebatur, quæ nunc Epiros dicitur. Sardare intelligere significat. Nævius belli Punici libro . . . Quod bruti nec satis sardare queunt. Sardi venales alius alio nequior: ex hoc natum proverbium videtur, quod ludis Capitolinis, qui fiunt a vicinis<sup>12</sup> prætextatis auctio Velentium<sup>13</sup> fieri solet, in qua novissimus quisq. deterrimus producitur a præcone senex cum toga [132] paretexa,<sup>14</sup> bullaque aurea, quo cultu reges soliti sunt esse E . . . corum,<sup>15</sup> qui Sardi appellantur: quia Etrusca gens orta est Sardibus ex Lydia. Tyrrhenus enim inde profectus cum magna manu eorum, occupavit eam partem Italiæ, quæ nunc vocatur Etruria. At Sinnius Capito ait, Ti. Gracchum Consulem collegam P. Valeri Faltonis Sardiniam, Corsicamq. subegisse, nec prædæ quicquam aliud, quam mancipia captum, quorum vilissima multitudo fuerit. Sarcito in XII. Ser. Sulpicius ait significare damnum solvito, præstato. Sardanapalus rex Assyriorum fuit unicæ luxuriæ, inter mulieres, epulasq. versatus semper, atq. omni tempore. Sargus, piscis genus, qui in Ægyptio mari fere nascitur. Lucilius: Quem præclarus helops, quem Ægypto sargus movebit Saturnia Italia, et mons, qui nunc est Capitolinus, Saturnius appellabatur, quod in tutela Saturni esse existimantur. Saturnii quoq. dicebantur, qui castrum in imo clivo Capitolino incolebant, ubi ara dicata ei Deo ante bellum Trojanum videtur, quia apud eam supplicant apertis capitibus: nam Italici auctore Ænea velant [133] capita, quod is, cum rem divinam faceret in littore Laurentis agri Veneri matri, ne ab Ulyxe cognitus interromperet sacrificium, caput adoperuit, atq. ita conspectum hostis evitavit. Saturno dies festus celebratur mense Decembri, quod eo ædis est dedicata: et is culturæ agrorum præsidere videtur, quo etiam<sup>16</sup> falx est ei insigne: versus quoq. antiquissimi, quibus Faunus fata cecinisse hominibus videtur, Saturnii*



12 f. vicinis.—13 f. Veientium.—14 f. prætexta.—15 f. Etruscorum.—16 f. quoniam.

appellantur : quibus et a Nævio bellum Punicum scriptum est, et a multis aliis plura composita sunt qui Deus in saliaribus Saturnus<sup>17</sup> nominatur, videlicet a sationibus. Sas Verrius putat significare eas, teste Ennio, qui dicat in l. 1. Virgines nam sibi quisque domi Romanus habet sas : cum suas magis videatur significare : sicuti ejusdem lib. IIII. fatendum est eam significari, cum ait : Nec<sup>18</sup> quisquam philosophiam quæ doctrina<sup>19</sup> Latina lingua non habet, sapientia quæ perhibetur (in somnis vidit prius, quam sam discere cœpit. idem cum ait sapsam pro ipsa, nec alia ponit in lib. XIII. Quo res sapsa loca sese ostentatque, jubetque : et Pacuvius in Teucro : Nam Teucrum regi sapsa res restibilet.<sup>20</sup> Scævam,<sup>r</sup> volgus quidem et in bona, et in mala re vocat : cum aiunt [134] bonam, et malam scævam : *at scriptores in mala ponere consueverunt, ut apud Græcos invenitur positum pro sinistro. scaecum usurpavit Hostius in belli Histrici libro . . . sentit scævum . . . . .* abit penitus . . . . . Saperda<sup>s</sup> genus pessimi piscis : *sapientem etiam significat, cum ait Varro : Belli, festivi saperdæ, cum simus omnes.*

Sanderacam ait esse genus coloris, quod Græci sandicem appellant. Nævius, merula sanderacino colore. Sabini quod volunt somniant, *vetus proverbium esse, et inde manasse ait Sinnius Capito, quod quotiescunq. sacrificium proterviam fieret, hominem Sabinum at<sup>r</sup> illud adhibere solebant : nam his<sup>2</sup> promittebat se pro eis somniaturum : idemq. postquam evigilasset, sacra facientibus narrabat omne quicquid in quiete vidis-*

//////////

17 f. Satirnus.—18 f. Neq.—19 f. philosophia (quam) doctrinam.—20 f. Teucro regnum sapsa res stabiliet.—1 f. ad.—2 f. is.

#### NOTE

<sup>r</sup> Scævam] Plautus in Pseudolo : *nium in Saperdæ : ‘ Omnes videmur bene prædatus ibo : bona scævæ est nobis esse belli, festivi, saperdæ cum mihi.’* Vide Varronem VI. *simus σαρπολ.’*

<sup>s</sup> Saperda] Varro Modio apud No-

set, quod quidem esset ex sacrifici religione. Unde venisse videtur in proverbium: Sabinos solitos quod vellent somniare: sed quia propter aviditatem bibendi quædam anus mulieres id somnium captabant, vulgatum est illud quoq. . . anus quod volt somniat: fere enim quod vigilantes animo volvimus, id dormientib. apparere solet. Sambuca organi dicitur genus, a quo Sambycistræ quoq. dicuntur: per similitudinem etiam eam machinam appellarunt, qua [135] urbes expugnant; nam ut in organo chordæ, sic in machina funes intenduntur. Samnitibus nomen factum ab hastis, propter genus hastæ, quod *σάβια* appellent Græci. alii aiunt Sabinis vere sacro voto, hoc genus hominum extra fines ejectum Comio Castronio duce occupasse collem, cui nomen Samnio, a quo Samnites. Salariam viam incipere ait a porta, quæ nunc Collina a colle Quirinali dicitur.

*Salaria* autem propterea appellabatur, quod impetratum fuerit, ut ea liceret a mari in Sabinos salem portari.

*Salacia* dicta est quod salum ciet; antiquos autem ait eo vocabulo poëtas pro aqua ipsa usos esse. Pacuvius in . . .

. . . . Hinc sævitiam Salaciæ fugimus, lætiq. munere vescimur Cereris: post condor thalamo, nemo ut me tunc inde queat abducere mortalium sæptem circum mæro. Sulutaris porta appellata est ab æde Salutis, quod ei proxima fuit: alii ob salutationes. Vocantur Megalesia qui nunc ludi, scænicos olim dicebant, quos primum fecisse C. . . .

lium M. Popillium, M. F. Curules Aediles, memoriæ prodiderunt historici: solebant his prodire mimi in orchestra, dum intus actus fabulæ componerentur cum versib. obscenis. Salva res<sup>t</sup> est, dum cantat senex, quare parasiti [136] Apollinis in scæna dictitent, causam Verrius in l. v. quorum prima est P litera, reddidit: quod C.<sup>3</sup> Sulpicio, C.<sup>4</sup> Fulvio Cos. M. Calpurnio Pisone Pr. Urb. faciente

//////////

3. f. P.—4 f. C. N.

#### NOTE

<sup>t</sup> Salva res] De parasitis Apollinis videndus Athenæus lib. vi.

ludos, subito ad arma exierint, nuntiatio adventus<sup>5</sup> hostium, victoresq. in theatrum redierint solliciti, ne intermissi religionem adferrent, instaurati qui<sup>6</sup> essent, inventum esse ibi C. Pompinium<sup>7</sup> libertinum mimum magno natu, qui ad tibicinem saltaret: itaq. gaudio non interruptæ religionis editam vocem nunc quoq. celebrari: at in hoc libro refert Sinnii Capitonis verba quibus eos ludos Apollinares Claudio, et Fulvio cos. factos dicit ex libris Sibyllinis, et vaticinio M.<sup>8</sup> vatis institutos, nec nominatur ullus Pomponius, ridiculeq. de ip.<sup>9</sup> . . . appellatione parasitorum Apollinis hic causam reddit, cum in eo præterisset: ait enim ita appellari, quod C. Volumnius, qui ad tibicinem saltarit, secundarum partium fuerit, qui fere omnibus mimis parasitus inducatur: quam inconstantiam Verrii nostri non sine rubore retulit. Salios a sallendo<sup>10</sup> saltando dictos esse, quamvis dubitari non debeat, [137] tamen Polemon ait Arcada quendam fuisse, nomine Sallium, quem Æneas a Mantinea in Italiam deduxerit, qui juvenes Italicos ἐνόπλιον saltationem docuerit. At Critolaus Saonem ex Samothrace cum Ænea Deos Penates qui Lavinium transtulerit, saliare genus saltandi instituisse: a quo appellatos Salios, quib. per omnis dies, ubicumq. manent, quia amplæ ponuntur cænæ, siquæ aliæ magnæ dum,<sup>11</sup> saliares appellantur. Salmacis nomine nymphea Cæli et Terræ filia fertur causa fontis Halicarnassi aquæ appellandæ fuisse Salmacidis, quam qui bibisset, vitio impudicitiae mollesceret: ob eam rem, quod ejus aditus angustatus parietib. occasionem largitur juvenib. petulantib. antecedentium<sup>12</sup> puerorum, puellarumq. violandarum, quia non patet refugium. Ennius: Salmacida spolia sine sanguine, et sudore. Salias<sup>u</sup> virgines Cincius ait esse conducticias, quæ ad Salios adhibeantur cum apicib. paluda-



5 f. nuntiatio adventu.—6 f. instaurandi.—7 f. Pomponium.—8 f. Marcii.—9 f. ipso.—10 f. saliendo.—11 f. sunt.—12 f. accedentium.

## NOTÆ

<sup>u</sup> Salias] Vide in 'Regifugium.'

tas, quas Ælius Stilo scripsit sacrificium facere in Regia cum Pontifice paludatas cum apicib. in modum Saliorum. Spondere Verrius putat dictum, quod sponte sua, id est, voluntate, promittatur: deinde oblitus inferiore capite sponsum et sponsam ex Græco dictam ait, quod ii *σπονδάς* interpositis reb. divinis faciant. Salicem idem virgulti genus, non arboris dicit, et ridicule interpretatur dictam, quod ea celeritate crescat, ut salire videatur. Salinum in mensa pro aquali solitum esse poni ait cum patella, quia nihil aliud sit sal, quam aqua. Salentinos a salo dictos, Cretas, et Illyrios, qui cum Locrensib. navigantes societatem fecerint, ejus [138] regionis Italiae, quam dicunt<sup>x</sup> ab eis. *Sæculares*<sup>y</sup> ludi Tarquini Superbi regis in agro sunt primum facti, quem Marti consecravit P. Valerius Poplicola Cos. quod populus R. in loco illo antea repertam aram quoq. Diti ac Proserpinæ consecraverat, in extremo Martio Campo, quod Terentum appellatur, demissam infra terram pedes fere viginti, in qua pro malis avertendis populus R. facere sacra solitus erat. Ludos postea sæculares et nonagensimo quoq. anno facere ibi capit Popillio Lænate Duumviro sacrorum: in quib. hostiis furulis est operatus tribus diebus, totidemq. noctibus, ac deinde institutum esse, centum post annos, ut fierent. Unde videntur sæculares appellati, quod centum annorum spatium sæculi habetur. Scutilum<sup>z</sup> tenue et macrum dicitur, ex Græco, ut cum dicimus scutilum hominem, exilem aliquem demonstramus in quo pellicula tantum. In pompa aliud dicimus scutilum, ut videatur scutilum de scrutilo derivatum detrita r. litera, sitq. is, qui virtute potest scrutari: sed ex Græco nomen factum scrutilo, cum coriarium significamus. Squalidum<sup>a</sup> incultum et sordidum ait Verrius significare, sic

## NOTÆ

<sup>x</sup> *Quam dicunt*] In exemplari est, *quam d...* quod operarum vitio non ita plane expressum est: ex eo fragmento nos fecimus, *quam dicunt*.

<sup>y</sup> *Sæculares*] Acron in Horat. Carm. Sæc. 'Ludi sæculares ternis dieb. ac noctib. agebantur pro cultu Solis die, et nocte Lunæ.'

<sup>z</sup> *Scutilum*] Ex Græco *σκότρος* videtur Festus *scutilum* deduxisse, cum exilem aliquem significat: reliqua non egent interprete. Vide in 'Manducus.'

<sup>a</sup> *Squalidum*] Agellius lib. II. cap. 6. 'Squalere,' inquit, 'dictum a squalarum crebritate, asperitateq. quæ

dictum, quod proxime ad similitudinem squamæ piscium accedit, utiq. eorum, qui in profunditatibus abditi paludum squallent maxime. Unde Ennius in Telepho: Quam vestitus squalida sæptus stola. Squarrosos ab eadem squamarum piscium similitudine ait dictos, quorum cutis exsurgat ob adsiduam inluviem. Lucilius: Varonum ac rupicum squarrosa, incondita rostra. Schœniculas<sup>b</sup> appellare videtur meretriculas Plautus propter usum unguenti schœni: quod est pessimi generis: itaq. dixit, [139] Diobolares schœniculæ, miraculæ, cum extritis talis, cum todellis crusculis. Idem: Prosedas pistorum amicas, reliquias halicarias miseras schœno dilibutas; servilicolas, sordidas. Scorta<sup>c</sup> appellantur meretrices ex consuetudine rusticorum qui, ut est apud Atellanos antiquos, solebant dicere, se attulisse pro scorto delicularum:<sup>13</sup> omnia namq. ex pellibus facta, scortea appellantur. Scortes, id est, pelles testium arietenorum ab iisdem scorteis pellib. idem Verrius dictas esse ait. Scandulaca genus herbæ frugibus inimicæ, quod eas velut hedera implicando necat. Scaptensula, locus ubi argentum effoditur in Macedonia, ita dictus a fodiendo, quod est Græce σκάπτειν. Lucretius: Quales expiret Scaptensula<sup>d</sup> subter odores. Spara parvissimi generis jacula, ab eo quod spargantur, dicta. Lucilius Sa-



13 f. pelliculam.

#### NOTE

in serpentium pisciumq. coriis visuntur.' Quæ nos hic supplevimus, si minus verba, Festi certe sententiam, repræsentant.

<sup>b</sup> Schœniculas] Vide supra in 'Prosedas.'

<sup>c</sup> Scorta] Hujus loci restitutio debetur M. Varroni, qui lib. VII. de Ling. Lat. 'Scortari,' inquit, 'est sæpius meretriculam ducere, quæ scortum dicta a pelle. Id enim non solum antiqui dicebant scortum, sed etiam nunc dicimus scortea ea, quæ

ex corio et pellib. sunt facta. Inde in aliquot sacris et sacellis scriptum habemus: Ne quid scortemum adhibeatur ideo, ne morticinum quid adsit: in Atellanis licet animadvertere rusticos dicere se adduxisse pro scorto pelliculam.' Ex his verbis manifestum est, pro delicularum, corrupto verbo, scribendum esse pelliculam.

<sup>d</sup> Scaptensula] Σκάπτῃ ἔλη Græcis, in qua Thucydides historiam scripsit, cum ibi exularet.

*tyrarum L . . . . . Tum Spara, tum murices,*<sup>14</sup>  
*portantur tragula porro. Scitum populi dicebatur, quod sine*  
*plebe cunctus patricius ordo, rogante patricio, suis suffragiis*  
*jussit: quod autem aliquo interrogante ex patrib. et plebe*  
*suffragante scitum esset, id jam leges scribta dicebantur. Sed*  
*illud plebei scitum est quod TR. PL. sine patriciis plebem*  
*rogavit, id est, consuluit plebesq. scivit. Plebes autem est*  
*omnis populus præter senatores, et præter patricos. Scita*  
*facie, pro bona facie, alias, bonis pro scitis, a poetis usur-*  
*pantur. Terentius in Phormione, satis, inquit, scita: et in*  
*Heautontimorumeno, at si scias, quam scite in mentem vene-*  
*rit. L. Ennius in libro VI. lumen . . . . .*  
*scitus agaso. Scenam genus fuisse cultri manifestum est,*  
*sed futurum*<sup>15</sup> [140] *securis, an dolabra sit, ambigitur:*  
*quam Cincius in libro, qui est ei*<sup>16</sup> *de verbis priscis, dola-*  
*bram ait esse pontificiam. Livius in Lydio: Corruit quasi*  
*ictus scena, haud multo secus. SEX. POMPEII FESTI DE*  
*VERBORVM SIGNIFICAT. LIB. XVIII. INCIPIT. LIB.*  
*XVIII.*

Scriptum<sup>17</sup> est id, quod in palustribus locis nascitur  
 leve, et procerum, unde teges fiant. Inde proverbium est  
 in eas natum res, quæ nullius impedimenti sunt, in scirpo  
 nodum quærere. Ennius: Quærunt in scirpo, soliti quod  
 dicere, nodum: et Plautus in Aulularia: Quasi pueri, qui  
 nare discunt, scirpo induetur ratis. Novius in Phœnissis:  
 Sume arma. i. ante<sup>18</sup> occidam clava scirpia. Spira dicitur  
 et basis columnæ unius tori, aut duorum, et genus operis  
 pistorii: et funis nauticus in orbem convolutus, ab eadem  
 omnes similitudine. Pacuvius: Quid cessatis socii eicere  
 spiras sparteas? Ennius quidem hominum multitudinem  
 ita appellat, cum ait: Spiras legionibus nexunt. Spectu  
 sine præpositione Pacuvius in Duloreste usus est, cum  
 ait: Amplus, rubicundo colore, et spectu præptervo<sup>19</sup> fe-  
 rox. Spetile<sup>20</sup> vocatur infra umbilicum suis, quod est



<sup>14</sup> f. *rumices*.—<sup>15</sup> f. *utrum*.—<sup>16</sup> f. *II. i. secundus*.—<sup>17</sup> f. *scirpus*.—<sup>18</sup> f. *jam te*.—<sup>19</sup> f. *protervo*.—<sup>20</sup> f. *Spectile*.



carnis, proprii cujusdam habitus, exos, qua etiam antiqui per se utebantur. Plautus enumerandis villis<sup>1</sup> obsoniis in Carbonaria sic m. Ego pernam, sumen, sueres spectile, galium,<sup>2</sup> glandia. Spicit quoq. sine præpositione dixerunt antiqui. Plautus: Flagitium est, si nihil mittetur, quæ supercilio<sup>3</sup> spicit, et spexit. Ennius l. vi. Quos ubi rex . . . . . ulo spexit de contib.<sup>4</sup> celsis.<sup>f</sup> Spirillum vocari ait Opilius Aurelius capræ barbam. Spintyrnix est avis genus turpis [141] figuræ: occursatrix artificum, perditâ spinturnix ea Græce dicitur (ut ait Santra)<sup>5</sup> ΣΠΙΝΘΑΡΗΣ. Spicum masculine antiqui dicebant, ut hunc stirpem et hanc annem: versus est antiquus: Quasi messor per messim ununquemq. spicum collegit. Speres antiqui pluraliter dicebant, ut Ennius lib. 11. Et simul effugit speres ita funditus nostras: et lib. xvi. Spero: si speres quicquam prodesse potis sunt. Spectio in auguralib. ponitur pro aspectione, et nuntiatio. quia<sup>6</sup> omne jus sacrorum habent Augurib. spectio dumtaxat, quorum consilio rem gerent magistratus, non ut possent impedire nuntiando, quæ cum vidissent satis, spectio sine nuntiatione data est, ut ipsi auspicio rem gererent, non ut alios impedirent nuntiando. Scripturarius ager publicus appellatur, in quo ut pecora pascantur, certum æs est: quia publicanus scribendo conficit rationem cum pastore, Scribas proprio nomine antiqui, et libentarios, et poëtas vocabant. at nunc dicuntur scribæ quidem librarii, qui rationes publicas scribunt in tabulis: itaq. cum Livius Andronicus bello Punico secundo scribisset carmen, quod a virginib. est cantatum, quia prosperius resp. populi R. geri cœpta est, publice adtribu-



1 f. *suillis*.—2 f. *callum*.—3 f. *supercilio*.—4 f. *montib.*—5 ( ).—6 f. *iis, qui*.

## NOTÆ

<sup>e</sup> *Spetile*] Varro, 'Sneris a nomine ejus.'

<sup>f</sup> *Celsis*] Ennii versum Pomponius Lætus ita legebat, *Quos ubi rex ultro*

*spexit de montibus celsis*. In exemplari certe est: *Quos ubi rex . . . . ulo spexit de contibus celsis*: ut *sedulo*, vel paulo, legendum sit.

ta est et <sup>7</sup> in Aventino ædis Minervæ, in qua liceret scribis, histrionibusq. consistere, ac dona ponere in honorem Livii quia his <sup>8</sup> et scribebat fabulas, et agebat. Scruptæ <sup>9</sup> dicebantur nugatoriæ ac despiciendæ mulieres, ut ait unus, <sup>9</sup> ab his <sup>10</sup> quæ screa iidem appellabant, id est, quæ quis excreare solet, quatenus id faciendo se purgaret. Titinius in Prilla: Rectius mecastor Piculetæ Postumæ lectum hodie [142] stratum vidi scrattia mulieris. *Scrutillus* appellabatur venter suillus, <sup>h</sup> condito farre expletus. Plautus: venter sullus, <sup>11</sup> dicam suo nomine scrinillum: <sup>12</sup> ego me hodie . . . . . *siquid esset, quod comesa farte biberem* . . . . . Spinther vocabatur *armilla genus, quod mulieres antiquæ gerere solebant brachio summo sinistro.* Plautus: *Jubeasq. spinther novam reconcinnarier.* *Scrupi* <sup>i</sup> dicuntur aspera saxa, et difficilia: *petræ etiam attractari insuetæ, aut naufragiorum pollutæ scelere.* Ennius in *Andromacha*: *Scrupeo investita saxa atq. hostreis,* <sup>13</sup> *quam excaprent.* Unde scrupolosam rem dicimus quæ aliquid habet in se asperi. Cornelius Sisenna, *hist. libro 1111.* his tum injectus est levis scrupulus, et quædam dubitatio. *Scorteum* ab eadem causa, qua scortum vocabatur pelliceum, in quo sagittæ reconduuntur, ab eo quod ex pellib. factum est quia pellib. nomen



7 f. ei.—8 f. is.—9 f. Verrius.—10 f. iis.—11 f. suillus.—12 f. scrutillum.—13 f. saxo, atq. ostreis.

#### NOTÆ

<sup>8</sup> *Scruptæ*] Varro lib. vi. de Ling. Lat. habet *scrantia*.

<sup>h</sup> *Suillus*] De *sullus* fecimus *suilus*: et pro corrupto verbo, *iuillum*, emendavimus *Scrutillum*. De verbo *suillus* non est dubitandum, quia in hoc exemplari *l* litera loco *i* posita sæpe reperitur: de *scrutillo* memini me legisse, sed apud quem, non valet quærere.

<sup>i</sup> *Scrupi*] Ennii versus, quem hic

citat Festus ex *Andromacha*, extat apud Nonium in ‘*Scapres.*’ In exemplari est, *Ennius in An . . . . non Ar . . . . unde error fluxit, ut alii scripserint, in Armorum iudicio, cum tamen versus sit ex Andromacha: asperi item, non aspera, est in eodem exemplari. Quod sequitur exemplum de verbis scrupulus, et scrupulosus, videtur esse Cornelii Sisennæ.*

α σκύτος quod Græce pellis. Unde scyiticæ, et scuta, quia non sine pellib. sunt.

Sceleratus campus appellatur prope portam Collinam, in quo virgines Vestales, quæ incestum fecerunt, defossæ sunt vivæ. Scribonianum<sup>k</sup> appellatur antea<sup>14</sup> atria puteal, quod fecit Scribonius, cui negotium datum a Senatu fuerat, ut conquirerer<sup>15</sup> sacella attacta. isq. illud procuravit, quia in eo loco attactum fulgure sacellum fuit: quod ignoraretur autem, ubi esset (ut quidam)<sup>16</sup> fulgur conditum, quod cum scitur, nefas est integri, semper foramine ibi aperto cælum patet. Sceleratus<sup>1</sup> vicus appellatur, quod cum Tarquinius Superbus interficiendum curasset Ser. Tullium regem socerum suum, corpus [143] ejus jacens filia carpento supervecta st, properans in possessionem domus paternæ. Scelerata<sup>m</sup> porta eadem appellatur a quibusdam, quæ et Carmentalis dicitur, quod ei proximum Carmentæ sacellum fuit. Scelerata autem, quod per eam sex et trecenti Fabii cum clientium millib. quinq. egressi adversus Etruscos, ad amnem Cremeram omnes sunt interfecti: qua ex causa factum est, ut ea porta intrare, egredive omen habeatur. Schedia<sup>n</sup> genus navigii inconditi, trabib. tantum inter se connexis facti, quo mercimonia circum ferunt post amissam navem. Unde schedia usus quoq. poëmata dicit et versus, non satis perfectis<sup>17</sup> qui essent: appellavit schedium . . . s cum dixit: Qui



14 f. ante.—15 f. coinqueret.—16 ( ).—17 f. perfecti.

#### NOTÆ

<sup>k</sup> Scribonianum] Hoc ipsum Scribonianum puteal expressum est in argenteo quodam denario familiæ Scriboniæ, cum inscriptione, PUTEAL. SCRIBONIAN. ante Atria emendavimus ex loco simili in Tablinum, in quo est: 'Qui locus ante Atrium est.' Verbum vero coinqueret, quod in margine notavimus, et attacta, hausimus ex ipso antiquitatis fonte: nam in veterin. apud me inscriptionibus

Fratrum Arvalium sic habetur. QVOD AB. ICTV. FVLMINIS. ARBORES. LVCI SACRI. D. D. ATTACTE. ARDVERINT EARVMQVE. ARBORVM. ADOLFECTA. RVN. ET. COINQVENDARVM. &c.

<sup>1</sup> Sceleratus] Vide supra in 'Orbius clivus.'

<sup>m</sup> Scelerata] In exemplari plane est . . . s. i. Carmentalis dicitur.

<sup>n</sup> Schedia] Notum omnibus quid sit apud Græcos σχηδιάζειν.

schedium facit inconditum, et inelaboratum. Sexagenarios<sup>o</sup> de ponte olim dejiciebant, cujus causam Manilius hanc refert: quod Romam qui incoluerint primi Aborigines, hominem sexaginta annorum qui esset immolare Diti Patri quotannis soliti fuerint: quod facere eos destitisse adventu Herculis: sed religione postea veteris moris scirpeas hominum effigies de ponte in Tiberim vetere modo mittere instituisse. Alii dicunt, morante in Italia Hercule, quod quidam ejus comitum habitaverint secundum ripam haberi,<sup>18</sup> atq. Argæos se ab Argivis vocaverint arvi,<sup>19</sup> quorum proditam memoriam redintegrari eo gente missum ab Græca legatum quendam Argæum, diu cum iis Romæ moratum esse: is ut obierit institutum esse a sacerdotibus effigies scirpea ex omnibus, cum quæ publicæ erant rei nuntiavisset, per flumen, ac mare [144] in patriam remitteretur: sunt, qui dicant, post urbem a Gallis liberatam, ob inopiam cibatus, cœptos sexaginta annorum homines jaci in Tiberim, ex quo numero unus, filii pietate occultatus, sæpe profuerit patriæ consilio, sub persona filii: id, ut sit cognitum, ei juveni esse ignotum, et sexagenariis vita concessa: latebras autem ejus<sup>20</sup> quibus arguerit<sup>1</sup> senem, id est, cohibuerit, et celaverit, sanctitate dignas esse visas, ideoq. arcæa<sup>2</sup> appellata: sed exploratissimum illud est causæ, quo tempore primum per pontem cœperunt comitiis suffragium ferre, juniores conclamaverunt, ut de ponte deicerentur sexagenarii, qui jam nullo publico munere fungerentur, ut ipsi potius sibi, quam illi deligerent imperatorem: cujus sententiæ est etiam Sinius Capito: vanam autem opinionem de ponte Tiberino confirmavit Afranius in Repudiato. Secus<sup>3</sup> aliter significat sexu, natura, habituq. ex Græco, quam illi vocant ἑξήν.



18 f. Tiberis.—19 f. arvis.—20 f. eas.—1 f. arcuerit.—2 f. Argæa.—3 f. Sexus.

#### NOTE

<sup>o</sup> Sexagenarios] Dionysius lib. 1. ἀπὸ τῆς ἱερᾶς γεφύρας βάλλουσιν εἰς τὸ Ἀντ. Rom. εἶδωλα εἰς μορφὰς ἀνθρώ- ῥεῦμα τοῦ Τιβέριος, Ἀργείους αὐτὰ κα- πων εἰκονισμένα τριάκοντα τὸν ἀριθμὸν λούντες.

Afranius in Privigno: Sic agit<sup>4</sup> orbus virili sexu adoptavit sibi. Pacuvius in Atalanta: Triplicem virili sexu partum procreat. Simpludiarea<sup>p</sup> funera sunt, quib. adhibentur D. T.<sup>5</sup> Iudi, corbitoresq. quidam ea dixerunt esse, quib. neutrum genus interesset ludorum: nam indictiva sunt, quib. adhibentur non Iudi modo, sed etiam desultores, quæ sunt amplissima. Sex suffragia appellantur in equitum centuriis, quæ sunt adfectæ<sup>6</sup> ei numero centuriarum, quas Priscus Tarquinius rex constituit. Sestertius dicitur quarta pars denarii, quo tempore his<sup>7</sup> decussis valebat, id est, dupundius, S. [145] Sinistræ<sup>9</sup> aves, sinistrumq. est sinistimum, auspiciū, i. quod sinat fieri. Varro l. v. epistolicarum quæstionum ait: A Deorum<sup>8</sup> sede cum in meridiem spectes, ad sinistra sunt partes mundi exorientes, ad dexteram occidentes; factum arbitror, ut sinistra meliora auspicia, quam dextera esse existimentur: idem fere sentiunt Sinius Capito, et Cincius. Sentinare, satagere, dictum a sentina, quam multæ aquæ<sup>9</sup> navis cum recipit, periclitatur. Cæcilius in Æthriōne: Cum Mercurio capit consilium, post quam sentinat satis. Senatores<sup>r</sup> a senectute dici satis constat, quos initio Romulus elegit centum, quorum consilio rep. administraret: itaq. etiam Patres appellati sunt et nunc cum senatores adesse jubentur, quibusq. in senatu sententiam dicere licet: quia hi,<sup>10</sup> qui post lustrum conditum ex junioribus magistratum ceperunt, et in senatu sententiam dicunt, et non vocantur Senatores



4 f. ait.—5 f. duntaxat.—6 f. adjectæ.—7 f. is.—8 f. auspiciorum.—9 f. quia multum aquæ.—10 f. ii.

#### NOTÆ

<sup>p</sup> *Simpludiarea*] Vide supra in 'Indictivum funus:' notas D. T. *duntaxat* significare opinor.

<sup>9</sup> *Sinistra*] Videndus Plutarchus in *Problem.* Pro *a Deorum sede*, in margine emendavimus, *auspiciorum sede*, ex loco simili apud Varronem in lib. v. de *Ling. Lat.* in quo sic est,

*Auspiciorum endo sede*: sic enim est in manuscripto libro, pro *auspicio orando sede*: nam quæ sequuntur, in *templo auspiciis*, glossemata sunt. Videndus Livius lib. v. et Dionysius lib. 11.

<sup>r</sup> *Senatores*] Agellius lib. 111. cap. 8. Livius lib. xx111. et xxx1.

ante, quam in seniorib. sunt censi. Senatus decretum a consulto Ælius Gallus sic distinguit, ut id dicat particulam quandam esse senatus consulti, ut cum provincia alicui decernitur, quod tamen ipsum senatus consulti est. Senis crinib. nubentes ornantur, quod his<sup>11</sup> ornatus vetustissimus fuit: quidam quod eo Vestales virgines ornentur, quarum castitatem viris suis sponoe<sup>12</sup> . . . a ceteris. Sentes, cum constet esse spinas, et Afranius in Abducta dixerit: Quam senticosa verba pertorquet turba:<sup>13</sup> pro spinosis accipi debet. Senium a senili acerbitate, et vitiis dictum: posuit Cæcilius in Hymnide: Sine suam senectutem ducat utiq. ad senium sorbitio. Senonas, Gallos (Verrius ait)† existimari appellari, quia novi venerint ex [146] transalpina regione, ac primum appellatos ξένους, postea Senonas. Septentriones<sup>5</sup> septem stellæ appellantur a septem bobus junctis, quos triones a terra rustici appellent, quod juncti simul terram arent, quasi terriones: quidam a septem stellis, quod id astrum Græci ἑμπεξον dicant, quia habet partem quandam temonis specie: unde ait Ennius: Superat temo stellas. Sed et physici eum situm septem stellarum conten . . . templati,<sup>14</sup> septentriones dici aiunt, quod ita sunt sitæ septem stellæ, ut ternæ proximæ specie efficiant velut trigona. Scensas antiqui dicebant, quam nunc cænas: quæ autem nunc prandia, pro cænis habebant, et pro cænis vespernas appellabant. Signa, ut rerum, ita quoque res ipsæ dicuntur, aut lapides, aut fictile, aut si qua ejusmodi adhuc aliqua: et signa dicuntur, quæ sculpantur etiam. Sed pocula etiam in quibus sunt simulacra ad effigies sigillata. Sequester is dicitur, qui inter aliquos, qui certant, medius, ut inter eos convenerit, depositum ita tenet aliquid, ut ei reddat, qui<sup>15</sup> id deberi jure, sibi constiterit. Cato in ea oratione, quam habuit



11 f. is.—12 f. spondeant.—13 f. lupa.—† ( ).—14 f. contemplati.—15 f. quoi.

#### NOTÆ

<sup>5</sup> Septentriones] Ennii versus dimidiatus habetur apud Varronem in lib. VI. de Ling. Lat.

de Indigitibus: Sinunt *miseros perire*, ut bona rapiant; aut *si superstites petant*, vi seques prodent:<sup>16</sup> et Plautus *Mercatore*: *Immo sic sequestro mihi data est . . . . .* Sepulchrum est, ut ait Gallus *Ælius*, in quo mortuus sepultus est, quod antiqui *bustum* appellabant: hisq.<sup>17</sup> cippis, aut aliqua alia re, mortui causa designatus est, intra quos sepultura est facta. Segnitia dicitur, quod sine [147] nitendo quid utile, aut honestum. Terentius: *Enimvero Dave, nihil loci est segnitiae, neq. socordiae. Signare dicitur signis notare, velut in pecorib. fit*: sed antiqui eo pro scribere utebantur, unde et *subsignare*, et *consignare invenitur positum, pro subscribere, et conscribere. Septimontium*<sup>t</sup> dies appellatur mense Decembri, qui dicitur in Fastis Agonalia, quod eo die in septem montibus fiunt sacrificia Palatio, Velia, Fagutali, Subura, Cermalo, Cælio, Opio, Cispio. Sifus<sup>u</sup> usurpatum est pro tubis ipsis, id quod Græce dicitur *σιφον* in lege rivalicia sic est, quæ lata fuit rogante populum Ser. Sulpicio Ser. F. Rufo. Montani, paganive, siphonibus aquam dividunt: donec eam inter se dividerint; Prætoris<sup>v</sup> judicatio esto. Siparium,<sup>x</sup> quo in scænis mimi utuntur, dictum ait Verrius a velamento, quod vocetur alias *auleum*. Supparum appellant dolonem, quod est velum minus in navi, ut acation, majus: supparum autem dictum ait Sinius Capito velut

16 f. sequestro dent.—17 f. isq.

## NOTÆ

<sup>t</sup> *Septimontium*] Vide supra in ‘Sacran.’

<sup>u</sup> Verbum, cujus extrema tantum litera in exemplari reliqua est, putamus fuisse, *Prætoris*; tantum enim spatii relictum est: vel si magis placeat, *curatoris*: utrumq. in veterib. legum fragmentis reperitur. In lege Mamilia apud scriptores de limitibus agrorum sic est: ‘Deque ea re curatoris, qui hac lege erit, juris dictio, reciperatorumque datio, addictio esto. Cum curator hac lege non erit,

tunc quicumque magistratus in ea colonia, municipio, præfectura, foro, conciliabulo jure dicendo præerit, ejus magistratus, de ea re jurisdictione, judicisq. datio, addictio esto.’

<sup>x</sup> *Siparium*] Isidorus lib. XIX. cap. 3. Capitonis sententiam de siparii etymo confirmare videtur, cum inquit: ‘Siparium genus veli unum pedem habens, quo inniti navigia solent in navigatione, quoties vis venti languescit, quod ex separatione existimant nominatum.’

*separatum quod sit, disjunctumq. a dolone interioris mali. Sepultum* morte, moroq.<sup>18</sup> cum ait . . . . de L. Terentio. Tusci vici magistro significat vivum de saxo Tarpeio elatum, cum eo venisset commissatum, quod mero, id est, vino esset coactus. *Seplasia forum Capuæ, in quo plurimi unguentarii erant: in Pison. m.<sup>y</sup> Cicero.* *Seplasia<sup>z</sup> mehercule, ut dici audiebam, te ut primum asperxit Campanum consulem repudiavit. Saticula<sup>a</sup> oppidum in Samnio captum est: quo postea coloniam deduxerunt Triumviri M. [148] Valerius Corvus, Junius Scæva, P. Flavius<sup>19</sup> Longus ex S. C. Kal. Januariis P. Papirio Cursore, C. Junio II. Cos. Segesta, quæ nunc appellatur, oppidum in Sicilia est, quod videtur Æneas condidisse præposito ibi Egesto, qui eam Egestam nominavit: sed præposita est ei S litera, ne obsceno nomine<sup>b</sup> appellaretur, ut factum est in Malevento: quod Beneventum dictum est: et in Epidamno, quod usurpatur Dyrrachium. Seliquastra sedilia antiqui generis appellantur D litera in L conversa, ut etiam in sella factum est, et subsellio, et solio, quæ non minus a sedendo dicta sunt. Silus appellatur naso s. rusus<sup>20</sup> versus repando: unde galeæ quoq. a similitudine, silæ dicebantur. Silvii sunt appellati Albani reges, a Lavinia filio, quem post excessum Æneæ gravis relicta, timens periculum, et suæ vitæ, et ejus, quem utero gerebat, in sylvis latens, enixa est: qui restitutus in regnum est post mortem Ascanii, prælatus Julio<sup>1</sup> fratris filio, cum inter eos de regno am-*

//////////

18 f. meroque.—19 f. Fulvius.—20 f. susum.—1 f. Julio.

#### NOTE

<sup>y</sup> In exemplari est . . . . . on. m. Cicero. quod puto fuisse, in *Pison. meminuit Cicero.*

<sup>z</sup> *Seplasia*] Nonius in ‘*Seplasiuum*,’ adductis ex Varrone exemplis, ostendit antiquos dixisse *Seplasiuum* neutro genere, et *Seplasiuum* feminino. Pomponius Adelphis citatur ab eodem

Nonio in Datatim. Vide in ‘*Seplasia.*’

<sup>a</sup> *Saticula*] In exemplari plane est . . . . . iam: ex quo facimus, *coloniam.*

<sup>b</sup> Hermolans in Plinium lib. III. cap. 8. legit *obsceno omine*, pro eo quod est in exemplari, *nomine.*



bigeretur. Sertorem quidam putant dictum a prendendo, quia cum cuiquam adserat<sup>2</sup> manum educendi ejus gratia ex servitute in libertatem, vocetur adserter: cum verisimilius sit dictum, qui sereret quid, ac potius adsertorem a serendo cepisse nomen, cum aliquem serat petendo in libertatem eandem, qua ipse sit, id est, jungat, quia fruges cum seruntur, terræ jungit, quod totum Verrius ἀπιθάνως introduxit. Seges dicitur ea pars agri, quæ arata, et consita est: a serendo videlicet. Serilla Verrius appellari putat navigia Histricia,<sup>3</sup> ac [149] Liburnica, quæ lino ac sparto condeusantur, a conserendo et contexendo dicta: quia dicat Pacuvius in Niptris: Nec ulla subcus<sup>4</sup> cohibet compagem alvei: sed suta lino, et sparteis scrillib. cum περιφραστικῶς, et ficto vocabulo usus sit pro funiculis, qui sparto conseruntur. Servorum dies festus vulgo existimatur Idus<sup>5</sup> Aug. quod eo die Ser. Tullius, natus servus,<sup>6</sup> ædem Dianæ dedicaverit in Aventino, cujus tutelæ sint cervi, a quo<sup>7</sup> celeritate fugitivos vocent cervos.<sup>c</sup> Sero sapiunt Phryges, proverbium est natum a Trojanis, qui decimo deniq. anno velle cœperant Helenam, quæq. cum ea erant rapta, reddere Achivis. Sispitem<sup>d</sup> Junonem, quam vulgo sospitem appellant, antiqui usurpabant, cum ea vox ex Græco videatur sumpta, quod est σῶξις. Sultis, si voltis significat, composito vocabulo, ita, ut alia sunt, Λ<sup>8</sup> si audes; sis, si vis; plicet<sup>9</sup> Λ<sup>10</sup> in loco; scis licet,<sup>11</sup> scias licet; equidem (equo)<sup>12</sup> ego quidem. Ennius: Pandite sulti genas, et corde relinquit somnum. Setius<sup>13</sup> a sero videtur dictum. Accius in Am-

2 f. afferat.—3 f. Histrica.—4 f. subseus.—5 f. Idib.—6 f. serva.—7 f. quorum.—8 f. Λ sodes.—9 f. ilicet, ire licet.—10 f. Λ illico.—11 f. scilicet.—12 ( ).—13 f. serius.

## NOTÆ

<sup>c</sup> Exemplar habet *cervos*, pro eo quod alii *servos* ediderunt: nos antiquam scripturam retineamus, tum quod cervi dicuntur fugitivi, tum quod ita est apud Martialem in libro vetustissimo apud me: 'At nunc pro cervo,' &c. Vide Petrum Crinitum

lib. XIX. cap. 8. cujus loci admouit me Petrus Victorius.

<sup>d</sup> *Sispitem*] Verum est, quod ait Festus, Junonem ab antiquis dictam Sispitem: nisi quod in numismatibus est, JUNO SISPIA. ut hic quoque videatur legendum *Sispitam*, et *Sospitam*.

phitryone: Si forte paulo, quam tu veniam setius.<sup>14</sup> Sedum, alii sadum, appellant herbam, quam Opillius Aurelius sesuvium vocari ait, eamq. in tegulis seri, nec quamobrem id fiat, indicat. Specus fœminino genere pronuntiabant antiqui: ut metus et nepos; tam hercules, quam masculino stirpis, ut<sup>15</sup> frons, ut Ennius: Tum causa<sup>16</sup> sub monte alte<sup>17</sup> specus inius<sup>18</sup> patebat:<sup>19</sup> et Pacuvius in Chryse: Est ibi sub eo saxo penitus strata harena ingens specus. Spondere antea ponebatur pro dicere, [150] unde et respondere adhuc manet, sed postea usurpari cœptum est etiam in promissione alterius. Subditus dicitur is, qui in demortui, (in demortuis)<sup>20</sup> iudicis locum iudex datur his,<sup>1</sup> qui eum habuerant iudicem dumtaxat in eandem rem, vel litem. Saturno<sup>e</sup>

14 f. serius.—15 f. stirps aut.—16 f. casu.—17 f. altæ.—18 f. intus.—19 f. patebant.—20 ( ).—1 f. iis.

## NOTÆ

<sup>e</sup> Saturno] Supra in ‘Saturnia’ sic scriptum est. ‘Ara dicata Saturno ante bellum Trojanum videtur, quia apud eam supplicat apertis capitibus.’ Metelli Pont. Max. de quo hic Festus, meminit Macrobius lib. III. cap. 13. C. vero Claudii Auguris, Livius lib. XLV. eum inquit: ‘Augur C. Claudius mortuus, in ejus locum Augur creatus T. Quinctius.’ Quod autem inaugurationi ejus, qui Augur creatus esset, alius Augur adesse solitus sit, et Festi reliquæ indicant, et verba Metelli hujus confirmant, quæ sunt in indice 4. apud Macrobius; quibus inaugurationem Lentuli Flamini Martialis ita describit: ‘A. d. 9. Kal. Sept. quo die Lentulus Flamen Martialis inauguratus est, domus ornata fuit, triclinia lectis eburneis strata fuerunt: duob. tricliniis Pontifices cubnerunt Q. Catulus, M. Æmilius Lepidus, D. Silanus, C. Cæsar Rex sacrorum, P. Scævola Sextus, P. Cornelius, P. Volumnius, P. Albinovannus, et L. Ju-

lius Cæsar Augur qui eum inauguravit.’ De hujusmodi inauguratione ita Livius lib. XXVII. ‘L. Aquillius Augur creatus, inauguratusq.’ et lib. XXX. ‘Fabi Maximus Augur annos 42. &c. in locum ejus inauguratus Q. Fabius filius.’ Suetonius in Caio cap. 12. ‘Deinde Augur in locum fratris sui Drusi destinatus, priusquam inauguraretur, ad Pontificatum traductus est: Saturnalibus itaque cum Ser. Sulpicius Rufus inaugurandus esset, ejus autem inaugurationi Metellus Pont. Max. C. Claudium Augurem adesse juberet, excusavit se Claudius, quod sacris familiae suæ impeditus esset, quibus sacrificandum foret aperto capite, cum Saturno aperto res sacra facienda es-et: eaq. de causa multatum a Pontifice Claudium provocasse, deinde reconciliatum esse.’ De sacris familiae Claudiae, Festus supra in ‘Propudianus.’ ‘Porcus,’ inquit, ‘Propudianus, qui in sacrificio gentis Claudiae velut piamentum, exso-

sacrificium fit capite aperto. *Ejus autem sacro Metellus Pont. Max. cum Claudium Augurem jussisset adesset, ut eum tunc adhiberet Ser. Sulpici Ser. F. inaugurationi: ille autem excusaret se, sacra sibi familiaria obstare, quib. supplicandum esset capite aperto: Saturno autem esset futurum, ut cum aperto capite res sacra facienda esset: Pontifex illum multavit: Claudius provocavit: sed cum reconciliatus Pontifici esset Claudius familiae sacris peractis, Saturno sacra fecit religione solutus. Saxum Tarpeium appellatam aiunt partem montis, qui ob sepultam Tarpeiam ibi virginem, quæ eum montem Sabinis prodere pacta erat, ita nominatus est: vel ab eo, quod quidam nomine L. Tarpeius Romulo regi cum propter raptas virgines adversaretur, in ea parte, qua saxum est, de noxio poena sumpta, Tarpeium dictum, nolere funestum locum cum altera parte Capitoli congiungi. Scaptia<sup>f</sup> tribus a nomine Urbis Scaptiæ appellata, quam Pedani incolebant. Stellatina<sup>g</sup> tribus dicta, non a campo eo, qui in Campania est, sed eo, qui parum abest ab urbe Capena, ex quo Tusci profecti. Stellatinum eum campum appellaverunt. Sabatina a lacu Sabate. Sabini<sup>h</sup> dicti, ut ait Varro Terentius, quod ea gens PP.<sup>2</sup> præcipue colat Deos: sive ἀπὸ τοῦ σέβασθαι. Sanqualis porta appellata est [151] ab avi sanquali, ideoq. eodem est nomine, quo avis ipsa appellatur. Silere, tangere<sup>3</sup> significat, ficto verbo a s litera, quæ initium*

2 f. Penates.—3 f. tacere.

#### NOTÆ

lutio omnis contractæ religionis est.'  
Macrob. lib. 1. cap. 16. 'Sunt præterea feriæ propriæ familiarum, ut *Claudiae familiae*, et si quas ferias proprias quæque familia ex usu domesticæ celebritatis observat.'

<sup>f</sup> *Scaptia*] Scaptiam oppidum in Latio cum aliis numerat Plinius: addidimus autem in fragmento supplendo *Pedanos*, ex Livio qui ait ob *Pedanos* civitate receptos, tribum additam Scaptiam.

<sup>g</sup> *Stellatina*] De Capena urbe, et Capenatibus populis in Tuscia ad lucum Feroniæ, videndus Plinius lib. III. a quo Stellates quoque inter Tusciæ populos numerantur. Pro *urbe Capena*, fortasse melius adderetur, *regione Capena*.

<sup>h</sup> *Sabini*] In argenteis denariis Sulpiciæ gentis D. P. P. Deos Penates significat. De Sabinis tamen, quod Penates Deos præcipue colerent, non memini me legisse.

*ejus vocis est. Sellæ Curulis<sup>i</sup> locus in Circo datus est Valerio Dictatori, posteriusq.<sup>4</sup> ejus honoris causa, ut proxime sacellum Murcia spectarent, unde aspiciebant spectacula magistratus. Sontica<sup>k</sup> causa dicitur a morbo sontico, propter quem, quod est gerendum agere desistimus. M. Porcius lato de re,<sup>5</sup> A. Atili quid dicam causæ extitisse, timidus ne sis, an impedimento tibi causam sonticam fuisse? Stiricidium quasi stillicidium, cum stellæ,<sup>6</sup> concretæ frigore, cadunt. Cato pro C. . . . nihilominus voluit semper de stiricidio in re præsentī cognoscere, atq. etiam statuere. Sacramento dicitur quod jurisjurandi sacratione interposita actum est. Unde quis sacramento dicitur interrogari, quia jusjurandum interponitur. Cato in Q. Thermum de x. hominib. Tunc vero ibi aderunt, ne mala facinora, bona fide, aut scelera nefaria fierent,<sup>l</sup> qui dicerent sacramento, traderentur, lege æstimarentur. Siremps ponitur pro eadem, vel, pro inde quasi similis res ipsa. Cato in dissuadendo legem, quæ postea relicta est: Et præterea rogas ut quemquam adversus ea, si populus condemnaverit, siremps lex fiet, quasi adversus legem fecisset. Spiciunt,<sup>m</sup> antiquos dixisse sine præpositione testis est Cato in ea, quam habuit in Q. Thermum de septem hominib. Ut solent evitare sonivios, nisi qui sempiterni sunt, quos dum occurrant, ne spiciunt, neq. ratos, esse volunt. Spatiatorem,<sup>n</sup> erratorem Cato in An.<sup>7</sup> [152] Cæli-*



*4 f. posterisq.—5 f. Cato de re Floria.—6 f. stillæ.—7 f. M.*

#### NOTE

<sup>i</sup> *Sellæ Curulis*] Livius lib. II. 'Valerio Dictatori super solitos honores locus in Circo ipsi posterisque ad spectaculum datus.' Ex his verbis Festi locum concinnavimus.

<sup>k</sup> *Sontica*] Catonem de Re Floria citat Agellius lib. x. c. 13. cum autem in exemplari sit . . . *ibi causam sonticam* . . . satis apparet A. Atili vocandi casum esse.

<sup>l</sup> In exemplari sic est . . . *t scelera nefaria fie* . . . ab operis autem impe-

trare nequivimus, ut hæ literarum reliquæ ad fidem exemplaris ederentur.

<sup>m</sup> *Spiciunt*] Cato de decem hominibus contra Thermum citatur a Festo sæpe, et ab Agellio lib. XIII. cap. 24. de septem hominibus non inveni: ut fortasse pro *septem* hic quoque *decem* scribendum sit.

<sup>n</sup> *Spatiatorem*] Macrobius lib. III. c. 14. 'Sic nimirum M. Cato senatorem non ignobilem Cælium, spatiatorem,

um si se appellavisset: In coloniam me hercules scribere nolim, si trium virum<sup>8</sup> sim, spatiatorem atq. fescennium. Stata<sup>o</sup> sacrificia sunt, quæ certis dieb. fieri debent, Cato in ea, quam scripsit de L. Veturio, de sacrificio<sup>9</sup> commisso, cum ei equum ademit: Quod tu, quod in te fuit, sacra, stata solemnia, capite sancta deseruisti. Solemnia sacra dicuntur, quæ certis temporib. annisq. fieri solent. Serra præliari dicitur, cum assidue acceditur, recediturq. neq. ullo consistitur tempore. Cato de re militari: Sine<sup>10</sup> forte opus sit cuneo, aut globo, aut forcipe, aut turrib. aut serra, uti adoriare. Stercus ex æde Vestæ xvii. kal. Jul. defertur in angiportum medium fere clivi Capitolini, qui locus clauditur porta stercoraria: tantæ sanctitatis majores nostri esse judicavere. Summissiorem aliis ædem Honoris, et Virtutis C. Marius fecit, ne si forte officeret auspiciis publicis, Augures eam demoliri cogèrent. Sex Vestæ sacerdotes constitutæ sunt, ut populus pro sua quaque parte haberet ministram sacrorum, quia civitas Romana in sex est distributa partis: in primos secundosq. Titienses, Ramnes, Luceres. Salinum cum sale in mensa ponere figulis religioni habetur, quod quondam in Esquilina regione figulo, cum fornax plena vasorum coqueretur, atq. ille proxime eam convivatus, super modum potus, somno esset oppressus cum convivis suis, præteriens quidam petulans, ostio patente ex mensa salinum conjecit in fornacem: atq. ita, incendio excitato, figulus cum suis concrematus est. Sacramentum, æs significat, quod pœnæ nomine penditur, sive eo quis interrogatur, [153] sive contenditur: id in aliis reb. quinquaginta assium est, in aliis reb. quingentorum inter eos, qui iudicio inter se contende-

//////////

8 f. *Triumvir.*—9 f. *sacrilegio.*—10 f. *Sive.*

#### NOTÆ

et fescennium vocat.' Hic locus apud Macrobius aliter legitur, sed corrupte.

<sup>o</sup> *Stata*] Agellius lib. vii. cap. 22.

habet, ut hic Festus, *sacrificio*: supra tamen in *Prohibere Comitia*, scriptum est, *sacrilegio*: et ita in epitoma Pauli.

rent: qua de re lege L. Papirii Tr. pl.<sup>11</sup> sanctum est his verbis: Quicumq. Prætor post hoc<sup>12</sup> factus erit, qui inter cives jus dicet, tres viros Capitales populum rogato, hique<sup>13</sup> tres viri<sup>14</sup> . . . quicumq. <sup>15</sup> . . . cti erunt, sacramenta ex <sup>16</sup> . . . judicantq. eodemq. jure sunt, uti ex legib. plebei. scitis exigere, judicareq. (esse),<sup>17</sup> esseq. oportet: sacramenti autem nomine id æs dici cœptum est, quod et propter ærarii inopiam, et sacrorum publicorum multitudinem, consumebatur id in reb. divinis. Sextantarii asses in usu esse cœperunt ex eo tempore, quod<sup>19</sup> propter bellum Punicum secundum,<sup>9</sup> quod cum Hannibale gestum est, decreverunt patres, ut ex assib. qui tum erant librarii, fierent sextantarii (per quos cum solvi cœptum esset)<sup>20</sup> et<sup>1</sup> populus ære alieno liberaretur, et privati quib. debitum publice solvi oportebat, non magno detrimento adficerentur. Septuennio quoq. (anno)<sup>2</sup> <sup>3</sup> usus est, ut priore numero<sup>4</sup> sed id non permansit in usu, nec amplius processit in majorem. Senacula tria fuisse Romæ, in quib. senatus haberi solitus sit, memoriæ reddidit<sup>5</sup> Nicostratus in libro, qui inscribitur de Senatu habendo



11 f. *Militum*.—12 f. *H. L. R.*—13 f. *iique*.—14 f. *Capitales*.—15 f. *ex h. l. fa.*—16 f. *ignoto*.—17 ( ).—19 f. *quo*.—20 ( ).—1 f. *ut*.—2 ( ).—3 f. *quod eo*.—4 f. *nummo*.—5 f. *prodidit*.

#### NOTÆ

<sup>1</sup> Post hoc alii mutarunt in *post hac*: quæ sane lectio confirmatur testimonio antiquitatis: est enim in legum fragmentis ita: CENSORIBVS. QVEICVNQ. POSTHAC. FACTI. ERVNT. potest etiam emendari, *post h. l. r.* id est, posthac legem rogatam: quæ sane formula frequens est in eisdem legum fragmentis. Quod autem paulo post in exemplari deerat, supplēvimus ex earundem legum reliquiis, in quibus est: H. VIR. QVI. EX. H. L. FACTVS. CREATVS. VE. ERIT. Unde nos fecimus, *trevirī capitales quicumq.*

*ex hac lege facti erunt*: nam HÆC LEGE planè in legib. alibi incisum est. Quod in fine addit Festus, *sacramenti nomine id æs dici*, &c. confirmatur a Varrone, qui ait: ab eo sacro dictum: id enim æs sacris cædebat.

<sup>9</sup> Hermolaus legit, *quo per bellum Punicum secundum*. Paulo post legendum: *ut ex assibus, qui tum erant librarii, fierent sextantarii, ut populus ære liberaretur*, &c. et post: *septuennio quoque, quod eo usus est ut priore nummo*. Sed hæc in margine notavimus.

unum, ubi nunc est ædis Concordiæ inter Capitolium et Forum; in quo solebant magistratus D. T.<sup>6</sup> cum senioribus deliberare: alterum, ad portam Capenam: tertium, citra ædem Bellonæ, in quo exterarum nationum legatis, quos in urbem admittere volebant, senatus dabatur. Scholæ dictæ sunt, non ab otio ac vacatione omni, sed quod, ceteris rebus omissis, vacare liberalibus studiis pueri debent, ut etiam ludi appellantur, in quibus minime luditur, ne tristi [154] aliquo nomine fugiant pueri suo fungi munere. Subici aries dicitur, qui agitur, ut cadatur: quod fit (ut ait Cincius in libro de officio jurisconsulti)<sup>7</sup> exemplo Atheniensium, apud quos expiandi gratia aries inigitur ab eo, qui scelus admisit, pœnæ pendendæ loco. Speciem quam nos dicimus, εἰδος Græci dixerunt. Platon quidem ideam: nobis species pro eadem ponitur. Sesterti<sup>r</sup> nota apud antiquos fuit dupondi, et semissis: unde sestertius dictus quod semistertius. Sed auctos<sup>s</sup> est bello Punico secundo: apud antiquos autem denarius, et quinquesis in usu erant, et valebant denarius denos asses, quadrigati, bigati: quinquesis quinos: sed uterque auctus est, numerum æris perductum<sup>9</sup> esse aiunt lege Flaminia minus solvendi, cum ære alieno premeretur P. R. Solida sella,<sup>s</sup> ait Verrius, sedere tum quis jubetur, cum mane surgens, auspicandi gratia evigilavit, quod antiqui exprese, nihilq. ab interiore parte excavatas, aut laxatas faciebant sedes: quas sedes, solidas ideo, quod in his nihil erat concavum, maxime appellabant, inquit Verrius, quod scilicet essent totæ: absurde, ut mihi videtur, cum omne id quod sit totum, ait dictum solidum. Silatum antiqui pro eo quod nunc jantaculum<sup>t</sup> dicimus, appellabant, quia jajuni

6 f. dumtaxat.—7 ( ).—8 f. auctus.—9 f. productum.

## NOTÆ

<sup>r</sup> Sesterti] Vide in 'Sextantarii.'

<sup>s</sup> Solida sella] Vide in 'Silentio surgere:' et in 'Silere:' videndus etiam Livius lib. x. exprese unico s, antiqua scriptura.

<sup>t</sup> Jantaculum et jajuni est in exemplari. Glossarium item habet 'Jantat, ἀκρατίξει.' 'Jantaculum, ἄκρατον.' Quam quidem scripturam in aliis etiam manuscriptis libris vidimus.

vinum soli<sup>10</sup> conditum ante meridiem obsorbabant. Suffragatores<sup>u</sup> dicebantur apud majores hi qui vulgo in usu erant candidatis: nam ut melius apparerent juncta suffragia, suffragator quem quisq. fieri vellet, notabat apposito puncto, scribitis candidatorum hominum nominib. Varro in L. VII. rerum humanarum hoc tradit. Struppi<sup>x</sup> vocantur in pulvinarib. fasciculi [155] de verbenis facti, qui pro Deorum capitib. ponuntur. S . . . . apud urbem Calo Antistius Labeo dici ait magistratum publicum . . . . .  
Secespitam<sup>y</sup> esse Antistius Labeo ait cultrum ferreum, ob-



10 f. sili.

#### NOTÆ

<sup>u</sup> *Suffragatores*] Porphyrio in Horatii versum in poëtica: 'Omne tulit punctum:' 'Antiqui,' inquit, 'suffragia non scribebant, sed puncto notabant.' Idem refert epigramma incerti poëtæ de punctis suffragiorum: 'Ciconiarum Rufus iste conditor, Hic est duob. elegantior Planicis, suffragiorum puncta non tulit septem.' Cicero pro Cn. Plancio: 'Nam quod questus est plures te testes habere de Voltinia, quam in ea tribu puncta tuleris.' Ex his locis Festi sententiam, sive potius Varronis, ejus verba referebat Festus, intelligere poteris.

<sup>x</sup> *Struppi*] Vide supra in 'Stropus.'

<sup>y</sup> *Secespitam*] Sacrarium, ut apparet ex Festi reliquiis, templi locus dicebatur secretior, ut adytum, ad quem nulli erat aditus, nisi sacerdoti. Serv. lib. II. Æn. 'in eo res sacræ reponerentur.' Ulpianus Dig. L. I. tit. 8. 'Sacrarium,' inquit, 'est locus, in quo sacræ res ponuntur, quod etiam in ædificio privato esse potest: sæpiebatur autem sacrarium secespita, hoc est, reticulo quodam æneo, in quo tubæ seu tubi relict

erant, per quos manib. sacra tangere licebat: atq. hujusmodi secespita utebantur tum in sacrariis, quæ erant in templis, tum in iis, quæ erant in aliis locis: erantq. secespitæ velut repagula quædam.' Quod autem in templo Bonæ Deæ addidimus, intelligendum est, non de sacrario Bonæ Deæ, quod ultra Bovillas in via Appia fuit, ejus pro Milone Cicero meminuit, sed de sacrario eo, quod fuit in æde Bonæ Deæ in Aventino, ejus P. Victor facit mentionem: potest etiam hic locus ita resarciri: *est secespita in templi sacrariis: sed et in aliis locis: et est velut clathrata fenestra quadam: ita secespitæ dicuntur duob. modis: nam de secespita, quæ cultrum significat, sic Suetonius in Tiberio: 'Nam inter Pontifices sacrificanti simul pro secespita, plumbæ cultrum subiciendum curavit.' Rediculo pro reticulo in exemplari exaratum est antiqua illa consuetudine ponendi d pro t, de qua supra: tubæ etiam, non, ut in aliis editionibus, nubæ, in eodem exemplari scriptum est: tubæ autem pro tubis positum est: cancella in supplementum hujus fragmenti nescio quomodo amanu-*



longum, manibrio eburneo, rotundo, solido, vincto ad capulum auro argentoq. fixum clavis æneis, ære Cyprio, quo Flamines, Flaminicæ Virgines, Pontificesq. ad sacrificia utuntur. Eadem alias dicitur, qua in sacrario utuntur: sacraria namq. in templis rediculo<sup>11</sup> æneo olim scæpiebantur, in quo tubæ relictæ sunt, per quas manib. sacra tangere licet: est hoc in templo Bonæ Deæ: sed et in aliis locis: et sunt velut repagula quædam: ita secespita dicuntur duob. modis. Secius est, quod secespita secatur libum, seu placenta, quæ soleat necessariis sacrificiis adhiberi. Suffimenta sunt, quæ faciebant ex faba, milioq. molito, mulso sparso: ea Diis dabantur eo tempore, quo uvæ calcatæ prælo. Serpsit, usi sunt antiqui pro serpsit, unde videntur serpulæ dictæ, quas nunc serpentes dicimus ex Græco, quia illi ἐγπῆτα, nos pro aspiratione eorum S litera posita, ut ἕξ, sex, ἑπτὰ, septem. Suffibulum est vestimentum album, prætextum, quadrangulum, oblongum, quod in capite Virgines Vestales cum sacrificant semper habere solent, idq. fibula comprehenditur. Silentio surgere ait dici, ubi qui post mediam noctem auspicandi causa ex lectulo suo silentio surrexit, et liberatus a lecto, in solido se posuit, sedetq. ne quid eo tempore deiciat, rursusq. se in lectum reposuit: hoc enim est proprie silentium, omnis vitii in auspiciis [156] vacuitas. Veranius ait, non utiq. ex lecto, sed ex cubili, ne<sup>12</sup> rursus se in lectum reponere necesse esse. Sarpiuntur vineæ, id est, putantur: ut in XII. Quandoq. sarpta, donec dempta erunt. Summanalia, liba farinacea in modum rotæ finctæ.<sup>13</sup> Suffuerat, sub eodem tecto fuerat. Scribunt lapidem esse ait, et ita vocari Antistius Labeo in agro Menullino Δ<sup>14</sup> divinam rem faceret.<sup>15</sup> Se quamq. seorsum quamq. Sa-

//////////

11 f. reticulo.—12 f. nec.—13 f. ficta vel facta.—14 f. Δ ubi scribæ.—15 f. facerent.

#### NOTÆ

ensis culpa irrepsit: nos certe locum obrutum, quantum potuimus, in lucem reconditæ antiquitatis pæne tenebris revocavimus.

nates dicti sunt, qui supra, infra. Romam habitaverunt: quod nomen his fuit, quia cum defecissent a Romanis, brevi post redierunt in amicitiam, quasi sanata mente: itaq. in XII. cautum est, ut idem juris esset Sanatib. quod Forctib. id est, bonis, et qui nunquam defecerant a P. R. Sublucare arbores est ramos earum supputare, et veluti suptus lucem mittere; conlucare autem, succisis arborib. locum implere luce. Spurcum vinum est, quod sacris adhiberi non licet, ut ait Labeo Antistius l. X. commentarii juris pontificii, cui aqua admixta est, defructumve,<sup>16</sup> aut igne tactum est, mustumve ante, quam defervescat. Septimontio, ut ait Antistius Labeo hisce montib. feriæ. Palatio, cui sacrificium, quod fit, Palatuar dicitur: vilæ<sup>17</sup> cui item sacrificium. Faguali,<sup>18</sup> Suburæ, Cermalo,<sup>19</sup> Oppio, Cœlio monti, Cispio monti. Oppius autem appellatus est, ut ait Varro rerum humanarum l. VIII. ab Opita<sup>20</sup> Oppio Tusculano, qui cum præsidio Tusculanorum missus ad Romam tuendam, dum Tullus Hostilius Veios oppugnaret, conederat in Carinis, et ibi castra habuerat: similiter [157] Cisitum<sup>1</sup> a Lævo Cispio Anagnino, qui ejusdem rei causa eam partem Esquiliarum, quæ jacet ad vicum Patricium versus, in qua regione est ædis Mefitis, tuitus est. Sistere fana cum in urbe condenda dicitur, significat loca in oppido futurorum fanorum constituere: quam<sup>2</sup> Antistius Labeo ait in commentario XV. juris pontificii, fana sistere esse lectisternia certis locis et diis habere. Subigere<sup>3</sup> arietem in eodem libro Antistius esse ait dare arietem, qui pro se agatur, cædatur. Bene sponsis, beneq. volueris in precatione augurali Messala augur ait significare sponderis, volueris. Serpula serpsit, ait idem Messala, serpens irrepsit. Solino idem ait esse consulo. Suad ted idem ait esse, sic te. Stellam significare ait Ateius Capito lætum, et prosperum, auctoritatem secutus P. Servilii auguris, (stellam) quæ extamella<sup>5</sup> ærea adsimilis stellæ locis



16 f. *defructumve*.—17 f. *Velia*.—18 f. *Fagutali*.—19 f. *Germalo*.—20 f. *Opitre*.—1 f. *Cispus*.—2 f. *Q*.—3 f. *Subicere*.—4 ( ).—5 f. *lamella*.

inauguratis infigatur. Sinistrum<sup>2</sup> in auspicando significare ait Ateius Capito lætum et prosperum auspicium, aut<sup>6</sup> silentium dubi<sup>7</sup> duntaxat vacat vitio: igitur silentio surgere cum dicitur, significat non interpellari, quo minus rem gerat: ad<sup>8</sup> sinistrum hortari quoq. auspicia ad agendum, quod animo quis proposuerit. Satis verbum Verrio melius fuit præterire, ut mihi videtur, quam tam absurdi qui<sup>9</sup> opiniones suas de eo restare;<sup>10</sup> quas sciens præterii, tam hercules, quam de scabro, quod proximum sequebatur. Stipatores ait dictos a stipe, quam mercedis nomine accipiant custodes cujusq. corporis: unde et stipam, quam<sup>11</sup> amphoræ cum extruuntur, firmari solent; etiam stipites, qui ob eandem causam destituantur.<sup>a</sup> Sollicitare [158] quidam dictum putant, vel *ut citare ex sollo, quod est ex suo loco ac sententia movere: solum autem quin significet locum, quis dubitet? cum exsules quoq. dicantur loco patriæ suæ pulsi.* Tappete<sup>12 b</sup> ex Græco sumpsit, tappetæ Ennius cum ait: *tappetem etiam dixit Turpilius in Demetrio. Le . . . . tappetem veterem: sic tappete neutro genere. Terentium in campo Martio locum Verrius ait ab eo dicendum fuisse, quod terra ibi per ludos Sæcularis Ditis patris ita leviter teratur ab equis quadrigariis, ut eorum levis motilitas<sup>13</sup> æquiparet motus rapidos velocis Lunæ, quod quam aniliter relatum sit, cuius manifestum est. Taurii ludi<sup>c</sup> instituti Dis Inferis ex hac causa videntur: Tarquinio regnante, cum magna incidisset pestilentia in mulieres gravidas, earum fetu*

6 f. at.—7 f. ubi.—8 f. at.—9 f. absurdas.—10 f. recitare.—11 f. qua.—12 f. tappetæ.—13 f. motilitas.

## NOTÆ

<sup>2</sup> Sinistrum] Vide in 'Silere.'

<sup>a</sup> Non video cur destituantur mutandum sit in constituentur, vel destinantur: nam C. Gracchus in oratione de legibus promulgatis apud Agellium lib. x. cap. 3. usus est eo verbo in eodem significato, cum inquit: 'Idcirco palus destitutus est in Foro, eoque adductus suæ civitatis nobi-

Delph. et Var. Clas.

lissimus homo M. Marius, vestimenta detracta sunt, virgis cæsus est.' Et Varro: 'Si eorum colla in furcas destitutas incluserit.'

<sup>b</sup> Tappete] Turpilius apud Nonium neutro genere protulit, cum dixit, 'Glabrum tapete.' Festus tamen ait masculino genere usum fuisse.

<sup>c</sup> Taurii ludi] Vide in 'Talipedare.'

Pomp. Fest.

si facti<sup>14</sup> sunt ex carne *divendita populo* taurorum immolatorum: ob hoc *ludi Taurii* appellati sunt, et fiunt in circo *Flaminio*, ne intra muros evocentur *Dii Inferi*. Sed *Taurios* ludos Varro ait vocari, quod *eis ludis discipulus pendens a doctore in crudo corio tauri solitus sit impelli, atq. usq. eo inibi cogi docere, quoad consisteret, et sola virtute talorum constaret pedum firmitas*. *Talassionem* in nuptiis Varro ait *sinum esse lanifici τάλλαρον*, id est, quasillum, ita enim solitum appellari *Talassionem*: at *quidam* historiarum scribtor, *Talassium* ait *nomine* virum, rapta virgine unicæ *pulchritudinis*, quod ei id conjugium fuerit *felix, boni nominis*<sup>15</sup> gratia nunc redintegrari. [159] *Tribuincia*<sup>d</sup> *rogatione* lex *Curiata* fertur, quo *Hannibal* anno in *conspectu Romæ* cum esset, nec ex *præsiidiis* *discedere* liceret, *Q. Fabius Maximus Verrucosus*, id per *TR. PL. et Marcellus* *cos.* facere *instituerunt*, ut notavit *Ælius* in *XII. significationum verborum*. *Trisulcum fulgur* fuit *ab antiquis dictum*, quia id, aut incendit, aut afflat, aut terebrat. *Togatarum duplex genus: prætextarum, hominum fastigio; quæ sic appellantur, quod togis prætextis remp. administrent: tabernariarum, quia hominib. excellentibus etiam humiles permixti, ut sunt plagiarii, servi deniq. et caupouæ ex tabernis honeste prodeant*



14 f. fetus infecti.—15 f. ominis.

#### NOTE

<sup>d</sup> *Tribuincia*] Lex *Curiata* de imperio militari magistratib. designatis mandando ferebatur ab eo, qui eos magistratus designasset. Quantum autem ex his reliquiis divinare licet, videtur *Festi* sententia talis fuisse: *Bello Punico secundo* cum *Annibal*, ad urbem accedens, portæ *Capenæ* appropinquasset, et quasi in *conspectu Romæ* jam esset, et ob id non liceret magistratibus ex *præsiidiis* *discedere*, *Q. Fabius*, et *M. Marcellus* *cos.* quia ipsi ad *Urbem* venire, et populum rogare de imperio novis

magistratibus mandando metu imminentis *Annibalis* non poterant, egerunt id per *Tribunos plebis*, atq. ita *Tribuincia* *rogatione* legem *Curiatam* latam fuisse: quæ potius lex *Tributa*, vel, ut verius dicam, *Plebiscitum* appellari debuisset. locus sane difficilis, et mutilato exemplari obscurus. *Q. Fabius* et *M. Marcellus* *cos.* eduntur anno 539. *Ælius Gallus* in *libris Significationum verborum*, quæ ad jus pertinent, citatur supra in ' *Postliminium*.'

*persape*. *Taurus*,<sup>e</sup> vaccas steriles appellabant, ait *Verrius*, quæ non magis pariant, quam *tauri*. sed verosimilius sit ex Græco dictas, quia Græci vaccas τάρπας appellant. Todi sunt aves parvæ, et todilli, quarum m. *Plautus* in *Syro*, cum ait: Cum extritis talis, cum todillis crusculis. *Tubillustria* quib. dieb. adscribuntur in *Fastis* est, cum in atrio *Sutorio* agna tubæ lustrantur: ab eis tubos appellant, quod genus lustrationis ex *Arcadia Pallanteo*<sup>16</sup> translatum esse dicunt. *Tuditantes*, tundentes, negotium tundentes significare ait *Cincius*, id est, agentes. *Ennius* l. II. Hæc inter se totum<sup>17</sup> vi tuditantes: et *Lucretius* item libro II. Nec tuditantia rem cessant extrinsecus ullam. *Tudites malleos* appellant antiqui a tundendo, quamvis ali crurib.<sup>18</sup> tudites. Inde *Ateius Philologus* exstimat *Tuditano* cognomen inditum, quod caput malleoli simile habuerit.

*Tullios*<sup>f</sup> alii dixerunt esse silanos, alii rivos, alii [160] vehementes projectiones sanguinis<sup>19</sup> arcuatim fluentis, quales sunt *Tiburi* in *Aniene*. *Ennius* in *Ajace*: *Ajax* misso sanguine tepido tullii efflantes volant. *Topper* significare ait *Artorius* cito, fortasse, celeriter, temere:<sup>20</sup> § cito, sic in *Nelei* carmine: *Topper* fortunæ commutantur hominib. (citius)<sup>1</sup> sic *C. Nævius*: *Capesset* flammam *Volcani* cito:<sup>2</sup>

16 f. *Arcadiæ Pallanteo*, vel *Arcadia a Pallante*.—17 f. tota.—18 f. alii a iudib.—19 f. amnis.—20 f. mature.—1 ( ).—2 f. topper.

## NOTÆ

<sup>e</sup> *Taurus*] Videndus *Varro* lib. II. de *Re Rustica*, cap. 5.

<sup>f</sup> *Tullios*] *Paulus* in epitoma manuscripta: *Tullios alii dixerunt esse silanos, alii rivos, alii vehementes projectiones sanguinis arcuatim fluentis*: cetera ut *Festus*. In antiquo lexico Latino-Græco *Siltanus* exponitur, κρουὺς, et ita fortasse legendum tum hic, tum apud *Cornelium Celsum*. Quid si pro *sanguinis* legamus *amnis*? quia sequitur, 'quales sunt *Tiburi*:' sed nihil temere mutandum.

§ *Mature* pro *temere* in margine posuimus, quia ita est infra. *Homonem* autem pro *humanum*, ex *Ennii* versu: 'Miserum mandebat homonem:' et supra in *Hemona*, ita habetur: 'Homonem, hominem dicebant.' Versus *Attii* in *Io* fortasse ita legendus: *Topper, ut fit, patris ten'eicit ira*, vel, *Pater istam ejecit foras*. Verbum *inserinuntur* omissum est in editione *Augustiniana*, quo antiqui usi sunt pro *inseruntur*.

sic in eodem: Namq. nullum pejus macerat<sup>3</sup> humanum,<sup>4</sup> quamde mare sævum. Viret<sup>5</sup> cui sunt magnæ, toppe confringent inportunæ unde<sup>6</sup>. (fortasse)<sup>7</sup> sic Cœlius l. vii. Ita uti sese quisq. vobis studeat æmulari in statu fortunæ reip. (eadem re gesta.)<sup>8</sup> toppe nihilo minore negotio acto, gratia minor esset: fortasse, sic Accius in Io: Toppe, ut fit, patris teneicit iras.<sup>9</sup> (Ennius vero sic.)<sup>10</sup> Toppe, fortasse valet in Enni et Pacuvi scriptis: apud Ennium est; Toppe quam nemo melius scit. Pacuvius: Toppe tecum sit potestas faxsit, si mecum velit: ad<sup>11</sup> in antiquissimis scriptis celeriter, ac mature: in Odyssia vetere. Toppe facit homines utrius fuerint. Toppe citi ad ædis venimus Circeæ,<sup>12</sup> simul duona eorum portant ad navis milliâ: alia in isdem<sup>13</sup> inserinuntur. Tibicines<sup>14</sup> etiam hi appellantur, qui sacerdotes viri speciosi publice sacra faciunt, tubarum lustrandarum gratia. Torrens<sup>h</sup> participialiter pro exurens ponitur, ut est apud Pacuvium in Antiopa: Flammeo vapore torrens terræ fetum exusserit: significat etiam fluvium, subitis imbribus concitatum, qui alioqui siccitatibus exarescit: quius<sup>15</sup> aquam ipsam, quæ fluit, flumen recte dici ait Ælius Gallus l. ii. quæ ad jus pertinent: ceterum volgi consuetudine utrumq. jam dici flumen, et perennem [161] fluvium et torrentem. Torum, ut significet torridum, aridum, per unum quidem R antiqua consuetudine scribitur, sed quasi per duo R scribatur pronuntiari oportet: nam antiqui nec mutas, nec semivocales literas geminabant, ut fit in Ennio, Arrio, Annio. Turmam equitum dictam esse ait Curiatius quasi terimam: quod terdeni equites ex tribus tribubus. Titiensium, Ramnium, Lucerum fiebant: itaq.



3 f. macit.—4 f. hominem.—5 f. vires.—6 f. undæ.—7 ( ).—8 ( ).—9 f. pater istam eiecit foras.—10 ( ).—11 f. at.—12 f. Circes.—13 f. indidem.—14 f. Tibicines.—15 f. quamvis.

#### NOTÆ

<sup>h</sup> Torrens] Varro lib. i. de Re Rust. cap. 2. Verum enim illud Pacuvii: 'Sol si perpetuo sit, aut nox, flammeo vapore, aut frigore, terræ fructus omnes interire.'

primi singularum decuriarum decuriones dicti, qui ex eo in singulis turmis sunt etiam nunc terni. Torreri a torro<sup>16</sup> deductum proprie significat siccare, atq. arefacere: sed usurpatum est jam pro eo, quod sit igne urere. Plautus: (In)<sup>17</sup> una edet<sup>18</sup> opera in furnum calidum condito, atq. ibi torreto. Turannos,<sup>19</sup> Etruscos appellari solitos ait Verrius, a Turrheno duce Lydorum, a cujus gentis præcipua crudelitate etiam tyrannos dictos. Tyria maria in proverbium deductum est; quod Tyro oriundi Pœni adeo potentes maris fuerunt, ut omnib. mortalib. navigatio esset periculosa. Afranius in Epistola: Hunc serrium autem maria tyria conciet. Torvitas a ferocia taurorum dicta est. Pacuvius in Armorum judicio. Feroci ingenio torvus prægrandi gradu: et: Cum recordor ejus ferocem et torvam confidentiam. Turbelas<sup>20</sup> dixisse antiquos, quas nunc turbas appellamus, testis est Plautus in Pseudolo. Quo alto<sup>1</sup> et quantas soleam turbelas dare. Tutulum vocari aiunt Flaminiarum capitis ornamentum, quod fiat vitta purpurea innexa crinib. et extractum in altitudinem: quidam pileum lanatum forma metali<sup>k</sup> figuratum, quo Flamines, ac Pontifices utuntur, eodem nomine vocari. Ennius: [162] Libaq. fictores argæos, et *tutulatos*. *Tuor*, video; *Tueor*, defendo *in usu olim fuit*: sed jam promiscue utuntur, et ponitur *tueor* pro video; et *contueor* pro *defendo*.



16 f. *Torrere a torreo*.—17 ( ).—18 f. *una ædopol*.—19 f. *Turrhenos*.—20 f. *turbellas*.—1 f. *Quales*.

## NOTE

<sup>1</sup> *Turannos*] Paulus in epitoma manuscriptorum: 'Turanni Etrusci dicti a Tharenno duce Lydorum, a cujus gentis perpetua crudelitate etiam tyranni sunt dicti.'

<sup>k</sup> In exemplari ita plane est: *formam e tali*: unde in editione Augustiniana *forma e tali* impressum est, cum *forma metali* scribendum fuisset. Varro lib. vi. 'Tutulati dicti hi,

qui in capitib. habere solent, ut metam.' Tertullianus in lib. de pallio: 'Tunc certissime supra omnes exuvias angusta vestis, superq. omnes apices ac titulos sacer suggestus deducit oculos.' In vulgatis tamen *titulos*, sed corrupte, legitur. Vetus etiam apud me inscriptio habet: APOŃIÆ A. TŃTVL. ORNATRICI.

*Tuguria*<sup>1</sup> a tecto appellantur *domicilia rusticorum sordida*. Afranius in *Virgine*: *Sordidum tugurium est, turpe*. Cæcilius in *Hypobolimæo*: *Habitabat in tugurio, sine operculo: quo nomine Valerius in explanatione XII. ait etiam . . . significari*. Tuscum vicum ceteri quidem omnes scriptores dictum aiunt ab eo, quod Porsena rege descendente<sup>2</sup> ab obsidione, remanserint Romæ, locoq. his dato, *ibi habitaverint Veientes fratres Celes et Vibena, unde post ejecti, quod Tarquinium Romam secum maxime reducere cupierint*. M. Varro, quod ex Coelio in eum locum deducti sint. Toxicum dicitur cervarium venenum, quo quidam perungere sagittas soliti sunt. Cæcilius in *Gamo*: *Ut hominem miserum toxico transegerit*. Afranius in . . . uxorium istud toxicum mittite. Tuscos quidam dictos aiunt a Tusco rege Herculis filio. Alii quod unici studii sint sacrificiorum, ex Græco, velut *θύσκαοι*. Unde Tusculum ab eadem causa sacrificiorum, vel quod aditum difficilem habeat, id est, *θύσκαλον*. Tumulum Stilo Ælius sic definit; *Tumulus est cumulus arenæ editus secundum mare fluctibus in altum elevatus: unde similiter et manufactus, et naturalis proprie dici potest*. Tumultuarii<sup>m</sup> milites dicuntur lecti ob subitum timorem, unde etiam tumultum dici ait Verrius, quia non alinnde is ornatur,<sup>3</sup> quam ab Italicis et Gallicis hominibus. [163] qui imminent Italiæ. itaq. nullum tumultum, præterquam Gallicum, aut domesticum nominabant. Thomices Græco nomine appellantur canabi impoliti, et sparto leviter tortæ restes, ex quibus funes fiunt. Lucilius: *Vidimus vinctum thomice canabina*. Opillus<sup>4</sup> Aurelius ait mollem pulvillum, quem in collo habent, restis ne lædat, thomicem



2 f. discedente.—3 f. oriatur.—4 f. Opilius.

#### NOTÆ

<sup>1</sup> *Tuguria*] Valerius in explanatione 12. citatur in verbo 'Sanates.'

<sup>m</sup> *Tumultuarii*] Videndus Servius initio lib. VIII. Æn. Domesticum au-

tem Festus dicit, quem Cicero l. VIII. Philipp. appellat *Italicum*. Locum hunc ad verbum suæ integritati restitutum arbitramur.



vocari. *Tongere Ælius Stilo* ait noscere esse, quod *Prænestini tongitionem* dicant, pro *notionem*: significat et latius dominari. *Ennius*: *Alii rhetorica tongent*. Et vincere etiam quandoq. videtur significare.

*Tesca Verrius* ait loca augurio designata, quo termino finis in terra auguri. *Opilius Aurelius* loca consecrata ad augurandum scripsit: sed sancta loca undiq. *sæpta docent Pontificis libri*, in quibus *scriptum est*: *Templumq. sedemq. tescumq. sive Deo, sive Deæ* dedicaverit, ubi eos accipiat volentes, propitiosq. *Hostius belli Histrici l. 1.* per gentes alte ætherias, atq. *avia tesca*, perque violabis<sup>5</sup> templa antiqua *Deum*. *Cicero* vero aspera difficilia aditu dixit, cum ait: *Loca aspera, saxa tesca tuor*. *Accius in Philocteta*: *Quis tu es mortalis, qui in deserta, et tesqua te adportas loca?*<sup>n</sup> *Tonsillam* ait esse *Verrius* palum dolatum in acumen, et cuspidem præferratum, ut existimat, quem cum figi<sup>6</sup> in litore navis religandæ causa. *Pacuvius in Medio*:<sup>7</sup> *Accessi ad eam, et tonsillam*<sup>8</sup> pegi læto in litore. *Accius Phinidis*:<sup>9</sup> *Tacete, et tonsillas litore laedo*<sup>9</sup> edite. *Tonsam Ennius [164]* significat remum, quod quasi tondeatur ferro, cum ait *l. VII.* *Poste recumbite, vestraq. pectora pellite tonsis*: item: *Pone petunt, exin referunt ad pectora tonsas*: et in *Asota*: *Alius in mari vult magno tenere tonsam*. *Thymbræum Apollinem Virgilius* a monte *Thymbræo* appellavit, qui est in agro *Trojano*. *Tollenno*<sup>10</sup> est genus machinæ, quo trahitur aqua, alteram partem prægravante pondere, dictus a tollendo. *Tolerare, patienter ferre*. *Accius in Neopto-*



<sup>5</sup> f. volabis.—<sup>6</sup> f. configi.—<sup>7</sup> f. Medo.—<sup>8</sup> f. tonsillam.—<sup>9</sup> f. læto.—<sup>10</sup> f. Tolleno.

#### NOTÆ

<sup>n</sup> Accii versus apud Varronem lib. VI. corrigendus ex eo, quem hic citat Festus; atque ita legendus: 'Quis tu es mortalis, qui in deserta, et tesca te adportes loca? loca enim quæ sint, designat, cum dicit: *Hephæstiales*, &c. nam verbum *præsto-*

*lare* ita mutavimus. *Lemnia* vero, quod bis positum est, videtur adjectum.

<sup>9</sup> *Phinidis* non est mutandum in *Phænissis*: nam hæc Accii tragœdia citatur a Nonio pluribus locis, in quibus manuscripti habent *Phinidae*.

lemo: Aut<sup>11</sup> quisquam potis est tolerare acritudinem. Ennius l. II. Ferro se cæde,<sup>12</sup> quam dictis his toleraret. Toles tumor in faucib. quæ per deminutionem tonsillæ dicuntur. Tullianum, quod dicitur pars quædam carceris, Ser. Tullium regem ædificasse aiunt. Taxat verbum ponitur in his,<sup>13</sup> quæ finiuntur, quoad tangi liceat: in litib. quoq. arbitrove<sup>14</sup> cum proscribitur, quoad ei jussit<sup>15</sup> p statuendi. Taxatio dicitur, quæ fit certæ summæ: a tangendo autem dici etiam scænici testimonio sunt, qui taxatores dicuntur, quod alter alterum maledictis tangit. Tabernacula dicuntur a similitudine tabernarum, quæ ipsæ, quod ex tabulis olim fiebant, dictæ sunt, non, ut quidam putant, quod tabulis claudantur. Tagit. Pacuvius in Teucro: Ut ego, si quisquam me tagit. et tagam. Idem in Hermiona: Aut non cernam, nisi tagam. Sine dubio antiqua consuetudine usurpavit: nam nunc ea sine præpositionib. non dicuntur, ut contigit, attigit. Tablinum proxime Atrium<sup>9</sup> locus dicitur, quod antiqui magistratus in suo imperio tabulas.



11 f. *Haud.*—12 f. *cædi.*—13 f. *iis.*—14 f. *arbitriove.*—15 f. *jus sit.*

#### NOTÆ

<sup>p</sup> Verbum *jussit* mutavimus in *jus sit*: quod in legum fragmentis est antiquo modo scribendi, *IOVS. SIET.*

<sup>9</sup> De *Atrio* vide supra in *Scribonianum.*

# SCHEDÆ

## QUÆ FESTI FRAGMENTO

### DETRACTÆ

APUD POMONIUM LÆTUM EXTABANT.

---

[167] Manubiæ<sup>a</sup> Jovis tres creduntur esse, quarum unæ sint minimæ, quæ moneant placatæq. sint. Alteræ quæ majores sunt, ac veniant cum fragore, discutiantque aut divellant quæ a Jove sint, et consilio Deorum mitti existimentur. Tertiæ his ampliores, quæ cum igne veniant: et quanquam nullum sine igne fulgur sit, hæ propriam differentiam habeant, quæ aut adurant, aut fuligine deformant, aut accendant, quæ statum mutant Deorum consilio superiorum. Manias Ælius Stilo dicit ficta quæ<sup>1</sup> ex farina in hominum figuras, quia turpes fiant, quas alii maniolas appellant. Manias autem, quas nutrices minitentur parvulis pueris esse larvas, id est, manes Deos Deasq. qui aut ab inferis ad superos manant, aut Mania est eorum avia ma-

1 f. *quædam*.

#### NOTE

<sup>a</sup> *Manubiæ*] Acron in Horat. od. 2. lib. 1. 'Omnes manubiæ albæ et nigra esse dicuntur, Jovis rubra et sanguinea.' Serv. in lib. 1. Æn. 'In libris Etruscorum lectum est fulminum manubias dici:' et in lib. 11. 'In æquinoclio vernali manubiæ Minervales. i. fulmina tempestates gravissimas commovent.' Vide in 'Trisulcum' supra.

terna: sunt enim utriusq. opinionis auctores. Mamercus prænomen Oscum est, ab eo quod hi Martem Mamertem appellant. Mamiliorum familia progenita sit<sup>2</sup> a Mamilia Telegoni filia, quam Tusculi procreavit, quando id oppidum ipse condidisset. Mantare, sæpe manere. Cæcilius in Epistola: Jam ne<sup>3</sup> adeo manta: jam hoc vide, cæcus animum . . . adventus angit. Manticularum<sup>b</sup> usus pauperibus in nummis recondendis, etiam nostro sæculo fuit. Unde manticulari dicebantur, qui furandi gratia manticulas attractabant. Inde poëtæ pro dolose quid agendo usi sunt eo verbo. Pacuvius: Ad manticulandum astu aggreditur: scit enim quid promeruerit: modici manticulatur, . . . Ita me facti oppressi jugo. Item deinde: Aggrediar astu regem: [168] manticulandum est mihi: et: Machinam ordiris novam manticula<sup>4</sup> tactu, an sanctiora dicis jurajuranda. Plautus hoc significare videtur, quibus quotidie parvæ noxæ extergeantur: frequens enim antiquis ad manus tergendas usus fuit mantelorum. Mæson persona comica appellatur, aut coci, aut nautæ, aut ejus generis. dici ab inventore ejus Mæsonne comædo (ut)<sup>5</sup> ait Aristophanes Grammaticus.

Mæniana appellata sunt a Mænio censore, qui primus in Foro ultra columnas tigna projecit, quo ampliarentur superiora spectacula. Major Græcia dicta est Italia, quod eam Siculi quondam obtinuerunt: vel quod multæ magnæq. civitates in ea fuerunt ex Græcia profectæ. Maius mensis in compluribus civitatibus Latinis ante Urbem conditam fuisse videtur: qua ex causa utrum a majoribus, ut Junius a junioribus dictus sit: an a Maia, quod Mercurio filio ejus res divinæ fiant solemnes: an quod ipsi Deæ in multis Latinis civitatibus sacrificia fiebant . . . <sup>6</sup> Monstrum



2 f. fuit.—3 f. al. ore.—4 f. manticulæ.—5 f. ( ).—6 f. a ipso mense.

#### NOTÆ

<sup>b</sup> *Manticularum*] Mantela, Servius dicit mappas: Mantela, merumq. apud me in schedis inquit, Lucilius

ut Ælius Stilo interpretatur, a monendo dictum est, velut monestrum. Item Sinius Capito, quod monstret futurum, et moneat voluntatem Deorum: quod etiam prodigium, velut prædictum<sup>7</sup> et quasi prædictum, quod prædicat eadem, et portentum, quod portendat; et significet: inde dici apparet id quartum, quod mihi visum est adiciendum, præsertim cum ex eadem significatione pendeat, et in promptu sit omnibus, id est, ostentum: quod item ab ostendendo dictum est apud auctores: qui monent histriones in scæna, sed etiam ubi adiciuntur commentarii. Monile dictum est ornatus mulieris: qualem habuisse [169] Eriphylam fabulæ ferunt: ex eo etiam equis præpendens a collo ornamentum, monile appellant. Molucrum non solum quo molæ teruntur<sup>8</sup> dicitur, id quod Græci *μύλικρον* appellant, sed etiam tumor ventris, qui etiam virginibus incidere solet: cujus meminit Afranius in Virgine: Ferme virgini, tanquam gravidæ mulieri uterus, molucrum vocatur, transit sine doloribus. Cloatius etiam  $\Lambda^9$  in libris sacrorum, molucrum esse aiunt ligneum quoddam quadratum, ubi immolatur. Idem Ælius in explanatione carminum Saliarium eodem nomine appellari ait, quod sub mola supponatur. Aurelius Opilius appellat ubi molatur. Mola etiam vocatur far tostum, et sale sparsum: quod eo molito, hostiæ aspergantur: molas avias inepte quidam dictas putant. Mundus etiam mulieris . . . . potest. Accius: Cum virginali mundo clam patre. Ennius: Idem loco navibus celsis munda facie, atq. etiam ære Cereris. Qui<sup>10</sup> mundus appellatur, qui ter in anno solet patere. III. Kal. Sept. et IIII. Non. Octobr. et III. id. Novemb. Qui (vel omni<sup>11</sup> dictus est, quod terra movetur. Mamphula appellatur panis Syriaci genus, quod, ut ait Verrius, in clibano antequam percoquatur, decidit in carbones, cineremq. cujus meminit Lucilius. Pistricem valida<sup>12</sup> si nummi suppeditabunt, addas



7 f. prædicium.—8 al. verruntur al. vertuntur.—9 f.  $\Lambda$  et Ælius.—10 f. Quin.—11 f. id omne.—12 f. validam.

empleuron, mamphulas quæ sciat omnis. Municeps est, ut ait Ælius Gallus, qui in municipio liber natus est. Item qui ex alio genere hominum munus functus est. Item qui in municipio ex servitute se liberavit a municipe. Item municipes erant, qui ex aliis civitatib. Romam venissent, quib. non licebat magistratum capere, sed [170] tantum muneris partem. At Servilius<sup>13</sup> aiebat initio fuisse, qui ea conditione cives Ro. fuissent, ut semper remp. separatim a populo Ro. haberent, Cumanos, Acerranos, Atellanos, qui æque cives Ro. erant et in legione merebant, sed dignitates non capiebant. Mutas, quasi<sup>14</sup> e literis appellatas quidam putant, quod positæ in ultimis partibus orationis obmutescere cogant loquentem: quidam quod parvæ, exiguæq. sint vocis, ut quando mutum oratorem, aut tragœdum dicimus. Multam Osce dici putant pœnam quidam. M. Varro ait pœnam esse, sed pecuniariam, de qua subtiliter in l. i. quæstionum Epist. refert. Mulleos genus calceorum aiunt esse; quibus reges Albanorum primi, deinde patricii sunt usu. M. Cato originum li. viii. Qui magistratum Curulem cepisset (calceos)<sup>15</sup> mulleos allutaciniatos<sup>16</sup> ceteri perones. Item Titinius in Seriana: <sup>17</sup> Jam cum mulleis te ostendisti, quos tibiatis in calceos: quos putant a mullando dictos. i. suendo. Multifariam dixerunt antiqui, videlicet, quod in multis locis fari poterat. Manius Egeri<sup>18</sup> . . . . Nemorensem Dianæ consecravit, a quo multi, et clari viri orti sunt, et per multos annos fuerunt: unde et proverbium. Multi Mani Ariciæ. Sinius Capito longe aliter sentit: ait enim turpes et deformes significari, quia Maniæ dicuntur deformes personæ: et Ariciæ genus panni<sup>19</sup> fieri; quod manici<sup>20</sup> appelletur. Mœne singulariter dixit Ennius. Apud emporium in campo hostium pro<sup>1</sup> mœne. Mutire, loqui. Ennius in Telepho: Palam mutire plebeio piaculum est. Mœnia, muri; et cetera muniendæ urbis gratia [171]

//////////

13 f. *Ser. filius.*—14 f. *quasdam.*—15 ( ).—16 f. *alutacinos, vel lunatos.*—17 f. *Setina.*—18 f. *Ægerius agrum.*—19 f. *panis.*—20 f. *Manii.*—1 al. *per.*

facta: ut Accius in Hellenibus: Signa extemplo canere, ac tela ob mœnia offerre imperat. Significat etiam officia. Plautus in Nervolaria:<sup>2</sup> Prohibentq. mœnia alia, unde ego fungor<sup>3</sup> mea. Murrinam genus . . . . Manuos in carminib. sæcular. Ælius Stilo significare ait bonos: et Inferi di Manes pro boni dicuntur a suppliciter eos venerantibus propter metum mortis, ut immanēs quoq. pro valde  $\Delta$ <sup>4</sup> . . . . dicuntur. Muscerdas prima syllaba producta dicebant antiqui stercus murum. Mapalia casæ Pœnicæ appellantur: in quibus quia nihil est secreti, solet solute viventibus obici id vocabulum. Cato Originum libro quarto: Mapalia vocantur ubi habitant: ea quasi cohortes rotundæ sunt. Metalli<sup>5</sup> dicuntur in lege militari quasi mercenarii. Accius Annalib. xxvii. Calones, famuliq. metalliq.<sup>6</sup> caculæq. a quo genere hominum Cæcilie familiæ cognomen putat ductum. Quod est . . . .  
 . . . . Manum et mentum, proverbium est ex Græco ductum, quod est, πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χεῖλος ἄκρου. Calchantem vitis serentem quidam augur vicinus præteriens, dixit errare: non enim ei fas esse novum vinum . . . .  
 Minusculæ quinquatrus appellantur Idus Jun. quod is dies festus est tibicinum, qui colunt Minervam: cujus Deæ proprie festus dies est Quinquatrus mense Martio. Muli Mariani dici solent a C. Mari instituto, cujus milites in furca sunt posita<sup>7</sup> tabella varicosius onera sua portare assueverant.



2 f. Sticho.—3 al. fungar.—4 f.  $\Delta$  non bonis.—5 f. Metelli.—6 f. metelliq.—7 f. superposita.

## LIBER XIII. INCIPIT.

Mulus  $\Lambda^1$  . . . . . ea sterilis sit, quam mulus: vel quod ut mulus non suo genere sed equis ortus; sic ea Solis, non suo fulgore luceat. Murtiæ Deæ sacellum . . . . . Martius mensis initium anni fuit et in Latio, et post Romam conditam, quod eo <sup>2</sup> gens erat bellicosissima, cujus rei testimonium est, quod posteriores menses, qui annum finiunt, a numero appellati, ultimum habent Decembrem. Malo cruce, masculino genere, cum dixit Gracchus in oratione, quæ est in P. Popillium posteriorem,<sup>3</sup> tam repræsentavit antiquam consuetudinem, quam hunc frontem, atq. hunc stirpem idem antiqui dixerunt, et rursus hanc lupum, hanc metum. Item cum idem in Pompilium et matronas<sup>4</sup> ait: Eo exemplo instituto, dignus fuit qui malo cruce periret . . . . .  
 . . . . .  
 . . . . .  
 . . . . .<sup>5</sup> et improbum, qui assidue in litibus moraretur: ob camq. causam in ordine staret aduentium Prætores. At Ælius Stilo, qui minime ordine viveret.  $\Lambda^6$  . . . . in ea oratione, quam scribit de suis virtutibus contra Thermum. Quid mihi fieret, si non ego stipendia (in ordine)<sup>7</sup> omnia ordinarius meruissem semper? sunt



1 f.  $\Lambda$  vehiculo lunæ adhibetur quod tam.—2 f. ca.—3 f. posteriore.—4 f. Popillium et Mathonem.—5 [‘ Hæc cum fine pag. [32] conjungenda sunt.’ Jos. Scal.]—6 f.  $\Lambda$  M. Cato.—7 ( ).



quidam etiam, qui manipularem, quia infimi sit ordinis, appellatum credant ordinarium. Ornatus dicitur, et bonis artibus instructus, et honores adeptus a populo: etiam [173] bene aptus, ut miles, aut gladiator; et acturus fabulas. Atq. et ornatus dicitur cultus ipse, quo quis ornatur: ut cum dicimus aliquem tragico vel comico ortu prodire .

Orestiades nymphæ; montium cultrices. Ordo sacerdotum æstimatur Deorum  $\Lambda^8$  . . . . . maximus quisq. Maximus videtur Rex dein Dialis, post hunc Martialis, quarto loco Quirinalis, quinto Pontifex maximus. Itaq. in soliis<sup>9</sup> Rex supra omnis accubat. Licet<sup>10</sup> Dialis supra Martialem, et Quirinalem Martialis supra proximum. Omnes idem<sup>11</sup> supra Pontificem. Rex; quia potentissimus. Dialis, quia universi mundi sacerdos qui appellatur Dium. Martialis, quod Mars conditoris urbis parens. Quirinalis, socio imperii Romani Curibus ascito Quirino. Pontifex maximus, quod iudex atq. arbiter habetur rerum divinarum, humanarumq. Ordiri est rei principium facere, unde et togæ vocantur exordiæ.<sup>12</sup> Opaca vocantur umbrosa. Opalia dies festi, quibus supplicatur Opi, appellantur; quorum alter . . . . . Optutu, quasi optuitu, a verbo, quod est tuor; et significat video. Optatam hostiam alii optimam appellant eam, quam Ædilis tribus constitutis hostiis optat, quam immolari velit. Opima spolia dicuntur originem quidem trahentia ab Ope Saturni uxore, quod ipse agrorum cultor habetur, nominatus a satu, tenensq. falcem effingitur, quæ est insigne agricolæ. Itaq. illa quoq. [174] cognominatur Consiva, et esse existimatur terra. Ideoq. in Regia colitur a P. R. quia omnes opes humano generi terra tribuat, ergo et opulenti dicuntur terrestribus rebus copiosi; et hostiæ opimæ præcipue pingues, et opima magnifica et ampla. Unde spolia quoq. quæ dux P. R. duci hostium detraxit; quorum tanta raritas est, ut intra annos paulo

//////////

8 f. majestate, ut.—9 al. in conviviiis solus.—10 f. scilicet.—11 f. item.—12 f. exordita.

trina contigerint nomini Romano: una, quæ Romulus de Acrone; altera, quæ Consul Cossus Cornelius de Tolumnio; tertia, quæ M. Marcellus Jovi Feretrio de viridomaro<sup>13</sup> fixerunt. M. Varro ait opima spolia esse, etiam si manipulari miles detraxerit; dummodo duci hostium . . . . . non sint. Ad ædem Jovis Feretri poni testimonio esse libros Pontificum; in quibus sit: Pro primis spoliis bovem,<sup>14</sup> pro secundis solitaurilib. pro tertiis agno publice fieri debere; esse etiam compelli reges<sup>15</sup> legem opimorum



13 f. *Viridomaro*.—14 f. *bote*.—15 f. *Pompeii regis*.

#### NOTÆ

<sup>a</sup> *Pompeii regis* in margine scripsimus, pro *Pompili*, quia ita antiqui dicebant, ut *Dueli* pro *Duilii*: et schedæ habent *Pompeii*. Formula legis dedicationis aræ, de qua in hoc fragmento, extat apud me, quam libet adscribere: QVANDO. TIBI. HODIE HANC. ARAM. DABO. DEDICABOQVE HIS. LEGIBVS. HISQVE. REGIONIBVS DABO. DEDICABOQVE. QVAS. HIC. HODIE. PALAM. DIXERO. VTI. INFIMVM SOLVM. HVIVSQVE. ARÆ. TITVLO- RVMQVE. EST. SIQVIS. TERGERE. ORNARE. REIFICERE. VOLET. QVOD. BENEFICII. CAUSA. FIAT. IVS. FASQVE ESTO. SIVE. QVIS. HOSTIA. SACRVM FAXIT. QVI. MAGMENTVM. NEC. PROTOLLAT. IDCIRCO. TAMEN. PROBE FACTVM. ESTO. SIQVIS. HVIC. ARÆ DONVM. DARE. AVGEREQVE. VOLET LICETO. EADENQVE. LEX. EI. DONO ESTO. QVÆ. ARÆ. EST. ET. CETERÆ LEGES. HVIC. ARÆ. TITVLISQVE SVNTO. QVÆ. SVNT. ARÆ. DIANÆ. IN AVENTINO. HISQVE. LEGIBVS. HISQVE. REGIONIBVS. SIC. VTI. DIXI. HANC. TIBI. ARAM. PRO. IMP. CÆSARE. AVGVSTO. P. P. PONTIFICE MAXIMO. TRIBVNICA. POTESTATE XXX. CONIVGE. LIBERIS. GENTEQVE

EIVS. SENATV. POPVLOQVE. R. COLONIS. INCOLISQVE. COL. IVL. PATERN. NARB. MART. QVI. SE. NVMINI. EIVS IN. PERPETVVM. COLENDO. OBLIGAVERVNT. DOQVE. DEDICOQVE. VTI SIES. VOLENS. PROPITIVS. Legem vero Numæ, de spoliis opimis, ita ex Plutarchi Marcello nos emendam supplendamque existimamus: QVOIVS. AVSPICIO. CLASE. PROCINCTA OPEIMA. SPOLIA. CAPIVNTVR. IOVEI FERETRIO. BOVEM. CÆDITO. QVEI. CEPET. ÆRIS. CCC. DARIER. OPORTETO SECVNDA. SPOLIA. IN. MARTIS. ASAM IN. CAMPO. SVOVETAVRVLIA. VTRA VOLET. CÆDITO. QVEI. CEPET. ÆRIS CC. DARIER. OPORTETO. TERTIA. SPOLIA. IANO. QVIRINO. AGNOM. MAREM. CÆDITO. QVEI. CEPET. ÆRIS. C. DARIER. OPORTETO. QVOIVS. AVSPICIO. CAPTA. DIS. PIACVLVM. DATO. Locus Plutarchi in promptu est, unde hæc hausimus: in eo autem habetur, præscripsisse Numam in hac lege, ut prima spolia capta Jovi Feretrio consecrentur, secunda Marti, tertia Quirino: præmiumque sit primis asses trecenti, secundis ducenti, tertiis centum.

spoliorum talem. Cujus auspicio classe procincta opima spolia capiuntur, Jovi Feretrio darier oporteat, et bovem cædito; qui cepit æris cc. secunda spolia in Martis aram in campo, solitaurilia utra voluerit, cædito: tertia spolia Janui<sup>16</sup> Quirino agnum marem cædito. c. qui ceperit ex ære dato; cujus auspicio capta dis piaculum dato: hujus ædis lex nulla extat; neq. templum habeat neq.<sup>17</sup> scitur. Ut qui optima lege fuerint<sup>18</sup> adici solet, cum quidam magistratus creantur . . . . .

Obscum<sup>b</sup> duas diversas, et contrarias significationes habet: nam Cloatius putat eo vocabulo [175] significari sacrum, quo etiam leges sacræ obscatæ<sup>19</sup> dicuntur: et in omnibus fere antiquis commentariis scribitur Opicum pro Obsco, ut in Titini fabula quinta: Qui obsce et Volsce fabulantur, nam Latine nesciunt: a quo etiam verba impudentia, et elata appellantur obscena; quia frequentissimus fuit usus Oscis libidinum spurcarum. Sed eodem etiam nomine appellatur locus in agro Veienti, quo frui soliti produntur Augures A<sup>20</sup> Romani. Obigitat antiqui dicebant, pro ante agitat; ut obambulare.

Obinunt, Obeunt. Objurare<sup>c</sup> antiqui pro aditu pone-

//////////

16 f. *Jano*.—17 f. *nece*.—18 f. *fuant*.—19 al. *sacrata obsca*, al. *obsca*.  
—20 f. *A publici populi*.

#### NOTÆ

<sup>b</sup> *Obscum*] *Opisce* pro *Osce* in Titinii versu sunt qui legant eo modo, quo *opstinatum* pro *obstinatum*, et alia his similia, quæ infinita pæne reperiuntur: quos ego non moror, quo minus legant, ut lubet: qui vero *Opicum* in *Obscum* mutandum censent, eis plane assentiri non possum. Nam verum est, quod ait Festus, *Opicum* in antiquis commentariis pro *Oscum* inveniri, et pro *Opice* Titinium *Osce* dixisse. *Opici* enim et *Osci* iidem sunt: hoc ut credam, quibus argumentis adducar, docebo. Livius dicit Fregellas Sidicinorum agrum,

deinde Volscorum fuisse: hoc idem est, ac si pro Sidicinorum dixisset Oscorum: nam Sidicini, Osci sunt. Strabo lib. v. *Σιδικηνῶν οἱτοὶ δὲ Ὀσκοί*. Cum itaque Livii locum imitatus Stephanus, pro Sidicinorum, id est, Oscorum, posuerit *Ὀπικῶν*, manifestum est, Opicos et Oscos eosdem esse: *φρέγελλα*, inquit, *πόλις Ἰταλίας*, *ἣ τὸ μὲν ἀρχαῖον Ὀπικῶν ἦν*, *ἔπειτα δὲ Οὐαλοῦσκων ἐγένετο*. In fine videtur legendum *Augures Publici populi Romani*, ex loco simili in *Publicus ager*.

<sup>c</sup> *Objurare*] Vide in *Obitu*.

bant, ut est in . . . . .  
 . . . . . Penthesilea. Formidabant  
 objurare . . . . .

Ob vos sacro, in quibusdam precationibus est, pro vos obsecro, ut sub vos placo, pro supplico. Opportune dicitur ab eo, quod navigantibus maxime utiles, optatiq. sunt portus. Obherbescere, herbam increscere.

Oboritur, nascitur: nam præpositionem ob, pro ad, solitam poni, testis hic versus: Tantum gaudium oboriri ex tumultu maximo: et Ennius: Ob Romam noctu legiones ducere cœpit. Obnectere, obligare, maxime in nuptiis frequens est. Observasse dicitur, qui observat quid, cujusque causa facere debet. Itaque bis<sup>1</sup> observat, coluisse aliquem dicitur. Ommentans,<sup>d</sup> Livius in Odyssea quom ait: In Pylum advenies, aut ibi ommentans, significat obmanens, sed ea significatione, qua sæpe fieri dicitur, id enim est mantare. Ops antiqui dicebant, quem nunc opulentum, ut testimonio est non solum ei contrarium inops . . . [176] concedit: ego egens exortus sum. Obsidionalis corona est, quæ datur imperatori ei, qui obsidione liberavit ab hostibus obsessos: ea fit ex gramine viridi fere ex eo loco decerpto, in quo erant inclusi: herbam autem victoriæ signum fuisse apud antiquos alii quod<sup>2</sup> exemplis docuimus. Quæ corona magnæ auctoritatis fuit: nam et P. Decio datæ duæ sunt; una, ab exercitu universo; altera, ab his qui fuerunt in præsidio obsessi; et L. Sergio<sup>3</sup> Dentato, qui Achilles Romæ existimatus est: ac fertur centies et vicies pro rep. depugnasse: coronis donatus XXVI. in his aureis VIII. civicis XIV. muralibus tribus: obsidionali una. Inter obsidionalem, et civicam hoc interesse, altera singularis salutis signum est; altera, diversorum<sup>4e</sup> civium servatorum. Obstutum Cloatius et Ælius

1 f. is, qui.—2 f. aliquot.—3 f. Sicinio.—4 f. universorum.

#### NOTÆ

<sup>d</sup> Ommentans] Placidus in Glossis: <sup>e</sup> Pro diversorum, in epitoma est 'Ommentat, expectat:' dictum a universorum.  
 mantando, i. diu manendo.

Stilo esse aiunt violatum attactumq. de cælo. Cincius quom,<sup>5</sup> qui Deo Deeq.<sup>6 f</sup> obstiterit, id est, qui viderit quod videri<sup>7</sup> nefas esset. Obstinato, obfirmato, perseveranti, ut tenere possit, ut Pacuvius: Obstinati exortus: ut Accius in Amphitryone: Ut tam obstinato animo confisus tuo. Cato in Q. Thermum de x. hominibus: Rumorem, famam floccifecit capitas<sup>8</sup> stupris, obstinatus insignibus flagitiis. Nævius in Lycurgo: Vos qui astatis obstinati. Obstrudent, obsatulent, ab avide truendo<sup>9</sup> cyngilam,<sup>10</sup> non sumendo cibum. Unde et obstrudentum

. . . . . dixit Titinius: Obstrudenti aliquid, quod pectam sedens; aut luculentaster,<sup>11</sup> aut formaster frigidus. Obsidium, tamquam præsidium, subsidium, recte dicitur: cujus etiam auctor C. Lælius pro se apud populum: Ut in<sup>12</sup> nobis terra mariq. simul obsidium [177] facerent. Et Sallustius historiarum i. Magnis operibus<sup>13</sup> perfectis<sup>14</sup> obsidium cœpit<sup>g</sup> per L. Catilinam legatum. Obstitum, obliquum. Ennius L. XVI. Montibus obstitis, obstantibus, unde oritus nox: et in L. VIII. Amplius exaugere obstipolumve<sup>15</sup> solis. Cæcilius in imbros:<sup>16</sup> Resupina obstito capitulo sibi ventum facere cunicula.<sup>17 h</sup> Lucretius: Omnia mendose fieri, atq. obstita necesse est. Obsalutare, offerre salutandi gratia dicebant antiqui, ut consalutare, persalutare. Obvaricator dicebatur, qui cuiquam occurrebat, quo minus rectum iter conficeret. Oufentinæ tribus initio

5 f. cum.—6 f. qui Deo, qui Dea.—7 al. videre.—8 al. cupitus.—9 al. truendo.—10 f. gingivam.—11 al. hic lataster.—12 f. uti.—13 al. opib.—14 al. profectis.—15 f. obstipo lumine.—16 al. C. Licinius Imbrex.—17 f. tunicula.

## NOTÆ

<sup>f</sup> Qui Deo, qui Dea, in margine emendavimus, ex antiqua formula inscriptionis Fratrum Arvalium, in qua est, SIVE. DEO. SIVE. DEÆ. Vide Macrob. Saturn. lib. III. cap. 9. 'Si Deus, Si Dea.' Cato de Re Rustica cap. 89. Agel. lib. II. cap. 28. Arnob. lib. III.

<sup>g</sup> In exemplo Sallustii legendum cœpit pro cepit. Tacitus lib. IV. 'Obsidium cœpit per præsidia, quæ opportuna jam muniebat.'

<sup>h</sup> In versu Licinii, sive Cæcili, pro cunicula, videtur legendum tunicula, ut in margine notavimus.

causa fuit nomen fluminis Oufens, quod est in agro Privernate mare intra<sup>18</sup> et Taracinam. Lucretius:<sup>19</sup> Priverno Oufendina venit, fluvioq. Oufente: postea deinde a Censoribus alii quoq. diversarum civitatum eidem tribui sunt ascripti. Oscillum Santra dici ait, quod oscillent, id est, inclinent, præcipitesq. afferantur.<sup>20</sup> Oscillantes, ait Cornificius, ab eo quod os cælare sint soliti personis propter verecundiam, qui eo genere lusus utebantur. Causa autem ejus jactationis proditur Latinus rex, qui prælio quod eis<sup>1</sup> fuit adversus Mezentium Cæritum regem nusquam apparuerit, judicatusq. sit Jupiter factus Latiaris. Itaq. (scit ejus<sup>2</sup> dies feriatos liberos, servosq. requirere eum non solum in terris, sed etiam qua videretur cælum posse adiri per oscillationem, velut imaginem quandam vitæ humanæ, in qua altissima ad infimum interdum, infima ad summum efferuntur: atq. ideo memoriam quoq. redintegrari initio acceptæ vitæ per motus cunarum, lactisq. alimentum, quia per eos dies feriarum, et oscillis moveantur, et lactata portione [178] utantur: nec desunt qui exemplum Græcorum secutos putent Italos, quod illi quoq. injuria interfecto Icaro, Erigone filia ejus dolore impulsâ suspendio periisset, per simulationem . . . . . Ostentum non solum pro portento poni solere, sed etiam participialiter . . . . . testimonio est Pacuvius in Medo: Atq. eccum in ipso tempore ostentum senem: et Accius in Bacchis: Præsens præsto irridetis nobis stipe . . . . . ultro ostentum obtulit. Oscinum tripudium est, quod oris cantu significat quid portendi; cum cecinit corvus, cornix, noctua, parra, picus. Obstinet dicebant antiqui, quod nunc ostendit; ut in veteribus carminibus: Sed jam se cælo cedens<sup>3</sup> aurora obstinet suum patrem. Oscines aves Ap. Claudianus<sup>4</sup> esse ait, quæ ore canentes faciant auspiciam, ut corvos, cornix, noctua: aut<sup>5</sup> quæ



18 f. *inter mare, et.*—19 al. *Lucilius.*—20 f. *efferantur.*—1 al. *ei.*—2 al. *per sex eos. f. scilicet eos.*—3 al. *candens.*—4 al. *Claudius.*—5 f. *alites.*

alis ac volatu; ut buteo, sanqualis, aquila, immissulus, vulturius: picam aut<sup>6</sup> Martius, Feroniusque, et parra, et in oscinibus, et in alitibus habentur. Ostiam urbem ad exitum Tiberis in mare fluentis Ancus Martius rex condidisse, et fœminino appellasse vocabulo fertur: quod sive ad urbem, sive ad coloniam, quæ postea condita est, referatur. Quod neutrum certe plura . . . ferri non debet. Osculana pugna in proverbio, quo significabatur victos vincere, quia in eadem et Valerius Lævinus imperator Ro. a Pyrrho erat victus, et brevi eundem regem devicerat. Sulpicius . . . item Imperator noster: ejus rei meminit Titinius hoc modo: Hæc quidem quasi Osculana pugna est . . . secus, quia in fugere polsi hinc spolia colligant. [179] Significatur etiam osculo savium, ut Plautus in Nervolaria: Osculum sat est mihi . . . . . qui ambo<sup>7</sup> mi pater; quod inter cognatos, propinquosq. institutum ab antiquis est, maximeq. fœminas . . . . . Optima lex <sup>8</sup> . . . . . in Magistro populi faciendo, qui vulgo Dictator appellatur, quam plenissimum posset jus ejus esse significabatur, ut fuit Mani Valerii, M. F. Volusuinæ gentis<sup>9</sup> qui primus Magister a populo<sup>10</sup> creatus est: propter<sup>11</sup> quam vero provocatio ab eo magistratu ad populum dicta<sup>12</sup> est, quæ ante non erat, desitum est adici; ut optima lege, utpote imminuto jure priorum Magistrorum. Originum libros quod inscripsit Cato, non satis plenum titulum propositi



6 f. *Picus autem*.—7 f. *amabo*.—8 f. *Δ cum dicebatur*.—9 f. *Volusi N.*—10 f. *populi*.—11 f. *post*.—12 al. *data*.

## NOTÆ

<sup>1</sup> *Optima lex*] In schedis tantum spatii relictum est, quantum ad reponenda duo verba, quæ in margine notavimus, satis est. *Magister populi*, pro *a populo*; item *magistrorum* pro *magistratum*, ut est in schedis, legendum putamus. De antiqua vero

formula, VTI. QVOD. OPTVMA. LEGE FVAT. videndus Agellius lib. I. cap. 12. et Livius lib. IX. In fragmento legis Agrariæ apud me est: VTEI QVOI. OPTVMA. LEGE. PRIVATVS EST.

sui videtur amplexus, quando prægravant ea, quæ sunt rerum gestarum P. R. Optio qui nunc dicitur, antea appellabatur accensus: his<sup>13</sup> adjutor dabatur centurioni a Trib. Militum, qui ex eo tempore, quem velint, centurionibus permissum est optare: etiam nomen ex facto sortitus est. Plautus in *Asinaria*: Qua me, qua uxorem, qua tu servum Sauream potes, circumduce, aufer, promitto tibi non obfuturum si id effeceris tibi, optionem sumito Leonidam. Obsidionem potius dicendum esse, quam obsidium, adjuvat nos testimonio suo Ennius in *Telamone* quom ait: Scibas natum ingenuum Ajacem, cui tu obsidionem paras. Item alio loco: Hector, qui haud cessat obsidionem obducere. Orare antiquos dixisse pro agere, testimonio sunt, quod et oratores, et hi qui nunc quidem legati, tunc vero oratores, qui reip. mandatas partis agebant. Ennius quoq. quom dixit in l. i. *Annalium*: Facere vero [180] quod tecum precibus pater orat. Oscos quos dicamus ait Verrius Opsecos antea dictos: teste Ennio, quom dicat: De muris rem gerit Opsecus. Adicit etiam, quod stuprum inconcessæ libidinis obscena dicantur, ab ejus gentis consuetudine inducta: quod verum esse non satis adducor, quom apud antiquos omnes fere obscena dicta sint, quæ mali ominis habebantur: ut illa Virgilii testimonio sunt, ut superiorum auctorum exempla referre non sit necesse, quom ait: *Harpypias obscenas volucres: et Obscenamq. famem. Ob præpositione antiquos usos esse pro ad, testis est Ennius, quom ait LXIII. Omnes occisi, obscensiq. in nocte serena: id est, accensi:*<sup>14</sup> et in *Iphigenia*: *Acherontem adibo*<sup>15</sup> ubi mortis thesauri adjacent.<sup>16</sup> Ejusdem autem generis esse ait obferre, obtulit, obcurrit, oblatas, objectus: mihi non satis persuadet. Ostentum, quo nunc utimur interdum prodigii vice, quin participaliter quoq. dici solitum sit, non dubium: facit etiam C. Gracchus de legibus a se promulgatis, quom ait: Quod unum nobis in ostentum, ip-



13 f. is.—14 al. *lucenti*.—15 al. *obibo*.—16 al. *objacent*.



sis in usum adportatur. Occisitantur, sæpe occiduntur: sic C. Gracchus pro rostris in P. Popillium: Homines liberi nunc in oppido occisitantur. Osi sunt, ab odio declinasse antiquos testis est. C. Gracchus in ea, quæ est de lege Minucia, quom ait: Mirum si quid his injuriæ sit, semper eos osi sunt: quod nunc quoque cum præpositione elatum frequens est, quom dicimus, semper perosi. Ostende, ostendam: ut permultis aliis exemplis ejus generis manifestum est. Opfionatus, ut Decurionatus, Pontificatus dicitur, ut Cato in ea, quam habuit apud equites: Majores seorsum, atq. diversum pretium [181] paravere bonis, atq. strenuis, decurionatus, optionatus, hastas donaticas, aliosq. honores. Ob os, ad os significat . . . . Item ut superioribus quoq. exemplis testatus<sup>17</sup> est. Obsonitavere, sæpe obsonavere. Cato in suasionem (de lege orchia derogaretur:<sup>18</sup> Qui antea obsonitavere; postea centenis obsonitavere. Significat autem convivari. Ostentat, sæpe ostendis gloriandi causa. Sed et participialiter id et dici debet, et dictum est fœminino genere. Ovibus duabus multabantur apud antiquos in minoribus delictis, ut in majoribus amb.<sup>19</sup> nec hunc ultra numerum excedebat multatio: quæ postea quam ære signato uti civitas cœpit, pecoraq. multaticia incuria corrumpabantur, unde etiam peculatus crimen usurpari cœptum est, facta æstimatio pecoralis multæ, et boves centenis assibus, oves denis æstimatæ. Inde suprema multa, id est, maxima appellatur tria millia æris. Item vincesis<sup>20</sup> minoribus delictis. Olivitam antiqui dicebant, quom olea cogebatur:<sup>1</sup> ut messem, cum frumenta, aut vindemiam, quom uvas: quod vocabulum potius frequentari debebat, quam nullum<sup>2</sup> ejus significationis causa<sup>3</sup> haberemus: quamvis quidam oblivitatem meam<sup>4</sup> dicant. Oppidorum<sup>k</sup>

//////////

17 f. testatum.—18 f. ne legi Orchia derogaretur.—19 f. XXX. bob.—20 f. vicissis.—1 al. colligebatur.—2 al. nullam.—3 al. causam.—4 al. olivitatem eam.

## NOTÆ

<sup>k</sup> Oppidorum] Nomen *Catonis* in schedis adjectum opinor ab aliquo,

originem optime refert Cato. Cicero lib. 1. de gloria, eamq. appellationem usurpationem appellatam esse existimat, quod opem darent adiciens, ut imitetur inertias<sup>5</sup> Stoicorum. Orcum, quem dicimus, ait Verrius ab antiquis dictum Uragum,<sup>6</sup> quod et u literæ sonum per o efferebant: per c literæ formam nihilominus g usurpabant. Sed nihil affert exemplorum, ut ita esse credamus: nisi quod his<sup>7</sup> Deus maxime nos urgeat. Obmovo, pro admovo [182] dicebatur apud antiquos, ut alia, quæ relata sunt. Offendices ait esse Titius nodos, quibus apex retineatur et remittatur. At Veranius coriola existimat, quæ sint in loris apicis, quibus apex retineatur et remittatur, quæ ob offendendo dicantur: nam quom ad mentum perventum sit, offendit mentum. Olvatum<sup>8</sup> Antistius Labeo ait esse mensuræ genus. Occultum offerre, significat sub terram fere ponere. Objacuisse, antea jacuisse. Præceptat, in saluari carmine est, sæpe præcipit. Pa<sup>1</sup> pro parte; et po pro potissimum<sup>9</sup> positum est in saluari carmine. Promenervat item, pro monet. Prædotiont,<sup>m</sup> præoptant. Prospices, prospice. Pœnis,<sup>10</sup> pennis,<sup>11</sup> ut Casmenas dicebant pro Camenis: et Cœnas pro cœnis. Polteo pro ulteriore. Polet; pollet: quia nondum geminabant antiqui consonantis. Plisima,<sup>12</sup> plurima. Pretet tremonti præte-munt: pe. Perfines, perfringas.<sup>13</sup> Promerion,<sup>14</sup> præcipuum, præter cæteros meritum: aut pro medium<sup>15</sup> hoc est participat; aut<sup>16</sup> pro indiviso dicimus. Privicloes,<sup>17 n</sup>



5 al. ineptias.—6 f. Uragum.—7 f. is.—8 al. Olvatum.—9 al. populo.—10 al. Pœnis.—11 al. Pœnis.—12 al. Plusima.—13 al. perstringas.—14 al. Promerion.—15 al. medio.—16 al. ut.—17 f. Privicloes.

#### NOTÆ

qui putarit a Festo indicari libros Originum M. Catonis, cum tamen hic agatur de etymo oppidorum. Sed possum falli.

<sup>1</sup> Pa] Sic do pro domo. Vide Ausonium.

<sup>m</sup> Prædotiont] Ita in schedis: et

recte: nam antiqui o pro u ponebant. Unde in columua Duilii est, EXFOCIONT. Vide in 'Orcus.'

<sup>n</sup> Privicloes] Cum ita sit in schedis, opinor legi debere *privicloes*, ut *abolocs*.

privis, id est, singulis. Petilam suram, siccam, et substrictam vulgo interpretatur. Scævola ait unguam albam equi ita dici. Pilumnoë poploë in carmine saliarum, Romani, velut pilis uti assueti: vel quia præcipue pellant hostis. Præpetes aves quidam dici aiunt, quia secundum auspiciam faciant prætervolantes: alii quod aut ea, quæ præpetamus indicent: aut quod prætervolent: aut ex Græco tractum putant, quod ante conspectum volent nostrum: inepte s. ex præpositione Latina componentes et Græco vocabulo: ceterum poëtæ promiscue omnis aves ita appellant. Pilare, compilare: sunt qui Græcæ originis . . . .<sup>o</sup> [183] Picati appellantur quidam, quorum pedes formati sunt in speciem sphingum: quod eas Dori<sup>p</sup> ficas vocant. Petulantes, et petulci etiam appellantur qui protervo impetu, et crebro petunt lædendi alterius gratia. Ver. in iv. Geor. Neq. oves, hædiq. petulci floribus insultent: et, Cornigeras norunt matres . . . agniq. petulci. Et Afranius in Ida: Nostrum in conventum, aut consessum ludum, lapsumq. petulcum. Interdum pro veloce usi videntur antiqui; ut hoc versu intelligi potest: Exiit quasi petulcus quidam, pedibus<sup>18</sup> convibravit. Petrarum genera sunt duo, quorum alterum naturale saxum prominens in mare, cujus Ennius meminit L. xi. Alte delata, ceterisq.<sup>19</sup> ingentibus tecta: et Levius<sup>20q</sup> in Centauris: Ubi ego sæpe petris: alterum manufactum, ut docet Ælius Gallus: Petra est, qui locus<sup>1</sup> dextra ac sinistra fornicem expleturusq.<sup>2</sup> ad



18 al. *pedicus*.—19 f. *petrisque*.—20 f. *Lævius*.—1 al. *quæ Jovis*.—2<sup>o</sup> al. *expletura est*.

## NOTE

<sup>o</sup> Scribendum, *Græci enim Fures φιλῆτας dicunt*. Seneca. epist. 72. lib. vii. 'Voluptates præcipue exturba, et invisissimas habe latronum more, quos Ægyptii philistas vocant.'

<sup>p</sup> *Picas*] Hesiodi antiquus interpres in Theogonia, dicit Bæotios, non Dorios, ut Festus ait, Sphingem

ita appellare: *φίκα δ' αὐτὴν οἱ Βοιωτοὶ ἔλεγον*.

<sup>q</sup> In schedis *Levius* est pro *Livius*. Unde suspicor *Lævium* poëtam indicari, de quo Agellius lib. xi. cap. 10. licet ibi quoque *Livius* sit mendose, cum antiquissimus liber habeat *Lævius*.

libramentum summi fornicis. Petissere antiqui pro petere dicebant, ea quidem forma verbi, qua sunt lacessere, et incessere: sed ut mihi videtur, quom significabant sæpius petere, ut petessant, sæpius petant. Petrones rustici fere dicuntur propter vetustatem, et quod deterrima quæq. ac præruptus . . . jam agri petræ vocantur, ut rupices idem a rupicis.<sup>3</sup> Petauristas Lucilius a petauro appellatos existimare videtur, quom ait: Sicuti mechanici, cum alto exilure petauro. At Ælius Stilo quod in ære volent, cum ait: Petaurista proprie Græce, ideo quod his<sup>4</sup> πρὸς ἀέρα πέταται. Petoritum, et Gallicum vehiculum esse, et nomen ejus dictum esse existimant a numero IIII. rotarum: alii Osce, quod hi quoq. petora quatuor vocent alii Græce: sed αἰολικῶς dictum. Petimina in his<sup>5</sup> jumentorum ulcera, et vulgo appellant, et Lucilius [184] meminit, quom ait: Ut petimen naso, aut lumbos cervicibus tangat: eo nomine autem, et inter duos armos suis quod est, aut nectos,<sup>6</sup> solitum appellari testatur Nævius in descriptione sullæ,<sup>7</sup> quom ait: Petimine piscino qui meruerat. Pennas antiquos fertur appellasse peenas ex Græco, quod illi πετηνὰ ea, quæ sunt volucriora<sup>8</sup> dicant. Item easdem pesnas, ut cæsnas. Pictor Zeuxis risui<sup>9</sup> mortuus, dum ridet effuse pictam a se anum γρῶν. cur hoc loco relatum sit a Verrio, cum de significatu verborum scribere propositum habuerit, equidem non video, cum versiculos quoque (adhæreret tulerit et ineptos pati; sed nullius prætoris<sup>10</sup> prætexto nomine:<sup>r</sup> qui tamen sunt hi. Nam quid modi facturus risu deniq. nisi



3 f. a rupibus.—4 f. is.—5 al. humeris.—6 al. pectus.—7 al. suilla.—8 al. volucra.—9 f. risu.—10 f. ea de re rettulerit, et ineptos satis, et nullius pretii.

#### NOTÆ

<sup>r</sup> Prætexto nomine] In schedis ita sunt hæc verba depravata, ut tamen ad veram lectionem eliciendam quasi manu ducant, cum in eis ita sit: cum versiculos quoque adhæretet tulerit et

septos pati: sed nullius prætoris prætexto nomine: nos emendavimus: cum versiculos quoque ea de re rettulerit, et ineptos satis, et nullius pretii prætexto nomine.

pictor fieri vult, qui risu mortuus est. Picta quæ nunc toga dicitur, purpurea ante vocitata est, eaq. erat sine pictura: ejus rei argumentum est pictura in æde Vertumni, et Consi, quarum in altera M. Fulvius Flaccus, in altera T.<sup>11</sup> Papirius Cursor triumphantes ita picti sunt. Tunica autem palmata a latitudine clavorum dicebatur, quæ nunc a genere picturæ appellatur. Impetum, industrium, indulgentem perinde composita esse ait Verrius, atq. impune, et immunis, mihi non satis persuadet. Pietati ædem consecratam ab Acillo<sup>12</sup> aiunt eo loco, quo quondam mulier habitaverit, quæ patrem suum inclusum carcere mammis suis clam aluerit: ob hoc factum, impunitus<sup>13</sup> ei concessa est. Picum avem quidam dictum putant a Pico rege Aboriginum, quo dissolutus sit<sup>14</sup>  $\Lambda^{15}$  . . . . .

Piscatorium æs vetusto more appellatur, quod in [185] monte Albano datur pro piscibus. Pedam vestigium humani præcipue pedis appellasse antiquos in commentariis quibusdam inveniri solet. Pescia in saliarum carmine Ælius Stilo dici ait capitia ex pellib. agnitis facta, quod Græci pelles vocent pesce neutro genere pluraliter. Pestiferum fulgur dicitur, quo mors, exiliumve significari solet. Pisalitem<sup>5</sup> appellat Nævius Pantaleontem, id est, Pisis oriundum tyrannum, cum alioqui inde profecti nunc Pisani dicantur. Pedibus obsitum, id est, pediculis, Titinius pedicosum appellat hoc modo: Rus detrudetur pedicosus, squalidus. Pedes autem pro pediculis: sic Plautus refert in Curculione: Item genus  $\Lambda^{16}$  inter homines meo quidem animo, ut muscæ, culices, cimices, pedesq. pulicesq. et Livius in gladiolo: Pulices ne, an cimices, an pedes, responde mihi: et Lucilius: Ubi me vidit, caput scabit,

//////////

<sup>11</sup> f. L.—<sup>12</sup> f. Acilio.—<sup>13</sup> f. impunitus.—<sup>14</sup> f.  $\Lambda$  quod is solitus.—<sup>15</sup> f.  $\Lambda$  eo uti.—<sup>16</sup> al.  $\Lambda$  est lenonum.

## NOTÆ

<sup>5</sup> Pisalitem] Ita est in schedis pro *Pisalitem*: et ita videtur legendum.

pedes legit. Pesestas inter alia quæ (si)<sup>17</sup> inter precationem dicuntur,<sup>18</sup> cum fundus lustratur, significare videtur pestilentiam, ut intelligi ex ceteris possunt, quom dicitur: Avertas morbum, mortem, labem, nebulam, impetiginem. Pedum baculi genus incurvum, ut Vir. in Buc. quom ait: At tu sume pedum, quod me cum sæpe rogaret. Pedem struit in XII. significat fugit, ut ait Ser. Sulpicius. Pistum pisendo perpolitum<sup>19</sup> antiqui frequentius usurpabant, quam nunc nos dicimus. Pedarium Senatorem significat Lucilius quom ait: Agipes vocem mittere cœpit: qui ita appellatur, quia tacitus transeundo ad eum, cujus sententiam probat, quid sentiat, indicat. Piscatorii ludi vocantur, qui mense Junio trans Tiberim fieri solent pro quæstu piscantium. Piscinæ publicæ [186] hodieq. nomen manet, ipsa non extat: ad quam et natatum, et exercitationis alioqui causa veniebat populus. Unde Lucilius ait: Pro obtuso ore pugil, pisciniensis reses. Pectenatum tectum dicitur a similitudine pectinis in duas partis divisum, ut testudinatum in quattuor. Piari eos velut proprio verbo, ait Verrius, qui parum sint animati, cum mentis suæ non sunt, per quædam verba liberantur incommodo. Pignosa, pignora eo modo, quo Valesii, Auselii, pinosi, palisi<sup>20</sup> dicebantur. Pectuscum Palati dicta est ea regio Urbis, quam Romulus obversam posuit, ea parte, in qua plurimum erat agri Romani ad mare versus, et quia<sup>1</sup> mollissime adibatur urbs: cum Etruscorum agrum a Romano Tiberis discluderet ceteræ vicinæ civitates colles aliquos<sup>2</sup> haberent oppositos. Peculatus est nunc quidem quaecunq. publicum furtum, sed inductum est a pecore, ut pecunia quoq. ipsa. Jam<sup>3</sup> etiam noxii<sup>4</sup> pecore multabantur, quia neque æris adhuc, neque argenti erat copia. Itaque suprema multa etiam nunc appellatur. Piatrix dicebatur sacerdos, quæ expiare erat solita, quam quidam simulatricem, alii sagam, alii expiatri-



17 ( ).—18 al. *interpretatores dicunt. f. imprecatores.*—19 al. *a pisendo propolitum.*—20 f. *Pinosii, Papisii.*—1 f. *qua.*—2 f. *aliquot.*—3 f. *Nam.*—4 f. *noxia.*

cem vocant; et piamenta, quibus utitur expiando: alii purgamenta. Piacularis porta appellatur propter aliqua piacula, quæ ibidem fiebant: vel, ut ait Cloatius, cum ex sacro<sup>5</sup> per aliquem piaculo solvitur, ut aliqua piandi propitiandiq. causa immolatur. Pigere interdum pro tardari, interdum pro pœnitere poni solet. Pangere, figere: unde plantæ pangi dicuntur, cum in terram demittuntur

Permutatur id proprie dici videtur, quod ex alio loco [187] in alium transfertur: at commutatur, quod aliud pro alio substituitur. Sed ea jam confuse in usu sunt. Pierides Musæ propter amœnitatem ac solitudinem Pierii montis dictæ videntur, quo<sup>6</sup> esse<sup>7</sup> secretis locis propter studia liberalia delectentur. Perconctatio pro interrogatione dicta videtur ex nautico usu, quia conto pertentant, cognoscuntq. navigantes aquæ altitudinem: ob quam causam ait Verrius etiam secundam syllabam per o solere scribi: mihi id falsum videtur: nam est illa percunctatio, quod is, qui curiose quid interrogat, percunctari sit<sup>8</sup> ut recte per u litteram scribatur. Perfugam Gallus Ælius ait, qui liber, aut servus, aut hostis sui<sup>9</sup> voluntate ad hostes transierit, qui idem dicitur transfuga, quanquam sunt, qui credant perfugam esse, non tam qui alios fugiat, quam qui ob spem commodorum ad quempiam perfugiat. Perfacul antiqui, et per se facul dicebant, quod nunc facile dicimus, inde permansit in consuetudine facultas. Peremptalia fulgura Graccus<sup>10</sup> ait vocari, quæ superiora fulgura, ut<sup>11</sup> portenta vi sua peremant duobus modis, prioribus tollendis: aut majore manubia, ut tertia secundæ, secunda primæ cedat: nam ut omnia<sup>12</sup> superentur fulgure, sic ictum fulgur manubiis vinci. Peditiam et bibesiam Plautus finxit sua consuetudine, cum intelligi voluit cupiditatem edendi et bibendi. Peremere Cincius in lib. de verbis priscis ait significare idem, quod prohibere: at Cato in li. qui est de re militari pro viciare



5 f. cum facta.—6 f. quod.—7 al. eæ.—8 1. per cunctas res d.—9 f. sua.—10 f. Granius.—11 f. aut.—12 f. omina.

usus est.

Tabem eam, quæ faceret tabescere apud antiquos [188] usurpatum. Sallustius quoque frequenter, ut in *Catilina*, cum ait: Uti tabes plerosq. civium animos invaserat: et in lib. iv. *historiarum*: Qui quidem mos, ut tabes in Urbem coierit:<sup>13</sup> et *Corvinius*<sup>14</sup> pro *Liburnia*: Propter hanc tabem, atq. perniciem domus totius. *Tabellis* pro chartis utebantur antiqui, quibus ultro citro<sup>15</sup> sive privatim, sive publice opus erat, certiores absentes faciebant: unde adhuc *tabellarii* dicuntur: et *tabellæ missæ* ab imperatoribus. *Tagax* furunculus a *tangendo*<sup>16</sup> cujus vocabuli *Lucilius* meminit: Et *mutonis* manum perscribere<sup>17</sup> posse *tagem*.<sup>18</sup> *Tages* nomine *Genii* filius, nepos *Jovis*, puer dicitur *discipulinam* dedisse *aruspicii* duodecim populis *Etruriæ*. *Taminia* uvæ sylvestris genus: videtur *Verrio* dicta, quod tam mira sit quam *minium*. *Talus* in *Sabinorum* nominibus *prænominis* loco videtur fuisse. *Talentorum* non unum genus. *Atticum* est *sexmillium* denarium. *Rhodium* et<sup>19</sup> *Cistophorum* quatuor millium, et *quingentorum* denarium. *Alexandrinum* XII.<sup>20</sup> denarium. *Neapolitanum* sex<sup>1</sup> denarium. *Syracusanum* trium<sup>2</sup> denarium. *Rheginum* *victoriati*. *Tamne*, eo usque, ut *Ælius Stilo* et *Opillus*<sup>3</sup> *Aurélius* interpretantur. Itaq. *Afranius*: *Tamne* arcula tua plena est *aranearum*. *Thalææ*<sup>4</sup> nomen dictum est<sup>5</sup> alii ab ætatis flore aiunt, alii quod carmina semper floreat. *Talipedare* antiqui dicebant pro *vacillare* pedibus lassitudine, quasi qui trahit pedes, ut talis videatur insistere, aut identidem tollere pedes. *Tam* significationem habet, cum ponimus *præpositivam* quandam, cui *subjungimus* quam; ut cum dicimus, tam egregium opus tam parvo pretio venisse, [189] id est,

//////////

13 al. *conjectus*.—14 f. *Cornificius*.—15 f. *citroque*.—16 f. *tagendo*.—17 f. *manu perscribere*.—18 f. *tagacem*.—19 f. *septem m.*—20 f. *XII. m.*—1 f. *VI. m.*—2 f. *III. m.*—3 f. *Opilius*.—4 f. *Thalia*.—5 f. *esse*.

#### NOTÆ

<sup>1</sup> *Lucili* versus ita emendandus, *Et mutonis manu perscribere posse tagem*.



sic: ut apud Græcos quoq. οὐτως ἀγαθόν. Item ex contrario ei dicimus, quam malus Homerus, tam bonus Cherylus<sup>6</sup> poëta est. At antiqui tam etiam pro tamen usi sunt, ut Nævius: Quid<sup>7</sup> si taceat, dum videat, tam etiam sciat, quid scriptum sit. Ennius: Illæ meæ tam potis pacis potiri. Titinius: Bene cum facimus, tam male subimus, ut quidam perhibent viri. Item: Quanquam<sup>8</sup> estis nihili, tam escator<sup>9</sup> simul vobis consului. Tandem quom significat aliquando, interdum tamen ex supervacuo ponitur: ut apud Ter. in Phormione, quom ait: Itane tandem uxorem duxit Antipho injussu meo? non enim hic tempus ullum significat. At Cicero etiam duplicat temporalem significationem, cum ait: Tandem aliquando. Tauri, verbenæq. in commentario sacrorum significat ficta farinacea. Tama dicitur, cum labore viæ sanguis in crura descendit, et tumorem facit. Lucilius:<sup>10</sup> Inguenne existat, papulæ, tama, neboa noxit. Tæniæ, Græcam vocem sic interpretatur Verrius, ut dicat ornamentum esse lancum capitis honorati, ut sit apud Cæcilium in Androgyno: Sepulchrum plenum tæniarum, ita ut solet: et alias: Dum tæniam qui<sup>11</sup> volnus vinciret. Ennius in Alexandro: Volens de cælo cum corona, et tæniis. Accius in Neoptolemo: Decorare est satius, quam urbem exeneis.<sup>12</sup> Tædulum antiqui interdum pro fastidioso; interdum, quod omnibus tædio esset, ponere soliti sunt. Tatium occisum ait Lanivii<sup>13</sup> ab amicis eorum legatorum, quos interfecerant Tinini<sup>14</sup> latrones, sed sepultum in Aventiniensi laureto. Quod ad significationem verborum non magis pertinet, quam plurima alia, et præterita jam, et deinceps [190] quæ referentur. Tauro-rum specie simulacra fluminum, id est, cum cornibus formantur; quod sunt atrocita, ut tauri. Talionis mentionem fieri in XII. ait Verrius hoc modo: Si membrum rapit,<sup>15</sup> <sup>u</sup>



6 f. Cherylus.—7 al. Qui.—8 f. Quam.—9 f. ea me escator.—10 al. Lucretius.—11 f. qua.—12 al. e tæniis.—13 al. Lavinii.—14 al. Tatiani.—15 f. rapsit, al. rapit.

## NOTÆ

<sup>u</sup> Liber manuscriptus habet rapit pro rupit, ut fortasse rapsit sit le-

ni cum eo pacit, talio esto : neq. id, quid significat indicat, puto quia notum est : permittit enim lex parem vindictam. Tarquitas scalas, quas rex Tarquinius Superbus fecerit, abominandi ejus nominis gratia ita appellatas esse ait volgo existimari. Tarpeia esse <sup>16</sup> effigiem ita appellari putant quidam in aede Jovis Mettellina, ejus videlicet in memoriam virginis, quæ pacta a Sabinis hostibus ea quæ in sinistris manibus haberent ut sibi darent, intromiserit eos cum rege Tatio, qui postea in pace facienda caverit a Romulo ; ut ea Sabinis semper pateret. Tam perit, quam extrema faba : in proverbio est, quod ea plerumq. aut præteritur, aut decerpitur a prætereuntibus. Tappulam <sup>x</sup> legem convivalem ficto nomine conscripsit jocosio carmine Valerius Valentinus, cujus m. Lucilius hoc modo : Tappulam rident legem concere <sup>17</sup> opimi. Termonem Ennius Græca consuetudine dixit, quem nos nunc terminum hoc modo : Ingenti vadit cursu, qua redditus termo est : et : Hortatore bono prius, quam finibus termo. Trientem tertium pondo coronam auream dedisse se Jovi donum scripsit T. Quintius Dict. . . . quom per novem dies totidem urbes, et decimam <sup>18</sup> Præneste cepisset : id significare ait Cincius in *Mystagogicon* L. II. duas libras pondo, et trientem, qua consuetudine hodieq. utimur, quom lignum bes alterum dicimus, id est, pedem, et bessem latitudinis habens : et sestertium, id est, duos asses, et semissem tertium : item si [191] tres asses sunt et <sup>19</sup> quadrans quartus <sup>20</sup> . . . . Tersum diem pro sereno dictum ab antiquis, nec se habere rei auctorem ait. Teretinatibus a flumine . . . . Tripudium <sup>2</sup> . . . . ciis : in exultatione tripudiat . . .

//////////

<sup>16</sup> al. *etiam*.—<sup>17</sup> f. *congeræ*.—<sup>18</sup> f. *deditione*.—<sup>19</sup> f. *quadrans*.—<sup>20</sup> f. *dicatur*.

#### NOTÆ

gendum. Vide supra in ‘Pacionem.’ *tres asses sunt, et quadrans, quadrans quartus dicitur, &c.*

<sup>x</sup> Tappulam] Vide in ‘Sodales.’

<sup>2</sup> Tripudium, &c.] Desiderantur hæc

<sup>1</sup> Pro verbo *decimam*, magis placet *in aliis editionibus*. Supra in ‘Pulsus’ *deditione*: et infra legendum: *Item si* ‘Tripudium,’ inquit, ‘id est terri-

a terra pavenda, nam pavire, est ferire, a quo et pavimenta: id ex Græco, quod illi *παίειν*, quod nos ferire . . . .  
 mum intactus usur . . . . Taminare, violare . . . .  
 et contaminare, dictum videlicet . . . . ilintate. Te-  
 res est in longitudine rotundatum: quales asseres natura  
 ministrat. Temetum, vinum. Plautus in *Aulularia*: Cere-  
 rin' Strobile has facturi nuptias? qui? quia temeti nihil al-  
 latum video. Pomponius in *Decima*: Non multi temeti,  
 sed plurimi. Novius in duobus *Dossenis*: Sequimini pre-  
 minate, sequere temeti timor: Idem in *Funere*: Agite, ex-  
 ite, temulentum<sup>1</sup> tollite: et in *Surdo*: Filias habeo temu-  
 lentas, sed eccas video incedere. Afranius in *Consobrinis*:  
 Pol magis istius temulentæ, futilis. Tintinnare est<sup>2</sup> apud  
 Nævium hoc modo: Tantum ibi molæ<sup>a</sup> crepitum facie-  
 bant, tintinnabant compedes: et apud Afranium: Ostiarii  
 impedimenta tintinnire audio. Tributorum conlationem,  
 quom sit alia in capite, illud<sup>3</sup> ex censu, dicitur etiam  
 quoddam temerarium, ut post Urbem a Gallis captam con-  
 latum est, quia proximis xv. annis census alius<sup>4b</sup> non erat.  
 Item bello Punico secundo M. Valerio Lævino, M. Clau-  
 dio Marcello cos. quom et Senatus, et populus in ærarium,  
 quod habuit,<sup>5</sup> detulit. Tentipellium Artorius putat esse  
 calciamentum ferratum, quo pelles extenduntur, indeque<sup>c</sup>  
 Afranium [192] dixisse in *Promo*:<sup>6</sup> Pro manibus credo ha-  
 bere ego illos tentipellium. Titinium ait Verrius existi-



1 al. *temulentiamque*.—2 al. *Titinnire*.—3 al. *aliud*.—4 f. *populus*.—5 al. *potuit*.—6 al. *Primo*.

## NOTE

pavium: pavire enim ferire est,<sup>1</sup> &c. *Tripudium dicebatur in auspiciis*, vide-  
 tur fuisse in exemplari: deinde Fes-  
 tus afferebat exemplum ex aliquo  
 scriptore disciplinæ auguralis. Quod  
 autem addit *pavimenta* dicta esse a  
 pavire, et pavire a Græco *παίειν*, si  
 verum est, verum erit et illud, *paire*  
 pro *pavire* antiquioribus in usu fuisse,  
 cum *paimenta* pro *pavimenta* in vetus-

tissima inscriptione sit.

<sup>a</sup> Pro *molle*, vel, ut alii emenda-  
 runt, *mollem*, in schedis est *molæ*,  
 eaque vera lectio est.

<sup>b</sup> Opinor in exemplari fuisse, *cen-*  
*sus populus*, et deinde verbum *poplus*  
 in *alius* mutatum: extant lectionis  
 antiquæ vestigia in schedis.

<sup>c</sup> *Indeque* pro *idem*, melius in sche-  
 dis.

mare, id medicamentum esse, quo rugæ extendantur, quom dicat: Tentipellium inducitur, rugæ in ore extenduntur: quom ille τροπικῶς dixerit. Tignum non solum in ædificiis, quo utuntur, appellatur, sed etiam in vineis, ut est in XII. Tignum junctum ædibus, vineave, et concapit<sup>7</sup> ne solvito. Tela proprie dici videntur ea, quæ missilia sunt: ex Græco videlicet translato eorum nomine, quoniam illi τηλόθεν missa dicunt, quæ nos eminus: sicut arma ea, quæ ab humeris dependentia retinentur manibus, quoniam quidem non minus in nobis eam partem corporis armum vocari existimandum est, quam . . . . Tigillum, Sororium. Vici appellari incipiunt ex agris, qui ibi villas non habent, ut Marsi, aut Peligni: sed ex vicis partim habent remp. et jus dicitur, partim nihil eorum, et tamen ibi nundinæ aguntur<sup>8</sup> negotii gerendi causa, et magistri vici, item magistri paci<sup>d</sup> quotannis fiunt: altero, cum id genus ædificiorum definitur, quæ continentia sunt his opidis, quæ itineribus, regionibusq. distributa inter se distant, nominibusque dissimilibus discriminis causa sunt dispartita: tertio, cum id genus ædificiorum definitur, quæ in oppido privo, id est, in suo quisque loco proprio ita ædificat, ut in eo ædificio pervium sit, quo itinere habitatores ad suam quisque habitationem habeat accessum, qui non dicuntur vicani sicut hi, qui aut in oppidi vicis, aut hi, qui in agris sunt, vicani appellantur.

Viget dictum videtur a vi agendo, sed non vi [193] agendis, hostilibusque rebus, verum his, quæ celer<sup>9</sup> . . .

//////////

7 f. capulo.—8 al. habentur.—9 f. celeriter.

#### NOTÆ

<sup>d</sup> Paci] In schedis integra lectio habetur, et emendata. Nam paci, antiqua scribendi consuetudine dictum est, pro pagi: supra in 'Orcus.' 'Per c,' inquit, 'literæ formam, nihilominus g usurpabant: et in columna Duiliî MACISTRATOS reperitur et

LECIONES. Reliqua etiam emendatiora in schedis: Altero, cum id genus ædificiorum definitur, quæ continentia sunt his oppidis, quæ itineribus, regionibusque discriminis causa sunt dispartita: et in fine, in oppidi vicis, et vicani, utroque loco habent schedæ.

. . . . . concitato animo ad bonam frugem ten<sup>10</sup>  
 . . . . . Voisgram avem, quæ se vellit. Augures  
 hanc eandem fucillantem<sup>11</sup> appellant . . . . . Vi-  
 ginti quinque<sup>e</sup> pœnas in XII. significat viginti quinque as-  
 ses. Victimam Ælius Stilo ait esse vitulum, ob ejus vi-  
 gorem: alii autem, quæ vineta ducatur ad altare: aut  
 quæ ad<sup>12</sup> hostis victos<sup>f</sup> imoletur. Vectigal, æs appel-  
 latur, quod ob tributum, et stipendium, et equestre, et ordi-  
 narium populo debetur. Viæ<sup>g</sup> sunt et publicæ, per A<sup>13</sup>  
 . . . e omnibus licet: privatæ, quib. vetitum uti . . .  
 præter eorum, quorum sunt privatæ . . . . . vias mu-  
 niunto: dionisam lapides sunt, qua volet, jumenta agito.  
 Viatores appellantur, qui magistratib. apparent: eo quia  
 initio omnium tribuum, cum agri in propinquo erant urbis,  
 atque assidue homines rusticabantur, crebrior opera eorum  
 erat in via, quam urbe, quod ex agris plerumq. homines  
 vocabantur a magistratib. Verticulas, cum ait Lucilius,  
 ita appellavit vertebra. Vernæ, qui in villis vere nati,  
 quod tempus duce natura feturæ est: et tunc rem divinam  
 instituerit Marti Numa Pompilius pacis, concordiæve ob-  
 tinendæ gratia, inter Sabinos, Romanosq. ut vernæ vive-



10 f. tendunt.—11 al. fecilitram.—12 f. ob.—13 f. A quas ire.

## NOTÆ

<sup>e</sup> *Viginti quinque*] Agellius lib. xx. cap. 1. 'Si injuria alteri faxit, viginti quinque aris pœnæ sunt.' Sed *aris* puto adjectum. Vide Plinium lib. xvi. cap. 1.

<sup>f</sup> In schedis est, *ob hostes victos*, pro *ad hostes victos*, parva mutatione: nam Augustiniana emendatio nimis abest antiqua scriptura. Pro *vineta* in schedis est *victa*: ut fortasse *vitta* scribendum sit: nam boves auratis cornibus vittis ornati et sertis ad aram ducebantur, præterea Servius in II. Æn. ita scribit: 'Solutæ sunt hostiæ, nam piaculum est in sacrifi-

cio aliquid esse religatum, ante enim ligabantur.' Sed nihil mutandum censeo.

<sup>g</sup> *Viæ*] Desideratur hæc vox in aliis editionibus: in ea vero Festus agebat, ut ex reliquiis ejus apparet, de viis publicis, et privatis: et antiquam legem referebat de viis muniendis, iisdemque lapide sternendis, ut quæ strætæ lapidibus essent, per eas jumenta agere liceret. Extat inscriptio in quodam denario Augusti, *QVOD. VIAE. MVNITAE. SVNT.*

rent, ne vincerent. Romanos enim vernas appellabant, id est, ibidem natos, quos vincere perniciosum arbitrium Sabinis, qui conjuncti erant cum P. R. Vergiliæ dictæ, quod eorum ortu ver finitur, æstas incipit. Vastum<sup>h</sup> pro magnum: ponitur tamen et pro inani. Accius: Jam hanc urbem ferro vastam faciet Peleus: et Pacuvius: [194] Quales, scabres quod<sup>14</sup> inculta vastitudine. Ve victis, in proverbium venisse existimatur, cum Roma capta a Senonib. Gallis aurum ex conventionem et pacto adpenderetur, ut recederent, quod iniquis ponderib. exigi a barbaris querente AP. Claudio, Brennus rex<sup>i</sup> Gallorum ad pondera adjecit gladium, et dixit, ve victis: quem postea persecutus Furius Camillus, cum insidiis circumventum concideret, et quereretur contra fœdus fieri, eadem voce remunerasse dicitur. Vegrande significare alii aiunt male grande; ut vecors, vesanus, mali cordis, maleq. sanus: alii, parvum, minutum, ut quom dicimus, vegrande frumentum: et Plautus in Cistellaria: Qui nisi itures nimium is vegrandi gradu. Vecors<sup>k</sup> est turbati et mali cordis. Pacuvius in Iliona: Qui veloci superstitione cum vecordi conjugem: et Novius in . . . Coactus tristimoniam ex animo deturbat et Vecordiam. Vapula Papiria, in proverbio fuit antiquis, de quo Sinius Capito sic refert, tum dici solitum esse, cum vellent minantibus ibi<sup>15</sup> significare se eos negligere, et non curare, fretos jure libertatis. Plautus in Feneratrice: Heus tu in barbaria quod fecisse dicitur libertus suæ patronæ, ideo dico . . . liberta salve.

//////////

14 f. *squale, scabre atque.*—15 f. *sibi.*

#### NOTÆ

<sup>h</sup> *Vastum*] Videndus Nonius in 'Vastitudine': apud quem extat versus Pacuvii ex Tencro, quem hic Festus citat, ut nos emendavimus.

<sup>i</sup> In schedis est *Brennus rex*, pro quo in margine alia manu, ejus fortasse, qui schedas illas cum exem-

plari antiquo contulit, *dux pro rex* notatum est: et *pensum pro adpenderetur*.

<sup>k</sup> *Vecors*, &c.] Exempla Pacuvii, et Novii] desiderantur in aliis editionibus.

Vapula Papiria: in barbaria est, in Italia. Ælius hoc loco vapula positum esse ait pro dole. Varro, pro peri: teste Terentio in Phormione: Num tu . . . resipis verbero: et Plauto in Curculione: Reddin', an non mulierem prius, quam te huic meæ machæræ obicio mastigia? Vapula ergo te<sup>16</sup> vehementer jubeo, ne me territes. Vacerram Ælius et alii complures vocari aiunt stipitem, ad quem equos solent religare. Ateius [195] vero Philologus hoc nomine significari maledictum magnæ acerbitatis, ut sit vecors et vesanus teste Livio, qui dicit: Vecorde, et malefica vecordia<sup>17</sup> Vagorem pro vagitu, Ennius li. xvi. Qui clamor oppugnantis vigore volanti. Lucretius li. ii. Et superantur, item miscetur funere vigor. Valvoli fabæ folliculi appellati sunt, quasi vallivoli, quia vallo facti<sup>18</sup> excutiantur. Vagulato in L. xii. significat quæstio cum convicio. Cui testimonium defuerit, is tertiis diebus ob portum obvagulatum ito. Valgos Opillus Aurelius, aliiq. complures aiunt dici, qui diversas suras habeant. Plautus in Milite glorioso: Qui talos vitiosos majorem partem videas vagi salis: et in Silitergo; Sine ea mihi insignitos pueros pariat postea, aut varum, aut valgum, aut compernem, aut pætum, bocchum filiam. Viere,<sup>m</sup> alligare significat, ut hic versus demonstrat: Ibant malaci viere Veneriam corollam, unde vimina, et vasa viminea, quæ vincuntur ligata. Vermina dicuntur dolores corporis cum quodam minuto motu quasi a vermib. scindantur: hic dolor Græce στροφόρος dicitur. Veruta, pila dicuntur, quod Λ<sup>19</sup> . . . habeant præfixa. Ennius L. x. . . . cursus quingentos sæpe veruti.<sup>n</sup>

//////////

16 f. Vapulare ergo.—17 f. malefice vacerra.—18 f. fracti.—19 Λ al. verua.

#### NOTÆ

<sup>1</sup> Pro malefice vecordia in versu Lii, nisi malefice vacerra legamus, non video cur Livium citet Festus.

<sup>m</sup> Viere, &c.] Hæc quoque in aliis editionibus desiderantur. Ennii versus extat apud Varronem lib. iv. de

Ling. Lat. apud quem malaci est, ut in schedis.

<sup>n</sup> Veruti] Ennii versus deest in aliis editionibus, nec in schedis integer habetur, aut emendatus satis.

Uruat,<sup>o</sup> Ennius in *Andromeda* significat, circumdat, ab eo sulco, qui fit in urbe condenda uruo aratri, quæ sit forma simillima uncini a curvatione buris, et dentis; cui præfigitur vomer: ait autem: Circum sese uruat ad pedes a terra quadringentos caput. Ungulus Oscoreum lingua anulus, ut . . . . . si quid monumenti nacta<sup>p</sup> est, qui eorum requireret, est unguis quem ei detraxit ebrio. Pacuvius in *Iliona*: Repugnanti ego porro hunc vi detraxi unguis, et in *Atalanta*: [196] Suspensum lævo brachio ostendo unguis. *Uncia* <sup>q</sup> lex appellari cœpta est, quam L. Sulla, et Pompeius Rufus tulerunt, qua sanctum est, ut debitores decimam partem . . . . . dicebant antiqui, cujus color inficiendo mutatur, ut Ennius cum ait: Cum illud, quo jam semel est imbuta veneno. Ventabant dixisse antiquos verisimile est, cum et præpositione adjecta . . . . . adventabant. V. ntupum est, vel . . . . . quod Græci *ὑσιῦν* dicunt. Venditiones dicebantur olim Censuræ locationes; quod velut publicorum locorum veniebant. *Viminalis* et porta et collis appellantur, quod ibi viminum fuisse videtur silva, ubi est et ara Jovi *Viminio* consecrata. *Vindex* ab eo quod vindicat, quo minus is, qui pressus est, ab alio teneatur. *Vineæ*, ut *Verrius* præcipit, quod vino feraces sint: etiam militares quædam machinationes a similitudine appellantur. *Vivatus* et *vividus* a poëtis dicuntur a vi magna. *Vindiciæ* <sup>r</sup> appellantur res



20 f. aut potius dicuntur vindiciæ inter eos, qui contendunt.

#### NOTE

<sup>o</sup> *Uruat*] Placidus in *Glossis*: 'Oburbas, circumscribis: dictum ab urbo.' Versus Ennii emendatior in schedis.

<sup>p</sup> *Nacta* legendum: et si quis requirit: pro corrupto autem verbo, *elirio*, in schedis est *ebrio*, quæ vera lectio est.

<sup>q</sup> *Uncia*] Quæ sequuntur, quo pertineant, quærendum: incerta item

sunt, quæ post verbum *Ventabant* habentur.

<sup>r</sup> *Vindiciæ*] In exemplo 12. tabularum, quod in fine adducit Festus, schedæ ante *arbitros* habent amplius dimidiatum verbum . . . . . *tor*, ut integrum fortasse fuerit, *Prætor*, et ita sit legendum: *Prætor arbitros tres dato*.



eæ, de quibus controversia : (quod potius dicitur jus, quia  
 fit inter eos, qui contendunt.<sup>20</sup> Cato in ea, quam scribit L.  
 Furio de aqua . . . . s. Prætores secun-  
 dum populum vindicias dicunt . . . Lucilius: Ne-  
 mo hic vindicias, neq. sacra, neq. numen veretur : de quo  
 verbo Cincius sic ait : Vindicix olim dicebantur illæ, quæ  
 ex fundo sumptæ in jus adlatæ erant : at Ser. Sulpicius .  
 . . . . jam singulariter formato vindiciam esse  
 ait, qua de re controversia est, ab eo quod vindicatur .  
 . . . . et in XII. Si vindiciam falsam tulit,) si  
 velit is,<sup>1</sup> . . . . tor arbitros<sup>r</sup> tres dato, eorum arbitrio  
 . . . . fructus duplione damnum decidito .

//////////

1 f. rei, sive litis.



**NOTÆ VARIORUM**

**IN**

**SEX. POMPEIUM FESTUM**

**EJUSQUE EPITOMEN.**

---

EX ED. HEIDELBERGENSI

1593. Svo.

---

# NOTÆ VARIORUM

IN

## SEX. POMPEII FESTI

DE

### VERBORUM SIGNIFICATIONE LIBROS.

---

#### LIB. I.

PAG. 35. *Acus*] *Cum sarcire*: lege, quod *sarcire*. Turneb. Advers. lib. XIV. cap. 12.

PAG. 44. *Adfectata* [*Affecta*] Alludere videtur ad illum Plauti locum, qui in *Rudente* exstat: 'Accipiam hospitio si nox venies vespere Item ut affectam.' *Idem ibid.*

PAG. 50. *Æditimus*] Non assentitur Festus Tullio, nec Varroni, qui inter *æditinum* et *ædituum* nihil interesse censent: sed et M. Tullius in *æditino*, *tinum*. productionem vocabuli censet; pro *intimo* Festus accipit. Quanquam non satis apparet an significatione distinguat quæ notatione dividit. *Id. ibid.*

PAG. 65. *Ambactus*] Lingua Gallica dicitur *actus* et *ambactus* servus mercenarius: ut 'circumactus' dicitur. Hanc vocem usurpavit Cæsar commentario sexto: 'Ita plurimos circum se ambactos clientesque habet.' Ambacti autem erant apud Gallos, qui se nobilibus in servitutum dicarant,

quod circum illos acti essent. In lexico Latino-Græco *ambactus* sic explicatur: *δοῦλος μισθωτός, ὡς Ἐννίος*. ita ab Ennio Cæsar hoc vocabulum mutuo sumpsit. *Id. ibid.*

PAG. 69. *Ambrices*] Lego *lambrices*, regulas esse, non tegulas: id quod sensus ipse declarat: sed et Franco-rum lingua, quæ articulo addito *t* bellas, quibus lacunaria texuntur aut *ædes* obducuntur, *lambrices* vocat, quod cum fit, *ædes* lambricari pro ambricari dicitur. *Id. ibid.*

PAG. 75. *Anclare*] Multi censent, *anclare* et *exancclare* dicendum esse *antlare* et *exantlare*, a verbo Græco *ἀντλαῖν*. a quibus dissentio, et *ancclare* puto esse *anculare*, id est, haurire et ministrare: unde et ancillarum nomen. Livius Andronicus: 'Florenti ancilabant Liberi ex carchesiis.' Quodsi ab *ἀντλαῖν* deducitur, ut Festo videtur, certe litera mutatur. *Idem. lib. III. cap. 10.*

PAG. 76. *Andruare*] A verbo Græco,

ἀναδραῖν. lege, ἀναδραμεῖν, aut ἀνδραμεῖν. *Idem lib. xiv. cap. 12.*

PAG. 78. *Annus*] *Annus ex Græco venit, quem illi ἔννον dicunt, et quod nos triennium, illi dicunt τριέννον.* Hæc sic in Festi codice restituenda censeo. *Id. ibid.*

PAG. 85. *Aquarioli* [*Aquarii*] Hinc puto hanc significationem manasse, quod aquarii dicebantur, qui aquam in ædes portabant, qua plurime egent ad balneum seque eluendas mulieres: apud Plantum meretricula dicit: 'Aggerundaque aqua sunt viri duo defessi.' Hac occasione amorum interuentis solebant eis uti: hinc Iuvenalis: 'Veniet conductus aquarius.' Septimius Florens: 'primi erunt lenones, perductores, aquarioli, tum sicarii, venenarii, magi.' *Aquarioli* autem per diminutionem ad contemptum, ut in vilissimis, et omnium vilissimi ipsi dicuntur. Lampridius in Commodio: 'Aquam gessit, ut lenonium ministeriis probrosis natum magis, quam ei loco crederes, ad quem fortuna pervexit: nos, addito *m*, *macarios* appellamus: reperi et in lexico Latino-Græco, 'aquarium' ὑδροφόρον esse, et 'aquariolum' βαλανέα, sed et 'baccarionem' ποροδιάκονον.

PAG. 86. *Arbitrium*] Putant Jurisconsulti nullum esse verbum Latinum quo sententia arbitrii vocetur. Itaque ipsi verbum euderunt *laudum*, ut vere dicam *illaudatum*. Ego arbitrium posse dici arbitror auctore Festo: 'Arbitrium,' inquit, 'dicitur sententia quæ ab arbitro statuitur.' 'Arbitrarium' autem 'cum adhuc res apud arbitrum geritur.' Proinde incerta est, et dubia, controversique juris, et in voluntate, potestateque, et arbitrio alterius: quo factum est ut Plautus certum arbitrario opponeret, quod invito aliquo et ingratis futurum esset. 'Hoc quidem profecto certum est, non arbitrarium.' *Turneb. lib. xiv. cap. 12.*

PAG. 89. *Arteria aqua*] Ab afferendo nomen habet: nam prisci præpositionem *ad* in *ar* sæpenumero mutabant: unde et *arcesso* et *arveho* apud Catonem de Re Rustica cap. 135. Est igitur *arteria*, quasi *adferata*. *Idem lib. iii. cap. 10.*

PAG. 94. *Artitus*] A veteri critico exponitur, πάντεχνος, δαίδαλος. *Idem lib. xxiv. cap. 31.*

PAG. 95. *Assiratum*] Romanis ipsis non ignota cruenta potio, quæ *assiratum* iis dicta, quod *assir*, sanguis, ut aiunt glossæ. Festum in *Assirato* ita capio; et si fortassis ea potio olim in sacris, quod suadere videtur Sallustius in Catilina, ait enim consuetum id in solennibus sacris. *Lipsius ad lib. xii. Annal. Taciti.*

PAG. 96. *Atarus*] *Lego: quia atta est avi, id est, pater, ut pueri usurpare solent: nam quod tata scribunt, id vero tale est, ut ex eo tatarus, non atarus, formari debeat: cum autem atta avum significet, ut Festus in verbo, 'Attam' explicat, (hanc enim vocem esse juniore ad seniore honore causa tanquam ad avum refert) tamen pueri attam pro patre dicere solebant.* *Turneb. lib. xiv. cap. 12.*

PAG. 98. *Attinge*] Scribendum *attingem*, pro *attingam*, sic primus emendavit Lipsius Variarum libro iv. 27. cujus verba sunt: *Dice* pro *Dicam*, *attinge* pro *attingam*, Veteres usurpasse sæpius reperies: quod certe corruptum ubique apud eum iudico, et, cum ex Quinctiliani certa auctoritate constet, Catonem, Censorium vetustioresque alios ea, quæ nos, *dicam, faciam*, efferimus, *dicem, faciem*, pronuntiasse audacter apud Festum iis locis omnibus corrigendum pronuntio, *attingem* pro *attingam*, et *dicem* pro *dicam*, similiaque omnia. *Lips. ad lib. xii. Annal. Taciti.*

PAG. 100. *Augustus locus*] *Arcs pasta*, id arbitror de tripudio solistimo intelligi, cum pullarius avibus offam dabat: nam si pascerentur,

bonum erat augurium : si non pascerentur, malum. ‘ Claudius Pulcher,’ inquit Suetonius, ‘ apud Siciliam, non pascentibus in auspicando pullis, ac per contemptum religionis mari demersis, ut biberent, quando esse nolent, prælium navale iniit, superatque est.’ Et Asconius scribit dici solitum magistratum ineuntibus :

‘ aves pascent.’ Cicero de divinatione : ‘ dicito si pascentur.’ Turneb. *Advers. lib. xiv. c. 12.*

PAG. 102. *Aurum*] *Aurum dictum est quia præcipue custoditur. Græce enim ὠρεῖν custodire dicitur.* Hanc lectionem videor jure affirmare posse, non quæ obtinuit. *Id.*

## LIB. II.

PAG. 108. *Balathrones*] Gallicum peperere verbum, sed paulum luxatum : nam *bellithrones* dicimus. Vernacula enim nostra dictio balathronem potius sapit, quam bliteum. *Turnebus Advers. lib. II. cap. 10.*

PAG. 110. *Bitienses*] *Betere* dicebant Veteres, pro *ire*, non *betare*. Hinc forte *Betienses* pro *Bitienses* legendum apud Festum. Hinc ‘ per-

bitere,’ ‘ præbitere,’ ‘ interbitere.’ *Gifanius indice Lucretiano*, ‘ Dubitare.’

*Blenni*] Sic dicuntur, ut mucosi, id est, *βλενωδεις*.

PAG. 121. *Bubleum*] Scribendum suspicor *byblinum* ; de quo Hesiodus : *Εἴη πετραίη τε σκιή καὶ βύβλιος οἶνος.* *Turnebus lib. xxx. cap. 29.*

## LIB. III.

PAG. 132. *Camelis* [*Camellæ*] Virgines sunt, mutatione *g* in *c*, *γαμήλιοι θεαί*. *Turnebus lib. III. cap. 11.*

PAG. 153. *Chalcidicum*] Meminit Vitruvius lib. v. his verbis : ‘ sin autem locus amplior in longitudine, Chalcidica in extremis constituantur.’ nec prætermisit Dio : *ἐπειδὴ ταῦτα διετέλεσε, τὸ τε Ἀθηναίων, καὶ τὸ Χαλκιδικὸν ὀνομασμένον, καὶ τὸ βουλευτήριον τὸ Ἰούλιον, τὸ ἐπὶ τῆ τοῦ πατρὸς τιμῆ γενόμενον, καθιέρωσεν.* nec præteriiit Cassiodorus in Consulium fastis. Videor etiam observasse Chalcidicum pro cœnaculo poni : quod enim

Homerus scripsit : *Γρηῖς δ' εἰς ὑπερφ' ἀνεβήσατο καρχαλδῶσα* : convertit Ausonius : ‘ Chalcidium nutrix gressu superabat anili.’ *Id. lib. xviii. cap. 34.* Vide hac de re Lud. Carrionis emendat. lib. II. cap. 17.

PAG. 179. *Conitum*] Legendum est *Comtum*. *Gifanius indice Lucretiano*, ‘ *Comptus*.’

PAG. 207. *Cyprio bovi*] Est ex Sotadico Ennii : ‘ Prope stagna genus ubi lanigerum piscibin’ pascit.’ Scalliger in Varronis librum IV. 18. quod annotavimus, ut diversitas lectionis utrobique consideraretur.

## LIB. IV.

PAG. 210. *Dagnades*] A mordendo nomen habent. *δακνῖδες* ab Hesychio appellantur, *δακνῖς* inquit, *ὀρνέου εἶ-*

*δος.* *Turnebus lib. xxviii. cap. 19.*

PAG. 212. *Decotes togæ*] Malim, *decutes*, quod esset sine flocco et qua-

si sine cute. *Lipsius Elect. lib. I. cap. 14.*

PAG. 213. *Degunere*] Legendum est *degumiare*, non *degumere*, id est, devorare, degustare: apud eundem diserte scriptum est *gumia*: ingluvius, inquit, a gula dicta. Hinc et ingluviosus, et gluto, gulo, *gumia*, guttur. id manifesto est a Græco γόμος, quod significat πλήρωμα τῆς νεῶς, ἔρμα. Saburram Latini vocant: itaque qui nimis se ingurgitent cibis

ita dicti ab eo. *Scaliger in Varronis libr. sext. 80.*

PAG. 219. *Desivare*] Legendum est *Desinare*: multa enim verba variis modis Veteres efferebant. *Gifanius indice Lucretiano*, 'lavere.'

PAG. 221. *Dice*] Vide supra, 'Attinge,' et infra, 'Recipie.'

PAG. 225. *Disertiones*] Verius putarem, *disortiones*, ut *consortioni* opponantur. *Turneb. Advers. lib. III. cap. 11.*

## LIB. V.

PAG. 233. *Egeria*] *Alcum conceptam*, *aleo conceptum* legendum censet *Turnebus lib. III. cap. 5.*

*Egretus*] *Nyctegresia* ea Homeri rapsodia vocatur, quia maximo metu percussis omnibus et consternatis ob offensionem pugnae, nocte in castris ab Agamemnone excitantur e stratis duces, et ad concilium vocantur. *Turnebus lib. III. cap. 5.*

PAG. 238. *Erctum citum*] Quod ait Festus, *Erctum citum quod sit inter consortes*, opinor legendum esse, non *erctum*, sed *erctum*; et ita decerno fultus auctoritate Tullii, qui in primo de Oratore sic refert: 'Idcirco qui, quibus verbis erctum cieri oporteat, nesciat, idem herciscundæ familiæ causam agere non possit:' ex quo tamen scribendum videtur, *hercium*, non *erctum*; nam ita et apud Cicero-nem legitur, et inde *hercisci* et *herciscundæ*. *Philippus Beroaldus in lib. I. Apuleii de asino aureo*, item in lib. nonum.

*Erctum*] Consortioni *disortiones* contrariæ sunt, siquidem *disortiones*, auctore Festo, divisiones dicuntur patrimoniorum inter consortes: solentque ita fieri *disortiones*, ut in primis coërceretur commune patrimonium, ac deinde ciceretur: id enim his verbis, *erctum citumque*, legum

Ro. tabulis contineri, et in iis *erctum* a coërcendo, *citum* a ciendo dictum esse testatur idem Festus, eoque accedere videtur illud Servii VIII. *Æneid.* ut est in jure, *ercto non cito*, id est, patrimonio vel hæreditate coërcita non divisa: ita enim arbitror eum locum supplendum esse. *Ravardus in l. LXXXV. §. quoties de regul. juris.*

*Erctum*] Valere arbitror patrimonium divisum, divisam hæreditatem: scribit enim Servius in jure esse scriptum *ercto non cito*: quod interpretatur, patrimonio vel hæreditate non divisa. *Turneb. lib. III. cap. 5.*

PAG. 246. *Exercionem*] Emendandum reor sic: *exercitionem, exercitacionem*. *Turneb. ibid.*

*Exfulatum*] *Lege Exfilatum*. *Turneb. ibid.*

PAG. 247. *Exiles et ilia*] *Viarum*, id quale sit, 'putando,' ut ait poëta, nescio quis, 'evolere nequeo.' *ilia* a viis? qui potest? credo quod ea cen viarum in animalium corporibus fungantur munere. quæ est hæc componendi ratio? aut quæ est in utraque voce syllaba? syllaba? immo litera pene eadem: sed ab *inarum* tenuitate *ilia* et *cxilia* se deduxisse iis non difficulter Festus probaverit, qui alibi ita scriptum esse meminerint: *Ilia*



*dicta sunt ab ina, quæ pars chartæ est tenuissima.* Ludovicus Carrio Antiq. Elect. comment. 1. capite 7.

PAG. 251. *Expreta*] Hinc illud Bacchidum Plauti, Sc. *Nunc experiar*, explicandum est: 'It magister quasi

lucerna expretus uncto linteo,' id est, *expertus*: experimur enim lucernas uncto linteo, quam bene luceant, accenso ellychnio: non me latet tamen quosdam in Festo emendare *experta*. Turneb. lib. 111. cap. 5.

## LIB. VII.

PAG. 294. *Grallatores*] *Grallatorem gradu*: sic in exemplaribus hic versus legitur et a Festo profertur: quod tamen in membranis pervetustis reperi, non indignum visum est memoratu: *et clavatorem gradu*. est autem *clavator*, qui clava utitur, qui *κορυφήτης* Græcæ vocatur; sed a Romanis *calones* qui ligneas clavas mili-

tum gerebant sic vocabantur: magnum autem eorum gradum fuisse certum est. quid autem vetat utramque lectionem reperi in exemplaribus, et defendi, cum Festus l. vii. et xvii. *gravastellum* modo legat in eodem versu, modo *ravistellus*? Turnebus lib. 111. cap. 11.

## LIB. VIII.

PAG. 299. *Halopanta*] Monstrousi verbi monstrosior explicatio: nam sive *halopanta* habet τὰ πάντα, Græcum an Latinum erit vocabulum, siquidem *halare*, pro *mentiri* quisquam usurpatum legerit: sive omnes decipiat ac fallat, id non ἄλη, ἄλη scribitur: nec ea tam fallentis est, quam errantis hominis: videtur ergo corruptum fuisse hoc vocabulum ex *Halophanta*, quod in Plauto reperitur in Curculione, initio scenæ primæ quarti actus: 'Ædepol nugatorem lepidum lepide hunc nactu'st Phædromus: Halophantam an sycophantam hunc magis esse dicam nescio.' quem quidem locum, sive cum aliter legeret, sic interpretandum, sive cum non intelligeret, aliter legendum, (ut videtur innere doctiss. Camerarius,) censuit Festus, utroque modo negligentem se et ridiculum grammaticum præbuit. Et quemadmodum hujus interpretationem rejicio, ita nec Nonium recipio, qui vult Halophantam a consueudis mendaciis dici: in

qua ejus etymologia ut verbum ὑφαίνεω usurpatum agnosco, ita mendacia ubi consuat non video, nisi forte cum Festo ἄλην pro mendacio sumpsit. Quidam porro nostræ ætatis Lexicographi, Nonium juvare cupientes, *Holophantem* dici voluerunt: id quod non minus est, quam illa, ineptum; quamvis a magnis viris approbetur. Proxime omnium ad rem accessit is, quem modo nominavi, doctus vir, qui putat lusisse Plautum ficto nomine de sale, re et ipsa vili, ut alterum fictum esset de ficis. Veruntamen nec hoc, quod pace tanti viri dixerim, undique satisfacit. Quid ergo dicemus? aliquid saltem, ut ista ne dicamus: atque existimo primum, Curculionem parasitum habitu nantico seu marino, quandoquidem e Laria per mare Epidaurium appulerat, ad Lyconem trapezitam venisse, ut patet ex verbis Choragi, 'Ornamenta, quæ locavi, metuo ut possim recipere:' ac pateret etiam magis, nisi, quod ego semper suspicatus sum, aliquot

in hac comœdia scenæ desiderarentur, actu tertio præsertim, qui unam duntaxat habet. Sed ad rem: *Dubitat* igitur Chorus, utrum parasitum hunc, cui vestes suas commodarat, holophantam potius, an sycophantam dicere debeat. Nam sive ad habitum ejus nauticum respiceret, transmarinus quidam non urbanus impostor apparebat, sive ipsum hominem contemplaretur, nihil aliud quam permagnum ardelionem, et ad fallendum atque calumniandum aptissimum, comperibat. Jam parasiti multi etiam sycophantæ olim erant, si quid hoc nos juvat. Hæc *Gulielmus Canterus Novarum lectionum lib. iv. cap. 10.*

*Holophanta*] *Holophantam* crediderim fuisse non eum qui ob ficus duntaxat calumniam faceret, sed ob omnia homines deferret: sed cum apud Latinos immutata sit sycophantæ significatio, (nam sycophanta Græcis est calumniator, Latinis est impostor,) sic et *holophanta* in omni re impostor, vel (ut ait Fest. lib. viii.) qui omnia mentitur. Suspicio igitur codices Latinos falsarios esse, qui *holophantam* pro *holophanta* exhibent: nonnulli etiam *halopantam*: ego tamen crediderim verbum imitatione sycophantæ factum, et amplificatione, ut non unius rei delatio in eo verbo notare-

tur, sed omnium insimulatio contineretur: qui autem *halopanta* scribunt levinitur conjectura; quod omnia mentientem Pompeius explicet, ego illud *omnia* inesse in *holophanta* dico; et cum Plautus scribit in *Curc. Sc. Ædopol*: 'nugatorem holophantam au sycophantam hunc magis dicam nescio,' vicinitas nominum, et soni alusio, et sensus amplificatio, ab ea quam scripsi literatura stant sine controversia: siquis tamen pertinacius repugnet, equidem ei potius morem geram, quam contra tendendo hominem ad insaniam adigam. *Turnebus lib. xi. cap. 5.*

PAG. 300. *Haruga*] Scribendum puto, *Avinga*. Hesychius: ἄριχα, ἄρβεν πρόβατον. quæ scriptura reponenda in Varrone et Donato, apud quos mendose, *aruiga* et *haruga*. Scaliger in quartum Varronis 25.

*Haruga*] Ut Velius Longus et ex Festo Paulus, sive *haruga*, secundum Donatum in *Phorm. Terent. Act. iv. Sc. 4. Brissonius de formulis lib. i.*

PAG. 306. *Hippagines*] Quas Græci ἵππους dicunt: tu emenda: quas Græci ἵππαγωγούς. Demosthenes: πρὸς δὲ τοῦτοις ἡμίσεσι τῶν ἵππέων ἵππαγωγούς. deinde τριήρεις καὶ πλοῖα ἱκανά. Polybius ἵππηγούς vocat, Herodotus ἵππαγωγὰ πλοῖα. *Brodæus Miscellan. lib. ii. cap. 25.*

## LIB. IX.

PAG. 313. *Ignis Vestæ*] *Tabulam felicis materiæ*: corrigendum illum locum puto: quibus mos erat *clabulam felicis materiæ tamdiu terere*: nam atteritur lignum ligno, inde excudatur ignis. quid sit *clabulu* vel *clabolu*, non ignorant, qui auctores rei rusticæ legerunt: est autem Græcis σκόταλον ἱποκοριστικῶς a clava. Cato *Mateolam* vocat: poterat et legi *taleam*: sed prior emendatio mutanda non

est. *Scaliger in Ætnam Virgiliti.*

PAG. 317. *Impensum*] *Impensum* valet apud Festum, 'nondum pensum': itaque distingue, *impensam stipem*, &c. Gifanius indice Lucretiano, 'impensus.'

PAG. 320. *In non semper*] *Non semper abnuntionem indicat, sed interdum etiam pro additamento ponitur*: sic postrema hæc verba lego: quibus significat vocem in plerumque in-

crementum addere verbis, quibus præponitur, ut ex his, quæ illic affert, exemplis patet. *Brissonius de verbis. signific. libro 1. 'Abnutinum.'*

PAG. 327. *Industrium*] *Indostrum*, legendum est *endostrum*. Idem ibid. 'endo.'

PAG. 333. *Insanum*] *Pro ralde magnum*: potius scripserim, *insanum magnum pro ralde magnum*, nam respexit hunc Plauti versum, ' *Insanum magnum molior negotium.*' *Lipsius Epis-*

*tol. Qu. cap. 20.*

PAG. 338. *Jovistæ*] *Compositum a Jove et justæ*: ineptissimæ ineptiæ: tentabat Scaliger, *jous esto*: sed absistit, quia sequentia arguunt vanitatem: quidquid verbi fuit, remoti aliquid fuit. *Lego, Iosipse compositum ab ios et ipse*: ita enim antique pro *isipse*: unum testimonium habeo, sed luculentum, glossas veteres ab H. Stephano: *Iosipse, αἰρός. Idem lib. 111. epist. 20.*

## LIB. X.

PAG. 347. *Lucus Lucrinus*] *Primus locatur fructus*, sic illic legendum est. *Brissonius de verbis. signific. lib. vi. 'frui.'* et in lib. de formulis.

PAG. 353. *Lectosia*] *Cur Festus Lectosiam insulam ab Æneæ consobrina ibidem sepulta dictam fuisse ait, cum de eo nihil exstet a quoquam, quod sciam, proditum? nec vero placere potest id, quod alii commenti videntur, ut Leucosiam substituant: Lencosia enim non Æneæ consobrina, verum Sirenium una fuit, quæ in Neptunium promontorium a mari ejecta Lencosiæ insulæ nomen dedit, cujus rei testis est Lycophron Cassandra: 'Ἀκτὴν δὲ τὴν προὔχουσαν εἰς Ἐνιπέως Λευκωσία ριφεῖσα, τὴν ἐπῶνυμον Πέτραν ὀχῆσει θάρων. tandem repeti non Lectosiam, nec Leucosiam, sed Leucasiam debere hanc insulam dici. Id autem nos docuit Dionysius Hali-*

*carn. cujus hæc sunt libro primo verba: ἔπειτα νήσω προσέσχον, ἢ τοῦνομα ἔθεντο Λευκασίαν, ἀπὸ γυναικὸς ἀνεψιῆς Αἰνείου, περὶ τὸνδε τὸν τόπον ἀποθανούσης. atque hinc Plinium, et Solinum, ubi hujus insulæ meminerunt, emendandos pnto. Canterus Novar. lect. lib. 111. cap. 10.*

PAG. 358. *Lingulaca*] *Auguratrix* hoc emendaturi quidam mutarunt in *garrulatrix*, quod verbum plane barbarum est et inauditum: itaque malim substituere, *argulatrix*: usus quidem vocis extat in Casina. *Idem lib. 1v. cap. 28.*

PAG. 360. *Lotos arboris genus*] *Recte censet Festus: fatetur in quarto Athenæus: inde loton pro fistula, uti buxum a Latinis, usurpari trado. Philippius: Ἰμερον ἀλλήσαντι, πολυτρήτων διὰ λωτῶν. Alcæus: Λωτοὶ δ' οἱ κλάζοντες. Brodæus lib. 11. cap. 25.*

## LIB. XI.

PAG. 378. *Blumertini*] *Ut si vellent eo malo*: hunc locum librariorum incuria in Augustiniana editione corruptum arbitror. *Pet. Pitheus Advers. lib. 1. cap. 6.*

PAG. 382. *Manalem*] *Orci ostium*. Veteres, cum animas ad inferos de-

scendere omnes putarent, multis locis esse ostium Orci putabant, ut qua spiracula erant quæ odoris fœditate et gravitate animam adimebant et extorquebant: sic in Averno lacu ostium esse Orci credebant, ut est apud Cicer. lib. 1. Tusculanarum e

vetere poëta : sciendum autem Veteres illis in locis solitos esse potissimum necromantia uti, quod inde excitari animas Acherunte et huc redire crederent : sed et in locis pestilentibus ostium esse Orci dicebant. Plantus : 'Acherontis ostium in nostro este agro.' Lucretius : 'Janna nec puteis orci regionibus illis Credatur.' dicebatur et manium postis. *Turnebus lib. XIX. cap. 24.*

PAG. 395. *Mapalia*] *Casas Punicas* explicat Festus, in quibus, quia nihil est secreti, solet solute viventibus objici hoc vocabulum : hæc verba Festi magno possunt esse auxilio ad explanandum Senecæ locum, adhuc Latinis hominibus obscurum : 'Ego,' inquit, 'P. C. interrogare vobis permiseram, vos mera mapalia fecistis : quod est : vos dissoluti fuistis et a doctrina recessistis, inconditeque et perturbate omnia fecistis. *magulia* autem et *mapalia* antiqua vocabularia *καλύβας* interpretantur. *Id. ibid. cap. 4.*

PAG. 407. *Mefancilum*] Sic in Gellio legendum censeo, *Mesancylla* : ita enim a Græcis jacula vocantur, ex eo appellata, quod in medio hastili amentum habeant, quod verbum etiam in Pompeio depravatam est : in eo enim *mefancilum* legitur, interpretaturque genus teli missilis. *Idem lib. XIX. cap. 31.*

PAG. 423. *Mænia*] *Nervolaria* : exstant hæc in Sticho Plantina : *Idem lib. XIX. cap. 11.*

PAG. 424. *Mollestræ*] *Mollestræ erant pelles* : sic Latini vocabulum Græcum depravarunt, et e *μηλωτή* *mollestram* interpolaverunt. *Idem lib. III. cap. 11. et lib. XIX. cap. 24.*

PAG. 430. *Mulleos*] *Mulleos calceos regum Albanorum, deinde patriciorum, fuisse dicit, quos a mullando, id est, suendo, appellatos refert : quid tamen si vocati sunt a mulli rubro colore, cum purpurei essent ? id equidem verius putem, et ab Isidoro scriptum est, cui favet Dio, qui ru-*

*bro calceos vocat : nam de iis sic in Julio scribit : τῆ τε γὰρ ἐσθῆτι χαυνοτέρα ἐν πᾶσιν ἐνηβρίονετο, καὶ τῆ ὑποδέσει καὶ μετὰ ταῦτα ἐρίστε καὶ ὑψηλῆ καὶ ἐρυθροχρόω, κατὰ τοὺς βασιλέας τοὺς ἐν τῆ Ἰαλβῆ ποτὲ γενομένους, ὡς καὶ προσήκων σφοῖσι διὰ τὸν Ἰούλιον ἐχρήστο.* Hic Dio regnum Albanorum calceos fuisse dicit, gestatosque a Cæsare, quod ad Albanorum regnum genus stemma familiæ per Iulum referret. 'Qui magistratum curulem cepisset,' inquit Cato, 'calceos mulleos alutacinatos gessisse, ceteros perones.' *Alutacinatos* autem participium fictum a verbo, quod in usu non sit, formato ab adjectivo *alutacinum* existimus : ut enim dicitur ab *uncus, uncinus, uncinatus* : quidni ab *aluta, alutacinus, alutacinatus*, dicitur ? denique ut 'albo,' 'albatns,' 'sordido,' 'sordidatus,' 'ater,' 'atratus : ' *alutatos* alii censent emendandum. *Idem lib. XIX. cap. 24.*

*Mulleos*] Quia lunulos illos qui nobilitate apud Romanos præstare videbantur in calceis tulisse refert in problematibus Plutarchus, idcirco dubium non videtur, quin Tertullianus per mulleolos, calceos lunulatos, et per puros, eos qui ex puro corio sine lunulis facti erant, qui perones appellabantur, intellexerit : vel hinc potissimum, quod mulleis reges Albanorum primos, deinde patricios nos esse scripserit Festus ; eoque sensu calceos patricios esse accipiendos puto in hac inscriptione : *ÆDEM HONORI. ET. VIRTUTI. FECIT. VESTE TRIVMPHALI. CALCEIS. PATRICIIVS.* nec sane iisdem nisi sunt magistratus Romani calceis : ex iis enim quidam mulleis, quidam peronibus induebantur : curules magistratus mulleos lunulatos, ceteri perones gestabant, idque M. Catonem testis est idem Festus in originum libro septimo scripsisse, quo quidem in loco *pro allucinatos*, aut *alutatos*, aut *lunulatos* esse legendum recte vir quidam eruditus admonuit : per *perones* autem

non rusticos, cum Servio, sed potius cum Tertulliano puros calceos intelligemus, quibus per nives, imbres, glaciem Veteres etiam usos esse Juvenalis his versibus auctor est, Satyr. XIV. 'Nil vetitum fecisse volet quem non pudet alto Per glaciem perone

legi.' Eodem sensu *perones* accepisse videtur Sidonius Apollinaris epistol. lib. IV. 'Quorum pedes primi perone setoso talos adusque vinciebantur: genna, crura, suræque sine tegmine.' *Jacobus Ravardus Variorum lib. 1. cap. 8.*

## LIB. XII.

PAG. 455. *Narita* [*Navica*] Versus qui adducuntur e Festo, ubi et piscium nomina Græca mirum in modum depravata sunt, et luxata: qui ita restitnendi sunt: *Muriatica* autem *video in vasis stanneis: Bonam naritam, et camarum, et tagenia: Echinos fartos, conchas piscinarias. Muriatica* vocat τὰ περιχρηὰ, quæ in muria Thasia servabantur, ea ita describuntur in Penolo: 'Quasi salsa muriatica esse antumantur, Sine omni lepore et sine suavitate, Nisi multa aqua et diu macerantur, Olen, salso sunt tangere ut non velis.' *Narita* dicitur ostrei genus, quæ νηριταία a Græcis. *Camarum* scriptum est uno *m*, veteri consuetudine: etiam apud Hesychium κάμαρον. *Tagenia*, sunt pisces, qui et ταγηνιστάι, qui et ipsi ἐν ἄλμῃ ἐμβαθύντες ἐπηθρακίζοντο. Vide Athenæum. *Scal. in Conjectan. ad Varron. lib. IV.* [Vid. Notas supra.]

*Narita*] *Muriatica*, &c. scribendum in Varrone diu putavi et *canata*: ad formam scilicet et similitudinem pernæ caninæ: utrarumque memiit Plautus apud Festum: *Muriaticam* autem *video in vasis stanneis: Naricam bonam et canatam et comæquinus Fartas et conchas piscinarias.* sed *canata* in Plauto potius sit pulpa et caro canis marini, ejusque salsamentum: Nunc Strabonis auctoritate adductus, *sequanica* legendum arbitror. Nam de sequanis loquens ait, libro IV. Cosmogr. ὅθεν αἱ κάλλισται περιχρηταὶ πάντων ὑείων κρεῶν εἰς τὴν ῥώμην κατακομίζονται. nec dubitabo in Plauto

*Sequanicam et comacinas* legere, cum versus mensura eam lectionem videatur postulare: senarius enim justus est: 'Naricam bonam et sequanicam et comacinas.' Editiones tamen optimæ et *cavatam et tagumæquinas* nobis objiciunt: imo et *canutam*. Quare Academicos sequuti sententiam sustinebimus, et aliis disceptanda hæc potius relinquemus. *Id. ibid.*

PAG. 459. 460. *Navalis*] *Columbaria in nave appellantur ea, quibus remi eminent*: sic enim foramina per quæ trahuntur remi, nominantur: vetus est scriptura, *remi geninent*: unde natus error, *i* (*j*) littera divulsa et cum vocali *e* conjuncta, *g* sonum reddente. Ibidem Festus: 'Non ego,' inquit Plautus, 'te novi navalis scriba in columbari impudens:' de vinculo colli accipi posset: sed et *navalis scriba* dici amare posset is, qui alinquando socius navalis et nauta fuisset, et insolesceret postea quod scriba esset factus: interpretatur tamen Festus de *columbari naris*, id est, foramine, quia trahitur remus in tiremie, foramen autem illud ascoma operiebatur muniebaturque. Suidas: ἀσκάματα, τὰ ἐν ταῖς κόπαις σκεπαστήρια ἐκ δέρματος, οἷς χρωῶνται ἐν ταῖς τριήρεσι, καθ' ὃ πρῆμα ἢ κόπη ἐμβάλλεται. Melius igitur sit ut socii navales qui in classe militabant, infimi erant ordinis: sic *navales scribas* infimos et contemptissimos sui ordinis intelligere. *Turneb. lib. X. cap. 15.*

PAG. 469. *Nec conjunctionem*] *Cus-*

tos necessit legendum custos nec esit. Gifanius, 'escit.'

Nec] Legis duodecim tabularum particulam ex vestigiis sic legendam puto, *ast ei custos nec escit: escit enim pro erit* Veteres dicebant, et 'superescit' pro 'supererit' in Ennio observat Festus hoc versu: 'Dum quidem et unus homo Romæ totæ superescit:' et in Lucretio *escit* etiam reperitur, lib. 1. 'Ergo inter rerum summam minimamque quid escit.' Antonius autem Augustinus rectissime et ingeniosissime dicit in ea lege XII. tab. *Si adorat furto, quod nec manifestum erit; adorare esse agere: sed et perorare pro agere* videntur usurpasse decemvirales tabulæ: 'cum perorant ambo præsentēs,' id est, cum ambo præsentēs agunt, postulant. *Turneb. lib. x. cap. 15.*

PAG. 471. *Necunquam*] Distingue et scribe *nec unquam*, pro *nec unquam*

*quemquam*. Gifanius, 'Quæcum.'

PAG. 480-1. *Nictare*] Versus Ennians de venatico cane perquam elegantes sic legendos arbitror: *Veluti quando rinclis venatica velox Aptã silet canis, forte feram si ex nare sagaci Sensit, voce sua nictit ululatque ibi acute.* *Turneb. lib. x. cap. 15.*

*Nictare*] Ennii versus valde sunt contaminati, quos ita legendos puto: *Veluti si quando rinclis venatica Venox Aptã solet: si forte feram ex nare sagaci Sensit, voce sua nictit ululatque ibi acute.* Gifanius indice Lucretiano, 'nictari.'

PAG. 501. *Nundinalis*] *Nundinalem coquum videtur Festus apud Plantum, quantum e ruderibus et pætiæ ejus conjici potest, velut novendialem interpretari, qui nono demum die coqueret, ut a Plauto jocante dicitur, seque explicante in Aulularia.* *Turneb. lib. x. cap. 15.*

## LIB. XIII.

PAG. 512. *Obstitus*] Festi liber depravatus videtur, et omnino legendum, *Obstipus*. Gifanius, 'Obstipus.'

PAG. 517. *Occisum*] *Si hominem: Numæ legem restituendam puto: Si hominem fulminis occisit, ne supra genua tollito, id est, si fulmine occisus est ei justa nulla fieri oportet:* sic enim totum illum locum legendum puto. *Pro et alibi, repositi id est, cum sciam eam particulam sæpissime depravatam esse: ut in Festo, 'Nuncupata:' Lex est XII. tab. CUM NEXUM FACIET MANCIPIUMQUE, UTI LINGUA NUNCUPASSIT, ITA JUS ESTO, id est, uti nominarit locutusque erit, ita jus esto. Vota, &c. sic legendum puto et in 'numero:' Numquam numero Matri faciemus volui, id est, nunquam nimium, vulgo idem est.* Gifanius, 'Sanguinis,' de quo eodem loco vide Epistolicas Lipsii.

*Occisum*] Qui de cælo tactus erat, Romanorum religione non cremaba-

tur, sed sepeliebatur, Plinio auctore: cujus verba sunt: 'hominem ita exanimatum cremari fas non est, condi terra religio tradidit:' leges tamen Numæ ne sepeliri quidem volebant, cum justa fieri fulminatis nolent: *Si hominem fulminibus occisit, ne supra genua tollito.* hujus legis hanc esse sententiam existimo, ut, si quis Jovis fulmine sit exanimatus, ne ad sepulturam tollatur. *Turneb. lib. xvi. cap. 29.*

PAG. 523. *Offerumenta dicebant, quæ offerbant*] Id ego de iis accipiendum putaverim, quæ in sacris Diis offerebantur, unde, ut suspicor, natus est elegans Plauti jocus: 'Ni offerumentas habes plures in tergo tuo:' ubi, *offerumenta*, vibices plagarum tergo oblatarum perquam joculariter appellat. *Id. ibid.*

*Offucare*] Hinc putant *infucare* esse apud Plantum vinum aqua diluere, cum etiam aqua ejus color infucetur:

atque id merum infuscabat quam infuscabat maluit, cum infuscare verius putem: quod, cum generosi vini nigrior sit color, dilutior mixta aqua fusciorque reddatur. *Ia. ibid.*

PAG. 526. *Opima*] Ab Ope cognominata esse constituit. Non commiserit, ut opinor, piaculum, qui *consivam* scripserit, quod Coxis cognomen fuisse legimus: sed quæ de opimis spoliis scribit, e re fuerit cum Plutarcho conferre, quod et nos aliquando faciemus. *Turneb. lib. xvi. cap. 29.*

*Opima*] *Ut quæ* [p. 528. lin. 7.] ea scriptura, quæ in Augustini editione chartæ marginem insidet, pro vera recipiatur, et ipsa verba novum habeant initium, hunc in modum: *ut qui optima lege fuerint, adjici solet, cum quidam magistratus creatur.* Carrio Antiq. lect. comment. III. c. 1.

PAG. 532. *Oræ*] Cæcilius Æschrione: *Oram reperire nullam, quod expediam, queo*: hic ego, qua me expediam, non paulo concinnius scribebam, et id Cæcilium scripsisse asserebam. *Lud. Carrio Antiq. lect. comment. cap. 13.*

*Orcum*] *Uragum*: apage, non dixit hoc Verrius: sed *Urgum*, duabus literis mutantibus, nec inepte, dixit Lipsius Epist. Quæst. lib. III. Epist. 20.

PAG. 542. *Oscines*] Vulgo in picorum generalibus Martium andimus. Veteres etiam picum Feronium non tantum Martium numeravere, ut in oscinibus refert Festus. *Turneb. lib. III. cap. 11.*

*Osciues*] *Oscines aves Appius Claudius esse ait, quæ ore canentes faciunt auspiciam, ut corvus, cornix, noctua. Alites autem, quæ alis ac volatu, ut buteo, sanqualis, aquila, immussulus, vulturius. Picus autem Martius, Feroniusque, et parva, et in oscinibus, et in alitibus habentur.* Quæ verba, uti a nobis descripta sunt, recta esse indicat Paulus in voce 'Alites,' his verbis: 'Alites volatu auspiciam facientes istæ putabantur.' Aves, ait, aut *oscines* sunt, aut *præpetes*: oscines sunt quæ ore futura prædicant: *præpetes* quæ

volatu angurium significant, cum sint prospera. Higinus certe, referente Agellio lib. vi. cap. 6. *Præpetes* ab Auguribus appellari censebat aves, quæ aut opportune prævolarent, aut idoneas sedes caperent: sed nec ipsas tantum aves quæ prosperius prævolarent, verum etiam locos, quos capiebant, quod idonei felicesque essent, *præpetes* dictos Agellius existimat: *præpetes* autem aves quidam, ut ex Festo discimus, inde dictas credebant quod secundum auspiciam facerent prævolantes, seque ante auspicantem ferentes: alii, quod antea indicarent, quam peteretur. Alii quod prætervolarent. Atque de sanquale et immussulo Paulus et Festus suis singulatis locis tractant, quibus addenda sunt quæ Plinius lib. x. Natur. hist. cap. 7. tradit in hæc verba: 'Sanqualem avem atque immussulum Augures Romani magnæ quæstionis habent. Immussulum aliqui vulturis pullum arbitrantur esse, et sanqualem Ossifragæ. Masurius sanqualem ossifragam dicit esse, immussulum autem pullum aquilæ priusquam albicet cauda.' Buteonem vero, idem ejusdem libri cap. 7. accipitris genus esse scribit, Tiorelien dictum a numero testium, familiamque Romæ ex eo cognominatam, cum prospero auspicio in ducis navi sedisset. *Brissonius de formulis lib. 1.*

PAG. 545. *Osculana pugna*] Quæ Osculana pugna a Festo appellatur, et proverbii loco numeroque refertur de iis qui victi vincunt, ea Asculana potius dici debet victoria: nam ad Asculum ea depugnata pugna fuit adversus Pyrrhum, si Plutarcho credimus; quamquam apud Festum ordo scriesque verborum *Osculanam* tuetur. *Turneb. libro III. cap. 11.*

PAG. 546. *Ostentum*] *Attius Bacchis, præsens: præsto*: propemodum deploratus locus. scribe: *Pentheus Præsto cerritus nobis se stupens ultra ostentum obtulit.* est enim ex Bacchis Euripid. *Scol. in Farronis lib. quintum.*

## LIB. XIV.

PAG. 553. *Pales*] *Cujus festa parilia*: dignum observatu est, cum Festus *parilia* dici recte judicet, Mario Victorino *Parilia* placere, *parilia* displicere: sic enim scribit: ‘*Parilia* dicuntur, non *Palilia*, non a *Pale* dea, sed quod eo tempore omnia sata arboresque et herbæ pariant parturiantque.’ Athenæus quoque lib. viii. *Parilia* nominat, quæ sua dicit ætate Romana vocata, condito mbis genio et fortunæ templo. τὰ, inquit, παρῖλια πάλαι μὲν καλούμενα, νῦν δὲ ῥωμαῖα. *Turneb. lib. xvi. cap. 22.*

PAG. 557. *Pararium æs*] *A paribus*, id est, duobus equis nomen habuisse arbitror. *Id. ibid.*

PAG. 561. *Passer marinus*] *Struthio-camelus*: qui cum ita volare soleat ut a terra se non tollat, sed alarum passis velis una remiget: idcirco Plautus scripsit: ‘*Vola curriculo isthuc marinus passer in circo solet.*’ *Marinus* autem vocatur passer, ut reor, quod ex Africa in Italiam mari advehetur. *Id. ibid.*

PAG. 562. *Patagus*] Legimus in Festo *Patagum* morbi genus esse, neque præterea quicquam reperimus: quod enim genus morbi sit, nobis cogitandum reliquit vel ipse vel ejus abbreviator: fere crediderim morbum esse vitis, qui πάταγος apud Theophrastum scribitur: ejus verba sunt: ἐῖνοι κελεύουσι πάταγον εὐλαβοῦμενοι, κ. τ. λ. ubi Theodorus πάσσαλον legisse videtur, cum ‘*papillum*’ interpretetur: ac videtur hoc morbi genus esse, cum sauciatur ligone in ablaqueatione; ut sit *patagus* plaga et percussio. *Id. ibid.*

PAG. 569. *Pedibus*] *P. obsitum* est pænnosum, squalidum, ut grana quæ situm contraxerunt, quod aliter dicitur *pedidum* vel *pedidum*. Titinius: ‘*Rus detrudetur pedidosus, sordidus.*’

ut male Festus aut Verrius legerit *pedicosus*, nam vel syllaba ipsa repugnat. *Scaliger in Varronem de Re Rustica.*

PAG. 573. *Penatores*] *Cato*: hac Catonis auctoritate adducti quidam opinatores in Codice Justiniani in *penatores* mutandos censent: nos, cum id extra cancellos nostros sit, pedem referemus, et jurisconsultis sua relinuemus, eorumque judicio stabimus, tantum dicemus in antiquo vocabulario reperisse nos *opinatores* esse æstimatores vel militares.

PAG. 577. *Penus*] *Sæpire*, *sæptus*, *dissæptus*, semper scribenda ex auctoritate veterum librorum: hinc emendari potest liber Festi: *Penus vocatur locus intimus in æde Vestæ tegetibus sæptus, qui, &c.* Gifanius indice Lucretiano, ‘*sæpta.*’

PAG. 583. *Persicus*] Legendum *Persibus*, non *Persicus*, quippe simplex fuit *sibus*. Festus: ‘*sibus, eallidus vel acutus.*’ *Scaliger in sextum Varronis.*

PAG. 588. *Petissere*] *Petissant*, *sæpius pctant*. Puto legendum *pitissant*, *sapius potant*, quamquam Prisc. *pitisso* a πῖτῖζω Græco deducere videatur lib. i. *Gifanius* ‘*petissere.*’

PAG. 591. *Piatricæ*] *Simulatricem*: Mulieres, quæ olim alios solitæ erant expiare, ut eos qui ad dementia lapsi erant, *simulatrices* vocabantur: opinor, quod multa simularent, et simulatis pro veis uterentur, quod et in sacris facere solebant. *Turneb. lib. iii. cap. 10.* Alioqui rebus divinis deditæ mulieres *simulatrices* dicebantur, sed et *simulatricem*. *Idem lib. xvi. cap. 22.*

PAG. 592. *Picati*] Sunt sphinges apud Festum *picæ*. Unde et apud eum *picati*, quamquam et *pici* et se *picatos* propagare possunt, qui Latinis



sunt avidæ illæ volucres feræ griphe vocatæ, aurum e cavernis penitus egerentes. *Idem lib. III. cap. 10.*

PAG. 596. *Pilare*] Dubium non est quin hæc a verbo Græco deducantur Æolico *πιλητής*, id est, *fur*, qui *φιλητής* ab Hesiodo vocatur, sed Æolum est aspiratione in tennes mutare, ut et in superiore vocabulo pro *σφιγξ*, dorice *πιξ*, et Æolice *φιξ*, unde Latinum verbum *pica* et *picatus*. Id. *ibid.*

*Pilare*] Legendum censuerim, *Pilare et compilare sunt qui Græcæ originis putent. Græci enim fures φιλήτας dicunt. Pro fares quidem in Paulo legitur plures, ex quo fures esse faciendum etiam ante nos alii annotarunt. Quod autem iidem piletas in περάτας mutarunt, non puto elegantiori cuiquam probari posse. Ceterum quod ἀπὸ τῶν φιλητῶν deducit Festus verbum *Pilare*, neminem turbare debet, tametsi primæ utriusque litteræ sunt dissimiles: quandoquidem ista aspiratæ in tenuem mutatio frequens in talibus contingit: quemadmodum et Festus ipse in verbo *Picali* docet, cum quod Græci *φίκα*, id Latini *picum* dixerint. Alioqui nemo nescit Æoles aspirata tenuiter efferre solere. Similiter *φάσκελον*, quod nunc in mentem venit, Latini *Pascolum* dixerunt, et per diminutionem *Plantus*, *Rudente*, *Pascolum*. Atque hæc cum primum edidissem, prodierunt mox doctissima doctissimi Turnebi *Adversaria*: in quibus quoniam eodem modo locum hunc emendavit, ea res non mediocrem mihi lætitiæ attulit: nec mirum, nam et ille (at qualis vir!) placet interdum sibi si quos habet, quamvis suppare, sententiæ suæ assertores. *Canterus Novar. lect. lib. I. cap. 3.**

PAG. 599. *Piscinæ publicæ*] Pro *obtusato ore pugil piscinensis res est*, scribendum conicio, *Obtusato ore pugil piscinensisque resesque*. Turneb. lib. XVI. cap. 22.

PAG. 604. *Plorare*] *Plorare* apud

priscos erat quiritatu et ploratu auxilium petere, et appellare, clamareque. Festus: *si parentem puer verberasset, aut ollus plorasset parentes, Dies parentum sacer est*: sic fere corrigendum Festum crediderim; in quo *verberit* non credo recte legi, aut potius *verberit* erit *verberet*, ut alio loco *vindicat*, *vindicet*. Id. *ibid.*

PAG. 622. *Præcidaneæ*] *Glebam non objecisset*: hoc intelligo de genere sepulturæ, quod per injectionem glabæ fiebat, quod genus sepulturæ omnium infimum erat, usurpabaturque cum quis in cadaver insepultum incidere, nam insepultum relinquere nefas habebatur, quod porca expiandum esset, id est, piacularibus sacris solvendum. Horat. ‘Licebit Injecto ter pulvere curras.’ Inexpiabilem pæne fraudem fuisse id non facere ostendit: ‘Negligis immeritis nocituram Post modo te natis fraudem committere forsân. Debita jura vicesque superbæ Te maneant ipsa: precibus non linqnar inultis, Teque piacula nulla solvent.’ Atque eadem erat Græcis opinio et pulveris injiciendi religio. Sophocles: *Δεπτή δ' ἄγος φεύγοντος ὡς ἐπὶν κόνας*. hanc saltem sepulturam postulat ab Ænea naufragus Palinurus, cum ait apud Maronem: ‘Aut tu mihi terram Injice.’ Sic etiam apud Halicarnassensem metu piaculi a populo sepelitur Horatia, ἀλλὰ οἱ περιόντες αὐτὴν ἐβριμμένην ἐν φῶ διεχρήσθη χωρίῳ, λίθους ἐπιφοροῦντες καὶ γῆν, ἐκθήδυσαν ὡς πτωμα ἔρημον κηδομένων. Jam hic non omittam monere, quod c. v. Petro Fabro Regis consiliario acceptum ferro, cum in Festo ipsiusque breviario omnis hostia, quæ vel frugum causa, vel mortui, cui justa quis non fecisset, immolatur, *præcidaneæ* vocetur: a Mario Victorino impari, qui eam ita appellavit, cum *præcidariam* dici debere pronunciet, dicatque a *præsentaneæ* differre, qui præsentem mortuo, quem condituri sunt, immoletur. Er-

go, auctore Fabro, in Festo, ubi scribitur mutilate, *prasui. . . porca dicitur, ut ait Veranius*, non dubitandum, quin legendum sit, *præsentanea porca*: adjicitur enim, *quod pars quædam ejus sacrificii fit in conspectu mortui*. Turnebus lib. xvi. cap. 22.

*Præcidanea*] Ait Nonius Varronem de vita P. R. libro III. sic scripsisse: 'quod humatus non sit, heredi porca præcidanea suscipienda Telluri et Cereri; aliter familia pura non est.' Hanc porcam Gellius, Festus, et Varro *præcidaneam* vocant, dissentiente Victorino, qui eam appellari *præcidariam* vult, non *præcidaneam*, de Orthographia disserens: fuisse quoque porcam aliam, quæ in re et presente mortuo immolabatur, testis est idem Victorinus, eamque *præsentaneam* appellat. De qua porca dubium non est quin senserit Festus cum sic scriberet: *Præs. . . porca dicitur, &c.* ita enim ex Victorini de orthographia libro restituendus est hic Festi locus: *Præsentanea porca dicitur, ut ait Veranius, quæ familiæ purgandæ causa Cereri immolatur*: nec dubito quin ea restitutio sit et ad veram hujus regulæ sententiam accommodatissima et vetustissima. *Rævardus comment. ad tit. de reg. jur. ad L. cxxxviii.*

*Præsent. . .*] Erat et *porca præsentanea*, cujus vocis, quæ in Festi Pompeii codicibus desideratur, jactura ex Victorino in libro de orthographia sarcienda est. *Brissonius de formulis lib. I.*

PAG. 630. *Præsiderare*] Similis est apud Plinium prochimasis, cui contraria epichimasis est: in illa enim præcurrit tempestas, in hac postvenit, atque ut illud *præsiderare* est, sic hoc 'postsiderare' dici posset: etsi Festus id in hieme, Plinius in anni tempestatibus accipit. Quod autem a sideribus oriri videantur tempestate, cum hæ præteriere, redditaque celo est sua serenitas, confectum

sidus dici solet, ut idem Plinius lib. xviii. cap. 25. tradit. *Turneb. lib. III. cap. 10.*

PAG. 637. *Prandium ex Græco. . . est*] Quod hic desideratur verbum Græcum nondum potui reperire: nisi quod ex Plutarcho, qui eandem videtur sequi sententiam, certi quiddam licet colligere. Is enim octavo symposiaco de Græcis aliquot Latinorum vocabulorum etymis disserens, hæc ait de prandio: τὸ δὲ ἄριστον ἐκλήθη Πράνδιον ἀπὸ τῆς ὥρας. ἔνδιον γὰρ τὸ δειλιὸν, καὶ τὴν μετ' ἄριστον ἀνάπαυσιν ἐνδιάζειν, ἢ πρῶτῃν τινα σημαίνοντες ἔδωδῆν ἢ τροφήν, ἢ χρωῶνται, πρὶν ἐνδεῆς γένεσθαι. quibus quidem verbis duplicem videtur afferre prandii etymologiam: quasi illud, vel quod πρὸ τοῦ ἐνδίου, vel quod πρὸ τῆς ἐνδεῆας sumatur, ita dictum sit: quocirca Festus videtur usurpasse, quoniam hic prandium pro jentaculo sumit, antiquo more, sicut et olim Græci τὸ ἄριστον. Helvetii contra jentaculi nomen hodie prandio tribuunt. *Gulielmus Canterus libro IV. cap. 35.*

PAG. 648. *Procum*] Procos Servius Tullius in descriptione classium quam fecit, perantique vocavit patricios; vel ut proceros, vel ut proceres, ne id quidem mendo vacat, quæ mihi causa adscribendi fuit. *Turneb. lib. xvi. cap. 22.*

PAG. 650. *Produit*] In censoria lege sartorum lectorum habebatur, *porticum sartam lectam habeto prodito*: quod est habeto, et porro aliis redemptoribus dato: hoc ideo retuli quod sit mendosum in Festo et obscurum. *Turnebus ibid.* De hoc loco vide Ludovic. Carrionis Emendat. lib. II. cap. 5.

PAG. 676. *Pullariam*] Sic dicit Festus a Plauto appellatam fuisse manum dextram; opinor, a palpandis tentandisque pullis, id est, pueris: qualis erat pædicionum protervorum manus, qui pullariam facere dicebantur. *Idem lib. III. cap. 11.*

## LIB. XV.

PAG. 707. *Quintana appellabatur*] Quintanam portam dico esse nullam. Festus solus eam adstruit; ego destruo, reponoque, *Quintana appellabatur pars in castris*, vel simpliciter, *appellabatur in castris*: nam porta nomen additum a Paulo, non a Festo. Quintanam certe portam non fuisse, sed partem certam Castrorum, ubi res venales, patet clare ex Livio lib. xli. 'Prætorio dejecto, direptis quæ ibi fuerant, ad Quæstorium Quintanamque hostes pervenerunt.' Et lege sequentia, videbis esse in mediis castris. Higinus: 'In Quæstorio maxime legati hostium et obsides: et si qua præda facta fuerit, in quæs-

tione ponitur. Lateribus ejusdem tendere debet ad viam Quiutanam centuria statorum ut posticum prætorii tneantur.' Isidorus lib. xv. cap. 2. 'Quintana pars Plateæ quinta est, qua carpentum progredi potest:' via igitur: idemque disces ex Polybii lib. vi. Suetonius in Nerone plane idem adsignificat cap. 26. 'Tabernulas etiam effringere et expilare: quintana domi constituta, ubi partæ et ad licitationem dividendæ prædæ precium assumeretur.' Non aliud ergo quam via latior in usum fori, a metatione agrorum invento nomine, ut in porta Decumana. *Lipsius ad lib. i. Annal. Taciti.*

## LIB. XVI.

PAG. 724. *Raucos appella...*] Inveni *rava frumenta* esse frumenta arida et sicca: nam cum, ut e fragmento suspicamur, declaret raucos ab ariditate vocis et gutturis appellatos, ab eadem ariditate nominatas subjunxerat spicarum aristas, et 'frumenta rava' nimium sicca et arida: nisi quis *stramenta* legat eodem sensu: quanquam alterum mihi magis probatur. *Turneb. lib. xiiii. cap. 25.*

PAG. 725. *Recinium*] *Esse dixerunt virilem togam*: distingue et lege: *Recinium omne vestimentum quadratum ii, qui duodecim interpretati sunt, esse dixerunt. Vcr. togam, qua mulieres utebantur, prætextam clavo purpureo*, id est, *Verrius, togam*: ita corrigo: cum vetus scriptura sit: *Vir. toga qua*. Sæpe iste abbreviator Verrii sententias cum aliorum opinionibus componit: quod et hic. *Lips. Epist. Qu. lib. i. cap. 7.*

PAG. 726. *Reciperatio*] Σύμβολα, si

credimus Suidæ, appellat Demosthenes 7. Philipp. quæ pacta conventa sunt civitatum inter se, quibus jura civibus nitro citroque redduntur. *Turneb. lib. vi. cap. 18.*

*Recipie*] Vide supra, 'Attinge.'

*Reciprocare*] Versus est ex Astraba Planti. *Quasi tollenonem aut pilum Græcum recipros plana via*: ubi *pilum Græcum* esse arbitror genus pili, quo in Græcia pinsebatur: quale fortasse ab Hesiodo describitur: "Ὀλμον μὲν τριπόδην τάμνει, ὑπερόν τε τρίπηχυν. quanquam illud Planti pilum ut tolleno reciprocabatur: attollebatur enim altera parte depressum pondere aut viribus hominis, mox remissum deprimebatur et fruges pinsebat, quod in loco plano fiebat. *Turneb. lib. xvii. cap. 8.*

*Reciprocare*] In Astraba Planti crediderim legendum, *quasi tollenonem aut pilum Græcum recipros plana via. tolleno κηλώνειον* est, quod sursum,

deorsum, hinc, inde, tollitur, more oscilli, et alternis hinc et inde suspicit et despicit. Basilius de eo qui non ducebat rectos scripturæ sulcos οὐκ ἔων ἀνανεύειν, καὶ κατανεύειν, ὡσπερ τὰ κηλάνεια, τοὺς ὀφθαλομοὺς τῶν ἀναγιγνωσκόντων. pilum quoque Græcum in pinsendo tritico una deprimitur parte, altera attollitur more colonii: de eo loquitur Hesiodus, &c. *Idem lib. vi. cap. 16.*

PAG. 728. *Redantruare*] Urnare est, ita se jactare, ut sursum denuo excitet se: unde *amburuare* apud Lucilium dicuntur Salii, qui eo modo corpora saltu reciprocabant: 'Præsul ut ambaruat sic vulgu' redantruat inde.' At in Festo et in Nonio mendosissime versus ille legitur hodie. Græce dicitur *κυβιστᾶν*, id est, *κολυμβᾶν*, interprete Snida: quod Curetes, qui iidem Latine Salii, faciebant. *Scaliger in quartum Varronis, 31.*

PAG. 732. *Rediviam*] Quam omnibus in libris *reduriam* appellari legimus, ipsa vocabuli origine adductus, contra fidem omnium librorum et famam, *reluviam* libenter appellarem: cum præsertim a *reluendo reluvia* dicatur grammaticis, cum se cutis reluit, quod est, resolvit circa unguis: quare, etsi improbum est contra omnium librorum fidem niti, tamen tenere me non potui, quin hoc adscriberem: quod ita accipi velim, ut a me affirmari homines non putent sed tantum moneri. *Turneb. lib. XIII. cap. 25.*

PAG. 734. *Refrira faba*] Plinius lib. XVIII. c. 12. integro verbo *referiam* vocat: sed illud, *te virticeo*, homini Latino nihilo plus significat quam Æthiopum stridor, aut strepitus aquæ aut murmur apum. Sed putem scribendum, *e triticeo*: hoc sensu: cum obseverant segetem, quia in agrum fruges tulerant, quod inauspicatum videbatur domo eas exportasse, ut non redituras, solebant e segete aut statim sementi facta aut postea referre

auspicii causa domum pro tritico et frugibus: retulisseque fabam perinde erat ac retulisse fruges, et auspicari earum reditum, ominarique earum reditum domum, non in agro semper remansuras. *Id. ibid.*

*Refrira*] Legendum auguror, *dantes revertito ad rem divinam faciendam*: vel potius; *te vindico ad rem divinam faciendam*: immo vero improbat his somniis legendum reor: *e tritico ad rem divinam*. *Id. lib. vi. cap. 16.*

PAG. 735. *Regiescit*] Gliscere, crescere. Festus: *regleseit*: ita legendum puto: vulgo, *regiescit*. Gifanius, 'gliscere.'

*Regrescit*] A Festo exponitur, *rescit*: sed cum glires iidem nomen habere videatur, *reglescit* esse scribendum affirmo, pro *regliscit*, a *glisco*. Turneb. lib. XIII. cap. 25.

PAG. 745. *Recluere*] Est Festo resolvere et repignerare: qua in significatione usurpatum est a Cicerone in Sallustium, ut in optimo codice legi: 'Unde tu, qui modo ne paternam quidem domum reluere potueris, repente tanquam somnio beatus hortos pretiosissimos, villam in Tiburti C. Cæsaris, reliquasque possessiones paraveris.' *Id. ibid.*

PAG. 746. *Remear*] Videtur ex Afranio senarius afferri cum hemistichio hunc in modum: *Vituit me sine mercede prorsum Paucius Remear in ludum*. Ideo moneo, quia quibus unus videtur esse perpetuus versus, ludum eludunt, aliudque subrogant. *Id. ibid.*

PAG. 751. *Repastinare*] Sic integrabitur Afranii versus, *Repastinare senex tu sero fugis*. At ubi scribitur, *Reque apse bene meritis rem*, haud equidem dubitem emendare, *Bene meritis siem*. Ac, ut opinor, candidum emerebitur calcem ista correctio. *Id. ibid.*

PAG. 753. *Repotia*] Locus Pacuvii haud sane repotus et tempestivo con-

vivio dignus est : sed quo pro pedica ferarum venatores, aut laqueo avium aucupes, aut compede Grammaticorum auctores uti possint : sic autem emendandum reor : *Ab hoc Depulsam mamma pædagogandum accipit Repotialis liber. Ac repotialcm, credo, vocat qui ad repotia ventitare soleret, aut in repotiis liber factus esset. Id. ibid.*

PAG. 755. *Resecrare res, &c.*] *Resecrare, solvere religione, ut cum reus populum comitiis oraverat per Deos, ut eo periculo liberaretur, jubebat magistratus eum resecrare : id est, populum religione solvere : scilicet ut ita demum populus religione teneretur, si is qui per Deos oraverat insons innocensque esset. Ita Festum sensisse Farnesiani libri vestigia indicant. Pithæus Adversar. lib. 1. cap. 10.*

PAG. 760. *Restat*] *Impetus haud longe mediis regionibus restat, credo non male lectum iri. Turneb. lib. XIII. cap. 25.*

PAG. 763. *Reus*] *Lex XII. tab. exstat, quam sic legi debere censeo : est enim fœde contaminata : nam in secunda tabula secunda lege scriptum est : quid horum verum fuit iudici arbitrove reove, eo die defensus esto : vel, si quid horum unum. Scio hominibus eleganti doctrina perpolitus, si quid horum vitium fuit iudici arbitrove reove dies diffusus esto, legendum videri : sed nondum illi satis me movent : arbitrator enim cum in possessionem bonorum mitti soleret, si quis vadimonium non obiisset, nec defensus esset, legem cavisse enim defensum videri, si quid eorum, quæ enumerarat, unum fuisset iudici, arbitrove, reove. Id. ibid.*

*Reus*] *De vi accitur, de via citur, legendum est, quod, ut opinor, valet, accusatorem rerum citari de via, et rei nomine contineri : scio, de vi accitur hodieque in Pompeio legi : sed male conjuncta jus est distrahere. Id. lib. VI. cap. 18.*

PAG. 765. *Rhonde*] *Quo nomina : lego, cognomina : nam reliqua felicissime Turnebus emendat. Canterus lib. VI. cap. 6.*

*Rhonde*] *Scribitur ex Lucilio nœnia pœne magica, Rhonde sicadionque cum dixit Lucilius, quo nomina riparum posuit, tam infestum sibi corpus et valetudinem referens, quam illi essent salutis navigantium. Ego cum Icadii latronis mentionem apud Ciceronem esse sciam, et in horum verborum latebris delitescere videam, non dubitabo legere : Rhonde Icadionque cum dixit Lucilius, nomina piratarum posuit. Turneb. lib. XIII. cap. 25.*

PAG. 770. *Rirus*] *Spe consiliove. Hic quidam ære consiliove emendant. Ego legendum crediderim, specu inciliove. Id. lib. VI. c. 16.*

PAG. 771. *Rodus*] *Modo ut adjectio est, ut, 'alium saxum rodum,' modo substantivum, ut, 'et rudus in architectura : ' et cum molem, glebam, massam significat : ut, 'hiuc rapere manibus rodus saxum grande et grave : ' et apud Lucilium in holidis descriptione, qua vadum maris tentatur : 'Hinc catapiraten puer eodem deferet unctum, Plumbi pauxillum rodus linique metaxam.' Hic rodus est pondus, et catapirates est, quæ a Græcis καταπειρατηρία vocatur, a pertentandis vadis. Id. lib. XIII. cap. 25.*

PAG. 777. *Roma*] *Virginis tempestivæ : ea est matura viro et nubilis et formosa velut ὄπαλα. Id. lib. VI. cap. 16.*

PAG. 791. *Ruscum [Russus]* *Ruscum faciem pro colore rusceo dixit Cato, qui e viridi rutilus est aut flavus. Coronas aureas rusceam facie, galbeas, lineas, pelles, redinicula. Legi et in antiquo lexico ruscum pro sordido, cui pro suo merito fidem quisque addat vel detrahat.*

PAG. 791. *Rutrum*] *Effigies in Capitolio ephēbi erat rutrum tenentis, et more Græcorum arenas ruentis exercitationis causa, ut opinor, qui athle-*

tis adscripti erant: fodiebant arenam et ruebant pala vel rutro, quod genus exercitationis attigit Theocritus Ei-

dill. IV. sic scribens: Κῶχρετ' ἔχων σκαπάναν τε καὶ εἴκατι τουτόθε μᾶλα.

## LIB. XVII.

PAG. 800. *Sacramentum*] Jam non admodum obscurum esse puto, quid sibi volnerit tribuniciaë hujus legis auctor, quam facile mihi persuasit Lucas Fruterius, ingenio singulari præditus adolescens, ad hunc modum restitnendum esse: *Quicumque posthac prætor factus erit, qui inter civis jus dicet, tres viros capitales populum rogato: iique tres viri capitales quicumque a populo facti erunt Sacramenta exigunt judicanteque eodemque jure sunt, uti ex legibus plebeisque scitis exigere, judicare, esseque oportet.* Rævardus Variorum lib. II. cap. 18. quem vide.

*Sacramentum*] *Quicumque prætor post hoc factus erit.* Ita legendum: non, *posthac*: enim locum ignari antiquitatis immutarunt. *Gifanius*, 'post hoc.'

*Sacramentum*] Sacramentum sic explicatur a Festo, ut quæ apud eum conturbata sunt, digeram: *Sacramentum æs significat, quod pænæ nomine penditur, sive eo quod quis interrogatur, sive contenditur. Id in aliis rebus quinquaginta assium est, in aliis quingentorum, inter eos, qui iudicio inter se contenderent: qua de re lege L. Papirii Tribu. Pleb. sancitum est his verbis: Quicumque prætor post hoc factus erit qui inter cives jus dicet, Tresviros capitales rogato: iique tresviri quicumque erunt exigunt sacramenta, ex judicanteque, eodem jure sunt, ut quos ex legibus plebeisque scitis exigere judicareque oportet. Sacramenti autem nomine, id æs dici ceptum, quod et propter ararii inopiam et sacrorum publicorum multitudinem consumebatur in rebus divinis, utcumque potui hanc e fragmentis laceris et disjectis Pompeii scripturam erui: quam germanam esse*

præstare non ausim. *Turneb. lib. XXIX. cap. 36.*

PAG. 854. *Serilla*] *Serilia* vetus poëta Pacuvius nuncupavit *funes*, veriloquium et notationem verbi secutus Græci: nam *σάρτα* Græce dicuntur a serendo, unde et *serilia*, quod eannabi linoque fierent: quamvis de sparteis illud dixerat: 'Nec ulla subsucus cohibet compagem alvei, Sed suta lino et sparteis serilibus.' *Idem lib. XVII. cap. 7.*

PAG. 865. *Sifus*] *Donec eam inter se*: legendum est; *donecum inter se*, quæ vox plerumque est depravata, in *denique*: sed de eo fragmento alias latius. *Gifanius*, 'Donicum.'

PAG. 878. *Solitaurlia*] *Taurus* hic pars est obscœna: unde 'lastauri.' *Turneb. lib. XVII. cap. 7.*

PAG. 880. *Solla*] Legendum puto, *solia*, ut, 'incillæ,' 'remillum,' 'ravillæ,' et 'cæsullæ,' ubi alterum *l* in *i* mutandum est, meo quidem iudicio. *Gifanius*, 'Solium.'

PAG. 886. *Sos*] *Dea Dearum*: *Legge, Dia Dearum*. 'Dius pro Deo seu Divo ponebant Veteres: hinc *Diurn* scribit Festus heroëm dici, cui sit genus ab Jove summo, hoc est, ἀπὸ τοῦ Διός. ibidem legendum: *circum sosque sunt.*' *Idem*, 'Dius.'

*Sos*] *Dia Dearum*: ut ab Homero δία γυναικῶν, sic ab Emio dictum est ejus imitatione: *Constitit inde loci propter sos Dia Dearum.* *Turneb. lib. XVII. c. 7.*

PAG. 891. *Spetile*] *Sumen sueres*: legendum arbitror: *sumen sueris*: ut apud Varronem in obsoletis scribitur exemplaribus: 'perna, a pede: sueris a nomine ejus.' *Id. lib. XIV. cap. 1.*

*Spicit quoque] Quod ubi rex.* In fragmentis Festi ita citatur hic versiculus Ennii: *Quod ubi rex . . . dulo spexit de contibu' altis.* in aliis, *Quod ubi paulo spexit de coribus celsis.* puto legendum, *Quos ubi rex pullos spexit de cortibu' celsis.* Scaliger in Varronis de lingua Latina librum quintum, 61.

PAG. 920. *Subscudes] Cuneata tabulae:* puto legendum, *quia quo immittuntur succiditur.* Nam a succendendo mihi nomen videntur potius habere quam a succidendo. Etsi enim locus, cui inseruntur, excavatur, succiditurque, inde aliquid ut immittantur; cum tamen id fiat eudendo scalpris malleo percussis, et immittantur ictu mallei, non video cur non debeant potius a succidendo quam succidendo deduci. Quodsi Festus a succidendo scripsit, ut et fortasse fecit; ne ab eo libentissime dissentio: sed et qui *strigores* dicuntur ab eo, explicanturque densarum virinum homines, vereor, *strigones* potius nominandi sint, quanquam hoc in medio relinquo: nec affirmo. In *strige* explicanda versus adhibentur Græci valde depravati, quibus reconciliandis prodesset fortasse Hesychius, nisi et ipse pari calamitate læsus esset: sed quid vetat ejus audire balba verba? *στρίγλος τὰ ἐντὸς τοῦ κέρατος νυκτίφοιτον. καλεῖται δὲ καὶ νυκτοβοά: οἱ δὲ καὶ νυκτικόρακα.* hic profecto nemo dubitabit quin de nocturnis strigibus loquatur, quas et a quibusdam dicit existimari nycticoracas, id est, nocturnos corvos. Fortasse autem, ut aliquid conemur, etsi non adspirabit studio forsitan favens Dens, sic versus non absurde restituentur: *στρίγγ' ἀποπέμπειν νυκτιβοᾶν, στρίγγ' αὐτίκα λαῖδν, Ὀρνυ ἀνώνυμον ἐνθὲνδ' ὠκυπόρου ἐπὶ νῆας.* vel, *στρίγγα φθορόλαον.* In eas aves credebant mulieres sagas magica cantione mutari. Ovidius: 'Næniaque in volucres Marsa figurat anus.' *Turneb. lib. vi. cap. 18.*

PAG. 923. *Subulo] Puto esse ex sotadico carmine Ennii.* Sotadicum facies, si *aquas* pones in penultimo loco: quomodo legitur in Festo est plane trochaicus septenarius catalecticus: *Subulo quondam marinas propter astabat plagas.* Scaliger in Varronis lib. sextum, 72.

*Subulo] Est Festo tibicen Etrusca lingua,* hoc etiam vocabulum soni imitatione esse puto factum, ut sit *subulo*, tanquam *sibilo*. *Turneb. lib. vi. cap. 18.*

PAG. 922. *Subverbusta] Est sub verberibus nsta,* licentia et petulantia comica vocabulo e multis coagmentato: sic, 'uri virgis ferroque necari,' dixit Flaccus, quanquam in eo uri per se etiam commode intelligi potest. alio loco: 'Ibericis peruste funibus latus:' sed et subverbustum apud Septimium Florentem in libro de Pallio reperimus; sic enim scribit: 'Enimvero jam dudum censoriæ intentionis piscynio disperso, quantum denotatum passivitas offert: libertinos in equestribus, subverbustos in liberalibus, dedititios in ingenniis, senrras in forensibus, paganos in militaribus.' *Id. ibid.*

PAG. 925. *Succrotilla] Origo vocis ignorata enodationi notionis explanationique officit:* eam sepultam conabor tanquam effodere: equidem a *crotalo*, aut voce Græca *κρότος*, deductam puto, cum diminutionis formatione, vel certe ut Græca vox est fictitia, sic de sono Latina fuerit efficta. *Id. ibid.*

PAG. 934. *Superescit] Dum quidem unus homo Romanus toga superescit:* sic legendum puto: et mox *superescit* scribendum existimo. Vid. Gifan. 'escit.'

PAG. 937. *Supernati] Pæni et Cætu:* de loci hujus restitutione vide Politianum in miscellaneis cap. 73.

PAG. 942. *Sus Minervæ] Varro et Eumerus:* legendum est, *Euhemerus*, non *Eumerus*. Junius Animadversorum lib. vi. cap. 13.

## LIB. XVIII.

PAG. 954. *Tam significacionem] Tam male subimus, ut quidam perhibent viri: Titinii versum corrigo: Tam male audimus, ut quidem: querela est mulierculæ de injuria, quæ a viris factum itur sexui suo; bene an male faciant, tamen male audiunt. Lipsius Epistolic. Qu. Ep. xx.*

PAG. 962. *Taxat] Quod ei jus sit statuendi: ita legendum: vulgo, jussit. Gifanius, 'jussa.'*

PAG. 968. *Tesca] Forsan ita non male expleti possent lacunæ Festi: Varro ut loca augurio designata quo sit termino finis in terra augurii. Oppilius loca consecrata Diis quæ non aperta sint, sed sancta loca, undique septa, ut perhibent Pontificii libri, in quibus scriptum est: templumque, sedemque, tescumque locum rite Diis nuncupatum dedicaverit, uti eos adhibessit bonos propitiosque, Hostius belli Historici lib.*

*perdu gentes*

*Aliger athereas, atque idem tesca volabis  
Templa antiqua Deum.*

*Explicarere, aspera, difficilia auditu. Attius: Loca aspera, saxa tesca tuor. Idem Philocteta: Quis tu es mortalis, qui in deserta Lemnia et tesca te apportas loca? Ita fortasse hoc modo ruderæ illa Festi reficere poterimus, quanquam sarta tecta præstare non possumus. Scaliger in lib. sext. Varronis. 67.*

PAG. 972. *Tignum] Lex est de tigno juncto XII. tab. verbo nescio quo, concapu, contaminata, aut ut alii emendant, capulo, capularis facta: quam ego sic scribendam puto, et fortasse turpis inquinabo fœdaboque: Tignum junctum ædibus vineæque copula ne solvito: ut lex vetet tignum vindicari et extrahi ex ædibus et vinearum maceria, aut aliquo earum compluvio aut jugo: nunquam putavi capulos egere tignis: favet emen-*

*dationi, quod Jurisconsulti tradunt, tantum de tigno in vinea et ædibus legem XII. tab. locutam, nec capuli meminissent; sed nec Festus ipse: verum quia in antiquis libris partim concapet, partim concapu reperitur, neque eorum negligenda est auctoritas, fortasse hac formula lex sit edenda: Tignum junctum ædibus vineæque cum capulone solvito: nam capite junguntur tigna vineæque, cum alligantur, innectunturque vitibus, et ædificiorum parietibus cum inseruntur induunturque: vel potius in vinea junguntur cum aliquo vitis capite: nam capita vitium stirpes dici non ignorat, qui scriptores rei rusticæ legit: sed et Maro ita usurpat: 'superest deducere terram Sæpius ad capita.' Atque hanc interpretationem veriorē puto, posterioremque scripturam legis certiorē existimo: sed omnium sincerissimam: Tignum junctum ædibus ne vindicato, ne solvito. Huic quidem favet Ulpiani interpretatio, qua dicit legem duodecim tabularum neque solvere permittere furtivum tignum junctum ædibus vineæque, neque vindicare. Turneb. lib. XIII. cap. ult. Simeo Bosius legendum putabat, compage, literis, ut ille dicebat, transpositis, et g pro c accepta, in commentario in epistolas ad Atticum.*

PAG. 974. *Titivillitium] Festus nullius significacionis esse scribit, ut apud Græcos est nullius, σικινδαθδς et βλιθυρί. sed auctor non contentendus Fulgentius textivillitium legisse videtur, cum ita scribat: Textivillitium dici voluerunt fila putrida, quæ de telis cadunt. Hic ergo textivillitium rem vilissimam interpretor: tametsi autem videtur Festo efficitium temere vocabulum ad vilitatis et contemptionis significacionem, tamen*



origo ac natales, a quibus deducit Fulgentius, magnam verisimilitudinem præ se ferunt: ut enim in *textivillitium* inest vilitatis sententia: sic antegressam vocabuli partem sensus expertem de nihilo jactatam esse non est credibile: *liti* autem cum sensus sit nullus, et sit *text. textivillitium* dictum putemus. *Turneb. lib. XVI. cap. 3.*

PAG. 977. *Tonsam*] *Et in Asota*: error inolevit apud Festum, ut apud Varronem de lingua Latina. *Asota* pro *sotadico*: non *Asotum* scripsit Ennius, sed Cæcilius: sic idem Ennius citatur a Festo, in *sotadico*: 'Cyprio bovi merendam:' quod sane

comma est *sotadicum*. *Scaliger in lib. IV. Varronis. 18.*

PAG. 980. *Torrere*] *A torreo*: scribe, a *torro* deductum, adstipulante vetere codice. Vide ibidem *torrum*: monet enim Festus Veteres protulisse *torrus*, et antiquissimos *torus*, unde *torridus*, *torreo*, ac *torresco* profecta sunt. *Gifanius*, 'erescere.'

PAG. 989. *Tull . . . dixerunt*] *Scribe*: *Tullios alii dixerunt esse silanos, alii rivos*. Idem, 'Sitanus.'

PAG. 994. *Tyria*] *Hunc serrium autem*: lego, *hunc ferreum autem*: id est, hunc hominem asperum, et tangi periculosum: ut *maria Tyria*. *Lipstus Epistolic. Qu. epist. XX.*

## LIB. XIX. ET XX.

PAG. 996. *Vagorem*] *Scribe in versu Ennii, Qui clamor oppugnantis vagore volanti*. *Gifanius*, 'Vagor.'

*Vagulatio*] Cum a Festo explicatur, *res comperendinata, iudicium in tertium constitutum*, magno id adiumento est ad intelligendam et illustrandam XII. tab. legem, quæ his verbis est concepta: *Cui testimonium defuerit iis, tertiis diebus ob portum ob vagulationem ito*. Puto significari, si testis ei defuerit qui litem habuit licere ei comperendinationis die, id est, die tertio, ante ejus ædes libere conquiri et implorare ejus testimonium, comitiumque recusanti facere: nam a *vagio*, *vagilo* et *vagulo* deducitur, unde *vagulatio*, quod conquerentis et plorantis est: nec assentior iis, qui a *vagor* deducunt, nec qui *obvagulationem* legunt, cum *vagulationem* Festus plane aperteque legat et interpretetur, sitque *obvagulationem* dictum antiquo more pro *advagulationem*. *Turnebus lib. XIII. cap. 26. et lib. XV. cap. 15. legem XII. tab. de vagulatione, id est, vagitu et clamore et*

convicio, sic legendam arbitror; non enim eam proponam ut perscripta exstat, sed ut scribi debere mihi videtur: *Cui testimonium defuerit, is tertiis diebus ob portum ob vagulationem ito tertiis diebus*: valet, *perenlinis*, ut dicitur tertiis dinundinis: *ob portum*, ad ædes, ob *vagulationem*, ad quiritandum et convicium homini faciendum, qui ad testimonium dicendum non venerit: hæc ille: hujus autem legis XII. tab. vcriorem et longe elegantiorum interpretationem vide apud Rævardum, in *Explicatione XII. tab. cap. 11.*

PAG. 998. *Vapula Papiria*] Proverbium est ortum a quadam ancilla, quæ libertate donata a *Papiria* hera sua, patronam mox contempsit ac manumissa et libertate freta mox benemeritam ingrata aspernata est: ancilla enim illa continuo se libertum salutavit, cum patronam salutare deberet: (qui enim manumissi erant mox patrono, *Salve patrono*, dicebant) et patronæ dixit per contemptum, *Vapula Papiria*. *Plauti verba sunt*: 'Ideo

dico : Liberta salve, vapula Papiria.'

PAG. 999. *Vastum pro magnon*] Nonius et Festus hunc in modum sunt corrigendi : *Quæ desiderio alumnorum pœnitudine Squales, scapresque inculta vastitudine* ; nam illud *scabres*, quod vitiosum esse Nonius ipse docet, et *scares* pro *scabres*, dixisse Pacuvium notat Marcellus. *Lud. Carrio Antiq. lect. comment. cap. 2.*

PAG. 1000. *Vecticularia*] Perfossum parietum vecticularia vita a Catone appellatur, quod vecte demolirentur et aperirent parietes. sic et *μοχλὸν* Græci tribuunt *τοιχωρύχοις* in suis scriptis. *Turneb. lib. XXI. cap. 11.*

PAG. 1004. *Verticulas*] Videtur tamen potius Lucilius eo versu, quem jam proferam, *verticulas* vocare spondilos spinæ potius, quam articulos, quamquam et articulos intelligi nihil prohibet : *Hæret verticulis adfixum in posteriore Parte, atque articulis ut nobis talu genusque est.* Verticulas autem credo dici et spondilos et articulos, a vertendo, quod ibi se vertant et flectant membra corpusque, quasi *στροφίγγε* sint. *Id. lib. XXVIII. cap. 9.*

PAG. 1010. *Victiman*] *Ad hostis* : scribe *ob hostis* : sæpe illa inter se mutant *ob, ad*, et similia : sic in Festo, *abiisse* pro *obiisse*. Gifaninus, 'vapor.'

PAG. 1012. *Vindiciæ*] Elegans Lucilii, sed corruptum tamen, carmen, quod ita legendum suspicor, *Nemo hic vindicias neque sacra aut numina retur.* Cujus sententia est : nemo hic jus ullum esse putat, aut ulla sacra aut numina : nam vindicias partem quandam juris pro jure posuit. *Turneb. lib. XV. cap. 15.*

*Vindiciæ*] In Pompeio scribemus : *Vindiciæ appellantur res eæ, de quibus controversia est : aut potius dicuntur vindiciæ inter eos qui contendunt* : sic fere sensum in eo constituendum contenderim, cum mihi nescio quid tale proloqui voluisse videatur, et

sententiæ nostræ Catonis exemplum convenit quod ipse profert : *Prætores secundum populum vindicias dicunt* : sed et *vindiciæ* dicebantur quæ ex agro afferebantur in jus, vindicandi causa ; etiam *vindiciam* singulari numero dicebat rem Servius, de qua controversia erat, ab eo quod vindicabatur. *Vindiciam* ferre, est sententia decretoque obtinere rem : dicebat, *vindicias* iudex, ferebat, qui rem obtinebat : sed si *vindiciam* ille tulerat qui non debuerat, tribus arbitris datis duplione damnum luebat : lex enim erat : *Si vindiciam falsam tulit, rei sive litis arbitros tres dato, eorum arbitrio duplione damnum decidito.* significat et *vindiciæ* manus correptionem : carpesinos a Clemente vocatur, a Charisio *καρπιστέλα*, quod manus brachiale caperetur, qui carpus dicitur : id et Gellius indicat scribens : ' *Vindiciæ* correptione manus in re atque loco præsentis apud prætorem fiebant :' ex eo etiam assertor *καρπιστής* et adsertor *καρπιστέλα* vocatur, ut in lexico Latino-Græco reperti sunt. et *vindiciæ* libertas, Charisio auctore, qui *ἐλευθερίαν* explicat. *Idem lib. XIII. cap. 27.*

*Vindiciæ*] *Dicebantur illæ* : legendum *glebæ*, non *illæ*. Cui glebas ex fundo in jus allatas aut alias res mobiles pendente proprietatis controversia, causa cognita, is qui jurisdictioni præerat, addicebat, eadem *vindiciæ* addici dicebantur, quantum ex Festo et Cincio colligimus. Servius autem Sulpicius vocabulo etiam singulari ter formato *vindiciam* esse ait, cum de aliqua re controversia est, ab eo quod vindicat, illudque hujusmodi decemvirali lege confirmat : *Si vindiciam falsam tulit rei sive litis arbitros tres dato, eorum arbitriis fructus duplione damnum deciditor.* sic primus locum hunc, qui mutilus erat et omnino depravatus, apud Festum restitui in verbo ' *Vindiciæ.*' Et quis obsecro dubitaverit, quin hæc emendatio ve-

rissima sit, præsertim, si non ignoret in legibus scribi solitum, *rem sive litem*, idque Servium Honoratum in Virgilium adnotasse? Vide Rævardum in explicatione XII. tab. cap. 6.

PAG. 1014. *Vinulus*] In Plauto mollis est, ex vini deminutione : cum

enim vinum, quod generosum non esset, significare volebant, vinulum et villum appellabant, inde adjectivum *vinulus* est factum. Neque aliud quidquam comminisci possum. *Turneb. lib. xv. cap. 15.*

---



---

FINIS NOTARUM VARIORUM.

---



---



# NOTITIA LITERARIA

DE

## SEXTO POMPEIO FESTO,

EX JO. ALB. FABRICII BIBLIOTHECA LATINA, LIPS. 1773. LIB. IV. CAP. 4.  
PAUCULIS ADJECTIS, EXCERPTA.

SEXTUS POMPEIUS<sup>1</sup> FESTUS sub Christianis Imperatoribus, ut par est credere, floruit, Verriique Flacci libros<sup>2</sup> contraxit; certe scripsit post Martialem, quem commemorat in 'Vespa.' Nam argumentum, quo Vossius probare conatur, Festum iis temporibus scripsisse, quibus sacra crux in honore habita est, quia nempe in voce, 'supparus,' 'ad nunc supparos,' inquit, 'appellamus vela linea in crucem expansa,' &c. non adeo certum esse videtur, quoniam labari usus etiam sub Imp. Ethnicis fuit, vide Lambec. III. p. 378. et Tertullianus ipse, cujus locum profert ad Festi verba Dacerius, sub Ethnico Imp. scripsit.

Festi loca quædam emendat Jo. Meursius p. 103. seq. Critici Arnobiani, et Piccartus in periculis Criticis. Lipsiæ in Bibl. Am-

<sup>1</sup> Sextus Pompeius Festus a Paulo Diacono, Pompeius Festus bis, semel Julius Festus a Macrobio appellatur lib. III. Saturnal. Festum Pompeium laudat quoque Charisius lib. II. p. 196. Festi Postumi, ut æqualis sui, mentio apud Gellium lib. XIX. c. 13. Noct. Attic. Confer Barthii Adversar. II. 3. Sub Pompeii nomine commemoratur Theodulfo Aurelian. Carm. IV. 17. 'et modo Pompeium, modo te, Donate, legebam.'

<sup>2</sup> Festus in 'profanum,' postquam Verrii sententiam memorasset, 'cujus opinionem,' inquit, 'neque in hoc neque in aliis compluribus refutare necesse est, cum propositum habeam ex tauto librorum ejus numero internortua

jam et sepulta verba, atque ipso sæpe confitente nullius usus aut auctoritatis, præterire, et reliqua quam brevissime redigere in libros admodum paucos, ea autem, a quibus dissentio, et aperte et breviter, ut sciero, scripta in his libris meis iuventur, qui inscribuntur PRISCORUM VERBORUM CUM EXEMPLIS.' Quod opus Festi diversum fuisse notat Scaliger et A. Dacerius (contra Antonii Augustini sententiam) ab eo, cujus reliquias habemus, et quod de verborum significatione inscriptum fuisse, e Macrobio constat. Adde Festum ipsum in 'Tatium.' Ceterum in præsentī quoque Verrius a Festo passim reprehenditur.

plissimi Senatus extat Ms. ‘Pompeii Festi de interpretatione linguæ Latinæ;’ et in extremo: ‘Finis Pompeii Festi, quem Pomponius correxit:’ Codex non antiquus et parum distincte exaratus, tamen continet quædam, quæ in editis frustra quæras, ut monet auctor *Ephemeridum literariarum Lipsiensium* a. 1710. p. 1014. Paulum non raro verba Festi interpolata ad ævi sui consuetudinem traxisse, observat Goldastus in notis ad Eginhardum de vita Caroli M. p. 173. ubi, laudato Pauli Stephani Codice probo et antiquo, id in notis ad Festum demonstraturum se promisit. Vide et quæ monet Joannes Seldenus curis secundis ad sectionem 3. de decimis, ad calcem Jo. Clerici in *Pentateuchum* p. 638. et D. Jo. Diecmannus in *specim. notarum ad glossarium Latino-theotiscum Rabani Mauri* p. 58. seq. Sibrandus Siccama apud Struvium fasc. VI. p. 18. ‘in Festum quoque quædam meditatus sum, sed de perfectione despero, nisi me lætior otii et quietis aura afflavcrit.’

Prodiit Festus primum Mediolani 1471. f. cujus editionis exemplum fuit in *Bibliotheca Cl. du Boze*. A qua editione proxima est facta Venet. 1472. f. per Nic. Jenson Gallicum, atque iterum ibidem 1474. fol. per Joannem de Colonia. Porro Romæ 1475. fol. apud Henr. Reynhar. Reperi etiam notatam editionem sine loco et anno. Hinc Parmæ 1480. fol. et Brixie 1483. fol. per Boninum de Boninis de Ragusia, atque eodem anno Venetiis f. per Octavianum Scotum Modoëtiensem, cum Nonio et Varrone de lingua Latina. Prodiit et Festus Venet. 1498. A. 1510. Mediol. in fol. prodiit *Collectio* quæ habet Nonium Marcellum, Festum Pompeium, et Varronem, per Jo. Baptistam Pium, qui hos scriptores, valde ante corruptos vehementer, accurate a se correctos dicit. Prodiit etiam Festus Basil. 1521. f. ib. 1526. f. ib. 1532. f. et Giessæ 1609. 8. In *Catalogo Bibliothecæ Barberinæ* perperam traditur Festus cum notis Vulcanii legi in ejus thesauro utriusque linguæ edito Lugd. B. 1600. f. nam in illo tantum pag. 754-758. inter alia Grammaticorum scripta breve legitur excerptum e Festo de verborum differentiis.

In *Collectione Auctorum Latinæ Linguæ* in unum redactorum corpus, adjectis notis Dionysii Gothofredi, Genev. 1595. 1602. 1622. 4. insunt M. Verrii Flacci, sub Augusto Imperatore Grammatici celeberrimi, *Fragmenta*, et *Sex. Pomp. Festus*.

Hujus inquam Festi *Fragmenta* a Fulvio Ursino edita et sche-

dæ a Pomponio Læto relictæ; Ejusdem librorum xx.<sup>3</sup> de Verborum Veterum significatione reliquiæ, cum Pauli Diaconi ex iisdem Epitoma, conjunctæ et in unum corpus digestæ sunt ab Aldo Manutio, Achille Mafeo, denique ab Antonio Augustino, præmissa etiam Pauli Epistola ad Carolum M. Imp. Illa Pauli Epitoma primum sæpius prodierat, tum alibi, tum ad calcem Cornucopiæ Nicolai Perotti. Melior, ordinatior, et locupletior Antonii Augustini, Episcopi Herdensis, postea Archiepiscopi Tarracensis, editio cum animadversionibus prodiit Venetiis 1560. 8. in qua ea, quæ Pauli sunt et quæ Festi, posita in margine nota distinguuntur, et Verrii Flacci fragmenta præmittuntur. Hanc Augustinianam editionem repeti jussit et castigat. doctissimis illustravit Jos. Scaliger<sup>4</sup> Paris 1575. 8. subjectis etiam seorsim notis, quæ in Veneta editione antea prodierant. Ab eo tempore Fulvius Ursinus Fragmenta ipsa Festi, qualia Manil. Rallus, homo Græcus, sed Latinis literis excultus, et Pomponius Lætus habuerant, et a Rallo acceperat Politianus, (v. c. 73. Misc.) a Pomponio Læto Jo. Bapt. Pius (v. annot. posterior. c. 16.) ex Farnesii Cardinalis Bibl. publicavit, et cum notis suis edidit Romæ 1581. 8.<sup>5</sup> Scaligeri et Ursini editiones junxerunt et utriusque notas adjecerunt Heidelbergenses 1593. 8. Denique luculentam, emendatam, et elegantem Festi editionem debemus Andreæ Dacerio, qui in usum Delphini illustratum edidit Paris. 1681. 4. De prioribus autem hoc fert judicium: 'Pauca eorum præstitit Antonius Augustinus, quæ præstare potuisset. In multis divinus Scaliger: sed dum ingenio suo nimis indulget, sæpe nubes captat, et nil minus quam Festum interpretatur. Fulvius Ursinus, reliquis felicior, utiliorem operam navavit, sed sic etiam Festum non tam emendatum quam emendandum et emendari facilem tradidit.' Dacerii editio recusa, curante Jo. Clerico V. C.

<sup>3</sup> Divisionem quæ in vulgatis libris occurrit, qua singuli libri singulas continent literas, Aldi esse, non Festi, notavit Dacerius in præf. Quæ vero Macrobius e libro tertio decimo Julii Festi profert, III. I. Saturnal. ea hodie leguntur in libro Festi duodecimo divisionis Aldinæ.

<sup>4</sup> Non Julius Cæsar Scaliger, ut legas in quæsitis Oratoriis Bohuslai Balbini p. 119.

<sup>5</sup> Yvo Villiomarus sive Josephus Scaliger in locos controversos Roberti Titii

p. 7. 'Annon Sex. Pompeius Festus indignis modis acceptus esse visus est, quod ab homine Gallo illustratus magno studiorum favore exceptus est? Itaque Romæ editus cum iisdem castigationibus alius nunc esse censetur propterea quod prioris editoris nomen dissimulatum est, quanquam eadem plane editio est paucis admodum iisque leviter inmutatis, ita tamen ut tam levi mutatione non magis latere possit industria prioris editoris,' &c.

Amst. ap. Huguetanos 1699. 4. adjectis notis integris, quæ singulis paginis substernuntur, Jos. Scaligeri, Fulvii Ursini, et Ant. Augustini, una cum fragmentis et schedis atque indice novo. In operibus etiam Antonii Augustini Archiepiscopi Tarraconensis, Luccæ, 1772. fol. extant M. Verrii Flacci Fragmenta, et Sex. Pompeii Festi de Verborum Significatione Libri. Codicem vetustum Festi habere se testatus est Polydorus Virgilius in sylloge proverbiorum. Illustrandum novo studio Festum a pluribus jam annis in se susceperat vir doctiss. Henr. Canegieterus; sed, ut ex Actis Erud. 1732. p. 52. patet, illud consilium, nescio, qua de causa, abjecit.



## CODICES MSS.

### SEXTI POMPEII FESTI

QUI IN BIBLIOTHECIS BRITANNICIS ASSERVANTUR.

---

#### *Codices in Museo Britannico.*

INTER Codices *Harleianos*, 3520. est codex, partim chartac. partim membran. complexus, inter alia, Sex. Pompeii Festi de Verborum Significatione Libros. Sæc. XV.

5028. Sex. Pompeii Festi Cod. membran. sæc. XV. cui subjungitur libellus de Orthographia.

Est etiam Sex. Pompeii Festi cod. Harleianus, chartac. sæc. XV. cui subjunguntur P. Candidus, Grammaticus, de Verborum Proprietate, et Excerpta ex Nonio Marcello.

Inter Codices *Burneianos*, N. 206. Sex. Pompeius Festus collat. ad paginas aliquot edit. Paris. 1519. fol.

N. 232. Excerpta ex Festo de Significatione Verborum, cod. chartac. pagg. 174. collat. ad paginas aliquot ed. Paris. 1519. Subjungitur Nonii Marcelli de Verborum Proprietate Compendium.

#### *Codex Oxoniensis.*

In *Biblioth. Bodl. Canonici Lat. 169.* Festi Pompeii, Grammatici, Vocabula, cod. membran. sæc. XV. sine scholiis aut annotationibus. Subjungitur Caii Servii Vocabularium.



# INDEX

## VOCABULORUM OMNIUM

QUÆ APUD FESTUM VEL OBITER DICTA SUNT

VEL SUUM ORDINEM NON SERVANT.

---

Prior numerus paginam, posterior paginæ lineam indicat.

---

**A** MUTATUM in 734. 11

Abarcet 87. 17

Aborigines, hominem, sexaginta Diti patri immolabant quotannis 861. 2

Abscindi membrum mortuo 409. 2

Abusionem 142. 11

Acation 864. 5

Accusator de vi, accitur more vetere, et consuetudine antiqua 763. 14

Acerra, qualis praefectura 624. 9

Acerrani, qui municipes 437. 10. cives Romani erant ut Reimp. separatam haberent 436. 6

Acilius Antiochum superavit et nixorum Deorum signa attulit 284. 1

Acron 527. 12

Acuere 33. 8

Acumen 33. 8

Acus 33. 8

Adcensos 44. 1

Adfectata 41. 8

Adgregare 30. 3

Adjutoria exta 413. 13

Adolescens 41. 4

Adonis 930. 4

Adserere manu 45. 1

Adsertor 856. 8

Adsidelæ 45. 5

Adsiutus 45. 7

Adultus 41. 4

Ædes Æsculapii in insula Tiberina, cur 351. 4

*Delph. et Var. Clas.*

Ædes Bellonæ extra urbem ubi Senatus dabatur exteris legatis quos in urbem nolebant admittere 817. 14

Ædes Dianæ in Aventino a Tullio dedicata 857. 5

Ædes Honoris et Virtutis summissior facta a Mario 932. 2

Ædes Jani, ubi Senatam habere religiosum 740. 7

Ædes Martis 383. 4

Ædes Mefitis 852. 16

Ædes Minervæ in Aventino 705. 10. in ea licebat Scribis et histrionibus consistere, et dona ponere in honorem Livii 839. 6

Ædes pietatis ab Acilio consecrata 594. 8

Ædes rotunda vestæ, a Numa consecrata 785. 3

Ædes salutis 813. 17

Ædes Sancti 623. 10

Ædes Saturni 53. 11

Ædificare 50. 2

Ædilatus 49. 7

Ædiles Curules duo fratres L. M. Publicii Maleoli (C. Atilius, Marc. Popilius M. F.) 674. 1

Ædiles plebis: M. Junius Brutus, Q. Oppius 603. 7

Ægæa Amazonum regina 50. 9

Ægonus mons 710. 11

Ægyptii inter potandum aves capitibus

*Ind. Pomp. Fest.*

4

- imponebant 210. 1  
 Æneæ et Laviniae filii Maylles, Mulus, Romus 775. 4  
 Æneas in Sicilia Egestam oppidum condidit 845. 1  
 Æneas indiges 326. 4  
 Ærarium in æde Saturni 53. 10  
 Æs pro clypeo 656. 15  
 Æs equitibus denegatum ob equos male curatos 319. 3  
 Æs contrarium 185. 2  
 Æs hordariū 309. 4  
 Æs pararium 557. 10  
 Æs piscatorium 599. 10  
 Æs resignatum 758. 15  
 Æs sacramentum 800. 5  
 Æs taurium 961. 10  
 Æs uxorium 1018. 2  
 Æsculapius bacillum habet nodosum 331. 4 Uberibus canis nutritus, ibid. et Gallinae immolatae, ibid.  
 Africa 83. 8  
 Ager Nemorensis Dianae 387. 12  
 Ager occupaticius 517. 10  
 Ager oscus in Veienti 682. 4  
 Ager peregrinus 579. 9  
 Ager publicus 682. 3  
 Ager pupinus 679. 22  
 Ager Remurinus 749. 15  
 Ager restibilis 760. 7  
 Ager scripturarius 839. 12  
 Ager Solonius 609. 4  
 Ager vitianus 1014. 7  
 Aginators 55. 12  
 Agna praecidanea 622. 1  
 Agnae novae 576. 7  
 Agnae pennatae, impennataeque 576. 6  
 Agonalia 57. 3  
 Agonensis porta 57. 6  
 Agones, montes 57. 3  
 Agonia sacrificia 57. 4  
 Agonius Deus 57. 1  
 Agonius mons 57. 4  
 Ai pro æ 49. 1  
 Alba Æneæ neptis 776. 2  
 Albani rerum potiti usque ad Tullum regem, in voce (praetor) 636. 4  
 Albenses Marsi generis 58. 2  
 Alexandrinum talentum 953. 1  
 Allifae, qualis praefectura 624. 12  
 Alpes 59. 10  
 Alphius pro Alpheo 64. 10  
 \*Ἄλφον 59. 8  
 Alpus, vox Sabinorum 59. 9  
 Altare 41. 4  
 Altellus 62. 10  
 Altera avis 63. 6  
 Alveus in vindemia 462. 1  
 \*Ἀμαξαν 851. 7  
 Ameca 71. 4  
 Amecus 71. 3  
 Amens 411. 4  
 Amirus 70. 12  
 Amnis, hæc 189. 12  
 \*Ἀμφίβολον 68. 7  
 Ampirare 729. 1  
 Ampullae scorrae 786. 2  
 Amtermini 73. 8  
 Amusis 244. 4  
 Anagnia, qualis praefectura 625. 1  
 Anagnini, qui municipes 437. 13  
 Ancile 381. 5  
 Anclabria vasa 75. 14  
 Anclabris mensa 240. 6  
 Anculae Deae et anculi Dii 75. 12  
 Anculare 75. 10  
 Ancus Martius ostiam condidit 547. 11  
 Angeronalia 76. 12  
 Angina 77. 1. 6  
 Antae 79. 2  
 Antemnae 72. 7  
 Anticae et posticae mundi partes 616. 8  
 Antiochus rex Syriae 484. 1  
 Antiqui non geminabant consonantes 271. 4  
 Anus petreia 589. 4  
 Apex 59. 4  
 Apisci 83. 10  
 Appendices 73. 3  
 Appia via 331. 13  
 Aptus 81. 9  
 Apulia 211. 12  
 Aqua et ignis interdici solet damnatis 81. 6  
 Aqua et igni accipiuntur novae nuptae 84. 6  
 Aqua ex sacro oritur 579. 17  
 Aqua pluvialis remediis quibusdam elici solita 579. 19  
 Aquila 61. 9  
 Ara Jovi Viminio 1012. 2  
 Ara Saturno dicata in imo clivo Capitolino ante bellum Trojanum 826. 11  
 Arae Junoni Sororiae et Jano Curiatio 885. 22  
 Arcaea 861. 21  
 Arcanum sacrificium in arce fieri solitum 87. 8  
 Arcella 87. 5  
 Arcere 87. 16  
 Arcus in aedificiis 87. 14  
 Arteria aqua 89. 3  
 Argeus ager 357. 6  
 Argivorum illustres viri Romae sepulti in Argeis 89. 6  
 Aricini, qui municipes 437. 13  
 Aries apud Atheniensis inigitur ab eo qui s. elus admisit 916. 4

Aries permissus 582. 1  
 Armentum 91. 7  
 Armentas 91. 8  
 Armillas 91. 10  
 Arpinates, qui municipes 438. 4  
 Arpinum, qualis præfectura 625. 2  
 Arquatus morbus 876. 15  
 Artes 94. 2  
 Artifices quando Romam asciti 780. 20  
 Arunca, urbs 103. 14  
 Asinaria via 762. 11  
 Asses ex singulis librariis seni facti  
 296. 6  
 Asses sextantarii 862. 3  
 Assipondium 226. 3  
 Assir 95. 4  
 Assulæ 271. 7  
 Astura 912. 7  
 Atella, qualis præfectura 624. 10  
 Atellani cives Romani ita tamen ut  
 Rempub. separatim haberent 436. 8  
 Atellani nimi proprie vocati (personati)  
 quia deponere personam non cogebantur  
 584. 12  
 Athenas, quadrurbem 695. 8  
 Atilius navalem coronam adeptus in  
 bello contra Nabin 458. 15  
 Atricapillæ aves 407. 10  
 Atrocia 97. 1  
 Atticum talentum 952. 10  
 Attius 695. 8  
 Audaculus 99. 3  
 Aventinus rex Albanorum 99. 5  
 Aventinus mons in quem navibus ascen-  
 debatur 493. 7  
 Aves ab auguribus in (alites) et (osci-  
 nes) divisæ 542. 20  
 Augur prior quis 748. 9  
 Augur verba quædam Ancilibus moven-  
 dis præibat 788. 1  
 Augurales libri 706. 5  
 Augures publici et privati 688. 8  
 Augures observant quinque genera sig-  
 norum 706. 1  
 Augures ea demoliri jubebant quæ au-  
 guribus publicis officiebant 932. 3  
 Auguria mensalia 1004. 7  
 Augustus Octaviam porticum reficien-  
 dam curavit 519. 15  
 Avidus et aviditas 99. 8  
 Avis altera 63. 7  
 Avis supervaganea 935. 16  
 Avita, amita 71. 9  
 Avlicoqua exta 100. 10  
 Aurum redditum matronis 401. 12  
 Auseliorum familia 101. 5  
 Auson Ulyssis et Calypsus 103. 10  
 Ausonia 103. 13  
 Auspicia majora et minora 375. 6

Auspicia pedestria 369. 14  
 Auspicia pestifera 586. 11  
 Auspicia piacularia 590. 11  
 Auspicium Solistinum 494. 9  
 Ausum Sabinii dicebant aurum 103. 6  
 Axi-s mulieres 106. 12  
 Axit, egerit 106. 11

## B.

Bacchus oreos, montanus 510. 6  
 Bacrio 107. 3  
 Bajulari 107. 6  
 Balare 110. 3  
 Balnearia domus Cn. Domitii Calvini  
 445. 1  
 Bara insula 110. 2  
 Barbaria, Italia 998. 8  
 Barbarismus in soluta oratione quod  
 metaplasinus in poësi, 414. 3  
 Bardorum gens 109. 12  
 Bardus cantor 109. 10  
 Basilica Julia 856. 15  
 Beneventum 103. 11  
 Bibesia 578. 16  
 Bidens ovis 68. 4  
 Bidentes 115. 1  
 Βιάξ 116. 10  
 Blateæ bulle 108. 4  
 Βόλβιτον 120. 11  
 Bononienses, qui municipes 438. 4  
 Bos bidens 119. 1  
 Bos centussi æstimatus 54. 7. 432. 4.  
 549. 5. 567. 6  
 Bos patalis 562. 4  
 Boves fordæ 272. 9  
 Boves insignes 334. 7  
 Brennus rex Gallorum 999. 13  
 Bruttianæ 558. 16  
 Brutiani Hannibali se tradiderunt 120.  
 3  
 Brutii, bilingues 115. 9  
 Bu 315. 3  
 Bubo 124. 2  
 Bucephalus 121. 4  
 Bupædæ 122. 2  
 Burrus 123. 3  
 Busycon 122. 3  
 Buteo ales 61. 8

## C.

C ab antiquis G vocabatur 537. 9  
 Cæcades Trojanus 126. 9  
 Cæcilia 414. 12  
 Cælare 75. 3

- Cære, qualis præfectura 624. 12  
 Cæstus 129. 3  
 Cæjæ Ceciliæ statua Zona præcincta in  
   æde Sancti 623. 8  
 Caipor 708. 16  
 Calasiris 129. 5  
 Calatia, qualis præfectura 624. 10  
 Chalcos 393. 5  
 Calcei Flaminiæ 427. 18  
 Calces 134. 2  
 Calciamenta clavis confixa 160. 6  
 Calo Urbs 910. 12  
 Calpurnius Piso prætor urbis 812. 10  
 Calpus, Numæ filius 132. 1  
 Camillus 269. 1  
 Camillus, Furius 1000. 2  
 Camillus vas in quo nubentis utensilia  
   198. 2  
 Candelabra 154. 7  
 Candelis pauperes, cereis divites ute-  
   bantur 154. 4  
 Canes Rutilæ caniculæ immolabantur  
   793. 10  
 Caniculæ sidus 793. 12  
 Canis pro vinculo 144. 7  
 Cantilena 516. 3  
 Capidula 562. 9  
 Capillaris arbor, quæ et capillata 136. 2  
 Capital linteum 136. 6  
 Capræ paludes 137. 8  
 Captivi coronati venibant 913. 6  
 Capua, qualis præfectura 624. 8  
 Capularis 139. 5  
 Caput aquæ Ferentinae 636. 6  
 Capys 138. 9  
 Carmen Saturnium a ducibus ipsis pub-  
   lice positum 459. 1  
 Carmina saliaria 386. 7  
 Casilinum, qualis præfectura 624. 9  
 Castella 226. 10  
 Catamitus 59. 12. 64. 10  
 Cato orator 96. 2  
 Cauda equi Octobris in regiam ferebatur  
   520. 5  
 Celer interfector Remi 146. 6  
 Censores: Æmilius 367. 2  
   Fulvius 367. 3  
   L. Julius Caesar, P. Licinius Crassus  
   733. 10  
   M. Fulvius Nobilior, M. Emilius  
   Lepidus 740. 12  
   A. Postumius Albinus, Q. Fulvius  
   Flaccus 741. 6  
   Ti. Sempronius Gracchus, C. Clau-  
   dius Pulchri 741. 10  
   L. Æmilius Paulus, Q. Mucius Phi-  
   lippus 741. 14  
   M. Valerius Messala, C. Cassius  
   Longinus 742. 5  
 L. Cornelius Lentulus Lupus, C. Mar-  
   tius Censorinus 742. 11  
 P. Cornel. Scipio Africanus, L. Mum-  
   mius Achaicus 742. 14  
 Q. Fulvius Nobilior, T. Annius Lus-  
   cus 743. 3  
 Q. Pompeius Rufus, Q. Cæcilius  
   Metellus Macedonicus 743. 5  
 Censores quinquennales 706. 10  
 Censoria majestas religionis præcipuæ  
   habebatur 740. 11  
 Centuria niquis scivit 482. 10  
 Centuriæ prerogativæ 629. 1  
 Centuriæ sex suffragia 859. 10  
 Ceres Libyssa 357. 8  
 Cervi in tutela Dianæ 857. 6. Cervi pro  
   fugitivis 857. 7  
 Cetus, balæna 108. 3  
 Cicur sus 115. 4  
 Cinciorum monumentum 156. 1  
 Cippius Pararenchon 487. 15  
 Circus flaminius extra muros 961. 4  
 Cispus Mons 852. 13. Idem Oppius  
   852. 8  
 Cistophorum talentum 952. 11  
 Classes clypeatæ 159. 7  
 Classis procincta 616. 6. 12  
 Classis Quintana 707. 3  
 Claudius augur 828. 1  
 Claudius Pulcher tonitrua in ludis in-  
   stituit 161. 1  
 Clitellæ locus Romæ et in via Flaminia  
   162. 5 tormenti genus 162. 8  
 Clivus Orbis 541. 2  
 Clivus Publiciæ 673. 15  
 Clivus Victoriæ 780. 13  
 Clælius 163. 7 Dux Albanorum 163. 8  
 Cocio 90. 7  
 Coles et Vibenna fratres 992. 8  
 Coles Romulo adversus Sabinos aux-  
   ilium præbet 167. 9  
 Coercere 88. 4  
 Coerites, qui municipes 437. 13  
 Cœrulium 768. 1  
 Cohors prætoris 636. 15  
 Cohortes rotundæ 395. 4  
 Collaudare mortuum 626. 2  
 Collegium augurum 403. 4  
 Collicia tegulae 332. 9  
 Collina porta 710. 23  
 Collucare 919. 11  
 Collus 170. 1  
 Coloni 43. 8  
 Color suasus et insuasus 913. 3  
 Columbar 469. 2  
 Columella bellica 111. 7  
 Columna lactaria 346. 8  
 Columnæ super mortuos cum eorum  
   effigie 897. 4

- Combennones 113. 6  
 Comitia centuriata 610. 5  
 Comitia tributa 610. 6  
 Comius Castronius 816. 4  
 Commeatus 746. 6  
 Communicarius dies 554. 11  
 Commutare 582. 4  
 Compendium 226. 2  
 Compensata 226. 2  
 Comperendinata 754. 8  
 Compescere 226. 4  
 Compitum Fabricium 489. 7  
 Compluvium et impluvium 318. 12  
 Compitalia, dies unicus 705. 4  
 Compitaliciæ feriæ 175. 9  
 Condalium 178. 1  
 Congerræ 876. 4  
 Congius 673. 1  
 Conlatina porta 180. 2  
 Conquirere 180. 10  
 Conscripti 40. 4. 708. 22  
 Considerare 219. 3  
 Consortes 886. 4  
 Consul major 376. 7  
 Consul prior 748. 3  
 Consules: T. Menenius Lanatus, Sestius Capitolinus 567. 5  
   C. Sulpicius, Cn. Fulvius 812. 9  
   Appius Claudius, Q. Fulvius 813. 8  
   Tiberius Gracchus, P. Valerius Falto 821. 9  
   P. Papirius Cursor, C. Junius 11. 825. 3  
   Q. Fabius Maximus Verrucosus, M. Marcellus 994. 9  
   M. Valerius Lævinus, M. Claudius Marcellus 983. 7  
 Consules initio Prætores dicti 637. 6  
 Consules et censores non in perpetuum Auguribus utebantur, sed tantum in auspicio 748. 3  
 Consus Deus 183. 7  
 Convicium facere 515. 20  
 Corbitores 871. 1  
 Corinthienses et Corinthii ut differant 189. 4  
 Cornicines 52. 3  
 Cornix 543. 1  
 Corona civica 510. 12  
 Corona graminea 294. 3  
 Corona muralis 510. 12  
 Corona myrtea Papirius usus 446. 3  
 Corona obsidionalis 510. 3  
 Corona oleaginea 523. 15  
 Corona ovalis myrtea 547. 16  
 Coronæ lanceæ antiquissimæ 354. 3  
 Coronæ triumphales primæ laureæ, postea aureæ 985. 1  
 Cortina 81. 5  
 Corvus 543. 1  
 Cossus Cornelius de Tolumnio secunda spolia opima retulit 527. 12  
 Cotilia insula 191. 6  
 Coxendices hostiarum altaribus imposita 904. 9  
 Cratera 402. 1  
 Cræpæ, capræ 137. 5  
 Crepusculum 212. 7  
 Κρίσιω 191. 3  
 Κριπίδας 194. 4  
 Critolaus 809. 13  
 Crux, masculine 398. 1  
 Κυλλαι 207. 2  
 Cumæ, qualis præfectura 624. 8  
 Cumani, qui municipes 437. 10 Ita cives Romani erant ut rempub. separatim haberent 436. 6  
 Cumulus in modio 98. 6  
 Cuneus in re militari 856. 2  
 Cupedia 200. 1. 2  
 Cupedo eques 200. 4  
 Cupressus in tutela Ditis 200. 6  
 Curia: Calabria 211. 8  
   Forensis 490. 5  
   Rapta 490. 6  
   Tifata 972. 6  
   Titia 973. 6  
   Velitia 490. 6  
   Vellensis 490. 6  
 Curia novæ 489. 7 veteres 490. 1  
 Curiales flamines 203. 5  
 Curiales mensæ 203. 6  
 Curis 147. 1  
 Curules magistratus 205. 8  
 Cybium, genus piscis 206. 5  
 Cyllene Nympha 207. 5  
 Cyllene mons Arcadiæ 207. 4  
 Cyllenia via 207. 3  
 Cythiæ mons celi 207. 9  
 Cyprus Ærosa 53. 13  
 Cytherea, Venus 208. 6

## D.

- D Prol. 209. 1. 407. 4  
 Dædala Circe, Minerva, terra 209. 4  
 Δαίς 211. 8  
 Δαίη 211. 2  
 Damium 210. 9  
 Daptice 214. 9  
 Dapticum negotium 211. 10  
 Daunus 211. 12  
 Dautia 209. 2  
 Deamare 213. 11  
 Decimatus apud Faliscos 705. 8  
 Decio duæ coronæ obsidionales datae 510. 8

- Decretum Senatus 848. 12  
 Decumana scuta 58. 3  
 Decumani fluctus 58. 4  
 Decuriones singularum decuriarum 991.  
     7  
 Dedicare 214. 13  
 Delectat 346. 5  
 Delicatus 214. 13  
 Deliciares tegulae 215. 3  
 Delicatum tectum 215. 2  
 Delos olim maximum emporium 419. 6  
 Demens 411. 3  
 Denarius 296. 4  
 Dentatus (L. Sicinio) coronis donatus  
     510. 10  
 Detestatio 514. 5  
 Diana, viarum dea 344. 1  
 Dicæarchia 419. 9  
 Dies fasti et nefasti 471. 23  
 Dies religiosi 577. 9  
 Digitus cur mortuo decidebatur 409. 2  
 Dii evocabantur in oppugnandis urbibus  
     579. 3  
 Diis infernalibus sacra fiebant in effossa  
     terra 62. 9  
 Diis superis in aedificiis a terra exaltatis  
     62. 7  
 Diis terrestribus sacra in terra fiebant  
     62. 8  
 Discus 90. 12  
 Dispendium 226. 2  
 Dispensata 226. 1  
 Dissipare 335. 2  
 Dividere res in Senatu 497. 10  
 Dium 227. 5  
 Dolium pertusum 585. 8  
 Draco in tutela Æsculapii 331. 5  
 Duodecim signa 287. 2  
 Dupondium 226. 3
- E.
- Eclipsis solis quo die Hercules se flam-  
     mis iniecit 303. 10  
 Effigies juvenis rutrum tenentis, in Ca-  
     pitolio 794. 2  
 Effigies viriles et muliebres compitalibus  
     in Compitis suspendebantur 595. 11  
 Egesta oppidum cur segesta dictum  
     845. 2  
 Egregius 30. 5  
 Emere 30. 1  
 Ennius primus literas duplicavit 880. 3  
 Epidamnum cur vocatum Dyrrhachium  
     845. 4  
 Epulas indicere Jovi cæterisque Divis  
     237. 9
- Equiria a Romulo instituta 238. 4  
 Equiria in monte Cælio 396. 5  
 Equis paribus Romani utebantur in  
     prælio 558. 2  
 Equus Dureus 237. 3  
 Equus Marti immolatus 238. 10  
 Equus bigarum victricum dexterior in  
     campo Martio mense Octobri quotan-  
     nis Marti immolabatur 519. 16  
 Equus panibus redimitus 555. 3  
 Erctum citum 238. 13  
 Esopia 858. 2  
 Etrusci orti Sardibus 821. 5  
 Everriator 242. 1  
 Ex spina alba 564. 7  
 Exbuæ 244. 7  
 Exemplar 246. 1  
 Exequium pro silicernio 869. 1  
 Exercitior, exercitissimus 246. 6  
 Exregiæ 247. 3  
 Exilica caussa 248. 1  
 Eximium, quod primum nascebatur  
     248. 2  
 Exita ætas 38. 5  
 Exitium pro exitu 248. 8  
 Exoletus 41. 5  
 Expensa 226. 1  
 Experti 250. 4  
 Expiatrix 591. 15  
 Extraneus 251. 12  
 Extremo mense populus februabatur  
     261. 5  
 Exverræ 242. 4  
 Exuvia Deorum ludo Circensibus in  
     circum ad pulvinar ferebantur 964.  
     14
- F.
- F pro H, ut folus pro holus: fostia pro  
     hostia 262. 1  
 Faba ad mortuos pertinet, lemuralibus  
     jaciebatur larvis et parentalibus sacri-  
     ficiis adhibebatur 253. 1  
 Faba fressa 277. 2  
 Faba refriva 734. 1  
 Fabius qui superfuit trecentis ad creme-  
     ram interfectus 497. 14  
 Fabulae prætextæ et togatæ, quæ 634. 9  
 Faces in nuptiis in honorem Cereris  
     254. 1  
 Factiones histrionum, quadrigariorum  
     254. 10  
 Facultas ut differat a facilitate 255. 3  
 Fagus Jovi sacra 255. 4  
 Falantum, vox Etrusca 255. 6  
 Falcones 139. 2



- Familia arcenda 493. 4  
 Familia Cæcilia 414. 12  
 Familia Corneliorum 256. 10  
 Familia Mamuliorum 379. 24  
 Familia Nautiorum 467. 9  
 Familia Pompiliorum 256. 9  
 Familia Quintilia 482. 4  
 Familia Valeriorum 256. 9  
 Famuli 256. 11. 257. 2  
 Fana sistere quid 874. 8  
 Fanatica arbor 257. 5  
 Fanum rediculi 731. 12  
 Fartores, nomenclatores 258. 4  
 Fasciculi de verbenis 136. 5 pro capitibus Deorum 910. 8  
 Favere in sacris, quid 260. 1  
 Favissæ Capitolino 260. 5  
 Faustulus, regius Minister 779. 2  
 Februa 261. 13  
 Februatum 261. 14  
 Fecilitra 1016. 15  
 Fenero et fenerator 262. 5  
 Fenum prateum 263. 4  
 Ferentarii 44. 4. 1001. 19. 1002. 2  
 Feriæ, aliæ cum die festo, aliæ sine die festo 264. 9  
 Feriæ Latinae 492. 6  
 Feriæ Novendiales 492. 5  
 Feriæ regiæ 737. 17  
 Feriæ stultorum 710. 1  
 Festa Erigones et Icarî 541. 11  
 Festa vinalia 131. 11  
 Festinare et propere ut differant 659. 20  
 Festuca 263. 6  
 Fibræ jecinatorum 267. 2  
 Ficana via Ostiensi 676. 8  
 Ficara vasa 536. 1. 5  
 Ficus Ruminalis 789. 5  
 Figuli salinum cum sale in mensa cur non ponunt 809. 2  
 Fimbriæ 267. 2  
 Fiscellus 267. 13  
 Flamen Dialis 227. 4. 402. 10. 539. 1  
 Flamen Pomonalis minimæ dignationis 402. 12  
 Flamen Portunalis 584. 4  
 Flamen Quirinalis 539. 4  
 Flamenta lanæ 329. 9  
 Flameum nubentis 503. 7  
 Flamines curiales 203. 6  
 Flamines infibulati aëris fibulis 328. 8  
 Flamines majores 226. 12  
 Flamines xv. 402. 11  
 Flamini diali neque hederam tangere vel nominare fas. Neque anulum solidum gerere 232. 2 ei equo vehi nefas 238. 7 fabam tangere vel nominare 253. 1 illicitum funebres tibias audire 281. 2 ei jurare nefas 313. 4 classem pro cinctam videre 646. 10  
 Flaminia sacerdotula 268. 11  
 Flaminibus opus facientem feriis publicis videre religiosum 620. 13  
 Flaminicæ non licebat facere divortium 268. 7  
 Flaminica assidue flameo utebatur 268. 7 telum gerebat eodem colore fulminis 268. 9  
 Flaminicis nefas calceos habere ex corio mortuæ pecudis 427. 18  
 Flaminus puer Camillus 269. 1  
 Flumina cum cornibus depicta 961. 11  
 Flustrum 270. 7  
 Follicularis vita 271. 6  
 Fomites 271. 7  
 Fontinalis porta Romæ 272. 2  
 Forceps in re militari 856. 2  
 Fori Circensia spectacula 275. 1  
 Forma, puls miliacea 273. 4  
 Formiaster 514. 2  
 Formiæ, qualis præfectura 624. 12  
 Formiani, qui municipes 437. 9  
 Formula condemnationum 560. 2  
 Formula edicti quo Senatores vocabantur in Curiam 848. 10  
 Formula in iudice collocando 648. 10  
 Formula interdicti prætorii 615. 3  
 Formula obsecrationis et resecrationis 755. 4  
 Formula pomœrii proferendi 667. 9  
 Formula precationis in agris lustrandis 586. 4  
 Forum 272. 7. 273. 1  
 Fortes et Sanates 816. 10. 817. 14  
 Fortunæ muliebris simulacrum nefas attingi nisi ab ea quæ semel nupserset 674. 6  
 Forum agere 274. 10  
 Forum Flaminium et Julium 274. 6  
 Forum vestibulum sepulchri 274. 12  
 Forum in navi 274. 14  
 Fossæ Quiritium 712. 5  
 Fraterculare 885. 1  
 Fratrare de spica 276. 2  
 Fregellæ locus Romæ 276. 8  
 Frigus 60. 7  
 Frons, mascul 189. 12. 277. 10  
 Frus ventris, quid 555. 8  
 Frusio, qualis præfectura 625. 1  
 Fulgur pestiferum 586. 13  
 Fulgur provorsum 669. 7  
 Fulgur renovativum 750. 13  
 Fulgura condere 832. 5  
 Fulgura adtestata 47. 3  
 Fulgura diurna Jovi nocturna Summano 669. 8  
 Fulgura preemptalia 580. 4. 618. 9

Fulgura pestifera 618. 7  
 Fulgura postularia 618. 7  
 Fulvius Flaccus in aede Vertumni pictus  
 cum toga purpurea 593. 3  
 Fundani, qui municipes 437. 9  
 Fundi, qualis praefectura 624. 12  
 Fundus populus 280. 8  
 Funera simpludiarea 870. 8  
 ad Funera per praconem evocabantur  
 326. 3  
 Funere redeuntes ignem supergredie-  
 bantur aqua aspersi 84. 9  
 Funesta omnia sua morte extineta 428. 2  
 Furina Dea 281. 4  
 Furfus bos Averno in molabatur 282. 1  
 Futilia vasa 282. 6  
 Futurum ab imperativo 318. 1

## G.

Gallia togata 118. 8  
 Gallinae Aesculapio immolatae 331. 11  
 Gallus fluvius 281. 10  
 Germani 288. 7  
 Gingrinae tibiae 290. 2  
 Γλαυκῶπις 485. 4  
 Glires 736. 1  
 Gliscerae, mensae gliscentes 290. 3  
 Globus in re militari 856. 2  
 Graeci scribentes ac legentes duplica-  
 bant mutas, Semivocales et liquidas  
 880. 4  
 Graeci, Romani 738. 16  
 Graecia major 374. 6  
 Grassarii 295. 8  
 Gratulatio 421. 12  
 Grunire 297. 6  
 Gynaecium 76. 6

## H.

Halapanta 299. 3  
 Halo 234. 6  
 Hannibal Capuanis agros restituit 517.  
 15  
 Harenam ruere exercitationis gratia  
 794. 3  
 Hasta donati viri fortes 147. 3  
 Hasta veniant servi 147. 3  
 Hastae subiciebanturque publice veni-  
 bant 391. 1  
 Hastam dare jubebantur milites ob de-  
 lectum 147. 14  
 Hastae Carthaginenses Romam mise-  
 runt cum bellum vellet 301. 3

Hedera in tutela Liberi 301. 7  
 Herbam dare 303. 3  
 Herculeanus nodus in nuptiis 157. 1  
 Herculem secutus a Licha 359. 10  
 Hercules Astrologus cur creditus 303. 9  
 Herculi pollucebantur omnia esculenta  
 et poculenta 609. 1  
 Herculis filii 157. 3  
 Herem Marteam antiqui accepta here-  
 ditate colebant 304. 4  
 Herma 305. 2  
 Hippo ager in insula Coe 307. 8  
 Hyppolitae succingulum 925. 14  
 Histriones deponere personam cogeban-  
 tur praeter atellanos 585. 1  
 Homo sacer 797. 10  
 Hora prima et secunda diei tribuebatur  
 sponsis 638. 10  
 Horatii et Curiaii 885. 11  
 Horatius a Duumviris ad populum pro-  
 vocavit 885. 15  
 Hordicidia 309. 3  
 Horrea Sempronia locus Romae 847. 7  
 Horti in tutela Veneris 784. 7. 792. 7  
 Hostia optata 530. 7  
 Hostiae prodiguae 659. 3. 5  
 Hostiam atram meridie immolabant  
 105. 5  
 Hostire 731. 1  
 Hostis 897. 11  
 Hostis vincetus, mulier, virgo quibusdam  
 sacris arcebantur 246. 12  
 Hyades, sucule 926. 10  
 Hydrae effigies ad lacuna Servilium posita  
 a Marco Agrippa 856. 16

## I.

Janus 153. 4  
 Iduum posteriori dies nuptiis in fausti  
 486. 4  
 Illicet 314. 6  
 Illectat 346. 5  
 Illorum 61. 6  
 Im 131. 2  
 Immunis 135. 7  
 Immensus ales 316. 3  
 Impares tibiae 317. 3  
 Implorare 236. 4  
 Inauguratio Ser. Sulpici Ser. F. 828. 2  
 Inciens 296. 10  
 Incoeta mulieres 324. 3  
 Increpitare 192. 7  
 Industrii 327. 2  
 Infelices arbores 262. 3  
 Infrunitus 278. 3  
 Infulae 248. 5. 329. 9

- Inimicitias Æmilio Lepido remisit Fulvius nobilior 741. 4  
 Initium, elementum 331. 12  
 Inolevit 41. 6  
 Inquinamentum 76. 2  
 Inquinare 199. 9  
 Insipat 933. 1  
 Integrare 46. 8  
 Ἰσημερίαν 53. 5  
 Interamnæ 72. 7  
 Interatim, interim 336. 13  
 Jovi fulguri 669. 8  
 Ipsullices 338. 3  
 Ircus, Lupus Sabinis 339. 5  
 Isthmia 581. 16  
 Itali, vituli 340. 1  
 Italia Numitoris filia 778. 9  
 Judex subditus 915. 11  
 Jugera bina a Romulo viritim divisa 150. 2  
 Julius mensis 343. 3  
 Iulus et Æmilios Ascanii filii 51. 8  
 Juno Februata sive, Februialis sive, Februilis 261. 7  
 Juno Fluonia 270. 5  
 Juno Juga 341. 4  
 Juno Lucina 933. 17  
 Juno Opigena 526. 1  
 Juno sispes 874. 5  
 Juno sororia 885. 20  
 Junonis Lucina ædes Martiis calendis coli cœpta 396. 7  
 Junonius et Junonialis mensis 313. 2  
 Jupiter Latiaris 542. 6  
 Jupiter Lucetius 362. 1  
 Jupiter opitulatur 529. 8  
 Jupiter penetralis 303. 7  
 Jupiter Vinivus 1012. 2  
 Jus aliter inter peregrinos, aliter inter cives dicebatur 557. 7  
 Justa nulla fiebant hominibus fulmine occisis 517. 8
- K.
- Kalendarum posterì dies nuptiis infausti 186. 4
- L.
- L pro D 407. 12. 846. 2  
 Lacedæmonii in monte Taygeto equum ventis immolabant et adolebant 520. 13
- Lacerna 345. 5  
 Lacinia 223. 8. 345. 4  
 Lactat 316. 5  
 Lacus Servilius 856. 14  
 Læstaster 514. 1  
 Lama 346. 10  
 Lamella ærea in formam stellæ locis inauguratis infigitur 898. 3  
 Lamellæ speciei virum et mulierum in sacris necessariae 921. 9  
 Lance et licio furtum querere 348. 2  
 Lanigerum pecus piscibus pascitur 208. 3  
 Lanius 223. 8. 345. 4  
 Lanuvini, qui municipes 437. 10  
 Lapis manalis 81. 12  
 Lapis niger 481. 18  
 Lapis scriptus 839. 10  
 Lares coronis ornati 228. 8  
 Lares Hostilii Urbani 310. 3  
 Latex vini 350. 2  
 Latinorum imperium usque ad P. Decium Cos. 636. 6  
 Latinus filius Telemachi et Circes 778. 4  
 Latoniæ Syracusanorum 351. 3  
 Lavare. Antiqui raro lavabant 352. 8  
 Laverna Dea furum 351. 8  
 Lavernalis porta 352. 1  
 Laumedon 64. 8  
 Laurea arbor plurimorum remedium 331. 10  
 Laureatus populus spectabat Apollinares ludos stipe data 83. 2  
 Laurentium leges 91. 4  
 Laurentum Aventinum 951. 14  
 Laurus omnibus suffitionibus adhibita 352. 5  
 Lax fraus 346. 3  
 Lege cavebatur ut designati magistratus certos intra dies provincias inter se pararent 557. 4  
 Lege sanctum fuit nequis servum mitteret percunctatum patrisfamilie nomen 578. 12  
 Leges ædium sacrarum 410. 3  
 Leges Fenebres 263. 2  
 Leges mensæ 415. 12  
 Leges oscitæ 543. 10  
 Leges sacratæ 801. 12  
 Legio sex millium et ducentorum hominum a Mario conscripta 859. 8  
 Legio quadrata 859. 9  
 Lemonius pagus 354. 4  
 Lex curiata lata Tribuniicia rogatione, cur 994. 7  
 Lex dedicationis aræ Dianæ Aventinensis 479. 8  
 Lex Licinia 148. 2  
 Lex minucia 546. 5

- Lex muneralis 435. 9  
 Lex Ovinia Tribunicia 633. 5  
 Lex (parensta) 508. 8  
 Lex Rutilii Rufi 787. 2  
 Lex Satura 825. 9  
 Lex Tapulla, convivalis 958. 1  
 Lex Tarpeia 567. 6  
 Lex unciaria 1016. 1  
 Lex ut differat a rogatione 774. 9  
 Liber Bacchus 356. 4  
 Liberalia 356. 8  
 Libri rituales Etruscorum 769. 5  
 Libycus campus 357. 6  
 Lignum, bes alterum 984. 5  
 Limi crebriores sulci 364. 3  
 Lingua Græca eadem cum Latina parum prolatione mutata 739. 3  
 Linguae Latinæ origo quasi Græcæ usurpatio 739. 3  
 Lingua, Promontorium 358. 2  
 Linteata legio 353. 8  
 Λιτάς 358. 11  
 Lite cadere 359. 1  
 Litem, qualis præfectura 624. 9  
 Liticen 359. 4  
 Livius Andronicus bello Punico secundo carmen scripsit quod a virginibus cantatum 839. 3  
 Livius Andronicus scribebat fabulas et agebat 839. 8  
 Loquularis præpositio 65. 1  
 Lotophagi 360. 3  
 Lucarie 568. 6. 690. 9  
 Lucellum 90. 9  
 Lucem facere 361. 5  
 Lucenses, qui municipes 438. 5  
 Lucerenses 362. 5  
 Lucerus ardeæ rex 361. 8  
 Lucilio duce 360. 6  
 Lucina 933. 17  
 Lucrio 151. 2  
 Luctus quando minuebatur 420. 12  
   Cur institutum ne amplius centum diebus lugeretur 294. 8  
 Lucus Albionarum 58. 5  
 Lucus Libitinensis 792. 6  
 Ludi unde dicti 835. 13  
 Ludi Honorarii, qui et cur ita dicti 308. 7  
 Ludi in circo maximo 430. 4  
 Ludi sæculares 804. 8  
 Ludi sero a Romanis instituti, et qui primi fuerint 781. 2  
 Ludi piscatorii 599. 3  
 Ludis Capitolinis auctio Veientium fieri solebat 824. 1  
 Ludi Taurii a Tarquinio instituti 960. 11  
 Ludi Taurii 961. 3  
 Ludius quidam in circo fulmine ictus et sepultus in Janiculo 896. 19  
 Ludus 189. 11  
 Luna 222. 3  
 Lupercalibus mulieres februabantur 261. 9  
 Luperci Fabiani et Quinctiliani 708. 10  
 Lupus femi. 398. 5  
 Lurcones 364. 1  
 Lustratio 363. 5. 364. 11  
 Lustrici dies 364. 12  
 Lustrum 346. 11  
 Lutum aceratum 506. 17  
 Luxuriosus 365. 3  
 Lymphati 366. 7
- M.
- Macellus, a macro 63. 4  
 Macellus 367. 1  
 Macium castrum 368. 5  
 Mænius 368. 6  
 Magister populi, Dictator 530. 9  
 Magisterium equitum 371. 1  
 Magistratus 370. 11. 12  
 Magistratus abacti 1. 1  
 Magistri 370. 4  
 Maia sacrificia 373. 11  
 Major Græcia 374. 6  
 Maius mensis Osci mæsius 369. 3 ante urbem conditam 373. 11  
 Mallius Tolerinus in circo combustus et in crepidine prope Circum sepultus 491. 9  
 Malluvia 377. 12  
 Malluvium latum 377. 11  
 Mamercus Pythagoræ filius 51. 5  
 Mamers 378. 3  
 Mamertini 378. 4  
 Manilia Telegoni filia 379. 24  
 Manilia turris 379. 22  
 Mamurii Veterii nomen in Saliari carne 381. 3  
 Manalis lapis 84. 12. 382. 4  
 Mancinus 385. 1  
 Mancipatus 446. 5  
 Mane 584. 5  
 Mania et maniola 387. 4  
 Manici panes 389. 3  
 Manius Valerius Dictator 530. 11  
 Manlia gens 389. 6  
 Manticulari 391. 1  
 Mantilia 390. 8  
 Manubiis ictum fulgur vincitur 580. 8  
 Manum 384. 10  
 Manumissio sacrorum causa 394. 4. 681. 1

- Marcellus consul 492. 12  
 Marcellus novas operas invenit expug-  
 nandis Syracusis 492. 12  
 Marcellus tertia opina spolia de Viri-  
 domaro retulit 527. 13  
 Marcipor 708. 16  
 Marcus prænôm. de famatum 389. 6  
 Mariani muli 430. 1  
 Marisca ficus 122. 3  
 Marius Cimbro delevit 70. 3  
 Marius parnulis Brutianas substituit  
 558. 16  
 Marius usum ærumnularum retulit 53.  
 16  
 Matronæ a magistratibus non summo-  
 tæ 401. 4  
 Matronæ in tutela Junonis Curitis 146.  
 12  
 Matronæ Martias Kalendas celebrant  
 396. 7  
 Matronis concessum pilentis et carpen-  
 tis per urbem vehi 597. 6  
 Matura mater 384. 14  
 Maturum 399. 13  
 Maximus minorum Pontificum quis,  
 item minimus 420. 1  
 Mediasticus Oscorum 927. 9  
 Mediocriculum exercitum 405. 10  
 Meditrina Dea 406. 6  
 Meditralia 406. 3  
 S. Fuscus Medulinus in Circo com-  
 bustus et in crepidine prope Circum  
 sepultus 492. 3  
 Megalesia ludi scenici 814. 3  
 Melandrea 233. 11  
 Melo pro Nilo 59. 12. 64. 9. 408. 2  
 Melus vir Phœnicus 408. 3  
 Memoriosior, memoriosissimus 409. 6  
 Mensa migrare cur inauspicatum anti-  
 quis 415. 12  
 Mensæ curiales 203. 6  
 Mensæ glisceræ 290. 3  
 Mensæ sacræ legibus ædium sacrarum  
 410. 3 in ararum vel pulvinaris loco  
 410. 4  
 Mensæ triviales 416. 2  
 Merces quas pollucere fas esset 608. 1  
 Mercurio lacte non vino supplicatum  
 875. 16  
 Mercurius (malevolus) cur dictus 377. 1  
 Meretrices alicariæ 61. 1  
 Meretrices prostibulæ 61. 3  
 Mero sepultus 865. 1  
 Merula 412. 10  
 Meson comædus 413. 1  
 Messala 376. 1  
 Messapus rex 413. 3  
 Metellus (L. Cæcilius) a Brutiis occi-  
 sus 468. 6  
 Metellus Pontifex Max. 828. 1  
 Metus formidine 189. 12. 398. 5  
 Mezentius Caritum rex 542. 5  
 Milites Romani se aluerunt privato  
 sumptu donec Roma a Gallis capta  
 641. 3  
 Milites tituli dicti 975. 3  
 Mille urbium 448. 1  
 Mini in orchestra prodirent 536. 11  
 Minantes 54. 12  
 Minare 55. 4. 330. 7  
 Minerva Dea Nautia dicta 468. 2  
 Minerva Tritouia 984. 14  
 Ministri triumphantium coronis oleagi-  
 neis utebantur 523. 15  
 Minucius Deus 420. 11  
 Miracula de rebus turpibus 422. 9  
 Mirmillones 761. 4  
 Misenus Ænææ Tubicen 423. 3  
 Missilia 504. 7  
 Μνηστῆρες 648. 9  
 Mola salsa 42. 2  
 Monile ornamentum equorum 425. 15  
 Monitio 508. 1  
 Mons Aventinus 439. 3  
 Mons Murcus dictus 439. 4  
 Mons sacer 797. 5  
 Mons Vaticanus 999. 8  
 Mons Viminalis 1012. 1  
 Moracillum 427. 8  
 Morbus major, comitalis, sonticus  
 656. 6  
 Mos Romanorum in lupercalibus 193. 4  
 Movere ancilia, quid 788. 2  
 Muli primi curru juncti 430. 4  
 Mulieres in tutela Junonis 933. 16  
 Mulieres antiquæ Rutili coloris studiosæ  
 793. 14  
 Mulieres togis prætextis velatæ Mutino  
 Titino sacrificabant 445. 7  
 Mullare suere 431. 5  
 Multa maxima et minima 519. 7  
 Multum frugum facere 529. 12  
 Mulus vehiculo lunæ 430. 7  
 Mummius 432. 18  
 Municipiorum plura genera 437. 5  
 Munifices 112. 7  
 Munus 447. 5  
 Murriola 442. 2  
 Murratum vinum 412. 2  
 Murus mustelinus 444. 11  
 Musæ pegasides 571. 12  
 Musæ pierides 594. 3  
 Musæ Pimpleides 597. 11  
 Myrtei campi 416. 4

## N.

- N quid significet in Fastis 471. 23  
 Naccae 449. 1. 5  
 Nania Dea 452. 12  
 Nania sorricina 452. 8  
 Navia nemora 453. 7  
 Navii domus 453. 6  
*Nal kai obyl* 460. 10  
 Napuras nectere 455. 5. 471. 19  
 Narnienses 477. 17  
 Natate 455. 14  
 Natio de pecoribus 458. 5  
 Navia ficus 462. 2  
 Navius Attius 462. 2  
 Nautae Romam detulit aeneum simulacrum Minervae 468. 1  
 Nautius consul 491. 6  
 Neapolitanum talentum 953. 2  
 Nebrundines 473. 13  
 Necatus ut differat ab occiso 517. 1  
 Nectar 442. 1  
 Nefastus dies nundinarum 501. 13  
 Nefrones 473. 13  
 Nemea 581. 16  
 Nep. quid in Fastis significet 472. 2  
 Nepesini, qui municipes 438. 5  
 Neptunalia 1015. 5  
 Neptunus pro piscibus 788. 3  
 Neptunus equester, Hippius 307. 1  
 Neptunus Pegasi pater 307. 1  
 Nili in Illyrico quaternos equos nono quoque anno in mare jaciebant 307. 5  
 Nequinum 477. 18  
 Nervo cervicis impediabantur 479. 5  
 Nexum as 480. 6  
 Nis pro nobis 131. 1  
 Nixi Dii 483. 12  
 Noctisurgium 233. 6  
 Nocturnum fulgur 227. 6  
 Nolani, qui municipes 438. 4  
 Nolos flumen 777. 8  
 Novacula cum cote sub locum consecratum defossa 464. 7  
 Nova nupta aqua spargebatur 251. 2  
 corollam ferebat sub amiculo 190. 6  
 in pelle lanata considerare solet 333. 1  
 Novae nuptae caput comebatur hasta 146. 9  
 ejus crinibus ornabatur 849. 3  
 Noces flamma ustae 501. 10 mittebantur cerealibus 504. 6  
 Numa Pompilius in Janiculo habitavit 496. 12  
 ejus libri reperti 496. 13  
 primus statuit ut qui terminum exarasset, et ipsum et boves sacros esse 967. 5  
 rem divinam Marti verno tempore instituit 1004. 2  
 numero temporis praesentis. Numero praeteriti 498. 7  
 Numidae vivaces 504. 5  
 Nummi bigati et quadrigati 296. 7  
 Nummis auri et argenti signati ultramarinis Romani utebantur tempore Romuli 563. 13  
 Nundinae in vicis 1009. 3  
 Nundinarum nefasti dies 501. 12  
 Nuntiatio et spectio quid et quibus magistratibus datae 889. 1  
 Nuptiae 508. 14  
 Nursia, qualis praefectura 625. 2  
 Nux minuta plurima in agro Praenestino 496. 2  
 Nyctegresia 233. 6

## O.

- Oblectat 346. 5  
 Obnubere 503. 7  
 Ob patrem, pro patre 529. 7  
 Obsecratio 754. 10  
 Obscena, id est, mali ominis 545. 7  
 Obscena verba 544. 6  
 Obscena verba clamabantur nubentibus depositis praetextis 635. 5  
 Obscœnissimum omen 62. 1  
 Obscuratio solis 303. 10  
 Obsequium 664. 6  
 Obsides 506. 1  
 Obsipare 335. 4  
 Obsipat 932. 17  
 Obstredulentum 513. 9  
 Ocreae 519. 5  
 Octavia soror Augusti porticum Octaviam fecit theatro Marcelli propiorem 519. 10  
 Octavius (Cn.) Cn. F. de rege Perse triumphavit et theatro Pompeii proximam porticum Octaviam fecit 519. 11  
 Offa 575. 19  
 Offa penita : offa porcina 575. 1. 19  
 Offectores 328. 3  
 Offendimentum 522. 14  
 Ogygus Thebarum conditor 523. 13  
 Olivitas 524. 8  
 Olympia 581. 16  
 Olla fritilis 441. 2  
 Omnia superantur fulgure 580. 7  
 Omnis ut differat a cunctus 199. 3  
 Operarii bajuli 107. 5  
 Opicerda 925. 3  
 Opicum, oscum 543. 11  
 Opimae hostiae 527. 7  
 Opiter Virginii Tricostus in circo com-

- bustus et in crepidine prope Circum  
 sepultus 491. 10  
 Oppido didici, spectavi ambulavi, &c.  
 male dicitur 529. 18  
 Oppidum locus in circo 530. 1  
 Oppius pugna 852. 8  
 Ops 525. 7 Saturni uxor 526. 4  
 Ops Consiva dicta 527. 3  
 Optimas 573. 15  
 Opulenti, qui 527. 6. 529. 2  
 Orata Sergius unde dictus 533. 5  
 Oratores 42. 5  
 Oratores legati 533. 2. 12  
 Oratores 533. 15  
 Orbis 541. 2  
 Ordo Sacerdotum in conviviis 538. 16  
 Oriæ 101. 2  
 Orichalcum 58. 5  
 Orum rustici dicebant pro aurum  
 533. 6  
 Osci libidinosi 514. 7  
 Oscillatio 542. 9  
 Osculum inter cognatos et propinquos  
 maxime inter feminas 546. 1  
 Oscus locus in agro vejenti 544. 8  
 Ossifraga in Sangi Dei tutela 819. 2  
 Ostenta 612. 17  
 Ostium orci 382. 4  
 Otacilius Malevantanus 498. 2  
 Oves (passales) 560. 6  
 Oves pellitæ 560. 8  
 Oufens fluvius 548. 7  
 Ovis decussibus æstimata 51. 7. 432. 5.  
 549. 6. 567. 7  
 Ovis masculino genere 548. 5
- P.
- Pacimates a Pacino 572. 2  
 Pacinus Volsini regis nepos 572. 2  
 Παγὰ 551. 11  
 Pagus succusanus 923. 5 ibi milites ex-  
 ercebantur 924. 9  
 Palæmon 614. 9  
 Palanto Hyperborei filia 553. 1  
 Palare 552. 4  
 Palatua Dea 553. 4  
 Palatuar 852. 6  
 Palilia, parilia 553. 8  
 Pallas sepultus in palatio 553. 2  
 Pallas Gygas 553. 11  
 Pallas palus 553. 12  
 Palma in Capitolio in ara ipsa Jovis  
 enata, postea prostrata et in ejus lo-  
 cum ficus enata 742. 7  
 Paludamenta omnia militaria ornamenta  
 554. 2. 4  
 Palus Pontina 609. 10  
 Panis æcerosus 506. 16  
 Pantaleon Tyrannus 598. 4  
 Papirius ager 555. 14  
 Papirius Cursor in aede Consi pictus  
 cum toga purpurea 593. 3  
 Parare provincias 557. 5  
 Parare inter se munus 620. 8  
 Parasiti Apollinis 812. 7  
 Parasitus secundarum partium 813. 14  
 Parentatio 410. 10  
 Parentum nomine avi proavi, aviæ et  
 proavia continentur 557. 14  
 Paricida qui qualemcumque hominem  
 occidisset 558. 5  
 Parilia 687. 4. 6  
 Pars virilitatis 284. 11  
 Parum cavisse videri, in condemnatio-  
 num formulis 560. 1  
 Pasiphæ, Minois uxor 420. 6  
 Pastorale baculum 571. 10  
 Patagiarum 562. 1  
 Patera perplovis 562. 12  
 Patrimus matrimus 268. 12  
 Pectuscum 565. 16  
 Peculatus 519. 4  
 Pecunia 30. 8  
 Pecunia de bonis patrum familiæ  
 567. 8  
 Pecunia quæ erogatur in ludos 690. 9  
 Pecus pascale 882. 11  
 Pegasus 686. 10  
 Pelicus Volsini regis nepos 572. 3  
 Peligni a Pelico 572. 3  
 Pellices de maribus 572. 9  
 Pellicibus aram Junonis tangere inter-  
 dictum 572. 10  
 Pelvis 607. 14. 688. 1  
 Penarius 576. 10  
 Penas, penatis 573. 12  
 Penes 84. 2  
 Penetræ sacrificium 575. 12  
 Pensiones 574. 6  
 Penus et promptuarium, ut differant  
 687. 16  
 Perduellis 229. 11  
 Perihodon vicisse 581. 13  
 Perones 431. 3  
 Personati mimi Atellani 584. 7  
 Personis sero uti cœperunt comædi et  
 tragædi 584. 10  
 Pestilentia in gravidas mulieres tem-  
 pore Tarquinii 960. 12  
 Petaurum 587. 1  
 Petissere 588. 1  
 Petreæ naufragiorum scelere pollutæ  
 839. 18  
 Petronia aqua 143. 2  
 Petulcus 590. 7  
 Φάλαγγον 107. 7

- Piamenta 591. 16  
 Picus rex Fatuum et Fatuam procreavit 689. 8  
 Picus Martius 779. 4  
 Picus in vexillo Sabinorum 592. 5  
 Pileati Castor et Pollux 597. 3  
 Pileus lanatus forma metali figuratus 993. 9  
 Pipulum 690. 14  
 Pisani, qui municipales 438. 4  
 Piscantes pisce pro alea utebantur 206. 8  
 Pisciculi vivi Volcanalibus dabantur pro animis humanis 599. 6  
 Pistrina alicariorum 61. 1  
 Pistrix, balæna 108. 3  
 Pittacus unus ex vii. sapientibus, ejus cum Phrynone certamen 762. 1  
 Placenta ex tribus pultibus facta 623. 4  
 Placentini, qui municipales 438. 4  
 Planipedes histriones 536. 9  
 Plautus a pedum planicie dictus 605. 16  
 Plebeiscitum 837. 4  
 Plebes omnis populus præter senatores et patricios 837. 5  
 Plebis scitum 611. 1  
 Po pro populo 550. 1  
 Pœni Tyro oriundi 994. 4 potentes maris 994. 4  
 Politiones perfectiones 218. 1  
 Polubrum 688. 1  
 Pomœrium 665. 4  
 Pomœrium portulit Servius Tullius. Idem tentavit Cornelius Sylla dictator 666. 2  
 Pomœrium si tactum a privatis fuisset, pœna statuta erat 667. 6  
 Pomœrium pontificale 667. 8  
 Pomœni proferendi formula 667. 9  
 Pompeius Bithynicus ex suppellectile regia signum Romam deportavit 794. 4  
 Pompeius Rufus unciarum legem tulit 1016. 2  
 C. Pompeius libertinus mimus 813. 4  
 Pondera publica 671. 10  
 Pons sublicius 917. 4  
 Pontia urbs 609. 10  
 Pontifex maximus annales maximos consecrabat 463. 2  
 Popilius Lanæ Duum Vir sacrorum 805. 8  
 Populi commune cum plebe suffragium in legibus ferendis 610. 4  
 Populi scitum, quid 836. 10  
 Populo Romano Quiritibusque in sacrificiis et precibus dicebatur 222. 1  
 Porca cum omni fetu ad sacrificium adhibita 178. 3  
 Porca præcidanea 622. 2. 623. 1  
 Porca præsan 638. 4  
 Porca, terra eminens 319. 7  
 Porcet 87. 17  
 Porcus propudianus 662. 2  
 Porcus sacris 801. 19  
 Porricere 653. 2  
 Porta Carmentalis qua egredi religiosum 740. 6  
 Collina 711. 4  
 Flumentana 270. 3  
 Fontinalis 272. 2  
 Lavernalis 352. 1  
 Minucia 420. 9  
 Mugionia 429. 9  
 Navalis 459. 6  
 Piacularis 591. 5  
 Prætoria 636. 15  
 Principalis 639. 13  
 Querquetularia 703. 8  
 Quintana 707. 1  
 Quirinalis 718. 23  
 Ratumena 721. 1  
 Romana 780. 9  
 Radusculana 773. 1  
 Salutaris 636. 1. 813. 17  
 Sanguinalis 819. 3  
 Scelerata, quæ et Carmentalis 830. 16  
 Stercoraria 898. 13  
 Viminalis 452. 12. 1012. 1  
 Portunus clavim manu tenebat 160. 8  
 Portus Persicus 583. 8  
 Postidic idus nonarum, Iduum, Kalendarum, nuptiis infausti 486. 4 item a. d. 1111. Kalendas nonas, Idus, atri hi dies 486. 9  
 Postumus Cominius Aruncus in Circo combustus et in crepidine prope Circum sepultus 492. 1  
 Potitii sacerdotes 96. 4. 619. 1  
 Præbia 620. 6  
 Præcia 621. 8  
 Præcipuum 215. 4  
 Præciamitatores 620. 13  
 Prægnantes sacrificabant Egeriæ nymphæ 233. 3  
 Prænestini, qui municipales 438. 3  
 Prænestini voces decurtabant 955. 9  
 Præs 384. 18  
 Præcipere 46. 4  
 Prætexta pulla quibus liceret uti 633. 12  
 Prætextate fabulæ togatæ etiam dictæ 975. 10  
 Prætor major 376. 8  
 Prætores initio qui postea consules 637. 6  
 Prætores majores et minores 103. 6  
 Prætores duo cur creati 557. 9  
 Prætorium 637. 8  
 Prætor salutabatur ad portam 636. 1  
 Prata Mucia 429. 2  
 Prata Quintia 707. 12



- Pretet tremonti 688. 7  
 Pri pro præ 641. 14  
 Principes ordines 639. 14  
 Privernum, qualis præfectura 625. 1  
 Privilegium 690. 15  
 Prædificatum 644. 3  
 Proci 645. 5. 648. 8  
 Procincti 236. 7  
 Procurator 168. 10  
 Proditionem habere quid 649. 8  
 Profanatum et profanum 654. 2  
 Profanum 656. 3  
 Prognare, aperte 292. 6  
 Projectiones aquarum arcuatim fluentium  
   Tiburini in Aniene 989. 8  
 Promerion 658. 3  
 Promptum 687. 9  
 Promptum triticum 687. 12  
 Proptervia auspicia 688. 4  
 Proposita, proposita 667. 15  
 Prostibulæ 61. 3  
 Proverbia a domo Nævii 453. 11  
   Anus quod volt somniat 796. 9  
   In scirpo nodum quærere 836. 2  
   Manum et mentum 393. 4  
   Multi Manii Ariciæ 388. 2  
   Nec mulieri nec gremio credendum  
   470. 4  
   Non omnibus dormio 487. 14  
   Osculana pugna 545. 11  
   Plaustrum perculi 609. 6  
   Quam bonus Homerus tam malus  
   Cherylus poëta 954. 13  
   Quot servi tot hostes 713. 15  
   Rideo cauteri 767. 11  
   Sabini quod volum somniant 795. 8  
   Salva res est dum saltat senex 812. 7  
   Sardi venales alius alio nequior 820. 9  
   Sero sapiunt Phryges 855. 1  
   Sine sacris hereditas 872. 1  
   Σκύριον καὶ οὐκέτι Σύριον 942. 5  
   Sus Minervam 942. 20  
   Sutrium quasi eant 943. 15  
   Tam perit quam extrema faba 955. 19  
   Tyria maria conciet 994. 6  
   Vapula Papiria 998. 3  
   Ve victis 999. 10  
 Provocatio a dictatore ad populum quan-  
   do cæpta 531. 2  
 Prusiæ filius cur monodus dictus 426. 7  
 Publici augures 688. 8  
 Publicii Malleoli 673. 15  
 Pudicitia plebeia sacellum 601. 15  
 Pueri 509. 6  
 Pueri patrum et matrum nuptiis adhibiti  
   564. 6  
 Pullarius 628. 1  
 Puls fabata 731. 7  
 Punicum bellum a Nævio versibus Sa-  
   turniis scriptum 827. 4  
 Punicum genus libi 679. 11  
 Punicum vestis nomen 679. 16  
 Pusula panis 396. 1  
 Putare vites 320. 9  
 Puteal 832. 1  
 Puteoli, qualis præfectura 624. 9  
 Paticuli antiquissimum genus sepultura  
   684. 1  
 Pyrrhus rex Epirotarum 426. 8  
 Pythia 581. 16
- Q.
- Quadrans ratitus 719. 14  
 Quadrantal 672. 4  
 Quadrige fictiles in fastigio templi Jovis  
   721. 5  
 Quadrige in fornace auctæ quale prodigi-  
   um 721. 8  
 Quadrige in mare jactæ 526. 16  
 Quadrigati nummi 296. 7  
 Quæstores paricidi 558. 4. 696. 9  
 Quartus quadrans 984. 8  
 Quercus arbor unde dicta 701. 16  
 Querquera febris cur dicta 702. 4  
 Quinctius dictator 984. 1  
 Quinquatrus minusculæ 421. 14  
 Quinquentiones 706. 8  
 Quintilius partes Romuli secutus 482. 3  
 Q. Fabius pullus Jovis cur dictus 676.  
   15  
 Quirinalia, stultorum feriæ dicta 911. 1  
 Quirinalis flamen 539. 2  
 Quirinus Romulus 204. 10  
 Quirites Romani 204. 11. 711. 9  
 Quirites Sabini 711. 9  
 Quispiam unde dictum 712. 9  
 Q. R. C. F. in fastis quid significet  
   698. 3  
 Q. S. D. F. in Fastis quid significet  
   700. 1
- R.
- R. R. in tabulis quid significet 716. 1  
 Rapta curia 499. 6  
 Rationes unde dictæ 719. 11  
 Rava, flava frumenta in spicis 724. 9  
 Ravilla 723. 15  
 Ravistellus 723. 9  
 Reate, qualis præfectura 625. 1  
 Recinati mimi planipedes 725. 11  
 Recinium 725. 8  
 Reciperatio 726. 1

- Redentruare in Saliorum exultationibus 728. 10  
 Redhibitor 731. 9  
 Regia unde dicta 737. 14  
 Regifugium in fastis quid 737. 1  
 Regina Flaminica sacrificans 321. 6  
 Regium in Gallia Cisalpina forum Lepidi 764. 7  
 Religiosum, sacrum et sanctum ut differant 743. 13. 744. 3  
 Remisso exercitu remittebatur augur 747. 18  
 Remora 747. 4  
 Remonia 749. 17  
 Remulus 749. 12  
 Repages 751. 4  
 Resecratio quid 754. 10  
 Respondere 894. 4  
 Res scrupulosa 839. 16  
 Retæ 751. 10  
 Reticula recta sursum versum texta 738. 6  
 Reus promittendo; reus stipulando 763. 4. 7  
 Rex sacrificulus in conviviis supra omnes accubat 539. 3  
 Rheginum talentum 953. 3  
 Rhodii quotannis quadrigas soli consecratas in mare jaciebant 520. 15  
 Rhodium talentum 952. 11  
 Rhoma Æneæ neptis 776. 18  
 Rica, quid 766. 6  
 Riciniati bistriones 536. 12. 725. 14  
 Robigus Deus 770. 10  
 Robus in carcere 771. 4  
 Robusti 771. 3  
 Roma in sex partes distributa 860. 2  
 Roma unde dicta 774. 11  
 Romæ nomen vetitum publicari 782. 1  
 Roma parilibus condita 558. 11  
 Roma Quadrata 692. 8  
 Romanenses negotiatores 189. 6  
 Romani cur Græci dicti ab Ennio 738. 16  
 Romani Quirites 204. 11  
 Romulus de Acrone prima spolia opima retulit 527. 11  
 Romulus et Romus filii Latini et Romes 778. 6  
 Romulus et Remus literis apud Gabios instituti 779. 11  
 Romulus instituit equiria in honorem Martis 238. 3  
 Romulus, Quirinus 204. 10  
 Rorans tempestas 44. 7  
 Rorarii 44. 5  
 Rosea campus in agro Reatino 781. 9  
 Rostrum bucula 123. 1  
 Rudentes 772. 10  
 Rudiarii 772. 9  
 Rudiculum picatum 584. 3  
 Rudusculum 772. 2  
 Rufæ canes caniculæ immolabantur 144. 2  
 Runa 773. 5  
 Rupitiæ 790. 16  
 Rustica vinalia 784. 5. 792. 1  
 Rutabulum pro virilitatis parte 793. 3  
 Rutiliæ 793. 15
- S.
- S. litera Latinis pro aspiratione Græcorum 847. 4. 855. 10  
 Saburra 305. 4  
 Sacella conquerere, quid 832. 3  
 Sacella procurare 832. 3  
 Sacellum 832. 4  
 Sacellum Carmentæ 830. 17  
 Sacellum Pudicitæ Plebeicæ 601. 15  
 Sacellum Mutini Tutini in Velis 444. 11  
 Sacellum Quirini 711. 7  
 Sacellum Streniæ 799. 3  
 Sacena, dolabra 833. 14  
 Sacra idulia 798. 14  
 Sacra juventutis 344. 3  
 Sacra peregrina eorum ritu colebantur a quibus accepta 579. 3  
 Sacra popularia 610. 1  
 Sacra privata 673. 13  
 Sacra projecta 568. 10  
 Sacra publica 673. 13  
 Sacra seclusa 842. 16  
 Sacramentum 799. 10  
 Sacraria sepiebantur seccspita 842. 5  
 Sacravicensis et Suburanensis contende-  
 debant de capite equi Octobris 520. 3  
 Sacrificare 802. 16. 803. 3  
 Sacrificia ad arbores fulguritas 908. 16  
 Sacrificio Ceriali adhibita porca aurea et  
 altera argentea 611. 13  
 Sacrificium canarium 793. 11  
 Sacrificium Gentis Claudiæ 662. 3  
 Sacrificium humanum quid 311. 1  
 Sacrificium pecunia fieri quid 567. 12  
 Sacrificium penetrale 575. 12  
 Sacrificium pro collegio Pontificum quin-  
 to quoque anno fieri solitum 145. 2  
 Sacrificium propter viam 661. 7  
 Sacrificium semoniæ Deæ, fiebat cum  
 civis necabatur 939. 1  
 Sacrima 806. 16  
 Sacrum 798. 1. 7  
 Saga 806. 6  
 Sagæ 630. 12  
 Salacia Dea 806. 23

- Salentini mense Januario equum vivum  
 in ignem conjiciebant in honorem Jo-  
 vis 520. 14  
 Salentini Cretæ et Illyrii 807. 16  
 Saliæ virginibus conductitiæ paludatæ ad-  
 hibebantur 808. 4  
 Saliæres cœnæ 810. 1  
 Salinum in meusa ponere figulis cur re-  
 ligiosum 809. 1  
 Salius Arcas 809. 11  
 Salutis augurium 403. 4  
 Sam 131. 1  
 Sanctio 818. 5  
 Sanctum 818. 1  
 Sandix 818. 7  
 Sanqualis ales 61. 8  
 Sao ex Samothrace cum Ænea deos Pe-  
 nates Lavinium transtulit 809. 13  
 Sapa 122. 10  
 Sarmenta 822. 11  
 Sarpere 822. 12  
 Sarta tecta 823. 1  
 Saticulam colonia deducta 824. 16  
 Saturnalia, unicus dies 705. 3  
 Saturnia, qualis præfectura 625. 1  
 Saturnii qui dicti 826. 19  
 Saturnii versus 827. 3  
 Saturnius mons Capitolinus 826. 9  
 Saturno sacrificabant capite aperto 827. 7  
 Saturnus agrorum cultor 527. 1  
 Saxa Pulia 676. 6  
 Scæva bona et mala 829. 7  
 Scævola (Mucius) in circo combustus et  
 in crepidine prope circum sepultus  
 492. 3  
 Scalæ Tarquinia 959. 6  
 Scapus libræ 357. 2  
 Scarum pollucere nefas 609. 1  
 Sceleratus campus 644. 19  
 Scensa pro Cœna 833. 20  
 Sceptrum per quod jurabant 264. 4  
 Scilicet, scis licet scias licet 931. 11  
 Scipio bellator 96. 1  
 Scirpeæ hominum effigies de ponte in  
 Tiberim missæ 861. 5  
 Scirpo ratis, quid 836. 5  
 Scoparum certum genus sacrificiis adhi-  
 bitum 212. 6  
 Scortes 837. 15  
 Scortum 838. 1  
 Scruptæ mulieres 838. 9  
 Scriba navalis 459. 9  
 Scribam habere solebat, magistratus qui  
 ludos faciebat 634. 3  
 Scribonianum puteal 832. 1  
 Scrutulus 886. 6  
 Scuta albesia 58. 2  
 Scutulum in pompa quid 811. 6  
 Scyrius 942. 8  
 Secespita 812. 9  
 Secunda collatio pro comparativo 518.  
 16  
 Segestria 218. 13  
 Segregare 30. 4  
 Sementinæ feriæ 175. 9  
 Sempiterna 605. 14  
 Semoniæ Deæ 938. 9  
 Sempronius Atratinus in circo combus-  
 tus et in crepidine prope circum se-  
 pultus 492. 2  
 Senacula tria Romæ 847. 9  
 Senatores præteriti 632. 3  
 Senatum numerare consules cur jube-  
 bantur 497. 8  
 Senatus decretum ut differat a Senatus  
 consulto 848. 12  
 Senis olim pro senex 933. 6  
 Senium 74. 5  
 Senticosa verba 850. 4  
 Sepeliebantur intra urbem qui pro re-  
 pub. occubuerant 491. 8  
 Sephasia 859. 4  
 Septentrio Deorum sedes 872. 8  
 Septenotus Tusculanis 705. 8  
 Septimontium 853. 3  
 Sepulera 123. 8  
 Sepulera vino spargebantur 758. 20  
 Sepulcrum antiqui bustum dicebant  
 853. 7  
 Sepulcrum plenum tæniarum ut intelli-  
 gendum 949. 8  
 Seræ 45. 2. 756. 15  
 Sergius Orata dictus 533. 6  
 Serpula 855. 9  
 Servius Tullius natus ex concubina  
 489. 1  
 Servus recepticius 725. 4  
 Sestertii bigati et quadrigati 859. 1  
 Sestertii aucti lege Flaminia 858. 8  
 Sestertius 984. 6  
 Sesunium 844. 9  
 Sexagenarii de ponte 860. 4  
 Sexatrus Tusculanis 705. 8  
 Sextarius 673. 3  
 Sicilienses negotiatores 189. 7  
 Sicinius (T.) consul 491. 6  
 Sicinnius bellatus primus Rex sacrifi-  
 culus 802. 13  
 Signa duodecim inter geniales Deos  
 287. 2  
 Silentio surgere 867. 10  
 Silentium in auspiciis quid 868. 4.  
 873. 2  
 Sili 867. 1  
 Silicem tenebant juraturi per Jovem  
 349. 5  
 Silicernium, farcimen 868. 11  
 Sillii P. et M. Tribuni plebis 672. 1

- Simpulatitices mulieres 871. 8  
 Sinciniam 871. 12  
 Situlus barbatus 455. 3  
 Socordia 511. 15  
 Sodes 931. 11  
 Solemne 882. 2  
 Solla, alvei 880. 13  
 Solla sternere 880. 14  
 Sollaria Babylonica 880. 15  
 Solida 879. 6  
 Solida sella sedere in auspicijs necesse  
   877. 13  
 Solisternium habere 880. 15  
 Sollers 879. 5. 882. 6  
 Sollistimum 881. 6  
 Solliferrea tela 879. 4. 882. 1  
 Sonivium tripodum 883. 6  
 Sontica causa 883. 13  
 Sonticus morbus 335. 8. 883. 20  
 Sorbitio apud Cæcilium quid 849. 9  
 Sorctus participium a surrigere 941. 12  
 Sororium tigillum 885. 6  
 Sors Dei responsum 886. 1  
 Sortiri provincias 556. 10  
 Spectacula sedilia 275. 1  
 Spectio et nuntiatio, quid et quibus ma-  
   gistratibus datæ 889. 1  
 Speculator ab exploratore ut differat  
   251. 2  
 Specus feminine 890. 10  
 Spicæ ferebantur in sacrarium Cereris  
   270. 1  
 Spicio 104. 3  
 Spicus 892. 8  
 Spina alba nuptiis auspiciatissima 561. 7  
 Spolia opima 526. 4  
 Spolia Opima manipularis miles referre  
   poterat 527. 11  
 Spolia Opima non omnia in ædem Jovis  
   ponebantur 527. 11 Jano et Marti  
   etiam consecrabantur 528. 3  
 Spondere pro dicere 894. 7  
 Spurio patre nati, nothi cur dicti 489. 1  
 St addebant vocibus per l incipientibus  
   903. 5  
 Statuæ Cinciae locus Romæ 780. 11  
 Stella latum et prosperum significabat  
   898. 1  
 Stellatinus campus 898. 7  
 Stercus ex æde vestæ in Clivum capito-  
   linum deferebatur 700. 5. 898. 11  
 Stipa 900. 1  
 Stipendia militum quando exacta 611. 6  
 Stipendium sesquiplez 637. 3  
 Stips data ludis Apollinariibus 83. 2  
 Stiria 902. 11  
 Stirps, masculine 398. 4  
 Stlata 903. 5  
   tlembus 903. 11  
 Strigæ 905. 5  
 Stroppi Castoris 907. 5  
 Strues 263. 11  
 Struferctarii 263. 12  
 Struferctarios 908. 16  
 Strupearia dies festus Faliscorum 907.  
   10  
 Struppus pro magistratu publico 910.  
   10  
 Stutomellum 561. 5  
 Subare 930. 7  
 Sublices 918. 3  
 Subsidia e militibus qui stipendia e me-  
   ruerant et locum tamen retinebant in  
   exercitu 920. 12  
 Subsidiium 631. 2  
 Subsolaneî 922. 1  
 Subucula genus libi 922. 11  
 Sub vineam jacere 914. 1  
 Sub vitem hastas jacere 914. 11  
 Sub vitem preliari 914. 14  
 Sub vos placo in precibus 914. 20  
 Suculæ 926. 12  
 Sue plena Telluri fiebat 603. 12  
 Suessula, qualis præfectura 621. 10  
 Suffetes 412. 7  
 Suffitio 84. 10. 217. 1  
 Suffragia ferebant per pontem 861. 23  
 Sulcus primigenius 639. 3  
 Sulla unciarium legem tulit 1016. 1  
 Sulpicius Rufus 494. 1  
 Sulpicius Saverrio Pyrrhum vincit 545.  
   14  
 Supellectilis, pro supellex 933. 6  
 Supercilia in tutela Junonis 933. 12  
 Supersolaneî 922. 2  
 Supparum et separum et supparus ve-  
   lum minus 864. 5  
 Supparum velum omne 936. 3 puni-  
   ceum vestimentum 936. 3 stola cru-  
   cis 937. 1  
 Supplicationes fiebant antequam bel-  
   lum susciperetur 487. 5  
 Supplicia de verbenis sumpta 938. 6  
 Supplicia pro panis unde dicta 939. 7  
 Supplicium a suppliciis ut differat  
   939. 8  
 Surlus 942. 1  
 Sutorium atrium 967. 7  
 Sutriui, qui municipes 138. 5  
 Sues heres 447. 2  
 Sycomoros 796. 12  
 Sycophantæ 945. 7  
 Syracusanum talentum 953. 2

T.

T pro S 166. 16

- Tabellarii 947. 3  
 Tabernacula 47. 11. 185. 4  
 Tabernæ novæ, quinque et septem dictæ 603. 4  
 Tabernariæ fabulæ togatæ dictæ 976. 2  
 Tapcon scribendi genus 950. 7  
 Tages disciplinam aruspicii Etruscis dedit 951. 4  
 Talassio, quasillus 952. 4  
 Talentum 952. 10  
 Tam pro tamen 954. 14  
 Tanaquil uxor Tarquini prisci postea Gaia Cæcilia dicta 284. 1 summa lanifica 284. 3  
 Tangere, furari 951. 1  
 Tappes, tappete, et tappetus 957. 12  
 Tarpeie virginis effigies in æde Jovis Metellina 958. 6  
 Tarpeius (L.) 829. 3  
 Tattius rex Sabinorum 63. 2  
 Tattius occisus Lavinii 959. 12  
 Tauræ, ταυρὰ vaccæ 960. 5  
 Tauri et Verbenæ in sacris quid 960. 8  
 Tauricana 379. 12  
 Taxatores scenici cur dicti 962. 5  
 Tectum pectinatum 565. 14  
 Tela 91. 2  
 Temerarium tributum 983. 4  
 Temo pro plaustris 852. 1  
 Tempestas pro tempore 336. 7  
 Templum 419. 3  
 Templum bonæ Deæ 842. 7  
 Templum Libertatis in Aventino 357. 1  
 Templum pro tigno 964. 10  
 Tenitæ Deæ 964. 12  
 Tensa ex ebore et argento 964. 16  
 Tentipellium pro tectorio 965. 11  
 Terentius scriba 496. 14  
 Terentius (L.) Tusci vici magister 865. 2  
 Terentum locus in extremo Martio campo 805. 4. 966. 2  
 Teredes flumen 966. 12  
 Termini fanum nequitum exaugurari 478. 16  
 Terripavium, tripudium 677. 10. 17  
 Tertia collatio pro superlativo 518. 10  
 Tertio quarto ut differant a Tertium quartum 968. 2  
 Teruncium 488. 4  
 Testamentum internecivum 337. 3  
 Testamentum in procinctu 647. 4  
 Testamentum proclitum 647. 9  
 Testilari 970. 5  
 Theatrum Marcelli 519. 10  
 Theatrum Pompeii 519. 11  
 Themis hominibus præcipiebat id facere quod fas esset 970. 9  
 Thymbræas mons in agro Trojano 971. 10  
 Tiberius Silvius rex Albanorum 59. 6  
 Tibiæ dextræ 220. 12  
 Tibicines Minervam colebant 422. 1  
 Tiburtes, qui municipes 438. 3  
 Tifata 972. 6  
 Titius 523. 1  
 Toga picta 592. 7  
 Toga virili cur mulieres utebantur in luctu 725. 9  
 Togatæ fabulæ prætextatæ et tabernariæ 975. 9  
 Togis incincti pugnabant antiqui 236. 8  
 Tongitio vox Prænestinorum 977. 4  
 Tonsillæ 976. 8  
 Trachali, maritimi homines Ariminenses 982. 9  
 Transfuga 581. 2  
 Trepidatio 983. 1  
 Triatrus Tusculanis 705. 7  
 Triambi terni in proscenio loquentes 312. 2  
 Triarii in tertia acie 921. 3  
 Tribuni Rufuli a consule facti 786. 15  
 Tribunus primanus 638. 12  
 Tribus curiæ dictæ 149. 1  
 Tribus Crustumina 195. 8  
     Lemonia 354. 4  
     Lucerum 361. 7  
     Oufentina 548. 8  
     Papiria 555. 14  
     Pinaria 609. 14  
     Pontina 609. 11  
     Popillia 609. 12  
     Pupinia 679. 22  
     Quirina 709. 9  
     Romulia 781. 10  
     Sabatina 795. 1  
     Scaptia 830. 8  
     Stellatina 898. 5  
     Suburana 924. 5  
     Succusana 560. 8  
     Titiensis 973. 5  
     Tromentina 985. 7  
 Tribus Urbanæ, Collina, Esquilina, Palatina, Suburana 1017. 7  
 Tricenariæ carimonæ 217. 3  
 Triens tertius quid significet 983. 12  
 Triones 851. 5  
 Tripudium 881. 7  
 Tritum 47. 5  
 Triumviri: M. Valerius Corvus Junius Scæva, P. Fulvius Longus 825. 1  
 Trossulum oppidum 986. 1  
 Trua 80. 5  
 Trulla 107. 4  
 Trygetus, vindemia 986. 5  
 Tubæ in templis 842. 6  
 Tubæ agna lustrabantur 987. 4

- Tubarum lustratio ex Arcadia advecta 987. 8  
 Tubicines sacerdotes 987. 1  
 Tuditanus unde dictus 988. 5  
 Tullius Hostilius rex 492. 5  
 Tumultus 990. 3  
 Tunica palmata 593. 4  
 Tunica patagiata 561. 9  
 Turdelæ sive, Turdelli locus Romæ 377. 1  
 Torris in re militari 856. 3  
 Turris Mamilia 379. 22. 520. 1  
 Tuscæ, unice studiosi sacrificiorum 992. 1  
 Tuscorum lingua 93. 1  
 Tusculani, qui municipes 437. 10  
 Tusculum 991. 13  
 Tuscus rex Hercules filius 991. 12  
 Tutela in navi quid 243. 3  
 Tyranni 991. 11  
 Tyrhenia Æneæ conjux 775. 6
- V.
- V pro G 264. 14  
 Vafellus 63. 5  
 Valerii, Salvii, Statorii in defectu cen-  
 sue cur primi nominati 347. 3  
 Valerio Dictatori, et ejus posteris locus  
 in Circo datus honoris causa 816. 1  
 Valerius (P.) Consul plebeios adlegit in  
 numerum Senatorum 708. 23  
 Valerius Lævinus a Pyrrho victus 515.  
 12  
 Valerius Lævinus in Circo combustus et  
 in crepidine prope Circum sepultus  
 492. 1  
 Valerius Poplicola campum Tarquinii  
 Marti consecravit 805. 1  
 Valga savia 997. 2  
 Vallicula 186. 3  
 Vari 997. 8  
 Varro bello piratico navalem coronam  
 adeptus 458. 13  
 Vasa picata 562. 6  
 Vecterrannia prima noverca 493. 5  
 Veiarum 1001. 10  
 Vela linea in crucem expansa 937. 2  
 Velabra, vanni 241. 3  
 Velati 44. 3. 1001. 17  
 Velæ, pars montis Palatini 414. 11  
 Velum mendicum 409. 8  
 Venafrum, qualis prefectura 624. 12  
 Venenum cervarium 981. 16  
 Venus pro oleribus 188. 2  
 Verba nupta 502. 8  
 Verginius Tricostus in Circo combustus,  
 in crepidine prope Circum sepultus  
 491. 10  
 Ver sacrum 379. 4. 1002. 14  
 Vernæ pro Romanis 1001. 3  
 Versus Janvalii, Junonii, Minervæ  
 106. 3  
 Vesperna 127. 12  
 Vespilones 1006. 3  
 Vestæ sacerdotes sex 859. 13  
 Vesta pilæ forma 785. 3  
 Vesta stata mater 896. 15  
 Vestales quomodo muriem faciebant 440.  
 4 aqua jugi, non quæ per fistulas  
 veniebat, utebantur 441. 6  
 Vestales verberibus afficiebantur a Pon-  
 tifice si ignis interstinctus esset 313.  
 10  
 Vestales probi insimulatæ Sacerdotio  
 exauctoratæ vivæ defossæ 641. 15  
 Vestimenta recta ominis causa facta 727.  
 8. 738. 6  
 Vestimentum album prætextum quad-  
 rangulum oblongum de velo capitis  
 928. 6  
 Vestimentum quadratum finbriatum  
 765. 4  
 Vestis et vestimentum ut differant  
 1007. 1  
 Veturius (P.) Geminus in Circo combus-  
 tus et in crepidine prope Circum se-  
 pultus 492. 2  
 Veturius (P.) Legatus 468. 9  
 Vetus novum vinum bibo, veteri novo  
 morbo medeor quando dicebatur  
 405. 5  
 Via Appia 331. 13 Ardeatina 762. 9  
 Asinaria 762. 11 Cassia 111. 9 Fla-  
 minia 269. 8 Latina 762. 11 Os-  
 tiensis 609. 4 Sacra 798. 9 Salaria  
 807. 10  
 Viæ publicæ et privatæ 1010. 4  
 Vicini prætextati 821. 1  
 Vicorum tria genera 1008. 15  
 Vicus Jugarius 856. 15 Patricius 561.  
 3. 852. 15 Sceleratus 833. 8 So-  
 brius 875. 12 Tuscus 992. 5  
 Vidua matrifamiliæ dici non poterat  
 399. 2  
 Vigesima auri puri, probi, profani in  
 manumis-ione servi 391. 7  
 Vimina 1010. 11  
 Viminalis porta 452. 12  
 Vindicia singulariter 1013. 8  
 Vindiciæ glebæ ex fundo allatæ 1013. 6  
 Vindicias sumere rei jubebantur super-  
 stitibus presentibus 935. 2  
 Vinum rotarium 783. 7  
 Vinum spurcum 891. 12  
 Vinum sublestissimum 916. 11  
 Violarii 268. 1  
 Vira querquetulanæ 703. 6

- Virgo sacrificans 91. 3  
 Viri in essedo sedentes cum uxoribus a magistratibus descendere non cogebantur 401. 6  
 Vita vecticularia 1000. 7  
 Viviradix arbor 881. 8  
 Umbræ pro tabernaculis 1015. 5  
 Vocabula omnia x litera finita per declinationes obliquorum syllabam accipiunt 933. 8  
 Volatices mulieres 906. 1  
 Volcanal supra comitium 897. 3  
 Volites 48. 2  
 Volsinus rex Illyricos in Italiam duxit 571. 17  
 Voltornalis sacerdos 1017. 5  
 Voltornus Deus 1017. 4  
 Vota nuncupata 500. 17  
 Uragus, orcus 537. 11  
 Urvum aratri 1017. 11  
 Ustina 123. 7  
 Vulturius 61. 9  
 Vultornum, qualis praefectura 624. 9

## Z.

Zeusis pictor risu mortuus 593. 7

# INDEX

## AUCTORUM OMNIUM

QUI A FESTO CITANTUR, ITEM CARMINUM, FŒDERUM,

LEGUM ET ALIORUM MONUMENTORUM.

Prior numerus paginam, posterior paginæ lineam indicat.

- ÆLIUS 210. 5. 416. 10. 418. 1. 503. 6.  
646. 1. 734. 4. 875. 12. 998. 9
- ÆLIUS in duodecimo significationum verborum 977. 3
- ÆLIUS in explanatione carminum Saliarium 425. 7
- ÆLIUS Gallus 435. 15. 471. 7. 480. 6.  
491. 1. 580. 13. 588. 16. 611. 13.  
684. 8. 726. 3. 740. 5. 744. 8. 774.  
7. 798. 1. 848. 12. 853. 7. 875. 7.  
902. 6
- lib. i. significationum quæ ad jus pertinent 617. 1
- lib. ii. significationum verborum quæ ad jus pertinent 811. 5. 980. 9
- ÆLIUS Stilo 386. 7. 426. 10. 460. 7.  
469. 8. 503. 13. 512. 17. 538. 2. 586.  
1. 613. 8. 803. 5. 808. 6. 818. 2.  
883. 10. 922. 13. 957. 1. 977. 3.  
1010. 1
- AFRANIUS 93. 3. 179. 6. 443. 2. 509. 11.  
793. 15. 876. 14. 901. 1. 937. 3.  
957. 2. 974. 5. 982. 1. 994. 5
- in Abducta 850. 3
- in Brundisina 806. 1
- in Consobrinis 964. 6
- in emancipato 746. 10
- in Epistola 704. 8. 719. 2. 887. 6.  
926. 2
- in Ida 590. 4
- in materteris 451. 1
- in Privigno 654. 18. 863. 5
- in Prodito 747. 2
- in Promo 965. 8
- in Repudiato 752. 8. 862. 2
- in Simulante 500. 1
- in Suspecta 499. 24
- in Virgine 425. 3. 934. 14. 989. 1  
in . . . 747. 16
- AGATHOCLES Cyzicenarum rerum conscriptor 776. 15
- ALCIUS 775. 6
- ALFUS libro primo belli Carthaginiensis 379. 20
- ANNIUS 981. 14
- ANNIUS (T.) LUSCUS in ea quam dixit adversus Tib. Gracchum 825. 12
- ANTIGONUS, Italicæ historiæ scriptor 776. 3
- ANTISTIUS LABEO 427. 15. 524. 11. 573.  
13. 610. 1. 620. 2. 676. 7. 748. 7.  
839. 10. 841. 18. 852. 5. 910. 12
- in libro de officio auguris 748. 9
- in libro juris Pontificii 916. 3
- in commentario juris pontificii 467. 6.  
665. 1
- lib. ix. de jure pontificali 647. 20
- lib. x. commentarii juris pontificii 894. 16
- lib. xi. de jure pontificio 670. 2
- in commentario xv. Juris Pontificii 875. 1
- ANTONIUS CNIPIO 720. 4
- APOLLODORUS in Euxenide 775. 4
- APOLLONIUS 476. 14
- APPIUS CLAUDIUS 542. 20
- APPIUS PULCHER 748. 5. 883. 6
- in libro auguralis disciplinae 881. 6



- Appii sententiæ 911. 13  
 Aristarchus interpres Homeri 476. 12  
 Aristophanes Grammaticus 413. 2  
 Arrius 981. 13  
 Artorius 646. 2. 965. 6. 978. 6  
 Asinus Capito 388. 2  
 Ateius Capito 473. 6. 611. 11. 662. 3.  
     763. 8. 873. 1. 898. 1  
     in libro vi. pontificali 433. 7  
 Ateius Philologus 460. 6. 503. 11. 907.  
     5. 988. 7. 995. 5  
     in libro Glossematorum 518. 19  
 Atellani antiqui 837. 13  
 Atta in . . . 675. 5  
 Attius qui et Accius 695. 8. 753. 8.  
     756. 19. 887. 9. 955. 8. 999. 1  
     in Amphitruone 730. 13. 854. 18  
     in Andromacha 932. 12  
     in Bacchis 547. 3. 901. 7  
     in Chrysippo 771. 15. 934. 4  
     in Diomedea 481. 8  
     in Helenibus 424. 1. 641. 6  
     in Iō 979. 9  
     in Menalippo 491. 4. 613. 4. 722. 6.  
     771. 13  
     in Neoptolemo 719. 4. 950. 3. 976. 5  
     in Œnomaο 499. 22  
     in Philocteta 970. 2  
     in Phinidis 978. 4  
     annalium xxvii. 414. 11  
 Aufustius 287. 9  
 Augurales libri 554. 3. 788. 1. 823. 5.  
     889. 1
- C.
- Cæcilius 109. 8. 654. 17. 712. 11. 850.  
     7. 949. 8. 986. 3  
     in Æschryone 532. 14  
     in Æthryone 499. 25. 850. 7  
     in Anagnorizomene 932. 13  
     in Androgyno 949. 8  
     in Andronico 904. 4  
     in Carine 745. 13. 896. 4  
     in Davo 644. 8  
     in epistola 390. 3  
     in Gamo 981. 17  
     in Hymnide 481. 2. 648. 13. 840. 8  
     in Hypobolimæo 724. 3. 904. 3. 989. 2  
     in Hypobolimæo Cherestrato 494. 6  
     in obolostate 869. 4  
     in pugile 481. 5  
     in Triumpho 924. 12  
 Cæsar (C.) in commentariis 502. 2  
 Calidius, in Oratione in Q. Cæciliū  
     927. 10  
 Callias Agathoclis Siculi qui res gestas  
     conscript 777. 10  
 Cannius, sive Canius 1007. 4  
 Carmen antiquum 269. 5  
 Carmen Augurale 858. 1. 883. 5  
 Carmen Cn. Marcii vatis 474. 8  
 Carmen Nelei 499. 15. 906. 5. 911. 11.  
     979. 1  
 Carmina Salaria 105. 4. 399. 15. 550.  
     2. 576. 6. 586. 1. 597. 9. 620. 12.  
     658. 2. 858. 1. 883. 5. 911. 11  
 Cato, M. Porcius 53. 12. 61. 6. 99. 2.  
     163. 4. 168. 3. 175. 1. 262. 3. 264.  
     14. 273. 3. 278. 2. 282. 3. 350. 6.  
     371. 8. 10. 376. 15. 416. 4. 418. 2.  
     428. 12. 432. 7. 438. 11. 457. 4.  
     474. 12. 504. 4. 568. 13. 589. 6.  
     597. 1. 626. 14. 643. 14. 649. 7.  
     665. 3. 677. 22. 726. 7. 908. 6. 940.  
     14. 1000. 8. 1002. 20. 1007. 6. 9.  
     1014. 8. 1015. 4. 1016. 4. 1017. 6  
     adversus Marcum Acilium quarta 573.  
     16  
     contra Annium 934. 13  
     contra Oppium 692. 5  
     de magistratibus vitio creatis 475. 1  
     de feneratione legis Junia 663. 13  
     de potestate tribunitia 475. 16  
     de re A. Atili 884. 4  
     de spoliis ne figerentur nisi quæ de  
     hostibus capta essent 757. 9  
     in commentariis Juris civilis 433. 10  
     in consulatu 405. 9  
     in dissertatione consuiatus 728. 3  
     in dissuadendo legem quæ postea re-  
     licta est 574. 1  
     in dissuasione de rege Attalo et de  
     vectigalibus Asia 613. 10  
     in ea adversus x. homines 478. 1  
     in ea quæ est contra Cornelium apud  
     populum 753. 10  
     in ea quæ est de conjuratione 638. 2  
     in ea qua legem Orchian dissuadet  
     578. 12  
     in ea quam habuit apud equites 532. 6  
     in ea quam habuit ne quis consul bis  
     fieret 365. 8  
     in ea quam scripsit . . . 569. 7. 9. 473.  
     14. 627. 1  
     in ea quam scripsit ædiles plebis sacro-  
     sanctos esse 804. 3  
     in ea quam scripsit cum edisseravit  
     Fulvii nobilioris censuram 762. 7  
     in ea quam scripsit cum proficisceretur  
     in Hispaniam 465. 11  
     in ea quam scripsit de L. Veturio, &c.  
     896. 9  
     in ea quam scripsit in M. Cæcium si  
     se appellavisset 453. 9. 643. 17.  
     888. 3  
     in ea quam scripsit de suis virtutibus

- contra Thermum 534. 4. 538. 3.  
 638. 14. 752. 3  
 in ea quam scripsit L. Furio 1013. 2  
 in epistola ad . . . 389. 12  
 in epistolarum 623. 13  
 in lib. de re militari 579. 13. 647.  
 17. 659. 17. 856. 1. 913. 7  
 in M. Cæcilium 158. 2  
 in oratione de auguribus 644. 14  
 in oratione de fundo oleario 676. 11  
 in oratione in Q. Sulpicium 457. 4  
 in oratione quam habuit de indigiti-  
 bus 855. 4  
 in oratione qua egit de signis et ta-  
 bulis 729. 11  
 in oratione quam scripsit ad lites  
 Censorias 559. 7. 581. 11  
 in oratione quam scripsit de . . . 573. 5  
 in oratione quam scripsit de sacrilegio  
 commisso 656. 8  
 in Q. Thermum 719. 8  
 in Q. Thermum de x. hominibus 512.  
 S. 799. 12 Ibi Cato Thermum ac-  
 cusabat quod decem homines libe-  
 ros interfecisset  
 in Pœnorum quarto 412. 6  
 in suasionem legis voconicæ 724. 13  
 in suasionem ne legi Orchia derogare-  
 tur 511. 17  
 Originum libro primo 478. 15. 534. 8  
 lib. ii. 918. 15  
 lib. iii. 540. 1  
 lib. iv. 395. 3  
 lib. vii. 5431. 2. 791. 6. 843. 5  
 pro C. . . . 903. 2  
 pro L. Cæseto 931. 7  
 Cato Catonis nepos 372. 4  
 Catullus 605. 17  
 ad coloniam 938. 2  
 de Bercynthia et Atti 716. 10  
 Cephalon Gergithius 774. 11  
 Cincius Alimentus 288. 1. 435. 8.  
 449. 3. 458. 1. 460. 6. 491. 1.  
 503. 6. 512. 18. 667. 18. 734. 1.  
 872. 13. 987. 11. 1013. 6  
 in libro de comitiis 564. 1  
 in lib. de consulum potestate 636. 3  
 in lib. de verbis priscis 727. 7. 772.  
 3. 833. 16  
 in lib. factorum 737. 3  
 in lib. de officio jurisconsulti 916. 3  
 in lib. ii. de officio jurisconsulti 500.  
 13. 817. 11  
 in lib. ii. Mystagogicon 984. 3  
 Cicero 515. 1. 957. 9. 969. 7  
 lib. i. de oratore 784. 3  
 lib. i. de gloria 529. 20  
 in lib. de universitate 480. 2  
 in Pisonem 851. 1  
 lib. i. in Verrem 733. 5  
 lib. iv. in Verrem 751. 2  
 lib. ii. Philippicarum 786. 13  
 pro domo ad Pontifices 690. 16  
 Cleatius Verus 512. 17. 544. 1. 591. 6.  
 803. 5. 875. 12. 922. 13  
 in libris sacrorum 425. 5  
 Commentarii augurales 819. 1  
 Commentarii sacrorum Pontificalium  
 728. 6  
 Commentarius sacrorum 377. 11. 471.  
 7. 960. 8  
 Cælius historiarum lib. 518. 15  
 lib. vii. 979. 6  
 pro se apud populum 540. 2  
 Cornelius 840. 4  
 Cornificius 418. 8. 455. 10. 503. 5.  
 535. 14. 542. 2. 686. 1. 732. 1.  
 953. 4  
 Corvines pro Liburnia 948. 1  
 Critolaus 809. 13  
 Curvatus 418. 2. 449. 1. 503. 5. 991. 4
- D.
- Diocles Peparethius 778. 9
- E.
- Edictum Prætoris 615. 4  
 Ennius 65. 5. 81. 2. 91. 9. 115. 9. 182.  
 6. 7. 191. 1. 192. 1. 4. 207. 17. 209.  
 5. 285. 7. 344. 5. 350. 7. 359. 5.  
 401. 4. 405. 3. 414. 5. 415. 1. 7.  
 10. 423. 18. 433. 5. 442. 7. 444. 8.  
 461. 1. 506. 3. 5. 509. 2. 511. 8.  
 515. 9. 545. 3. 650. 12. 15. 674. 10.  
 675. 1. 691. 1. 722. 5. 728. 5. 732.  
 8. 738. 16. 749. 6. 760. 4. 768. 1.  
 811. 3. 823. 9. 836. 3. 852. 1. 863.  
 1. 865. 6. 883. 15. 886. 17. 19. 893.  
 7. 901. 9. 923. 3. 931. 12. 934. 3.  
 942. 18. 954. 16. 959. 9. 967. 10.  
 11. 977. 5. 979. 10. 981. 13. 984.  
 10. 993. 11. 1001. 15. 1014. 15  
 Ennius in Annalibus 938. 1  
 lib. i. annal. 533. 3. 585. 13. 746. 1.  
 824. 1. 886. 11. 903. 16. 931. 17  
 lib. ii. 482. 9. 695. 12. 768. 3. 976.  
 6. 987. 11  
 lib. iii. 650. 7. 882. 15. 886. 12  
 lib. iv. 709. 4  
 lib. v. 515. 11  
 lib. vi. 469. 1. 837. 10. 902. 3. 932.  
 11  
 lib. vii. 704. 3. 824. 3. 886. 13. 977. 8

- lib. viii. 513. 3. 515. 12  
 lib. x. 481. 8  
 lib. xi. 588. 14. 709. 3. 886. 14  
 lib. xii. 698. 1  
 lib. xvi. 469. 2. 650. 15. 697. 15.  
 709. 6. 738. 10. 892. 2. 996. 3  
 lib. xviii. 513. 2  
 in Achille 915. 14  
 in Achille Aristarchi 656. 15  
 in Ajace 989. 9  
 in Alexandro 686. 1. 904. 1. 950. 2  
 in Andromacha 840. 2  
 in Andromeda 696. 4. 1017. 10  
 in Asota 977. 10  
 in Cresphonte 696. 3. 731. 2  
 in Erectheo 475. 3  
 in Hectoris lytris 731. 3  
 in Iphigenia 506. 7  
 in Telamone 511. 8  
 in Telepho 445. 10  
 in Thyeste 519. 4  
 Euhemerus 043. 2
- F.
- Fabius pictor 676. 7  
 Fœdus Gabiorum cum Romanis 165. 2  
 Fœdus Latium 454. 2
- G.
- Galatas scriptor 778. 3  
 Glossematorum scriptores 460. 8  
 Gracchus 580. 4 de legibus a se promulgatis 547. 8  
 in ea, quæ est de lege Minucia 546. 5  
 in ea, quam conscripsit de lege Pr. Ennii et peregrinis 760. 1  
 in ea, qua usus est cum circum conciliabula iret 618. 17  
 in oratione in P. Popilium posteriore 398. 2  
 in P. Popilium 516. 10  
 Granius 766. 14
- H.
- Hesiodus 322. 7  
 Hippocrates medicus 103. 1  
 Historiæ Cumanæ compositor 776. 5  
 Homerus 475. 11. 491. 3. 502. 18  
 Hostius in belli Histrici libro 829. 10  
 in belli Histrici lib. 969. 6
- I.
- Incertus historiarum scriptor 952. 6  
 Julius in Adraсто 660. 10
- L.
- Lælius, C. Lælius in ea quam pro se dixit 826. 2  
 pro se apud populum 511. 13  
 Lembus Heraclides 777. 15  
 Licinius Imbrex 513. 4  
 Leges duodecim tabularum 441. 11.  
 454. 1. 469. 14. 569. 11. 614. 5.  
 698. 1. 717. 7. 790. 16. 816. 9.  
 822. 13. 883. 10. 908. 8. 040. 9.  
 953. 7. 972. 10. 096. 6. 1013. 11  
 Leges Laurentium 91. 4  
 Leges Numæ 61. 11. 517. 5. 527. 20.  
 558. 7. 572. 13. 720. 8. 763. 11  
 Lex annaria 78. 3  
 Lex censoria 650. 17  
 Lex L. Papirii Tribuni 800. 9  
 Lex rivalicia 866. 1  
 Lex Romuli et Tatii 605. 2  
 Lex Servii Tullii 605. 4  
 Lex Siliorum 672. 1  
 Lex tribunicia prima 797. 13  
 Lex unciaria 1016. 1  
 Livius Andronicus 38. 7. 75. 15. 209. 1.  
 217. 1. 230. 12. 292. 3. 519. 2.  
 647. 11. 706. 8. 732. 13. 881.  
 13. 901. 16. 902. 2. 910. 5. 941.  
 11. 995. 7  
 in centauris 588. 14  
 in gladiolo 570. 5  
 in Lydio 833. 18  
 in Odyssea veteri 473. 8. 478. 4.  
 485. 9. 525. 1. 979. 14  
 in primo 696. 12  
 in Virgo 484. 9  
 Lucanus 109. 12  
 Lucilius 120. 9. 140. 1. 195. 2. 218. 0.  
 284. 6. 380. 5. 392. 2. 405. 2. 419.  
 9. 477. 5. 487. 17. 569. 7. 586. 15.  
 570. 6. 599. 14. 675. 2. 700. 8.  
 702. 11. 707. 7. 722. 15. 729. 2. 8.  
 747. 6. 15. 765. 1. 771. 18. 788. 8.  
 822. 1. 840. 12. 865. 9. 881. 11.  
 888. 1. 895. 6. 903. 11. 910. 1.  
 914. 15. 18. 941. 6. 951. 2. 956.  
 2. 971. 1. 1004. 14. 1013. 4. 1014.  
 13  
 satirarum lib. .... 888. 1  
 lib. ii. 484. 14  
 Lucretius 209. 5. 425. 11. 513. 6. 548.  
 10. 556. 8. 580. 2. 697. 3. 830. 3.  
 1005. 8
- D

- lib. ii. 471. 12. 806. 2. 987. 12.  
996. 5  
lib. iv. 480. 12  
lib. v. 919. 15
- M.
- Manilius 861. 6  
Marcius vates 482. 7  
Martialis 1006. 4  
Messala, Valerius 855. 12. 894. 11  
in explanatione auguriorum 396. 2  
in explanatione duodecim tabularum  
568. 9. 690. 12. 817. 12. 989. 3  
in libro de dictis involute 817. 13
- N.
- Navius 60. 2. 82. 4. 115. 8. 124. 3.  
176. 11. 188. 32. 56. 9. 499. 17.  
559. 12. 575. 19. 584. 2. 587. 11.  
598. 4. 626. 1. 790. 6. 793. 3. 806.  
16. 818. 8. 883. 12. 911. 14. 918.  
7. 932. 5. 974. 3. 979. 2  
in Hariolo 539. 14  
in Lupo 730. 10  
in Lycurgo 512. 11  
in Nautis 936. 4  
in satyra 704. 2  
in Tarentilla 10. 12  
in carmine belli Punici 704. 1  
in belli Punici libro 820. 6. 918. 7.  
936. 4  
Nicostratus in libro, qui inscribitur de  
Senatu habendo 847. 10  
Nonius 954. 15  
in duobus dossenis 964. 2  
in Funere 964. 3  
in Macchoco 481. 3  
in Phœnicis 836. 5  
in Pico 793. 2  
in Surdo 964. 4
- O.
- Opius Aurelius 210. 5. 271. 9. 425.  
9. 466. 14. 470. 16. 491. 1. 503. 12.  
702. 7. 720. 1. 817. 1. 818. 1. 844.  
8. 893. 10. 937. 1. 969. 1. 971. 2.  
996. 9. 1007. 7  
Oppius 537. 15  
Ovidius 807. 1
- P.
- Pacuvius 254. 7. 286. 2. 322. 9. 391.  
3. 429. 12. 512. 7. 604. 3. 657.  
5. 729. 3. 752. 12. 807. 5. 876.  
11. 893. 6. 979. 12. 982. 4. 999.  
2. 1005. 1  
in Antiopa 980. 5  
in Armorum iudicio 724. 10. 756. 16.  
757. 3. 981. 7  
in Atalanta 863. 6. 1016. 11  
in Chryse 891. 1  
in Duloreste 890. 6  
in Hermiona 734. 13. 951. 8  
in Iliona 582. 6. 753. 2. 1016. 10  
in Medo 547. 1. 655. 10. 934. 11.  
978. 3  
in Niptris 854. 10. 920. 9  
in Teucro 582. 11. 655. 13. 727. 1.  
731. 5. 824. 9. 951. 7  
Panurgus Antonius 499. 19  
Paulus Apostolus 109. 5  
Platon 888. 8  
Plautus 61. 7. 77. 6. 98. 1. 109. 2.  
116. 12. 125. 1. 126. 3. 134. 9.  
141. 5. 158. 8. 162. 3. 164. 4.  
172. 12. 180. 6. 181. 2. 183. 9.  
187. 7. 189. 9. 192. 6. 194. 6.  
195. 4. 204. 5. 205. 3. 215. 8.  
224. 10. 233. 9. 266. 4. 295. 4.  
296. 1. 302. 9. 315. 9. 324. 8.  
331. 2. 332. 3. 333. 9. 391. 8.  
435. 9. 441. 16. 455. 17. 456.  
5. 460. 1. 479. 2. 499. 20. 516. 5.  
521. 7. 16. 18. 562. 4. 577. 10.  
578. 16. 583. 8. 631. 4. 652. 1.  
656. 3. 675. 3. 684. 12. 686. 3.  
723. 8. 735. 13. 756. 4. 802. 2.  
834. 15. 886. 8. 891. 9. 892. 12.  
910. 4. 913. 1. 922. 16. 925. 13.  
942. 11. 944. 4. 963. 4. 973. 3.  
980. 14. 1002. 5. 1006. 7. 1014. 5  
in Artemone 467. 1. 724. 2. 935. 3  
in Asinaria 531. 9  
in Astraba 727. 4. 920. 10  
in Aulularia 501. 8. 618. 12. 723.  
3. 836. 4. 963. 15  
in Bacchidibus 452. 5. 457. 1  
in Carbonaria 891. 9  
in Casina 188. 8. 476. 2. 499. 20.  
747. 1. 786. 4  
in Cistellaria 1001. 3  
in Condalio 643. 7  
in Curculione 467. 4. 521. 19. 570.  
2. 692. 3. 897. 13. 998. 12  
in Dyscolo 502. 9  
in Epidico 601. 2. 723. 12  
in Feneratrice 998. 6  
in Frivolaria 469. 4. 702. 10. 885. 1.

904. 11. 921. 4. 931. 4  
 in Hortulo 913. 11  
 in Menæchmis 697. 12. 769. 17  
 in mercatore 854. 7  
 in Milite glorioso 934. 8. 997. 1  
 in Mostellaria 460. 13  
 in Nervolaria 424. 3. 457. 3. 518. 11.  
 545. 18. 649. 1. 916. 11  
 in Parasito pigro 460. 12  
 in Persa 884. 9  
 in Phasmate 469. 16. 934. 10  
 in Pseudolo 451. 4. 484. 6. 521. 10.  
 653. 1. 697. 13. 940. 7. 991. 1  
 in Rudente 385. 6. 802. 5. 931. 5  
 in Satyrione 144. 6. 478. 13. 767. 19  
 in Site litergo 997. 3  
 in Syro 926. 4. 975. 8  
 in Trinum 747. 5  
 in Truculento 460. 14  
 Polemon 809. 10  
 Pompeius Sextus 499. 5  
 Pomponius 796. 12  
 in Adelphis 899. 5  
 in decima 964. 1  
 in Fullonia 936. 1  
 Pontificum libri 445. 5. 527. 17. 969. 3  
 Precatio auguralis 894. 10

## Q.

Quintius Atta 97. 6

## R.

Rituales Etruscorum libri 769. 5

## S.

Sallustius in Catilina 947. 6  
 Sallustius lib. i. historiarum 511. 15  
 lib. iv. 918. 11. 947. 8  
 Santra 210. 6. 503. 3. 541. 12. 702. 8.  
 711. 4. 893. 3  
 libro secundo de antiquitate verbo-  
 rum 501. 3. 725. 12  
 Scævola 587. 6  
 Scævola (Q.) Mucius 473. 5  
 Scipio Æmilianus ad populum 417. 7  
 alibi 729. 6  
 in ea oratione, quæ est de imperio D.  
 Bruti 618. 16  
 in oratione quam scripsit postquam  
 ex Africa rediit 701. 3  
 cum pro æde Castoris dixit 754. 4

Servilius (P.) augur 898. 2  
 Servius filius 436. 6  
 Servius Tullius in descriptione centu-  
 riarum 643. 10  
 descriptione classium 648. 6  
 Sennius Capito 426. 11. 458. 5. 469.  
 13. 477. 4. 499. 9. 504. 6. 550. 3.  
 714. 1. 14. 767. 8. 796. 1. 813. 7.  
 821. 8. 862. 1. 864. 5. 938. 8. 964.  
 16. 998. 3  
 in eo quem de reo inscribit 763. 16  
 Sisenna 496. 5  
 Sisenna (Cornelius) Historiarum libro  
 quarto 840. 4  
 Sulpicius Servius 535. 5. 569. 12. 615.  
 13. 1013. 8  
 in oratione pro Aufidia 447. 3  
 Sulpicius Galba 767. 9  
 Sulpicius Rufus 817. 1

## T.

Tarquinius in libro quem inscripsit de  
 . . . 719. 14  
 Terentius 38. 8. 78. 9. 173. 1. 281. 15.  
 669. 3. 845. 10  
 in Adelphis 655. 11  
 in Andria 876. 9  
 in Heautontimorumenon 837. 9  
 in Phormione 791. 1. 837. 8. 957. 7.  
 998. 10  
 Titinius 135. 1. 427. 7. 513. 9. 565. 3.  
 569. 19. 581. 8. 760. 2. 924. 17.  
 925. 16. 954. 17. 965. 2. 1008. 13  
 in Barathro 882. 12  
 in fabula Quinta 544. 4  
 in Prilla 838. 12  
 in Setina 431. 4. 539. 12. 732. 13  
 Turpilius in Demetrio 469. 17. 957. 13

## V.

Valerius Flaccus 786. 12  
 Valerius Valentinus in jocosio carmine  
 958. 2  
 Valgius 844. 4  
 Varro 200. 3. 239. 6. 431. 7. 527. 14.  
 611. 14. 782. 2. 795. 4. 819. 8.  
 943. 2. 961. 5. 992. 10. 998. 10  
 in libro antiquitatum primo 441. 12.  
 773. 2  
 in libris de vita populi Romani 740.  
 12  
 lib. i. Epistolicarum questionum  
 432. 1

- lib. v. Epistolicarum quæstionum 872. 8  
 lib. vi. rerum humanarum 629. 2. 643. 12  
 lib. vii. 929. 8  
 lib. viii. 852. 9  
 Varro Atacinus in Europa 994. 1  
 Veranius 441. 1. 523. 2. 524. 2. 554. 3. 650. 5  
 in libro auspicionum de comitiis 733. 9  
 in libro Priscarum vocum 446. 2  
 Versus antiquus 892. 9  
 Versus Græcus antiquus 906. 3  
 Versus Janvalii, Junonii, Minervii 106. 3  
 Virgilius 87. 3. 209. 6. 239. 3. 271. 1. 471. 10. 545. 8. 581. 7. 919. 6. 971. 10  
 in Bucolicis 60. 5. 571. 2  
 lib. i. Georgicorum 919. 6  
 lib. iv. Georg. 590. 2  
 lib. viii. Æneidos 887. 7

# INDEX

## IN FESTI FRAGMENTUM

### ET SCHEDAS.

---

Numeri paginas uncinis inclusas indicant.

---

- |                                  |                                    |
|----------------------------------|------------------------------------|
| Mæniana 168                      | Matertera 10                       |
| Magisterare 2                    | Materfamiliaë 10                   |
| Magistri 3                       | Materia 10                         |
| Magnificus 3                     | Mater Matuta 10                    |
| Major consul, prætor 9           | Matrices 10                        |
| Major Græcia 168                 | Matrimonium 10                     |
| Maledictores 3                   | Matronæ a magistratibus non summo- |
| Malevoli Mercurii signum 9       | vebantur 4                         |
| Malluvium 9                      | Matronis aurum redditum 2          |
| Malo cruce 172                   | Matuta 7                           |
| Mamercus 167                     | Maximæ dignationis Flamen Dialis 4 |
| Mamers 8                         | Maximus minorum Pontificum 9       |
| Mamertini 7                      | Maximus Prætor 9                   |
| Mamiliorum familia 167           | Me pro mihi 9                      |
| Mamphala 169                     | Mediocriculo 3                     |
| Manalis fons 5                   | Mendicus 10                        |
| Manat sol 7                      | Mensæ 6 in triviis 7               |
| Mancipatus 2                     | Mente captus 7                     |
| Mane 10                          | Meritavere 3                       |
| Manes Di 5. 167                  | Metalli 171                        |
| Maniæ 167                        | Metaphora 1                        |
| Manis 10                         | Metaplasticos 1                    |
| Manius 170                       | Metonymia 1                        |
| Mansues 3                        | Migrare mensa sacra 7              |
| Mantare 167                      | Mihipte 3                          |
| Manticulæ 167                    | Millum 5                           |
| Manubiæ 167                      | Mille 2                            |
| Manui, Inferi di 171             | Mille urbium populus 7             |
| Manum 171                        | Minora et majora auspicia 6        |
| Manumitti 7                      | Minora templa 5                    |
| Mapalia 171                      | Minorum Pontificum maximus 9       |
| Marspedis 9                      | Minuiter luctus 4                  |
| Martius 172                      | Minusculæ 171                      |
| Masculina et feminina vocabula 1 | Modo quodam 10                     |

- Mœne, mœnia 170  
 Mæson 168  
 Mola 169  
 Molucrum 169  
 Monile 168  
 Monstrum 6. 12. 168  
 Mortis causa stipulatio 9  
 Mortuae pecudis corio uti nefas Flami-  
 nicis 9  
 Mosculi 7  
 Mos est institutum patrium 5  
 Muger 8  
 Muli 171  
 Multa 170  
 Mullei 170  
 Multifacere 2  
 Multifariam 170  
 Mulus 172  
 Mundo 5  
 Mundus muliebris 169  
 Mundus ter patet in anno 4  
 Municeps 169  
 Municipalia sacra 5  
 Munificior 3  
 Munus 6  
 Muri 8  
 Murrata potio 8  
 Murrina 171  
 Murtiæ 172  
 Muscerda 171  
 Muta 2  
 Muta exta 6  
 Mutæ literæ 170 eas duplicabant an-  
 tiqui 7  
 Mutini Titini sacellum 4  
 Mutire 170
- N.
- Naccæ 16  
 Nania et Næniæ 10  
 Naniæ deæ sacellum 10  
 Navia nemora 18  
 Nancitor 16  
 Nanum 26  
 Napuras nectito 17  
 Nare 16  
 Nares 16  
 Narica 16  
 Nassa 17  
 Nassiterna 17  
 Natinatio 15  
 Natinatores 15  
 Natio 15  
 Navalis corona 11  
 Navalis porta 27  
 Navalis scriba 17  
 Naucum 16  
 Nave 17  
 Navia 17  
 Navis 26  
 Navitiæ 18  
 Nauscit 18  
 Naustibulum 17  
 Nautea 14  
 Nautia Minerva 15  
 Nautes 15  
 Nauti consulatus 23  
 Nautiorum familia 15  
 Navus 16  
 Nebulo 13  
 Nec 12  
 Nec mulieri nec gremio credi 13  
 Neclegens 12  
 Necunquam 12  
 Necem 26  
 Necerium 11  
 Necessarii, necessarium 12  
 Neci datus 12  
 Nectar 13  
 Nectere 13  
 Nefrendes 11  
 Negibundum 14  
 Negotium 26  
 Negumate 13  
 Nemo 12 neminis 11  
 Nemora 11  
 Nemut 11  
 Nep 14  
 Nepa 14  
 Nephasti dies 14  
 Nepus 14  
 Nequalia 12  
 Nequam aurum 13  
 Nequimates 26  
 Nequimont 12  
 Nequiquam 12  
 Nequitum 12  
 Nervum 13  
 Nesi 14  
 Neutiquam 14  
 Nexum æs 13  
 Nictare 25  
 Nictit canis 25  
 Niger lapis 25  
 Ningulus 25  
 Nix 26  
 Nixi di signa 24  
 Nobilis 24  
 Noctiluca 23  
 Nectua 23  
 Nægeum 24  
 Nomen 22  
 Non 13  
 Nonæ 21. 27  
 Nonarum postridie 27  
 Non omnibus dormio 21  
 Noneolæ 23



- Nonuncium 22  
 Nota 24  
 Nothus 24  
 Novalis ager 23  
 Novæ curiæ 24  
 Novendiales feriæ 26  
 Noverca 23  
 Noxa 23  
 Nuces nuptis 22  
 Nuces Cerialibus 26  
 Nuculæ 22  
 Nudius tertius 19  
 Numa Pompilius Janiculum habitavit 22  
 Numella 22  
 Numen 22  
 Numera senatum 20  
 Numere 19  
 Numero 19  
 Numerus 20  
 Numidæ 22 vivaces 26  
 Nummus 22  
 Nuncupata pecunia 21  
 Nundinalis cocus 21  
 Nundinæ 21  
 Nuntius 22  
 Nuper 22  
 Nupta verba 20  
 Nuptiæ 20  
 Nusciosum 21
- O.
- Ob 27  
 Ob pro ad 180  
 Obherbescere 175  
 Objacuisse 182  
 Obigitat 175  
 Obinunt 175  
 Obmoveto 181  
 Obnectere 175  
 Oboritur 175  
 Ob os 181  
 Obsalutare 177  
 Obscum 174  
 Observasse 175  
 Obsidionalis corona 176  
 Obsidium potius dicendum quam obsidium  
     179  
 Obsidium 176  
 Obsonitare 181  
 Obstinato 176  
 Obstitum 177  
 Obstrudant 176  
 Ob vos sacro 175  
 Occare 29  
 Occasio 28  
 Occasus 28  
 Occentassint 29
- Occidamus 29  
 Occisitantur 180  
 Occisus 28  
 Occultum 182  
 Occupaticius ager 30  
 Ocimum 30  
 Ocuis 29  
 Ocerem 29  
 Octaviæ porticus 28  
 October equus 28  
 Oculissimum 27  
 Oculitus 27  
 Odefacit 27  
 Offendices 182  
 Ogygia 28  
 Olivitam 181  
 Oluatum 182  
 Ommentans 175  
 Opaca 173  
 Opalia 173  
 Opi 173 opima 173  
 Opportune 175  
 Oppidorum origo 181  
 Ops 175  
 Optata hostia 173  
 Optima lex 179  
 Optio 179  
 Optionatus 180  
 Optutu 173  
 Orare 179  
 Orata 32  
 Oratores 31  
 Oræ 32  
 Orba 31  
 Orææ 32  
 Orbius clivus 31  
 Orca 30  
 Orchestra 30  
 Orchitin 30  
 Orcos 32  
 Orcum 181  
 Ordinarium 32  
 Ordinarius 172  
 Ordiri 173  
 Ordo sacerdotum 173  
 Orestiadæ 173  
 Originum libri 179  
 Oriri 31  
 Ornatus 172  
 Ortygia 31  
 Oscillum, oscillantes 177  
 Oscines 178  
 Oscinum 178  
 Oscos 180  
 Osculana 178  
 Osculum 179  
 Osi sunt 180  
 Ostendere 180  
 Ostentas 181

Ostentum 178. 180  
 Ostiam 178  
 Oufens 177  
 Ovibus olim multabantur 181

## P.

Pa, et Po 182  
 Pacionem dicebant antiqui 60  
 Pacis 40  
 Palatualis flamen 53  
 Paludati 61  
 Pangere 186  
 Pantices 58  
 Papiria 42  
 Parare 43  
 Parilia festa 54  
 Parmulis pugnare 48  
 Parret 41  
 Parsi 52  
 Parum 48  
 Pascales oves 51  
 Patellæ 58  
 Patera 60  
 Pater patrimus 41  
 Patres 55  
 Patricii 49  
 Patrimi 53  
 Patrocinia 41  
 Patronus 62  
 Patrum commune 42  
 Pavent 60  
 Pavimentum 52  
 Pectenatum 186  
 Pectuscum 186  
 Peculatus 45. 186  
 Peculium 57  
 Pecunia 62  
 Pecus, pecuum 56  
 Pedarium 185  
 Pedem struit 185  
 Pedes, et pedibus obsitus 185  
 Pedestria 54  
 Pedulla 40  
 Pedum 57. 185  
 Pegasus 35  
 Pelliculatio 51  
 Penatis 61  
 Penatores 45  
 Penetrabile 60  
 Penis, peniculus 40  
 Pennas 184  
 Penus 59  
 Perconctatio 187  
 Percunctatum 52  
 Percidia 187  
 Peregrina sacra 45

Peregrinus ager 53  
 Peremere 187  
 Peremptalia 53. 187  
 Perenne 53  
 Perfacul 187  
 Perfines 182  
 Perfuga 187  
 Perimit 58  
 Permutatur 186  
 Perpetrat 33  
 Perpetem 33  
 Persicus portus 33  
 Persicus 33  
 Persillum 33  
 Personata 33  
 Persuasit 34  
 Pertusum 51  
 Pes 51  
 Pescia 185  
 Pesestas 185  
 Pesis 182  
 Pestifera 53  
 Pestifera auspicia 54  
 Pestiferum fulgur 185  
 Petauristas 183  
 Petilam 182  
 Petimina 183  
 Petissere 183  
 Petorium 183  
 Petrarum genera 183  
 Petreia 51  
 Petrones 183  
 Petronia 60  
 Petulantes 183  
 Piacularia 54  
 Piacularis porta 186  
 Piar 186 piatrix 186  
 Picati 183  
 Picta toga 184  
 Pictor Zeuxis 184  
 Picum 184  
 Pierides 187  
 Pietatis ædes 181  
 Pigere 186  
 Pila 182  
 Pilates 45  
 Pilentis 53  
 Pilum 182  
 Pinaria 42  
 Pipulum 62  
 Pisalitem, Pisanum vocat Navius 185  
 Piscatorii ludi 185  
 Piscatorium 181  
 Piscinæ 185  
 Pistum 185  
 Placenta 35  
 Planca 39  
 Planta 60 planta 39  
 Plaustrum 39

- Plebei Ediles 39  
 Plebeia Pudicitiae sacellum 45  
 Plebeius magistratus 39  
 Plena sue 47  
 Plentur 40  
 Plera pars 40  
 Plexa 40  
 Plorare 40  
 Ploti 47  
 Ploximum 40  
 Plurima 182  
 Plutci 39  
 Po 182  
 Pœnas pendere 51  
 Pœni 50. 57  
 Pœnita offa 52  
 Polet 51. 182  
 Polimenta 43  
 Pollucere merces 64  
 Polteo 182  
 Polubrum 55  
 Pomarium 59  
 Pomonal 60  
 Pone 57  
 Pontificale 59  
 Pontina 42  
 Popillia 42  
 Popularia sacra 61  
 Populi suffragia 42  
 Porca 35. 48  
 Porcæ 36  
 Porci effigies 43  
 Porcus 18  
 Porriciam 35  
 Porta Naviæ 18  
 Portenta 53. 54  
 Portisculus 44  
 Portorium 46  
 Portum 41  
 Portunus 51  
 Possessio 41  
 Possessiones 49  
 Postica linea 41  
 Postliminium 36  
 Postularia 53  
 Postumus 48  
 Potestur 49  
 Potitium sacrificii 45  
 Potitus servitute 59  
 Præbia 43  
 Præcem 52  
 Præciamitatores 57  
 Prædia 48  
 Prædonuli 52  
 Præfecturæ 41  
 Præfericulum 58  
 Præpetes 54. 182  
 Præmetium 43  
 Præmiosa 51  
 Prærogativa 57  
 Præsagatio 63  
 Præteriti senatores 56  
 Prætecta pulla 46  
 Prætextum 53  
 Prætor 49  
 Prandicula 60  
 Presan 60  
 Pretet 182  
 Prima aut secunda 53  
 Primanus 41  
 Primigenius 46  
 Priscæ latinæ 49  
 Pristina 62  
 Privatæ feriæ 52  
 Privato sumptu 43  
 Priveras 62  
 Priviclio es 182  
 Pro 38 pro censu 56  
 Pro scapulis 44  
 Pro ædificatum 52  
 Probrum 37. 49  
 Procedere 51  
 Procilli, sive præcilli 54  
 Procincta 58  
 Proculato 58  
 Proculiant 61  
 Procus 57  
 Prodegeris 37  
 Prodicere 62  
 Prodidisse 52  
 Prodigia 37  
 Prodigiatores 37  
 Prodiguæ 60  
 Prodinunt 37  
 Produit 37  
 Profanum 61  
 Profestum 61  
 Profesti dies 38  
 Profundum 38  
 Profusus 38  
 Progenerum 38  
 Prohibere 41  
 Projecta sacra 54  
 Prolato 52  
 Promellere 62  
 Promenervat 182  
 Promotion 182  
 Promptum 59  
 Propatulum 37  
 Properam 61  
 Properus 57  
 Prophe<sup>ta</sup> 37  
 Propilia 45  
 Propudi 48  
 Propriassit 37  
 Proprius 40  
 Propter 37  
 Proptervia 54

Prorsus limites 43  
 Prorsus 44  
 Prosimurium 58  
 Prospices 182  
 Pro . . . sta 61  
 Protelare 43  
 Provorsum 37  
 Prox 61  
 Pube présente 62  
 Pubes 31. 60  
 Publica sacra 53  
 Publica pondera 55  
 Publici Augures 55  
 Publicus clivus 48  
 Publicus ager 62  
 Pudicitiae signum 52  
 Puelli 57  
 Pueri 47  
 Puri 60  
 Pugio 43 pugnus 35  
 Putilia 60  
 Pulcher bos 48  
 Pullaria 51  
 Pullarium 54  
 Pullus Jovis 53  
 Puls 53  
 Punctatoriolas 52  
 Punicæ 47  
 Punicus 50  
 Punicum 38  
 Pupinia 42  
 Pura vestimenta 58  
 Pure lautum 58  
 Purimeustris 61  
 Purime tetinero 62  
 Puteoli 35  
 Puteum 34  
 Putitium 34  
 Putum 34

## Q.

Quadrantal 68  
 Quadrata 68  
 Quadrurbem 68  
 Quæso 68  
 Quæstores 67  
 Quam mox 69  
 Quande 69  
 Quando sterces 67  
 Quando Rex 67  
 Quartarii 68  
 Quatenus 68  
 Quatere 69  
 Quaxare 68  
 Querquera febris 66  
 Querquetulanæ 69

Ques 69  
 Qui hoc 69  
 Qui patres 64  
 Quianam 65  
 Quid nisi 65  
 Quietalis 65  
 Quincentum 64  
 Quinciliani 66  
 Quinquatrus 64  
 Quinque 70  
 Quinquennales 70  
 Quinquertium 65  
 Quintana classis 66  
 Quintia prata 66  
 Quintipor 65  
 Quippe 65  
 Quirina tribus 64  
 Quirinalia 64  
 Quirinalis porta 63  
 Quirinalis collis 61  
 Quiris, Quirites 63  
 Quiritium fossæ 61  
 Quispiam 64  
 Quisquiliæ 65  
 Quod 70  
 Quoniam 70  
 Quot 69

## R.

Rabidus 82  
 Rabula 82  
 Radere 82  
 Rapi 97  
 Rasores 83  
 Rates 82  
 Ratissima 96  
 Ratitum 83  
 Ratumena porta 84  
 Rava vox 91  
 Ravi 82  
 Raviliæ 84  
 Ravim 83  
 Recapse 88  
 Recellere 84  
 Receptitium 92  
 Receptus 97  
 Recinium 84  
 Reciperatio 84  
 Recipie 96  
 Reciprocate 84  
 Reconductæ 85  
 Rectæ 85  
 Recto fronte 96  
 Redantruare 80  
 Redarguisse 81  
 Redemptores 80  
 Redhostire 80  
 Redibitum 80

- Rediculi 91  
 Redimiculum 81  
 Redunt 95  
 Redivia 80  
 Redivivum 81  
 Referri 97  
 Refert 92  
 Refriva fabra 85  
 Refutare 86  
 Regalia 97  
 Regia 87  
 Regiæ feriæ 87  
 Regifugium 87  
 Regillæ 96  
 Regimen 88  
 Regium 95  
 Reglescit 87  
 Relegati 88  
 Religio 93  
 Religiosa 94  
 Religiosi 97  
 Religiosus 88  
 Reluere 89  
 Remanant 91  
 Remancipata 85  
 Remeare 85  
 Remelignes 85  
 Remillum 86  
 Remisso 98  
 Remora 86  
 Remorbescat 86  
 Remores 86  
 Remulco 86  
 Remurinus ager 86  
 Renanciscitur 86  
 Renovativum 97  
 Reor 86  
 Repagula 89  
 Repanda 81  
 Repastinari 89  
 Repedare 89  
 Repertum 99  
 Repotia 89  
 Repudio 89  
 Repulsior 96  
 Reque eapse 96  
 Res conperendinata 91  
 Resecrare 90  
 Reserari 91  
 Reses 90  
 Resignare 89  
 Resignatum 93  
 Respersum 71  
 Respicere 97  
 Respici 98  
 Respublica 96  
 Restat 92  
 Restibilis 90  
 Resultare 90  
 Retiario 93  
 Retractare 82  
 Retricibus 92  
 Reus 98  
 Reus 81 stipulando, promittendo 81  
 Rhegium 79  
 Rhinoceros 80  
 Rica 98  
 Ricæ 85  
 Rictus 99  
 Ridiculus 92  
 Rienes 85  
 Rigido 95  
 Rigidum 87  
 Rimati 86  
 Rite 82  
 Rituales 93  
 Ritus 82  
 Rivus 81  
 Rodus 73  
 Rodusculana 83  
 Rogat 92  
 Rogatio 76  
 Roma 77. 78  
 Romana porta 72. 78  
 Romulia 79  
 Romulus 76  
 Rosa 90  
 Roscii 98  
 Rosea 91  
 Rubidus panis 71  
 Ructare 71  
 Rudentes 73  
 Rudiarii 73  
 Rufuli 70  
 Rumen 79  
 Rumentum 79  
 Rumex 79  
 Ruminalis ficus 79  
 Rumitant 79  
 Runa 83  
 Rupitias 73  
 Ruri esse 93  
 Rursus 90  
 Ruscum 72  
 Rustica Vinalia 98. 73  
 Rustum 73  
 Rutabulum 72  
 Ruta casa 72  
 Rutilæ 53  
 Rutilium 72  
 Rutundam 72  
 Rutrum 72  
 S  
 Sabini 150  
 Sacella 127

- Saccomorum 126  
 Sacer 128  
 Sacram viam 100  
 Sacramentum 152  
 Sacratæ leges 128  
 Sacrem 127  
 Sacrificium 127  
 Sacrificulus 127  
 Sacrosanctum 128  
 Sæculares 138  
 Saga 139  
 Sagaces 129  
 Sagmina 129  
 Salacia 135  
 Salaria porta 135  
 Salaria via 135  
 Salentinos 137  
 Salias 137  
 Salicem 137  
 Salinam 152  
 Salinum 137  
 Salios 136  
 Salmacis 137  
 Saltum 112  
 Salua res est 135  
 Salutaris porta 135  
 Sambuca 134  
 Samnitibus 135  
 Sanates 130  
 Sauctum 126  
 Sanderacam 134  
 Sanqualis 150  
 Sarcito 132  
 Sardi 131  
 Sardanapalus 132  
 Sargus 132  
 Sarissa 128  
 Saperda 134  
 Sarpiuntur 156  
 Sarpta 131  
 Sarra 131  
 Sas 133  
 Saticula 147  
 Satis 157  
 Satur 104  
 Satura 124  
 Saturnia 132  
 Saturnii 133  
 Saturno 150  
 Saxum 150  
 Scæna 128  
 Scævam 133  
 Scandulaca 139  
 Scaptensula 139  
 Scaptia 150  
 Scelerata porta 113  
 Sceleratus vicus 112  
 Sceleratus campus 112  
 Scenam 139  
 Scensas 146  
 Schedia 143  
 Schoeniculas 138  
 Scitæ 139  
 Scitum populi 139  
 Scholæ 153  
 Scoppus 121  
 Scorta 139  
 Scorteum 142  
 Scruptæ 141  
 Scriba navalis 17  
 Scribas 141  
 Scribonianum 142  
 Scribunt lapidem 156  
 Scripturarius 141  
 Scrupeo 142  
 Scrupi 142  
 Scrutillus 142  
 Scutilum 138  
 Secespitam 155  
 Secius 155  
 Seclusa 128  
 Sedum 149  
 Seges 148  
 Segesta 148  
 Segnitia 146  
 Seliquastra 148  
 Sellæ 151  
 Semis 102  
 Semoniæ 118  
 Senacula 153  
 Senatores 145  
 Senis 145  
 Senium 115  
 Senonas 145  
 Sentinare 145  
 Seplasia 147  
 Septentriones 146  
 Septimontio 156  
 Septimontium 147  
 Sepulcrum 146  
 Sepultum 147  
 Sequamque 156  
 Sequester 146  
 Serilla 148  
 Sero sapiunt Phryges 149  
 Serpsit 155  
 Serpula 155  
 Serra 152  
 Sertorem 148  
 Servilius lacus 100  
 Servorum dies 149  
 Sesopia 99  
 Sesterti 154  
 Sestertii 144  
 Setius 149  
 Sex 152  
 Sexagenarios 143  
 Sex suffragia 111

- Sextantarii 153  
 Sexus 144  
 Sifus 147  
 Signa 146  
 Signare 147  
 Silatum 154  
 Silentio surgere 155  
 Silicernium 103  
 Silvii 148  
 Silus 148  
 Simpludiarea 141  
 Sine sacris 99  
 Sinistræ aves 145  
 Sinistrum 157  
 Sinius 118  
 Sinunt 146  
 Siparium 147  
 Siremps 151  
 Sispitem 149  
 Sistere fana 157  
 Sobrinus 105  
 Sobrius 106  
 Sodalis 106  
 Sodes 106  
 Solari 109  
 Solatum 109  
 Solatur 109  
 Solea 109  
 Solemniæ 152  
 Solida sella 154  
 Solino 157  
 Solipunga 110  
 Solitaurilia 101  
 Solla 108  
 Sollers 108  
 Sollicitare 157  
 Sollistimum 108  
 Sollo 108  
 Solum 108  
 Sonivium 106  
 Sons 106  
 Sontica 151  
 Sonticum 100  
 Soracum 106  
 Sororiæ 105  
 Sororium 105  
 Sors 106  
 Sospes 110  
 Spara 139  
 Speciem 154  
 Spectio 141  
 Spectu 140  
 Specus 149  
 Speres 141  
 Spetile 140  
 Spicit 140  
 Spiciunt 151  
 Spicum 141  
 Spinther 112  
 Spintyrnix 140  
 Spira 140  
 Spirillum 140  
 Spondere 137. 149  
 Spurcum 156  
 Squalidum 138  
 Squarrosus 138  
 Stagnum 124  
 Stalagnium 125  
 Stata sacrificia 152  
 Statuliber 124  
 Status 124  
 Stelionem 122  
 Stellam 157  
 Stellatina 150  
 Stellatinum 150  
 Stercus 152  
 Sterilem 126  
 Stipatores 157  
 Stipem 105. 122  
 Stipes 123  
 Stiracidium 151  
 Stirpem 122  
 Stlata 122  
 Stlembus 122  
 Stolidus 125  
 Strenam 121  
 Strigas 123  
 Strittavum 123  
 Struere 120  
 Strues 120  
 Strufertarios 103  
 Struices 120  
 Strutheum 121  
 Stultorum 126  
 Stuppam 125  
 Stuprum 125  
 Stura 125  
 Suad ted 157  
 Suasum 112  
 Subacti 118  
 Sub corona 116  
 Subditus 150  
 Suberies 103  
 Subices 113  
 Subjectis 113  
 Sublesta 103  
 Sublicium 102  
 Sublimavit 116  
 Sublimen 116  
 Sublucare 156  
 Subrumari 116  
 Subscudes 115  
 Subsilles 115  
 Subsolanæ 115  
 Substillum 115  
 Subuculam 117  
 Sub vineam 119  
 Sub vitem 118

- Sub vos placo 117  
 Suburam 117  
 Suburana 111  
 Succenturiare 116  
 Succerdæ 111  
 Succidanea 111  
 Succingulum 111  
 Succrotilla 110  
 Succusani 111  
 Sudum 103  
 Sufes 118  
 Suffibulum 155  
 Suffimenta 155  
 Suffiscus 117  
 Suffuerat 156  
 Sugillatum 111  
 Suillum 120  
 Sulci 112  
 Sultis 109, 149  
 Sum 108  
 Summanalia 156  
 Summissiorem 152  
 Summussi 107  
 Suopte 120  
 Supa 119  
 Supellectilis 104  
 Supercilia 114  
 Supercilium 113  
 Superescit 112  
 Superstites 113  
 Supervacaneum 102  
 Supervaganca 114  
 Supparum 147  
 Supparus 119  
 Suppernati 114  
 Supplicia 118  
 Supplicium 118  
 Suppreum 114  
 Suppum 100  
 Surium 107  
 Surregit 106  
 Surum 106  
 Sus Minervam 120  
 Suspectus 119  
 Sutele 119  
 Sutrium 119  
 Sycophantæ 111
- T.
- Tabellis 188  
 Tabem 187  
 Tabernacula 164  
 Tabernariarum 159  
 Tablinum 164  
 Tædulum 189  
 Tænias 189  
 Tagax 188  
 Tages 188  
 Tagit 164  
 Thaleæ 188  
 Talassionem 158  
 Talassium 158  
 Talentum 188  
 Talio 190  
 Talipedare 188  
 Talus 188  
 Tam 188  
 Tama 189  
 Taminia 188  
 Tamne 188  
 Tam perit, quam extrema faba 190  
 Tandem 189  
 Tappete 158  
 Tappula 190  
 Tarpeïæ 190  
 Tarquitiaæ scalæ 190  
 Tatium 189  
 Taurus 159  
 Tauri verbenæque 189  
 Tauri ludi 158  
 Taurorum specie fluminum 190  
 Taxat 164  
 Taxatio 164  
 Tela 192  
 Temetum 191  
 Teminare 191  
 Templum 163  
 Tentipellium 191  
 Teres 191  
 Terentum 158  
 Teretinatibus 191  
 Tersum diem 191  
 Tesca 163  
 Tibicines 160  
 Tigillum sororium 192  
 Tignum 192  
 Tintinnare 191  
 Tyria maria 161  
 Thymbraeus Apollo 164  
 Todi 159  
 Togatarum 159  
 Toleno 164  
 Tolerare 164  
 Toles 164  
 Thomices 163  
 Tongere 163  
 Tonsa 163  
 Tonsilla 163  
 Topper 160  
 Torrens 160  
 Torrerii 161  
 Torvitas 161  
 Torum 161  
 Toxicum 162  
 Tribunicia 158  
 Tributorum conlatio 191



Trientem tertium 190  
 Tripudium 191  
 Tubos 159  
 Tucor 162  
 Tuguria 162  
 Tullianum 164  
 Tumultuarii milites 162  
 Tumulus 162  
 Tuor 162  
 Turannos 161  
 Turbela 161  
 Turma 161  
 Tuscos 162  
 Tuscum Vicum 162  
 Tutulum 161

## V.

Vacerra 191  
 Vagor 195  
 Vagulato 195  
 Valgos 195  
 Valvoli 195  
 Vapula Papiria 191  
 Vastum 193

Ve victis 191  
 Vecores 191  
 Vectigal 193  
 Vegrande 194  
 Ventabant 196  
 Vergiliæ 193  
 Vermina 195  
 Vernæ 193  
 Verticulas 193  
 Veruta 195  
 Viæ publicæ et privatæ 193  
 Viere 195  
 Viget 192  
 Vingtiquinque 193  
 Viminalis porta 196  
 Vindex 196  
 Vindiciæ 196  
 Vineæ 196  
 Vivatus 196  
 Vividus 196  
 Unciaria lex 196  
 Ungulus 195  
 Voisgram 193  
 Vota nuncupata 21  
 Uruat 195

---

EXPLICIT SEX. POMPEIUS FESTUS.

---











PLEASE DO NOT REMOVE  
CARDS OR SLIPS FROM THIS POUCH

---

UNIVERSITY OF TORONTO

---

